

காவ்யா

சிங்கமி

பெண்ணிய
உரையாடல்கள்

உளடறு நஞ்ச்
(கவிஞர்)

புதியாதவ்
(இந்தியா)

தொகுப்பாசிரியர்கள்
ஊடறு றஞ்சி (சுவிட்சர்லாந்து)
& புதியமாதவி (இந்தியா)

சங்கமி:
பெண்ணிய உரையாடல்கள்

காவ்யா

சங்கமி: பெண்ணிய உரையாடல்கள்

©தொகுப்பாசிரியர்கள்:

ஊடறு றஞ்சி (சுவிட்சர்லாந்து)
& புதியமாதவி (இந்தியா)

முதல் பதிப்பு: 2019

வெளியீடு: காவ்யா

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம்,

கோடம்பாக்கம், சென்னை -600024

போன்: 044-23726882 / 9840480232

அச்சாக்கம் : ஸ்ரீசாய் எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 14.

பக்கங்கள் : VII+365 = 372

விலை : ரூ.400/-

SANGAMI Penniya Uraiyadalkal

©Edited by:

Oodaru Ranji (Switzerland)
Puthiyamaadhavi (India)

First Edition : 2019

Published by KAAVYA

16, 2nd Cross Street, Trustpuram,

Kodambakkam, Chennai - 600 024.

Phone: 044- 23726882 / 9840480232

e-mail : kaavyabooks@gmail.com.

Website : www.kaavyaa.com.

Printed at : Sai Sri Enterprises, Chennai -14.

Pages: VII+365 = 372

Price : ₹ 400

ISBN: 978 - 93 - 86576 - 98 - 9

பெண்வெளி - சங்கமி

பெண்ணுடல் , பெண் அரசியல், பெண்மொழி, பெண் எழுத்து, பெண்ணிலை உரையாடல்கள் என்று பெண்ணியம் நீண்ட நெடிய பயணத்தைக் கடந்து வந்திருக்கிறது. வர்க்க விடுதலை, இன விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்று விடுதலையின் அனைத்து பக்கங்களிலும் பெண்ணியக் கருத்தாடல்கள் கோட்பாட்டு அளவிலேனும் உள்வாங்கப் பட்டிருக்கின்றன. பெண் உரிமை என்பது மானுட உரிமையை முழுமையடையச் செய்யும் கருத்தியல் என்பதைப் பல்வேறு கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட முரண்பாடுகளை உடைய சமூகப்பொதுவெளியும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

கருத்தியல் தளத்தைத் தாண்டிய நடைமுறை வாழ்க்கையில் கார்ப்பரேட் உலகம் பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு அசைவுகளிலும் தன் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. கருத்தியல் என்பது வெறும் கற்பனையாகிவிடும் அவலத்தை நோக்கும் போது பெண்வெளியில் இதன் தாக்கங்கள் பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்று நினைக்கிறோம்.

விளம்பரங்கள், ஊடக வெளிச்சங்கள், அங்கீகாரங்கள் என்று வல்லரசுகள் வலை விரிக்கின்றன. அவர்களின் நுகர்ப்பொருள் சந்தையில் பெண் எழுத்தும் பெண் ஆளுமைகளும் சிதறடிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்வெளி பின்னுக்குத் தள்ளப்படுகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஊடக பெண் எழுத்துக்கும் பெண்மொழி ஆளுமைகளுக்கும் பல்வேறு வழிகளில் தளம் அமைத்துக் கொடுக்கிறது. அந்த வகையில் ஊடகவெளியில் வெளிவந்த நேர்காணல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்த நேர்காணல்கள் பெண்களின் பிரச்சனைகளைப் பேசுவதை மட்டுமல்ல. இப்பெண்வெளி உரையாடல்கள் கலை இலக்கியத்தின் வெளிப்பாடுகள் மட்டுமல்ல, குடும்பம், மொழி, இனம், தேசம், சட்டம், நீதி , காதல், வீரம், வெற்றி ஆகியவற்றின் பெயரால் ஆண்மைய சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருந்த

IV

கட்டமைப்புகளைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. அரசியல் மதிப்பீடுகள், ஜனநாயக மதிப்பீடுகள், பொருளாதர மதிப்பீடுகளை மறுகட்டமைப்பு செய்கிறது. மொழி, இன தேச எல்லைகளைக் கடந்து நிற்கும் பெண்மொழியில் மானுட விடுதலை தன்னை எழுதிக் கொள்கிறது.

ஊடறுவில் வெளிவந்த நேர்காணல்களுடன் பிற சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்து ஊடறுவில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்ட சில நேர்காணல்களையும் சேர்த்து “சங்கமி” பெண்வெளியின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தை முன்வைக்கிறது. இப்பெண்வெளி அவர்களின் அனுபவங்களின் ஊடாக பயணிப்பதால் புனைவுகளின் அலங்காரத்தை விலக்கி வைத்திருக்கிறது. இப்பெண்கள் வெளிப்படுத்தும் கருத்துகளுடன் உடன்படுவதும் முரண்படுவதும் கருத்தியல் தளத்தில் விவாதங்களை முன்னெடுப்பதும் பெண்வெளியை விசாலமாக்கும். அடுத்தக் கட்ட கருத்துப் பரிமாற்றத்தை நோக்கி வழி நடத்தும், வாருங்கள்.. தொடர்ந்து பயணிப்போம்.

ஊடறுவுக்காக..

ஊடறு றஞ்சி (சுவிஸ்)

புதியமாதவி (இந்தியா)

www.oodaru.com

பதிப்புரை

பெண் அந்தமுமில்லை ஆதியுமில்லை, அந்தாதி.

பெண் உரைகள் முனங்கல்களாக உற்பத்தியாகி முழக்கங்களாக உருமறியுள்ளன. தாலாட்டுகளில் கோடிக் கனாக்களாகவும் ஒப்பாரிகளில் கொடுங் கனாக்களாகவும் சொலவடைகளில் சூரிக்கத்திகளாகவும் புதுக்கவிதைகளில் சுழற்றும் வாள்களாகவும் புதிய கதைகளில் சூறாவளிகளாகவும் பெண்ணிய உரையாடல்கள் புதுப்புது வடிவங்களில் பூமி பரப்பெங்கும் வலம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் உலகப் பெண்களின் பெண்கள்உலகைப் பிரதிபலிக்கும் காலத்துக்கேற்ற கண்ணாடி. மொழி, இனம், நிலம் கடந்து பெண்களின் உடல், மொழி, எழுத்து, அரசியல், ஆகிய அனைத்தையும் அலசிப் பார்த்திட ஊடறுத்துச் செல்லும் - சொல்லும் பாசறை. கீதா முதல் ஹெர்டா வரை 33 பேரின் செவ்விகளைத் தொகுத்தளிக்கும் ஊடறு றஞ்சியும் புதிய மாதவியும் பெண்குலத்தின் பொன் விளக்குகளாகும்.

வெளிச்சம் பரவட்டும்

பேரன்புடன்

காவ்யா சண்முகசுந்தரம்

VI

உள்ளடக்கம்

1) வ.கீதா	01
2) அ.மங்கை	12
3) அம்பை	28
4) ஓளவை	44
5) ஊடறு றஞ்சி	58
6) சிவகாமி	69
7) ஆழியாள்	81
8) புதியமாதவி	88
9) ரஜனி	100
10) ஜானு	106
11) பாமா	125
12) ஜீவசுந்தரி	140
13) கல்பனா	161
14) சிவரஞ்சனி மாணிக்கம்	169
15) பத்மினி பிரகாஷ்	178
16) கமலா வாசுகி	184
17) குந்தவை	193
18) மலர்வதி	199
19) வெற்றிச்செல்வி	208
20) தாமரைச்செல்வி	215
21) செளந்தரி	223
22) லநீனா	236
23) சர்மலா	256
24) மேரி கோம்	265

VII

25) சர்மிளா ரெகெ	270
26) தேனுகா	286
27) சந்தியா எக்னெலிகொட	292
28) வங்காரி மாத்தா	302
29) சுனிலா	323
30) நவால் எல் சதாவி	329
31) மாயா அஞ்சலோ	335
32) மலாலாய் ஜோய்	347
33) ஹெர்டா முல்லர்..	352

1. வ. கீதா

வ.கீதா தமிழ் எழுத்தாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர், சமூக வரலாற்று ஆசிரியர். 1988 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியப் பெண்கள் இயக்கத்தில் பணியாற்றி வருபவர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக 10 நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார். ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கும் மொழிபெயர்ப்புக்கள் செய்துள்ளார். தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு இவர் மொழிபெயர்த்த நூல்களுள் பெருமாள் முருகனின் நாவல்கள் “கூளமாதாரி “ மற்றும் நிழல் முற்றம்”.

இவர் எழுத்தாளர் எஸ்.வி. ராஜதுரையுடன் இணைந்து பெரியார், சுயமரியாதை, சமதர்மம் உள்ளிட்ட நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சாதி, வர்க்க வேறுபாடுகள் கொண்ட சமுதாயத்தில் ஒரு சிறிய பெண்ணிய தோழமை உலகை உருவாக்குவதில் 'A Womans Space' நானும் என் தோழியரும் - வ.கீதா

1. தமிழ்நாட்டில் பெண்ணிய இயக்கங்களின் பலம், பலவீனம் மற்றும் அதன் செயற்பாட்டுத்திறன் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? தமிழ்நாட்டில் எந்தளவு பெண்ணியம் சம்பந்தமான வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன? இது எவ்வாறு சாதாரணபெண்களைச் சென்றடைகிறது?

கீதா :

தமிழ்நாட்டில் தற்சமயம் இயங்கிவரும் பெண்ணிய இயக்கங்களை ஒரு வசதிக்காக மூன்றுவகையாகப் பிரிக்கலாம். கட்சிசார்ந்த அமைப்புகள், அதாவது அந்தந்த அரசியல் கட்சிகளின் மகளிர் அணிகள். நெடுங்காலமாகக் செயல்பட்டுவரும் அகில இந்திய ஜனநாயக மாதர்சங்கமும் (இது மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் தொடர்புடையது) இதில் அடங்கும்.

தன்னார்வக் குழுக்களின் முயற்சியின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள மாதர்சங்கங்கள், பெண்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தும் மகளிர் விடுதலை அமைப்புகள், மகளிரை மட்டுமே உறுப்பினராகக் கொண்டு இயங்கும் தன்னார்வ நிறுவனங்கள் ஆகியன இரண்டாவதுவகை இயக்கத்தில் அடங்கும். இவற்றுள் பல அயல்நாட்டிலிருந்து பெறப்படும் உதவித்தொகை கொண்டு இயங்கிவருகின்றன. சில உள்நாட்டு நன்கொடைகள் திரட்டிச் செயல்பட்டுவருகின்றன.

மூன்றாம்வகை இயக்கத்தில் கட்சி சாராத சுயாதீனமானவகையில் செயல்பட்டுவரும் பெண்கள் அமைப்புகள் ஒருங்கிணைப்புமுயற்சிகள் அடங்கும். இவற்றின் உறுப்பினர்கள் தாம் சம்பாதிக்கும் பணத்தின் ஒருபகுதியை அமைப்பு பணிகளுக்கு ஒதுக்குவர்.

பெண்ணிய இயக்கங்கள் கிராமப்புறங்களிலும் சில நகரங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் செயல்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய பிரச்சினைகள் - சுற்றுச்சூழல், சாதி, மதப்பிரச்சினைகள், கொத்தடிமை என்பன போன்ற பிரச்சினைகள் முதல் பெண்கள் பெண்களாக இருப்பதால் எதிர்கொள்ளும் பிரத்தியேகப் பிரச்சினைகள், ஈறாகப் பெண்ணிய அமைப்புகள் பலவற்றில் தலையிட்டு பெண்விடுதலை, சமத்துவம் என்ற அடிப்படையில் தீர்வுகளை உருவாக்க முயற்சி செய்துவருகின்றன.

கோட்பாட்டளவில் ஒருமித்த கருத்துக்கள் மகளிர் அமைப்புகளுக்கிடையே இல்லை என்றாலும், பெண்கள் சகித்துவாழும் அன்றாட வன்முறைகள் பாலியல்பலாத்காரம், சாதி, மதக்கலவரங்கள் உருவாக்கும் வன்முறைச்சூழல் சாதி, வர்க்கம் காரணமாக சில சமூகவகுப்புக்களைச் சேர்ந்தப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் தனித்துவமான பிரச்சினைகள், சுமைகள் ஆகியன குறித்த சில நிலைப்பாடுகள் ஏறக்குறைய அனைத்து அமைப்புகளுக்கும் பொதுவானவையாக உள்ளன.

அதாவது, பெண் பெண்ணாக இருப்பதால் சந்திக்கும் வன்முறை பெண் தலித்தாகவும், முஸ்லிமாகவும், உழைக்கும் வர்க்கப்பெண்ணாகவும் இருப்பதாலும் சந்திக்கும் பொருளாதார, பண்பாட்டு, சமூக ஒடுக்குமுறைகள் ஆகியனவற்றை எதிர்கொண்டு புதியவிழுமியங்கள், புதிய உறவுகள் ஆகியவற்றை விளக்கும் ஒரு பெண்ணிய அரசியலின் தேவையை அனைத்து மகளிர் அமைப்புகளும் உணர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

பெண்கள் சந்திக்கும் ஒடுக்குமுறைகள் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பொதுவானவைதான் என்றாலும், பெண்களும் கூட சாதி, மத, வர்க்கப்பிரிவுகளைக் கடந்தவர்கள் அல்லர் என்ற கருத்து பெண்கள் அமைப்புகளின் விவாதங்களில் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. சாதிப்பிரச்சினை, வர்க்கப்பிரச்சினை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதுதான் பெண்கள் பிரச்சினையும் என்ற புரிதல் இன்று பல இடங்களில்

காணப்படுகிறது. பல்வேறுவகையான காரசாரமான ஆனால் ஆக்கபூர்வமான விவாதங்கள் பெண்கள் அமைப்புகளில் பெண்களுக்கிடையே நடைபெற்றுவருவது எமது நாட்டுபெண்ணிய இயக்கத்தின் பலம்.

பலவீனம் என்றால்,

சில பொதுப்பிரச்சினைகளில் வன்முறை, பஞ்சாயத்து, தேர்தலில் பெண்கள், பெண்களும் குடும்பக்கட்டுப்பாடும் (இதன் அரசியலை விமர்சித்தல்) பெண்கள் அமைப்புகள் அவ்வப்போது இணைந்து செயல்பட்டாலும், தொடர்ந்து ஓர் அணியாக இயங்க முடிவதில்லை. இரண்டாவதாக, பெண்ணியம் பற்றிய கோட்பாட்டு ரீதியான விவாதங்கள் பெண்கள் அமைப்புகளிடையே நடைபெறாமை (குறிப்பிட்ட தலைப்பில் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை ஒட்டி கருத்து பரிமாற்றங்கள் நடைபெற்றாலும் There is no Serious and Sustained Dialogue on Politics power Sexuality.

2. பெண்ணியம் சம்பந்தமான புதிய கோட்பாட்டுப் புரிதல்கள் அல்லது புதிய போக்குகள் தமிழகச் சூழலில் எந்தளவில் உள்ளன?

கீதா :

பழைய வரலாற்று ரீதியான புரிதல்கள்கூட எடுத்துக்காட்டாக பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் முன்வைத்த பெண்ணியக்கருத்துக்கள் நமது கூட்டுநினைவில் தெளிவாக இடம்பெறாத நிலையில் புதிய புரிதல்களைப்பற்றி என்ன சொல்வது? சில தனிப்பட்ட நபர்கள் அமைப்புகள் முதலியன பாலியல், குடும்பம், ஆண்-பெண் உறவு, பெண்-பெண் உறவு, தோழமை குறித்து பேசியும் விவாதித்தும் வருகின்றனர். இருந்தாலும், இயக்கங்களின் செயல்பாட்டினை செய்பாடுகளைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு இவ்விவாதங்கள் அமையவில்லை. பெண்கள் இயக்கங்களின் அக்கறைகள், செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி அறியமாட்டாமல் சிலர் குறிப்பாக ஆண் அறிவாளிகள் புதிய பெண்ணியக்கருத்துக்களை

விவாதித்தும் அவற்றைப்பற்றி எழுதியும் வருகின்றனர் ஒரு பெண்ணிய அமைப்பின் உறுப்பினர் என்றவகையில் இத்தகைய விவாதங்களின் அரசியல் பொருத்தப்பாட்டை என்னால் சரிவர உணர முடியவில்லை. செயல்பாடும் சொல்லும் பின்னிப் பிணைந்த நிலையில் ஒன்றை மற்றொன்று வடிவமைக்கும் பெண்ணிய அரசியல் சூழலில் - சொல், அதுவே(வும்) சிறந்த - செயல் என்ற கருத்து வினோதமாக எனக்குப் படுகிறது.

3. உங்களுக்கும், தலித் பெண்ணிய அமைப்புகளுக்கும் இடையில் கூட்டு வேலைமுறைகள் ஏதாவது உண்டா?

நான் சார்ந்து பணிபுரியும் சிநேகிதி பெண்கள் அமைப்பு குடும்ப வன்முறைக்குப் பலியாகும் சகித்து வாழும், பெண்களுக்கான ஆதரவு மையமாக இயங்கிவருகிறது. பல்வேறு சகப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்களின் தலித் பெண்களின் வன்னியர்இனப் பெண்களின், ஆசாரி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களின், பார்ப்பன பெண்களின், கிறிஸ்துவப், முஸ்லிம்பெண்களின், குடிசைவாழ் பெண்களின், நடுத்தர வகுப்புப் பெண்களின் பூர்சுவா மேட்டுக் குடிப்பெண்களின் வாழ்க்கை அவலங்கள் அன்றாட தொல்லைகள் குறித்து நேரடியாக அறிய வாய்ப்புப்பெற்ற எங்களுக்கு சாதி, மதம், வர்க்கம் ஆகியன எல்லாப் பெண்களையும் ஒடுக்குவித்ததைக் காண முடிகின்றனது.

உயர்சாதிப் பெண்கள், நடுத்தர வர்க்கத்துப் பெண்களுக்கு இது உடனடியாகப் பிடிபடுவதில்லை. தலித்இனப் பெண்களுக்கும், உழைக்கும் பெண்களுக்கும் இது ஒரு சாதாரண உண்மை. பெண்கள் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் தோழமையை, கூட்டுறவை உருவாக்கி செயல்பட்டு வருகிறோம். சாதியைக் கடந்து வந்துவிட்டோம் என்று நான் கூற வரவில்லை. நான் எதிர்கொள்ளும் ஆணாதிக்கமும் தலித் பெண் ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் வன்முறையும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. நான் அப்பெண்ணின் வேதனையை முழமையாக உணரக்கூடியவளா என்பதுகூட எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு வாய்த்துள்ள சலுகைகள் நான் சுவீகரித்துள்ள செல்வாக்கு

(படிப்பு, வேலை) இவை என்னைப் பொறுத்தவரை Merely Accidentalதான் . எந்தவகையிலும் நான் என்னளவில் அவற்றுக்கு உரியவள் அல்ல. ஆனால் ஒருபெண் என்ற வகையில் பிறபெண்களையொத்த உடலமைப்பை உடையவள் என்ற வகையில் என்னால் பிற பெண்களுடன் பாசம், நேசம், காதல், தோழமை கொண்டாட முடிகிறது. அவ்வாறு கொண்டாடுவதில் அடங்கியுள்ள ஆனந்தத்தை, நிம்மதியைச் சொற்களால் விவரிக்க முடியாது. சாதி, வர்க்கவேறுபாடுகள் கொண்ட சமுதாயத்தில் ஒரு சிறிய பெண்ணிய தோழமை உலகை உருவாக்குவதில் A womans Space -நானும் எனது தோழிகளும் முனைந்துள்ளோம்.

4. குடும்பம் என்பது ஆணாதிக்கம் செயற்படும் ஒரு நிறுவனம் என்ற வகையில் குடும்ப அமைப்பு முறையை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதைக் கூறமுடியுமா?

குடும்ப அமைப்பின் அடித்தளம் வன்முறை. ஆண், பெண்உறவின், குறிப்பாக கணவன்-மனைவி உறவின் பாலியல் உறவின் தன்மை இவ்வன்முறையால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆணாதிக்க குடும்ப அமைப்புக்குரிய பாலியல் தத்துவம் வன்முறையை தனது ஒவ்வொரு கோட்பாட்டிலும் செயலிலும் ஏன்மொழியிலும் கூடகொண்டுள்ளது. இத்தகைய வன்முறையை அடித்தளமாகக் கொண்ட சமூக அமைப்பானது பெண்ணை பாலியல் கருவியாகவும் சமூகபொருளாதார மறு உற்பத்தியை சாத்தியப்படுத்தும் மிக அவசியமான (ஆனால் இழிசெயலாகக் கருதப்படும்) குடும்ப உழைப்பை மேற்கொள்ளும் குடும்ப உழைப்பாளியாகவும் பாவிக்கிறது. இதை குடும்பத்தை மாற்றி அமைப்பதும் எதிர்கொள்வதும் - Requires nothing none or less than a war between the sexes. The family is the ultimate site of the class struggle in the final analysis, every man has to fight this war himself with his masculinity, his patriarchal conscience - பெண்கள் தமது தோழமையின் அடிப்படையில் புதிய பாலியல் உறவுகளை (திருமணம் என்ற சட்டகத்துக்குள் புகவிரும்பாத உறவுகளை) உருவாக்கிக் கொள்வதன் மூலம் இருக்கக் கூடிய குடும்ப அமைப்பை

ஐனநாயகப்படுத்துவதன் மூலம் ஆணாதிக்கக் குடும்ப அமைப்பை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

5. சமூகத்தில் பெண்கள் சம்பந்தமான மதிப்பீடுகள் மாற்றத்திற்குட்படாத நிலையில் குடும்பக் கலைப்பை முன்வைப்பது பெண்களை இன்னமும் பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிடும் என்ற கருத்தில் உங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டா?

குடும்பம் பெண்ணை வதைக்கும் களம். ஆனால் வரலாற்றின் வினோதமுரண் என்னவென்றால் இக்களம் தான் இன்றைய சூழலில் அவளுக்குள்ள புகலிடம். ஆனால் இப்போதுள்ள குடும்ப அமைப்பை அப்படியே பாதுகாக்க இது ஒரு வாதமாக பயன்படுத்தக்கூடாது. பெண்கள் அமைப்புக்கள் பெண்ணுக்கு ஆதரவும் தஞ்சமும் தரக் கூடிய மாற்றுக் களங்களாக அமையலாம்.

6. கருச்சிதைப்பை ஒரு சிசுக்கொலையாக உருவகிப்பது மதரீதியான மரபுவழிப்பட்ட சிந்தனையின் ஒரு தாக்கம் எனக் கொள்வதில் உங்களுக்கு முரண்பாடு உண்டா?

கிறிஸ்துவ, இஸ்லாமிய மதச்சிந்தனையின் தாக்கம் பதிந்த சமுதாயங்களில் கருச்சிதைவு இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டு ஒருமாபெரும் விவாதத்துக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு முற்றிலும் வேறானதொரு Politics of Reproduction - நிலவுகிறது. கருச்சிதைவானது குடும்பக்கட்டுப்பாடு என்ற பெயரில் ஏழைப் பெண்களின் மீது திணிக்கப்படும் ஒன்றாக பெண்கருவை அழிக்கும் முறையாக ஆண்பிள்ளை ஆசையை நிவர்த்திசெய்ய (மறைமுகமாக) உதவும் வழியாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு Choice Politics C என்பதற்கு என்ன பொருள் இருக்க முடியும்- மூன்றில் ஒரு பெண்ணிற்கு கூட தனது பாலியல் வாழ்வின் தன்மையை போக்கை நிர்ணயிக்க இயலாத- முடியாதபோது?

7. ஆண்களின் பாலதிக்கத்திற்கு எதிராக ஓரினச்சேர்க்கையை முன்மொழிவது பற்றி என்ன

நினைக்கின்றீர்கள்? ஓரினச்சேர்க்கை என்பது ஆண்களைப் பொறுத்தவரை குதவழியான உடலுறவு முறையை பிரதானமாய் உள்ளடக்கிய ஒன்று. எனவே ஓரினச்சேர்க்கை மூலம் ஒருவன் தன்னை ஒரேநேரத்தில் ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் உணர முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை இந்த உணர்வை நிறைவு செய்ய முடியுமா? முடியாது எனின் ஓரினச்சேர்க்கையை ஆண்கள் முன்மொழிவது என்பதுகூட ஒரு ஆணாதிக்க வகைப்பட்ட சிந்தனைதான் என்று கொள்வதில் தவறு உண்டா?

ஓரினச்சேர்க்கை என்று மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வரும் Homosexuality என்பது எல்லா நாடுகளிலும் சமுதாயங்களிலும் ஒரே படித்தானதாக இருப்பதில்லை. இந்தியாவில் இந்தியாவின் பல்வேறு சமூக சூழல்களில் ஆண்களுக்கிடையே நெருங்கிய பிணைப்பும், நட்பும், பாலியல் உறவும் காணப்படுவதும், அவ்வாறு பெண்களுக்கிடையேயும் நெருங்கிய உறவும், தோழமையும் காணப்படுவதும் அதிசயமில்லை. We are a Segregated Society and our most intense intimate relationships are usually learnt under one of our own sex.

ஓரினச்சேர்க்கை என்பது ஆணை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் ஒரே சமயத்தில் அடையாளங் கொள்ள உணர முடிகிறது என்ற கருத்து எனக்கு வியப்பூட்டுகிறது. பல ஆண் ஓரினச்சேர்க்கையாளர்கள் அப்பட்டமான பெண் வெறுப்பாளராகவும் (Misogynists) இருக்கின்றனர்!

ஓரினச்சேர்க்கையோ, வேறு எந்த வகைச்சேர்க்கையோ ஒருநபர் மேற்கொள்ளும் தேர்வுதானேன்றி ஒரு பாலியல் நியதியல்ல. எவ்வகை உறவாயினும் அது (ஒருவரது) ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டக் கூடிய உறவாக உருமாற்றப்படலாம். சேர்க்கையின் வடிவத்தைக் கொண்டு பாலியலின் அரசியலை அதன் முற்போக்கு, பிற்போக்கு தன்மைகளை மதிப்பீடு செய்வதும் கூட உடலை அதாவது

மானுடஉடலை| பொருள்தன்மையுறச் செய்வதற்கு (Reification) ஒப்பாகும் என்பது என் கருத்து

8. சாதியும் பாலியலும் சந்திக்கும் புள்ளியில் பெண் ஒடுக்குமுறையை அடையாளம் காண்பது எந்தளவில் சரியானது? இந்நிலைமையிலும் வளர்ச்சியடைந்த இந்த நாடுகளிலும் செல்லுபடியாகக் கூடிய ஒன்றா?

சாதி என்பது ஒருவிதத்தில் நிறவெறி, இறுமாப்பு போன்றதுதான். பெரியார் ஒருமுறை கூறியதுபோல் அது நம் எல்லோரிடையேயும் ஏணிப்படி போல் காணப்படும் ஒன்று. இந்து - இந்திய சமுதாய பொருளாதார அமைப்பினை அதன் ஏற்றத் தாழ்வுகளை முரண்களைக் கட்டிக்காத்து ஒடுக்கப்படும் மாந்தர் அனைவரும் ஒன்றாக இணைவதைச் சாத்தியமற்றதாகியே சாதி செயல்படுகிறது. குறிப்பிட்ட சாதியின் அடையாளத்தை, மானத்தைக் காப்பவள்-உறுதிப்படுத்துபவளாக இருப்பவள் பெண். அவள் சாதியின் கட்டுக்கோப்பை தகர்த்தெறிய முற்பட்டாலோ அல்லது அவள் சார்ந்திருக்கும் சாதியை இழிவுபடுத்த அயல்சாதி ஆண்கள் அவளை மானபங்கப்படுத்தினாலோ உயர்சாதி ஆண்கள் தலித்பழங்குடியினப் பெண்களைப் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கினாலோ - இவை அனைத்தும் குறிப்பிட்ட சாதியின் கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்கும் செயல்கள். எனவே சாதியும் பாலியலும் அதாவது சாதிஅடையாளமும், சாதிசமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பாலியல் பாத்திரமும் ஒன்றை மற்றொன்று சார்ந்து இயங்குவதால் இவை இரண்டும் சந்திக்கும் புள்ளியானது பெண்ணியப் போராட்டத்தின் முக்கிய களன்களில் ஒன்றாகிறது. சாதியடையாளம் பெண்களின் பாலியலைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், அக்கட்டுப்பாட்டினூடாக உறுதி செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறே சமய, பண்பாட்டு, தேசிய, இன, நிற அடையாளங்களும் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன. பொஸ்னிய முஸ்லிம்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க சேர்பியர்கள் கையாண்ட வழிமுறை முஸ்லிம் பெண்களின் மீது திணிக்கப்பட்ட மிககோரமான பாலியல் வன்முறைச்செயல்கள் தான் என்பதை நாம் இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

9. ஈழத்தேசிய விடுதலைப் போராட்ட நிலைமையில் கவனத்திற்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய கேள்விகளில் ஒன்று இது. இன்று பெருமளவில் பெண்கள் ஆயுதம் ஏந்தியுள்ளனர். இது சமூகமதிப்பீடுகள் சிலவற்றை உடைத்து இருந்தாலும் அடிப்படையில் பெண்கள் பற்றிய மதிப்பீடுகளை உடைக்கவில்லை. குறைந்த பட்சம் கேள்விக்குள்ளாக்கியதாகக்கூட இல்லை. இந்த நிலைமையில் போராட்டம் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபின் அல்லது இதிலிருந்து விலகிக்கொண்ட பெண்களைச் சமூக மதிப்பீடுகள் வஞ்சித்துவிடும் அபாயம் உள்ளது இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

இன்று ஈழத்திலும் உலகின் வேறு பல இடங்களிலும் நடைபெற்றுவரும் தேசிய இனப்போராட்டங்களில் பெண்கள் பல்வேறு நிலைகளில் பங்கேற்று வருகின்றனர். ஒருபெண் தன்னை பெண்ணாக மட்டும் உணர்ந்து வாழ்வதில்லை. குறிப்பிட்ட தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவளாக குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுவளாக குறிப்பிட்ட மதச்சார்புடையவளாக தன்னை உணர்கிறார். எனவே தேசிய இனப்போராட்டங்களில் அவள் பங்கேற்பதில், அப்போராட்டத்தில் ஆயுதம் ஏந்திச் செயல்படுவதில் எந்த அதிசயமும் இருக்க முடியாது. ஆனால் போர் அது ஏற்படுத்தும் நாசவிளைவுகள், அது உருவாக்கும் எதேச்சதிகார அரசியல், பெண்களைப் போர்ச்சூழல் பாதிக்கும் விதம் - இவற்றைப் பற்றிய பெண்ணிய மதிப்பீடுகள் அவசியம். போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களால் - இன்றைய ஈழப்போராட்டச் சூழலில் இதைச் இசய்ய முடியாது என்றே எனக்குப் படுகிறது. ஏனெனில் ஈழத்தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் தன்மை உள்ளடக்கம் முதலியவற்றை விமர்சித்தால் அன்றி மேற்கூறிய விமர்சனத்தை அவர்களால் மேற்கொள்ள முடியாது.

10. இன ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் தேசத்தில் ஆணாதிக்கத்தால் ஒடுக்கப்படும் பெண்களுக்குப் போராட்டம் என்பது இரட்டை நிலைப்பட்ட ஒன்று எனும் போது தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தில்

பெண்கள் உதிரிகளாகச் செயற்படுவதா? அமைப்புகளாகக் கலந்து போராடுவதா சிறப்புடையதாக இருக்கும்?

தமிழகத்திலும் சரி ஈழத்திலும் சரி தேசிய அடையாளம் என்பது இனமானம் / இனப்பெருமை என்பன போன்றவற்றினுடாக வெளிப்படுவதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு மானம் / என்பது பெண்களின் கற்பு, மானம்/ போன்றவற்றுடன் தொடர்புப்படுத்தி பேசப்படுகிறது. தமிழகத்தை கன்னித் தாயாக உருவகிக்கும் சொற்பிரயோகங்களைப் பற்றி நாம் அனைவரும் அறிவோம். இவ்வாறு விளக்கப்படும் தேசிய அடையாளம் பெண்கள் ஏற்று தமதாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய அடையாளமாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் பெண்ணின் பாலியலை குறிப்பிட்ட வடிகால்களுக்குள் செலுத்தி முடக்கி செயல்படும் இவ்விளக்கம் பெண்களை அந்நியப்படுத்தும் ஒன்றாக விளங்குகிறது. எந்தவொரு சிந்திக்கும் பெண்ணாலும் இந்த அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

தேசிய இனப்பிரச்சினை அதற்கான தீர்வுகள் ஆகியவற்றை பெண்ணிய நிலைப்பாட்டிலிருந்து விளக்குவதும் தேசிய இனப்போராட்டத்திற்கு பெண்ணிய உள்ளடக்கம் வழங்குவதும் தான் பெண்களை ஆக்கபூர்வமான வகையில் போராட்டத்துடன் இணைக்க உதவும். ஆனால் இதற்கு முன் நிபந்தனையாகவும் போராட்டத்தின் போதும் குடும்பம், சாதி, மதம், தமிழ்ப்பண்பாடு, முதலியவற்றை மறுவிளக்கம் செய்வதும் மாற்றியமைக்க முயற்சி செய்வதும் அவசியம்

பெண்கள் சந்திப்பு மலருக்காக (1996)

வ. கீதாவுடன் ஒரு நேர்காணல் - றஞ்சி (சுவிஸ்)

ஊடறு Thursday, June 23, 2005

2. அ. மங்கை

மங்கையின் இயற்பெயர் பத்மா.ஸ்டெல்லா மேரிகல்லூரியில் ஆங்கிலத்துறையில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்.. கலைக்கூத்து, சக்தி, பல்கலை அரங்கம், மரப்பாச்சி அமைப்புகளை ஆரம்பித்து செயல்படுத்தியவர்களில் மங்கை முக்கியமானவர்.

அமெரிக்காவின் நியூயார்க் நகரத்து Tisch School of performance studies & university of california இரண்டிலும் சிலகாலம் நாடகம் குறித்து பாடம் கற்பித்தவர்.

(Visiting faculty Prof)

1984ல் சென்னை கலைக்குழு நடத்திய 'நாங்கள் வருகிறோம்' - (1984)

போபால் AD 1990 -(1985)

பெண் - (1986)

நாடகங்களில் நாடக நடிகையாகவே

மங்கையின் நாடகப்பயணம் துவங்கியது.

மங்கை நெறியாள்கை செய்த நாடகங்கள்:

★கலைக்குழுவின் “கர்ப்பத்தின் குரல்”

★1991ல் சங்கீதநாடக அகடெமியின் “தேநீர்ப் போர்”

ஈழத்து இளையபத்மநாதன் அவர்களைத் தன் நாடகக்கலை வாழ்க்கையில் ஆசானாக பெருமையுடன் சொல்கிறார் மங்கை.

★ 1992ல் ‘சுப்புதாய்’ என்ற குறும் நாடகத்தை அரங்கேற்றினார்.

நடுத்தர வர்க்கத்து குடும்பம் நவீனமயமாதலில் அனுபவிக்கும் பிரச்சனைகள், அதில் பெண்ணின் பங்களிப்பு பற்றியது★

1993 ல் சுவடுகள்

எழுத்தாளர் ராஜம்கிருஷ்ணனின் பாதையில் பதிந்த அடிகள் கதை. ஒரு பெண்ணின் பார்வையில் பெண்ணியம், ஆண்-பெண்உறவு, சாதிவேறுபாடு குறித்த கருத்துகளைப் பதிவு செய்திருக்கும் நாடகம்.

★ 1995ல் பச்சமண்ணு.

தெருநாடகம் பாணியில் அரங்கேறியது. பெண் சிசுக்கொலை மட்டுமல்ல.. ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவள் பெண் என்பதால் எதோ ஒருவகையில் ஒதுக்கப்படுவதையும் பதிவுசெய்தது.

★ 1997 ல் வெள்ளாவி.

76 வயது துணிவெளுக்கும் பெண்ணின் உண்மைக் கதை. ஓர் ஆய்வின் அடிப்படையில் இக்கதை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கதை முழுக்க அந்தப் பெண்தான். solo performance பின்னணியாக துணி

துவைக்கும் இடமும் சூழலும் காட்சிப் படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

1998 ல் அவ்வை

கவிஞர் இன்குலாப் அவர்களின் கதைவசனம். அவ்வை என்றவுடன் துறவுபூண்ட வயதானப் பெண்மணி, கையில் தடியூன்றி தள்ளாடி நடக்கும்பெண், சற்றுவளைந்தமுதுகு, நரைத்த தலைமுடி. சுட்டப்பழம் வேணுமா சுடாதாப்பழம் வேணுமானு கேட்கும் காட்சிதான் நமக்கு நினைவில் வரும். இம்மாதிரி அவ்வையைக் காட்டிய சமூகத்தைப் பிடித்து உலுக்கியது மங்கையின் அவ்வை. மங்கையின் அவ்வை இளம்பெண், புத்திசாலி, பயமறியாதவள், பாணர்குலத்தவள்..*

2001ல் மணிமேகலை.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான சீத்தலைசாத்தனாரின் மணிமேகலை. இன்குலாப்பின் நாடக வசனம். மும்பையில் மராத்திய மாநில தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம் மணிமேகலை நாடகத்தை பாண்டுப், நவிமும்பை, சயான் என்று மூன்றிடங்களில் அரங்கேற்றியது நினைவுகூரத் தக்கது.

* 2002 ல் பனித்தீ

மகாபாரதக் கதையின் கதாபாத்திரமான அம்பா- சிகண்டியின் கூத்து. இசைநாடகம் பாணியில் அமைந்த நாடகம். Frozenfire என்று ஆங்கிலத்தில் இந்நாடகம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

*குறிஞ்சிப்பாட்டு: 2006 மரப்பாச்சியின் முதல்நாடகம். கபிலரின் குறிஞ்சிப்பாட்டுதான்.. கதைவசனம் கவிஞர் இன்குலாப்

★அரவாணிகளுக்கான கண்ணாடிகலைக் குழுவின்”
மனசின் அழைப்பு.”

“ உறையாதநினைவுகள் “ நாடகங்கள்

(சுடர் அமைப்பின் கண்ணாடிக்கலைக்குழுதான்
அரவாணிகளின் முதல் நாடககலைக்குழு -
அரவாணிகளுக்கான ஒரே நாடக கலைக்குழு .)

கீதாவுடன் இணைந்து வழங்கியிருப்பது காலக்கனவு
என்ற ஆவணநாடகம். இவைதவிர, மவுனக்குரல்
அமைப்பின் சார்பாக தேசியஅளவில் நடத்தும்
பயிற்சிபட்டறைகள், பெண்அரசியல் -
கட்டுரைகள், therikatha என்ற புத்தபிக்குனிகளின்
பாலிமொழி பாடல்களை ஆங்கிலம் வழி
தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார். கால் நூற்றாண்டுகளாக
தமிழ்நாடகக் கலையின் ஒவ்வொரு தளத்திலும்
முத்திரைப் பதித்திருப்பவர் அ.மங்கை.

எங்கே போனது எம் அன்னையரின் பெருவெளி?

- அ. மங்கை

மும்பை வந்திருந்த நவீனநாடகக்கலைஞர், இயக்குநர்,
சமூகப்போராளி இடதுசாரி சிந்தனையாளர் அ.மங்கை
அவர்களுடன் சனிக்கிழமை (19/07/2008 காலை 10.30 முதல்12.30
வரை) மும்பையில் புதியமாதவி இல்லத்தில் நடந்த
கலந்துரையாடலில் மனம்திறந்து அவர் பேசியதும்
பெண்ணியம், தலித்தியம், நாடகம், தன் வாழ்க்கை, குடும்பம்
மற்றும் பொதுவெளி குறித்த கருத்துகளைப் பகிர்ந்து
கொண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கலந்துரையாடலில் எழுத்தாளர் மன்றத்தின் சார்பாக
மன்றத்தலைவர் பேராசிரியர் சமீரா மீரான், மற்றும் அமலா
ஸ்டான்லி, எழுத்தாளர் வதிவை பிரதாபன், கவிஞர் தமிழ்நேசன்,
சங்கரநயினார், மும்பையில் தமிழ்நாடகங்களை இயக்கி

அரங்கேற்றும் இந்தியன் தியேட்டர் இயக்குனர், திரைப்பட நடிகர் திரு. பரமேஸ்வரன், நாடக- நாட்டிய கலைஞர் பானு இவர்களுடன் மும்பை இலக்கியவட்டத்தின் மிகச்சிறந்த விமர்சகராக திகழும் எழுத்தாளர் கே.ஆர்.மணியும் கலந்துகொண்டு நிகழ்வுக்குச் சிறப்பு செய்தார்கள். மங்கையின் நாடகங்களைப் பற்றிய சிறியதோர் அறிமுகத்தை புதியமாதவி வழங்கினார். அதன்பின் மங்கை தனக்கே உரியபாணியில் தன்கருத்துகளைப் பேசஆரம்பித்தார்.

பெண்ணியம், தலித்தியம், தமிழ்ச்சூழல் என்று ஆரம்பித்தவர் மிகவும் கவனமாக தமிழ்ச்சூழல் என்பதைத் தமிழகச்சூழல் என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

மங்கையின் பேச்சிலிருந்து சில வரிகள்:

பெண்ணியம் என்பது பெண்களைப்பற்றி பெண்கள் பேசுவது மட்டுமல்ல. அது ஒரு கோட்பாடு. அது ஆண், பெண், அரவானிகள் உள்ளிட்ட சமூகம் சார்ந்தது.

உடலரசியல் என்பது உடலுறவு அரசியல் அல்ல. 70களுக்குப் பிறகு பெண்ணியம் விரிவடைந்துள்ளது. பெண்ணியமும் தலித்தியமும் கூர்மையடைந்துள்ளது. இக்காலக்கட்டத்தில்தான் “பண்பாடு” என்ற சொல் பெரிய சிக்கலை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. குறிப்பாக, கலைஇலக்கியத் துறையினருக்கு என்று சொல்லவேண்டும். பண்பாடு என்று பேசவரும்போது “எது பண்பாடு” ? என்ற கேள்வி நம்முள் எழும்.

பண்பாடு என்பது பெண் கூந்தலில் பூவச்சிக்கிறதா?

புடவைக் கட்டிக்கிறதா?

பொட்டு வச்சிக்கிறதா?

இதெல்லாம்தான் பண்பாடா?

ஒரு பெண் மது அருந்தும் காட்சியும் அவள் இருபக்கமும் இரண்டு ஆண்கள் என்று காட்டப்படும் காட்சியிலும் பண்பாடு கெட்டுவிட்டதாகக் கூப்பாடு போடுகிறோம். அண்ணா

யுனிவர்சிட்டியில் பெண்மாணவிகள் ஜீன்ஸ் & டிஷர்ட் போட்டுவருவதற்கு தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சொல்லப்படும் காரணம் அந்த உடையில் மாணவிகள் வந்தால் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கும் பேராசிரியரின் கவனம் சிதைகிறதாம்! என்னிடம் பண்பாடு என்ன? என்று கேட்டால் நான் திணைப்பண்பாடு தான் பண்பாடு என்று சொல்ல வருவேன். திணைப்பண்பாடு என்றால் நிலம் சார்ந்து, நிலம் சார்ந்த மரம் செடி கொடி சார்ந்த வாழ்வும் வாழ்வில் அவை அனைத்திற்குமான இடமும் என்றுதான் காட்டுவேன். இந்தத் திணைப் பண்பாடுதான் பண்பாட்டின் அடிப்படை.

சமூகத்தில் பெண்களின் இடம் என்று பார்க்கவரும் போது 1920களில் 12 பெண்கள் இதழ்கள், பெண்களே நடத்தியது இன்றைய மங்கையர்மலர் பாணியில் அல்லாமல் பெண்களின் பிரச்சனைகளைத் தீவிரமாகப் பேசிய இதழ்கள், 25 பெண் நாவலாசிரியைகள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று பதிவு செய்கிறார் மிதிலா.

வை.மு.கோதைநாயகி சற்றொப்ப 48 நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் இன்றைக்குப் பெண்கள் முன்னேறிவிட்டதாக நினைக்கும் இன்றைய சூழலிலும் எத்தனைப் பெண்கள் சமூகவெளியில் எழுந்து நிற்கிறார்கள்? இன்றைக்கெல்லாம் எங்காவது கூட்டம் நடக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால் 500 பேர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டமாக இருந்தால் அதில் 4 பெண்கள்தான் இருக்கிறார்கள். 500க்கு 4 என்ற கணக்கில்தான் பெண்களின் பங்களிப்பு இருக்கிறதை நாம் கண்கூடாகவே பார்க்கிறோம்.

புதியமாதவி : இப்போது பெண்களின் கலை, இலக்கிய பங்களிப்பைப் பற்றி?

அதைச் சொல்லவருகிறேன். ராஜம்கிருஷ்ணன் நாவல்கள் எழுதுவதற்கு முன் பீஃல்ட் வொர்க் பண்ணிட்டுதான் எழுத ஆரம்பிப்பார். இன்றைக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் தமிழ்ச்செல்வியைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்ச்செல்வியின் கற்றாழை நாவல் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ச்செல்வியின்

நாவல்களில் பெண்களை அவள் அழுது கண்ணீர் சிந்துபவளாக அடிவாங்கிக் கொள்கிறவளாகச் சித்தரிப்பதில்லை. அதைப் போலதான் பாமா, சிவகாமியின் படைப்புகளும் நமக்கு நாம் அறியாத வேறொரு உலகத்தைக் காட்டுகின்றன. பாமாவின் நாவல் ஆரம்பிக்கும் போதே சேரியிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்கும். நான் அதைக் காமிரா வைத்துக் கொண்டு காட்சிப்படுத்தினால் எடுத்தவுடன் நான் காட்ட ஆரம்பிக்கும் காட்சி சேரியாக இருந்தாக வேண்டும். சேரியில் இருந்துதான் அவர் ஊரைப் பார்க்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, “பசி, பட்டினி, சாதிக்கொடுமை இத்தனைக்கும் நடுவில் சேரியில் எங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு கொண்டாட்டம் இருந்தது” என்பார் பாமா. கவிதையை எடுத்துக்கொண்டால் மாலதிமைத்ரியின் கவிதைகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். அது உலகமயமாதலாகட்டும், அணுஆயுத எதிர்ப்பாகட்டும், காதல் உணர்வாக இருக்கட்டும் எல்லாவற்றிலும் அவர் கவிதைகள் குறிப்பிட்டு பேசப்பட வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன.

இவர்கள் அனைவருக்கும் முன் ஆரம்பித்ததுதான் என் கலைப்பயணம். நான் இடதுசாரி அமைப்பைச் சார்ந்து தீவிரமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம். ஒரு நடிகையாகத்தான் என் நாடககலைப் பயணம் துவங்கியது. 1978களில் பாதல்சர்க்காரின் நாடகப்பயிற்சிப்பட்டறை சென்னையில் நடைபெற்றது.

எங்களுக்கெல்லாம் குரு, வழிகாட்டி என்று அவரைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அப்போது அந்தப் பயிற்சிப்பட்டறையில் கலந்துகொண்டேன். அரசியல் சார்ந்த ஈடுபாட்டில் நான் நாடகத்திற்கு வந்தவள். என் நாடகங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் அதனால்தான் என்னை அதிகம் பாதிப்பதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு நாவலை நாடகமாக்கும் போது நாவலில் இருந்த இதெல்லாம் முக்கியம் அதைக் காட்டவில்லை என்ற விமர்சனம் எழும். அதைப் போலவே நாடகத்தைப் பார்த்து சிலர் நாவலில் சித்தரிப்பைவிட நாடகத்தில் கதைப்பாத்திரம்

உயிர்த்துடிப்புடன் இருப்பதாகச் சொல்வார்கள். . மொத்தத்தில் என் நாடகங்கள் நாடகமா இல்லையா என்று வைக்கப்படும் விமர்சனங்கள் எல்லாம் என்னைப் பாதிப்பதில்லை. சுருதி சேர்ந்தால்தான் சங்கீதம் வரும் என்பார்களே அதுபோலதான் நாடகக் கலைஞனுக்கு உடல், குரல், மனம் இந்த மூன்றும் சேர்ந்த பயிற்சி தேவை என்பார் பாதல்சர்க்கார். இந்தப் பயிற்சி என்பது மற்ற உடற்பயிற்சிகளிலிருந்து வேறுபட்டது.

சமீராமீரான்: உங்கள் நாடக ஒத்திகைகள் குறித்து ...?

என்னுடைய நாடகங்கள் பெரும்பாலும் வொர்க்ஷாப்பில் தான் எழுதப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். அதை நெறிப்படுத்துவது மட்டும்தான் என் பணி. தமிழில் நெறியாள்கை என்றசொல்லை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் நாங்கள்தான். நீங்கள் கூட மணிமேகலை நாடகத்தை மும்பையில் எழுத்தாளர் மன்றத்தில் அரங்கேற்றியபோது உங்கள் விழா அழைப்பிதழில் நெறியாள்கை: அ. மங்கை என்று போட்டு இயக்குநர் என்று அடைப்புக்குறிக்குள் அச்சடித்து இருந்தீர்கள்!

நான் இயக்குநர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில்லை. இயக்குநர் என்ற சொல் பாவைக்கூத்திலிருந்து வந்தது. கூத்தில் பாவைகளை இயக்குபவர் இயக்குநர். அவருடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள்தான் பாவைகளின் அசைவுகளும் இயக்கமும் இருக்கும்.. எங்களுடைய நாடகங்கள் ஒரு கூட்டு முயற்சி. டீம்வொர்க்தான். இங்கே நான் எல்லாம் தெரிந்த இயக்குநர் அல்ல. நானும் அவர்களில் ஒருத்தி. உங்கள் கேள்விக்கு வருகிறேன். எங்கள் நாடகங்களில் நடிப்பவர்களுடன் ஓரிடத்தில் ஒரு விடுமுறைநாளில் தங்கிகாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பித்தால் இரவு 11 மணிவரை ஒத்திகை நடக்கும். அப்படி தொடர்ந்து 15 நாட்கள் நடத்தினால் தான் எங்களால் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்ற முடியும். ஊரைவிட்டு வெளியில் கல்லூரி அரங்கம் திருமணஅரங்குகள் இந்தமாதிரி எங்காவது இடம்பார்த்து எங்கள் வொர்க்ஷாப்பை ஆரம்பிப்போம்.

கே.ஆர்.மணி : உங்க டீம் எப்படி?

மங்கை: அதில் நான் ரொம்பவும் கொடுத்து வைத்தவள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ராமானுஜம் - இந்திரா பார்த்தசாரதி நாடகத்தில் ஏற்பட்ட மாதிரி எல்லாம் இதுவரை எனக்குப் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டதில்லை. குறிப்பாக ஓவியர் மருதுவுக்கு நான் ரொம்பவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என் நாடகங்களுக்கு அதிகமாக காட்சி அமைப்புகள் செய்தவர் அவர்தான்.

நானேகூட அடிக்கடி சொல்வதுண்டு.. நான் ஒரு காட்சியைக் காட்டுவதற்கு முன்பே திரையில் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துவிடுகிறார் மருது என்று. அப்படித்தான் மணிமேகலை நாடகத்தில் கணிகை துறவி இருவருக்கும் நடுவில் ஆலமரம்- போதிமரத்தைக் காட்சிபடுத்திவிட்டார்.

அதைப் போலவே கவிஞர் இன்குலாப் அவர்களையும் சொல்லவேண்டும். 'தமிழாசிரியராக இருந்த என்னை நாடக ஆசிரியராக மாற்றியவர் மங்கை' என்றுசொல்லுவார். அவர் நாடகங்களில் கொண்டுவந்த மொழி நடை எனக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் ...

பானு: உங்க ஆடியன்ஸ் பற்றி:

சபாக்களில் நடத்தப்படும் நாடகங்களிலிருந்து எங்கள் நாடகங்கள் வித்தியாசமானவைனு சொன்னேனில்லையா. எனக்குப் பெண்பார்வையாளர்கள் வேண்டும் என்பதாலேயே என் நாடகங்களை மதியம் போட்டிருக்கிறேன்.

-அப்போதுதான் பெண்களுக்கு நேரம் கிடைக்கும் என்பதால். எங்கள் நாடகத்தின் வெற்றியைத் தீர்மானிப்பது கூட்டத்தில் வந்திருக்கும் பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தல். ஒரு பத்து புத்தகம் தரும் தாக்கத்தை ஒன்னேகால் மணிநேரத்தில் எங்கள் நாடகங்கள் காட்டும். என் பல நாடகங்களில் பார்வையாளர்களும் நாடகத்தின் ஒரு பாத்திரங்களாக இருப்பார்கள். குறிப்பாக என் காலக்களவு நாடகத்தைச் சொல்லவேண்டும். எங்கே நாடகம்

போடறோமோ அந்த இடத்திலிருக்கும் ஒரு பார்வையாளர் அன்றைக்குப் பெரியாரின் பெண்ணியக் கருத்தையோ சமூகச் சிந்தனைக் கருத்தையோ வாசிப்பார், நாடகத்தின் ஒரு காட்சியில் இதெல்லாம் வரும்..

வதிலைபிரதாபன்: என்ன மாதிரியான பிரச்சனைகளை நாடக அரங்கேற்றத்தில் சந்தித்திருக்கிறீர்கள்?

மங்கை: ஒவ்வொரு நாடகத்தின் போதும் வெவ்வேறு பிரச்சனைகள். நானும் சில சமயங்களில் பிரசவ வாக்குறுதிபோல இனிமே நாடகம் பண்ணப்போறதில்லைனு எல்லாம் சொல்றதுண்டு. ஆனா இன்னிக்குவரை கிட்டத்தட்ட 25 க்கு மேலாக செய்தாச்சு. இன்னும் தொடர்கிறது .

பிரச்சனைனு நீங்க கேட்டதினால் சொல்லவருகிறேன். எங்கள் அவ்வைநாடகம் அரங்கேறிய பிறகு பாரதியஜனதா கட்சியினர் அதற்கு கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். மரியாதைக்குரிய அவ்வையை மங்கை அசிங்கப்படுத்திவிட்டார் என்றார்கள். அவ்வைக்கும் அதியமானுக்கும் இடையில் இருந்த நட்பு காதலா?

கள் குடித்தாள் அவ்வை..

காதலித்தாள் அவ்வை ..என்று பத்திரிகைகள் கவர் ஸ்டோரி எழுதின. உண்மை அறிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இதில் பிரச்சனை என்னவென்றால் நான் தமிழிலக்கியம் படித்தவள் அல்ல. நானொரு ஆங்கில பேராசிரியர். தப்பித்துக் கொள்ளலாம்! ஆனால் ஸ்கிரிப்ட் எழுதிய கவிஞர் இன்குலாப் என்னைப்போல தப்பித்துக் கொள்ளமுடியாதே! அவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர். அவ்வையின் பாடல்களிலிருந்துதான் அவ்வை நாடகப்பாத்திரம் உருவாக்கப்பட்டது. புதுசா நாங்க எதையும் அவ்வையின் மீது திணிக்கவில்லை. அதியமான் இறந்தபோது அவ்வை வைக்கிற

ஒப்பாரிப்பாட்டில் இதெல்லாம் இருக்கத்தான்செய்கிறது.

சிறியகட் பெறினே, எமக்கீயும்; மன்னே!

பெரிய கட் பெறினே,

யாம் பாடத், தான்மகிழ்ந்து உண்ணும்; மன்னே!
 சிறுசோற் றானும் நனிபல கலத்தன்; மன்னே!
 பெருஞ்சோற்றானும் நனிபல கலத்தன்; மன்னே!
 என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கீயும்; மன்னே!
 அம்பொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம் தான்நிற்கும் மன்னே!
 நரந்தம் நாரும் தன் கையால்,
 புலவு நாரும் எந்தலை தைவரும்! மன்னே
 அருந்தலை இரும்பாணர் அகன்மண்டைத் துளையுரீஇ,

இரப்போர் புன்கண் பாவை சோர,
 அஞ்சொல் நுண்தேர்ச்சிப் புலவர் நாவில்
 சென்றுவீழ்ந் தன்று, அவன்
 அருநிறத்து இயங்கிய வேலே!
 ஆசாகு எந்தை யாண்டுஉளன் கொல்லோ?
 இனிப், பாடுநரும் இல்லை; படுநர்க்குஒன்று ஈகுநரும் இல்லை;
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக் கொள் மாமலர்
 சூடாது வைகியாங்குப், பிறர்க்கு ஒன்று
 ஈயாது வீயும் உயிர்தவப் பலவே!

(இப்..பாடலை மங்கைப் பாடிக் காட்டினார்)

அவ்வை பாணர் குலவாழ்க்கை வாழ்ந்தவள். அவளை ஒருபோர் எதிர்ப்பாளராகவே நாங்கள் நாடகத்தில் காட்டினோம். அதுவும் பால்மணம் மாறாத மகனைப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பி அவன் மார்பில் காயம்பட்டு இறந்ததை உறுதி செய்வதாக எழுதப்பட்டிருக்கும் நம் புறநானூற்று தாயின் பிம்பத்தைக் கொஞ்சம் எங்கள் நாடகம் அசைத்து காட்டியது. போர்க்களத்தில் இறந்தவர்கள்.. அல்ல விதைத்தவர்களுக்காக நடப்பதும் நடுகல்வழிபாடு நம் இலக்கியத்தில் பெருமையுடன் பேசப்படுகிறது. ஆனால் எங்கள் நாடகத்தில் போர்வீரர்களின் நடுகல்களை நாங்கள் கல்லறைகளாகவே காட்டினோம். அது பலருக்கு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. அதிலும் அந்தக் கல்லறைகளில் ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக்.. என்று காட்டி நடுவில் ஈழத்தைக் காட்டியிருந்தோம்.. பார்வையாளராக வந்திருந்தப்

பலரை அந்தக் காட்சி உலுக்கிவிட்டது. கதையில் இதெல்லாம் கிடையாதே என்றார்கள்..இந்தக் காட்சிப்படுத்தல்தான் மங்கையின் கையெழுத்து என்று சொன்னேன். இம்மாதிரியான காட்சிப்படுத்தல் நாடகத்தின் வசனம் , பாத்திரங்களின் நடிப்பு இவைகளுக்கு அப்பால் நிறைய கருத்துகளைப் பார்வையாளனுக்குக் கொடுத்துவிடும்.

புதியமாதவி: மங்கை, நீங்கள் நடுகல்களை கல்லறைகளாக காட்டி இருப்பதைச் சொன்னவுடன் அவ்வையின் கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது.

(இந்தக்கால அவ்வைனு சொல்லுங்க)

ஈழத்துக் கவிஞர் அவ்வையின் கவிதை, உங்கள் தொகுப்பு பெயல் மணக்கும் பொழுதில் வாசித்தேன்.

தாயின்குரல் என்ற கவிதை..

“இன்னுமா ‘தாய்நிலம்’
புதல்வர்களைக்கேட்கிறது?’
என்றுகேட்டிருப்பார்.

கொலையுண்டு போன
என்புதல்வர்களின்
முற்றாப்பிஞ்சுடலின் ஊனருந்தி
தன்கோரப்பசியாற்றி
தாகம்தீர்ச் செந்நீரும் குடித்தபின்
இன்னுமா தாய்நிலம்
புதல்வர்களைக் கேட்கிறது?

போராட என்னை அழைக்காதே
நானொரு தாய்
எனது புதல்வர்களையும் கேட்காதே
இரக்கமற்ற ‘தாய்நிலமே’
கொல்லப்பட்ட என் புதல்வர்களின் இரத்தம்,
இன்னமும் காயவில்லை...

இன்றைக்குப் போர்க்களத்தில் நம் கண்முன்னால் நிற்கும் புறநானூற்று தாயின் குரல் இது.

மங்கை: நீங்க அவ்வையின் கவிதையைச் சொன்னவுடன் இதுவும் நினைவுக்கு வருகிறது. முதலில் அவ்வையின் நாடகத்தை இன்குலாப் மகாகவி பாரதியின் கவிதைவரிகளுடன் முடித்திருந்தார். அதன்பின் நான் அவ்வையைச் சந்தித்தேன் எதேச்சையாக. அவருடைய கவிதை வரிகளுடன் அவ்வை நாடகத்தின் இறுதிக்காட்சியை அமைத்தோம்.

தமிழ்நேசன்: அவ்வை கள் குடித்தாள் என்கிறீர்கள். அதற்கு முன் பண்பாடு பற்றிப் பேசும் போது மதுஅருந்தும் ஒரு பெண் அவளின் இருபக்கமும் ஆண்கள் என்ற காட்சியை விமர்சனம் செய்தீர்கள்.

மது அருந்துதல் உடல் நலனுக்குக் கெடுதல் என்பதால் நான் அதை ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் அவ்வை கள் குடித்தக் காட்சியை..??

மங்கை: இந்தமாதிரி வாழ்க்கை அறம் - ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்துகளைப்பேசினால் அதைப்பற்றி நான் எதுவும் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் நம்மணரிலே கோவிலுக்கு கொடைவிட்டு கொடுக்கும்போது ஆடுவெட்டி பலிகொடுத்திட்டு வச்சிருக்கிற சாராயத்தை எடுத்து சாமியாடி குடிக்கிறாரு. ஆனா அதையே ஒருபெண் குடிச்சா ஏன் தப்புனு சொல்றீங்க என்பதுதான் எங்க கேள்வி. ஒழுக்கம் என்று சொல்லி நீ ஒவ்வொரு கட்டுப்பாடாக சொல்லிக் கொண்டிருப்பாய். குடிக்காதேனு ஆரம்பத்தில் சொல்லுவாய். அப்புறம் புருஷன் குடிச்சிட்டு வந்து அடிச்சாலும் வெளியில் சொல்லாதே என்பாய். நீ பொண்ணு, புடவைதான் கட்டிக்கனும் அதுதான் பண்பாடுனு சொல்வாய்..

எல்லாத்தையும் பண்பாடு என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் எங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை.

சமீராமீரான்: அந்தக் காலத்தில் நம்ம பாட்டிகள் எல்லாம் பீடி குடிச்சிருக்காங்க தெரியுமா?

மங்கை: பெண்கள் வாழ்க்கையில் இப்போ மாற்றம் ஏற்படலையானு கேட்டா நிச்சயமா ஏற்பட்டிருக்குனு சொல்லுவேன். மாசம் 20,000 சம்பளம் வாங்கறா மகள் என்றவுடன் அவளை விட்டுவிட்டு வெளியில் தொலை ஊர்களுக்கு வேலைக்கு அனுப்பிட்டு அவள் காதலிச்சிட்டா மட்டும் ஆவேசப்படறோம்!

ஒருகாலத்தில் சென்னையில் பெண்கள் தனியாக தங்குவதற்கு யாரும் வீடுகளை வாடகைக்குத் தரமாட்டார்கள். ஆனா இன்னிக்கு நிலைமை மாறிப்போச்சே. அதுவும் ஐ.டி. செக்டார் வந்தப்பின் நான்கைந்து பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து தங்குவது ரொம்பவும் சாதாரண நிகழ்வாக இருக்கிறது. நுகத்தடி கயிற்றின் நீளத்தை நீட்டி இருக்கிறார்கள். கயிற்றின் நுனியைப் பிடித்திருப்பது நீங்கள்தான்! அதில் மாற்றமில்லை

புதியமாதவி: உங்கள் காலக்கனவு நாடகத்தைப்பற்றி சொல்லுங்களேன்..

மங்கை: காலக்கனவு நாடகத்தை ஓர் ஆவணநாடகம் என்று இப்போதைக்குச் சொல்லலாம். ஏன்னா எனக்கு வேறுவார்த்தை கிடைக்கவில்லை. ஆங்கிலஎழுத்து “சீ” மாதிரி அமைப்பில் பாய். அதில் நடிக்கும் கதாபாத்திரங்கள் அந்த “சீ”க்கு நடுவில்..கூட பார்வையாளர்களும் இருப்பார்கள். தோழமை கீதாதான் ஆவணங்களைச் சேகரித்தார்.

முதன் முதலில் கலைமகளில் வெளிவந்த போஸ்டர், 19 நூற்றாண்டில் பெண்களின் பெண்ணியக் குரல்கள், அவர்கள் பேசிய கருத்துகள், பெண்கல்வி முதல் தேவதாசி ஒழிப்பு வரை ஏன் உடலுறவு குறித்து அன்றைக்கே பெண்கள் மிகவும் தெளிவாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆசிரியருக்குக் கடிதம் ஒன்று “பெண்இன நல்லாள்” என்ற பெயரில் குடியரசு பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ஒரு கேள்விக்கு பெண் இனநல்லாள் பதில் சொல்கிறாள்.. அது கருத்தடைசாதனம் பற்றிய கேள்வியாக இருந்திருக்க வேண்டும். இன்பம் தரும்

பாலுறுப்புகள் உடலின் முன்பகுதியில் இருப்பதால் உடல்சுகத்திற்கு இதனால் எதுவும் தடையில்லை என்று பதில் எழுதுகிறார்.

குட்டிரேவதி எழுதிய முலைகள் கவிதையும் குஷ்பு பிரச்சினையும் தமிழ்நாட்டில் இவ்வளவு எதிர்ப்பு அலைகளை ஏன் உருவாக்கியது?

ஏன் நிறப்பிரிகை இதழ்களில் எழுதியவர்கள் குட்டிரேவதிக்கு முன்பே இதுகுறித்து நிறைய எழுதியிருந்தார்களே அப்பொதெல்லாம் கிளம்பாத எதிர்ப்பலை குட்டிரேவதி எழுதியபிறகு ஏன்கிளம்பியது?

47, 50களிலேயே சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பெண்கள் ஏற்படுத்தி இருந்த சமூக “பெருவெளி” எங்கே போனது?

ஒரு சுயமரியாதை மாநாட்டில் பேசும் பெண் உன் வீட்டில் உன் தங்கை விதவையாக இருந்தா கண்டுக்காம முற்போக்கு கொள்கைகளை வெளியே கழட்டிவச்சிட்டு வந்திருக்கிற ஆண்சிங்கங்களே..! என்றுதான் தன் பேச்சையே ஆரம்பிக்கிறார்!

இவ்வளவும் இவர்கள் செய்த பின்பும் நம் மதிப்பீடுகள் ஏன் மாறவில்லை? இதுதான் எங்களைக் கவலைப்படுத்தி உள்ளது. சில நேரங்களில் சோர்ந்து போகவும் வைக்கிறது. 47, 50 எதற்கு? நம் நீண்ட நெடிய பெண்ணிய வரலாற்றில் அவ்வையும் மணிமேகலையும் வாழ்ந்த பெண்களின் மண்ணில் அந்தப் பெருவெளி எங்கே மண்மூடிப் போனது? அதிலும் குஷ்பு விசயத்தில் அவர் ஒரு சினிமா நடிகை என்பதும் அதிலும் இசுலாமியர், தமிழரல்லாதவர் என்பதும் சேர்ந்துகொண்டது வேறுகதை. ஒரு சினிமா நடிகைனா இப்படித்தான் இருப்பானு சில எண்ணங்களை வைத்திருக்கிறோமே..

சுகிர்தராணி பக்கத்து அறையில் படுத்திருக்கும் ஆணைப்பற்றிய இச்சையை தன் கவிதையில் பதிவுசெய்தார்.. உடனே பயங்கர எதிர்ப்பு..பாலகுமாரன் இந்த மாதிரி பேசலையா? சுஜாதா எழுதலையா..? ஏன் சுகிர்தராணி பேசும்

போதுமட்டும் அது பிரச்சனை ஆக்கப்படுகிறது? பண்பாடு என்ற பார்வை வைக்கப்படுகிறது.!

மணி: நீண்ட வரலாறு கொண்ட சமூகத்தில் இந்த மாதிரியான cycletrend ஏற்படும். சீனாவிலும் இதுதான் நிலைமை..

மங்கை: இந்த சைக்கிள் டிரண்ட் என்பது மனரீதியான சிலசிக்கல்களை ஏற்படுத்திவிடும்.

புதியமாதவி: பெரியாரைப்போல ஒருதலைமை இன்றைக்கு இல்லை. இன்னொரு காரணம் பரந்து விரிந்த ஊடகம்..

மங்கை: மே ..பி..

சமீராமீரான்: உங்கள் குடும்பம் உங்கள் நாடகப்பணிக்கு எந்தளவுக்குத் துணையாக இருக்கிறது.?

மங்கை: நானும் அரசும் இடதுசாரி அமைப்பில் இருந்தவர்கள். காதலித்து என் குடும்பத்தினர் எதிர்ப்புகளுக்கு நடுவில் அவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டேன். அரசும் இடதுசாரி சிந்தனையாளர் என்பதால் என்னையும் என் நாடகப்பணியையும் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமாகிறது. அதற்காகவே வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகளே இல்லை என்றும் சொல்லமாட்டேன். நாடக ஒத்திகை முடிந்து இரவு 1 மணிக்குமேல் ஸ்கூட்டரில் ஆண்டோழர் வீட்டில் கொண்டு விடுவார். வீட்டுவாசலில் வந்து கதவைத் திறந்து அரசு அவர்களைப் பார்த்ததை உறுதிசெய்தப்பின் போவார்கள். எதிர்வீட்டு சன்னல்களுக்கும் கண்களும் காதுகளும் உண்டு. இன்று எங்கள் குழந்தைகள் அனுபவிக்கும் சுதந்திரஉணர்வும் வாழ்க்கையும் பெற அன்று நாங்கள் நிறைய கடினமான பாதைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறோம்..

ஊடறு Tuesday, April 10, 2007

3. அம்பை

சி.எஸ்.லக்ஷ்மி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட அம்பை , தமிழிலக்கியத்தில் பெண்ணியச் சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்த முன்னோடிகளுள் முக்கியமானவர்.

நந்திமலைச் சாரலிலே (குழந்தைகள் நாவல்-1962),

அந்திமாலை (நாவல்-1966),

சிறகுகள் முறியும் (1976),

வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை (1987),

காட்டில் ஒருமான் (2000),

வற்றும் ஏரியின் மீன்கள் (2007),

ஒரு கறுப்புச்சிலந்தியுடன் ஓர் இரவு (2013)

அந்தேரி மேம்பாலத்தில் ஒரு சந்திப்பு - 2014

சிவப்பு கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை - 2019

ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள்.

The Singer and the Song (இசைத்துறையைச் சார்ந்த பெண்களுடனான உரையாடல்-2000),

Mirrors and the Gestures (நடனத்துறை சார்ந்த பெண்களுடனான உரையாடல்-2003)

இத்துடன் இந்தியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளும் நாடகங்களும் எழுதியிருக்கிறார். மும்பையில் வாழ்ந்து வரும் அம்பை, 'ஸ்பாரோ' என்ற பெயரில், பெண்கள் வாழ்வியல் தொடர்பான வரலாற்று ஆவணக்காப்பகத்தின் இயக்குனரும் அதன் நிறுவனர்களுள் ஒருவரும் ஆவார். 'அந்திமாலை'க்கு நாராயணசாமி ஐயர் விருது (கலைமகள் சஞ்சிகையால் வழங்கப்பட்டது), 2006இல் அமெரிக்கா வாழ் தமிழர்களால் வழங்கப்பட்ட விளக்குவிருது, 2008 இல் கனடா தமிழ் இலக்கியத்தோட்டத்தின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது, 2011இல் கலைஞர் பொற்கிழி விருது (சிறுகதைகளுக்காக வழங்கப்பட்டது) ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றவர்.

தமிழ் நவீன பெண்ணிலக்கியத்தில் அம்பையின் தடம் அழுத்தமானது. அவரது பெண்ணியச் சிந்தனையின் ஆழ்ந்த பயணங்களும் சுயவிசாரணைகளும் தான் பெண்ணியத்தைத் தனது வாழ்க்கையோடு இயைந்த கூறாக முழுமையையும் நோக்குவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் அழைத்துச் சென்றன. அம்பையின் இந்தப் பதில்கள் அந்தப் பயண வழியினூடே ஜன்னல் வழி கண்ட வனக்காட்சிகளின் பதிவுகள்.

உங்களுடைய எழுத்துகளில் ‘பெண்ணியம்’ சார்ந்த கருத்தியல்களைப் பதிவு செய்ய உந்துதலாய் இருந்தது எது?

குறிப்பிட்ட ஒன்று உந்துதலாக இருந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. வாழ்க்கை வாழப்படும் விதத்தை நாம் உணர்வது, சொந்த வாழ்க்கையில் செய்யும் தேர்வுகள், ஏற்படும் அனுபவங்கள், சமூகச் சரித்திரம் பற்றிய பிரக்ஞை இவை எல்லாம் ஒரு படைப்பாளியின் பின் உள்ளன. மேலும், கதை எழுதும் போது ‘இந்தக் கதையில் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தியல்களைப் பதிவு செய்யப் போகிறேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுத முடியாது. கதைகள் அப்படி அமைவதில்லை. கவிதையும் அப்படி அமைவதில்லை என்று உனக்கு தெரியாதா ரேலு? கண்ணுக்கும் புலப்படாத எல்லைக்கோடுகளுடன் சுயம், வாழ்க்கை, சரித்திரம், அரசியல் எல்லாம் கலந்த ஓர் இடம் வெளிப்பாடு. இது நேரும் போது கதை, கதையாக அமைய வேண்டும். கவிதை கவிதையாக உருவாக வேண்டும் என்ற முனைப்புதான் இருக்க முடியும். குறிப்பிட்ட ஓர் உந்துதல் அல்லது உந்துதல்கள் மட்டுமே ஒரு படைப்பாளியை இயக்க முடியாது.

பெண்ணியக் கருத்தாக்கத்திற்குட்பட்டு நீங்கள் சில முடிவுகளை எடுத்து செயல்படும் போது, அவை சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராகக் கூட சில சமயங்களில் செல்வதுண்டு. அதை எப்படி எதிர்கொள்கிறீர்கள்?

நான் முடிவுகளை எடுக்கும்போது அந்தத் தருணத்தில், அந்தக் கால கட்டத்தில் நான் சரி என்று நம்புவதைப் பொறுத்து, முடிவுகளை எடுக்கிறேனே ஒழிய அது பெண்ணியக் கருத்தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதா என்று சீர்தூக்கி பார்ப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் பெண்ணியக் கருத்தாக்கம் என் வாழ்க்கையில் வெளியே ஒரு கருத்தாக்கமாக மட்டுமே இருப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. அது என் வாழ்க்கையில் ஒன்றிக் கலந்திருப்பதாகவே நான் நினைக்கிறேன். அது பெண்ணியக் கருத்தாக்கம் என்று உணரும் முன்பே நான் சில முடிவுகளை

எடுத்தேன். இதற்கு காரணம் ஒரு பெண் எந்த வகையிலும் அவள் கௌரவமானது, மரியாதைக்குரியது என்று கருதும் மட்டத்திலிருந்து கீழே தள்ளப்படக்கூடாது என்பது எனக்கு மிக முக்கியமானதாகப் பட்டது. நான் எடுத்த எல்லா முடிவுகளும் குழப்பமும் முரணும் இல்லாதவை என்றும் கூற முடியாது. என்னை நானே எடை போட்டுக்கொள்ளும் போது குழப்பமும் முரணும் என்னைப் பாதித்த போது முடிவுகளை மாற்றியிருக்கிறேன் - அந்த மாற்றத்தின் அத்தனை வலிகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு; நான் நம்பும் ஒன்றிற்கான விலையைத் தந்து.

சிறுமியாக இருக்கும் போதே திருமணம் என்ற பந்தத்திற்கும் அதனுடன் வரும் மற்ற விஷயங்களுக்கும் நான் முற்றும் லாயக்கில்லாதவள் என்ற ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது. எனக்கு ஒரு அக்காள் ஒருத்தி இருந்ததால் நான் கூறியதை யாரும் பெரியதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஐம்பதுகளில் வளர்ந்த என்னைப் போன்றவர்கள் மனதில் சமூகசேவை என்ற சொல் மிகவும் புனிதமாகப் படிந்திருந்தது. தியாகம் என்ற சொல் எங்களை வெகுவாக ஈர்த்தது. சுதந்திரம் கிடைத்த பின் வந்த தசாப்தத்தில் நாங்கள் வளர்ந்தோம் என்பதை நீ மறக்கக் கூடாது. எங்கள் பள்ளியில் இருந்த பாதி டீச்சர்கள் படிப்பித்தல் என்பதைத் தங்கள் வாழ்க்கையாகத் தேர்வு செய்து திருமணத்தை ஒதுக்கியவர்கள். சிலர் விதவையான பின் படித்து டீச்சரானவர்கள். தொண்டு, சேவை, தியாகம், நாடு போன்ற சொற்கள் எங்கள் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. வாழ்க்கை பற்றிய எண்ணங்கள், கற்பனைகள் இதை ஒட்டியதாகவே இருந்தன. எங்கள் கனவு நாயகன் அப்போது தாகூர், ராமகிருஷ்ணார், விவேகானந்தர் இவர்களின் கலை. நியாயமான கனிவு, கோபம், மென்மை, கலை ஆகியவற்றின் மொத்த உரு. அவன் பெங்காலி. கவிஞன். கலைஞன். நாட்டுக்காக உழைப்பவன். இந்த ஆண் நடுத்தரக் குடும்பங்களில் ஏற்கப்படாதவன், தியாக மனப்பான்மையை ஒட்டிய வேறு கற்பனைகளும் உண்டு. உடல் ஊனமுற்ற லட்சிய புருஷனைச் சக்கர நாற்காலியில் தள்ளியபடி, “தங்கத்திலே ஒரு குறை இருந்தாலும்” என்று பாடியபடி

போவது போலவும் கற்பனை செய்ததுண்டு. நளாயினி போன்ற பிம்பங்களில் இருந்து அதிகம் விலகாத கற்பனைகள். மிகவும் வயதான கிழவனை (கிழவனுக்கு வயது ஐம்பது தான். அந்த வயதில் ஐம்பது வயதுக்காரன் எல்லாம் படுகிழம்) மணக்க ஒப்பி, மணவறையிலேயே அந்த கிழவன் மரித்துவிடுவான். ஆனால் அவன் பணக்காரக் கிழவன். அவன் சொத்து அத்தனைக்கும் வாரிசு நான். உடனே விதவையாகி சேவையில் ஈடுபடுவேன்! நீ கூர்ந்து கவனித்தால் அத்தனை கற்பனைகளிலும் உடல் என்ற ஒன்று விலக்கப்பட்டுள்ளது உனக்குத் தெரியும். உடலே இல்லாத வெளியில் மிதந்து கொண்டிருந்தோம்.

இந்த இதமான கற்பனைகளில் இருந்து வெளியே வந்த போது ஒன்று தெரிந்தது. என் காலில் நான் நிற்க வேண்டுமானால் மிகவும் முக்கியமானது கல்வி. அடுத்து வாழ்க்கை பற்றிய பட்டுணர்வு. வீட்டை விட்டு வெளியேற கல்வியை விட நல்ல சாக்கு இருக்க முடியாது. வீட்டை விட்டு வெளியேற கல்வியை நான் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். வீட்டில் இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. ஒரு முறை வீட்டை விட்டு வெளியேறினால் நான் திரும்ப வர மாட்டேன் என்று அஞ்சினார்கள். அவர்கள் பயந்தது போலவே நான் வீட்டிற்குத் திரும்பவில்லை. வீட்டுக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தேனே ஒழிய என் வாழ்க்கை வீட்டின் வெளியில், என் போக்கில் இருந்தது.

தனியே வாழ்ந்து உலகை எதிர்கொண்ட போது தான் உடல் என்ற ஒன்று பெரும் பிறும்மாண்டமாய் என்னைத் தாக்கியது. எல்லாவித விளக்கங்களையும் தவிர்த்து என் உடலின் மொழியை ஓசைகளை நான் கேட்க முற்பட்டேன். ஒரு சில ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின் நான் எழுதிய கதைகள் வேறு மாதிரி அமைந்தன. இந்தக் காலத்தில் நட்பு பூணுவதில், உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் நான் பல தவறுகளைச் செய்தேன். நான் சந்தித்த ஆண்கள் என்னைப் போலவே நிறைகுறைகள் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். பல உறவுகள் முறிந்தன. ஆனால் இவை அத்தனையும் நான் செய்த தவறுகள்.

அதனால் அவற்றை என்னால் ஏற்க முடிந்தது. அதன் விளைவுகளைச் சந்திக்க முடிந்தது. எனக்கு நானே உண்மையானவளாக இருப்பது எனக்கு முக்கியமாகப்பட்டது. அடிக்கடி எனக்கு நானே சொல்லிக்கொள்வேன்: “இதோ பார் லக்ஷ்மி, உனக்கு நீதான் துணை, சோர்வடையாதே.” என்னைப் பற்றிய பல செய்திகள் வீடு வரை அரசல் புரசலாக எட்டின. ஒரே ஒரு முறை என் அம்மா என்னிடம் சற்று சுற்றி வளைத்து நான் கன்னிதானா என்று விசாரித்தார். “அம்மா, நான் கன்னிதான் என்றால் நீங்கள் நம்பப்போவதில்லை. கன்னி இல்லை என்று சொன்னால் வருத்தப்படுவீர்கள். அதனால் இது பற்றி பேச வேண்டாம்,” என்றேன். “தனியாக இருக்கும் பெண் நெருப்பு போல் இருக்க வேண்டும்” என்றார். “நெருப்பு போல் தான் இருக்கிறேன், என்னைப் பொறுத்தவரை,” என்று கூறி முடித்துவிட்டேன். வீட்டாரை விட வெளியார் செய்த விமர்சனங்களும் கண்டனங்களும் அதிகம். இவர்களில் சிலர் எழுத்தாளர்கள். கவிஞர்கள். இந்த அத்தனை ஆண்டுகளிலும் என்னிடம் தொடர்ந்து நட்பு பூண்டிருந்தவர் ஆர். சூடாமணி. என்னைவிட பெரியவர். இருந்தாலும் அவர் ஏற்காத விஷயங்களைக் கூட செவிமடுத்து, என்னை என் போக்கில் வளர விட்டவர். எங்கள் நட்பின் தன்மை மாறியபடியே இருந்தது. காலப்போக்கில், எந்தவித ஒளிவு மறைவும் இல்லாமல் அவருடன் பழக முடிந்தது. இப்பொழுதும் இந்த நட்பு என் வாழ்வில் ஒரு இளைப்பாறும் இடமாகவே இருக்கிறது.

ஆண்கள் பெண்களுக்கு (பெண் சமுதாயத்திற்கு) எதிராக இழைத்த கொடுமைகளில் மிகவும் குரூரமானது என்று எதை நினைக்கிறீர்கள்?

ஆண்வழி சமுதாயம் அதில் தொக்கி நிற்கும் மதிப்பீடுகள் இவைதான் பெண்களுக்குக் கொடுமை இழைத்திருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். பெண்ணின் உடலும், அதை ஒட்டிய தேர்வுகளும் பெண்ணின் வசம் இல்லாமல் இருப்பதுதான் ஆண்வழிச் சமுதாயம் இழைத்திருக்கும் குரூரம் என்று

நினைக்கிறேன். இச்சையிலிருந்து தாய்மை வரை பெண்ணின் உடல் அவள் ஆளுமையில் இல்லாமல் இருப்பது, அவள் உடலை மற்றவர்கள் அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப விளக்கிக்கொள்ள அனுமதி அளிக்கிறது.

இன்றையத் தமிழ்ச்சூழலில் பெண்களின் எழுத்துக்கள் எந்த அளவிற்கு உண்மையாக உள்ளன?

உண்மையாக இருப்பது என்றால் என்ன குட்டி? எண்ணங்களுக்கா, வாழ்க்கைக்கா? சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்திற்கா? எதற்கு? எழுத்து என்பது இதற்கு எல்லாம் உண்மையாக இருப்பது என்று நினைக்கிறாயா? போலி இல்லாத எழுத்து என்று நீ சொல்ல நினைக்கிறாய் என்றால் எது போலி, எது உண்மை என்பதைப் பாகுபடுத்த காலம்தான் உதவ முடியும். மேலும் சில சமயம் ஒரு வெளிப்பாட்டின் போலித்தனத்தை நம் நுண்ணுணர்வால் மட்டுமே நாம் உணர முடியும். 'உண்மை' என்று நீ நினைப்பது 'சந்தையுடன் உடன்படாமை' என்ற அர்த்தத்தில் நீ சொல்லி இருந்தால், இது ஆண், பெண் இருவர் எழுத்துக்கும் பொதுவான அளவுகோல் இல்லையா? இந்த அளவுகோல் மிகவும் ஒழுக்க உணர்வை ஓட்டி இருக்கிறது. இதை நாம் வேறு மாதிரி பார்க்கலாம். இன்றையச் சூழலில் பெண்களின் எழுத்தின் மொழியும், உள்ளடக்கமும் எவ்வளவு தூரம் அவர்களின் சுயதேர்வாக இருக்கிறது? விருதுக் கெடுபிடி, பிரசரிப்பதற்கான கெடுபிடி, புகழுக்கான கெடுபிடி, இவை எல்லாம் இல்லாமல் வெளிப்பாடு ஒன்றையே குறியாக கொண்டுள்ளது என்று வேண்டுமானால் பார்க்க முடியும். ஆனால் இதுவும் பால்தன்மை அற்ற ஒரு அளவுகோல்தான். ஏனென்றால் வாழ்க்கையில் உள்ள 'உண்மைகளை'ப் பற்றியது அல்ல இலக்கியம். உண்மை என்று நாம் உணர்வதற்கும் நமக்கும் இடையே உள்ள உறவு பற்றியது இலக்கியம். மேலும் இந்த உண்மையின் தன்மை மாறியபடியே இருக்கிறது, நம் வாழ்வில். அழகியநாயகி அம்மாளின் குடும்பச் சரித்திரம் நமக்கு இலக்கியமாகப் படுவதற்கு காரணம், அது உண்மையை கூறுவதனால் மட்டுமல்ல. சில உண்மைகளை கூறி சிலவற்றைக்

கூறாமல் விடுவதனாலும்தான். அதாவது உண்மையை அது அணுகும் முறையினால் அது இலக்கியமாகிறது. உண்மையான காதல் கடிதங்களை உண்மையாகவே வெளியிட்டுக் கொள்கிறார்கள் சிலர். அதில் துளிக்கூட உண்மை இல்லை என்று எனக்குப் பட்டது. அதை எழுதியபோது அது இலக்கியமாகலாம் என்ற உணர்வுடன் வெகு கவனத்துடன், 'குப்பைகளை'த் தவிர்த்து எழுதப்பட்டதால் அக்கடிதங்கள் எழுதப்பட்டபோதும் பொய், பிரசுரிக்கப்பட்டபோதும் பொய் என்றே எனக்கு தோன்றியது. அக்கடிதங்களின் மொழி நேர்த்தியாக இருந்தது என்றும், அவை காதல் கடிதங்களுக்கு ஓர் உதாரணம் என்றும் சில பேர் என்னிடம் சொன்னார்கள். அக்கடிதங்களில் வழக்கமான தனிமை போன்ற சங்ககால விஷயங்கள் இருந்தனவே ஒழிய, காதலின் உத்வேகம், இச்சைகள், கோபதாபங்கள், அதீதம் என்று எதுவும் இருக்கவில்லை. இவை எல்லாம் இருந்தால்தான் காதல் என்று நான் காதலை ஒரு விளக்கத்திற்கு உட்படுத்துகிறேன் என்று நினைக்காதே. ஒவ்வொருவரும் காதலை ஒவ்வொரு மாதிரி உணர்கிறோம் இல்லையா? அந்த உணர்வின் வெப்பமும், தண்மையும், சுடுமூச்சும், தகிப்பும், சுகமும் நபருக்கு நபர் மாறுபடுகிறது, இல்லையா? அந்தக் காலகட்டத்தின் மற்ற நிகழ்வுகளும் அதில் கலக்கின்றன, அல்லவா? அவற்றை நாம் எப்படி மொழி ஆக்குகிறோம் என்பது தானே இலக்கியம். அவற்றின் வெளிப்படை சில சமயங்களிலும், அவற்றின் மறைப்பு சில சமயங்களிலும் உணர்வுகளை இலக்கியமாக்குகிறது. இந்த வெளிப்படை-மறைப்பு இவற்றின் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டுதான் இலக்கியம். ஒரு கடிதம் எழுதும்போது நாம் இதை எல்லாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படி வலிந்து நினைத்து எழுதும்போது அது எழுதப்படும் கணத்தில் பொய்யாகவும், பிரசுரிக்கும்போது இன்னொரு பொய்யாகவும் மாறிவிடுகிறது என்றே நினைக்கிறேன்.

தான் நினைப்பதை, உணர்வதை அப்படியே வெளிப்பாடாக்கலாம். ஆக்கியிருக்கிறார்கள் சிலர். அதைப்

படிக்க முடிவதில்லையே! அனுபவத்திற்கும், வெளிப்பாடிற்கும் இடையே அனுபவத்திலிருந்து பிறந்த, அதை நினைவூட்டும், அதன் பொழிவாக ஆனால் முற்றிலும் வேறு தோற்றத்தில் மாறும் ஒரு உருமாற்றம் நேர்கிறது. நவீன ஓவியம் மூலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி - ஆனால் மூலத்தினின்றும் முற்றிலும் மாறுபட்டு இருப்பதைப் போல - அதை ஒவ்வொருவரும் அவரவர் புரிதலுக்கேற்ப அர்த்தப்படுத்திக்கொள்கிறோம் இல்லையா? 'ஓ, எனக்கு இது புரிகிறது, இது எனக்கு நேர்ந்திருக்கிறது அல்லது இந்தத் தேர்வை என்னால் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது' என்று அதனுடன் ஒன்றுகிறோம் இல்லையா, அத்தகைய அனுபவத்தை நீ 'உண்மையான இலக்கியம்' என்று அடையாளமிடும் இலக்கியம் செய்யும். நவீன ஓவியத்தில் நுழையப் பல கதவுகள் இருப்பது போல் இதற்கும் உண்டு. வண்ணம், கோடு, கீற்று, வடிவம் என்று எதையாவது ஒன்றைப் பற்றிக்கொண்டு ஓவியத்தினுள் நுழைந்துவிடலாம். இசையிலும் அப்படிதான். ஆதார ராகம் பற்றி எதுவும் தெரியாமலே கூட, அதனுள் முங்கலாம். சுருதியின் சுத்தம், ஸ்வரங்களின் விஸ்தரிப்பு என்று பல உண்மைகளை அது உருவாக்கிக் கொண்டே போகிறது. இலக்கியமும் இதைச் செய்கிறது. இப்படித்தான் நான் அதைப் புரிந்து கொள்கிறேன்.

ஆண்களின் எழுத்துக்கும் பெண்களின் எழுத்துக்கும் அடிப்படையாக உள்ள வித்தியாசங்கள் என்ன?

எனக்குத் தெரியவில்லை. ரேலு! அடிப்படை என்ற சொல்லும் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அடிப்படை என்ற சொல் நேராக உடலைப் போய் முட்டும் சொல். ஒரு வகை உடல் இருப்பதால் ஒரு வகை மொழி பிறக்கிறது என்று வலியுறுத்தும் சொல். இவைதான் வித்தியாசங்கள் என்று நான் ஒன்று, இரண்டு மூன்று என்று பட்டியலிட்டால் அது இருவகை வெளிப்பாட்டை மட்டுமல்ல, இருவகை உடல்களையும் குறுக்குகிறது. ஒவ்வொரு நபரும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில், ஒவ்வொரு காலத்தில், வேறுவேறு வகையில் உணரும் ஒன்றை,

ஓர் இலக்கணத்திற்கு, விளக்கத்திற்கு உட்படுத்திக் கட்டிப் போடுகிறது. இது எனக்கு உடன்பாடில்லை. எல்லைகள் என்றும் என்னிடம் எதிர்ப்புணர்வையே உண்டாக்குகின்றன. ஆனால் பெண்ணாக வாழ்வதால், பெண் என்ற நிலையிலிருந்து எழுதுவதால் ஒருவித மொழி பிறக்கலாம். சில உதாரணங்களைச் சொல்கிறேன். என் ஆராய்ச்சிக்காக நான் பல பெண்களின் கதைகளைப் படிக்க நேர்ந்தது. ஆண்களுடையதையும் படிக்க நேர்ந்தது. சில விஷயங்கள் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தன. நிறம், வடிவம் போன்ற விஷயங்கள். ஆண்களை விவரிக்கும் போது அவர்களுக்கான உபமானங்களாக தேக்கு மரம், உலக்கை, பாறாங்கல் போன்றவை இருந்தன. ஆண்கள் எழுத்தில் அதேசமயம் பெண்கள், கொடிகள், மிரளும் மான், பூக்கள், பழங்கள் என்று சித்தரிக்கப்பட்டனர். வேர்கள் ஆழப் புதைந்தும் கனத்துடன் கூடியும் உள்ள பொருட்கள் ஆண்களைக் குறித்தன. எடை இல்லாமல் மற்றவற்றைச் சார்ந்து, மற்றவர்களுக்குக் களிப்பும் சுகத்தையும் தரும் பொருட்கள் பெண்களுக்கு உவமை ஆகின. நிறத்தைப் பொறுத்தவரை சிவந்த அல்லது சந்தன நிறம் உடைய பெண் தான் அழகு என்று சொல்லப்பட்டாள். “அவள் கறுப்பு ஆனாலும் அழகு” என்ற விவரணை சாதாரணமாகப் பல கதைகளில் இருந்தது. இதில் விஷயம் என்னவென்றால் பல பெண்களும் தங்களை அப்படியே விளக்கப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அப்படி அவர்கள் விளக்கப்படுத்திக் கொண்டதும் அவர்கள் சமுதாயச் சார்பு நிலையையே எனக்குச் சுட்டிக்காட்டியது. அந்தச் சார்பு நிலையை ஒட்டியே மொழியும் அமைந்தது என்று தோன்றியது, வேறு சில உபமானங்களும் சுவையாக இருந்தன. ஒரு பெண் எழுதும் போது ‘மனம் பால் போல் பொங்கியது’ அல்லது ‘உலை நீர் போல் கொதித்தது’ என்று இயல்பாக உவமைகள் வந்தன. ‘கடல் போல் அவள் மனம் ஆர்ப்பரித்தது’ அல்லது ‘அருவி போல் பொங்கியது’ போன்ற உவமைகள் பெண்கள் எழுத்தில் அதிகம் காணக் கிடைக்கவில்லை, பட்டுக் கருநீலப் புடவை அணிந்த பெண் கூட ஆகாயத்துடன் அதை ஒப்பிடவில்லை. இரவில் ஆகாயத்தைப் பல மணி நேரம்

வெறித்து பார்த்திருந்தால் அப்படி ஒப்பிட்டிருப்பாளோ என்னவோ?

பல ஆண்கள், பெண்களைச் சுவைக்கும் ஒன்றாக பார்த்தனர். உதடுகள் கோவைக் கனி, கண்கள் திராட்சைப் பழம் , முலைகள் மாம்பழம் என்று எல்லாம் ஒரே சாப்பாட்டு சமாச்சாரம் தான்! மணியன் ஒரு கதையில் திருமணமாகாத முதிர்கன்னியை ஊசிப் போன பண்டம் என்று வர்ணிப்பார். பெண்கள் எழுத்தில் ஆண்களைச் சாப்பிடும் வகையில் எதுவும் இல்லை. அவர்களுக்கு விருந்து படைக்கும் வைபவம் தான். 'பின் தொடரும் நிழலின் குரல்' நாவலில் ஒரு கதாபாத்திரம்,, தனியாக இருக்கும் ஒரு பெண் பாலூட்டும் இரு முலைகளையுடைவளாகவும் பல பெண்கள் கூடி இருக்கும் போது அவர்கள் பெருச்சாளிகள் போல் இருப்பதாகவும் கூறுவார். ஊட்டும் தொழிலைத் துறந்து விட்டால் பெருச்சாளிகளாவதுதான் வழி போலும்.

இருப்பு, உலகம், வாழ்க்கை, சமூகம் இவை பற்றிய உணர்வு நிலையை ஒட்டியே வெளிப்பாடு அமைகிறது. பல ஆண் எழுத்தாளர்கள் பெண் வாழ்க்கை பற்றி, அவர்கள் உணர்வுகள் பற்றிச் சிறப்பாகவே எழுதி உள்ளார்கள். இதற்கும் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கை பற்றி எழுதுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. பெண் வேடம் போட்ட ஆண் நடிகர்களுக்குச் சற்று அதிகப்படியாகப் பெண் ஆக வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. 'தத்ரூபமாய் பெண்ணாகவே இருக்கிறானே' என்ற விமர்சனத்துக்கு தங்களைத் தகுதியாக்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பால கந்தர்வா போன்ற ஆண் நடிகர்கள் பெண்களுக்கான மோஸ்தர்களைக் கூட உண்டாக்கினார்கள் என்பார்கள். ஆண் உருவாக்கின பெண்ணாய் பெண் மாறி அதை தன இயல்பாக்கி கொள்வது என்பது எத்தனை படிமங்களில் பெண் உருவாகிறான் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. இந்த தத்ரூபமான பெண்ணாக மாறும் மிகை, அந்த முனைப்பு வலியுறுத்தல் இவற்றை ஒரு ஆண் எழுத்தில் நாம் காண முடியும். ஒரு பிச்சைக்காரன் தன்னைப் பற்றி எழுதினால் தன்

அழுக்கு சால்வை பரட்டை தலை வளைந்த நகம் இவற்றை பற்றி எழுத மாட்டான். அவை அவனுக்கு இயல்பானவை, அன்றாட வாழ்க்கையுடன் பிணைந்தவை. ஆனால் அவன் வாழ்க்கை பற்றிய 'உண்மையை' எழுத விரும்புகிறவர்கள் இதை எழுதாமல் விட முடியாது. பெண்கள் சில விஷயங்களை எழுதாமல் தவிர்த்ததற்குக் காரணம் அவற்றை உணராததால் அல்ல. அவை அவர்களுக்கு மிக அருகே இருந்ததால், அவற்றை நோக்க முடியாமல் போனதுதான் என்று நினைக்கிறேன்.

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணின் உடல் சார்ந்தது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணின் உடல் சார்ந்தது அல்ல. உடல் பற்றிய பட்டுணர்வைச் சார்ந்தது. உடல் சமுதாயத்தில் ஆக்கிரமிக்கும் இடத்தைச் சார்ந்தது. காலம், சரித்திரம் இவற்றால் தொடர்ப்பாத உடல் இல்லை. பெண் உடல், குழந்தை உடல், இளம் பெண் உடல், தாயின் உடல், தாயாகாத உடல், வயோதிக உடல், நோய்வாய்ப்பட்ட உடல், ஆரோக்கியமான உடல், உடலுக்கான இன்பங்களை அனுபவித்த உடல், அவற்றைத் தவிர்த்த உடல், சாதி அடையாளம் உள்ள உடல், பலாத்காரத்திற்கு உட்பட்ட உடல் என்று உடல்கள் பலதரப்பட்டவை. உடல் பற்றிய உணர்வுகளும் பலதரப்பட்டவை. எந்த வித வித்தியாசமும் அற்ற ஒற்றை உடலாய், ஒரே குணங்கள் உடையதாய் பெண் உடலைப் பார்ப்பது சரித்திரத்தைப் புறக்கணிக்கும் செயல். ஹெலன் ஸிஸ்யூ போன்றவர்கள் உடலில் ஊறும் ரசங்களால் எழுதுவது - பால், மாதவிடாய் குருதி போன்றவை - என்று கூறும் போது அதை ஒரு எதிர்வினைச் செயலாகவே நோக்க வேண்டும். அதாவது 'இது தான் பெண் என்று நீ என்னைக் குறுக்கினால் அதையே ஒரு பிரும்மாண்டமாக்கி காட்டுகிறேன் பார்' என்று கூறும் செயலாக அதை பார்க்கலாம். ஆனால் அதில் ஏற்கனவே கருப்பையை மையப்படுத்தி அடையாளப்படுத்திய பெண் உடலில் மீண்டும் புகுந்தது கொள்ளும் அபாயம் இருக்கிறது.

அந்த குறுக்கலை ஏற்கும் நிலை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இதுதான் நான் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு நிலைப்பட்ட பின், அது இல்லாத மற்ற உடல்களை ஒதுக்கும் உதாசீனம் இருக்கிறது. பால் இல்லாத, மாத விடாய்க் குருதி நின்று போன பெண்கள் எதைக் கொண்டு எழுதுவார்களாம்? இப்படிப் பெண்ணின் உடலைக் குறுக்குவது இது வரை இருந்த விளக்கங்களுக்கு உள்ளேயே பெண்ணைக் குறுக்கும் செயல் தான். ஒரு காலகட்டத்தில் பனிக்குடத்தைப் பிரதான படுத்துவது தவறு அல்ல. ஆனால் பனிக்குடமே பெண் உடல் அல்ல. பனிக்குடமே இல்லாத, பனிக்குடத்தைச் சமக்காத ஏகப்பட்ட பெண் உடல்கள் உண்டு. புற்று நோய்க்காக அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டு முலைகளை இழந்த பெண்கள் உண்டு. ஒரு வகை உடலையோ, ஒரு அங்கத்தையோ நாம் பிரதானப்படுத்தும் போது சிலரை கூட்டிக் கொண்டு, சிலரை ஒதுக்குகிறோம். பெண் உடலை மறுவாசிப்பு செய்யலாம், அவரவர் பட்டுணர்வை ஒட்டி. அப்போது தான் அதன் லட்சக்கணக்கான அர்த்தங்களும் அழகுகளும் வெளிவரும். அழகு என்பதன் அர்த்தங்கள் மாறும். பெண் உடல் அதற்குரிய சரித்திர இடத்தைப் பெறும். அதன் தகுதியைப் பெறும். உன் கவிதைகளில் நீ இந்த மறுவாசிப்பை மிக நேர்த்தியாகச் செய்கிறாய். உடலை ஒரு வெளியாக்கி அதில் பயணம் போகிறாய். முலைகளை இன்னும் 'சிந்தாமல் தரும்பும் கண்ணீர்த் துளிகள்' என்கிறாய். இப்போது கண்டனம் செய்யப்பட்டுள்ள அத்தனை பெண் கவிஞர்களும் இந்த மறுவாசிப்பை அவரவர் உடல் பற்றிய பட்டுணர்விற்கேற்பச் செய்திருக்கிறார்கள். இவை மிகவும் முக்கியமானவை, சரித்திரம் படைப்பவை.

இப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் oral history documentation எந்த வகையில் எதிரொலிகளை ஏற்படுத்தும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? இதற்கு முன் இது போன்ற பெண்ணின் சித்திரங்களும் சரித்திரங்களும் பதிவு செய்யப்படாமல் இருந்ததற்கான அரசியல் காரணம் என்ன?

oral history documentation இதுவரை எழுதப்படாத சரித்திரத்தை வெளிக்கொணரும் ஒரு முயற்சி தான். பெண்களின் வாழ்க்கை என்பது எவ்வளவு வகைப்பட்டது, அவை படைக்கும் சரித்திரம் எத்தகையது என்பதைக் கூறும் முயற்சி. இத்தகைய சரித்திரங்கள் நம் வாழ்க்கையில் உள்ள பலவகைத் தேர்வுகள், தீர்மானங்கள், முடிவுகள், கற்பனைகள், செயல்பாடுகள் இவற்றை நாமே தொடர்ந்து தெரிந்து கொள்ள உதவும் என்று நினைக்கிறேன். நம் சொந்தச் செயல்பாடுகளைக் குறித்து அடக்கம் பயில நமக்கு உதவும் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இத்தகைய பதிவுகள் செய்யப்படாததற்கு காரணங்கள் தெள்ளத் தெளிவானவை. '72 இல் பெண் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நான் மேற்கொண்ட போது “உங்களுக்கு வேறு முக்கியமான விஷயங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லையா?” என்று கேட்டார்கள். பெண் சம்பந்தப்பட்ட எதுவுமே முக்கியம் இல்லாதது என்றே கருதப்பட்டது. கருதப்படுகிறது. இப்போதும் நாங்கள் சில பெண்களைப் பேட்டி காணப் போகும் போது அவர்கள் வீட்டார் அல்லது சுற்றி உள்ளவர்கள் ‘இவள் என்ன செய்துவிட்டாள் என்று இவரைப் பேட்டி காண்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்பது உண்டு. அந்தப் பெண் ஒரு மருத்துவச்சியாக இருக்கலாம். அல்லது நில உரிமைக்குப் போராடிய ஒரு ஆதிவாசியாக இருக்கலாம்; அல்லது எழுத்தாளராக இருக்கலாம்.

தொடர்ந்து நடக்கும் ஏய்ப்பு இது. இப்போதும் நாங்கள் செய்வது மேம்பாடடைச் சேர்ந்த செயலாகக் கருதப்படவில்லை. மேம்பாடு என்றால் எண்ணிக்கையில் சேர்க்கக் கூடியவற்றை விநியோகம் செய்வது.

நீங்கள் வெகுஜன பெண் எழுத்துக்களையும் தீவிர இலக்கியம் சார்ந்த பெண் எழுத்துக்களையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்காமல், பெண்கள் எழுத்துச் சூழலுக்கு வருவதே முக்கியமென்று நினைப்பது ஆச்சரியமாக உள்ளது. இதற்கு காரணங்கள் என்ன?

இந்த கேள்வி என்னை ஆச்சரியப்படுத்துகிறது. பெண்கள் எழுத்துச் சூழலுக்கு வருவது மிக முக்கியம் என்று நான் கட்டாயம் நினைக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் எழுத்தை எடை போட அது ஒன்றே தகுதி என்று நான் எப்போதும் கூறியதில்லையே! ஒரு பெண் எழுத்துச் சூழலுக்கு வருவது என்பது ஒரு சரித்திர நிகழ்வு. சுயமாக விதித்து கொண்ட, மற்றவர் விதித்த பல தடைகளை மீறி வெளிப்பாடு எனும் பிரதேசத்திற்கு வருகிறாள் ஒரு பெண். அந்த செயல் பாராட்டிற்குரியது. உற்சாக படுத்த வேண்டியது. ஆனால் இந்த கஷ்டங்களைப் பட்டதாலேயே அவள் எழுத்து உயர்ந்துவிடாது. தரத்தைப் பொறுத்தவரை துன்பத்திற்கும் வெளிப்பாட்டிற்கும் எந்த நேரடித் தொடர்பும் கிடையாது. தாங்க முடியாத சோகங்களை அனுபவித்து விட்டு, தாங்க முடியாத இலக்கியங்களைப் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். எழுத்தின் தரத்தை எடை போடும் போது எழுத்தாளரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை ஒரு அளவுகோலாகக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் அந்த வாழ்க்கைச் சரித்திரம் ஒரு சரித்திரக் கண்ணியாகக் கட்டாயம் இருக்கும். ஒரு உதாரணம் தருகிறேன். ஒரு கன்னடப் பெண் எழுத்தாளரை நாங்கள் பேட்டி கண்டோம். அவர் வாழ்க்கையில் அவர் படாத இன்னல்களே இல்லை. பல முறை தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார். கையில் பணமும் இல்லாத ஏழ்மை. விதவை. எழுத்து என்ற ஒரே விஷயம்தான் அவரை உயிருடன் வைத்திருக்கிறது என்றார். மாபெரும் இலக்கியம் எதுவும் அவர் எழுதி விட வில்லை. ஆனால் எழுத்து என்ற ஒன்றை அவர் தேர்வு செய்தது ஒரு சரித்திர நிகழ்வு. அவர் கதைகளைப் பற்றி என் கருத்தைக் கேட்டால் அதை நான் கதைகளை வைத்துதான் செய்ய முடியும். துன்பப்பட்டதற்காக எந்த சலுகைகளையும் தரமுடியாது. அப்படித் தருவது அவருக்கு நான் இழைக்கும் ஓர் அவமானமாகவே கருதுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த ஓர் எழுத்தாளரை ஒரு விமர்சகர் வெகுவாகப் புகழ்ந்து கூறுவார். ஒருமுறை “பாவம், அவங்க உடல்நிலை சரியாக இல்லாமல் இருப்பவராம், அவரைக் கடுமையாக விமர்சிக்க

விரும்பவில்லை,” என்று கூறியிருக்கிறார். “இதை விட அதிகமாக அவர் என்னை அவமதித்திருக்க முடியாது. கடுமையான விமர்சனங்களை என்னால் ஏற்றிருக்க முடியும், அவர் புகழ்ந்ததை ஏற்க முடியவில்லை,” என்று அந்த எழுத்தாளர் என்னிடம் கூறினார் ஒருமுறை.

எழுத்தை சமூகச் சரித்திரத்தின் ஓர் அம்சமாகப் பார்ப்பதற்கும், இலக்கியமாகப் பார்ப்பதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் உள்ளது, பெண்ணே !

மற்ற மொழி மாநிலங்களில் உள்ள இலக்கியச் சூழலைப் போல் தமிழ்ச் சூழலில் இணக்கம் இல்லாததற்கு காரணம் என்ன? ஓர் இலக்கியவாதிக்கும் மற்ற இலக்கியவாதிக்கும் உள்ள இடைவெளி அதிகமாக இருக்கிறதே!

பல காலமாக அது அப்படித்தான் இருக்கிறது. மற்ற மொழி மாநிலங்களிலும் இது உண்டுதான் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மட்டம் வரை இலக்கியச் சண்டை சுவையாகத்தான் இருக்கிறது. மிகவும் கொச்சையான மொழியில் தெருச் சண்டை அளவுக்கு அது போகும் போதுதான் தாங்க முடியவில்லை. இலக்கியவாதி என்று கூறிக் கொள்ளும் சிலருடன் இணக்கம் ஏற்படாமல் இடைவெளி இருப்பதே நல்லது என்று தோன்றுகிறது.

பேட்டியாளர்: குட்டி ரேவதி

நன்றி : பனிக்குடம் மார்ச்-ஏப்ரல் 2004

4. எல்லை கடத்தல் - கவிஞர் ஓளவை

ஓளவை நவீனத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் முக்கியமானவர். 1980களில் ஈழத்தில் எழுந்த பெண்கவிஞர்களின் எழுச்சியோடு எழுத வந்த முதல் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். 'பெண்' பற்றிய மரபார்ந்த சிந்தனையை உடைத்துப் புதிய நோக்கில் சிந்திக்கும் வழியைத் திறந்துகொண்டு வந்த 'சொல்லாத சேதிகள்' அணியில் முக்கியமானவர். 'எல்லை கடத்தல்', 'எதை நினைந்தழுவதும் சாத்தியமில்லை' என்ற இவர் கவிதை தொகுப்புகள் மிகவும் முக்கியமானவை..

ஆயுதங்களுடன் பெண்கள் இருந்தபோது பெண்களை ஏற்றுக்கொண்ட சமூகம், பின்னர் ஆயுதம் மெளனித்த பின் தனது சுய ரூபத்தைக் காட்டியிருக்கிறது - ஓளவை

1. ஓளவையை வாசகர்கள் எவ்வாறு தெரிந்து கொள்ளமுடியும் ?

வாசகர்கள் என்னை எனது கவிதைகளால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். வேறெந்த விடயங்களாலும் வாசகர்களுடன் எனக்கு அறிமுகம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. பெண்நிலை சார்ந்த ஓரிரு கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனாலும் என்னை அடையாளப்படுத்துபவை எனது கவிதைகள் என்றே நினைக்கிறேன். எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, அவ்வப்போது ஆனால் தொடர்ச்சியாக பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இன்றுவரை எழுதிவருகிறேன். எனது கவிதைகளில் சில, சொல்லாத சேதி, மரணத்துள் வாழ்வோம் ஆகிய கவிதை தொகுப்புக்களில் பின்னர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. 2000 ஆண்டில், நண்பர் பெளசரின் முயற்சியால் மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பக வெளியீடாக எனது 'எல்லை கடத்தல்' என்ற தொகுதி வெளிவந்தது. 2013 இல், அதன் பின்னர் எழுதப்பட்ட கவிதைகளையும் சேர்த்து காலச்சுவடு வெளியீடாக "எதை நினைந்தழுவதும் சாத்தியமில்லை" என்ற எனது இரண்டாவது தொகுப்பு வெளியானது. எண்பதுகளிலிருந்து அண்மைக்காலம் வரையான நமது காலத்தின் சமூக அரசியற் போக்கை ஓரளவுக்கு எனது பார்வையில் இவற்றின் மூலம் பதிவுசெய்துள்ளதாக நினைக்கிறேன்.

2. அடிப்படையில் ஆசிரியையாக இருந்த நீங்கள் கவிதை எழுத வேண்டிய பின்புலங்கள்தான் என்ன ?

இந்தக் கேள்வியில் சற்று திருத்தம் செய்யவேண்டும். நான் அடிப்படையில் ஒரு ஆசிரியராக இருந்துகொண்டு கவிதைகளை எழுதியதாகச் சொல்வது தவறு. நான் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வருவதற்கு முன்னரே எனது முதலாவது தொகுப்பின் பல கவிதைகள் எழுதப்பட்டு விட்டன. ஆசிரியத் தொழில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஒரு தொழிலாக இருந்தது

உண்மையாயினும் எனது கவிதை எழுதுவதற்கான உந்துதல் அந்தத் தொழிலின் தாக்கத்தால் எழுந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. மறுதலையாக, எனது கவிதைகளை எழுதுவதற்கான உந்துதலுக்கு காரணமாக இருக்கும் எனது சமூக அரசியல் பார்வையும் அனுபவங்களும் ஒரு நல்ல ஆசிரியராகச் செயற்படுவதற்கு எனக்கு துணைசேர்த்தன என்றே சொல்ல வேண்டும். பாடசாலையில் எனது மாணவிகள் (எனது ஆசிரியப் பணி இருபத்தி இரண்டு வருடங்களாக முழுமையாக ஒரு பெண்கள் பாடசாலையிலேயே நிகழ்ந்தது) கற்றல் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்து, சமூக கலாசாரக் கலை இலக்கிய விடயங்களிலும் அக்கறை கொண்டவர்களாக ஆக்குவதில் எனது பங்களிப்பை வழங்கவும் இவை துணையாக இருந்தன. மாணவிகளை எழுத்துத்துறை மற்றும் நாடகத்துறையில் செயற்பட நான் முடிந்தளவு ஊக்குவித்தேன். பல நாடகங்களைத் தயாரித்து பாடசாலைகளுக்கிடையிலான பிரதேச, மாவட்ட அளவுகளிலான போட்டிகளில் மாணவிகள் பங்குபெற அவர்களுக்கு வழிகாட்டினேன். எனது தயாரிப்பில் உருவான நாடகங்கள் எல்லாமுமே பெண்களின் அடக்குமுறைக்கும், வன்முறைக்கும் எதிராக குரல் எழுப்பியவை. எனது கவிதை மீதான ஈடுபாடும், இயக்கமும் இதற்கான அடிப்படையாக இருந்தன என்பதே பொருத்தமானது.

3. தாயகத்திலேயே பல இடங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் சந்தித்த சவால்கள் எப்படியாக இருந்தன ?

உண்மையில் தாயகத்தில் பல இடங்களுக்கு நான் புலம்பெயர்ந்ததென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் யுத்தம் காரணமாக பலதடவைகள் வீட்டை விட்டு உடுத்த உடுப்புடன் தற்காலிகமாக இடம் பெயர்ந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்தியன் ஆமிக்காலத்தில் (இப்படித்தான் நாங்கள் சொல்லுவோம். இந்திய அமைதி காக்கும் படை என்று சொல்லத் தொடங்கிய ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே அது வெறும் இந்தியன் ஆமியாகிவிட்டது.) அடிக்கடி இப்படியான

இடப்பெயர்வுகள் நடந்தன. எங்கள் கண்களின் முன்பாகவே பல அநியாயங்களைப் பார்க்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை இருந்தது. உணவுப்பொட்டலம் எறிவதில் தொடங்கிய இந்தியன் ஆமிக்காலம் எங்கள் அயலவர்களை அநியாயமாகச் சுட்டும், எங்கள் பெண்களை வன்புணர்வு செய்தும், எங்கள் உடைமைகளை அழித்தும் வன்முறை செய்தது. அப்போது நான் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். மாணவர் விடுதியில் தங்கி இருந்தேன். பல்கலைக்கழகத்திற்கு அருகில் விடுதலைப்புலிகளுடன் நடந்த சண்டையின் பின் விடுதியில் இருந்த எங்கள் உடைமைகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. அதே போல அளவெட்டியில் இருந்த எங்கள் வீட்டின் நூல்கள் எல்லாம் முற்றத்தில் போடப்பட்டு கொழுத்தப்பட்டிருந்தன. எல்லாம் இந்தியன் ஆமியின் கைங்கரியங்கள். அதுமட்டுமல்ல, எங்கள் அயல் ஊரில் இருந்த வேறு இயக்க உறுப்பினர்களுடன் வந்து அயல் வீடுகளில் கோழிகளைப் பிடித்து எங்கள் வீட்டில் மிளகாய்த்தூள் எடுத்து கோழிக்கறி சமைப்பார்கள். அக்காலம் மிகவும் கொடுமையானது. நீண்ட முழுப்பாவாடை போடவேண்டும். அயலவர்கள், அம்மா எல்லோரும் இந்தியன் ஆமிக்கு மிகவும் பயந்தார்கள். பெண்களாக இருந்ததால் நாமும் மிகவும் பயந்தோம். இப்படி பல கதைகள் இருக்கின்றன.

4. நீங்கள் தாயகத்தில் இருந்தபொழுது பல மகளிர் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டதாக அறிந்தேன். அது பற்றி...?

ஆரம்பத்தில் விடுதலைப் போராட்ட அரசியலை அறிவதற்காக நானும் எனது நண்பிகளும் சேர்ந்து ஒரு சிறு குழுவாக இருந்தோம். தமிழ் ஈழ தேசியவிடுதலை முன்னணியுடன் இணைந்து சில காலம் வேலை செய்தோம். பல கிராமங்களுக்கு சென்று பெண்கள் அமைப்புகள் கட்டினோம்., பெண்விடுதலைக் கருத்துகளைப் பகிர்ந்தோம். அதே நேரம் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்திலும் நடைபெறும் கூட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டோம். அந்த நேரத்தில் தான் செல்வி, சிவரமணி ஆகியோரின் நட்பு கிடைத்தது. பல

விடயங்களை ஒரு தளத்தில் இருந்து கதைப்பதற்கான வாய்ப்பான காலம் அது.

5. போராட்டம் இளம்தலைமுறையினரை அலை அலையாக உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் ஓர் பெண்ணாக, பெண்கள் சந்தித்த சவால்கள் எப்படியாக இருந்தது?

ஆரம்பத்தில் பெண்கள் போராட்டத்தில் உள்வாங்கப்பட்ட போதும் அவர்கள் அரசியல் வேலைகள், பத்திரிகை வெளியிடல், அவற்றை விநியோகித்தல் போன்ற வேலைகளில் மட்டுமே ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். அப்போது பெண்கள் இயக்கங்களுக்கு போவது குடும்பங்களில் பெரும் சவாலாக இருந்தது. அடக்கம் இல்லாமல் திரிவதாகச் சிலர் பேசிக்கொண்டார்கள். மரியாதைகுறைவாகக் கதைத்தார்கள். ஆனால் விரைவிலேயே எல்லா இயக்கங்களிலும் பெண்கள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்; ஆயுதப்போராட்ட அணியிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இதன் பின் நான் ஏற்கனவே எழுதியது போல 'சொல்லாமல் போகும் புதல்வர்கள்' மட்டுமல்லாமல் புதல்விகளும் 'சொல்லாமல் போகத்' தொடங்கினர்'. போராட்ட காலம் வரையும் பெண்போராளிகள் பெரிதாகப் பெண்ணிலை சார்ந்த சவால்களை எதிர்கொண்டதாக நான் அறியவில்லை. ஆயுதங்களுடன் பெண்கள் இருந்தபோது பெண்களை ஏற்றுக் கொண்ட சமூகம், பின்னர் ஆயுதம் மெளனித்த பின் தனது சுயரூபத்தைக் காட்டியிருக்கிறது.

6. உங்களுடைய கருத்துக்கள் அல்லது உணர்வுகள் ஓர் பெண் என்ற காரணத்துக்காக மறுதலிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா?

பலமுறைகள்.

7. நீண்ட நெடிய போர் முடிவடைந்ததின் பின்னர் பெண்கள் அதிலும் பெண் போராளிகள் அடைந்த உளவியல் தாக்கங்கள் எப்படியாக இருந்தன ?

அவர்கள் எந்த மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராட என்று தமது உயிரையும் உறவுகளையும் துச்சமாக மதித்து

களத்தில் இறங்கினார்களோ அந்த மக்கள் மத்தியில், யுத்த முடிவின் பின் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழ வரும்போது, பலவிதத்திலும் பெண் என்ற ரீதியில் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். அவர்களது சமூகமே அவர்களைத் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ள தயங்குகிறது. அல்லது அவர்களைப் புறக்கணிக்கிறது. இவற்றை எதிர்கொண்டு வாழ்வதற்கான பல சவால்களை அவர்கள் எதிர்கொள்ளுகிறார்கள். வதிவிடம், வாழ்வாதாரம், திருமணம் என்று எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பல. அதிலும் அங்கவீனப்பட்ட பெண்போராளிகளின் நிலை மிக மோசமானது. இது பற்றி நிறைய பேசலாம். தனியாகப் பேசப்பட வேண்டிய விடயம்.

8. எங்கள் சமூகத்தில் பெண்படைப்பாளியின் பங்கு எப்படியாக இருக்கின்றது ?

80 களுக்குப் பின்வந்த காலங்களில் பெண்கள் அதிகளவில் கவிதைகள் மூலம் இலக்கிய உலகினுள் பிரவேசித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கும் ஆணாதிக்க சிந்தனைகளைத் தமது படைப்புகள் மூலம் கேள்விக்குள்ளாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அதன் அவலத்தைச் சித்தரித்திருக்கிறார்கள். பெண்களின் வலிகளைப் பற்றி உரக்கப் பேசியிருக்கிறார்கள். துவக்குகள் மனிதருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் கூட பெண்கள் அடக்குமுறைக்கும், அதிகாரத்துக்கும் எதிரான, சமூகத்துக்கான தமது குரல்களை ஒலித்த வண்ணமே இருந்திருக்கின்றனர்!

இப்போது நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. முப்பது வருடகால யுத்தவாழ்வில் மூழ்கி இருந்த பலருக்கு 2009 க்குப் பின்னான காலம் எழுதுவதற்கான அவகாசத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. நாம் இன்னும் பல படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கலாம்.

9. உங்கள் தந்தையாரும் கவிஞர் இ முருகையனும் சமகாலத்தவர்கள். இவர்களுக்குள்ளான தொடர்புகள் எப்படியாக இருந்தது?

அவர்கள் இருவரும் நல்ல நண்பர்கள். எவ்வளவு நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருந்த போதும் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுவார்கள். உண்மையில் முருகையன் மாமா மட்டுமல்ல, அப்பாவின் இலக்கிய நண்பர்கள் அனைவருமே எங்கள் குடும்ப நண்பர்களாக இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கிறார்கள். எனது தந்தை வீட்டுக்கு வெளியில் தனது இலக்கிய உறவுகளை வைத்திருந்ததில்லை. எல்லோருமே அப்பாவைச் சந்திப்பதற்கு வீட்டுக்கே வருவார்கள். இரவு 12-1 மணிவரை வீட்டில் நண்பர்கள் இருப்பார்கள். இந்த இடத்தில் எனது அம்மாவை நான் பெருமையாக நினைத்துக் கொள்கிறேன். அப்பாவின் ஆளுமையைவிட அம்மாவின் ஆளுமை மிக அதிகம். வீடு, பிள்ளைகள், உறவுகள் எல்லாவற்றையும் சமநிலையில் பேணி அப்பாவின் ஆளுமைக்கு ஆதாரமாக வாழ்ந்திருக்கிறார். எங்கள் வாழ்வினதும், உயர்வினதும் ஆதார சுருதி எங்கள் அம்மா தான்.

10. துப்பாக்கிகள் பேசிய காலகட்டங்களிலும் அதன் பின்னர் பேசாத கட்டங்களிலும் ஈழத்து கவிப்பரப்பானது எப்படியாக இருக்கின்றது?

துப்பாக்கிகள் பேசிய காலத்தில் பேசியவர்கள் மிகச் சிலரே. ஆனால் துப்பாக்கிகள் மௌனித்த பின்னர் பரவலாக நிறையப்பேர் பேசமுனைந்துள்ளார்கள். உண்மையில் ஈழக்கவிதைகள் நமது குரல்களை ஒலித்தபடியே இருந்திருக்கின்றன. ஈழத்தின் கவிதைப்பரப்பில் பேசப்படும் விடயம் தொடர்பாகப் பெரிய மாற்றம் இல்லை. சில குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் பேசும் மொழிசார்ந்து ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால். சிறுகதை, நாவல் போன்ற பிற படைப்பு முயற்சிகளில் பேசும் பொருள், பேசும் மொழி என்பவற்றில் நிச்சயமாக பெரியளவு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை பற்றிய உரையாடல்களும் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் படைப்புகளுக்கும், அவை பற்றிய உரையாடல்களுக்கும் இடையில் நடைபெறும் பரிமாற்றங்கள் திருப்தி தரக் கூடிய அளவு இருப்பதாகச் சொல்ல

முடியாவிட்டாலும் அவை நடப்பதே ஒரு நல்ல ஆரம்பம் என்றே நினக்கிறேன்.

11. ஈழத்துக் கவிதாயினிகளின் கவிதைப் படைப்புகளானது சமகாலத்தில் எத்தகைய வீச்சுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன?

பரந்த வீச்சைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியும். பெருமைப்படக் கூடிய நிறைய அம்சங்கள் உண்டு. பாவிக்கும் மொழி, பேசும் பொருளும் அதன் அரசியலும், சொல்லும் முறை மூலமாக வெளிப்படும் அழகியல் என்று அனைத்துப் பரப்பிலும் அவை பல புதுமைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றன. ஈழத்துக் கவிதை உலகில் பெருமை கொள்ளத் தக்க மாற்றங்கள் நடக்கின்றன என்று சொல்லலாம். இவை மேலும் ஆழமும் விரிவும் கொண்டு வளரும் என்பதைக் கடந்த கால மாற்றங்கள் உணர்த்துகின்றன.

12. ஈழத்து கவிதைப்பரப்பில் கவிதாயினிகளின் அதிக பங்களிப்பும், மாற்றுக்குரலும், வடிவச்செழுமையும் எத்தகைய காலகட்டத்தில் உச்சம் பெற்றன?

என்னைப் பொறுத்தளவில், 80களில் எழுதத் தொடங்கிய பெண்களின் கவிதைகளுடன் தான் மாற்றுக் குரலும் அதிகளவிலான பங்குபற்றுகையும் நடக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருக்கலாம். ஆனால், பெண்நிலை சார்ந்து நின்று, பெண்கள் தமது உணர்வுகளை, கேள்விகளை, நியாயங்களைப் பேசத் தொடங்கிய காலகட்டம் அது என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் காலம்தான், பெண் கவிஞர்கள் முன்னெப்போதுமில்லாத அளவில் அதிகமாக எழுதிய காலகட்டம் என்று சொல்லலாம். கவிதை மொழியிலும் கவனிக்கத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கிய காலம் அது. பெண்களின் கவிதைகளை மட்டும் கொண்ட 'சொல்லாத சேதிகள்' என்ற ஒரு தொகுப்பு முதன் முறையாக ஈழத்தில் வெளியிடப்பட்ட காலமும் அதுதான். அதன் தொடர்ச்சியாகப் பல விதமான வளர்ச்சிகளுடன் கவிதைப் போக்கு வளர்ந்துள்ளதாயினும், 80 களில் நடந்த மாற்றம் போன்று, அரசியல், மொழி, சொல்லும் முறை என்று

அனைத்திலும் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கு அன்று ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல் மாற்றங்களும், இவை ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

13. கவிதைக்குப் பால்வேறுபாடுகள் உண்டா ?

கவிதை பற்றிய உங்களது இந்தக் கேள்வியின் அர்த்தமும் நோக்கமும் எனக்குப் புரியவில்லை. அதன் நேரடியான அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் பதில் சொல்வதானால், எனது பதில் ஆம். அதற்குப் பால் வேறுபாடு மட்டுமல்ல, சாதி, மத, இன, நிற மொழி வேறுபாடுகள் எல்லாமே இருக்கின்றன. அதற்குக் குறி இருப்பதாகச் சொல்வதும் கூட பொருத்தமானது தான்!. ஆனால் இந்த எல்லா வேறுபாடுகளிலும், அடிநாதமாகச் சமூக நீதிக்கான குரல் இருக்க வேண்டும். அதுதான் முக்கியம்.

14. உங்களைப் பொறுத்தவரையில் கவிதையானது எப்படியாக இருக்கவேண்டும்?

கவிதை கவிதையாக இருக்க வேண்டும். படிக்கும் போது மனதையோ, அறிவையோ அதிர்வுக்குட்படுத்த வேண்டும். அது எத்தகைய அதிர்வாக இருப்பினும் சரி. வாசித்த பின்னரும் அந்த அதிர்வு என்னுள் இருக்க வேண்டும். அது எனக்குள் பேசவேண்டும். அதன் பின்னர்தான் மற்ற விடையங்கள். வேறெதுவும் இல்லாவிட்டாலும் சரிதான்.

15. கவிதை இனி மெல்ல மெல்லச் சாகும் என்ற எண்ணப்பாடு பொதுவெளியில் உண்டு .இது பற்றி...?

அப்படியா? நான் அப்படி ஒரு எண்ணப்பாடு பற்றிக் கேள்விப்படவில்லை. கவிதை அழிந்து போவதற்கான எந்த நியாயங்களும் உருவாகிவிட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. மனித மனமும், அறிவும், மொழியும் இருக்கும் வரை, கவிதை இல்லாமல் போகும் வாய்ப்பு வருவதற்கு நியாயமில்லை. அதன் வடிவமும், சொல்லும் முறையும், பேசும் பொருளும் மாறலாம். மாறத்தான் செய்யும். அதற்கான காரணங்கள் காலத்தின் போக்குடன் உருவாகி வரத்தான் செய்கின்றன.

16. பெண்ணியம் அல்லது பெண்விடுதலை என்பது உங்கள் பார்வையில் எப்படியாக இருக்கின்றது ?

நான் எழுதத் தொடங்கிய எண்பதுகளில், அதன் தேவையும் முக்கியத்துவமும் பேசப்படுவது எவ்வளவு அவசியம் என்று கருதினேனோ, அதே பார்வையை நான் இன்றும் கொண்டிருக்கிறேன்.

17. வெளியே பெண்விடுதலை பேசிக்கொண்டும் பெண்ணியம் கதைத்துக் கொண்டும் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் அதற்கு நேரெதிராக இருக்கும் பெண்கள் பற்றிய உங்கள் எண்ணப்பாடுதான் என்ன?

பல பெண்கள் இன்றும் கூட சூழ்நிலையின் கைதிகளாக இருக்கின்றார்கள். இது அவர்களின் தனிப்பட்ட பிழையல்ல. சமூகத்தின் பிழை. ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பின் வேர்கள் மிக ஆழமானவை. ஆண்டாண்டு கால அடக்குமுறையின் வெளிப்பாடுகள் இன்னும் அழியவில்லை.

18. ஆனால் சாதி ஒழிப்பு, விடுதலை, சுதந்திரம், ஆன்மீகம் பரோபகாரம், சகோதரத்துவம், ஏழைக்கு உதவுதல் என்று இப்படி வாய்கிழியப் பேசும் பலர் அவற்றுக்கு நேர்எதிராக நடக்கிறார்களே?

இன்னும் அடக்குமுறைக்குள்ளும், அச்சத்துக்குள்ளும் இருந்து பல பெண்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் சொல்வது போல நேரெதிராக இருப்பவர்களை இதுவரை நான் கண்டதில்லை.

19. பெண் கவிதாயினிகள் தங்கள் கவிதைகளில் பெண்ணரசியல், உடலைக்கொண்டாடுதல் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவது பற்றி...?

இந்தக் கேள்வியில் உள்ள தொனி எனக்குப் புரிகிறது. ஆனாலும் அவர்கள் தமது அரசியலைத் தாமே பேசாமல், தங்கள் உடலைத் தாமே கொண்டாடாமல் வேறு யார் அதை செய்வது? ஆண்களா? ஆம் பெண்கள் தம் உடலைக் கொண்டாடத் தெரியாமல் இருந்த காலத்திலெல்லாம் அவை கவிதைகளில்

எப்படிப் பேசப்பட்டன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். திருப்புகழில் இருந்து சினிமாப் பாடல்கள் வரை ஆண்கள் தமது பார்வையில் பெண்கள் உடலைக் கொண்டாடினார்கள். இப்போது பெண்கள் பேசத் தொடங்கியுள்ளார்கள். அது நியாயமும் தேவையும் கொண்ட தொடக்கம். பெண்நிலை சிந்தனையின் வளர்ச்சியின் பயனால் வந்த விடயம் இது. இது வரவேற்கப்பட வேண்டியது! பயப்பட வேண்டியதல்ல!

20. ஒருவர் பெண்ணியக் கருத்துகளைப் பேசும்வதற்கும் பெண்ணுறுப்புகளைக் கவிதையில் உச்சரிப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கின்றது?

மொட்டம் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் தான். கவிதையில் பெண்ணுறுப்புக்களை உச்சரிப்பது ஒன்றும் தீட்டான விடயம் அல்ல. கவிதையின் தேவை கருதிப் பாவிக்கப்படுதல் தமிழிற்குப் புதிதல்ல. ஆண் புலவர்கள் தேவைக்கும் அதிகமாகவே (பக்தி இலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படுபவை உள்ளிட்டு) பெண்ணுறுப்புக்களைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்கள். இப்போது அவை வேறு அர்த்தத்தில், வேறு அரசியல் நோக்குடன் பேசப்படும் போது தான் பிரச்சினை எழுகிறது. உண்மையில் உறுப்புக்களைக் கவிதையில் பேசுவது அல்ல, அவை எந்த அரசியலுக்காகப் பேசப் படுகின்றன என்பது தான் இங்கு பிரச்சினையாகியுள்ளது.

21. போராளிப் பெண்கள் எழுதிய கவிதைகள் ஈழத்து கவிதைப் பரப்பில் எப்படியான வீச்சுகளைப் பெற்றன?

இந்தக் கவிதைகளில் பல போராட்ட காலத்தில் வெளியே பரவலாக அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. அறியப்பட்ட அளவில், அவை மற்றைய பெண் கவிஞர்களுக்கில்லாத புதிய அனுபவத்தைக் கொண்டவையாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. ஈழத்தின் கவிதைப்பரப்பில் அவையும் இணைந்து கொண்டன என்றே சொல்ல வேண்டும். அவை பாரிய தாக்கத்தைக் கொடுத்து ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கில் புதிய வீச்சுக்களைத் தருமளவுக்குப் பெருமளவில் வரவில்லை. போர்ச்சுழல் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் வந்த கவிதைகள்

குறிப்பாகத் தமிழினி, கப்டன் வானதி ஆகியோரின் கவிதைகள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை உலகிற்கு புதிய ஒரு பரிமாணத்தை வழங்கியுள்ளன என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

22. ஒரு கவிதைத் தொகுதியின் வெளிப்பாட்டுடன் உங்கள் எழுத்துப்பணி தேக்கமான நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இதற்கு என்னதான் காரணம் ?

நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. நான் விரும்பினால் எழுதுகிறேன். இல்லாவிட்டால் அமைதியாக இருக்கிறேன். எனது மனதைத் தொடுகிற, எழுதியாக வேண்டுமென்று எனது மனதில் படுகின்ற விடயங்கள் பற்றி நான் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறேன், எனது இரண்டாவது தொகுதி, புதிதாக நான் எழுதிய கவிதைகளையும் சேர்த்து வந்தது. அவ்வப்போது எனது கவிதைகள் சஞ்சிகைகளில் வந்துள்ளன. கற்குதிரை, காலச்சுவடு என்று பல சஞ்சிகைகளிலும் வந்திருக்கின்றன. பல கவிதைகள் முதல் வரைவுடன் இருக்கின்றன. அவற்றை திருத்தி செப்பனிடும் அவகாசம் இல்லாததும் ஒரு காரணம். வாழ்வுடன் போராடுவதில் நேரம் தொலைந்து விடுகிறது. அதுவும் ஒரு காரணம் தான்.

23. சமூக வலைத்தளங்கள் அதிகரித்துவிட்ட சமகாலத்தில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பும் தேவையும் எப்படியாக இருக்கின்றது ?

சமூக வலைத்தளங்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பெருகிவிட்டன. அவற்றையெல்லாம் பார்க்கவும் படிக்கவும் எல்லோருக்கும் அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. தவிரவும் அவை ஒரு வகையில் போகிற போக்கில் கடந்துபோகிற விடயங்களாகவும் மாறி விடுகின்றன. சிற்றிதழ்கள் அப்படியல்ல. அவை எமது தெரிவுக்கேற்ப வாங்கிப் படிக்கக் கூடியவை. எனவே அவற்றுக்கு, இன்னமும் எமது பரம்பரையினர் இருக்கும்வரையாவது, ஒரு தேவை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அடுத்தடுத்த பரம்பரையினரிடம் இது எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கும் என்று சொல்லத் தெரியவில்லை

24. அதிகரித்துவிட்ட கணினி தொழில் நுட்பத்தினால் வருங்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியமானது எப்படியாக இருக்கும் என்று எண்ணுகின்றீர்கள் ?

தொழில் நுட்பம் இலக்கியத்தைப் புதிய வடிவங்களை நோக்கி நிச்சயம் எடுத்துச் செல்லும். அச்சில் நூல்களாகப் பதிப்பிக்கும் நிலைகள் இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் தமிழ் இலக்கியம் மேலும் மேலும் வழமை போல வளரவே செய்யும் என்று நினைக்கிறேன். உரைநடை, மொழிப்பாவனை என்பன மாறுபடக் கூடும்.

25. மாற்றுப்பால் திருமணம் பற்றி உங்களுடைய புரிதல் எப்படியாக இருக்கின்றது?

மாற்றுப்பால் இனத்தவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒருவரால் எப்படி அவர்கள் திருமணம் செய்வதை மறுக்க முடியும் ? திருமணம் என்பது உண்மையில் இருவர் இணைந்து வாழும் ஒரு வாழ்கை முறையைக் குறிப்பது. காலம் காலமாய் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதைக் குறிக்க இச் சொல் பயன்பட்டதால், இப்போது மாற்று பாலினர், ஒருபால் உறவு என்பன எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவரும் ஒரு நிலையில், அவர்கள் சேர்ந்து வாழ்தல் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆயினும் இன்னமும் பல நாடுகளில் இதற்கேற்ற சட்டங்கள் இன்னமும் கொண்டு வரப்படவில்லை. சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட நாடுகளில் அவை இயல்பாக நடக்கின்றன. இவை நியாயமானவை என்பதே எனது புரிதல்.

26. தாயகத்திலே மாற்றுப்பால் இனத்தவரின் விழிப்புணர்வானது எப்படியாக இருக்கின்றது?

குறிப்பிடத் தக்க அளவு முன்னேற்றம் இருக்கிறது. அண்மையில் அங்கிருந்து வந்த வாரப் பத்திரிகை ஒன்றில் தனது கதையை ஒரு மாற்றுப் பாலினத்தவரான பெண் எழுதியிருந்தார். இன்னொருவர் எழுதிய நூல் ஒன்றும் அங்கு வெளியிடப்படதாக அறிந்தேன். அவர்கள் பற்றிய பரவலான விழிப்புணர்வேற்பட்டு வருவதாக தான் நான் நினைக்கிறேன்.

27. சட்டப்படி திருமணம் செய்யாது ஒன்றாக வாழும் முறைமையானது ஆசிய சமூகத்திலும் புலம் பெயர் நாடுகளிலும் இருக்கின்றது . இது பற்றி.... ?

திருமணத்தில் சட்டத்தின் பங்கு என்பது ஒரு வகையிலும் அவர்களது வாழ்வின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கிற ஒரு விடயம் அல்ல. அதாவது அவர்களிடையேயான உறவின் தன்மையை அது தீர்மானிப்பதில்லை. ஆனால் அது அவர்களுக்கு இந்த சமூகத்தில் சட்டரீதியான பாதுகாப்பையும், சில சட்ட பூர்வ உரிமைகளையும் வழங்குகிறது. மற்றப்படி மகிழ்ச்சியுடன் ஒன்றாக வாழ்வதற்கு அது எத்தகைய பங்களிப்பையும் தருவதில்லை. மகிழ்சியாக வாழ அவசியமில்லாத ஒன்றை எதற்காகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கருதுபவர்களும், மகிழ்சியாக வாழ முடியாத ஒரு நிலை வரும் பட்சத்தில், சட்டரீதியான நெருக்கடிகள் ஏதுமின்றி பிரிந்து செல்லவும் வசதியாகச் சிலர் இதை பயன் படுத்துகின்றனர். இதில் எந்தத் தவறையும் நான் காணவில்லை. இது இரு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கிடையிலான தெரிவு மட்டுமே. இதை பல நாடுகள் சட்டரீதியாக அங்கீகரித்தும் உள்ளன. ஆனால் இதை முற்போக்கானது என்றோ, ஒருவரை ஒருவரில் ஒருவர் நம்பிக்கை இல்லாததால் இப்படி நடக்கிறார்கள் என்றோ சொல்வதில் எல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை.

நன்றி: நாடுவெப்.நெட்

ஊடறு. May 10, 2017

5. ஊடறு றஞ்சி [சுவிஸ்]

இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகவும் லண்டன், மற்றும் சுவிற்சலார்ந்துக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது சுவிற்சர்லாந்தில் 27 வருடங்களாக வாழ்ந்து வருபவர்.

ஊடறு பெண்களுக்கான இணைய தள ஆவணமாகச் செயல்படுகிறது. றஞ்சி அவர்கள் ஊடறு றஞ்சி என்றே அறியப்படுகிறார்.

பெண்கள் எழுதிய புத்தகங்களுக்கான விமர்சனம், அறிமுகம், பெண்களைப் பற்றிய சமூகப் பிரச்சனைகள், அது குறித்த உலகளாவிய பெண்களின் கட்டுரைகள், பெண்களின் நேர்காணல்கள் என்று பெண்ணிய தளத்தில் தொடர்ந்து பயணிப்பவர் றஞ்சி. களப்பணியாளர்.

★1991 - 1994 வரை சுவிஸ் மனிதம் அமைப்பினருடன் இணைந்து செயல்பட்டவர்.

★1993 - 2009 வரை புலம் பெயர் ஐரோப்பிய தமிழ்ப் பெண்கள் சந்திப்பை நடத்துவதில் குறிப்பாக ஜெர்மன், பிரான்ஸ், லண்டன், கனடா நாடுகளில் நடந்த பெண்கள் சந்திப்புகளின் முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்.

1995, 1999, 2003 மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டின் ஐரோப்பிய பெண்கள் சந்திப்பை சுவிட்சர்லாந்தில் ஒழுங்கமைத்து நடத்தியவர்.

1997 - 2000 ம் ஆண்டுவரை சக்தி (நோர்வே) பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியராக பணியாற்றியவர்.

-றஞ்சியின் ஆக்கங்கள் இலங்கை சரிநிகர், வீரகேசரி, பெண், - பிரான்ஸ் - உயிர்நிழல் எக்சில், அம்மா, தோற்றுத்தான் போவோமா, பெண்கள் சந்திப்பு மலர்(ஜெர்மன்)சக்தி (நோர்வே) உன்னதம் (இந்தியா)

- லண்டன், ஐபிசி, ரிபிசி, குளோபல் தமிழ்நியூஸ், ரிஆர்ரி பிரான்ஸ் வானொலிகளிலும்

-இணையத்தளங்களான பதிவுகள், திண்ணை, வார்ப்பு, ஆறாந்திணை, தோழிகள், ஊடறு ஆகியவற்றிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

-சுவிற்லாந்தின் பல்லின நாட்டின் பெண்கள் அமைப்பான பெமில் குளோபல் FEMME GLOBAL-என்ற அமைப்பின் அங்கத்துவர்.

-கடந்த 5 வருடங்களாக சுவிஸ் இரண்டாம் தலைமுறையினருடன் இணைந்து தொடர்ந்து நடைபெற்றுவரும் சுவிஸ் வாசிப்பும் உரையாடலும் என்ற அமைப்பின் வேலை திட்டங்களில் பங்கெடுத்து ஒழுங்கமைக்கும் பொறுப்புகளில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்.

2005 ஆம் ஆண்டு உலகளாவிய தமிழ்ப் பெண்களுக்கான ஊடறு டொட் கொம் இணைய

தளத்தை நிறுவி தொடர்ந்து அதை நிர்வாகித்து வருபவர்..

-ஊடறுமூலமாகப் பல பெண்களின் படைப்புகளைத் தொகுத்து புத்தகமாகக் கொண்டுவந்தவர்.

1. ஊடறு தொகுப்பு2002

(உலகளாவிய தமிழ்ப்பெண்களின் படைப்புக்களைத் தொகுத்து)

2. என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு 2006

(பெண்ணியாவின் கவிதைகளின் தொகுப்பு)

3. மை2007

(ஊடறு இணையத்தளத்தில் வெளிவந்த கவிதைகளின் தொகுப்பு)

4. இசைபிழியப்பட்ட வீணை 2007

(இலங்கை மலையகப் பெண்களின்க விதைகள் தொகுப்பு)

5.பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள் 2011,

இரண்டாம்பதிப்பு 2017

(ஈழப் பெண் போராளிகளின் கவிதைத் தொகுப்பு)

இதுவரை ஊடறு பெண்நிலைச் சந்திப்புகள் நடைபெற்ற நாடுகள்

சென்னை இந்தியா (2014)

மலையகம் இலங்கை 2015

பினாங்கு மலேசியா 2016

மும்பை இந்தியா 2017

மட்டக்களப்பு இலங்கை 2018

சிங்கப்பூர் 2019

ஊடறுவில் பெண்களின் 3600 க்கும் மேற்பட்ட படைப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் 67 பேரின் கவிதைகள் தனித்தனியாக வாசிக்கும் வகையில் தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், ஓவியங்கள், புகைப்படங்கள், பதிவுகள், அறிவிப்புகள், வேண்டுகோள்கள் குறும்படங்கள், நூலகம் என அனைத்தையும் இணைத்து பெண்களுக்கான கலை இலக்கிய வரலாற்று ஆவணப் பெட்டகமாக ஊடறு விளங்குகிறது

ஊடறுவின் வெற்றியைப் பற்றி சொல்ல வரும் றஞ்சி

‘ஊடறுவின் தொடர் செயல்பாட்டுக்கும் வெற்றிக்கும் பங்களிப்பு நல்கியவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பலர்.

குறிப்பாக எனது இணையர் ரவி ஊடறுவின் வடிவமைப்பில் பெரும்பங்காற்றி இருக்கிறார். என் பிள்ளைகள் ஆரதி, நிறமி இருவரும் வடிவமைப்பிலும் மொழியாக்கத்திலும் கைகொடுத்து உதவி இருக்கிறார்கள். அத்துடன் தோழியர் ஆழியாள், தேவா, புதியமாதவி, விஜயலட்சுமி சேகர், யாழினி, சந்திரலேகா கிங்க்ஸ்லி, மற்றும் யோகி ஆகியோரும் ஊடறுக்கு வலு சேர்த்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள். ஊடறுக்கு தங்கள் படைப்புகளை /கருத்துகளை உடனுக்குடன் அனுப்பித்தரும் படைப்பாளிகள் தான் ஊடறுவின் உயிர்மூச்சு” என்று பெருமையுடன் சொல்கிறார் ஊடறு றஞ்சி.

சுவிற்சலாந்தில் உள்ள அமைப்பான des Tamilischen Elternvereins Burgdorf ஊடறு றஞ்சியின் சேவையை பாராட்டி 2016 ம் ஆண்டு விருது கொடுத்து சிறப்பித்துள்ளது.

‘பெண்ணியப் போராளிகளை நாம் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டு விட்டு பெண்ணியம் பேசுவதில் ஒரு அர்த்தமுமில்லை’ - ஊடறு றஞ்சி

1. ‘பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பு விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து களத்தில் இயங்கிய பெண்களின் எழுத்துக்களை உள்ளடக்கிய நூல். இந்த நூலை வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் அல்லது வெளியிடுவதற்கான அடிப்படை நோக்கம் என்ன?

நோக்கம் என்று பார்க்கும் போது ஊடறு ஒடுக்கப்படும் பெண்களின் குரலாக வெளிவருகிறது. அந்த வகையில் பெண்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி வரும் தொகுப்புக்களை ஊடறு வெளிக்கொணருகிறது. ஊடறு என்ற தொகுப்பை முதன்முதலில் 2002 இல் வெளிக்கொணர்ந்தோம். தொடர்ந்து மலையகக் கவிஞர்களின் படைப்புக்களான ‘இசைபிழியப்பட்ட வீணை’ என்ற தொகுப்பு, ஊடறு இணையத்தளக் கவிதைகளின் தொகுப்பாக ‘மை’, ஈழத்து கவிஞரான பெண்ணியாவின் ‘என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று பெயர் வை’ போன்ற தொகுப்புக்களை ஊடறு ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளது. இதன் பிரதிகளை ஊடறுவின் நூலகம் பகுதியில் பார்வையிடலாம்.

‘பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்’ என்ற இத் தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

1. பெண்களின் படைப்புகள் என்ற வகையில், அதுவும் போராட்டக் களத்தில் செயற்பட்ட பெண்களின் படைப்புகள் என்ற வகையில்.

2. கலாச்சாரக் காவிகளாக எமது சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் இந்த அடையாளங்களைத் துணிச்சலாக மீறி இன்னொரு அடியை எடுத்துவைத்துக் காட்டியது கண்டுகொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று.

3. இந்த வித்தியாசமான தளத்தில் அவர்களது அனுபவங்கள் உணர்வுகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பது பதியப்பட வேண்டிய ஒன்று

4. வரலாறு பூராவும் பெண்களின் சாதனைகள் இரண்டாம் பட்சத்துக்குத் தள்ளப்பட்டது என்பதையும் விட இந்த ஆணாதிக்க சமூகத்துள் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அல்லது கொண்டாடப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளன. அதனால் நாம் அதை வெளிக்கொணர வேண்டியுள்ளது. அதுவும் எமது சமூகத்துள்ளிருந்து எழுந்த பெண்போராளிகள் என்ற வகையில் இதை பதிவாக்க வேண்டியது எமது கடமையாகிறது.

5. பெண்களால் ஆணுக்கு நிகராகப் போர்க் களங்களில்கூட நிற்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தவர்கள் அவர்கள். பெண்விடுதலை என்று வருகின்றபோது இந்தச் சாதனைகள் பல முன்னுதாரணங்களை வழங்கக்கூடியது.

6. எல்லாவற்றையும்விட இந்த ஆணாதிக்கச் சமூகம் போராட்டம் வெற்றியடைந்தாலென்ன தோல்வியடைந்தாலென்ன இந்தப் பெண்களை மீண்டும் குசினிக்கு அனுப்பும் அல்லது குடும்பப் பெண் அடையாளத்துக்குள் அழுக்கும் அல்லது ஒழுங்கு கட்டுப்பாட்டை மீறியவர்களாக பழித்துரைத்து நட்பாற்றில் விடும் என்பதெல்லாம் பல விடுதலைப் போராட்டங்களிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்கள். எனவே இந்தப் போராளிகளை நாம் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டு பெண்ணியம் பேசுவதில் ஒரு அர்த்தமுமில்லை.

7. இது ஒரு ஆவணம்.

இக் காரணங்களே நாம் இவர்களின் கவிதைகளைத் தேடி தொகுக்க காரணமாகின. மற்றபடி விடுதலைப் புலிகளின்

அரசியலோடு எமக்கு ஒருபோதும் உடன்பாடு இருந்ததில்லை. அதேநேரம் இந்த உடன்பாடின்மை இத் தொகுப்பை நான் மேற்சொன்ன காரணங்களுக்காகக் கொணருவதற்கு தடையாக இருக்கவுமில்லை.

2. போராளிப்பெண்கள் இயங்கிய தளம் சார்பான அரசியல் பின்னணி உள்ளவர்களிடமிருந்து இத் தொகுப்பு வெளிவராது பெண்கள் மேம்பாட்டை கருத்தில் கொள்ளும் ஊடறு இணைய சஞ்சிகை முன்னெடுத்ததால் எந்த விதத்தில் நன்மை ஏற்பட்டுள்ளது??

உண்மையில் இந்தப் போராளிப் பெண்களின் சாதனைகள் இயக்கத்தின் பிரச்சாரத்துக்கே பெருமளவில் பயன்பட்டுப் போனது. மற்றபடி ஆணாதிக்கக் கருத்தியலைத் தகர்ப்பதற்கான உருப்படியான வேலைமுறை எதுவும் இயக்கத்திடம் இருந்ததில்லை. இன்று அவர்கள் அநாதரவாய்க் கைவிடப்பட்டதற்கு இதுவே முக்கிய காரணம். இயக்க அடையாளத்துக்கு வெளியில்வைத்து சமூகத்துள் அவர்களை வரவேற்பதும் முன்னிலைப்படுத்த வேண்டியதும் அவசியம். அதற்கு இத் தொகுப்பு ஒரு சிறு பங்கை ஆற்றமுடிந்தால் பெரிய விசயம்தான். இது அவர்களுக்கு ஒரு உளவியல் ஆதரவை வழங்கக்கூடியது. இதை தமிழ்த் தேசியவெறியர்களோ அல்லது தமிழணர்வாளர்கள் எனச் சொல்லப்படுபவர்களோ மீண்டும் பிரச்சாரத்துக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆபத்து ஊடறு விடியல் வெளியீடாக வந்ததின் மூலம் இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3. இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதில் ஏற்பட்ட சிரமங்கள் மற்றும் வெளியிட்டபின் அடைந்த திருப்தி இவை பற்றிக் கூறுங்கள்.

சிரமங்கள் இன்றி இத் தொகுப்பைக் கொணர்வது சாத்தியமில்லை. அதுபற்றி விளக்கத் தேவையில்லை என நினைக்கிறேன். இயக்க அடையாளத்திலிருந்து இந்தப் பெண்போராளிகளைக் கழற்றி எடுத்து அவர்களுக்கான சமூக அடையாளத்தை வழங்கவேண்டியது ஒவ்வொருவரினதும் கடமை என நாம் நினைக்கிறோம். இதை இத் தொகுப்பு ஒரு

சிறிதாவது வழங்கும் என நாம் திருப்திப்பட இடமுண்டு. இத் தொகுப்புக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு எமது உழைப்பை அர்த்தப்படுத்தியிருக்கிறது என்ற திருப்தியையும் நாம் சொல்லியாக வேண்டும்.

4. இதிலுள்ள 26 பெண் போராளிகளைப்பற்றிய சிறு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இதை வாசிப்பவர்களுக்கு மேலும் தெளிவைக் கொடுத்திருக்கும் என்ற எண்ணம் கவிதையை வாசிக்கும் போது ஏற்பட்டது. கவிதைகளைச் சேகரிக்கும்போது எழுதியவர்களைப் பற்றியும் உங்களால் அறியக்கூடியதாக இருந்ததா?

நிச்சயமாக இந்த 26 பெண் போராளிகளின் குறிப்பை நாம் ஏற்கனவே வந்த தொகுப்புகளிலிருந்தும் சில வெளியீடுகளிலிருந்தும் தேடி எடுத்திருந்தோம். அவை மூன்று பக்கத்தில் வந்திருந்தன. அச்சகத்தின் கவனக்குறைவால் இந்தக் குறிப்பின் இரு பக்கங்கள் விடுபட்டுப்போனது. ஒரு பக்கம் மட்டும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தொகுப்பின் கடைசி இரு பக்கமும் குறிப்புகளை இழந்து வெற்றுத் தாள்களாக வந்துள்ளன. இது வருத்தமளிக்கிறது.

5. இந்த நூலிலுள்ள கவிதைகள் விருதுகளுக்காகவோ விளையாட்டாகவோ எழுதப்படவில்லை விடுதலை உணர்வோடு களத்தில் போராடிய காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. இப்போரிலக்கியம் பல நாடுகளிலும் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக இந்நூல் எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப்பட்டது என்பது பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

இத் தொகுப்பு வெளியில் வந்தபோது பரந்தளவில் குறிப்பாகப் புகலிடத்திலும் தமிழகத்திலும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. தமிழகத்திலிருந்து கேரளா மற்றும் மும்பாய்வரை இது பரவலடைந்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல மும்பையிலும் தொகுப்பு அறிமுகமும் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புகலிடத்தில் கனடா, சுவிஸ் டென்மார்க், தற்போது அவுஸ்திரேலியா என நூல் அறிமுக

விமர்சன கூட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அச்சிடப்பட்ட எல்லாப் பிரதிகளுமே கிட்டத்தட்ட தீர்ந்துபோயுள்ளன. அதைவிட ஊடகங்களில் பல விமர்சனங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ‘குளோபல் தமிழ்ச் செய்திகள்’ பதிவுகள், இணையத்தளம் புதியஜனநாயக முன்னணி, மற்றும் வானொலியிலும் தீபம் ரிவியலும் இத் தொகுப்பு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இவ் விமர்சனங்களை எழுத்து வடிவிலும் ஒலிவடிவிலும் நீங்கள் ஊடறு.கொம்மில் பார்க்கலாம்.

மறுபுறமாக அரசியல் ரீதியில் நாமும் புலியாதரவு அரசியலுக்குத் தாவிவிட்டோமா என்ற சந்தேகங்களையும் புகலிட புலியெதிர்ப்பாளர்களிடம் தோற்றுவித்தது. இத் தொகுப்பை வெளியிடுவதிலுள்ள சமூக நியாயத்தை மறுதலிப்பதற்கான காரணிகள் கிடைக்காததாலோ என்னவோ வெளிப்படையான எதிர்ப்பாக இல்லாமல் அது மறைமுகமான எதிர்ப்பாக இருந்தது என்று சொல்ல முடியும். அதேபோல் புலியாதரவு அரசியல் கொண்டவர்களும் இதை எதிர்கொள்வதில் குழப்பத்துடன் இருந்தார்கள். காரணம் அவர்களுக்கான பிரச்சாரத் தளத்திலிருந்து சமூகத் தளத்துக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் இடம்பெயர்க்கப்பட்டதாக அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

6. எமது தமிழ் சமூகத்திலிருந்து பெண்களுக்கு எதிராகப் போடப்பட்டிருக்கும் தடைகளைத் தாண்டி பெண்கள் ஈழப்போரில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். போரியல் சூழலில் வாழ்ந்த போதும் தமது உணர்வுகளைக் கவிதைகளாக்கி வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நூலில் உள்ள கவிதைகள் ஏற்கனவே வேறு தளங்களில் பதியப்பட்டவையா?

ஆம் இப் பெண் போராளிகள் இணைந்து செயற்பட்ட விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்குள் இக் கவிதைகள் தொகுப்புக்களாகக் கால இடைவெளிகளுடன் வெளிவந்துள்ளன. அம்புலி, வானதி, கஸ்தூரி, தூயவள், போன்றவர்களின் தொகுப்புக்கள் உட்பட 11 தொகுப்புக்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கவிதைகளே இந்தப் பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்.

இதற்கு வெளியிலும் அவர்களின் கவிதைகள் வெளிவந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. அவை எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இயக்கம் இக் கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டிருந்தபோதும் அவை பரந்தவொரு தளத்தைச் சென்றடையவில்லை என்பதை இப்போ இந்நூல் பற்றி சிலாகிக்கப்படும் கருத்துகள் நிரூபிக்கின்றன.

7. இந்த நூலில் உள்ள கவிதைகளை வாசிக்கின்றபோது வாசகர்கள் மிகப்புதிய அனுபவத்தைப் பெறுவார்கள். முக்கியமாகக் கவிதைக்கான இலக்கண இலக்கியங்களோடு பார்க்காது போரின் மத்தியில் இருந்து எழுதிய ஓர் போராட்ட இலக்கியமாகவே கருதப்படும். இதைப்பற்றிய உங்களது கருத்து என்ன?

உண்மை. இவர்கள் நேரடி அனுபவங்களைக் கவிதைகளாக்கியிருக்கிறார்கள். களத்தில் நின்று போராடிக்கொண்டு தமது உணர்வுகளை உணர்ச்சிகளை கனவுகளை ஏக்கங்களை எதிர்பார்ப்புகளை, காதலை எனத் தம்மைச் சுற்றி கவிதைகளை எழுதியிருக்கின்றனர். புதுக்கவிதைகளைப் பற்றிய அளவுகோல்களை இந்த இரத்தம் தோய்ந்த கவிதைகளில் தேடுவது பொருத்தமற்றது. இருந்தும் அந்த அளவுகோல்களுக்குப் பொருந்தி வருகின்ற கவிதைகளையும் இத் தொகுப்பினுள் தரிசிக்க முடியும். இக் கவிதைகளின் நேரடித்தன்மை வாசகர்களைத் தொற்றிக்கொள்கிறது. அது போரிலக்கியம் என்ற சொல்வதில் எந்தத் தயக்கமுமில்லை. மேலும் பெண்களைச் சுற்றி ஆணாதிக்கம் போட்டிருக்கும் வேலிகளுக்குள்ளிருந்து வெளியில் வந்து எல்லோரையும் பார்க்கக் கோருகிறது அல்லது பார்க்க வைக்கிறது.

இறுதியாக ஒன்று. விடுதலைப் புலிகளில் மட்டுமன்றி மற்றைய இயக்கங்களிலும் பெண்போராளிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஈபிஆர்எல்எப் இல் இராணுவத்துக்கெதிராக முதன்முதலில் களத்தில் போராடிக் காட்டிய பெண்போராளிகளையும் மற்றைய இயக்கப்

பெண்போராளிகளையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. இதில் செல்வியின் கவிதைகள் தொகுப்புகளாக ஏற்கனவே வெளிவந்திருக்கின்றது. மற்றைய பெண்போராளிகளின் கவிதைகள் பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை. இந்தத் தகவல்களையும் நான் இந்த இடத்தில் சொல்லியாக வேண்டும் என நினைக்கிறேன்.

ஆஸ்திரிரேலியா ஏபிசி வானொலிக்காக

நேர்காணல்: செளந்தரி

6. ப. சிவகாமி

1980-ஆம் ஆண்டு இந்திய ஆட்சிப்பணியில் (ஐ.ஏ.எஸ்) தேர்ச்சி பெற்று பல ஆண்டுகள் அரசு பணியில் இருந்த சிவகாமி, முழு நேர மக்கள் சேவைக்காக அரசு பணியிலிருந்து விருப்ப ஓய்வு பெற்றார். அதன் பின் 'சமத்துவ மக்கள் கட்சி' என்ற அரசியல் கட்சியை ஆரம்பித்தார். பஞ்சமி நில மீட்பு, பெண்கள் கூட்டமைப்பு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அரசியலாக ஒன்று திரள்வதன் அவசியம் என்று தொடர்ந்து களத்தில் நின்று செயல்படுகிறார்.

இளம் தலைமுறையினருக்கான விழுப்புணர்வு முகாமும் நடத்தி வருகிறார்.

இவர் நித்யா என்ற புனைபெயரில் 'இப்படிக்கு உங்கள் யதார்த்தமுள்ள' என்ற முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பை 1986-இல் வெளியிட்டார். இவர் எழுதிய முதல்

நாவலான ‘பழையன கழிதலும்’ 1988-இல் வெளியிட்டார். அதன் பின்னர் ‘ஆனந்தாயி’ (1992), ‘குறுக்குவெட்டு’ (1999) ஆகியவை வெளிவந்தன. ‘கடைசிமாந்தர்’ என்ற இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி 1997இலும், ‘கதைகள்’ என்ற மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதி 2003இலும் வெளிவந்தன. 1995-இல் இவர் இயக்கிய ‘ஊடாக’ என்ற குறும்படத்திற்குக் குடியரசுத் தலைவர் பரிசு கிடைத்தது. இவர் ‘புதிய கோடங்கி’ என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார். அதில் உடல்மொழி என்ற தலைப்பிலும், மெல்லிய துளையிட்ட காகிதத்தின் வழி என்ற தலைப்பிலும் இரு தொடர்களையும் எழுதி இருக்கிறார். சிவகாமி, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைத் தொடர் என்று பல்வேறு இலக்கியத் தளங்களிலும் தடம் பதித்தவர்.

‘சாதி ஒடுக்குமுறைக்கான போராட்டத்தைக் கையில் எடுக்காதவரை பெண் ஒடுக்குமுறையை அடையாளம் காண்பது சாத்தியமில்லை’ - ப.சிவகாமி.

1. தலித் பெண்களுக்கு தனியே ஒரு அமைப்பு அவசியம் என்ற கருத்தில் உங்களுக்கு உடன்பாடுள்ளதா? அப்படியானால் பெண்கள் என்ற ரீதியில் ஆணாதிக்கத்தால் ஒடுக்கப்படுவது என்பது பொதுமையான அம்சமாக இருக்கும்போது மற்றைய பெண்ணிய அமைப்புகளும் தலித் பெண்ணிய அமைப்புகளும் ஒன்றுபட்டு செயற்படக்கூடிய களங்கள் பற்றி...

கருத்தியல் அடிப்படையில் பல்வேறு பெண்கள் அமைப்புகள் உள்ளன. அரசியல் கட்சிகளின் பிரிவாகவும் பெண்கள் அமைப்புகள் உள்ளன. இந்த எல்லா அமைப்புகளும் பெண்விடுதலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகப்

பிரச்சனைகளை முன்வைக்கின்றன என்று கூறமுடியாது. பெண் விடுதலை எந்த அளவு புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் அமைப்புக்கு அமைப்பு வேறுபடுகின்றது. பெண்கள் அமைப்பு ஒரே வகையானது என்றும், தலித் பெண்கள் அமைப்பு, மேற்கண்ட பெருவாரியான பெண்கள் அமைப்புகளில் பிரிவினையை ஏற்படுத்துகிறது என்பதுமான மாயையிலிருந்து முதலில் விடுபடுவோம்.

இன்று பெண் விடுதலை இயக்கங்களின் பெரும்பாலான கள அளவு செயல்பாடுகள், வரதட்சணை ஒழிப்பு, பெண்சிசுக்கொலை எதிர்ப்பு, ஆபாச சுவரொட்டி கிழிப்பு, காவல்நிலைய பாலியல் வல்லுறவு எதிர்ப்பு, மற்றும் மிகச் சில இயக்கங்களில் பெண்களுக்குச் சமணதியம், பெண்விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரம் என்று வடிவெடுத்திருக்கின்றன. ஏறக்குறைய எல்லாப் பெண்கள் இயக்கங்களுமே குடும்பம், சாதி சமூகக்கட்டுப்பாடுகள், பாலுறவு, பொது ஒழுக்கவிதிகள், மதம் இவற்றின் பாதுகாவலர்களாக விளங்குகின்றன. அல்லது அவற்றை வெவ்வேறு வகையில் உறுதி செய்கின்றன. பெண்கல்வி, பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்பனவற்றின் மூலம் பெண் விடுதலை சாத்தியமானது என்று நம்புகின்றன.

தலித் பெண்கள் இன்று வரை இரு வகையான ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகி வந்துள்ளனர். ஒன்று - சாதி - மற்றொன்று - பால். தமிழ்நாட்டின் ஏழு மாவட்டங்களில் குழந்தைத் தொழிலாளர் கணக்கெடுப்பின் போது தெரியவந்த விபரங்களாவன பெரும்பாலான குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் ஆதிதிராவிடர்களே. அதில் அறுபது சதவீதம் பெண் குழந்தைகள். அடிப்படைக் கல்வி, அடிப்படை வசதிகளின்றி சாதி ஒடுக்கு முறைக்கும் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கும் ஆளாகி வருகின்றனர் தலித் பெண்கள். பால் ஒடுக்கு முறையின் மூல காரணங்களாகச் சாதியும் மதமும் கைகோர்த்து நிற்கின்றன. சதி, கட்டாயக் கைம்மை, பேதைமணம் இவற்றின் தோற்றுவாயைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் சாதிய அமைப்பை உருவாக்கவும்,

கட்டிக்காக்கவும் அவை தேவையாயிருந்தன எனபார் அம்பேத்கார். அகமணம் வாயிலாக மக்கள், குறிப்பிட்டதும் வரையறுக்கப்பட்டதுமான தனித்தனி அலகுகளாகி, ஒவ்வொரு அலகும் வேறெந்தவொரு அலகுடன் பிணைவதிலிருந்து தந்திரமாகத் தடுப்பதே இந்தியாவில் சாதி என்பதின் பொருளாகும். அகமணமே சாதிக்குரிய தனித்தன்மையான ஒரே இயல்பு என்று கூறும் அவர் இந்த அகமணமுறையைக் கட்டிக்காக்கவே பெண்ணின் மீது வன்முறை கட்டவிழ்க்கப்பட்டது என்பார். சாதி, பெண் பற்றிய கருத்தாக்கங்களும், மதரீதியான விளக்கங்களும் இவற்றை வளர்த்தெடுப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளன. குடும்பம் முதல் அரசு வரை பல்வேறு நிறுவனங்கள் வாயிலாக இந்தக் கருத்தாக்கங்கள் அதிகாரமாகவும், சட்டங்களாகவும் பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறையை வலுப்படுத்தியுள்ளன. இந்நிலையில் இன்றைய பெண்கள் இயக்கங்களின் மேம்போக்கான சமூக சீர்திருத்தங்கள் மூலம் எப்படி பெண்விடுதலை சாத்தியமாகும்? சாதி, மதம் இவற்றைக் குறித்து மௌனமாயிருக்கின்றனர். குடும்பம் புனிதமாகப் போற்றப்படுகிறது. இச்சூழலில் தலித்பெண்ணியம் சாதி ஒடுக்குமுறையோடு இணைந்த பெண்ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை நடத்துவதும் அதற்காகத் தனி அமைப்பாவதும் தவிர்க்கமுடியாதது. இக்கருத்தை வரலாற்றுரீதியாக மறுக்கமுடியாத பட்சத்தில் ஏனைய பிற அமைப்புகளும் இவர்களோடு இணைந்து போராடுவதில் என்ன தயக்கம்.!

2. தலித் பெண்ணிய களச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் தலித் பெண்ணியம் பற்றிய விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் புத்திஜீவிகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளிபற்றி கூறுங்களேன்?

நமது சமுதாயம் கிராம சமுதாயம். கிராமம் தான் நமது தளம் அல்லது களம். கிராம அளவில் விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவரையும், அமைப்புக்களாகக் கட்டி எழுப்புவர்களையும் களச்செயற்பாட்டாளர் என வரையறுக்கிறீர்களா? பிரச்சினைகளைத் தன்னளவில்

எதிர்கொள்ளும், போராடும் ஒவ்வொருவரையும் களச் செயல்பாட்டாளர்கள் என வர்ணிக்கலாகாதா? பிரச்சனைகளை நேரடியாக எதிர்கொள்பவர் அல்லது அதில் தலையீடு செய்பவர் என இருவகையினரைத்தான் நான் காண்கிறேன். பிரச்சினைகளில் தலையீடு செய்யும் எவருமே ஒரு வகையில் புத்திஜீவிதான். தன்னார்வ நிறுவனங்களில் ஊதியம் பெற்றுச் செயல்படுவோரும் உண்டு. சொந்த செலவில் அதே பணியாற்றுவவரும் உண்டு. ஆக புத்திஜீவிகள் பலவகை.

3. மேல்தட்டு பெண்களுக்கும் தலித் பெண்களுக்கும் இடையிலான ஒடுக்கு முறை பற்றி விளக்க முடியுமா? தமிழ் நாட்டில் உள்ள பெண்ணிய அமைப்புகளின் பலம், பலவீனம் பற்றி கூறுங்களேன்?

மேல்தட்டுப் பெண்கள் சாதி ஒடுக்குமுறையாளர்கள், மதஆசாரங்களைப் பேணுபவர்கள், பாலுறவு ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கு ஆதரவு தருபவர்கள், ஆணாதிக்க கருத்தாக்கங்களில் தங்களை முற்றும் இழந்தவர்கள். சாதி ஒழிப்பை மையப்படுத்தாதவரை பெண்களை இழிவுபடுத்தும் மத ஆசாரங்களைப் பேணும் வரை அவர்களை இப்படித்தான் புரிந்து கொள்ள இயலும். தமிழகத்தின் தென் மாவட்டத்தின் ஒரு கிராமத்திற்கு சென்றிருந்த போது மதிய உணவிற்காக ஒரு வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். இயல்பாகவே கிராமத்திலுள்ள மகளிர் மன்றம் பற்றி விசாரிக்க நேர்ந்தது. ஊறுகாய், அப்பளம் செய்ய பிறருக்குக் கற்றுத் தந்ததாகவும் கூடை பின்னுதல், பூவேலை செய்தல் இவற்றில் பயிற்சி பெற்றதாகவும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தின் மான்யம் பெற்று பெண்கள் சுற்றுலா சென்று வந்ததாகவும் அவ்வீட்டுப் பெண்கள் தெரிவித்தனர்.

அக்குடும்பத்தலைவர் அந்த ஊர் பள்ளியின் தலைமையாசிரியர். அவரின் மைத்துனர் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தின் விவசாயத்துறை அலுவலர். இல்லத் தலைவி மகளிர் மன்றத் தலைவர். மகளிர் மன்றச் செயற்பாட்டுக்குப் பிற பெண்களிடமிருந்து போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். தலித் பெண்கள் முன்பு

இந்தக் கூட்டங்களுக்கு வந்து கொண்டிருந்ததாகவும் எப்பொழுதும் கூட்டம், வேறு பொது இடம் கிடைக்காததால் அவர்கள் இல்லத்தில் நடந்ததாகவும் இப்போது தலித் பெண்கள் தனியாக மன்றம் வைத்துவிட்டார்கள் என்றும் வாயூறிப் போனார்கள். உண்மையில் மன்றச் செயல்பாடுகளில் அக்கறை இருக்கும் பட்சத்தில் நீங்கள் அவர்கள் நடத்தும் கூட்டங்களுக்குச் சென்றிருக்கலாமே என்று கேட்டதும் “பாம்பை மிதித்தது போல் கலவரப்பட்டுப் போனார்கள்.” “எங்களைச் சேரிக்குப் போகச் சொல்கிறீர்களா, அங்கே ரவுடிப் பசங்கள் கூட்டம்! ஏற்கனவே மகளிர் மன்றத்தை எங்கள் வீட்டு ஆண்களின் எதிர்ப்பை மீறி நடத்தி வருகிறோம். இன்னும் சேரிக்குப் போய் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதென்றால் எங்கள் ஆண்கள் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டார்கள்” என்று கூறி நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

நகரப் பெண்கள் அமைப்புகள் நடத்திய பல்வேறு கூட்டங்களில் கலந்து கொண்ட அனுபவமும் உண்டு. அங்கு தலித் பெண்கள் வாய் திறக்க முடியாதவாகளாகவும், அந்த அமைப்புகளின் பெருந்தன்மைக்கு (தலித் பெண்களை தமது அமைப்புகளில் சேர்த்துக் கொள்ளும்) உதாரணங்களாக மட்டுமே உபயோகிக்கப்பட்டனர். அரசியல் கட்சிகளின் பெண்கள் பிரிவு நாடாத்தும் பயாஸ் கோப்பு பற்றி கேட்கவே வேண்டாம். தலித் பெண்கள் வெறும் கொடி தூக்கும், கோஷம் போடும் இயந்திரங்களாகத் தாழ்த்தப்பட்டிருந்தனர்.

4. குடும்பம் என்பது ஆணாதிக்கம் செயற்படும் நிறுவனம் என்ற வகையில் குடும்ப அமைப்பு முறையை அல்லது ஒருதாரமணத்தை எப்படி பெண்கள் எதிர் கொள்ளலாம் என்று கூறமுடியுமா?

குடும்பம் என்பது தொடர்ச்சியாக நான்கு வடிவங்களைக் கடந்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது உள்ளது ஐந்தாவது வடிவம் என்ற உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்த வடிவம் நிரந்தரமா என்ற கேள்வி எழுகிறது... பெண் - ஆண் சமத்துவம் முழுமையாகச் சாதிக்கப்படுகிறவரை அது மேலும் மேம்பட முடியும் என்று குறைந்தபட்சமாகக் கருதிக்கொள்ளலாம்.

நெடுந்தூர எதிர்காலத்தில் ஒருதாரமணக் குடும்பத்தினால் சமுதாயத்தில் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய இயலாமற் போனால் அதற்குப்பினானல் வரப்போகின்றவற்றின் இயல்பை ஆருடம் கூற முடியாது எனும் மார்கினின் கூற்றை இங்கே நினைவு கூர்கிறேன்.

காதல், கற்பு, தாய்மை, குடும்பம் ஆகிய எல்லாமே அதீதமான புனைவுகளால் நிரப்பப் பட்டுள்ளன. வர்க்க சாதி அரசியல் இந்தப் பதங்களின் மீது ஏற்றி வைத்திருக்கும் சுமைகளைக் குறைத்தாலே போதும் நாம் இலகுவாகி விடுவோம். ஒருதாரமணம் ஒழுக்கவிதியாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில் பெண்கள் எந்தவிதக் கருணையையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. இப்போதுள்ள கருத்தாக்கங்களின் சிதைப்பில் மீறல்கள் நடந்தேறும். தேசியம் போன்ற கற்பிதங்களும் தகர்க்கப்படும். ஒருதாரமணம் வன்முறையை உள்ளடக்கிய சமுதாயம் ஒப்பந்தம் என்றும் அது மானுடவிடுதலைக்கு எதிரானது என்று புரிந்து கொண்டால் போதுமானது. குடும்பத்தின் மீதான விசுவாசம் கொஞ்சமாவது குறையும். குடும்பம் இன்னும் அதையொட்டிய எல்லா நிறுவனங்களையும் தனிமனித சுதந்திரம், சகமனிதனுடனான சமூக உறவு என்பவற்றின் அடிப்படையில் கேள்விக்குள்ளாக்குவது தான் ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஆணும் செய்யக் கூடியது.

5. சாதியும் பாலியலும் சந்திக்கும் புள்ளியில் பெண் ஒடுக்குமுறையை அடையாளம் காண்பது எந்தளவில் சரியானது என்று உங்களால் விளக்கமுடியுமா?

எல்லா சாதிகளிலும் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது சாதிகள் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கான நியாயத்தை வழங்கிவிடுமா? சாதி ஒடுக்கு முறையாளர்கள், தாங்கள் பெண் என்பதால் ஒடுக்கப்படுகிறோம் என்கிறார்களே அது எந்த தர்க்க நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது? ஒரே சமயத்தில் வேடனாகவும் வேட்டைப் பொருளாகவும் இருப்பது எப்படி அவர்களுக்குச் சாத்தியமாகிறது? தாலுகா அலுவலகத்தில் லஞ்சம் வாங்குபவன் பள்ளியில் தன்

குழந்தையைச் சேர்க்க லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. பிரச்சனையை இனங்காணுவது எப்படி சாத்தியம்? சாதி ஒடுக்குமுறைக்கான போராட்டத்தைக் கையில் எடுக்காதவரை பெண் ஒடுக்கு முறையை அடையாளம் காண்பது கூட சாத்தியமில்லை.

6. இன்று சில பெண்ணியம் பேசும் ஆண்கள் குடும்பக் கலைப்பை முன் வைக்கின்றார்கள். ஆனால் சமூகத்தில் பெண்கள் சம்பந்தமான மதிப்பீடுகள் மாற்றத்திற்குட்படாத நிலையில் குடும்பக்கலைப்பை முன்வைப்பது என்பது பெண்களை இன்னமும் பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிடுமல்லவா?

ஆண்கள் பெண்ணியம் பேசட்டும், ஆதிக்கத்தின் இன்னொரு அவதாரமாக மாறாத வகையில். குடும்பம் என்பது சொரணையுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும், ஆணுக்கும் சிறையே என்பார் பெரியார். பெண்களைப்பற்றிய கருத்தாக்கங்கள் மாறும்போது குடும்பம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்ற வாதம் ஆபத்தானது. வளர்ந்து வருகின்ற மேலை நாடுகளில் திருமணமின்றி தனித்து வாழ்கின்ற பெண்கள் பாதுகாப்பற்றவர்களாக உணர்வதில்லை என்பதும், பாதுகாப்பு குடும்பத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் வேறு பலவற்றை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது என்பதைத்தானே விளக்குகிறது. மேலும் புராதன சமுதாயம் குழுமண முறையிலிருந்து குடும்பம் என்ற சிறு அலகுக்கு நகர்ந்தது பெண்களின் பாதுகாப்பைக் கருதியா!

7. குழந்தை பெறுவது என்பது ஒரு பெண்ணின் சொந்த விருப்பு வெறுப்பின் அடிப்படையில் நடைபெறுவது இல்லை இனவிருத்திக்கான வெறும் இயல்புக்கமாகவே தொன்று தொட்டு வருகின்றது இதைப்பேணும் வகையில் கருச்சிதைப்பை ஒரு சிசுக்கொலையாக உருவகிப்பதில் மரபுரீதியான மதவழிப்பட்ட சிந்தனையும் துணை போகிறது என்று கூறப்படுவது பற்றி...?

குழந்தை பெறுவது என்பது ஒரு பெண்ணின் சொந்த விருப்பு வெறுப்பின் அடிப்படையில் நடைபெறுவது இல்லை இனவிருத்திக்கான வெறும் இயல்புக்கம் என்பது உண்மை தான், எனினும் இனவிருத்தி என்பது வெறும் இயல்புக்கமானதாக இருந்தால் மிருகங்களைப் போல மனிதர்களும் மிக அரிதாகவே பாலுறவில் ஈடுபடுவர். இயல்புக்கத்தோடு அறிவும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது தான் நமது பிரச்சனை. (மனிதக்குரங்கு போன்ற விலங்கினங்கள் பாலுறவை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியதைச் சமீபத்தில் டி.வியில் பார்த்தேன்) எப்போது அறிவு இனவிருத்தியோடு இணைந்து கொண்டதோ அப்போதே அது கேளிக்கைகளாகவும் வன்முறையாகவும் உருக்கொண்டது. நமது சூழல் இன்று அத்தகைய கேளிக்கைகளாலும், வன்முறையாலும் நிரம்பிப் போயிருக்கிறது. குழந்தை பெறுவது அல்லது பெற்றுக்கொள்ளாமலிருப்பது அல்லது கருச்சிதைவு என்பது இன்று உடல்நலம் மற்றும் தேவையின் அடிப்படையில் தான் பார்க்கப் படுகிறதேயன்றி சிசுக்கொலை என்று வர்ணிக்கும் மதபோதகத்தை மறந்தாயிற்று என்று நினைக்கிறேன். இயற்கையான இயல்புக்கங்கள், கேளிக்கை - வன்முறைத் தூண்டல்கள், இனவிருத்தி என்பவை இன்னும் ஆழமாக விவாதிக்க கூடிய பொருள்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

8. குடும்ப அமைப்பு முறையினுள் பாலியல் உந்துதல்கள் மீது மிகக்கடுமையான ஒழுக்கவிதிகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் வேளையில் ஆண்மேலாதிக்கக் கருத்தியலின் அடிப்படையிலான பாலியல் கருத்துகளுக்குச் சவாலாக ஓரினப்புணர்ச்சியாளர்கள் செயற்பட்டு வருகின்றனர் என்று கூறப்படுவது பற்றியும், பாலியல் ஒழுக்கவிதிகள் அப்படியே நிலவ லெஸ்பியன் உறவு ஆணாதிக்கத்தால் கேலிக்குரிய செயற்பாடாக உருவகிக்கப்படும் சாத்தியம் பற்றியும் என்ன கூறுகிறீர்கள்?

ஓரினப்புணர்ச்சியாளர்கள் ஆண் மேலாதிக்கக் கருத்தியலின் அடிப்படையிலான பாலியல் கருத்துக்களுக்குச் சவாலாகச் செயல்பட்டு வருகின்றனர் என்பதன் அடிப்படையில்

பெண்ணியம் பற்றி பேசும் ஒவ்வொருவரும் இதன் மீது கருத்துத் தெரிவிக்கும்படி வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஒருவேளை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழும் சூழலையொட்டியும் இக்கேள்வி எழ வாய்ப்பிருக்கிறது.

ஓரினப்புணர்ச்சியிலும் ஒருவர் தன்னை ஆணாகவும் மற்றொருவர் தன்னைப் பெண்ணாகவும் வரித்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும் ஒருத்திக்கு ஒருத்தி, அல்லது ஒருவனுக்கு ஒருவன் என்று பாலியல்விதி கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதாகவும் கேள்விப்பட நேர்ந்தது. பெண் விடுதலையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் ஒருதாரமணத்தை வன்முறையென வரையறுக்கும்போது ஒருத்திக்கு ஒருத்தி, அல்லது ஒருவனுக்கு ஒருவன் என்பதை ஆணாதிக்க கருத்துக்கு எதிரான செயல்பாடாக எப்படிக் கொள்வது? அவர்களும் தேவாலயங்களில் திருமணம் செய்து கொண்டு தங்களுக்கென குழந்தைகளை தத்து எடுத்துக் கொண்டு சொத்து சேர்த்துக்கொண்டு.... இதுசவாலா அல்லது அவர்கள் தங்களது தனிவாழ்க்கையில் மேற்கொண்டுள்ள சங்கடங்களா? ஓரினப்புணர்ச்சி இப்போதைய பாலியல் ஒழுக்கவிதிகளின் மீறல் என்றளவில்தான் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஓரினப்புணர்ச்சியாளர்களின் நடவடிக்கையின் விபரங்கள் முழுவதுமாகத் தெரியாத நிலையில், அதை நீங்கள் வசிக்குமிடங்களில் உள்ளவர்கள் தொகுத்தால் நன்றாயிருக்கும்.

9. தலித் பெண்ணியம் சம்பந்தமாக சிறு விளக்கம் ஒன்றை எமது சக்தி வாசகர்களுக்காக தர முடியுமா?

பெண் ஆண் உடல் ரீதியான வேறுபாடுகளும் அது சம்பந்தமான அவர்களது உளவியலும் இருவருக்குமான ஒத்திசைவிற்காக இயற்கையின் படைப்பு என்ற புரிதல் பெண் ஆண் குணாம்சங்கள் பற்றிய பல்வேறு புனைவுகளை அகற்றுகிறது என்பது ஒருபுறமிருக்க, தலித்பெண்ணியம் என்பது ஆணாதிக்க மனித குலத்தின் சரிபாதியை ஒடுக்கி வைத்ததால் ஏற்பட்ட சீரழிவை இருவரின் நலன் கருதி இருவரின் சுதந்திர

வாழ்வுக்குமானதாக வளர்த்தெடுப்பதே ஆகும். தலித் பெண்ணியம் என்பது வர்க்க, சாதி, பால் ஒடுக்குமுறையினால் பாதிக்கப்பட்டவரின் வாயிலாக உலகை நோக்கி சகல நிறுவனங்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதே. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என்று பார்க்கும் போது சகல விதத்திலும் போராட்டத்திற்கான தார்மீக அடிப்படையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களே, மையப்புள்ளிகள் தலித் பெண்களே இன்று அத்தகைய அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலித் பெண்கள் எல்லோரும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என்றாலும் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட உணர்வுற்ற தலித் பெண்களே மையப்புள்ளிகள். எல்லோரும் தங்களிடம் குவிந்திருக்கும் அதிகாரத்தைக் களைந்து கொள்ள ஏதுவாயிருக்கும். அதிகாரமற்ற வெற்றிடமே உணர்வுற்ற தலித் பெண்கள் தலித் பெண்ணியமும் அதுவே. பெண் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டத்தை நடத்திச் செல்லவேண்டியவர்கள் அவர்களே. இது தகுதி அடிப்படையினாலல்ல. ஆதிக்க மனோபாவத்தையும் அதன் புறக்காரணிகளையும் வென்றெடுக்கும் விதமாகத்தான் ஏனைய அமைப்புக்கள் இவர்களுடன் இணைந்து போராட்டத்தை வலுப்படுத்தவேண்டும்.

10.கடந்த 29, 30 - 2000 . யூலை மாதங்களில் பிரான்சில் நடைபெற்ற பெண்கள் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டீர்கள் இச்சந்திப்பு உங்களுக்கு பயனுள்ளதாக அமைந்ததா? சந்திப்பு பற்றி சிலவார்த்தைகள் சொல்ல முடியுமா?

பிரான்சில் நடைபெற்ற பெண்கள் சந்திப்பு தலித் பெண்ணியத்தை மையப்படுத்தி அமைந்தது வியப்பளித்தது. பின்நவீனத்துவம், தலித்தியம் பற்றி விவாதங்களை அ.மார்க்ஸ் அங்கே தொடக்கிவைத்தது ஒரு காரணம். மேலும் பல்வேறு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பத்திரிகைகள் இதைக் குறித்த விவாதங்களைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வருவதும் காரணமாயிருக்கலாம். பெண்கள் திறந்த மனதுடன் தங்கள் கருத்துக்களை அனுபவங்களைப்

பரிமாறிக்கொண்டது தமிழ்ச் சூழலுக்கு வித்தியாசமானது. தமிழகத்துப் பெண்களைக் காட்டிலும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் பெண்விடுதலைப் பற்றி அக்கறையும் புரிந்துணர்வும் கொண்டவர்கள் என்பதைக் குறித்துக் கொண்டேன். மிகவும் எளிமையாக, ஆடம்பரமின்றி ஜனநாயகமுறையில் நடந்தது கூட்டம். அமைப்பாளர்களுக்கும் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும், றஞ்சிக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜூலை 2000ல் பெண்கள் சந்திப்புக்காக பிரான்ஸ் வந்திருந்த சிவகாமி அவர்களுடன் சக்தி (நோர்வே) இதழுக்காக நேர்காணல் கண்டவர் ஊடறு ரஞ்சி.

நன்றி: சக்தி (நோர்வே)

7. ஆழியாள்

ஆழியாள் என்ற புனைபெயரில் எழுதும் மதுபாஷினி ரகுபதி ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பெண் கவிஞர்களில் ஒருவர். இலங்கையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பிறந்தார். அங்கேயே புனித சவேரியார் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று மதுரை மீனாட்சி கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பட்டப்படிப்பையும், அவுஸ்திரேலியாவில் நியூ சவுத் வேல்சு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டப் படிப்பையும் பெற்றவர். யாழ்ப்பணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக ஐந்து ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து தற்போது ஆத்திரேலியா தலைநகர் கான்பராவில் வசித்து வருகிறார். மொழிபெயர்ப்பு, படைப்பிலக்கியம், விமரிசனம் ஆகியவற்றில் தீவிரமாக ஈடுபடுபவர்.

இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள் உரத்துப்பேச, துவிதம், கருநாவு, பூவுலகை கற்றலும் கேட்டலும்.

1 .ஈழப்பெண் கவிதைகள் எனப் பார்க்கும் போது 'சொல்லாத சேதிகள்' தொடக்கம் 'பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்' வரை மூன்று போக்குகளை நாம் கண்டுள்ளோம். இன ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான அடையாளக் கவிதைகள், பெண்ணிய எழுச்சியாக சொல்லாத சேதிகள் இருந்தன. பெயரிடாத நட்சத்திரம் பெண் போராளிகளின் இதுவரை பரவலாக வெளியிடப்படாத தொகுப்பு என்ற நிலையில் பிறிதொரு பரிமாணத்தை முன்வைத்துள்ளது. இந்த மூன்று வகையிலான கவிதைகளின் வித்தியாசத்தை நீங்கள் எப்படி மதிப்பிடுகின்றீர்கள்?

ஈழப்பெண்களின் கவிதைகள் என்று பார்க்கும் போது கிட்டத்தட்ட 1980 -2012 வரையிலான இரண்டு தசாப்தங்களில் இருந்து பார்க்கலாம்.

இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுச்சி அவ்வெழுச்சியின் உருவாக்கத்தில் பெண்களின் எழுச்சி என்று பார்க்கும் போது பெண்கள் பங்கேற்றல் என்பது ஒரு கனவுகளின் காலம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் எந்தச் சமூகமும் இலக்கிய கனவுகள் காண்பதில் தவறில்லை ஆனால் இந்தக் கனவுகளை மெய்ப்பிப்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமாக உள்ளது. இவ் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகச் சாத்தியப்பாடுகளை அடைவதற்காக இப் போராளிப் பெண்கள் இழக்கவேண்டியவை ஏராளம். சந்திக்க வேண்டிய அவலங்கள் சிதைவுகள் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்தின் கவிதைப் புலம் என்று பார்க்கும் போது வெவ்வேறு எழுச்சியும் இலக்கியவாதமும் கூடிய கவிதைகள். இன்னொன்று இலக்கிய எழுச்சியினால் சமூகத்துக்குள் ஏற்பட்ட பக்க விளைவுகளை கொண்ட வெவ்வேறு போக்குகள் ஏற்பட்டது.

சமூக விளைவுகள் என்று சொல்லும் போது சிறைப்பிடித்தல், கொல்லப்படுதல்; வன்புணர்வுகள், குழந்தைகள் தனித்திருத்தல், கடத்தல்கள்; குடும்பங்கள் சிதைதல் போன்ற போக்குகள் காணப்படுகின்றன. அதே காலகட்டத்திலேயேயும் நேரத்திலேயேயும் இதற்கு சமாந்தரமாக 1985 க்கு பிறகு இந்தப் பெயரிடாத நட்சத்திங்களின் போக்கும் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருந்துள்ளது..

ஆனால் இவர்களின் கவிதைகள் ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுற்றுக்களுக்கு மட்டுமே நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவை பெண்களின் கவிதைகளுக்கு மேலும் மெருகேற்றுகிறது.

பெயரிடாத நட்சத்திரங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கவிஞர்கள் அனைவரும் போராட்டத்தில் நேரியாடியாக தம்மை ஈடுபடுத்தி பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள்; அவர்களின் சாகச உணர்வு மனத்திடம் அவர்களுக்கு இருக்கும் ஆளுமை மற்றும் நேரடியாகப் போராடிய களப்பணி ஆகியவற்றின் அனுபவங்கள் ஊடாக உணர்வுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் பிறதொரு புதிய பரிமாணம் ஈழத்து கவிதைகளில் எங்களுக்கு கிட்டுகிறது. இக்கவிதைகள் வேறுபாடு உடைய கவிதைப் போக்கினைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஈழத்து தமிழ் சமூகத்தின் ஒரு பன்முகப்பட்ட போக்குகளாக இவற்றைப் பார்க்க வேண்டும். பல்வேறுபட்ட காலப்பகுதிகளில் பல்வேறு பட்ட போக்குகள் நடைபெற்றுள்ளன. பெயரிடாத நட்சத்திரமும் அப்படியே.

2. உலகெங்கிலும் பொதுவாக போராட்டங்களில் பெண்கள் ஈடுபடாவிட்டாலும் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது பெண்களாகவும் குழந்தைகளாகவும் இருக்கிறார்கள் இந்தப் பெண் இருப்பின் அவலங்களை நேரிடையாக போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட இந்தப் பெண்போராளிகளின் கவிதைகளில் பதிவாகி இருக்கின்றது என கருதுகிறீர்களா?

‘பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள்’ தொகுப்பில் உள்ள பெண்களின் கவிதைகளில் சொந்தங்களுக்கு, தாய்

தந்தையருக்கு , நண்பிகளுக்கு, நண்பர்களுக்குப் பெயர் தெரியாதவர்களுக்கு மக்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள் போன்றவைகள் பதிவாகியிருக்கின்றன. ஊர்கள் கிராமங்கள் உட்பட யுத்தத்திற்கு எதிரான வெறுப்பு கூட குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. ஆனால் இவர்கள் போக்கு செயற்திறனுக்கு முக்கியத்துவத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தாய் மனைவி குழந்தையாய் தங்கள் குறிக்கோளை அவர்கள் திருப்பவில்லை. சமூகத்தை நோக்கித் தங்கள் செயற்திறன் குறித்து தான் பொதுவாகப் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள்.

3. போரில் நேரிடியாக ஈடுபடாத போதும் தென்னிலங்கை (சிங்கள) பெண்களையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அந்த வகையில் தமிழில் வெளிவந்துள்ள அந்தக் கவிதைகளில் இடம் பெறும் பெண் சார்ந்த அவலங்களுக்கும் தமிழ்ப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அவலங்களுக்கும் இடையிலான வித்தியாசங்கள் எவை? அதைப் பற்றி கூற முடியுமா?

யுத்தங்கள் மக்களுக்கு நன்மைகளை அள்ளி சொரிவதில்லை, தொடர்ச்சியான யுத்தத்தின் அவலங்களையும் இழப்புகளையும் அதிகமாக அனுபவித்து சிதைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களும் குழந்தைகளுமே. அதாவது வடக்கு கிழக்கு மக்கள் கூடுதலான சீரழிவுகளைச் சந்தித்துள்ளனர். அதே நேரம் சீரழிந்த பகுதிகளும் வடக்கு கிழக்கு தான். வடக்கு கிழக்கின் வீட்டின் நடுவீடே போர்க்களமாகின.

தென்னிலங்கை பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இன ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான அடையாள எழுச்சி அல்லது அது தொடர்பான போர் எங்கோ ஒரு மூலையில் அல்லது கோடியில் நடந்துள்ளது. ஆனால் எங்கு நிகழ்ந்தாலும் அவை தென்னிலங்கையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது என்பதை நாம் மறுக்கவியலாது. தென்னிலங்கை பெண்களின் கவிதைகளில்

இன ஒடுக்கு முறைக்கெதிரான அடையாள எழுச்சி தொடர்பான போரைப் பற்றி இரண்டு விதமாகப் பதிகிறார்கள்.

1. பிரிவாற்றாமை

2. சமாதனத்திற்கான விருப்பு

இந்த இரண்டு வியடங்களை வைத்து அவர்களின் மகன் அல்லது கணவன் நண்பர்களின் இடைக்கால பிரிவு அல்லது இறந்து போகின்ற பிரிவு ஆட்கடத்தல் சுற்றி வளைப்புகள் போன்றவற்றினால் தங்கள் நாட்டில் ஒரு போர் நடப்பதையே அதாவது வடக்கு கிழக்கில் நடக்கும் போரைக் கவனிக்கவில்லை. தென்னிலங்கை பெண்களின் கவிதைகளில்

பிரிவாற்றாமை சமாதனத்திற்கான பிரிவாற்றாமை சமாதான விருப்பங்கள் தான் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் வடக்கு கிழக்கு தான் போரினால் நேரடியாகவே பாதிக்கப்படுகின்றது. வடக்கு கிழக்கில் வாழ்கின்ற பெண்களின் கவிதைகளில் பெரும்பாலும் எல்லா வகையான அவலங்களும் இழப்புகளும் பாடுபொருளாகிவிட்டன. தென்னிலங்கையில் பெண்களின் கவிதைகளையும் தொடர்பாக இன்னொன்றையும் நாம் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்

ஜேவிபியின் எழுச்சி காலகட்டத்தில் 1971 1987 1989 தென்னிலங்கை பெண்கள் எழுதிய கவிதைகள் கிட்ட தட்ட வடக்கு கிழக்கு பெண்கள் முகம் கொடுத்த கொடுக்கின்ற இழப்புக்களையும் அவலங்களையும் காட்டுகின்ற உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தது எனலாம். தென்னிலங்கை பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கும் வேறொரு வகையில் அவர்களின் வீடும் போர்க்களமாகத்தான் இருந்துள்ளது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். இரண்டு பகுதியினரும் வேவ்வெறான வழிகளில் போரை எதிர்கொண்டுள்ளனர். அதனால் யுத்தகாலத்தில் இரண்டு பகுதியினரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் எனலாம்.

4. பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள் கவிதைகளின் முக்கியத்துவம் என எவற்றை வரையறுக்கிறீர்கள்.? அல்லது கருதுகிறீர்கள்.?

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் வெவ்வேறு வகையான போக்குகள் மற்றும் அவர்களின் சாகச உணர்வு இது. ஈழத்தமிழுக்குப் புதிய பரிமாணம். கவிதைகளின் இலக்கியத்தன்மை பற்றி பேசும் போது கவிதைகளை எழுதுவதற்கு பயிற்சி, புத்தகங்களை வாசித்தல், இலக்கிய நயம் மற்றும் எழுத்து வளர்ச்சி போன்றவற்றினூடாக இவர்கள் கவிதைகளை எழுத வராமல் நேரிடியாக களப்பணியூடாக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திப்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனலாம். தமிழில் பெண்களின் “சாகசம்” என்று நவீன கவிதைகளில் பேசப்படவில்லை. பெயரிடாத நட்சத்திரங்களில் பேசப்படுவது என்பது ஒரு புதிய பரிமாணம். அதனால் இக்கவிதைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

5. சொல்லாத சேதிகளிலிருந்து பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள் வரையிலான கவிதைகளில் பெண்களுடைய கவித்துவம் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக அவலங்களை எவ்வாறு வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்கள் என்பதைச் சுருக்கமாகக் கூற முடியுமா?

நூறு கவிதைகளை எடுத்து பார்த்தால் அதில் 10 கவிதைகள் கவித்துவமாகவும் தரமாகவும் உள்ளன. ஆனால் பெண்களின் கவிதைகள் என்று பார்க்கும் போது ஆரம்ப காலத்தில் எழுதிய பெண்கள் எழுதுகிறதுக்கும் பின்னர் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர்களின் வாசிப்பு திறன் பயிற்சி திறன்களுக்கூடாகவும் அவர்கள் எழுதுவது வித்தியாசமாக உள்ளது. அவர்கள் எழுதுகின்ற கவிதைகள் ஒரு சமூக உரையாடலை ஏற்படுத்த வேண்டும் பல விசயங்களை கடந்து பார்க்கும் தன்மைகளை உருவாக்க வேண்டும் . அது வாசிப்பின் ஊடாக நாங்கள் அடையலாம். இவை தொடர்பான வாசிப்பும் பயிற்சியுடையவர்கள் தரமான படைப்புக்களைத் தரமுடியும்.

6. 1980 களில் தேசிய விடுதலைப்போராட்டம் எழுச்சி பெற்ற காலத்தில் ஆண் படைப்பாளிகளுக்கு ஈடாகப் பெண்களின் படைப்புகள் பெண் எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கையும் வேகமும் அதிகரித்திருந்தன. ஆனால் 80களின் பிற்பகுதியில் 90களில் நிகழ்ந்த பல்வேறு துயரமான சம்பவங்களின் பின்பு பெண்படைப்பாளிகளின் படைப்புகளின் வீச்சு குறைந்துள்ளது. முன்னர் எழுதியவர்களில் பலரைக் காணவில்லை இவ்வாறான சூழ்நிலைக்கு என்ன காரணம் என நினைக்கிறீர்கள்.?

போரும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். செல்வி சிவரமணி இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக நல்ல கவிதைகளைத் தந்திருப்பார்கள் என நினைக்கின்றேன். அவர்களின் கவிதைகள் இன்றும் பேசப்படுகின்றன. ஊர்வசி மைத்ரேயி, ஓளவை போன்றவர்கள் வேறு சில துறைகளில். அதாவது நாடகம் தொழில் துறை போன்றவற்றில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர். பெண்களின் எழுத்து பின்னடைந்தது கவலைக்குரிய விடயம்

குடும்ப சூழ்நிலை பிள்ளை வளர்ப்பு வேலைப்பளுச்சுமை பொருளாதாரம் மகப்பேறு போன்றவைகளால் கூட அவர்கள் தங்கள் படைப்புத்திறனிலிருந்து விலகி வீச்சான படைப்புக்களைத் தரமுடியாமல் போயிருக்கலாம்.

(நிலாச்சோறில் -குளோபல் தமிழ் நியூசிற்கு ஒலி வடிவமாக கொடுத்த செவ்வியை ஊடறுவுக்காகத் தொகுத்தவர் ஊடறு றஞ்சி.)

ஊடறு நவம்பர் 17, 2011.

8. புதியமாதவி

பெண்ணிய செயற்பாட்டாளர் ,எழுத்தாளர் மும்பையில் பிறந்து வளர்ந்த புதியமாதவி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலை பயின்றவர். மும்பை பன்னாட்டு வங்கியில் (HSBC) 22 ஆண்டுகள் பணி செய்து விருப்ப ஓய்வு பெற்றவர். நான்கு தலைமுறையாக மும்பையை வாழ்விடமாகக் கொண்ட இவர் மும்பை பெரு நகரத்தின் அவலங்களை, தாராவியின் மௌன ஓலங்களை, மாறிவரும் பெண்களின் உலகத்தை தன் கதைகளிலும் கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் தொடர்ந்து பதிவு செய்து வருபவர்.

- சூரியப்பயணம், ஹேராம், நிழல்களைத் தேடி, ஐந்திணை, மௌனத்தின் பிளிறல், பாலைத்திணை, செங்காந்தள் (மின்னூல்) என்று 7 கவிதை தொகுப்புகளும், மின்சாரவண்டிகள், புதிய ஆரம்பங்கள்,

தனியறை, பெண்வழிபாடு , ரசூலின் மனைவியாகிய நான் என்ற 5 சிறுகதை தொகுப்புகளும் பச்சைக்குதிரை என்ற நாவலும் சிறகசைக்கும் கிளிக்கூண்டுகள், ஊமைத்தசம்புகள், மழைக்கால மின்னலாய், செய்திகளின் அதிர்வலைகள், பெண்ணுடல் பேராயுதம் என்ற 5 கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டவர்.

இந்தியப் பெண்கவிஞர்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளை மொழியாக்கம் செய்து “கதவுகள் திறக்கும் வானம்” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

கவிதைக்கான சிற்பி இலக்கியப்பரிசும், கதைகளுக்கான ஜெய ந்தன் படைப்பிலக்கிய விருதும், மணல்வீடு களரி இலக்கிய விருதும் பெற்றவர்.

இலக்கிய விமர்சனக்கட்டுரைகளும் அரசியல் விமர்சனக் கட்டுரைகளும் என்று கலை இலக்கிய அரசியல் சூழலில் தொடர்ந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்.

“ஆட்சி அதிகாரம் சட்டம் என்று வந்துவிட்டால் அது முழுக்கவும் பெண்ணுல கிலிருந்து ரொம்பவும் தூரமாக இருக்கிறது. ஒரு வகையில் சொல்லப்போனால் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கும் அரசியல், முழுக்கவும் ஆண்களுக்கானதாக இருக்கிறது.” - புதியமாதவி

1. “புதியமாதவி” என்ற புனைப்பெயரைத் தாங்கள் தெரிவு செய்ததன் காரணம் என்ன?

நான் இந்தப் பெயரை தெரிவு செய்து கொண்டேன் என்று சொல்வதை விட இப்பெயர் என்னைத் தேடி வந்து தெரிவு செய்து கொண்டது. அது ஒரு சுவராஸ்யமான கதை. நான் முதலில் எழுதியது கவிதையோ கட்டுரையோ அல்ல. சிறுகதை

எழுதினேன். அந்த முதல் சிறுகதையின் தலைப்பு 'புதியமாதவி'. சிலப்பதிகாரம் படித்த வயது. ஆறாம் வகுப்பு முடிந்து ஏழாம் வகுப்புக்கு போகும் வயது. அப்போதுதான் அக்கதையை எழுதுகிறேன். அப்போதெல்லாம் ஜெராக்ஸ் வசதிகள் கிடையாது. கார்பன் பேப்பர் வைத்து எழுதி 1 + 1 என்று இரண்டு இரண்டு படிவங்கள் எழுதிக்கொள்வேன். பின்னர் அதை நூல் கோத்து என் தந்தையைப் பார்க்கவரும் அவருடைய தோழர்களிடம் வாசிக்க கொடுப்பேன். அவ்வாறு வாசித்தவர்களில் ஒருவர் சீர்வரிசை சண்முகராசன் அவர்கள். அவர் மும்பையில் சீர்வரிசை என்ற இதழின் ஆசிரியராக இருந்தக் காலத்தில் என்னை மீண்டும் எழுதச் சொல்கிறார். கவிதை, கதை என்று இலக்கிய உலகை விட்டு 10 ஆண்டுகள் வனவாசத்திற்குப் பிறகு நான் எழுதவருகிறேன். குடும்பம், பணிச்சுமை, அடையாள சிக்கல் என்ற பல்வேறு மன உளைச்சல்களுக்கு நடுவில் என் இயற்பெயருடன் என் கவிதைகளை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். மல்லிகா என்ற என் பெயரில் எழுதுவதில் புதிதாக எதுவும் சிக்கல்கள் வந்துவிடுமோ என்ற நிலை. அப்போதுதான் சீர்வரிசை சண்முகராசன் அவர்கள் என் முதல்கதையான 'புதியமாதவி' என்ற பெயரில் என் எழுத்துகளை வெளியிட்டார். சில வருடங்களுக்குப் பின் மல்லிகா தான் 'புதியமாதவி' என்று தெரியவந்தக் காலக்கட்டத்தில் கேட்டார்கள். வேறுபெயர் கிடைக்கவில்லையா? அது ஏன் மாதவி? என்று அப்போது தீர்மானித்தது தான் என் புனைபெயரை அப்படியே தொடர்வது என்று. மாதவி என்றால் குருக்கத்தி, துளசி, துர்க்கை என்ற பல பொருட்களும் உண்டு. இந்த ஒவ்வொரு அர்த்தங்களும் / \எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானவையாக இருக்கின்றன. மல்லிகா புதியமாதவியாக பயணம் தொடர்வது இதனால் தான்.

2. இலங்கை பயணம் பயனுடையதாக அமைந்திருந்ததா?

பயணங்களில் பயன் பற்றி யோசிப்பதில்லை நான். பயணங்கள் எப்போதும் புதுப்புது அர்த்தங்களை நமக்கு

சொல்லிக்கொடுக்கின்றன. பத்து புத்தகம் வாசித்த அனுபவத்தை விட ஒரு பயணத்தின் அனுபவம் என்பது நிஜங்களின் தரிசனத்தை தரும் அனுபவம். அவ்வகையில் இலங்கைப் பயணம் என் வாழ்க்கையில் ரொம்பவும் முக்கியமானது. ஒன்று முள்ளிவாய்க்கால் சம்பவத்திற்குப் பிறகு நான் வருகிறேன். கண்டி வெகுதாரமில்லை, கடலும் மிக ஆழமில்லை என்றாலும் நான் கையறுநிலையில் இருந்தேன். அந்த உணர்வு ஒருவகையான குற்றவுணர்வு என்று கூட சொல்லலாம். மனித நேயமிக்கவர் எவருக்கும் தன் கண்முன்னால் நடக்கும் மனித உரிமை மீறல்களை எதிர்த்து எதுவும் செய்யமுடியாத குற்றவுணர்வு ஏற்படுகிறது, இது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம், என் தந்தை தன் இளம்வயதில் வாழ்ந்த கொழும்பு நகரத்திற்கு நான் வருகிறேன், கொழும்புக்கு ஒரு முறையாவது மீண்டும் போக வேண்டும் என்பதே என் அப்பாவின் கடைசி ஆசையாக இருந்தது. அது நிறைவேறவில்லை. என் அப்பாவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரிகள் இருவர் கொழும்பில் தான் வசிக்கிறார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகளுடன் இருந்த தொடர்புகள் அப்பாவுக்குப் பின் இல்லை. இந்த மனநிலையும் சேர்ந்து கொழும்பு மண்ணில் கால்வைத்தவுடன் ஏற்பட்டது.

3. நீங்கள் மும்பையில் வளர்ந்தவர். மும்பைக்கும் உங்களுக்குமான தொடர்பு எத்தகையது?

தாமிரபரணி என் தாயகம் என்றாலும் அரபிக்கடலோரம் மும்பை தான் என் வாழ்விடம். மும்பை தான் என் வாழ்க்கை. மும்பையில் பிறந்து, வளர்ந்து திருமணம் ஆகி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நான், மும்பை தமிழ்ச் சமூகத்தின் நாலாவது தலைமுறை. என் அப்பாவுக்குத் தாத்தா காலத்திலேயே அவர்கள் மும்பை வந்துவிட்டார்கள். மனைவி குழந்தைகளுடன் வாழ்ந்த இடம் மும்பை. அதனால் தான் மும்பை என் வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய நேரடி தொடர்புடையதாக என்னைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. தாமிரபரணி எனக்கு வேடந்தாங்கலாக இருக்கிறது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் 4வது தலைமுறையாக மும்பையில் வாழும் நான் மும்பையை அம்ச்சி மும்பையாக

(அம்ச்சி - எங்கள்) . ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டேன். ஆனால் மும்பை என்னை அப்படி தன் மகளாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா? நான் இன்றும் மும்பையில் ‘பொழைக்க வந்த மதராஸி, இனக்கலவரங்களின் போது “ஸாலா மதராஸி” என்ற இரண்டாம்தர குடியரிமையுடன் தான் வாழ்கிறேன் என்பது தான் யதார்த்தம்.

4. மும்பை சேரிப்புறங்கள் தமிழ்ச்சூழலில் விமர்சனத்துக்குரிய கலாசார சூழலாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது..?

காண்பிக்கப்படுகிறது “ என்று சரியாகவே கேட்டிருக்கின்றீர்கள். யார் அப்படி காட்டுகிறார்கள்? இந்த இந்தி சினிமாவும் தமிழ் சினிமாவும் தானே அப்படி காட்டுகிறார்கள்..என்னவோ மும்பையின் சேரிப்புறத்தில் தினமும் கொலை, கொள்ளை, வன்புணர்வு , சண்டை, நடப்பது போலவும் .இங்கே வாழ்பவர்கள் எல்லோரும் தாதாக்கள் போலவும் காட்டுகிறார்கள். சினிமாவில் காட்டப்படும் கதாநாயகர்கள் அனைவரையும் நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் நினைப்பதும் வில்லன்களை கேடிகளாகவும் சமூகவிரோதிகளாக நினைப்பதும் எப்படி சினிமா மூலம் நம் மக்களின் பொதுப்புத்தியில் விமர்சனத்திற்கு இடமின்றி திணிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதுபோலவே தான் மும்பை சேரிப்புற வாழ்க்கை பற்றிய சினிமா சித்தரிப்புகளும். மும்பையில் குண்டு வெடிப்பு நடந்து மிகப்பெரிய கலவரம் நடந்த காலக்கட்டத்தில் கூட இதே சேரிப்புறத்தில் வாழ்ந்த இந்துக்களும் இசுலாமியர்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை இவர்கள் காட்டுவதே இல்லை! இதே சேரிப்புற மும்பை வாழ்க்கையைத் தான் நான் என் தனியறை கதைகளில் எழுதி இருக்கிறேன். அக்கதைகளில் புனைவுகள் இல்லை, அக்கதைகளின் மாந்தர்களும் அக்கதைகளின் அறைக்கதவுகளும் நிஜமானவை.

5. அவர்களுடன் அரசியல் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளதாக அறிகிறோம். சிக்கல் மிகு பல்கலாசார சூழலில் இது சாத்தியமானதா/?

இவ்விடத்தில் என் அரசியல் பணி என்பது ஓட்டு அரசியலோ, அதிகாரம், பதவிக்கான அரசியலோ அல்ல.

முழுக்க முழுக்க சமூகவிடுதலை சார்ந்த அரசியல் பணி. சமூகவிடுதலைக்கு ஆதரவாக குரல் கொடுக்கும் அமைப்புகளுடன் எப்போதும் நான் துணையாக நிற்கிறேன். பல்கலாசார சூழலில் இது சாத்தியமா என்று கேட்டால் நாம் எந்தத் தளத்தில் நிற்கிறோம் என்பதை வைத்து நம் சாத்தியப்பாடுகள் தீர்மானிக்கப்படும் என்பது என் எண்ணம். தமிழ் தேசியத்தையும் இந்தியா பல்வேறு இன மக்கள் வாழும் இடம், அதிலும் குறிப்பாக பல்வேறு தேசிய இனங்கள் வாழும் நாடு என்ற புரிதல் வேண்டும். இங்கு வாழும் மராட்டிய சகோதரர்களின் மண்ணின் மைந்தர்கள் கொள்கையில் இருக்கும் சில அடிப்படை நியாயங்களை நான் புறக்கணிப்பதில்லை. தந்தை பெரியாரைப் பற்றி மும்பையில் எந்த மொழி சார்ந்த மேடையிலும் என்னால் பேச இயலும். யாருக்கும் அவர் தெரியாவதவர் அல்ல. பெரியார், மார்க்ஸ், அம்பேத்கர் இந்த மூவருக்கும் இருக்கும் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் பகை முரண்கள் அல்ல என்ற தெளிவும் எனக்கிருக்கிறது. இந்த மூவரும் எப்போதும் என்னுடன் பயணிக்கிறார்கள். பல்லின மக்கள் வாழும் மும்பையில் இவர்களுக்கான தேவையும் இடமும் இருக்கிறது. நான் பிறந்த குடும்பமும் முழுக்கவும் அரசியல் பின்னணி கொண்டவர்கள். என் அப்பாவுக்குத் தாத்தா நரசிம்மமேஸ்திரி அவர்கள் தான் மும்பையில் வாழும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் கல்வி பயில ஒரு தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்தை நிறுவி இருக்கிறார். அவருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர் மும்பைக்கு அருகில் இருக்கும் புனே நகரில் வாழ்ந்த மகாத்மா புலே. என் அப்பா பி.எஸ்.வள்ளிநாயகம் அவர்கள் பெரியார், அண்ணா வழி வந்த அரசியல் வாழ்க்கையிலும் என் அப்பாவின் தம்பி , என் சித்தப்பா பி.எஸ் கோவிந்தசாமி விளிம்புநிலை மக்களின் அரசியலை முன்னெடுத்த குடியரசு கட்சியிலும் இருந்தார்கள். இந்தப் பின்புலம் என் சமூகவிடுதலைக்கான பயணத்தில் எனக்குத் துணையாகவும் இருக்கிறது. சில நேரங்களில் தொந்தரவாகவும் இருக்கிறது.

6. ஒரு பெண்ணிய செயற்பாட்டாளராக இயங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது எவ்வாறு?

பெண்ணிய செயற்பாட்டாளராக “ இது நீங்கள் என்னைப் பார்க்கும் பார்வை. நான் இப்படி எல்லாம் எந்த ஓர்மையுடனும் திட்டமிட்டு செயல்படவில்லை. எழுத்துக்கூட்டி தமிழ் வாசிக்க ஆரம்பித்த காலத்திலேயே பெரியாரின் எழுத்துகள் தான் என் வீட்டு சூழலில் எனக்கு வாசிக்க கிடைத்தவை. எனவே பெண்விடுதலை என்பது ரொம்பவும் இயல்பாக என் வாழ்வில் ஏற்பட்டது. ஆணின் விடுதலை எப்போதும் சமூகவிடுதலையாகவும் அதே நேரத்தில் இச்சமூகத்தில் சரிபாதியாக இருக்கும் பெண்ணின் விடுதலை மட்டும் தனித்துபெண்விடுதலையாகவும் இன்றுவரை தொடர்கிறது. பெண்ணிய செயற்பாட்டாளரை நாம் இனி சமூக செயற்பாட்டாளராக அடையாளம் காண பழக வேண்டும்.

நான் ஏற்கனவே சொல்லியது போல இச்சமூகத்தின் சரிபாதியாக இருக்கும் பெண்ணுக்கு விடுதலை வராமல் சமூகவிடுதலை எப்படி சாத்தியமாகும்?

7. இந்தியா- மும்பை, மும்பை - தமிழ் நாடு, தமிழ் நாடு- இலங்கை, இலங்கை மலையகம் இந்த பிரதேச வேறுபாடுகளில் பெண்களின் சூழலை எவ்வாறு உணருகிறீர்கள்?

இந்தியாவின் தலைநகரம் டில்லி என்றாலும் வணிக தலைநகரம் மும்பை தான். மும்பை பெருநகரம் தான் இந்தியாவின் பெண்களின் முகம். பல மொழிகள், பல கலாச்சாரங்கள், உலகமயமாதலின் நேரடி தாக்கம்.. காங்கிரீட் காடுகளுக்கான அடையாளங்கள், நுகர்கலாச்சாரத்தின் உச்சம் மும்பை. தமிழ்நாட்டு பெண்களும் மும்பையின் நுகர்கலாச்சாரத்துடன் இன்று போட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண் பெண் உறவுகளில் மும்பை வாழ் பெண்களுக்கு இருக்கும் வெளிப்படைத்தன்மை தமிழ்நாட்டில் இல்லை. தமிழ்நாட்டு பெண்களுக்கும் இலங்கை தமிழ்ப்

பெண்களுக்கும் இருக்கும் மொழி ரீதியான ஒற்றுமை தவிர்ந்து யாழ் மண்ணின் சூழலில் எங்கள் கேரள மண்ணின் வாழ்க்கை சூழலை சந்தித்தது போல உணர்ந்தேன். அதற்கு வாழ்விடம் காரணமா தெரியவில்லை. அதைப்போல சிங்கள, மற்றும் காலனி ஆட்சியின் எச்சமாக சில கலாச்சாரங்கள் இலங்கையில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் அப்படி இல்லை. இலங்கையில் வாழும் இசுலாமிய பெண்களின் கல்வி அறிவும் திறமைகளும் அதற்கான சூழலும் தமிழ்நாட்டைவிட போற்றுதலுக்குரியதாக இருந்தது இப்பயணத்தில் அக்காட்சிகளும் அனுபவமும் மனநிறவை தந்தன. நான் இலங்கை வாழ்க்கையை ஒரு வார பயணத்தை வைத்துக்கொண்டு அவதானிப்பதோஅல்லது கருத்து சொல்வதோ சரியாக இருக்காது என்பது என் எண்ணம் இலங்கை - மலையகம் சார்ந்த பிரச்சனைகளை வாசித்திருக்கிறேன் என்றாலும் இப்பயணம் அதை உணர வைத்தது. ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றச்சாட்டு சொல்வதை நிறுத்தவில்லை என்பதுடன் கூடுதலாக என் கவனிப்பை பெற்றது.. வர்க்கம் சார்ந்த வேறுபாடுகளுடன் சாதி மனப்பான்மையும் சேர்ந்திருக்கிறதோ என்ற எண்ணம் என் எண்ணமும் கவனிப்பும் தவறாக கூட இருக்கலாம். தவறாக இருந்தால் பெருமகிழ்ச்சிதான்.

8. மலையகப் பெண்களும் ஊடறுவும் இணைந்து நடாத்திய பெண்நிலைச் சந்திப்பும் பெண்ணிய உரையாடலும் நிகழ்வில் “பெண்களும் அரசியலும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினீர்கள். இந்த தலைப்பின் முக்கியத்துவம் எத்தகையது?

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல என் அரசியல் பின்னணி. தற்போது தொடர்ந்துநான் எழுதிவரும் அரசியல் விமர்சனக்கட்டுரைகள் இன்று என்னை ஓர் அரசியல் விமர்சகராக அடையாளம் காட்டும் சூழல் (நான் இந்த அடையாளங்களை விரும்பவில்லை ஏற்கவில்லை என்றாலும்) . பெண்ணியம் சார்ந்த பிரச்சனைகள் என்றால் குழந்தைப்பேறு. குழந்தை வளர்ப்பு, பால் சமத்துவம், பெண்ணுக்கு

சொத்துரிமை, குடும்ப நிர்வாகத்தில் ஆணின் பங்கு, பெண் உடல், பெண்கள் எழுதும் பெண்மொழி கவிதைகள், பெண் உடல்நலம், பெண் சிசுக்கொலை, மத ரீதியான பெண் பிரச்சனைகள், கருப்பை, கருச்சிதைவு, இதை எல்லாம் காட்டி வியாபாரம் செய்யும் திரை உலகம் என்று ஒரு வட்டத்தில் பெண் சந்திப்புகள் முடிந்துவிடுகின்றன. இவை எல்லாமே பெண்ணியம் சார்ந்தவை தான் என்பதில் எனக்கும் உடன்பாடு தான். ஆனால் ஆட்சி அதிகாரம் சட்டம் என்று வந்துவிட்டால் அது முழுக்கவும் பெண்ணுலகிலிருந்து ரொம்பவும் தூரமாக இருக்கிறது. ஒரு வகையில் சொல்லப்போனால் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கும் அரசியல் முழுக்கவும் ஆண்களுக்கானதாக இருக்கிறது. பெண்கள் அரசியலுக்கு வரவேண்டும் என்பதுடன் மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு பெண்ணியம் சார்ந்த பிரச்சனையும் பெண் அரசியலில் நுழைவதற்கான தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன . இதை பெண்கள் புரிந்து கொள்வதுடன் இதைப் பற்றி பேசவும் விவாதிக்கவுமான தருணம் வந்துவிட்டது. நாம் இனி அரசியல் பேசி ஆகவேண்டும்.

9. இன்றைய அரசியலில் பெண்களின் இடம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பெண்கள் அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு இந்திராகாந்தி, ஒரு ஸ்ரீ பண்டார நாயக என்று நம்மால் இப்போதும் சிலரின் பெயர்களைச் சொல்ல முடியும். இந்த ஆளுமைகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அரசியலில் பெண்களின் இடத்தையும் பங்களிப்பையும் வரையறை செய்வது ஆபத்தில் போய் முடியும். இன்னும் ஒருவகையில் சொல்லப்போனால் இவர்களில் பெரும்பாலோர் அரசியல் நுழைவு புறவாசல் வழியாக .. அதிலும் நேராக வாரிசுரிமை என்ற ஒரே ஒரு துருப்புச்சீட்டை வைத்துக்கொண்டு வந்தவர்கள். ஆண்கள் இப்படி வரவில்லையா என்று கேட்டால் வருகிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பெண்கள்

இப்படித்தான் entry ஆகிறார்கள்! குடும்ப அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் காரணமாக அரசியலில் ஆளுமைகளாக உருவாக்கப்பட்டவர்கள் இவர்கள்..அரசியல் தலைவரின் மகளாக, மனைவியாக,துணைவியாக, விதவையாக,காதலியாக, சிநேகிதியாக.. இப்படி ஏதாவது ஓர் ஆண் துணையுடன் நுழைந்தவர்கள் மட்டுமே அரசியலில் பெண் ஆளுமைகளாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வங்க அரசியலின் மம்தா பனர்ஜியைப் போல ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருக்கலாம். தற்காலத்தில் இந்திய அரசியல் தளத்தில் செயல்படும் ஒரு சில பெண்களை யோசித்துப் பாருங்கள், உங்களுக்கே நான் சொல்லவருவது புரியும்.சோனியாகாந்தி : ராஜீவ்காந்தியின் மனைவி. ராஜீவ்காந்தி மறைவுக்குப் பின்காங்கிரசுக்கு தேவைப்பட்ட / உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தலைவர்.மயாவதி : கன்சிராம் அவர்களால் அரசியலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டவர். ஐஏஎஸ் தேர்வுக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியையான மயாவதியை கன்சிராம் அரசியலுக்கு அழைக்கிறார்.அம்பிகா சோனியும் ஷீலா திட்சீத்தும் இந்திராகாந்தி குடும்பத்தின்குடும்ப நண்பர்கள் என்ற பின்புலத்தில் வருகிறார்கள்.வாசுதார சிந்தியா குவாலியரின் அரசுக்கும்பத்தைச் சார்ந்தவர். அவருடையதாயாரும் பிலேபியின் அரசியலில் பங்குவகித்தவர்.ஜெயலலிதா எம்ஜியாரால் அரசியலுக்கு வந்தவர்.சுப்ரியா சுவே, கனிமொழி, பிரியா தத், அகதா சங்கமா, மீரா என்று பலர் அப்பாவின் வாரிசுகளாக வளர்க்கப்பட்டு இடம் பிடித்தவர்கள்.மம்தா பனர்ஜி, சுஸ்மா சுவராஜ் என்று விதிவிலக்காக சிலர் வாரிசுஅரசியல் அடையாளங்கள் இன்றி அரசியலில் இடம் பெற்றவர்கள என்பது நமக்கு கொடுக்கும் நம்பிக்கை.இந்த தகவலில் இந்தியா இடம் பெறுவதால் இது என்னவோ இந்தியாவுக்குமட்டுமேயான நிலை என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். உலக அரசியலில்அனைத்து நாடுகளின் பாராளுமன்றத்தின் பெண் உறுப்பினர்களைக்கணக்கில் கொண்டால் உலகத்தில் மொத்தமே 13% பெண் உறுப்பினர்கள் தான் இருக்கிறார்கள் !

10. இலங்கையில் தாங்களை பெரிதும் பாதித்த விடயம் எது?

முள்ளிவாய்க்காலின் போர் தின்ற சனங்களின் கதைகள்..
..வரலாற்றை துடைத்து எடுத்தல் என்ற சொற்றொடரை நான் வாசித்திருக்கிறேன் ஏன் எழுதியும் இருக்கிறேன். ஆனால் உண்மையில் வரலாற்றை துடைத்து எடுத்தல் என்றால் என்ன என்று இலங்கையில் பார்த்தேன், உணர்ந்தேன்.

11. தாங்களின் படைப்புகளில் ‘பெண் வழிபாடு’ என்ற சிறுகதைத்தொகுதி தமிழ் கலாசார வாழ்வியல் சூழலில் சர்ச்சைக்குரிய பல விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. புத்தகம் வெளிவந்தப்பின் சர்ச்சைகள் வருமென்று எதிர்பார்த்தீர்களா? வந்ததா..?

பெண் வழிபாடு சிறுகதைகள் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு சிற்றிதழ்களில் வெளிவந்தவை. எந்தப் பிரச்சனையும் வரவில்லை என்பது தான் உண்மை. தற்போது எங்கள் தமிழ்நாட்டு சூழலில் .தமிழ்நாட்டு இலக்கிய சூழலில் பெண்ணின் கலாச்சாரம் சார்ந்து சர்ச்சைக்குரிய விடயங்களை எழுதலாம். ஆனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு எந்த சாதி சார்ந்த அடையாளமும் இருக்க கூடாது.. அப்படி ஒரு அடையாளம் இருந்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட சாதிக்காரர் என்னவோ அவர் பொண்டாட்டியை பற்றி எழுதிவிட்டதாக கலவரம் செய்ய வருவார்கள். அந்த அடையாளம் இல்லை என்றால் அந்தப் பெண் “ எவளோ ருத்தி..அவர்கள் வீட்டுப் பெண் அல்ல” என்ற மனப்பான்மை. அதே நேரத்தில் என்கவிதை தொகுப்பு ‘ஹேராம்’ வெளிவந்தவுடன் ஒரு பதட்ட நிலை ஏற்பட்டது. காரணம் அக்கவிதைகள் வெளிப்படையாக இருந்த இந்துத்துவ அரசியலுக்கு எதிரான கருத்துகள். என் தனியறை சிறுகதைகள் தொடர்ந்து மும்பை போஸ்ட் வார இதழில் வெளிவந்த காலத்தில் “நான் அவர்கள் வீட்டு கதையை எழுதிவிட்டதாக பலர் என்னிடம் சண்டை போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் என் உறவினர்களும் உண்டு. மேலும் அண்மைக்காலங்களில் என் அரசியல் விமர்சனங்களுக்கு எதிர்ப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்றன.

அரசியல் என்றால் என்ன? திராவிட அரசியல் என்றால் என்ன? அதன் சரிவுகளுக்கு யார் காரணம்? இந்தியாவின் இந்துத்துவ ஆட்சி, இந்தியாவின் மதசார்பின்மை, சுற்றுப்புறச்சூழலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பேராபத்துகள் என்று தொடர்ந்து எழுதி வருகிறேன். என்னைக் கருத்தியல் ரீதியாக எதிர்க்க முடியாதவர்கள் எழுதுவதற்கு கூட ஆள் வைத்து தரக்குறைவாக எதிர்ப்பு என்ற பெயரில் எதையாவது எழுதி தங்களைத் தாங்களே தரம் தாழ்த்திக் கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டு பரிதாபப்படுவதை தவிர் வேறு என்ன செய்ய முடியும்? முரண்கள் அனைத்தையும் பகை முரண்களாகவும் விமர்சனங்களை எல்லாம் எதிர்ப்புக்குரலாகவும் எண்ணுவது நம்சமுகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் வியாதி. இது தீர்க்கப்படவில்லை என்றால் .. ஒட்டு மொத்த சமூகத்தின் வளர்ச்சியையும் அது பாதிக்கும்.

(மலையகப் பெண்களும் ஊடறாவும் இணைந்து நடாத்திய பெண்நிலைச் சந்திப்பும் பெண்ணிய உரையாடலும் நிகழ்வுக்கு இலங்கை வந்திருந்த போது புதியமாதவி அவர்களுடன் தினக்குரல் பத்திரிகைக்காக.)

நன்றி தினக்குரல் பத்திரிகைக்காக

நேர்காணல்: லுணுகலைஸ்ரீ - (07/06/2015)-

ஊடறு Monday, June 8, 2015

9. ரஜனி

தமிழ் நாட்டின் தென் மாவட்ட பெண்கள் கூட்டமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளர்., மனித உரிமைக்கான மக்கள் கழகத்தின் மாநில அமைப்பாளர், தலித் தோழமை மையத்தின் இயக்குநர். சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் தீண்டாமை ஒழிப்பு, பெண்கள் மீதான வன்முறைகள், ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும் சட்டதளங்களிலும் சமூகத்திலும் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறார் வழக்கறிஞர் ரஜனி.

தலித்துகளின் பிரச்சினைகளைத் தலித்துகளால் தான் பேசமுடியும் என்ற கருத்தை ஏற்கிறீர்களா?

அது சாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமை, ஒழிப்பு போராட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பின்னெடுத்துச் சொல்லும் குறுங்குழுவாதம்.

தலித்திய அமைப்புகளில் உங்கள் ஈடுபாடு எந்தளவில் உள்ளது?

1990களிலிருந்து தலித் அமைப்புகளில் பங்கேற்று வருகிறேன். சிறப்பாக தலித் பெண்களுக்குரிய சிறப்புப் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தலித் பெண்களை அமைப்பாக்கி, அரசியல்படுத்தி வருகிறோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளை, குறிப்பாகத் தென் மாவட்டங்களில் நடந்த தொடர் கலவரங்களில் தலித் பெண்களின் மீதான வன்முறையை பஞ்சாயத்து தேர்தலில் போட்டியிட்டதற்காக மேலவளவு தலித்துக்கள் படுகொலை, கீரிப்பட்டி பாப்பாட்டி தேர்தலை நடத்தக்கோரி பல்வேறு போராட்டங்கள் பொது நலவழக்குகள் அரசு தலித் மாணவர்களுக்குக் கொடுத்த கல்வி உதவித் தொகையை நிறுத்தியதை எதிர்த்து வழக்கு. குறிப்பாக தலித் பெண்கள் கையால் மலம் அள்ளுவதை எதிர்த்து கூட்டு போராட்டம், இது போன்ற எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளோம் தலையீடும் செய்துள்ளோம்.

பெண்ணியம், பெண்மொழி உருவாக்கம் பற்றிப் பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில் பெண் தனது உடலுறுப்பு பற்றிய சொற்பிரயோகங்களைப் பிரயோகிப்பதை அல்லது உணர்ச்சிபூர்வமாக வெளிப்படுத்துவதை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா?

காலங்காலமாக ஒரு பெண் படுக்க கூப்பிட்டால் இசைந்து போகும் ஆணின் பாலியல் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே படைக்கப்பட்ட 'செக்ஸ்பொம்மை'. பாலியல் தேர்வுகள் இருக்க அனுமதிக்கப் பட்டதில்லை திருமணத்திலும் சரி மற்ற ஆண்,பெண் உறவு, பிற உறவு நிலைகளிலும் சரி பெண்ணின் பாலியல் விருப்பங்களைப்

பெண்கள் தான் தேர்வு செய்ய வேண்டும். அதை வெளிப்படுத்தும் சுதந்திரமும் வேண்டும். எனவே பெண்கள் தனது உடலுறுப்பு தொடர்பான சொற்களைப் பிரயோகிப்பது இதில் ஒரு பகுதி. நடிகை குஷ்பு இந்தியா டூடே சர்வேயில் கூறிய கருத்துகளுக்காக அவர் தமிழ்நாட்டை விட்டே வெளியேற வேண்டும் என்ற கலாச்சாரக் காவலர்களின் நிலைப்பாடு தமிழ்க்கலாச்சாரம் உச்சகட்ட வன்முறை என்பதன் உதாரணம். பெண்கள் பாலியல் தொடர்பான கருத்துக்களை வெளியிட்டாலே செருப்பு, துடைப்பக்கட்டையுடன் விரட்டும் ‘தமிழ்க்கலாச்சாரக்’ கும்பலுக்குப் பாலியல் சுதந்திரம், சமத்துவத்திற்கு தமிழ்ப்பெண்கள், தலித் பெண்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

சாதி படிநிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்திய சமூகங்களில் நீங்கள் தலித்துகளாக உள்ளடக்குவது எவர்களை?

தலித் என்பது மகராஷ்டிர மொழியைச் சேர்ந்த ஒரு வார்த்தை. உடைக்கப்பட்டது, நொறுக்கப்பட்டது (Broken) எனபது அதன் பொருள் டாக்டர் அம்பேத்கார் பயன்படுத்திய வார்த்தை அது. வெளிப்படையாகவோ, பூடகமாகவோ தீண்டாமை என்கிற சமூக இழிவைத் தாங்கி அடிப்படை உரிமைகள், சிவில் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் எல்லா சமூகங்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர் என்று தமிழக அரசும் இந்திய அரசும் 30 சமூகங்களை வகையறை செய்துள்ளனர். டாக்டர் அம்பேத்கார் இதைப் பரந்துபட்டு பயன்படுத்தினார்.

தலித் மக்களின் எழுச்சியை எந்தக் காலகட்டத்துடன் நீங்கள் இணைத்துப் பார்க்கிறீர்கள்?

1990 களில் டாக்டர் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டினையொட்டி தலித் எழுச்சி “அத்து மீறுவோம், அடங்க மறுப்போம், அடித்தால் திருப்பியடி” என்ற கோசங்களை முன்வைத்து இந்துத்துவ சாதீய, தீண்டாமைக் கொடுமைகளை எதிர்த்து எழுந்தது.

சாதியத்தில் உடைவை ஏற்படுத்தும் செயல்முறைகளாக நீங்கள் எவற்றை முன்மொழிகிறீர்கள்? இவற்றில் உங்களது பங்களிப்பு எந்தளவில் உள்ளது.?

தலித் மக்களை அரசியல் படுத்தி அமைப்பாக்குவது முதல் கட்டம். தலித் மக்கள் அரசியலில் பங்கெடுப்பது அடுத்தகட்டம் ஆனால் இதில் தலித் தலைவர்கள் பல்வேறு சமரசங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால் இது தலித் மக்களின் எழுச்சிக்கு எந்த வகையில் பயன்படும் என்பது கேள்விக்குரியதாக உள்ளது. சாதி உடைப்பினைக் கலாச்சாரரீதியாக எதிர்கொள்வது மற்றொரு பரிமாணம். அதில் கலப்புத் திருமணம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. டாக்டர் அம்பேத்கார் சாதி தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுவது சொந்த சாதிக்குள்ளான திருமணங்களாலேயே என்று கூறியுள்ளார். பெரியார் கலப்புத் திருமணத்தைத் தனது சுயமரியாதை இயக்கத்தின் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகவே வைத்திருந்தார். சாதி உடைப்பினைச் சட்டரீதியாகவும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பல்வேறு தீண்டாமைக் கொடுமைகள் வன்முறைகளை எதிர்த்து வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்தல், சிவில் மனித உரிமைகோரி பொதுநல வழக்குகள் தொடுத்தல் போன்றவையும் சாதி ஒழிப்பு தீண்டாமை எதிர்ப்புணர்வு தளங்களில் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

தமிழ்ப் பண்பாடு அல்லது தமிழ்க்கலாச்சாரம் என்ற பொத்தாம் பொதவான வரையறுப்பு மீதான உங்கள் தலித்தியப் பார்வை என்ன?

தமிழ்ப்பண்பாடும் தமிழக கலாச்சாரமும் ஒற்றைத் தன்மையுடையவை இன்று வரை சாதியடிப்படையில் சமூகத்தைப் பிரித்து நிலை நிறுத்தியிருக்கும் இந்துக் கலாச்சாரம் தான் தமிழ்க்கலாச்சாரம். பெண்களின் சமூகப்பங்கெடுப்பை மறுத்து வீடு என்று குறுகிய வெளிக்குள் வேலைப் பிரிவினையின் அடிப்படையில் பெரும்பான்மையான பெண்களை நிறுத்தி வைத்துள்ள கலாச்சாரம் இன்றுவரை

‘தமிழர்கள்’ என்பவர்கள் சாதி இந்துக்களாகவும் தலித்துக்கள், பெண்கள் ஒடுக்குதலுக்கு உட்பட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். எனவே தலித்தியப் பார்வையின் படி ‘தமிழ்ப்பண்பாடு’, ‘கலாச்சாரம்’ என்பது தலித்துகள், பெண்கள், சிறுபான்மையினரின் இருப்பை அங்கீகாரம் செய்து சமவாய்ப்பு, சமபங்கெடுப்பை உத்திரவாதம் செய்யும் பன்முகக் கலாச்சாரமாக இருக்கவேண்டும்.

பெரியார் தலித்துகளுக்கான போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை என்றொரு விமர்சனம் வைக்கப்படுகிறதே அது பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

சில தனிப்பட்ட நபர்களுக்கிடையில் உள்ள பிரச்சினைகளில் ஒரு சிலரைத் தனிமைப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பெரியார் கூறியவற்றை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கஷ்டப்பட்டு பிய்த்துப் பிடுங்கி அவரை தலித் விரோதி எனச் சித்தரிக்கின்றனர். இது சாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமை, எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்கு இவர்கள் செய்யும் துரோகம். ஏனென்றால் இந்துவத்துவ பார்ப்பனீய சக்திகளுடன் எந்த வித சமரசமும் மேற்கொள்ளாமல் சாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமை ஒழிப்பினை முன்னெடுத்தவர் தந்தை பெரியார்.

தலித் பெண்ணியத்தைக் கறுப்புப் பெண்ணியத்தின் அருகில் வைத்துப் பார்க்க முடியுமா?

தலித் பெண்ணியத்திற்கும் கறுப்பு பெண்ணியத்திற்கும் ஏராளமான ஒற்றுமைகள் உள்ளன. சாதியக் கொடுமைகள், இனவெறிக் கொடுமைகளை எதிர்ப்பது முதல் ஒற்றுமை. ஆணாதிக்க பங்களிப்பில் கூட ஒரு தலித் ஆண், கறுப்பின ஆண்களின் பங்கு உயர் சாதி ஆண் பங்களிப்பை விட நெகிழ்வுத் தன்மை உடையதாகவே உள்ளது.

தலித் ஆணின் மீதான ஒடுக்கு முறையைவிட தலித் பெண்ணின் மீதான ஒடுக்குமுறை இரட்டிப்புத்தன்மை கொண்டது என்று கொள்வதில் தவறு உண்டா?

தலித் பெண்களின் மீதான ஒடுக்குமுறை இரட்டிப்புத் தன்மை மட்டுமல்ல பலமடங்குகளைக் கொண்டது. சாதீய வன்முறையும் அதன் வெளிப்பாடான தலித் பெண்களின் மீதான பாலியல் வன்முறையும் மிகக் கொடுமையானது. இத்துடன் தலித்துகள் மீதான அரசு வன்முறையில் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது தலித் பெண்களே. இன்றுவரை தலித் பெண்களே கையால் மலம் அள்ளுகிறார்கள். இத்துடன் ஆணாதிக்க சமூகத்தில் இயல்பாகவே திணிக்கப்படும் வன்முறைகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்த் தேசியம் என்பது தலித்துகளுக்கு எந்தவகையான விளைவை ஏற்படுத்தலாம் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

உயர்சாதித் தமிழன், தாழ்ந்த சாதி தமிழனை ஒடுக்கும் ஒரு தமிழ்த் தேசியம் தலித் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல பெண்களுக்கு, கிறிஸ்துவ, இஸ்லாமியர் போன்ற சிறுபான்மையினருக்கும் எதிரானதாகவே இருக்க முடியும். சமீபத்தில் தமிழ் இயக்குநர் தங்கர்பச்சான் விவாதத்தில் நடிகை குஷ்பு தமிழகத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று அவர் மீது 23 நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்தே தமிழ்த் தேசியம் எவ்வளவு வன்முறை சார்ந்தது என்பது தெரியும்.

தலித் இலக்கியம் வளர்ச்சி கண்டு வந்து கொண்டிருப்பதாகக் கருதுகிறீர்களா? தலித் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதான படைப்புகளாக உங்களது கவனத்துள் ஈர்க்கப்பட்டவைகள் எவை என்று சொல்ல முடியுமா?

தலித் இலக்கியம் நிச்சயமாக வளர்ந்து சர்வதேச அளவில் பேசப்பட்டு வருகிறது. சிவகாமி, பாமா, சுகிர்தாரணி, ராஜ்கௌதமன், அழகியபெரியவன் போன்றோரின் படைப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கது.

நேர்காணல் கண்டவர் ஊடறு றஞ்சி.

ஊடறு Wednesday, March 22, 2006

10. சி.கே.ஜானு

எத்தனையோ ஆண்டுகள் காடுதான் வாழ்க்கை என்று பாரம்பரியமாக இருந்தவர்கள் மலைவாழ் மக்கள். 'ஷெட்யூல்டு' பிரிவினர் என்று அரசு என்னதான் சலுகைகளை அறிவித்தாலும் அவர்களுடைய உறைவிடமான காட்டுக்கும் அவர்களுக்குமான தொடர்பை இன்னொரு விதத்தில் துண்டிக்கும் வேலையைச் செய்திருக்கிறது. இதில் மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்கிற பேதங்கள் இல்லை. பெற்ற தாயைப் போல காட்டுடன் நெருக்கம் கொண்டிருக்கிற மலைவாழ் மக்களைக் காட்டிடமிருந்து பிரித்தெடுத்தார்கள். வனங்களில் பணப்பயிர்கள் முளைத்தன. அதைச் சுற்றி மின்சாரவேலிகள் முளைத்தன. காட்டில் சொகுசு பங்களாக்கள் கட்டப்பட்டன. இதில் மலைவாழ் மக்களின் வாழ்க்கை சிதறிப்போனது. விலங்குகள் பல அழிந்துபோயின. வேட்டையாடப்பட்டன. இப்படித் தங்களுக்குச் சொந்தமான காட்டிலிருந்து தங்களை அப்புறப்படுத்தித்

தனிமைப்படுத்துவதற்கு எதிரான குரல் இந்திய மலைவாழ் மக்களிடம் தொடர்ந்து எதிரொலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. கேரளாவில் இம்மாதிரியான குரலை எழுப்பியவர் சி.கே. ஜானு.

கேரளம் வயநாடு மாவட்டத்தில் மானந்தவாடி தாலுகா திரிசிலேரி அருகல் செக்கோட்டை என்ற வனக்கிராமத்தில் பிறந்தவர் ஜானு. அடர்ந்த வனப்பகுதிகளில் எப்போதாவது சூரிய ஒளியைப் பார்க்கும் குழந்தையாக வளர்ந்த அவர், மரம், செடி, கொடிகளைத் தொட்டு இயற்கையுடன் உறவாடி விளையாடினார். சுமார் 16 வயதில்தான் ஆதிவாசி சமூகத்திற்கு பிற இனத்தவர்களால் ஏற்பட்ட துன்பங்கள் ஆணி அடித்தாற்போல் பதிவாகியது. அந்த உணர்வு உருவானதும் குழுவை அமைத்தார். குழுவாகச் சேர்ந்து கிராமத்தைச் சுத்தம் செய்வது, நடைபாதை அமைப்பது, குடிசை கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டார். ஆதிவாசிகளை ஒருங்கிணைத்துத் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு நியாயம் கேட்கப் புறப்பட்டார். இயற்கையைப் பற்றியும் இன்றைய சமூகக் கட்டமைப்பு, அரசியல், பொருளாதாரம் பற்றியும் தெளிவான புரிதல் உண்டானது. இவரின் உணர்வுப்பூர்வமான மேடைபேச்சு பலரைச் சிந்திக்க வைத்தது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சியில் பணியாற்றினார். இடதுசாரிகளே பழங்குடிகளை அடிமைப்படுத்துவதைப் பொறுக்க முடியாமல் அதைவிட்டு விலகினார். 2001ல் கேரளாவில் உள்ள பழங்குடிகளைத் திரட்டி திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள தலைமைச் செயலகம் முன் குடிசை போட்டு 48 நாட்கள் முற்றுகைப் போராட்டம் நடத்தினார். இதில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க சி.கே. ஜானு - ஏ.கே. அந்தோணி என்ற ஒப்பந்தம்

கையெழுத்தானது. பழங்குடிகளையும் தலித்துகளையும் ஒருங்கிணைத்து 'ஆதிவாசிகள் கோத்தர மகாசபா' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். கேரளா அரசு ஒப்பந்தங்களைக் காற்றில் பறக்கவிட்டதால் முத்தங்கா நிலமீட்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இது பரவலாக இந்திய மக்களின் பார்வையை இவரீது விழிச் செய்தது. இதன் விளைவு ஆயிரக்கணக்கான ஆதிவாசிக் குடும்பங்களுக்கு நிலங்களை மீட்டுக் கொடுத்து வாழவைத்து வருகிறார். தற்போது ராஸ்டிய மகாசபா என்ற அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கிச் செயலாற்றி வருகிறார்.

1994ல் கேரள அரசு இவருக்கு வழங்கிய விருதை ஏற்க மறுத்து திருப்பிக் கொடுத்தார். ஐக்கிய நாட்டு சபை சென்று மறைக்கப்பட்ட இந்திய ஆதிவாசிகளின் நிலையை உலகறியச் செய்தார். பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார்.

“விருது கொடுத்து எங்களின் போராட்டத்தை முடக்காதீர்கள்” - சி.கே.ஜானு

சுல்தான்பத்தேரியில் இருந்து மானந்தவாடி சென்று அங்கிருந்து காட்டிக்குளம் வழியாக சி.கே.ஜானு வாழும் பணவள்ளி கிராமத்திற்குச் சென்றோம். பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி வீட்டை விசாரித்தோம்.

“ஜானு சேச்சி வீடு எவிட” என்று கேட்டதும் உடனே ஜானு சேச்சியா என்று மகிழ்ச்சியுடன் எங்கள் கையைப் பிடித்துப் பாதி வழிவரை கூட்டமாகக் கூட்டிச் சென்று தூரத்தில் உள்ள குடிசையைக் காட்டினார்கள். சுற்றிலும் சிறிய மலைகளும் சமவெளிகளும் கலந்த பசுமையான சோலைக்காடுகள். எங்குப் பார்த்தாலும் வானுயர்ந்த மூங்கில்களும் காட்டுமரங்களும் பறவைகளின் சத்தமும், அந்த

மலை உச்சியில் ஏறிச்செல்ல எந்தவித களைப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை. பழங்காலத்து பாழடைந்த வீட்டின் அருகில் நின்று ஏதோ வேலை செய்துகொண்டிருந்தார் ஜானு. எங்களைப் பார்த்தவுடன் புன்னகையுடன் வரவேற்றார். மூங்கில்களினால் மறைக்கப்பட்ட வீட்டின் முற்றத்தில் உட்கார வசதியான இடத்தைத் தெரிவு செய்து அமரச் செய்து அவரும் அருகில் உட்கார்ந்தார். உங்களின் செல்போன் என்ன ஆனது? என்று கேட்டோம். “எங்கோ விழுந்துருச்சி. வேறு செல் வாங்கப் பணம் இல்லை” என்றார். இந்தியா முழுவதும் பேசப்படும் பிரபலமான தலைவியின் இந்த பதில் எங்களை மவுனமாக்கியது. சிறிது நேரம் கழித்து வந்த நோக்கத்தைப் பற்றி சொன்னோம்.

“இப்பதான் கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைத்தது. காட்டுல (தோட்டத்தில்) பல வேலைகள் செய்யாம அப்படியே கிடத்திடுச்சி. அதைச் சரிசெய்யும் வேலையில் இருக்கிறேன். இது பண்ணுனாதான் சாப்பாடு கிடைக்கும்.” என்று கன்னடம், தமிழ், மலையாளம் கலந்த அழகிய உச்சரிப்பில் பேசினார்.

1. இதுதான் நீங்கள் பிறந்த ஊரா?

இல்லை. இது எங்கள் முன்னோர்களின் காடு. கர்நாடகாவைச் சேர்ந்த ஒரு நபர் இதை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து வைத்திருந்தார். 11 வருடங்களுக்கு முன் இந்தநிலத்தை மீட்டெடுத்து தற்போது இதில் சுமார் 52 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதில் வாழை, இஞ்சி, மரவள்ளி, காப்பி, குருமிளகு போன்றவை விவசாயம் செய்கிறோம். வனத்துறையையும் போலீசையும் வைத்து இங்கிருந்து எங்களை வெளியேற்றப் பார்த்தனர். முடியவில்லை. தற்போது இந்த இடத்திற்கும் வழக்கு நடைபெற்று வருகின்றது.

2. ஆதிவாசிகளுக்கும் - காடுகளுக்கும் உள்ள உறவு பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

“காடு இருந்தால்தான் நாங்கள் இருப்போம்; நாங்கள் இருந்தால்தான் காடு இருக்கும்.” எங்களுக்கு காடு பற்றிய

அனைத்து விபரங்களும் தெரியும். மரங்கள் செடி, கொடிகள் பற்றியும் மூலிகைகள், வனவிலங்குகள், பறவைகள் எல்லாம் பற்றி எங்களிடம் இருந்துதான், மற்றவர்கள் தெரிந்து கொண்டனர். எங்கப் பெரியவங்களுக்கு இது பற்றிய விபரம் நிறையத் தெரியும். காட்டைப் பற்றிப் படிப்பவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் எமது உதவி இல்லாமல் எதையும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. யானை, புலி, சிறுத்தைகளுடன் காடுகளில் வாழ்ந்தோம். அதன் வழியில் அவை செல்லும். நாங்கள் எங்கள் வழியில் செல்வோம். எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்படவில்லை. எங்களுக்கும் காட்டு ஜீவராசிகளுக்கும் நல்ல புரிதல் இருந்ததால் எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்படவில்லை. வேட்டையாடுவதைக்கூட இயற்கையின் சமன்பாட்டிற்கு ஏற்றபடிதான் செய்வோம். குறிப்பாக, இனப்பெருக்கக் காலத்திலும் கர்ப்பக் காலத்திலும் வேட்டையாடமாட்டோம். மரங்களைத் தெய்வங்களாக நினைப்பதால் அவற்றை வெட்ட மாட்டோம். அதன் வாதுகளையும் குச்சிகளையும்தான் பயன்படுத்துவோம். பெரிய பெரிய காங்கிரீட் வீடுகளைக் கட்டுவது எங்களின் பழக்கமல்ல. குடிசைக் கட்டி வாழ்வதுதான் எங்களின் பாரம்பரியப் பழக்கம். காடுகள் எங்கள் கையில் இருந்தவரைக்கும் எந்தவிதப் பாதிப்பும் இல்லை.

3. உங்களின் தொடக்கக் கால வாழ்க்கை - அனுபவம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

திரிசிலேரி என்ற இடத்தில் செக்கோட்டை என்ற காட்டுக் குடியிருப்பில் பிறந்தேன். எனது அப்பா கரியன், அம்மா, வெளிச்சி. எங்கள் குடும்பத்தில் மூத்தவர் அக்கா. இரண்டாவது நான், ஒரு தங்கை மற்றும் இரண்டு சகோதரர்கள். நாங்கள் அடியா இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்கள் பாசையில் அடியா என்றால் ராவலர் என்று பொருள். நம்பூதிரிகள் வந்த பின்தான் அடியர் என்று கூப்பிட்டார்கள். எங்கள் மொழியும் ராவலர் மொழிதான். சிறுவயதில் வயல்களில் மீன், நண்டு, நத்தைகளைப் பிடித்து விளையாடுவோம். அவற்றை நெருப்பில் சுட்டுத் தின்போம். நீளமாக உள்ள கோரைப்புல்லை எடுத்து

நண்டு உள்ள ஓட்டைக்குள் விடுவோம். நண்டு புல்லின் நுனியைக் கொடுக்கால் பிடித்துக்கொண்டு மேலே வரும். அப்படியே கைகளில் அழுக்கிக்கொள்வோம். வயல்களில் வளவளவென்று இருக்கும் மீன்களைக் கையால் பிடித்து விடுவோம். மழைக்காலங்களில் இந்த வகை மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இதையெல்லாம் இப்ப நினைத்தாலும் சந்தோசமாக இருக்கிறது. இப்ப ராசவளம் என்ற பெயரில் விஷங்களை எல்லாம் போட்டு இத அழிச்சிட்டாங்க. காட்டுல நிறையப் பழங்கள் கிடைக்கும். இஷ்டத்திற்கு பிடுங்கிச் சாப்பிடுவோம். விதவிதமான பறவைகளையும் அதன் சத்தங்களையும் கேட்பதில் மகிழ்ச்சி. காட்டுக்குள் கிடைக்கும் கிழங்குகளையும் எங்கள் அம்மா அப்பா கொண்டுவந்து வேகவைத்துக் கொடுப்பார்கள். பெரிய மரங்களிலும், பொந்துகளிலும் இருக்கும் விதவிதமான தேனை எடுத்துத் தின்போம். குட்டைகளில் தண்ணீர் குடிப்பதோடு, ஆறுகளுக்குக் கூட்டமாகச் சென்று குளித்து விளையாடி மகிழ்வோம். குச்சிகளையும் கற்களையும் உரசி எங்கள் பெரியோர்கள் தீ மூட்டுவார்கள். இந்த வெளிச்சத்தில் தூங்குவோம். காட்டு மிருகங்களுக்கும் எங்களுக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. எங்கள் வீட்டைச் சுற்றி இருந்த நிலத்தில் சிறு தானியங்களைப் பயிரிடுவோம். குடும்பத்தோடு எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை செய்வோம். இரவில் காட்டு மிருகங்கள் வராமல் இருக்க மூங்கில் குழலில் ஓசை எழுப்புவோம். மேலும் உடுக்கை அடித்து சத்தம் போட்டு மிருகங்களை விரட்டுவோம். அப்படியே அவை வந்தாலும் பயிர்கள் எல்லாவற்றையும் அழிக்காது. எங்களுக்கு மிச்சம் வைக்கும். நாங்கள் விதைக்கிறது எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்துதானே! வெள்ளமுண்ட என்ற ஊரில் ஒரு டீச்சர் வீட்டுக் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்வதற்காகச் சென்றேன். இதுதான் எனக்கு வெளியில் சென்ற முதல் அனுபவம். பல புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். இதேபோல அறிவொளி இயக்கத்தினர் எங்கள் ஊருக்கு வந்து பெரியோர், சிறியோர்களுக்கு எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். நானும் சென்றேன். சிபி என்ற ஒருவர்

மிகுந்த அக்கறையுடன் படித்துக் கொடுத்ததோடு வெளி உலக அனுபவங்களைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார். இதன்பின் எனது முயற்சியில் முழுமையாக எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். எங்கள் சமூகத்தில் அவ்வளவு சீக்கிரம் மற்றவர்களுடன் பேசமாட்டார்கள். மிருகங்களிடம் எங்களுக்குப் பயமில்லை. ஆனால் வெளி ஆட்களைப் பார்த்தால் பயம். காட்டுக்குள் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தோம்.

4. எப்போது இந்த நிலை மாறியது?

நம்பூதிரிகளும், நாயன்மார்களும், பட்டர்களும் எங்கள் காடுகள் மற்றும் நிலங்களைத் தங்களுடையது என்று கூறி சுலபமாகப் பறித்துக் கொண்டனர். பறிக்கப்பட்டது எங்கள் காடும் - நிலமும் மட்டுமல்ல. எங்கள் சுதந்திரமும் தான் என்பது பிறகுதான் தெரிய வந்தது. எங்கள் பெற்றோர்களிடம் இருந்து பறித்த நம்பூதிரி, நாயர்களின் நிலங்களில் வயல் வேலைக்கு எம்மவர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். கூலியாகத் தானியங்களைக் கொடுப்பார்கள். அது போதாது. வயிறு நிறைய வேண்டுமென்றால் காட்டுக்குள் செல்லவேண்டும். இதன் பிறகு பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தங்களுக்கு வரி தேவையென்பதால் காடுகளையும் வன நிலங்களையும் நம்பூதிரிகளுக்கும் நாயன்மார்களுக்கும், வாரியார்களுக்கும் கொடுத்து அவர்களை ஜமீன்தார்களாக மாற்றினர். அப்போது பறந்து விரிந்துகிடந்த எங்களது காடு எங்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டது. தனித்து காலனிக்குள் நாங்கள் வாழ நிர்பந்திக்கப்பட்டோம். குடும்பத்திற்கு நான்கு செண்டு நிலம் கொடுத்து அதில் குடிசை போட்டு வாழ்ந்தோம். நம்பூதிரிகளின் அடிமைகளாக மாற்றப்பட்டோம். அவர்களுடைய நிலங்களில் இரவு, பகல் பாராது உழைத்தோம். அரைவயிறு கஞ்சிக்குக்கூட பெரும் பாடுபட்டோம். இதுபோல தான் கேரளாவில் எல்லாப் பகுதியும் இருந்துச்சி. இந்தக் கொடுமைகள் இளம் வயதில் என்னைப் பாதித்தன. இதற்கு விடைதேட முற்பட்டேன். 1964 பூமி பரீஸ்கரண நியமனம் வந்தது (நில உச்ச வரம்புச் சட்டம்). இருந்தும் நில உடைமையாளர்களிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்ட

நிலம் ஆதிவாசிகளுக்கு மட்டும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள்கூட கவலைப்படவில்லை.

5. உங்களது போராட்ட வாழ்க்கைக்கு உந்துசக்தியாக இருந்தது எது?

நாங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள்தான். எங்கள் வன நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு அந்த இடத்திலேயே கொடுமையான முறையில் வேலை வாங்கப்பட்டோம். எங்கள் பெண்கள் மாடுகளை ஏர்ப் பூட்டி நிலங்களை உழுவதுண்டு. மாடுகள் இல்லாத பொழுது பெண்களே மாடுகளைப் போல ஏரைப் பிடித்து இழுத்து உழுவதுண்டு. கால்கள் சேற்றில் மாட்டிக்கொள்ளும். கால்களை வெளியில் எடுக்கக்கூட மேஸ்திரிகள் விடமாட்டார்கள். விரட்டி விரட்டி வேலை வாங்குவார்கள். நானும் இதுபோன்ற வயல் வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளேன். பொழுதுபோவதுகூடத் தெரியாமல் நாற்று நட்டு இருட்டிய பிறகு குடிசைக்கு வருவோம். எல்லா வேலைகளும் எங்கள் அடியர் சமூகத்தினர் செய்து முடித்தப் பிறகு நெல் களத்தில் குவிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இந்த நெல் முழுவதையும் நிலத்தின் முதலாளி வந்து எடுத்துச் சென்றுவிடுவார். இதெல்லாம் என் மனதைப் பாதித்தது.கட்சி ஊர்வலத்திற்கு ஆட்கள் தேவைப்படும்போது கட்சிக்காரர்கள் ஊர்ப்பக்கம் வந்து எங்களை எல்லாம் கூப்பிடுவார்கள். ஊரில் உள்ள அனைவரும் கலந்துகொள்வோம். இதில் கலந்துகொண்டால் கூலி உயர்வும், விடுதலையும் கிடைக்கும் என்று சொல்வார்கள். முதல் முதலாக ‘கல்பற்றா’ என்ற இடத்தில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் கூட்டத்திற்குச் சென்று சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு “விவசாயத் தொழிலாளர் யூனியனில்” சேர்ந்து வேலை செய்தேன். நான் அங்கம் வகித்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை முழுமையாக நம்பினேன். இருந்தும் எமது நம்பிக்கைகள் நிறைவேறவில்லை. எங்கள் சமுதாயத்தில் வேலை செய்யும் முதலாளிக்கும் கட்சிக்காரருக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இது ஒத்துவராது என்று விவசாயத்

தொழிலாளர் யூனியனை விட்டும், கட்சியை விட்டும் விலகினேன். ஆதிவாசிகளுக்கு என்று தனியாக 'சமுதி' (சங்கம்) அமைத்து செயல்படத் தொடங்கினேன்.

6. கேரளா ஆதிவாசிகள் நிலை பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

இங்கு 35 இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்கிறோம். கேரளத்தில் வயநாட்டு மாவட்டத்தில்தான் ஆதிவாசிகள் அதிகம். சுமார் 4 லட்சத்திற்கு மேல் வாழ்கிறோம். எங்கள் சமுதாயத்தினர் உழைத்துத்தான் பணக்காரர்களை வாழவைத்திருக்கிறார்கள். உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு நாங்கள் அடிமையாக்கப்பட்டோம். கேரள ஆதிவாசி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இதில் ஒரு பைசா கூட எங்களை வந்து சேர்வதில்லை. ஆனால் அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் எங்களை முன்னேற்றிவிட்டதாகச் சொல்கின்றனர்.

7. ஆதிவாசிகளுக்காகக் கேரளா அரசியல் கட்சிகள் செயல்பாடு பற்றிச் சொல்லுங்கள்? குறிப்பாக இடதுசாரி கட்சிகளைப் பற்றி..

எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரே மாதிரிதான். எங்கள் மக்கள் பெரும்பாலும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சியில்தான் அதிகமாக உள்ளனர். கட்சியின் ஊர்வலம் மாநாடு போன்றவற்றிற்கு கோஷம் போடுவதும் போஸ்டர் ஒட்டுவதும் நாங்கள்தான். கூட்டங்களில் கட்சித் தலைவர்கள் என்ன பேசுகின்றனர். நாங்கள் போடும் கோஷங்களின் அர்த்தம் என்ன? எது பற்றியும் பங்கெடுக்கும் எமது சமுதாயத்தினருக்குத் தெரியாது. காடும் நிலங்களும் எங்கள் கையை விட்டுப் போனதற்கு கட்சிகளும் முக்கியக் காரணமாகும். கேரள ஆதிவாசிகள் சமுதாயம் கட்சிகளினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவில் கொத்தடிமை முறை எப்போதோ ஒழிந்து போய் விட்டது. ஆனால், ஆதிவாசிகள் சமுதாயம் கட்சிகளின் கொத்தடிமைகளாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. கட்சிகள் எங்களை வெறும் ஒட்டுப்பெட்டி என்று கருதுகின்றன. அதனால்தான்

எங்கள் நிலம் பற்றியும் வாழ்க்கை பற்றியும் கட்சிகளின் உயர்மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் கண்டுகொள்வதில்லை. என்னைக் கட்சிக் கூட்டங்களில் பேச அனுமதிப்பதில்லை. காரணம் உண்மைகளைச் சொல்லிவிடுவேன் என்ற பயத்தால். மற்ற சமூகத்தைப் போல் கட்சிக்காரர்களும் ஆதிவாசிப் பெண்களைச் சீரழித்து சின்னாபின்னமாக்கியுள்ளனர். இதனால் கல்யாணம் ஆகாத பல தாய்மார்கள் உருவாகியுள்ளனர்.

8. உங்களை கேரளப் பொது சமூகத்திற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த மானந்தவாடி சங்கமம் மாநாட்டின் நோக்கமென்ன?

அந்த மாநாட்டை 1992ல் நடத்தினோம். கேரளா, கர்நாடகா, தமிழ்நாடு, ஆந்திரா போன்ற பகுதிகளில் உள்ள ஆதிவாசி இயக்கங்களின் தலைவர்கள் கலந்துகொண்டனர். இதில் இழந்த வனத்தையும் நிலத்தையும் மீட்டெடுப்பதற்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டதோடு இக்கோரிக்கையைப் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தினோம். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்துகொண்டு உரிமைக் குரல் எழுப்பினர். மீடியாக்களில் பலவிதமான செய்திகள் வெளிவந்தன. ஆதிவாசிகள் தன்னிச்சையாக ஒருங்கிணைவதை எம்மைச் சுரண்டிய சமூகத்தாரால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒருசில விஷமிகள் எமது மாநாட்டுப் பந்தலின் முன்புறம் போடப்பட்டிருந்த கோபுரத்திற்குத் தீ வைத்து எங்களைப் பயமுறுத்தப் பார்த்தனர். இது எங்களுக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது.

9. ஆதிவாசி மக்கள் வாழும் பகுதிகளை அரசு வன விலங்கு சரணாலயம், தேசிய பூங்காக்களாக அறிவிப்பது பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

வன விலங்குகளையும், காடுகளையும் பாதுகாக்கத்தான் அந்த அறிவிப்புகள் என்று பலர் நினைக்கின்றனர். இது தவறு. அவை பணம் சம்பாதிக்கத்தான். இப்படி எல்லாம் அறிவித்தால் கோடி கோடியாய் உலக வங்கி வனத்துறைக்குப் பணம்

கொடுக்கும். அறிவிக்கப்பட்ட சரணாலயம், தேசிய பூங்காக்களில் என்ன நடக்கிறது என்பது பெரும்பான்மை மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை. குறிப்பாகப் படித்த நகர்ப்புறவாசிகளுக்குத் தெரியாது. வனவிலங்குகள் நடமாட்டத்திற்கும் இதன் வாழ்விற்கும் தொல்லை கொடுக்கும்படி தார்ச்சாலைகள் போடுவது, சொகுசு ஹோட்டல்கள் கட்டுவது, உப்புப் போட்டு யானைகளை சாப்பிடச் செய்து விரட்டுவது, திருவிழாக் கூட்டத்தைப்போல் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் காட்டுக்குள் விடுவது, இவர்கள் குடித்துவிட்டு கும்மாளம் போட்டு விலங்குகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பது போன்ற எத்தனையோ கொடுமைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. சரணாலயமாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு எத்தனையோ யானைகள் தந்தத்திற்காகக் கொல்லப்பட்டுள்ளன. இதைப்போல் பல்வேறு இன வன விலங்குகள் கொலை செய்யப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் எங்களிடம் உள்ளன. எங்களை வெளியில் அனுப்பிவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் திருட்டுத்தனம் பண்ணவும், சுற்றுலாவை வளர்த்துப் பணம் சம்பாதிக்கவும்தான் இவை எல்லாம் அறிவிக்கப்படுகின்றன. நாங்கள் காட்டுக்குள் இருந்தவரை எங்களுக்கும், வன விலங்குகளுக்கும் இடையில் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. பாதுகாப்பாக இருந்தோம்.

10. ஆதிவாசிகள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களா?

பூமி தோன்றிய காலம் முதல் நாங்கள் காடுகளில் பாரம்பரியமாக வாழ்கிறோம். எங்களுக்கு வாழ்வளிப்பது காடுகள்தான் (சிரித்துக்கொண்டே எல்லோருக்கும்தான் என்றார்). இதை நாங்கள் தெய்வமாக வழிபடுகிறோம். மன்னர்களும் அதற்குப் பிறகு வந்த பிரிட்டிஷ்காரர்களும் எங்கள் காட்டிற்குள் புகுந்து மரங்களை வெட்டியபோதும், வேட்டையாடியபோதும் அதற்கு எதிராக வீரம் செறிந்த போராட்டங்களை ஆதிவாசிகள் நடத்திய வரலாறு உள்ளது. எங்கள் கிளர்ச்சியை எதிர்கொள்ள முடியாத பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மரம் வெட்டுவதற்குத் தந்திரமாக முதல்முதலில்

வனச்சட்டத்தை கொண்டுவந்தனர். என்னைப் பொறுத்தவரை மரம் வெட்டிக் கடத்தத்தான் வனத்துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே, அத்துறை இன்றுவரை அதை முழுமையாகச் செய்கிறது. காடுகளை அழித்தும் வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட வனத்துறை காடுகளையும் வன விலங்குகளையும் காப்பாற்றும் எனப் பொது சமூகத்திலுள்ள ஒரு சில படித்த சுற்றுச்சூழல்வாதிகள் முட்டாள்தனமாக நம்புவது நகைப்பிற்குரியது. வனச்சட்டங்களும் வனத்துறையும் உருவாக்குவதற்கு முன்பே காடுகளில் ஆதிவாசிகளாகிய எங்கள் சமூகம் வாழ்கின்றது. எங்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என்று சொல்வது மிகக் கொடுமையான அநீதியாகும். எங்கள் வனங்களையும், நிலங்களையும், ஏன்? வாழ்வையும் ஆக்கிரமித்தவர்கள் வனத் துறையினர்தான். “எதை யாரிடமிருந்து திருடினார்களோ அதை மீட்பதுதானே சரியானது?”

11. கேரளா அரசு கொடுத்த விருதை ஏன் திருப்பிக் கொடுத்தீர்கள்?

சிறந்த உழைப்பாளி என்ற விருதை கேரளா அரசு 1994ல் எனக்கு அறிவித்தது. விருது வழங்கும் விழாவிற்குச் சென்றேன். அமைச்சர்கள், உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கலந்துகொண்ட அந்த மேடையில் விருதைப் பெற்று திருப்பிக் கொடுத்தேன். இது அவர்களுக்கு முகத்தில் அறைந்தாற்போல் இருந்தது. இது சட்டவிரோதம் என்றனர். சட்டம் இருந்தால் தண்டனை கொடுங்கள் என்றதோடு “எனக்கு விருது கொடுத்து எங்கள் போராட்டத்தை முடக்கத் திட்டுமிடுவதை கண்டிக்கிறேன்” என்றேன். “எமது சமூகத்திற்கு இழந்த நிலமும், வளமும் எப்போது கிடைக்கிறதோ அதுதான் எனக்கு விருது” என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். சரிதானே?

12. நீங்கள் ஐக்கியநாட்டு சபை சென்று பேசியதன் சிறப்புப் பற்றி சொல்லுங்களேன்?

ஐக்கிய நாட்டு சபைக்கூட்டம் ஜெனிவாவில் நடைபெற்றது. இதில் கலந்துகொள்ள எனக்கு வாய்ப்புக்

கிடைத்தது. இந்தியாவில் ஆதிவாசிகள் முன்னேறிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என இந்திய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்திருந்தனர். இதை ஐ.நா. சபைத் தலைவர்களும் நம்பினர். இக்கருத்தை எனது பேச்சின் மூலம் உடைத்தெறிந்தேன். சொந்தக் காடுகளையும், நிலங்களையும் இழந்து காலனிகளில் எங்கள் மக்கள் படும் கஷ்டங்களையும் இந்தியாவில் ஆதிவாசிகள் ஒடுக்கப்பட்டு வீதிக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது பற்றியும் புள்ளி விபரங்களுடன் எடுத்துரைத்தேன். வறுமையின் கோரப்பசியில் சிக்கி இறந்தவர்கள் பற்றிப் பேசினேன். வனத்துறையினரால் எமது இனம் படும் கொடுமைகளைப் பட்டியலிட்டேன். அதன் மூலம் உலகத் தலைவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தேன். இந்தியாவிற்கு நேரடியாக வந்து ஆதிவாசிகள் நிலைமைகளை ஆய்வு செய்யக் கோரினேன். பல தலைவர்கள் கூட்டத்திற்குப் பிறகு என்னைச் சந்தித்து விரிவாகப் பேசினர். இந்தியா வரும்போது நாங்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு வாருங்கள் என்றேன். ஐ.நா. குழு இந்தியா வந்தது. ஆனால் ஆதிவாசிகள் வாழும் பகுதிகளுக்கு இவர்களை அதிகாரிகள் அழைத்துச் செல்லவில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றில் உள்ள ஆதிவாசி இயக்கங்களைச் சந்தித்து அம்மக்களுடைய நிலைமைகளைக் கண்டறிந்ததோடு, அவர்கள் நடத்திய கூட்டங்களிலும் பேசியிருக்கிறேன்.

13. கேரள தலைமைச் செயலகம் முன் முற்றுகை போராட்டம் ஏன் நடத்தப்பட்டது?

வனங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டோம். வாழ நிலம் இல்லை. உண்ண உணவு இல்லை. பெண்களும் குழந்தைகளும் எமது சமுதாயத்தினரும் சீரழிக்கப்பட்டார்கள். 2001ல் வயநாடு மாவட்டத்தில் 34 ஆதிவாசிகள் உணவில்லாமல் பட்டினியால் இறந்தனர். இதை அரசு ஏதோ நோய் வந்து இறந்து போய்விட்டார்கள் என்று மறைக்கப் பார்த்தது. நாங்கள் விடவில்லை. போராட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தினோம். மேலும் அப்பகுதியில் ஆதிவாசிகள் பட்டினியால் இறக்காமல் இருக்க அரசு நான்கு மாதங்களுக்கு இலவச அரிசி கொடுத்தது. வேறு

ஒருசில நிவாரணங்களையும் கொடுத்தனர். தற்போதைக்கு இது தேவை என்றாலும் நிரந்தர உதவி நிலம் கொடுங்கள் எனக் கோரிக்கை வைத்தோம். கிரிசி (வேளாண்மை) செய்ய ஒரு வருடம் உதவிக் கேட்டோம். இதெல்லாம் கிடைக்கவில்லை. இங்கு பட்டினியால் சாவதைவிட கேரள தலைமைச் செயலகம் முன்பும், முதலமைச்சர் ஏ.கே.அந்தோணி வீட்டிற்கு முன்பும் சாவோம் என முடிவு செய்தோம். எங்களைப் போல் பாதிக்கப்பட்ட கேரளா முழுவதுமுள்ள ஆதிவாசிகளைத் திரட்டி திருவனந்தபுரம் நோக்கிச் சென்றோம். 2002ம் ஆண்டு தலைமைச் செயலகம் முன்பு குடிசைகள் போட்டு 48 நாட்கள் தங்கி முற்றுகைப் போராட்டம் நடத்தினோம். இப்போராட்டத்தை முறியடிக்க கேரளா அரசு காவல்துறை மூலம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. எங்களுடைய உறுதியை முறியடிக்க முடியவில்லை. மேலும் பொதுமக்கள் மத்தியிலும் எமக்கு ஆதரவுப் பெருகியது. போராட்டம் தீவிரம் அடைந்து கேரளாவை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யும் அளவிற்கு நிலைமை மாறியது. இதன் விளைவால் கேரள முதலமைச்சர் ஏ.கே. அந்தோணி பேச்சுவார்த்தைக்குச் சம்மதித்தார். சி.கே.ஜானு - ஏ.கே. அந்தோணி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. ஒப்பந்தம் கேரளா முழுவதுமுள்ள ஆதிவாசிகளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்படும் என்றது. இது எமக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வெற்றியாகும்.

15. ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டதா?

இதில்தான் பிரச்சினை பூதாகரமாக வெடித்தது. ஒப்பந்தம் போடப்பட்டதோடு சரி. இதை நிறைவேற்ற கேரளா அரசு முயற்சி எடுக்கவில்லை. தொடர்ந்து பல போராட்டங்களை நடத்தினோம். பேச்சுவார்த்தைக்குச் சென்றோம். எந்தப் பயனும் இல்லை. இதன் விளைவுதான் முத்தங்கா கிளர்ச்சி.

16. முத்தங்கா வனவிலங்கு சரணாலயம் உள்ளே புகுந்து நிலத்தை அபகரிப்பது சரியா?

நாங்கள் எங்கேயும் நிலம் பிடிக்கவில்லை. எங்கள் நிலத்தையும், காட்டையும்தான் வனத்துறையும் மற்றவர்களும்

பிடித்துள்ளனர். முத்தங்கா எமது ஆதிவாசிகளின் பாரம்பரிய பூமி. இதன் உள்ளே 600 குடும்பங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்தனர். இவர்களை வெளியே விரட்டிவிட்டு வனத்துறையினர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தனர். எமது மக்கள் காலனிக் குடிசைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். எங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட அந்தக் காடு வனத்துறையாலும், இவர்களின் கூட்டாளிகளாலும் அழிக்கப்பட்டது. இந்த முத்தங்கா வெளியிலிருந்து பார்க்கத்தான் காடு மாதிரி தெரியும். உள்ளே யூகலிப்டஸ் மரங்களும், தரிசு நிலங்களும்தான் உள்ளன. ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படாத நாங்கள் இழந்த நிலத்தை மீட்டெடுக்க உள்ளே சென்றோம்.

17. முத்தங்காவில் என்ன நடந்தது?

2003 ஜனவரி 5ம் தேதி எங்கள் நிலங்களை மீட்க உள்ளே சென்றோம். குடிசைகள் கட்டியதோடு, விவசாயம் செய்ய நிலங்களைப் பண்படுத்தினோம். சுல்தான்பத்தேரி பகுதிகளில் மரம் வெட்டியும், வன விலங்குகளைக் கொலை செய்தும், நிலங்களைக் கொள்ளையடித்து வாழும் கூட்டமும் முத்தங்கா உள்ளே சாராயம் காய்ச்சும் கும்பலும் எங்களை எதிர்த்தனர். வனத்துறையினருடன் சேர்ந்துகொண்டு எங்களை அங்கிருந்து விரட்ட முயற்சி செய்தனர். வனத்துறையினர் யானையின் சாணத்தில் பெட்ரோலை ஊற்றி எமது குடிசைகள் மீது வீசினர். இதில் குடிசைகள் எல்லாம் தீப்பிடித்து எரிந்து நாசமாயின. இதில் ஈடுபட்டவர்களை எமது இளைஞர்கள் பிடித்து விரட்டினர். அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து எங்களை முத்தங்காவை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டுமெனக் கோரி பிப்ரவரி 16ம் தேதி சாலைமறியலில் ஈடுபட்டனர். இதனால் போலீஸ் குவிக்கப்பட்டது. வனத்துறை, காடழிக்கும் மாஃபியா கும்பல் அரசியல் கட்சியின் ஒருசில விஷமிகளின் தூண்டுதலால் 19ம் தேதி போலீசும், வனத்துறையினரும் உள்ளே புகுந்து காட்டுமிராண்டித்தனமான செயலில் ஈடுபட்டனர். குடிசைகளுக்குத் தீவைத்து கொளுத்தியதோடு குழந்தைகள், பெண்கள், வயதானவர்கள் எல்லோரையும் அடித்து உதைத்து

மண்டைகளை உடைத்து, கை கால்களை முறித்தனர். எரியும் தீயில் குழந்தைகளைத் தூக்கி வீசினர். துப்பாக்கியால் வெடி வைத்துப் பலரை காயப்படுத்தியதோடு, ஜோசி என்ற ஆதிவாசி இளைஞரைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றனர். இந்தக் கலவரத்தில் வினோத் என்ற போலீசும் இறந்தார். நானும் கொடுமையாகத் தாக்கப்பட்டேன். 47 குழந்தைகள் உட்படப் பெண்கள், வயதானோர், இளைஞர்கள் அனைவருமாகச் சுமார் 3000த்திற்கும் மேற்பட்டோர் கைது செய்யப்பட்டோம். பாதிக்கப்பட்டோருக்கு முறையான மருத்துவ சிகிச்சைக் கூட அளிக்கப்படவில்லை. உயிருக்குப் போராடியவர்கள் மருத்துவமனையில் கிடத்தப்பட்டபோது, அவர்களின் உறவினர்களைக் கூடப் பார்க்க அனுமதிக்கவில்லை. மருத்துவமனைகளைச் சுற்றி போலீஸ் குவிக்கப்பட்டது. கைது செய்யப்பட்டோர் மூன்று மாதங்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டோம். இதில் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளும் பெண்களும் இன்றும்கூட தீயை பார்த்தால் அலறுகின்றனர். இந்த அளவிற்கு மனப்பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

18. கட்சிகள் ஏன் உங்களுக்கு எதிராகச் சாலைமறியலில் ஈடுபட்டனர்?

எங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கக்கூடாது என்பதில் இவர்கள் உறுதியாக உள்ளனர். காரணம் கட்சிகளின் எடுபிடியாகவும், வேலைக்காரர்களாகவும், கோஷம் போடவும், மாநாட்டிற்குப் போகவும், கொடி பிடிக்கவும் வேறு யார் இருப்பார்கள்? நிலம் கிடைத்து விவசாயம் செய்து நாங்கள் தன்னிச்சையாக வாழ ஆரம்பித்துவிட்டால் இவர்கள் சார்ந்திருக்கும் முதலாளிகளின் தோட்டத்தில் வேலை செய்வது யார்? எங்கள் சமுதாயம் தொடர்ந்து அடிமையாக இருக்கவேண்டும் எங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தினால்தான்.

19. முத்தங்கா சம்பவத்தால் காடு அழியும் எனச் சுற்றுச்சூழல்வாதிகள் பேசுவது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

முத்தங்கா உள்ளே மரம் வளர்க்கிறோம் என 27 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வனத்துறை பணம் பெற்றுள்ளது. இந்தப்

பணத்தில் ஒருசில இடங்களில் யானைகளுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கும் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டதோடு சரி. மிச்சப் பணத்தை ஏப்பம் விட்டனர். உள்ளே இருந்த காட்டுமரங்கள் எல்லாம் வெட்டி கடத்தப்பட்டுள்ளன. தரிசு நிலமாக பாதி இடங்கள் உள்ளன. பேரல் பேரலாக காட்டுக்குள் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது. நாங்களே இதுபோல பலவற்றை உடைத்தெறிந்தோம். காப்பி, மிளகுத் தோட்டங்களைப் பணக்காரர்கள் வைத்துள்ளனர். 20க்கும் மேற்பட்ட காங்கிரீட்டால் ஆன பெரிய பெரிய வீடுகள் உள்ளே கட்டப்பட்டுள்ளன. யானைகளின் நடைபாதையில் மின்வேலி அமைக்கப்பட்டு மிருகங்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வருகின்றனர். இதுபோன்ற சம்பவங்கள் சுற்றுச்சூழல்வாதிகளின் கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை. காரணம் இது பற்றியெல்லாம் பேசினால் இவர்களுக்கு வரும் 'பண்ட்' (நிதி) நின்றுபோய்விடும். காடு யாருக்குத் தேவையோ, அவர்கள்தானே அதை பாதுகாப்பார்கள்? எங்களைத் தவிர வேறு யாரால் காடுகளையும் காட்டு மிருகங்களையும் பாதுகாக்க முடியும்?

20. உங்கள் மீதுள்ள வழக்குகளின் தற்போதைய நிலை என்ன?

அனைத்து வழக்குகளையும் சட்டப்படி சந்தித்து வருகிறோம். கொச்சியில் 7 வழக்குகள் நடைபெற்று வருகின்றது. இதில் 180 நபர்கள்மீது குற்றம்சாட்டப்பட்டுள்ளது. சி.பி.ஐ. விசாரணை தேவை என நாங்கள்தான் கூறினோம். ஆனால், அவர்களும் எங்களுக்கு எதிராகவும், உண்மைக்குப் புறம்பாகவும் செயல்படுகின்றனர். வழக்குகளை பி.யு.சி.எல். மூத்த வழக்கறிஞர் கண்ணபிரான் போன்றவர்கள் உதவியுடன் சந்தித்து வருகிறோம். நீதி வெல்லும்.

21. ஆதிவாசிகள் கோத்தர மகா சபா செயல்பாடுகள் என்ன?

கேரளாவில் தலித் மக்கள்தான் பெரும்பான்மை நிலமற்ற மக்களாக உள்ளனர். இவர்களையும் ஆதிவாசிகளையும்

இணைத்துப் புதிய கண்ணோட்டத்தோடும், அரசியல் செயல்பாட்டோடும் ஆதிவாசிகள் கோத்தர மகாசபா செயல்பட்டு வருகின்றது.

22. நீங்கள் ஆரம்பித்த அரசியல் கட்சியின் செயல்பாடு எப்படியிருக்கிறது?

உண்மையான ஜனநாயகத்தின்மீது எங்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உள்ளது. அரசியல் கட்சி தொடங்கியதற்கு கேரள அரசியல் சூழ்நிலையே காரணம். இதனால் ராஷ்டிய மகாசபா என்ற கட்சியைத் தொடங்கி செயல்பட்டு வருகிறோம். இதில் பெரும்பான்மை தலித்துகள், ஆதிவாசிகள், பிற பாதிக்கப்பட்ட மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறோம்.

23. உங்களது ஒட்டுமொத்த போராட்டத்தின் விளைவு என்ன?

எங்கள் சமூகத்தினர் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியும் எழுச்சியும் உருவாகியிருக்கிறது. எங்களை அடக்கி ஒடுக்கியவர்கள் இனியும் அதைச் செய்யமுடியாது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி உள்ளோம். கேரள ஆதிவாசிகளின் பிரச்சினைகளை நாடறியச் செய்திருப்பதோடு பலரது கவனத்தை எங்கள்மீது விழிச் செய்திருக்கிறோம். கேரளாவில் சுமார் 53 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு நிலம் கிடைக்க முயற்சி எடுத்துள்ளோம். இடுக்கி, குண்டாலா, பூபாலா, மரையூர் பகுதிகளில் ஏற்கெனவே நிலங்களும், அதற்குப் பட்டாவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டோம். தற்போது ஆர்லா பாம் என்ற இடத்தில் 7500 ஹெக்டேர் நிலம் எமது சமுதாயத்திற்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் 3500 ஹெக்டேர் இதுவரையில் பிரித்து மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 840 குடும்பங்களுக்குப் பட்டாவும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது இந்த நிலத்தில் கிரிசி செய்வதற்கு அனைத்து முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளோம். இதெல்லாம் எமக்குக் கிடைத்த வெற்றிதான். போராடியதால்தான் இதை எல்லாம் சாதிக்க முடிந்தது.

24. தமிழ்நாட்டு ஆதிவாசிகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

எம்மைப் போலவே அவர்களும் காடுகளையும் நிலங்களையும் இழந்து வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் தொண்டு நிறுவனங்களின் கைகளில் சிக்கி உள்ளனர். ஆதிவாசிகளுடைய குரல் தமிழ்நாட்டில் பெரிய அளவில் வெளிப்படவில்லை. அதற்கான முயற்சிகள் முழுமையாக எடுக்கப்பட வேண்டும். நீலகிரி, கோவை, திண்டுக்கல் மாவட்ட மலைப்பகுதி ஆதிவாசிகளுடன் இணைந்துச் செயலாற்றி இருக்கிறேன். கேரளாவைவிட தமிழ்நாட்டுப் பழங்குடிகளை ஒருங்கிணைப்பது சுலபமானது. காரணம் கேரளாவில் கட்சிகளின் பிடியில் ஆதிவாசிகள் சிக்கியுள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் இந்த நிலை இல்லை.

**நன்றி நட்பு, இணையஇதழ்
ஊடறு Tuesday, January 18, 2011**

11. பாமா

பாமா (பிறப்பு - 1958), தலித் இலக்கியம் படைக்கும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னணி எழுத்தாளர். இவர் 1992 இல் தன்வரலாற்றுக் கூறுகளுடன் எழுதிய 'கருக்கு' என்னும் புதினம் புகழ் பெற்றது. அதில் இவர் தலித் மக்கள் மொழியைப் பயன்படுத்தி எழுதியது புதிய பாதை வகுத்தது எனக் கருதப்படுகின்றது. கன்னியாஸ்திரியாகிப் பின்னர் அப்பொறுப்பிலிருந்து விலகி ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்தார். இவரது கருக்கு புதினத்தை லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ட்ராம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அப்புதினத்திற்கு 2000 ஆண்டின் 'கிராஸ் வேர்ட்புக்' விருதைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இவரது நூல்கள் - கருக்கு (நாவல்) (1992) - சங்கதி (நாவல்) (1994) -வன்மம் (நாவல்) (2002) -கிசும்புக்காரன் (சிறுகதைகள்) (1996)

மனுசி (நாவல்) (2011).

‘வாழ்க்கையின் பல நிலைகளில் பனங்கருக்குப் போல என்னை அறுத்து ரணமாக்கிய நிகழ்வுகள், என்னை அறியாமையில் ஆழ்த்தி முடக்கிப் போட்டு மூச்சு திணற வைத்த அதீத சமுதாய அமைப்புகள், இவற்றை உடைத்தெறிந்து அறுத்தொழித்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்று எனக்குள் எழுந்த சுதந்திரப் பிரளயங்கள். இவை சிதறடிக்கப்பட்டு, சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் எனக்குள் கொப்பளித்துச் சிதறிய குருதி வெள்ளங்கள் எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் இப்புத்தகத்தின் கரு.’ என்று கருக்கு நாவல் பற்றி சொல்கிறார் பாமா.

தலித் பெண்களுக்குக் கெட்ட வார்த்தைகளை ஆயுதம் - பாமா (இந்தியா)

1. நீங்கள் நிறைய கெட்ட வார்த்தைகளை (வசவு) எழுதுறதா விமர்சன வட்டாரத்திலே ஒரு முணுமுணுப்பு இருக்கே...?

பாமா: படிச்ச பொண்ணுதானே நிறைய கெட்ட வார்த்தைகளை எழுதியிருக்கேன்னு சொல்றாங்க. தலித் பெண்களுக்குக் கெட்ட வார்த்தைகள் தான் ஆயுதம் எங்களாலே கத்தி வச்சுகிட்டு சண்டை போடமுடியாது. தற்காப்புக்கும் கெட்ட வார்த்தைகள் தான். அடிக்கிறவன் வேணுமானா நல்ல வார்த்தையா பேசலாம் அடிபட்டவன் என்ன வார்த்தையைப் பேசுவான்? அப்படித்தான் பேசமுடியும். நீங்க எப்படி எங்ககிட்டேருந்து நல்ல வார்த்தையை எதிர்பார்க்கிறீங்க காலம் முழுக்க சாதியைச் சொல்லி அடிக்கிறே, பெண்ணுன்னு சொல்லி ஒதுக்குறே, பொருளாதார ரீதியா ஒடுக்குறே, கலாச்சார

ரீதியா இழிவுபடுத்துறே இவ்வளவுவையும் தாங்கிகிட்டு நாங்க நல்ல வார்த்தை தான் பேசணும்னா சாத்தியம் இல்லே. அப்படி எழுதினா அது உண்மைக்குப் புறம்பா எழுதுற விசயம் தான்.

2. இப்போது நிறைய பெண் கவிஞர்கள் எழுத வந்திருக்காங்க. அவர்களின் பெண்மொழி சமூகத்தில் சில அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தக்கூடியதா இருக்கு. இது பற்றி நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க?

நிறைய பெண் கவிஞர்கள் பெண் உடல் சார்ந்து, பெண் பிரச்சினைகள், பெண்பாலியல் சார்ந்து நிறைய கவிதைகள் எழுதுறாங்க. அதை நான் குறைச்சு மதிப்பிடல. அதே சமயத்துல பெண்களுக்கு வாழ்வியல் ரீதியான பிரச்சினைகள் இருக்குதில்லே.. பிரசவம், குழந்தைப்பேறு பாலுட்டுவது, தாய்மை, குழந்தையை வளர்ப்பது, வயசுக்கு வருவது இந்த மாதிரி விசயங்கள் இவையெல்லாம் என்னைப்பொறுத்தவரை ஒரு தலித் பெண்ணுக்குப் பிரச்சனைகளே இல்லை. இதைவிட பயங்கரமான பிரச்சனைகளெல்லாம் இருக்கு. நிறைமாச கர்ப்பத்தோட வயல்ல குனிஞ்சு நட்டுகிட்டு வற்ற பெண்களை பார்த்திருக்கேன். மரத்திலே தொட்டில் கட்டி போட்டு குழந்தை பசியோட கத்திக்கிட்டே கிடக்கும் வேலையை முடிச்சிட்டுதான் பாலுட்டவே முடியும். இப்படியெல்லாம் பிரச்சனை இருக்கும் போது இதெல்லாம் ஒரு பிரச்சனைன்னு இவங்க எழுதுறாங்களேன்னு. ஒருகனமில்லாத விசயமாத்தான் எனக்குப்படுது. அதனால இதையெல்லாம் சிலாகிச்சு என்னால பாராட்ட முடியல.

3. உங்கள் தலித் மொழிநடைக்கு நிறைய விமர்சனங்கள் வந்ததில்லையா..?

இதுவரை தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் எல்லாம் ஆண் மொழியில் தான் எழுதிகிட்டிருந்தாங்க. இவங்க என்னுடைய தலித் மொழியை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ரொம்ப கஷ்டப்படுறாங்க. தமிழ் இலக்கிய பிதாமகர்கள் ஒரு வகையான மொழிநடை சுகமான வாசிப்பு என்று வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதைத்தான் எல்லாரும் கடைப்பிடிக்கணும் என்கின்ற எதிர்பார்ப்பு இவங்களுக்கு இருக்கு. ஏன் ஏன் அப்படித்தான் இருக்கணும்? புதியமொழி, புதியநடை, புதிய சொல்லாடல் இருக்கக்கூடாதா? இதை ஏன் இவங்களாலே சகிக்க முடியல்லே இதையே ஆதிக்க சாதியினரோ ஆண்களோ எழுதியிருந்தால் சிலாகித்திருப்பார்கள்.

4. இன்றைய குடும்ப அமைப்பு பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

இப்போது இருக்கிற குடும்ப அமைப்பு பெண்கள் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தக்கூடியது. இன்றைய சராசரி வளர்ப்பு முறையில் பெண்குழந்தை பிறந்தால் பெற்றோர்களுக்குக் கல்யாணக் கவலை வந்துவிடுகிறது. இது மாறணும் பெண் குழந்தைகள் திருமணத்துக்காக வளர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு பொருள் என்கிற கண்ணோட்டத்தை விட்டுட்டு வளர்த்து வந்தோம்னா அது வளர்ந்த பிறகு அதுவே முடிவு செய்து கொள்ளும்.

5. உங்க 'கருக்கு' நாவல் இலக்கிய வட்டாரத்திலே எந்த மாதிரியான கவனிப்பை பெற்றது?

நான் எதிர்பாராத அளவுக்குப் பெரிய வீச்சு கிடைச்சது. அதன் வடிவம் மொழிநடை, விசயம் எல்லாம் புதிசா இருக்கிறதா பரவலா ஏத்துகிட்டாங்க. சில பேர் இது நாவலா? என்ன மொழி நடை இது என்கிற மாதியான விமர்சனத்தை வைச்சாங்க. அதைப் பற்றி எல்லாம் நான் பெரிய அளவுக்குக் கவலைப்படலே. ஏன்னா நான் இலக்கியவாதிகளுக்காக அதை எழுதல. அதனால் எனக்கு அது பெரிய விசயமா தெரியல. சர்ச் சைடுலேருந்து பெரிய எதிர்ப்புக்கள் வந்துச்சு. அதுக்கு நான் என்ன பண்ண முடியும்? நடந்ததைத்தானே எழுதியிருந்தேன்.

5. 'சங்கதி' நாவல்லே கடைசி அத்தியாயத்திலே நானு பறச்சியாய் பெறந்தது ரொம்ப நல்ல காரியமாத்தான் தெரியுது. ஆனா எம்புட்டுத் தடவ இந்தச் சாதில பெறந்ததுக்காக வெக்கப்பட்டுக்கிட்டு வருத்தப்பட்டு

இருந்திக்கேன்னு நினைச்சு கிட்டேன்னு பெருமையா சொல்லியிருக்கீங்க. நீங்கள் சங்கதியில் வாசகர்களுக்குச் சொல்ல வந்த சங்கதி இது தானா?

இந்த மாதியான கஷ்டமான சூழலிலே நாங்கள் இருந்தாக் கூட அதையெல்லாம் உடைச்சிகிட்டு வாழ்ந்து காட்டக்கூடிய பாத்திரப் படைப்புக்கள் அதிலே இருக்கு. அந்தப் பலத்துக்குக் காரணம் தலித் பண்பாடு என்பதைக் கோடிட்டு காட்டுறேன். அந்தப் பண்பாட்டு ரீதியான புரட்சியைச் செய்யும் போது இந்த மாதிரிப்பட்ட ஒரு கஷ்டத்திலேயும் கூட விடுதலை அடைந்த பெண்களோட சரித்திரம் தான் இது என்கிற மெலேஜா இருக்கு.

6. இப்போது உங்களுக்கும் உங்கள் கிராமத்துக்கும் ஆன தொடர்பு எப்படி இருக்கு?

நான் எட்டாவது படிச்சுட்டு 13 வது வயதிலேயே கிராமத்தை விட்டு வெளியே போயிட்டேன். அதுக்கு பிறகு லீவுக்கு போறது தான் அதுக்கு பிறகு நிரந்தரமா அங்கு போய் வாழ்றது இல்லை. நான் பிசிக்கலா இங்க இருக்கேன்னாலும் உணர்வுரீதியா அங்கே தான் இருக்கேன்.. சமூக தளத்திலே இல்லன்னா எழுதுறது கஷ்டம்.

7. 'கருக்கு' 1992ல் வந்தது. சங்கதி 1994ல் வந்தது. இடையிலே நிறைய கதைகள் எழுதியிருக்கீங்களே?

சிறுகதை எழுத முடியும்னு நான் நினைக்கலே. அதுக்காக நான் முயற்சியும் பண்ணலே. 'கருக்கு' வந்த பிறகு இந்திய டுடெல தான் இலக்கிய மலருக்காக ஒரு சிறுகதை கேட்டாங்க அப்போதான் அண்ணாச்சி என்கிற கதையை எழுதினேன். அது எல்லோருக்குமே பரவலா புடிச்சிருந்தது. எல்லாரும் நல்லா இருக்குன்னு சொன்னாங்க. அது எனக்கு ரொம்ப தெம்பா இருந்தது. அந்தக் கதை தான் என்னால கதை எழுத முடியும் என்கிற நம்பிக்கையை உண்டாக்கிச்சு.

8. உங்க ஊர் மக்கள் என்ன மாதிரி பீல் பண்ணாங்க?

கடுமையான எதிர்ப்பு வந்தது. அது நான் எதிர்பார்க்காத ஒண்ணு. ஊருபேரை மட்டும் மாற்றி எழுதியிருந்தேன். ஆனா

லொக்கேசனை வைச்ச இந்த ஊர்தான்னு புரிஞ்சிருக்கலாம். மனுசங்க பேரையெல்லாம் அப்படி அப்படியே வைச்சிருந்தேன். பட்டப் பெயரையெல்லாம் வைச்ச எழுதிட்டேன். அது அவங்களுக்கு கஷ்டமாயிடுச்ச அங்கே ரொம்ப பேருக்கு வாசிக்கத் தெரியாது. வாசிச்ச கொஞ்சப் பேரும் இத எவ்வளவு பேரு படிப்பாங்க என்கிற மாதிரி ஏத்தி விட்டுட்டாங்க. நான் வெளியூருல இருந்ததால எங்க அப்பாவைக் கூப்பிட்டு சண்டை போட்டுருக்காங்க. எங்க ஊருக்குள்ளேயே நான் போக முடியல.

9. உங்க 'கருக்கு' நாவல் தமிழின் முதல் தலித் தன் வரலாற்று நாவலா கருதப்படுது. அதுக்கு தமிழ் இலக்கிய வட்டாரத்திலே பிரமாதமான வரவேற்பும் கிடைச்சிருக்கு அந்த நாவலை நீங்க எந்தச் சூழல்ல எழுதுனீங்க.?

1990ல் கருக்கு வந்தது. அதை நாவலன்னோ சுயசரிதைன்னோ நான் எழுதல. என் மன ஆறுதலுக்காக எழுதினது. 1985ல் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் டீச்சரா வேலை பார்த்துக்கிட்டிருந்த நான் கிறிஸ்துவ மடத்திலே சிஸ்டரா போனா தலித் பிள்ளைகளுக்கு உந்துசக்தியா இருக்கலாம். சுதந்திரமா செயல்படலாம்னு நெனைச்ச அதில சேர்ந்தேன். மூணுவருசம் சிஸ்டர் ஆகுறதுக்கான பயிற்சி. சிஸ்டரான பிறகு நாலுவருசம் அங்கு ஆசிரியராக வேலை பார்த்தேன். நான் எந்த நோக்கத்துக்காக போனேனோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கான சாத்தியமே அங்கு இல்லை. பணக்காரங்க பிள்ளைங்க படிக்கிற ஸ்கூலுக்கு ஆசிரியராதான் இருக்க முடிஞ்சது. மேல்மட்டத்து ஆட்களை மேலும் மேலும் தூக்கிவிடுகிற காரியத்தைத் தான் அவங்க செஞ்சுகிட்டிருந்தாங்க. என்னைப் போன்ற கஷ்டப்படும் தலித் மக்களுக்கு என்னால எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லங்கிறது ரொம்ப வேதனையா இருந்தது. என்னோட தலித் கலாச்சாரத்துக்கும் அங்குள்ள கான்வென்ட் கலாச்சாரத்துக்கும் கொஞ்சம் கூட ஒத்துப் போகல. எங்களோடது வெள்ளத்தியான கலாச்சாரம் அவங்களது அப்படி கெடையாது. பூடகமா வேஷம் போடுகிற மாதிரிதான் எனக்குப் புரிஞ்சது. என்னால அப்படி

வேஷம் போட்டுகிட்டு இருக்க முடியல எனக்குப் பொருத்தமில்லாத இடம்னு என் மனசல பட்டது. அங்கிருந்து 1992லே வந்தேன்.

வெளியே வரும் போது வேற வேலை இல்ல. சேமிப்போ சொத்து சொகமோ எதுவும் கிடையாது. வெறுமனே வெறுங் கையோட வெளியே வர்றேன். ஏழவருசம் உள்ளேயே கிடந்துட்டேன்ல சாதராண மனிதர்களோட உறவு கொள்ளவோ சமுதாயரீதியான வாழ்க்கைக்கோ தகுதி இல்லாத மாதிரியான உணர்வு எனக்கு இருந்தது. அது தான் எனக்கு ரொம்ப வேதனையா இருந்துச்சு எதிர்காலம் பத்தின கனவு இல்லன்னாலும் அந்த நிகழ்காலத்துல வாழ்றதுக்கு கூட வழிவகை ஒண்ணும் தெரியல. அப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழல். என்ன பண்ணதுன்ட்டு சின்னதா ஒரு வேலை பார்த்துகிட்டு ஜீவிதம் பண்ணிக்கிட்டிருந்தேன். என் கிராமத்து சந்தோசமான கலகலப்பான சூழல் எல்லாமே இழந்து போய் இன்னிக்கு இப்படி உட்காந்து இருக்கோமே என்கிற ஒரு புரிதல் எனக்கு ஏற்பட்டுச்சு. மறுபடியும் அந்த வாழ்க்கைக்கு ஏங்குகிற மாதிரியான சூழல். எங்க குடும்ப நண்பர் மாற்குவிடம் என் சூழ்நிலையைச் சொன்னேன். வாழ்க்கையிலே ஒருபிடிமானமே இல்லாம அந்தரத்திலே இருக்கிற மாதிரி இருக்குன்னு சொல்லி அழுதேன். அப்போதான் இதையெல்லாம் ஒரு நோட்டுல எழுதி வை மனசுக்கு ஆறுதலா இருக்கும்னு மாற்கு சொன்னார். ஒரு ஆறு மாசம் மனசுக்கு என்ன என்ன பட்டதோ அதையெல்லாம் ஒரு நோட்டுல எழுதினேன். பிறகு வாசிச்சபோது எனக்கு நல்லா இருந்தது. அதை புத்தகமா போடலாம்னு சொன்னாங்க. ஆனா எனக்கு அதிலே உடன்பாடு இல்ல. என் விசயம் மட்டுமல்ல அது ஊர்மக்கள் பலரோட விசயங்களும் கலந்து ஒரு கலவையா வந்திருந்தது. அது தலித்மொழி பொதுமொழி என ரெண்டு மொழியிலேயும் கலந்து எழுதியிருந்தேன். ரெண்டு மூணுநண்பர்களும் வாசிச்சிட்டு இந்த தலித் மொழிநடை புதுசா இருக்கு மொத்தத்தையும் இதே மொழிநடையிலேயே கொண்டு வந்துட்டா நல்லா இருக்கும் என சொன்னாங்க. மறுபடியும்

எழுதி எடிட் பண்ணி கொடுத்தேன். புத்தகமா அவங்களே போட்டாங்க அப்படி வந்தது தான் 'கருக்கு'.

10. மேல் சாதிக்காரங்களோட ரியாக்சன் எப்படி இருந்தது?

அவங்கள்ல சில பேரு படிச்சிருக்காங்க ஆனா நேரடியா மோதல. எங்க சனங்க அவங்ககிட்ட வேலைக்குப் போகும் போது ரொம்ப குத்தலா பேசி திருப்பி அனுப்பியிருக்காங்க.

11. உங்க ஊர் எதிர்ப்பை எப்படி எதிர்கொண்டீங்க?

எங்க ஊரிலே என்னை அடிக்கணும்கிற மாதிரித் திட்டம் போட்டிருக்காங்க. ஒரு பையன் எனக்கு கடிதம் போட்டிருந்தான் 'கருக்கு' பற்றி ஒரு ஆயவுக் கடிதம் எழுதி உங்களைப் போல வேறு யாரும் நம்ம விசயங்களை இப்படி எழுதினது கிடையாது. நீங்க மட்டும் தான் எழுதியிருக்கீங்க. இவங்க தவறா புரிஞ்சிக்கிட்டாங்க. நான் அவங்களுக்கு விளக்கிச் சொல்றேன்னு எழுதியிருந்தான். அவன் கல்லூரி மாணவர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு தெருவிளக்கு வெளிச்சத்திலே உட்கார வைச்சு சத்தமா வாசிச்சு ஒவ்வொரு விசயத்தையும் இந்த விசயத்த தான் இப்படி இப்படி எழுதியிருக்கான்னு புரிய வைச்சிருக்கான். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமா ஒரு மாதிரி புரிஞ்சிக்கிட்டாங்க. எங்க ஊரிலே அம்பேத்கார் சிலை ஒன்னு வைச்சாங்க. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு என்னைக் கூப்பிட்டிருந்தாங்க. எனக்கு 'கருக்கு பாமா'-ன்னு அடைமொழி வைச்சி அழைப்பிதழ் போட்டிருந்தாங்க. எனக்குப் பாராட்டும் நடத்தினாங்க. அந்த மண்ணைவிட்டுப் பிரிஞ்சு வந்து ரொம்ப நாளாகி இருந்தது. ஆனா இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு என் கிராமத்துக்கும் எனக்கும் ஒரு ஆழமான நெருக்கம் உறவு ஊரே சொந்தமான மாதிரி ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கு

12. உங்க படைப்புக்கள் எந்தெந்த மொழிகளிலே வந்திருக்கு?

'கருக்கு', 'சங்கதி' ரெண்டும் இங்கிலீஸ்லே வந்திருக்கு சங்கதி பிரெஞ்சிலே வந்திருக்கு. அதோட வெளியீட்டு விழாவுக்கு நான் பாரிசிக்குப் போயிருந்தேன். நாவல் நல்லா

இருக்குன்னு சொன்னாங்க. வன்மம் நாவலும் கிசும்புக்காரன் சிறுகதைத்தொகுதியும் ஆங்கிலத்தில் வரப்போகுது. அண்ணாச்சி சிறுகதை 16 இந்திய மொழிகள்லே வந்திருக்கு.

13. உங்க மன ஆறுதலுக்காக உங்களுக்கு நீங்களே எழுதிகிட்டது தான் கருக்குன்னாலும் ஒரு அற்புதமான மொழிநடை அதிலே உங்களுக்கு கைவந்திருக்கு. சமூகம் பற்றி தெளிவான புரிதலும் உங்களுக்கு இருந்திருக்கு பிரச்சினைகளை எந்தவித தயக்கமோ கூச்சமோ இல்லாம எழுதியிருக்கீங்க. ஆக எழுத்துப் பயிற்சியும் தீவிர வாசிப்பும் ஏற்கனவே உங்களுக்கு இருந்திருக்கின்னு நினைக்கிறேன். ?

ஆரம்பகால வாசிப்பின்னா நான் ஹைஸ்கூல்ல படிக்கும் போது அண்ணன் (ராஜ் கௌதமன்) காலேஜ் படிச்சுட்டு வீட்டில இருந்தாங்க. அப்போ எங்க ஊர் பக்கத்துல இருந்த லைப்ரரியிலேயிருந்து நிறைய புத்தகங்களை எடுத்துகிட்டு வந்து படிப்பாங்க. இந்திரா பார்த்தசாரதி, நா.பார்த்தசாரதி, அகிலன், ஜெயகாந்தன், இந்த மாதிரி நாவல்கள் தான். அப்போதெல்லாம் தேடிப்பிடித்துப் படிக்கிற பழக்கமில்லே. கிடைக்கிறதைப் படிக்கிறது. அப்போது எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சது ஜெயகாந்தன் நாவல்கள். ஜெயகாந்தன் மற்ற எழுத்தாளர்கள்லே இருந்து வேறுபட்டு நிக்கிறாரு என்பது மட்டும் அப்போ புரிஞ்சது. இப்போ நினைக்கும் போது மற்றவர்கள் பாலியில் ரீதியான, உளவியல்ரீதியான, மேல்தட்டு வர்க்கம் சார்ந்த விசயங்களைப் பதிவு செய்த போது இவர் நம்மள மாதிரி கஷ்டப்படுகிற உழைக்கும் அடித்தட்டு சனங்களைப் பற்றி எழுதுறாருன்னு தோணியிருக்கு. கல்லுரிக்குப் போன பிறகு சிவசங்கரி, இந்துமதி, லக்ஷ்மி இப்படியான புத்தகங்களை வாசிச்சிருக்கேன். இப்படித்தான் என் ஆரம்பகால வாசிப்பு இருந்தது. 'கருக்கு' வெளிவந்த பிறகு வந்த விமர்சனங்களுக்குப் பிறகு தான் இவங்க சொல்ற நாவல்லாம் எப்படியிருக்குன்னு தெரிஞ்சிக்கலாமனு பரவலா படிக்க ஆரம்பிச்சேன். என் ஆரம்ப கால எழுத்தைப் பற்றி கேட்டிங்களிலே கல்லுரி

நாட்களிலே கவிதைகள் எழுதியிருக்கேன். இயற்கையைப் பொருளாதார ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கவிதைகளாக்கி இருக்கேன். ஆனா எந்தப் பத்திரிகைக்கும் அனுப்பினது கிடையாது. கல்லூரி மலரிலே நிறைய வெளிவந்திருக்கு.

14. இதுவரை 29 கதைகள் எழுதியிருக்கீங்க. ஒவ்வொரு கதையிலேயும் பழைமையை உடைச்சு புதுமையை புகுத்துற மாதிரியான ஒரு ஃபார்மட் இருக்கு. குறிப்பா 'அந்த காலத்தில்'னு ஒரு கதை. அதிலே தலித்துகளிடம் அந்தக்காலத்திலிருந்தே எதிர்ப்புணர்வு இருந்திருக்கு என்கிற விசயத்தைப் பதிவு செஞ்சிருக்கீங்க?

அந்தந்த வாழ்நிலைச் சூழலில் நடந்த சம்பவங்களை நான் ஹைலைட் பண்ணினும்னு நெனைக்கிறேன். ஒட்டுமொத்தமான புரட்சின்னு இல்லைன்னாலும் சின்னச்சின்ன விசயங்கள் நிறைய நடந்துகிட்டிருக்கு. இப்பதான் தலித் எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்னு சொல்றோம். ஆனால் அப்போதே சின்னச் சின்ன நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கு. அதெல்லாம் பதிவு பண்ணப்படல அப்போ தலித்துகளுக்குப் படிப்பறிவு இல்லே. அப்போது எழுதிய ஆதிக்க சாதியினர். அவர்களுக்கு எதிரான விசயங்களைப் பதிவு பண்ணுவாங்களா. என் கதைகளைப் படிச்சுட்டு நிறைய பேரு இப்படி நடக்குமான்னு கேட்கிறாங்க. இதுல என்ன தெரியுதுன்னா சமூகத்தில் அடிமட்டத்துல நடக்கிற எந்த விசயமும் அவங்களுக்குத் தெரியல என்கிறது தான். தெரிஞ்சுக்கிறதுக்கான முயற்சிகளையும் அவங்க எடுத்துக்கிறதில்லை. நான் எழுதியிருக்கிறது. கொஞ்சம் இன்னும் எவ்வளவோ கொடுமைகள் நடக்குது. திண்ணியத்திலே மலத்தை வாயிலே திணிக்கல்லையா? இதைவிட காட்டுமிராண்டித்தனம் என்ன இருக்கு.. இப்படி கேவலமான விசயம் ஏராளம் நடந்துகிட்டுதான் இருக்கு. வெண்மணிச்சம்பவம் நடக்கலியா? இப்படி நடக்குமான்னு கேட்கும்போது எனக்கு எரிச்சல் தான் வருது?

15. உங்க சிறுகதைகளை ஒரு தொகுப்பா படிக்கும் போது ஒரு நாவலைப் படிச்ச அனுபவம் ஏற்படுது. ஏன்னா உங்க

வாழ்ககையில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்களைத்தான் கதைகளையும் கொண்டு வந்திருக்கீங்க. ஆனா உங்க நாவல் பேசப்பட்ட அளவுக்குச் சிறுகதைகளெல்லாம் பெரிய அளவுக்கு பேசப்படலியே?

அண்ணாச்சி, கிசும்புக்காரன், பொன்னுத்தாயி மாதிரியான பல சிறுகதைகள் பத்திரிகைகளில் வந்தபோது நிறைய பேசப்பட்டிருக்கு பொன்னுத்தாயி கதையை அறிவொளி மூலமா பரவலா எடுத்துகிட்டு போனாங்க. எல்லா கதைகளும் பரவலா பேசப்படல என்பது உண்மைதான். ஆனா ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் எல்லாக்கதைகளையும் ஆய்வு செய்துகிட்டுதான் இருக்காங்க.

16. 'கருக்கு' போலவே 'சங்கதி'யிலேயும் அதே மாதிரியான மொழிநடை வாழ்க்கைச் சூழலைக் கொண்டு வந்திருக்கீங்களே?

இது வேணுமினே பண்ணதுதான் மொழிநடையில் 'கருக்கு' அதுவா அமைஞ்சது. சங்கதி வேணுமினே பண்ணது. சங்கதி புத்தகமா வெளியிடணும்கிற திட்டத்தோடயே எழுதின நாவல் நான் சந்தித்த நான் பார்த்த நான் கேள்விப்பட்ட தலித் பெண்கள் பற்றி எழுதப்பட்டது. 2 நாவல்களிலேயும் மொழிநடையை மட்டும் தான் ஒன்னுன்னு சொல்லலாம். கருக்கிலே இருக்கிற விசயங்கள் வேற சங்கதியிலே இருக்கிற விசயங்கள் வேற கருக்கிலே ஆரம்பத்தில் இருந்து கடைசி வரைக்கும் நான் போய்கிட்டே இருப்பேன். என்னோட வாழ்க்கை நூலிழை மாதிரி போய்கிட்டே இருக்கும் அதைச் சுத்தி மற்ற கதாபாத்திரங்களைப் பின்னி இருப்பேன். ஆனா சங்கதி அப்படி இல்லை. அதிலே மூணு தலைமுறை வரும். குழந்தைப்பருவம், அடலசண்ட் பருவம், தற்காலத்தில் நான் என்கிற மாதிரி இருக்கும்.

17. 'சங்கதி' நாவலின் முன்னுரையில் இதனைப் படிக்கும் தலித் பெண்கள் வீறுகொண்டு எழுந்து வெற்றிநடை போட்டு புதியதொரு சமுதாயம் உருவாக்கும்

முன்னோடிகளாகப் புரட்சியைத் தொடங்கித் தொடர வேண்டும் என்ற ஆசையில் நம்பிக்கையில் எழுதியிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள்;. உங்கள் ஆசை எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியிருக்கு?

நான் புரட்சின்னு சொல்ல வந்தது. இயக்கரீதியான புரட்சி இல்லை பண்பாட்டுரீதியான புரட்சி. அப்படியான புரட்சி நடந்தது. நடந்துகிட்டிருக்கு. சங்கதியில் வற்ற கேரக்டர்களைப் பார்த்தீங்கன்னா அவங்க வாழ்க்கையிலே புரட்சி நடந்திருக்கு அவங்க விடுதலை பெற்ற பெண்மணிகளா அவங்க வாழ்க்கையிலே இருக்காங்க. அதுக்காக அவங்க சராசரி பெண்ணோட வாழ்க்கையிலே ருந்து முற்றிலுமா வேறுபட்டாங்கன்னு சொல்ல வரலே. அன்றாடம் கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதிலேயும் அந்தப் பண்பாட்டுப் புரட்சியிலே ஒரு சுதந்திரமான ஜீவிதத்தைக் கண்டு பிடிக்கிறாங்க. திருமணம், குடும்பம் என்பது நம்மை தடைப்படுத்தக் கூடிய விசயம் என்பதை பல பெண்கள் புரிஞ்சுகிட்டு என்னை ஒரு மாடலா வைச்சுகிட்டு இருக்காங்க.

18. உங்கள் 'வன்மம்' நாவலில் பள்ளர் பறையர்களுக்கிடையேயான பிரச்சனைகளை எழுதியிருக்கீங்க. தலித் ஒற்றுமை அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது என்பதை வலியுறுத்தி இருக்கீங்க. தலித் ஒற்றுமையின் மூலமா மட்டுமே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முடியும்னு நம்புறீங்களா?

வன்மத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற முக்கிய விசயம் வேறு தலித் உட்பிரிவுகளுக்கும் சரியான புரிதல் இல்லாத இளைஞர்கள் வளர்ந்து வரும் தலைமுறை எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். உட்பிரிவுகள் ஒற்றுமையோடு சேர்ந்து நிற்கும் போது அதிகாரத்தை நோக்கி நகர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. என்பதைச் சொல்கிறேன். வன்மம் பழங்கதை கிடையாது. சமகாலப்பிரச்சினை கண்ணாம் பட்டி என்கிற கிராமத்துக்குள்ளே மட்டும் அடங்கிப்போன விசயம் ஒரு வீட்டுக்குள்ளே ரெண்டு

பேருக்கு இடையிலே நடக்கிற பிரச்சினை மாதிரி. என்னுடைய ஆதங்கம் என்னன்னா இந்தக் கலவரங்களாலே வளருகின்ற தலைமுறை ஒரு பகைமை உணர்வோடு வன்மத்தோடு வளர்ந்துகிட்டு வருது. இதனால் அவர்களை அரசியல் ரீதியாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை அழித்துக்கொண்டே வருகிறோமே என்பதைச் சொல்வது தான் வன்மம்.

19. தலித் இயக்கங்கள் இப்போது தான் வளர ஆரம்பிச்சிருக்குஃ அதுக்கு முன்னாடி தலித்துகளுக்காகப் போராடின பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் திராவிட இயக்கங்கள் பற்றிய எந்தப் பதிவும் உங்கள் படைப்புகளிலே காணாமே?

பொதுவுடைமை இயக்கம் திராவிட இயக்கம் இரண்டும் வன்மம் கதை நடந்த அந்த ஊரில் இருந்தது. இப்போதும் இருக்கிறது. பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் தலித் மக்கள் அதிகமாக இருக்காங்க. பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் இப்போதான் சாதியைப்பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனாலும் வர்க்கத்துக்குக் கொடுக்கிற முக்கியத்துவம் சாதியத்துக்குக் கொடுக்கிறதில்லே. வர்க்கம் ஒழிந்தால் சாதி தானாக ஒழியும்கிறாங்க. அதில எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. என்னதான் வசதியிருந்தாலும் கோடீஸ்வரனாக இருந்தாலும் சாதிய முத்திரைப் போகல. சில பேரு நகர்புறங்களில் சாதிய உணர்வு இல்லைங்கிறாங்க. அப்படியெல்லாம் நிச்சயமா கெடையாது. நகர்புறத்துக்கும் வடிவங்கள்தான் மாறி இருக்கிறதே தவிர மற்றப்படி சாதிய அடையாளம் என்பது செத்து மண்ணுக்குள்ளே போகிற வரைக்கும் இருக்கத்தான் செய்யுது. அதிலே எந்த மாற்றுக் கருத்தும் எனக்கு இல்லை. வர்க்கரீதியாக விடுதலையாகிட்டிங்கன்னா யாரையும் சார்ந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பது தான் உண்மை. ஆனால் வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குச் சாதி ஒழிப்புக்கும் முக்கியத்துவம்

கொடுத்தாகணும். தலித் பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைத்துவிட்டால் அனைவருக்குமே விடுதலை கிடைத்துவிடும்.

20. உங்க தலித் மொழியை மற்ற மொழிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு நுட்பமா கொண்டு போக முடிஞ்சிருக்கு?

தமிழிலேருந்து தெலுங்குக்கும், மலையாளத்துக்கும் பண்ணும் போது மொழிநடையை ஓரளவுக்கு மெய்ன்டன் பண்ணமுடியுது. ஆங்கிலம் என்று போகும் போது கொஞ்சம் அடிபடத்தான் செய்யுது. அதுக்காக மொழி பெயர்க்காமலும் இருக்க முடியாது. மொழிபெயர்ப்பின் மூலமாத்தான் தமிழ்நாட்டு தலித் பிரச்சனையை இந்திய அளவிலே சர்வதேச அளவிலே பேசமுடியுது.

21. லட்சியம்னு ஏதாவது வைச்சிருக்கீங்களா?

எழுதுவது எனக்கு தொழில் கிடையாது. இப்படியான பிரபலம் நான் எதிர்பார்க்காதது. அது பாதிக்காததாலே தான் இன்னமும் எழுதமுடியுது. நான் இங்கே ஒரு சாதாரண ஆசிரியை சாதாரணமா இங்கே குடியிருக்கேன் நான் ஒரு தலித் என்பதாலே தலித் மக்களுக்கு உதவி செய்யணும்கிற எண்ணம் இயல்பாகவே இருக்கு என் ஸ்கூல் பிள்ளைகளுக்கு என் வாழ்க்கையைத்தான் முன் மாதிரியா சொல்றது. நானும் உங்களை மாதிரி கிராமத்திலிருந்து வந்தேன் கல்வியினாலே நாம் விழிப்புணர்வு அடையலாம் இயற்கையிலே இருக்கிற போராட்ட குணத்தை இன்னும் கூர்மைப்படுத்தலாம். போராடி வாழலாம் என்கிற மாதிரியான தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுறேன். இங்கே யாருக்கும் நான் எழுத்தாளரா தெரியாது. அப்படி பெரிய எழுத்தாளரா நான் காட்டிக்கிறதும் கிடையாது. மளிகைக்கடைக்காரர், முட்டைக்கடைக்காரர் பேப்பரிலே என் போட்டோவைப் பார்த்துட்டு நீங்க கதை எழுதுகிறவங்களான்னு கேட்பாங்க. அவ்வளவுதான் மக்கள் பிரச்சினையை எழுதணும் வெளிப்படுத்தணும் என்பது தான் முக்கியம் என்னைப் பாதிக்கிற விசயங்களை எழுதுவேன். விமர்சனங்களுக்காக நான் என்னை

மாற்றிக்கிட்டு சமரசம் பண்ணிக்க மாட்டேன். விருதுக்காகவோ, அங்கீகாரத்துக்காகவோ எழுதமாட்டேன். விமர்சிப்பது அவர்கள் சுதந்திரம் எழுதுவது என் கடமை.

22. மகளிர் தினம் பற்றி?

மகளிர்க்கான பிரச்சினைகளை அந்த ஒரு நாளிலாவது எல்லோரும் யோசிக்க வேண்டிய கடப்பாடு இருக்கு. கூட்டங்கள் பேரணிகள் நடக்கும். பெண்களிடமிருந்து புதிய படைப்புக்கள் வரும். அந்த நாளில் மட்டுமில்லாமல் தொடர்ந்து விழிப்புணர்வு வேணும். பெண்களை இழிவுபடுத்துகிற மாஸ்மீடியா மதங்கள் குடும்ப அமைப்புகள் இவற்றில் மாற்றம் ஏற்பட இந்த தினம் பயன்படணும்.

(நன்றி: புத்தகம் பேசுது)

ஊடறு Monday, August 22, 2005

12. பா. ஜீவசுந்தரி

எழுத்தாளர் பா. ஜீவசுந்தரி, பெண்களையும் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் தன் எழுத்தில் ஆவணப்படுத்தி வருவதில் முன்னோடியாக இருப்பவர். மூவலூர் இராமாமிர்தம் வாழ்வும் பணியும் (புலம் வெளியீடு) என்ற நூல் மிக முக்கியமான ஆவணம். சமீபத்தில் மூவலூர் இராமாமிர்தம் எழுதிய 'இஸ்லாமும் இந்தியர்களின் நிலைமையும்' (கருப்புப் பிரதிகள் வெளியீடு) என்ற நூலை பதிப்பித்திருக்கிறார். 'ரசிகை பார்வை' (கயல்கவின் வெளியீடு), தமிழில் பெண்ணின் பார்வையில் தமிழ் சினிமாவில் ஜொலித்த பெண் நட்சத்திரங்களின் வாழ்க்கை ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறது. அரிதான ஆவணமாக இது வெளிப்பட்டுள்ளது. வெகுஜன பத்திரிகைகளில் பெண்கள் குறித்தான பதிவுகளைக் காத்திரமாகப் பதிவு செய்து வருகிறார்.

பெண் பற்றிய பார்வையை ஆண்கள் மாற்றிக் கொள்ளட்டும். - பா.ஜீவசுந்தரி

1. இன்றைக்கு நாடறிந்த எழுத்தாளராக, வசீகரிக்கும் சொல்வளங்களில் திணறடிக்கும் தங்களுக்குப் புத்தகங்களைத் தொடுவதற்குக் கூட அனுமதிமறுக்கப் பட்டதாக வாசித்திருக்கிறேன். இரண்டு நிலைகளையும் கடந்துவந்ததை இன்று எப்படி திரும்பிப்பார்த்து உணருகிறீர்கள்?

இடதுசாரி குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்ததால், சிறு வயது முதலே ஏராளம் புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கும் அன்றாட நிகழ்வாகவே ஆனது. எனக்கென்று தனியாகச் சிறுவர் இதழ்களான 'கோகுலம்', 'அம்புலிமாமா', காமிக்ஸ் புத்தகங்களுடன், ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு குழந்தைகள் நூல்கள் அனைத்தும் ஏராளமாக வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் டாம் சாயர், லிட்டில் ப்ரின்ஸ் போன்ற நூல்களும் அடக்கம். அப்பா, அம்மா இருவருமே அதில் எந்தக் குறையும் வைக்கவில்லை எனக்கு. புத்தகங்களை வைத்துக் கொள்வதற்கென்று தனியாக எனக்கு ஒரு அலமாரியே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதையும் தாண்டி, கண்ணாடி அலமாரியில் அடுக்கப்பட்டிருக்கும் அப்பாவின் புத்தகங்கள் மீது என் கவனம் திரும்பியது இயல்பானது. புத்தகங்களை அடுக்கி வைப்பது என் வேலை. அப்படித்தான் அவற்றையெல்லாம் படிக்க ஆரம்பித்தேன், திடீரென்று எங்கள் குடும்பம் சூறைக்காற்றில் அகப்பட்ட குடிசையைப் போல பிய்த்தெறியப்பட்டது. ஆளுக்கொருவராக ஒவ்வொரு திசையில் பிரிந்து உறவினர் வீடுகளில் இருக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டபோதுதான் புத்தகங்களைக் கண்ணில் பார்க்கவும் முடியாத ஒரு நிலையை நோக்கித் தள்ளப்பட்டேன்.

கிராமத்தில் சிறிய தாத்தா வீட்டில் ஓராண்டுக்கும் மேல் தங்க நேர்ந்த சூழலில், என் மாமா ஒருவர் மட்டுமே நூலகத்திலிருந்து புத்தகங்களை எடுத்து வந்து படிப்பார். அதை நானும் படிப்பேன். ஆனால், வீட்டு வேலைகள் அனைத்தையும்

முடித்த பின் இரவு நேரத்தில்தான் படிக்க முடியும். லைட்டை எரிய விட்டால் திட்டுவார்கள் என்பதால், சிம்னி விளக்கைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு படிப்பேன். நூலகத்திலிருந்து எடுத்து வந்த புத்தகமானதால் அதைக் குறிப்பிட்ட நாளைக்குள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதால் அப்படி படித்து முடிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஒருமுறை எம்.வி.வெங்கட்ராமின் 'வேள்வித்தீ' நாவலை வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். அந்த நாவல் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பட்டுநூல்காரர்கள் என்ற பட்டு நெசவாளிகளான செளராஷ்டிரர்கள் வாழ்க்கையைப் பேசும் நூல். பகட்டான பட்டு நெய்பவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வளவு அவலம் நிறைந்தது என்பதை அற்புதமாகச் சொல்லும் நூல். அதனால் மிகவும் ஆர்வத்துடன் அதை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். கிராமம் என்பதால் விவசாயம் தொடர்பான வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும். நெல் அவித்துக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கையால் அடுப்பை எரிய விட்டுக்கொண்டே அதைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். நாவலின் சுவாரஸ்யத்தில் அடுப்பு அணைந்து போனதை கவனிக்கவில்லை. அடுத்தநாள் அந்தப் புத்தகம் லைப்ரரியில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசரமும் அதில் கலந்திருந்தது. அதை கவனித்த என் மாமி, படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை என் கையிலிருந்து பிடுங்கி, சட்டென்று அடுப்புக்குள் வீசியெறிந்து விட்டார். ஒரு நொடியில் அது புகைந்து எரிந்து போய்விட்டது. நெல் அவித்து முடித்து அந்த அடுப்பு அணைக்கப்பட்டு விட்டபோதும், என் நெஞ்சில் மூண்டெழுந்த கனல் மட்டும் அணையவேயில்லை. அதன் பின் அந்த நாவலை நான் தேடிப் படிக்க பத்தாண்டுகளானது. அந்த ஓராண்டு முழுதும் புத்தகங்கள் படிப்பதால், ஒளித்து வைக்கப்பட்டு, அல்லது கிழிக்கப்பட்டு ஏராளம் மனக்கசப்புகள். ஆனால், மீண்டும் என் வீட்டுக்கு நான் வந்தபின் பழையபடி புத்தகங்கள் என் வாழ்க்கையில் வசந்தத்தை வீசி அர்த்தமுள்ளதாக்கின. ஆனால், இன்று வரை 'வேள்வித்தீ'

ஏற்படுத்திய கனலின் கதகதப்பு என் மனதை விட்டு நீங்கவில்லை.

ஆனால், அதன் பிறகு எப்போதுமே புத்தகங்களுடன் இணைந்ததுதான் என் வாழ்க்கை. அப்பா வீட்டில் வைத்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களுடன் நான் சேமித்து வைத்திருந்தவற்றையும் நண்பர்களின் வீடுகளில் அலங்காரமாக அடுக்கி வைத்திருந்த நூல்களையும் கேட்டுப் பெற்று தென்னங்கீற்று வேயப்பட்ட ஒரு சிறிய அறையில் 2500 நூல்களுடன் 'பாரதி நூலகம்' என ஒரு நூலகத்தைத் தொடங்கினேன், சில நண்பர்களும் அதற்கு உதவி செய்தார்கள். நன்கொடையாகப் பலரிடமும் பெற்ற தொகைக்கு நூல்கள் வாங்கிய பில்களை அவரவருக்கே அனுப்பி விடுவேன். பெரும்பாலும் பள்ளிக்குழந்தைகள், பெண்கள், இளைஞர்கள் அங்கு வந்து புத்தகங்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். பள்ளி மாணவர்கள் அங்கேயே அமர்ந்து படிப்பதும் உண்டு. அதில் ஏராளமானவர்கள் நல்ல வாசகர்களாக, புத்தகக் காதலர்களாக, தீவிர இலக்கிய வாசிப்பாளர்களாக உருவானார்கள் என்பதைப் பெருமைக்குரிய விஷயமாகப் பார்க்கிறேன். இரண்டாண்டுகள் மிகுந்த சிரமத்துடன், எந்த வருமான நோக்கமும் இன்றி அதை நடத்தினேன். அதன் பின் தொடர்ந்து நடத்த என் பத்திரிகையாளப் பணிச்சூழல் அனுமதிக்கவில்லை. இப்போதும் புத்தகங்கள் சூழவே வாழ்க்கை நகர்கிறது

2. இன்றைய காலச்சூழலில் ஆண்களுக்கு நிகராய் பெண்களும் சமமான போட்டிகளில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகையில் அவர்களுக்கான இலக்கை அவர்கள் எட்டிவிட்டதாக கருதுகிறீர்களா? உங்கள் பார்வை என்ன?

இருவரையும் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியாளர்களாக நான் கருதுவதில்லை. இருவரும் சமமானவர்கள் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறி வருகிறார்கள். ஆனால், முழுவதும் ஆண்கள் அளவுக்கு எந்த இடத்தையும் எட்டிப் பிடிக்கவில்லை என்பதே உண்மை. எந்த

ஒரு அலுவலகத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் - அது அரசு சார்ந்ததோ, தனியாருக்குச் சொந்தமானதோ - ஆண்கள் எண்ணிக்கைதான் அதிகம். பெண்கள் சதவீதம் இன்னமும் 50% என்ற நிலையை எட்டவில்லை. பெண்களின் கல்வியே இன்னமும் இங்கு மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது எப்படி அவர்களைச் சரி சமமானவர்களாகக் கருத முடியும்? எனக்குத் தெரிந்து அரசின் தடயவியல் துறையில் 90 சதவீதம் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரே ஒரு துறையில் மட்டும்தான் பெண்கள் பங்களிப்பு அதிகம். பெண்கள் பயந்தாங்கொள்ளிகள், கரப்பான்பூச்சி, பல்லி இவற்றுக்கே பயந்து அலறுபவர்கள் என்ற கூற்றையும் இதன் மூலம் அவர்கள் உடைத்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள்.

3. சுதந்திரப்போராட்டக் களத்தில் தீவிரமாக போராடிய பெண்களின் வீரமானது, இன்றைக்கு அதே தீரத்துடன் பெண்களுக்கெதிரான போராட்டகளத்தில் வலுசேர்த்து வருவதாகக் கருதுகிறீர்களா?

சுதந்திரப் போரில் பங்கெடுக்க வேண்டிய தேவை இருந்தபோது பெண்கள் தீவிரமாகத் தெருவில் இறங்கிப் போராடினார்கள். நாடு விடுதலை பெற்ற பின், போராட்டக் காரர்கள் அனைவரும் அரசியலில் பங்கு பெறவில்லை. ஒரு சிலர் மட்டுமே அந்தப் பணியை ஏற்றார்கள். மற்ற பெண்கள் மீண்டும் வீடுகளை நோக்கித் திரும்பினார்கள். நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலக நாடுகள் முழுவதுமே அந்த நிலைதான். நம் கண்ணெதிரில் நாம் பார்த்த ஈழப்போர் ஒரு முக்கிய சாட்சி. விடுதலைப்புலிகள் படையின் பெண் புலிகள் மிகத் தீவிரமாக அதில் பங்கேற்றார்கள். ஆனால், போருக்குப் பிந்தைய அவர்களின் வாழ்க்கை என்னவாயிற்று? பலரும் அடையாளங்கள் ஏதுமின்றி வீட்டுக்குள்ள்தானே முடங்கியிருக்கிறார்கள்.

இப்போதும் பெண்கள் பங்கெடுக்கும் எந்தப் போராட்டங்களும் தோற்பதில்லை. பல பெண்ணிய அமைப்புகள், அரசியல் கட்சிகளின் பெண்கள் அமைப்புகள்

பல இருந்தாலும், இடதுசாரி பெண்கள் அமைப்புகள் மட்டுமே தீவிரமான போராட்டங்களை முன்னெடுக்கிறார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு ஆதரவாகத் திரளுதல் என அவர்களின் பங்களிப்பு இப்போதும் வலுவாகத்தான் இருக்கிறது. பெண்கள் மீதான பாலியல் குற்றங்கள் முன்பை விட மேலும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும் காலம் இது. அதனால் பெண்களும் தங்கள் போராட்டங்களைப் பல விதங்களில் வீரியமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். தங்கள் உரிமைகளுக்காகத் தாங்களே போராட வேண்டும் என்ற தன் முனைப்பும் அதிகரித்திருக்கிறது. பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தாடல்களும் பரவலாகிக் கொண்டிருப்பதால், சென்ற தலைமுறை பெண்கள் அனுபவிக்காத பல துன்பங்களையும் இக்காலப் பெண்கள் மிக அதிகமாக எதிர்கொள்ள வேண்டிய சூழல் இருக்கிறது. இன்று வீட்டு வாசற்படியைத் தாண்டிச் செல்லும் ஒரு பெண், பாதுகாப்பாக வீடு திரும்ப முடியுமா என்ற சந்தேகம் நிறையவே இருக்கிறது. அப்போது தனக்கான பாதுகாப்பைத் தானே தேடிக் கொள்ள அவள் தயாராகவே இருக்கிறாள். கல்வியறிவும், சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தை விட தற்போது அதிகம். கல்வி அளித்திருக்கும் துணிச்சல் அவர்களை வழி நடத்துகிறது. ஆனால், இரண்டு போராட்டங்களையும் ஒப்பிடுவதே தவறு என்பதுதான் என் ஆணித்தரமான கருத்து..

4. இலக்கியமாகட்டும், பொதுமேடைப் பேச்சாகட்டும் பெண்கள் பொதுவெளியில் வருவது அரிதாகவே இருக்கிறது. இது மறைமுக அடக்குமுறையா? அடங்கிப் போதலா? அடக்கமுடைமையா? எப்படி எடுத்துக் கொள்வது?

இரண்டிலும் பெண்கள் இப்போது வெளிவந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அடக்குமுறை என்பதையெல்லாம் கடந்து, திறமை உள்ளவர்கள் நிச்சயம் வெளியில் வருவார்கள். பின் சொன்ன இரண்டும் காலாவதியாகிக் கொண்டிருக்கும் சொற்கள். எதையும்

உடைக்கும் நிலையை நோக்கிப் பெண்கள் நகரத் துவங்கி விட்டார்கள். ஆனால், ஆண் மனது பெண் எப்போதும் அடக்கமானவளாக, தனக்கு அடங்கிப் போகின்றவளாக இருக்க வேண்டும் என்று தனக்கு சாதகமான நிலையை எப்போதும் முன் வைப்பதாகவே நான் பார்க்கிறேன். பெண்களும் தங்களுக்குச் சமமானவர்கள் என்ற இலகுவான மனநிலையை நோக்கி நகர்ந்துவிட்டால், இந்தப் பேச்சுக்கே இடமிருக்காது.

5. இன்றைக்குப் பெண்களுக்கான அங்கீகாரங்களாகத் தென்படுவதெல்லாம் இளைப்பாறுதலா? ஏற்றமா? எப்படி புரிந்து கொள்வது?

ஏற்றம்தான், முன்பே சொன்னது போல் திறமையுள்ளவர்கள் கண்டிப்பாக அங்கீகாரம் பெறுவார்கள். இளைப்பாறுதலாக இருந்தால் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க முடியாது.

6. பெண்களுக்கெதிரான குற்றங்கள் குறைய வேண்டுமானால் தீர்ப்புகள் சாட்டையடிகளாக இருக்கவேண்டும். அது மட்டும் தான் பெண் சமூகத்துக்கானவாளாக இருக்க முடியும் என்ற பெருந்த எதிர்பார்ப்புக்கு உங்கள் பதிவை என்னவாக வைக்கவிரும்புகிறீர்கள்?

சட்டம் எப்போதும் குற்றங்களைக் குறைப்பதில்லை. அதற்கு ஏராளமான தீர்ப்புகளை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். வரதட்சணைத் தடைச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறது. மக்களுக்கும் அது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், நிலைமை என்னவாக இருக்கிறது என்பதை நான் விளக்கத் தேவையில்லை. நிர்ப்பயா பாலியல் குற்ற வழக்குக்குப் பின்னால், வர்மா கமிஷன் அறிக்கை பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது. தண்டனைகளும் அதிகரிக்கப்பட்டன. அப்படியானால் நிர்ப்பயாவுக்குப் பின் பாலியல் குற்றங்களே நிகழாமல் இருந்திருக்க வேண்டுமே? கொலைக்குற்றமும் அப்படித்தான். எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பல பிரிவுகளில் தண்டனைகள்

வகுத்திருக்கிறது. குற்றங்கள் குறையவேயில்லையே. வளைகுடா நாடுகளைப் போல 'கண்ணுக்குக் கண்; பல்லுக்குப் பல்' என்ற தண்டனை முறைகளை இங்கு கொண்டு வர முடியாது. அது முறையுமல்ல. குற்றங்கள் நிகழாமல் இருக்க வேண்டுமானால், மக்களின் மன நிலையில்தான் மாற்றங்கள் நிகழ வேண்டும். அது ஒன்றுதான் வழி.

7. கட்டுப்பாடுகளை மீறிய பெண்களுக்கான எல்லைக்கோட்டைப் பெண் தாண்டலாமா அது அவளுக்கு பாதுகாப்புத்தானா?

ஆணோ பெண்ணோ பிறப்பு எப்படி குற்றமாகும்? யாரும் விரும்பிப் பிறப்பதில்லை. அது தானாகவே நிகழ்கிறது. சமூகம் இப்போதுதான் ஆணாதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கிறதா? காலம் காலமாகவே ஆண்கள்தான் அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள். அந்த அதிகாரத்தையும் மீறி காலம் காலமாகவே பெண்களும் தங்கள் பங்களிப்பை இந்தச் சமூகத்துக்கு வழங்கி வந்திருக்கிறார்கள். சாதித்தும் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அப்போது பெண் சாதனையாளர் சதவீதம் குறைவாக இருந்தது; இப்போது அதிகரித்திருக்கிறது. இது மேலும் அதிகமாக வாய்ப்புகள் அதிகம். பெண்களின் கல்வி விகிதத்துடன், ஆண்களின் ஒத்துழைப்பும் ஒருசேரக் கிடைக்கும்போது, பெண்ணின் சாதனை வீச்சு வாளை எட்டும் என்பதில் எனக்கு எந்த அய்யமும் இல்லை. பெண்ணுக்கான எல்லைக்கோட்டை வகுப்பவர்கள் யார்? ஆணுக்கும் கட்டுப்பாடுகளும் எல்லைக்கோடுகளும் இருக்கத்தானே செய்கின்றன. அவரவருக்கும் அவரவர் எல்லைகள் தெரியும். யாரும் யாருக்கும் விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டாம். இயல்பாக நடமாட விட்டாலே பல முன்னேற்றங்களைப் பெண்கள் அடைய முடியும். சமூகத்தில் மோசமான நிகழ்வுகள் ஏற்படும்போது, அதனைக் காரணம் காட்டியே பெண்களை முடக்கும் நடைமுறைகளும் தற்போது குறைந்து வருகின்றன. இந்த உலகில் எல்லாவற்றையும் எதிர்கொண்டு வாழ வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். அப்படியானால் மாற்றப்பட

வேண்டியது மோசமான நடைமுறைகள்தானே தவிர, பெண்களை மீண்டும் உள்ளுக்குள் முடக்குவதல்ல என்ற புரிதல் இருந்தால் அனைத்தும் சரியாகும். வீட்டுக்குள் வைப்பதால் மட்டும் பெண் பாதுகாப்பாக இருந்து விட முடியுமா? நான்கு சுவர்களுக்குள் உலகம் இல்லை, வெளியில்தான் இருக்கிறது. வெளியுலகம்தான் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசானாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள்தான் வாழ முடியும். துணையும் பாதுகாப்பும் எப்போதும் உடன் வராது. சக மனிதர்களை நம்பித்தான் வாழ வேண்டும்.

8. அலுவலகங்களைத் தவிர்த்து பெண்களுக்கு என்று வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை எடுத்துச் செய்யாமல் கணவன், மகன் என்று ஆண்களிடம் விட்டுவிடும் பெண்களால்தான் அவர்களது பலம் வீணடிக்கப்படுகிறது என்று கூறுகிறேன். இதற்கு உங்களின் விளக்கம் என்ன?

அலுவலகப் பணிகளில் திறமையாகப் பெண்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள்தானே, அலுவலகங்களில் ஆண்கள் பல நேரங்கள் இருக்கைகளில் இருப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. ஆனால் பெண்கள், வேலை நேரத்தை வீணடிக்காமல் திறமையாகச் செயல்படுபவர்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்தது. ஒரு சில பெண்கள் திறமையற்றவர்களாக இருக்கலாம், ஒட்டுமொத்தப் பெண்களையும் குற்றம் சாட்டுவது சரியாகத் தெரியவில்லை. அத்துடன், நீங்கள் குறிப்பிடும் உரிமைகள் பற்றிய கேள்வி தெளிவாக இல்லை. உள்ளாட்சியில் தேர்வு செய்யப்படும் பெண்களைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என நினைக்கிறேன். அதிகாரம் என்று வரும்போது, ஆண்கள்தான் பெண்களுக்கு முட்டுக்கட்டைகளாகப் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து ராஜ் தொடர்பான பல கருத்தரங்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட பெண்கள் வைக்கும் குற்றச்சாட்டு, தங்களைச் சுயமாக இயங்க அனுமதிப்பதில்லை என்பதுதான். பெண்கள் வெற்றி பெற்றாலும் அவர்கள் குடும்பத்து ஆண்கள்,

அவர்களுக்கு முதல் எதிரி என்று நான் அழுத்தமாகச் சொல்வேன். குடும்ப வாழ்க்கையில் இடையூறு வந்து விடக்கூடாது என்பதாலேயே பல பெண்கள் இவற்றை அமைதியாகக் கடந்து போய் விடுகிறார்கள்.

9. பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் வலிந்து திணித்து பெண்களுக்கு ஆதரவாக எழுதுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும் இல்லாமல் இல்லை. இந்த குற்றச்சாட்டு சரியானதுதானா? இல்லை வலிந்து திணிக்கப்பட்ட வழக்கு தானா?

பொதுவாகவே இங்கு பெண் எதிர்ப்பு மனநிலை நிலவுவதாகவே தோன்றுகிறது. பெண்கள் பெண்ணுக்கு ஆதரவாக இருப்பது தவறானதா என்பது புரியவில்லை. பெண்கள் பெருவாரியாக எழுத வந்திருப்பது சில பத்தாண்டுகளுக்குள்ளாகத்தான். பெண்களின் பிரச்சனைகளை, அவர்களின் பாடுகளை இன்னமும் ஆண்கள் முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இதில் உளவியல் சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. காலம்தோறும் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பெண், தனக்கான உரிமைகளை இன்னமும் முழுமையாகப் பெறவில்லை. பெண் கல்வி கற்க ஆரம்பித்திருந்தாலும், பாதியில் கல்வி பறிக்கப்பட்டு வீட்டுக்குள் முடக்கப்படுவதும், திருமண பந்தத்துக்குள் அடைக்கப்படுவதும் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அனைத்து உரிமைகளும் மறுக்கப்படும் பெண்கள் மீது கரிசனத்துடன் எழுதுவதும் பேசுவதும் தவறில்லை என்றே நினைக்கிறேன். பெண் பற்றிய பார்வைகள் மாற்றிக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

10. இன்றைக்கு எல்லா பெண்களும் வேலைக்குச் செல்வதில்லை. வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களும் ஏதோ பெருமைக்காகப் பணிக்குச் செல்பவர்கள் அல்ல. அதிலும் அதிக சம்பளம் வாங்கும் பெண்கள் என்பது குறைவு. வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவே பணிக்குச் செல்லும் சூழலில், எங்கு சமையலறை ஒழிகிறதோ

அங்குதான் உண்மையான பெண்விடுதலை இருக்கும் என்பதான தங்களின் கருத்துகள் இன்றைய மரபை மீறி எப்படி விடுதலையைத் தரும்? அடுக்களை என்பது அகற்ற வேண்டிய பொருளா?

அடுக்களை என்பது பெண்ணுக்கு மட்டுமேயானதல்ல, ஆணும் சமைக்கலாம். வீட்டுப் பணிகளை ஆண்களும் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது பெண் ஊதியம் பெறும் வேலையை அதிகப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்தானே? பெரும்பாலான வீடுகளில் பெண்தான் சமைக்கிறாள். மிகவும் அவசியமான பணி அது, ஆனால், சலிப்பூட்டும் வேலையும் கூட. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் காலையில் பெண்தான் வீட்டு வேலைகளை செய்யத் துவங்குகிறாள். அதிலும் பணிக்குச் செல்லும் பெண்ணுக்கு இரட்டிப்புச் சமையாக வீட்டுப்பணிகள் அவள் தோள்களை அழுத்துகின்றன. மாலையில் வீடு திரும்பிய பின்னும் அவள்தான் சமையலைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஆணுக்கு அப்படியான நிர்பந்தங்கள் ஏதுமில்லை. இந்த விஷயம் பற்றி கனிவுடன் நோக்கினால், இந்தக் கேள்வியே எழாது. வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது அடுக்களை ஒழிய வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. சென்ற நூற்றாண்டுப் பெண்கள் வீட்டுக்குள் இருந்தார்கள். அனைத்து வேலைகளையும் செய்தார்கள். உடல் உழைப்பை அதிகமாகச் செலுத்தினார்கள். பெண் வெளியில் பொருளீட்டச் செல்லும்போது, அவள் வேலைகளை நவீன சாதனங்கள் பகிர்ந்து கொண்ட அளவு கூட ஆண்கள் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லையே. அதையும் வீட்டிலிருக்கும் வேறு பெண்கள்தானே செய்தார்கள். ஒரே ஒரு விஷயத்தை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். சாப்பிடுவது அனைவரும், ஆனால், சமைப்பது மட்டும் ஒருவர். இங்கு வேலைப்பங்கீடு பற்றி ஏன் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்த பல இளைஞர்கள், சமையல் உட்பட வேலைகளைப் பகிர்கிறார்கள். சென்ற தலைமுறை ஆண், ஆதிக்க மனோபாவத்துடன், தனக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்பது போல் நடந்து கொள்கிறான்.

இப்போது சமையலறை தேவையா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியவள் பெண்தான். பெண் அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டதால்தான், விவாகரத்துகள் குறைவாக இருந்தன. காலம் மாறுகிறது. நாமும் அதற்கேற்ப மாறாவிடில் அதன் விளைவுகளை அனுபவிக்க வேண்டியதுதான்.

வீட்டிலிருந்து கொண்டு, நாள் முழுதும் சிறுகச் சிறுக வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் பெண்களைப் பார்த்துதானே, 'அவர்கள் வீட்டில் சும்மா இருக்கிறார்கள்' என்று காலம் காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். பெண்களே கூட தங்களைப் பற்றி அப்படித்தான் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் உழைப்பின் மதிப்பு பற்றி அவர்களுக்கே தெரியவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இலவசமாக அந்த உழைப்பு செலுத்தப்படுவதே அதற்குக் காரணம். இதையே வெளியில் சென்று வேறொரு வீட்டுப் பணியாகச் செய்யும் பெண் குறைந்தபட்சம் மாதம் 2000 முதல் 5000 வரை ஊதியமாகப் பெறுகிறார். அங்கு அவரது உழைப்பு மதிக்கப்படுகிறதே. அப்போது உங்கள் வீட்டில் நாள் முழுதும் உழைக்கும் பெண்ணுக்கு ஊதியம் கொடுக்கும் நிலை வந்தால் உங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகுமா?

11. குழந்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பெண்ணுக்குக் குழந்தை வளர்ப்பு என்பதும் அவளைச் சார்ந்துதானே இருக்கிறது. தாய்ப்பால் தரும் பெரும்பங்கு அவளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகள் தகப்பனை விட அதிக அருகாமையை விரும்புவது தாயிடம்தான் அப்படியிருக்கையில் குழந்தை வளர்ப்பு பெண்ணுக்கானது என்பது இங்கு எழுதப்படாத சட்டம் என்ற வாசகம் தங்கள் கட்டுரை ஒன்றில் இருக்கிறது. பெண் அதிலிருந்து விலகவேண்டும் என்கிறீர்களா-?

ஆம், எல்லா வேலைகளையும் பெண்தான் இங்கு செய்து வருகிறாள். தாய்ப்பால் தருவதும் பெண்தான். ஆனால், குழந்தைகளுக்கான பிற தேவைகளை ஆணும் செய்ய முடியும், கவனித்துக் கொள்ள முடியும். இது வறட்டுத்தனமாகத்

தோன்றலாம். வீட்டுப்பணி, குழந்தை வளர்ப்பு இதிலெல்லாம் ஆண்களும் பங்கு பெற முடியும் என்பதுதான் உண்மை. 'குழந்தைவளர்ப்பு பெண்ணுக்கானது என்பது இங்கு எழுதப்படாத சட்டம்' என்பதாக இருப்பதால்தான் இப்படியான கேள்விகளும் எழுகின்றன. பெண் அதிலிருந்து விலக வேண்டும் என்பதை விட, ஆணுக்கும் குழந்தை வளர்ப்பில் பங்கிருக்கிறது என்பதையே அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12. ஒருசமூகத்தின் பெருமை குடும்பத்தின் பெருமை! அதுபெண்ணின் கையில்தான் இருக்கிறது என்ற கூற்றில் பிற்போக்குச் சிந்தனை மேலோங்கி நிற்பதாக நினைக்கிறீர்களா?

ஆம்.

13. ஆண்களின் பெண்ணியச் சிந்தனைப் பார்வைக்கும் பெண்களின் பெண்ணியப் பார்வைக்குமான கருத்தாடல்களில் வேறுபாடு உள்ளதா? யார்கருத்தில்?

நிச்சயம் வேறுபாடு உள்ளது. ஆண் என்னதான் முற்போக்கு பேசினாலும், அவனையறியாமலே தன் கருத்திலும் செயலிலும் பேச்சிலும் ஆதிக்க மனோபாவம் மேலோங்கி விடும்.

14. சமீபத்திய திரைப்படக் காட்சியொன்றில் பெண் என்பது குறில், ஆண் என்ற சொல் நெடில் ஆண் என்றச் சொல்லின் உச்சரிப்பே பலமானதாக உள்ளது. அதனால் அவள் அடங்கிப்போக வேண்டியவள் என்ற புரிதல் ஒன்று நெருக்கமான காட்சியொன்றில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் திரையுலகின் அத்துமீறல் ஏற்புடையது தானா?

அந்தத் திரைப்படம் முற்றிலுமே ஆணின் பார்வையிலான படம் என்கிறபோது, ஒரு காட்சி, ஒரு வசனம் பற்றி மட்டும் என்ன சொல்ல? அந்த இயக்குநர் பெண்களுக்குச் சார்பாகப்

படம் எடுப்பதாகச் சொன்னாலும், அவரை அறியாமலே தன் போக்கில் எல்லாம் நிகழ்கிறது.

15. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைச்சட்டம் & இது பெண்ணினத்திற்கு எதிரான குற்றத்தைத் தடுப்பதற்கானது பொதுவெளிக்கு வருவது. திருமண வல்லுறவுக்கு எதிரானச் சட்டம் & குடும்ப அமைப்பைக் கேள்வி கேட்பதாக உள்ளது இவை இரண்டையும் எப்படி இணைக்கிறீர்கள்?

எந்த அமைப்பாக இருந்தாலும் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியதுதான். குடும்பம் என்பதாலேயே அங்கு நிகழ்பவை அனைத்தும் நியாயம் என்று ஆகி விடாது. முதலில் நம் குடும்பங்களில் ஜனநாயகம் இருக்கிறதா? திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டதாலேயே சம்பந்தப்பட்ட பெண்ணின் உடல் ஆணுக்குச் சொந்தமாகி விடாது. பரஸ்பரம் இணக்கம் இருந்தால் மட்டுமே ஆண் பெண் உறவு இனிமையானதாக இருக்க முடியும். வெறுப்பு மீதுற பெண் இருந்தாளென்றால், அந்த வாழ்க்கை நீடிக்காது. பெண் வேண்டாம் என மறுக்கும்போது அதற்கு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். உலக நாடுகள் எங்கும் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் சொல்லும் உண்மைகள் முகத்தில் அறைபவை. பெண் உடல் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறைகள் அதை உறுதி செய்கின்றன. சிகரெட் நுனியால் சுடப்பட்ட காயங்கள், பிளேடுகளைக் கொண்டு கீறப்பட்ட காயங்கள், வெறி நாய்களைப் போல் உடலெங்கும் கடித்துக் குதறப்பட்டவை, பற்குறிகள், அதன் விளைவாக சீழ் பிடித்த புண்கள், வெளியில் சொல்ல வெட்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டவை என ஏராளம் உண்டு. எத்தனை திருமணங்கள் முதல் இரவோடு விவாகரத்து நோக்கி நகர்கின்றன காய்ந்த மாடு கம்பங்கொல்லையில் பாய்வது போல ஏன் அப்படி அலைய வேண்டும்? இவையெல்லாம் காதலில் சேர்த்தியா? அப்படியாவது பெண்ணுடலைப் பலி கொடுக்க வேண்டுமா? இந்தக் குடும்ப அமைப்பு உடைந்து சிதறினால்தான் என்ன?

16. இன்றைக்குப் பெண்பிள்ளைகள், கல்லூரி, பள்ளி மாணவிகள் குடித்துவிட்டு கும்மாளம் அடிப்பது போன்று ஊடகச்செய்திகள் அரசியலுக்காகச் சித்தரிக்கப்படுவது அல்லது திணிக்கப்பட்டச் சித்தரிப்பாக காட்டப்பட்டது. பெண் அழகியலுக்கு மட்டுமல்ல அவமானத்துக்கும் காட்சிப்படுத்தப்படும் சூழலை எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

விதி விலக்குகளைப் பொதுவில் வைக்காமல், எத்தனை சதவீதம் பெண்கள் குடிக்கிறார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். டாஸ்மாக்குக்கு எதிராகப் போராடும் பெண்கள் குடியின் குரூரத்தையும், கொடுமையையும் நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அதனாலேயே தங்கள் வீட்டு ஆண்கள் அதிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். குடித்து விட்டுத் தெருவில் விழுந்து கிடப்பவனை, வீட்டுக்கு வந்து மனைவி, மக்களை அடித்து மிதிப்பவனை, வருமானத்தில் பாதியை அல்லது முழுவதையும் குடியில் அழித்து, குடும்பத்தை நட்டாற்றில் விட்டவனை, குடித்த பின் பிற பெண்களைச் சீரழிப்பவனை, சில குடும்பங்களில் பெற்ற மகளையே பாலியல் வல்லுறவு செய்தவனை எல்லாம் இந்தச் சமூகம் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. எந்தப் பெண்ணாவது இப்படி எல்லாம் நடந்து கொண்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? பெண்களிலும் மனிதக் கழிவகற்றும் பணி செய்பவர்கள், சாக்கடை சுத்தம் செய்பவர்கள், குப்பை அகற்றுபவர்கள் எனக் கடுமையான உடலுழைப்பைச் செலுத்துபவர்கள் குடிக்கிறார்கள். இவ்வளவு அருவறுப்பு மிக்க தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கான பாதுகாப்பு உபகரணங்களையாவது இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறதா? அவர்களைக் கருணையோடு பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் வேண்டுகோளாகவே வைக்கிறேன்.

17. அன்றைய காலச்சூழலில் இருந்து மாறுபட்டு நவீன கலாச்சார ஆடைகள் தான் பெண்கள் மீது அதிக ஈர்ப்பை உருவாக்கி ஆண்களைச் சலனப்படுத்தி அத்துமீறல்களுக்குக் காரணமாக்குகிறது என்று ஒரு சாரார் வாதிடுகையில்,

பெண்கள் லெகின்ஸ் என்ற இறுக்கமான உடையணிவதை நீங்கள் வரவேற்று கட்டுரை வடித்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் பதில் என்ன?

ஆரம்ப நிலையில் ஆபாசம் என்றும் அருவெறுப்பாகவும் வரையறுக்கப்படும் ஒரு விசயம் கால ஓட்டத்தில் பண்பாடாக மாறி விடுகிறது. பெண்கள் நைட்டி அணிய ஆரம்பித்தபோதும் இப்படித்தான் எகிறிக் குதித்தார்கள். இன்று அதை யாரும் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களா? பெண்களை ஓர் நுகர்வுப் பொருளாகப் பார்ப்பதும் அவர்களை அடக்கியாள வேண்டுமென்று நினைப்பதும் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் வெளிப்பாடு. ஒரு பெண்பொதுவெளியில் நிர்வாணமாக நிற்பது ஆபாசமல்ல, அவளை நிர்வாணப்படுத்துவதுதான் ஆபாசம். இந்தியராணுவத்தின் அத்துமீறலைக் கண்டித்து மணிப்பூரில் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் நிர்வாணப்போராட்டம் நடத்தினார்களே. இங்கு நிர்வாணம் என்பது ஆபாசமா? ஆயுதமா? எதை எப்படிக் கையாள வேண்டும் என்பது பெண்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள் எல்லாம் உலகம் அறியாக் குழந்தைகள் அல்ல. எந்த உடை என்றபோதும் சலனப்படாமல் இருக்க முதலில் ஆண்கள் கற்றுக் கொள்ளட்டும். ஆண்கள் என்றால் அப்படித்தான் இருப்பார்கள், அதனால் பெண்கள் பர்தா அணிந்து கொள்ளட்டும் என்பதாக இருக்கிறது உங்கள் கேள்வி. உடை என்பது அவரவர் உரிமை. பார்வையிலும் கண்ணியம் இருக்கட்டும் என்பது எப்படி தவறாகும்?

18. ஆடைக்கலாசாரம் தான் பெண்கள் மீதான வன்கொடுமைக்கு அதிகம் காரணம் என்று பலர் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் தூத்துக்குடியைச் சார்ந்த ஒரு சிறுமி பள்ளிச்சீருடையில்தானே இருந்தாள். அப்படியானால் ஆடை என்பது ஒரு பொருட்டல்ல என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

உங்கள் கேள்வியிலேயே பதிலும் இருக்கிறது. சென்னையில் 7 வயது சிறுமி ஹாசினி பாலியல் வல்லுறவுக்கு

ஆளாக்கப்பட்டு எரித்துக் கொல்லப்பட்டாள். 3 வயது ரித்திகாவுக்கும் அதேதான் நடந்தது. ஆண் மன வக்கிரங்களுக்கு வயது பேதம் ஏதுமில்லை. சேலை, சுடிதார், லெகின்ஸ் என எதுவாக இருந்தாலும் பெண் இங்கு பலியாவாள். பாலியல் கல்வி இல்லாததும், பெண் உடல் காமப் பண்டமாகப் பார்க்கப்படுவதும் தான் இதற்குக் காரணம். சிறு வயது முதலே ஆண் பெண் வித்தியாசங்களும், அது குறித்த புரிந்துணர்வு இல்லாமையுமே இதற்கெல்லாம் காரணங்கள். இணையத்தில் கொட்டிக் கிடக்கும் படங்கள், செக்ஸ் என்றால் என்னவென்று புரியாத நிலை அனைத்தும் தான் காரணமே தவிர பெண்ணின் உடையல்ல. பெண்ணை வெறும் உடலாக மட்டும் பார்க்காமல், அவளும் தன்னைப் போல சுக உயிர் என்ற எண்ண ஓட்டம் இல்லாததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றையெல்லாம் மாற்றிக் கொள்ளாவிடில், சீரழியப் போவது சம்பந்தப்பட்ட ஆண்களும் அவர்களின் குடும்பங்களும் தான்.

19. பெண்களின் அழகை, வசீகரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் தொழிந்துறை அங்கீகாரத்தை மட்டும் அதிகம் அளிப்பதில்லையே இதற்கு யார்காரணம்? பெண்களின் பின்வாங்கும் குணத்தினால் தானா?

எந்த நிறுவனமும் அழகை மட்டுமே முதன்மைப்படுத்துவது இல்லை. திறமையைத்தான் அனைவருமே ஏற்பார்கள். திரைத்துறை வேண்டுமானால் அழகுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கலாம். அங்கும் நிலைமை மாறி விட்டது. பெண்கள் எப்போதும் பின்வாங்குவதில்லை. அவர்கள் திறமையை வளர்த்தெடுக்காதது அவர்களின் பெற்றோரின் குற்றமாகத்தான் இருக்கும்.

20. பெண்ணைச் சார்ந்த புனிதமே அவளுக்கெதிரான துன்பத்துக்கும் பாதை போடுகிறது. ஆணாதிக்கச் சமூதாயத்தில் பெண்களின் ஒழுக்கம் சந்தேகத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. அவள் கற்புநிலை சோதனையிடப் படுகிறது. உச்சக்கட்டமாக பெண் உறுப்புக்குப் பூட்டுப் போட்ட செயலைக் கூட, படித்து விட்டோம். இதன்

காரணமாகப் பெண்வாழ்க்கை சிதறடிக்கப்படுவதை எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

ஆப்பிரிக்கப் பெண்களின் மீது அரைக்கச்சை என்ற பெயரில் பிறப்புறுப்பின் மீது கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகிறது. மிகக் கொடூரமானமுறையில் உயிரிழப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் அந்த அறுவைசிகிச்சை அப்பெண்களுக்குச் செய்யப்படுகிறது. பெண்ணுடல் மீதும், தன் இணையைத் தேர்வு செய்யும் பெண்ணின் உரிமை மீதும் செலுத்தப்படும் பெரும் வன்முறை அது. அங்கே, அறுவைசிகிச்சை மூலம் செய்கிற அவ்வன்முறைக்குச் சற்றும் குறைந்ததல்ல, இங்கு நிகழ்த்தப்படும் 'கற்பு' என்ற சொல்லாடல் வன்முறை. 'கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை' இதை நான் சொல்லவில்லை. வள்ளுவரே சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டார். 'கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு கட்சிக்கும் அதனைப் பொதுவில் வைப்போம்' இதையும் முண்டாசுக் கவிதான் பாடி வைத்திருக்கிறான். இதற்கு மேல் நான் என்ன சொல்ல? பெண்ணிடம் ஒழுக்க நெறிகளை எதிர்பார்க்கும் மனமும் குணமும், தன் மனதிலும் முதுகிலும் இருக்கும் கறையைப் பார்க்க மறுப்பதுதானே இங்கு நியதி. இப்போதெல்லாம் பெண்கள் காலுக்கு உதவாத செருப்பைக் கழற்றி வீசுவது போல், விவாகரத்து செய்து விட்டு அடுத்த திருமணம் பற்றி யோசிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதனால் நடட்டமடையப் போவது ஆண்களும், சந்தேகப் பேர்வழிகளும்தான். ஆண்களுக்கே இப்போது இதெல்லாம் புரிந்து விட்டது, தாங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்று.

21. பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்குப் பெண்கள் தங்களால் இயன்றதைச் சிறப்பாகச் செய்தாலே அது அவர்களுக்கான முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டியாக அமையும். இப்போது பெண்ணியம் பேசவேண்டிய அவசியம் இருக்காதே?

பெண்ணியம் என்பது ஒரு கோட்பாடு. அதைக் கண்டு ஏன் இவ்வளவு மிரள்கிறீர்கள்? உண்மையில் ஆண்களின்

போதாமையைத்தான் இது காண்பிக்கிறது. பெண்களை மதிக்காத அவலட்சணமான போக்கைக் காட்டுகிறது. பெண்ணை சகமனுஷியாக ஏற்றுக் கொள்வதால் என்ன கெட்டுப் போகிறது என்று ஆண்களும் கொஞ்சம் யோசிக்கலாம். ஆண்களைத்தான் நாம் கேள்வி கேட்க வேண்டி இருக்கிறது. ‘உனக்கென்ன பிரச்சனை? ஏன் இவ்வளவு கவலைப்பட வேண்டும்? கலவரப்பட வேண்டும்’ என்று கேட்க வேண்டும். ஆண்களின் போதாமை, பெண்களை மாண்போடு நடத்துவதில் அவர்களுக்கு இருக்கும் உளவியல் சிக்கல்கள் ஆகியவை இதற்குக் காரணம்.

21. அரசுத்துறைப் பெண்களின் பேறுகாலவிடுப்பு ஆறு மாதத்திலிருந்து ஒன்பது மாதங்களாக அதிகரித்திருக்கும் செய்திபொது வெளியில் பெரும் விவாதத்தை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், அரசுத்துறை ஆண்கள் மத்தியில் ஒரு குறுகுறுப்பைத் தந்துள்ளது தெரிகிறது. இது ஒரு தேவையற்ற விடுப்பு? வாக்கு அரசியலின் வழிபாடு இது என்பதான ஒருகூற்றையும் கேட்கமுடிகிறது? உங்கள் பார்வை என்ன?

ஆண்கள் வயிற்றில் குழந்தையைச் சுமக்கப் போவதில்லை. உடல்ரீதியாகத் துன்பப்படப் போவதில்லை. இவற்றைப் பகுத்தறிவோடு புரிந்து கொள்வதற்கான பண்பாடு நம்மிடம் இல்லை. ஓராண்டு காலம் வரை குழந்தைக்குப் பாலூட்ட வேண்டும் என்கிறது குழந்தை மருத்துவ அறிவியல். பெண்கள்தான் குழந்தையைப் பாதுகாத்து வளர்க்க வேண்டும் என்பதையும் ஆண்கள்தான் சொல்கிறார்கள். பின்னர், அவர்கள் பிரசவ கால விடுப்பில் செல்வதும் ஆண்களைப் பாதிக்கிறது என்கிறார்கள். வாக்கு அரசியலுக்கும் இதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. ஆண்களின் மனநிலையில் கோளாறு இருப்பதாகப் படுகிறது. பெண் என்ன சுமை தாங்கியா? எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொள்ள?

23. ஆண்களைச் சாடுவதே பொதுவாகப் பெண்ணியம் பேசுவது என்பது போன்ற தோற்றம் நிலவுகையில்

ஆடைக் குறைப்புக்கும், பெண் உடலியல் குறித்து எழுதுவதற்கும் பெண்ணியத்தை ஒருகருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற கருத்தும் உள்ளது? தங்கள் கருத்துஎன்ன?

பரபரப்பாகப் பேசக்கூடிய விஷயங்களுக்கு மட்டுமே ஒருவெளி உருவாகி இருக்கிறது.. இந்தப் பரபரப்புக்கெல்லாம் இடையில் நாம் வேறொரு விஷயத்திலிருந்துதொடங்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆண்களைச் சாடுவதுதான் பெண்ணியம் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதையெல்லாம் தாண்டியும் வேறுபல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. உழைக்கும் பெண்கள், தலித்பெண்கள், வெளிநாட்டில் பணிப்பெண்ணாக இருந்து கஷ்டப்படும் பெண்களின் பிரச்சனைகள் என எவற்றையாவது இங்கு பேசமுடிகிறதா? ஆண்கள்தான் பெண்ணின் உடலை அங்கம் அங்கமாக வர்ணித்து எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். அதை எளிதாக ஏற்றுக் கொண்டவர்களால், பெண்கள் தங்கள் உடலின் பாடுகளை, மாதாந்திர வலிகளை, அவர்கள் உடல்ரீதியாக அனுபவிக்கும் துன்பங்களைப் பற்றி எழுதுவதை மட்டும் ஏற்க முடியாதா? பெண்ணுடல் கிளுகிளுப்பானது மட்டுமல்ல, வலியும் வேதனைகளும் நிரம்பியது என்பதையும் உணர வேண்டும். இங்குதான் ஆண் பார்வையும் பெண் பார்வையும் வேறுபடுகிறது. பாலியல் பண்டமான பெண்ணுடலை ரத்தச்சகதி நிறைந்ததாய்ப் பார்க்க ஆண் மனம் மறுக்கிறது.

24. தாங்கள் கடந்து வந்த வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து ஏதாவது நிறைவாகச் சொல்ல விரும்புகிறீர்களா?

மிகுந்த சலிப்புதான் மேலோங்குகிறது. கேள்விகள் அயர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன. இதை ஒட்டுமொத்த ஆண் சமூகத்தின் பார்வையாகவே எதிர்கொள்கிறேன். பெண்களுடைய மனமும் வாழ்க்கையும் மாறியது போல ஆண்களுடையது மாறவில்லை. அவர்கள் இன்னமும் பழங்காலத்திலேயே இருக்கின்றனர். அவர்கள் குழப்பத்தில் இருக்கின்றனர். பெண்களின் வாழ்க்கை மாறிவிட்ட வேகத்துக்கு அவர்களால் ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை. ஒருவேளை,

வித்தியாசமாகச் சிந்திக்க நினைத்தால் கூட ஆண் அறிவாளி உலகமும், ஆண் ஆதிக்க உலகமும் அதைப் பண்பாட்டளவில் அனுமதிப்பதில்லை. வித்தியாசமான ஆண்களுக்கும் கூட இது பெரிய சங்கடம்தான். சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களிலேயே, படித்தவர்கள் அதிகம் நிறைந்த பகுதியிலேயே இப்படியான கேள்விகள் எழும்போது, சாதாரணமானவர்கள் எவ்வாறு பெண்களை நோக்குகிறார்கள் என்பதை உணர முடிகிறது. பெண் என்பவள் ஒரு பாலியல் பண்டமாக, வெறும் உடலாக, சுமைதாங்கியாக, வீட்டுப்பணி, அலுவலகப்பணி என்று எந்த நேரமும் அதிலேயே உழலக்கூடியவளாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும் எனச் சமூகம் விரும்புகிறதோ எனத் தோன்றுகிறது. பெண்கள் கடந்த நூற்றண்டை விட தற்போது கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதே நேரம் முன்பிருந்ததைப் போலவே அவள் தன் வாழ் நிலையைக் கைக்கொள்ள நிர்பந்திக்கப்படுகிறாள் என்பதை எப்போது உணரப் போகிறார்கள்.

மீண்டும் மீண்டும் நான் சொல்வது, பெண் கால மாறுபாட்டுக்கும் நாகரிகத்துக்கும் தகுந்தவாறு தன்னை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால், ஆண் மனமோ பெண் பற்றிய சென்ற தலைமுறை பார்வையையே மாறாமல் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தன் மனைவியிடம் பிடிவாதமாக இருக்கும் ஆண், தன் மகளிடம் அதைக் கொண்டு செலுத்துவதில்லை. அப்போது பாசம் அதை ஆமோதிக்கிறது. அதையே அனைவரிடமும் செலுத்தட்டும். மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது. மாற்றங்கள் தேவை, காலங்கள் தோறும்.

- நன்றி மாதவம் சஞ்சிகை நாகர் கோவில்.

ஊடறு Monday, April 10, 2017

13. கல்பனா

சென்னையில் வசிக்கும் கல்பனா தற்போது பல களப்பணி செய்யும் தன்னார்வ நிறுவனங்களுக்கு ஆலோசகராகவும், பயிற்சியாளராகவும் இருக்கிறார். பெண்களுக்கான நில உரிமை குறித்த முனைவர் பட்ட ஆய்வினைக் காந்தி கிராமிய பல்கலைக் கழக அரசியல் அறிவியல் மற்றும் வளர்ச்சி நிர்வாகத் துறையில் மேற்கொண்டு வருகிறார். தமிழக விவசாயப் பெண்களின் கூட்டமைப்பின் மாநில செயற்குழு உறுப்பினராக இருக்கிறார்.

ஒன்றுமறியாத, ஒன்றுமில்லாத ஒரு பெண்ணாக வாழ்வைத் தொடங்கியவள் இன்று சமூகப் பணியாளராக உருமாறியிருக்கிறேன் - கல்பனா-

1. கல்பனா என்பவர் சமூகத்தில் யாராக அறியப்படுகிறார்?

சமூக செயல்பாட்டாளராகவும் ஊடகங்களில் கல்வியாளராகவும், பெண்களுக்கான அரசியல் ஆலோசகராகவும் அறியப்பட்டிருக்கிறேன். நிறுவனங்களுக்குப் பயிற்ச்சியாளராகவும், திட்டங்கள் உருவாக்குபவராகவும் அறியப்படுகிறேன். மேலும், அரசு அதிகாரிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் மனித உரிமை செயல்பாட்டாளராக காணப்படுகிறேன். (சில நேரங்களில், பலருக்குப் படித்த, மேட்டுக் குடி அதிகாரத் தோரணையிலும் காணப்படுகிறேன்.)

2. பெண் சுதந்திரம் என்று பேசும்போது பல சர்ச்சைகள் எழுகின்றதே? உண்மையில் பெண் சுதந்திரம் என்றால் என்ன?

பெண்ணானவள் குடும்பத்தின், அதன் மூலம் உருவாக்கப்படும் சமூகத்தின் சொத்தாக (உயிராக அல்ல) கருதப்படும் நிலை உள்ளதால், பெண்ணின் சுதந்திரம் இந்தக் கட்டுக் கோப்பினை உடைத்துவிடும் என்ற பயத்தினாலேயே பல சர்ச்சைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. சமூகம் ஒரு கட்டுக்குள் இருக்கும் போது தான் அமைதி, ஆக்கம், வாழ்க்கை பாதுகாக்கப்படும் என்ற புரிதல் எல்லா அமைப்பினாலும் வலிந்து ஊட்டப்படுகிறது. குடும்பம் அதற்கான ஆதாரம். (family is the fundamental unit of society- UN Declaration). குடும்ப பராமரிப்பில் பெண்ணின் தனிப்பட்ட வாழ்வு (private domain) என்பது திருமணம் என்ற அமைப்பின் மூலம் கணவனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. பின்பு, குழந்தைகள், சுற்றத்தார் என விரிவடைகிறது. இதே நிலைதான் பெண் குழந்தைகளுக்கும் பாதுகாத்து வளர்க்கப்படுகிறது. மேற்சொன்ன சமூகப் புரிதலை அசைக்கும் வண்ணம் நிகழ்த்தப்படும் எந்த சிந்தனையும், செயலும் குறிப்பாகப் பெண்ணால் நிகழ்த்தப்பட்டால் சர்ச்சைகளே ஏற்படும். பெண்ணியம், பெண் சுதந்திரம் பேசும், செயல்படும்

ஆண்களும் உள்ளனர். ஆனால், அவர்கள் சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதில்லை. சீர்திருத்த வாதிகளாக மட்டுமே கருதப்படுவர். பெண் சுதந்திரம் விழையும் பெண், போராளியாக அமைதியைக் குலைப்பவளாகவே காட்சி தருகிறாள். உண்மையில், பெண் சுதந்திரம் என்பது, பெண் சுயமாகச் சிந்தித்து செயல்படுவது. அவளுக்கான வாய்ப்புகளை அவள் தேடி பயணிக்கும் போது எந்த தடைகள் வந்தாலும், சமாளிக்கும் தைரியம், துணிச்சல், அறிவாற்றல் என அனைத்தையும் பெறுதல். இந்தச் சுதந்திர பயணத்தில் அவள் பிறர் உரிமைகளையும் மதித்து வளர்க்கும் பக்குவம் பெறும் போது, பொதுவெளியிலும் தனக்கான ஆளுமையைப் பெறுகிறாள்.

3. பெண்களால் ஏன் ஒரு பேச்சாளராக முத்திரை பதிக்க முடியவில்லை.

நிறைய பெண் பேச்சாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் மொழிநடை ஆண் உலகு சார்ந்ததாக இருப்பதால் போட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. முத்திரை பதிப்பது என்பது போட்டி சூழலைச் சார்ந்தது. போட்டி மன நிலை அல்லது சூழல் ஆண்களின் உலகம். பெண் பேச்சு கனிவானது, ஆழமானது, உருவகமானது, உயிர்ப்புள்ளது. அதற்கான சூழல் இன்னும் உருவாகவில்லையே தோழி!

4. அண்மையில் நடந்த ஒலிம்பிக் விளையாட்டில் இந்திய வீராங்கனைகளுக்கு நிகழ்ந்த, அக்கறையின்மை தொடர்பாக அரசு எம்மாதிரியான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று முன்மொழிவீர்கள்?

அரசு என்பது ஒரு இயந்திரம். அதற்கு ஆண்-பெண் வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் அரசை இயக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்தப் பாகுபாடு உண்டு. அதனாலேயே அக்கறையின்மையும் நிகழ்கிறது.

விளையாட்டுத் துறையில் பெண்களுக்கான தனிக் கொள்கையை அரசு வகுக்க வேண்டும். பெண் வீராங்கனைகளுக்கான சிறப்பு நிதி உருவாக்கப்பட்டு பெண்களாலேயே நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். பெண்

வீராங்கனைகளுக்கான சிறப்புத் திட்டங்கள் உருவாக்கி அனைத்து தரப்பு பெண்களும், குறிப்பாகக் கிராமப் புறப் பெண்களும் பங்கேற்க செய்ய வேண்டும். இன்றும், நமது நாட்டில் விளையாட்டு மைதானங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் ஆண்களுக்கானதே. இந்நிலை மாற வேண்டும்

5. தமிழ்ப் படைப்புலகில் கவிதைகளில் கவனம் கொள்ளும் அளவுக்கு சிறுகதைகளை பெண்களால் இயற்ற முடியவில்லையே? அம்பைக்குப் பிறகு அந்த இடத்தை யார் நிரப்புவார்கள் என நினைக்கிறீர்கள்?

தமிழ் படைப்புலகம் சமீப காலங்களில் பெரிய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் சமூக அரசியலானது, கதை, சிறுகதை, நாவல் என அனைத்திலும் ஊடுறுவி கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் காலம் இது. சாதி, ஆணாதிக்கத்தின் கூறுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் தன்மை கொண்டது இந்த அரசியல். இத்தனை சவால்கள் அம்பைக்கும் அவர் எழுத்து காலத்தைச் சார்ந்த பிற பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் இருக்கவில்லை என்பது எனது கருத்து. பாமா, சிவகாமி, பூமணி, கோ.தர்மன் போன்றோரின் நாவல்கள் தமிழ் படைப்புலகிற்கு பெருத்த சவால்களைத் தந்துள்ளன. அவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ள சூழல் சிறுகதை படைப்பையும் அசைத்துப் பார்க்கக் கூடியது. முற்றிலும், புதிய புனைவுடன், கடை கோடி பெண்ணையும் ஈடுபடுத்தி உருவாக்கப்படும் சிறுகதை வலி நிறைந்ததாகவே இருக்கும். யாரும் வலிகளைப் படிக்க விரும்புவதில்லை. புதிய வாசகர் வட்டம் தேவை.

6. தமிழ்நாட்டில் திருநங்கைகளை உண்மையாகவே அங்கிகரிக்க படுகிறார்களா?

திருநங்கைகளுக்கு அரசால் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சில திருநங்கைகள் வாழ்வில் தனிப்பட்ட அளவில் முன்னேற்றமும், மாற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஊடகத்திலும் ஓரளவு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக அங்கீகாரத்திற்கு இன்னும் வெகு தூரம் உள்ளது. ஆண்-பெண் பாகுபாடு நீங்கும் போது தான், திருநங்கைகளுக்கான சமூக அங்கீகாரமும் கிட்டும்.

7. விளிம்பு மனிதர்களின் குரல்கள் நாளுக்கு நாள் ஒடுக்கப்படுவதும் நசுக்கப்படுவதும் அதிகரித்துள்ளதே? இதில் டிஜிட்டல் இந்தியா என்று பிரதமர் மோடி அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது எந்த அளவுக்கு சாத்தியப்படுகிறது?

மோடியின் டிஜிட்டல் இந்தியா திட்டம் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குமான ஆதரவு குரல். விளிம்பு நிலை மனிதர்களுக்கான குரலை ஒடுக்கவோ அல்லது அதனையும் வியாபாரமாக்கவோ தான் அது பயன்படுகிறது.

எந்தக் குரலையும் காவிமயம் என்ற ஒற்றைக் குரலாக்குவதற்கான திட்டமே டிஜிட்டல் இந்தியா திட்டம். இந்தியாவில் அது தொழில் நுட்பம் மட்டுமே அல்ல.

8. “தலித் என்பதாலும் பெண் என்பதாலும் இரண்டு நிலைகளிலும் பாதிக்கப்படுகிறாள் தலித் பெண். இவைகளில் இருந்து ஒரு சேர விடுபட வேண்டிய நிலையே ‘தலித் பெண்ணியம்’ என்கிற இந்த வாசகங்களை குறித்த உங்கள் சிந்தனை என்ன?

உண்மை. தலித் பெண்ணியம் என்கிற உருவாக்கம் பொதுப் பெண்ணிய உருவாக்கத்தை வெகுவாகவே அசைத்து ஆட்டியிருக்கிறது. சாதி, ஆணாதிக்கம், முதலாளித்துவம், இன்னும், இன்னும் பலவாக உள்ள கட்டமைப்புகளை அடித்து நொறுக்கும் அதிகாரம் பெற்றது தலித் பெண்ணியம். இதில் ஒரு சிக்கல் ஆண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட அடையாள அரசியல். தலித் பெண்ணியம் இந்த அதிகாரக் கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்டால் மட்டுமே மாற்றம் சாத்தியப்படும்.

9. ஆண்-பெண் சம உரிமை இன்றும் நிறைவேற்றப்படாத ஒன்றாகவே இருக்கிறது. பெண்களுக்கான சொத்துரிமை, இந்த 21-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஒரு சதவீதமாக இருக்கும் தற்போதைய நிலை குறித்த உங்கள் எண்ணங்கள் என்ன?

தற்போதைய சொத்துரிமை என்பது பெண்ணை அவள் பிறந்த வீட்டில் ஒரு பங்குதாரராக மட்டுமே அங்கீகரிக்கச் செய்துள்ளது. இந்திய திருமணத்தின் போது வரதட்சணை, சீர்வரிசை என அனைத்து செலவுகளையும் செய்யும் கடமை, பிறகு வாழ்நாள் முழுவதும் தாய்வீட்டு சீதனம் எனப் பெரும் சுமையைப் பெண்ணிற்கும் அவளது தாய்வீட்டிற்குமே வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையில் சொத்துரிமை சட்டம், பெண்ணை அவள் தாய் வீட்டிலிருந்து சொத்து சண்டை போட்டு பிரிப்பதற்கும் அல்லது மனமிரங்கி சகோதரர்களுக்குச் சொத்தினை விட்டுத் தருபவளாக மாறுவதற்குமே வழி வகுத்துள்ளது. பெண்ணின் பெரும்பான்மை உழைப்பையும் நேரத்தையும் சுரண்டும் கணவன் அல்லது அவனது பெற்றோர் வீட்டில், சொத்துரிமை என்பது கணவனைச் சார்ந்ததாகவே உள்ளது. கணவன் இறந்தால், சொத்து கணவன் பெயரில் இருந்தால் மட்டுமே பிள்ளைகளுக்கு இணையாக ஒரு பாகத்தைப் பெண் பெறுகிறாள். இந்தியாவில் பெரும்பாலும் சொத்துக்கள் கூட்டு குடும்ப சொத்தாகவோ அல்லது மாமனார், மாமியார் பெயரில் உள்ள சொத்தாகவோ இருக்கின்றது. இந்நிலையில் அந்த வீட்டின் மருமகளாக உள்ள பெண்ணிற்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. ஆனால், அவர்கள் சொத்தினைப் பாதுகாக்கவும், நிலத்தில் உழைக்கவும் மற்ற யாரையும் விட பெரும் கடமையும் சுமையும் பெண்களுக்கு உள்ளது. பல குடும்பங்களில் அடிமைத் தொழிலாகவே நடந்து வருகிறது. நிலமற்ற, சொத்தற்ற ஏழைக் குடும்பங்களில் பெண்ணே சொத்தாக, உழைக்கும் உற்பத்திக் கருவியாகப் பாவிக்கப்படுகிறாள்.

10. வனச்சட்டத்தின்படி பழங்குடியின மக்களுக்கு வனப்பகுதிகளில் பொருட்கள் சேகரிக்க சகல உரிமையிருந்தபோதும் வனத்துறையினர் பழங்குடியினப் பெண்களை, சிறுமிகளை 'சோதனை' என்ற பெயரில் பாலியல் துன்புறுத்தல் நடைபெறுகிறது. இது போன்ற துயர நிகழ்வுகளில் களப்பணியாளராக நீங்கள் எவ்விதம்

பாதிக்கப்பட்டவங்களுக்கு உதவக்கூடும்? உங்களின் ஆலோசனை என்ன?

பெண்களுக்கான, குறிப்பாகப் பழங்குடியினப் பெண்களுக்கான இயக்கங்களோ, ஆதரவு அமைப்புகளோ இல்லாத இடங்களில் இந்த வன்கொடுமைகள் நிகழ்கின்றன.

தமிழ்நாட்டில், 'பழங்குடியின இருளர் சம்மேளனம்' என்ற மக்கள் இயக்கம் இப்பிரச்சனைகளைக் கையாண்டு வருகின்றது. மேலும், மக்கள் மன்றம் போன்ற தன்னார்வ அமைப்புகளும் தலையீடு செய்து வருகின்றனர். பழங்குடியினப் பெண்களுக்கான கல்வி உரிமை உறுதி செய்யப்படும் போது தான் இக்கொடுமைகளுக்கு விடிவு. அவ்வாறான சம்பவங்களைத் தடுக்க அந்தப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடியினப் பெண்களுக்கான இயக்கங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, சட்ட அமலாக்கத்தைக் கண்காணிக்க முடியும். சம்பந்தப்பட்ட பகுதிக்குச் சென்று அங்கு நிகழும் சூழலை ஆய்வு செய்ய முடியும். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான மறுவாழ்விற்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்ந்து தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி தர இயலும். அரசுத் துறை மற்றும் அதிகாரிகளுடன் வாதாடி அவர்களுக்கான உதவிகளைப் பெற்றுத் தர முடியும்.

11. உங்கள் திருமண வாழ்க்கையைக் குறித்து ஊடறு தோழிகளுக்காகப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

சாதி மறுப்பு, காதல் திருமணம் செய்தவள் நான். ஒரு இடைநிலைச் சாதியில் பிறந்து, நான்கு சகோதரிகள், இரண்டு சகோதரர்களுக்கு மத்தியில் இந்து மத குடும்பச் சூழலில் வளர்ந்து, கிறிஸ்துவ மீனவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த சதீஸ் என்பவரை 1993ல் எனது 19 வயதில் திருமணம் செய்தேன். மிகுந்த மன உளைச்சலும், உயிருக்கு அச்சுறுத்தலுமான சூழலிலும், வாட்டும் வறுமையிலும் திருமண வாழ்வைத் தொடர்ந்தேன். என் கணவர் சார்ந்த மீனவர் சமூகமே (கன்னியாகுமரி - கோடிமுனை கிராமம்) எனக்கு உண்மை உலகை அடையாளம் காட்டியது. குடும்பம், தனிச்சொத்து என்ற கட்டமைப்புகளுக்கு ஆட்படாமல், கடலையே தாயாக, அனைத்து

சொந்தங்களையும், உறவுகளையும் இணைத்த ஒரு சமூக வாழ்க்கையை அங்கு கண்டேன். இந்து மதத்தின் கட்டுக்கள் எதுவும் அங்கு இல்லை. ஆண்-பெண் இணைந்து பேசுவதும், சிரித்து பொதுவெளியில் விளையாடுவதும் புதிய சுதந்திர அனுபவமாக உணர்ந்தேன். அன்றே தீர்மானித்தேன் இதுவே என் சமூகம் என்று.

1994-ல் ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தேன். அவள் பெயர் சந்தியா. இன்று அவளுக்கு 23 வயது. 1995ல், என் கணவரின் சகோதரர் மூலம், மீனவப் பெண்களுக்கான களப் பணியாளராகச் சமூகப் பணியில் நுழைந்தேன். கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் பல தன்னார்வ நிறுவனங்களுடன் இணைந்து தமிழகம் முழுவதும் பயணித்தேன். ஒரிசா, மத்திய பிரதேசம், ஆந்திரா, சத்தீஸ்கர், ஆகிய மாநில கிராமப்புறங்களுக்கும் சென்று கள ஆய்வுகள் செய்துள்ளேன். மீனவப் பெண்கள், பழங்குடியினப் பெண்கள், விவசாயப் பெண்கள், கால்நடை பராமரிக்கும் பெண்கள், கல்லுடைப்போர், நெசவுத் தொழிலாளர்கள், பனைத் தொழிலாளர்கள், நரிக் குறவர்கள், நகர்புற குடிசை வாழ் பெண்கள், ஆடை உற்பத்தியாளர்கள் எனப் பலதரப்பு பெண்கள், ஆண்கள், குழந்தைகளைச் சந்தித்து அவர்களுக்கான வளர்ச்சித் திட்ட பணிகளைச் செய்து வருகிறேன். அரசு அமைப்பு வெளியிடும் கொள்கைகள், கல்வி உரிமைச் சட்டம், உள்ளாட்சிகளுக்கான அதிகாரப் பரவலாக்கத்திற்கான சட்டத் திருத்தங்களிலும் பங்களித்துள்ளேன். மனித உரிமைகளுக்காக வாதாடும் பயிற்சியாளராகவும், அடித்தட்டு மக்களின் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடும் ஆலோசகராகவும், செயல்பட்டு வருகிறேன். ஒன்றுமறியாத, ஒன்றுமில்லாத ஒரு பெண்ணாக வாழ்வைத் தொடங்கியவள் இன்று சமூகப் பணியாளராக உருமாறியிருப்பது என் பெற்றோர், சகோதர, சகோதரிகளுக்கு ஒரு ஆச்சரியமே.

**ஊடறுக்காக நேர்காணல் கண்டவர் :-யோகி
(மலேசியா)**

14. சிவரஞ்சனி மாணிக்கம்

மூவின மக்கள் இணைந்து மக்களுக்காகக் குரல்கொடுக்கும் மலேசிய சோசியலிச கட்சியின் தொழிலாளர் பிரிவைச் சேர்ந்த தோழர் சிவரஞ்சனி மாணிக்கம் என்பவரை மலேசிய தமிழ் சமூகம் அறிந்திருக்குமா என்றால் “இல்லை” என்றுதான் பதில் வரும். மலேசியாவில் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினராலும் தன்னை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தும் இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலும் பெரிதாக அறியப்படாதவராகத்தான் இருக்கிறார் இவர். எளிய மக்களுக்கும் ஓடுக்கப்படும் சமூகத்திற்கும் குரல் கொடுக்கும் செயற்பாட்டாளர்கள் நிலை எங்கும் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறது. அதிலும் அவர்கள் பெண்ணாக இருந்துவிட்டால் முழு செவிடர்களாகவும் குருடர்களாகவும் மாறிவிடும் அபாயம் நிறையவே இருக்கிறது மலேசிய இந்தியச் சமூகத்தில். தன்

வாழ்நாளின் முக்கால் பாதியை மக்களுக்கான போராட்டத்திலேயே அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் தோழர் சிவரஞ்சனி.

பல இன மக்கள் வாழும் மலேசியாவில் எல்லா மக்களும் தனதுரிமைக்காகப் போராடுகிறார்கள். மலாய்காரர்கள், தங்களுடைய நாடு எனக் கூறிக்கொண்டாலும் தன் இனத்தோடு பிறர் இனத்தவர்கள் சலுகைகளைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ள அவர்கள் விரும்புவதில்லை. பிற இனத்தவர்களாகிய நாங்களோ (இந்தியர்கள்-சீனர்கள்) மலேசியாவில் பிறந்த எங்களுக்கும் சம உரிமை கொடுப்பதில் என்ன தவறு என்று கேள்வி எழுப்புகிறோம். இதில் பூர்வகுடிகளின் நசுக்கப்படும் குரல்களையாரும் கண்டு கொள்வதே இல்லை. இந்நிலையில் பெண்களின் உரிமைக் குரல் எவ்வாறு மலேசியாவில் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது. அதிலும் 7 சதவிகிதம் மட்டுமே வசிக்கும் இந்தியச் சமூகத்தில், அப்பெண்களின் குரல் அந்தச் சமூகத்தின் உள்ளேயே கேட்கப்படுகிறதா என்றால் அப்படியான பெண்கள் இருக்கிறார்களா என்ற எதிர்க் கேள்விகள்தான் வரும்.

சக்திவாய்ந்த பெண்கள் என்னை வியப்படையச் செய்ததில்லை. தோழர் சிவரஞ்சனி மாணிக்கம்.

1. சிவரஞ்சனி என்பவர் யார்? மலேசிய இந்தியச் சமூகம் சிவரஞ்சினியை எப்படி அடையாளம் காண்கிறது?

ஒரு சராசரி பாட்டாளிவர்க்க குடும்பத்தில் ஆறு பிள்ளைகளில் இரண்டாவது பிள்ளையாக பிறந்தவள் நான். குடும்ப வறுமையையும் தாண்டி அடிப்படைக் கல்வியிலிருந்து

பல்கலைக்கழகம் வரை சென்று இளங்கலை முடித்தேன். எனக்குச் சமுதாயத்தில், தற்போது இருக்கும் அடையாளத்திற்கு வித்திட்ட இடம் பல்கலைக்கழகம்தான். அங்குதான் என் பிறப்பின் அர்த்தம் அறிந்தேன். அங்குதான் சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு பிரச்சனைகளைக் கண்டு கண் விழித்தேன். ‘என் வாழ்க்கை, என் தலைஎழுத்து’ என்று வாழ்ந்த நான், அது தலையெழுத்தல்ல, முதலாளித்துவத்தின் சூழ்ச்சி என்ற வர்க்க சிந்தனை உதிர்த்த இடம் பல்கலைக்கழகம். அவற்றை நான் ஏட்டுக்கல்வியில் கற்கவில்லை. ‘மாணவர் சமூக நல அணி’ என்ற குழுவில் உறுப்பினர் ஆனதில், என் பொதுவாழ்க்கை உலகின் கதவு திறக்கப்பட்டது. முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்துத் தொடங்கிய போராட்டம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. மலேசிய சோசியலிச கட்சியில் இணைத்துக் கொண்டு சமுதாயத்தில் நிகழும் அநியாயங்களுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் குரல் கொடுத்து வருகிறேன். “தொழிலாளர் பிரச்சனையாக இருந்தால் சிவரஞ்சனியைப் போய் பாருங்கள்” என்கின்ற அடையாளம் எனக்கு இருப்பதாக நினைக்கிறேன். அதுவே எனக்கு போதுமானதும் கூட.

2. உங்கள் அனுபவத்தில் மலேசியாவில் நடந்த போராட்டங்களில் மிகத் தீவிரமாக நீங்கள் கருதுவது எதை?

மலேசியாவில் போராட்டங்கள் இன்னும் ஆங்காங்கே நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. 10 ஆண்டுக்கு முன்பு நடந்த இசா சட்டத்தை எதிர்த்து நடந்த மக்கள் போராட்டம், 4 ஆண்டுக்கும் முன்பு நடந்த ஜி.எஸ்.டி வரியை எதிர்த்து நடந்த மே தின பேரணி, மற்றும் அனைவராலும் மறக்க முடியாத பெர்சே போராட்டங்கள் முதலியவற்றைச் சொல்வேன். அதிலும் பெர்சே போராட்டம், மூவின மக்களையும் ஒன்றிணைத்து ஒரே குரலாகத் தேர்தல் ஊழலைக் கேள்வி கேட்டது. அந்தப் போராட்டம் மலேசிய வரலாற்றில் மிக முக்கிய வரலாற்றுப் பக்கங்களைக் கொண்டது.

இதற்கு மத்தியில் ஆங்காங்கே நாட்டில் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்ட போராட்டங்கள், பூர்வக்குடி மக்களின் போராட்டம், வீட்டுரிமை போராட்டங்கள், விவசாயிகளின் போராட்டம் இன்னும் எத்தனையோ போராட்டங்கள் தீவிரமானவை யாகத்தான் பார்க்கிறேன்.

3. மலேசியா சூழலில் பெண்கள் பங்களிப்புகள் அல்லது ஈடுபாடுகள் குறிப்பாக அரசியல் மற்றும் சமூகவியல் உள்ளிட்ட விவகாரங்களில் எவ்வாறு உள்ளது. எவ்வாறு அது இருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

பொதுவாழ்க்கையில், மலேசியாவில் பெண்களின் பங்களிப்பு பெருமளவு பின்தங்கித்தான் இருக்கிறது. தற்போது ஆண்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பெண்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நுழைவதாக ஆய்வு காட்டுகிறது ஆனால் இந்தக் கல்வி அறிவு பெண்களின் பொது வாழ்க்கை ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கிறதா என்பது இன்னமும் கேள்விக்குறியாகத்தான் இருக்கிறது. ஈடுபடும் சிறு பகுதி பெண்களும் தலைமைத்துவத்தில் பங்கெடுப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன? என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த நிலைக்குக் காரணம் ஆணாதிக்க அமைப்பு முறைதான் என்பேன். ஒரு பெண் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ஓர் ஆண் தீர்மானிக்கும் நிலை மாற வேண்டும்.

‘உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகாது’ எனப் பலர் கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன். இதை எதற்குச் சம்பந்தப்படுத்துவார்கள் தெரியுமா? ஒரு பெண் எவ்வளவு உயர்ந்த படிப்பு படித்திருந்தாலும், பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் ஆணுக்கு நிகராக வர முடியாது என்று கூறும் சமுதாயத்தில்தான் நாம் இன்னமும் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியே தப்பித்தவறி அதிலும் சில பெண்கள் பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தால், அங்கிருக்கும் ஆண்கள் அவர்களை முன்னுக்கு வர விடாமல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி முடக்கி விடுவார்கள்.

ஆயினும் பலர் நினைக்கின்றனர், இப்போதெல்லாம் தெருப் போராட்டங்களில் பெண்களின் ஈடுபாடு அதிகமாக உள்ளதே, அது ஒரு நல்ல அறிகுறிதானே என்று. ஆம், நான் அதை மறுக்கவில்லை, ஆனால், அதை மட்டுமே வைத்து, பெண் முற்றிலும் ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபட்டு விட்டதாகக் கூற முடியாது.

பி.எஸ்.எம் அதிகமான அடிமட்ட மக்களுக்கான பிரச்சனைகளின் குரலாக இயங்குகிறது. இது தொடர்பான கலந்துரையாடல் கூட்டத்திற்கு அழைக்கும் போது, பெண்கள் பல காரணங்கள் கூறுவர், கணவன் அனுமதிக்கவில்லை, பிள்ளைகளைக் கவனிக்க வேண்டும், வீட்டு வேலைகள் இருக்கிறது எனச் சொல்வதற்கு கை நிறையக் காரணங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பங்கேற்கும் பெண்களோ வாயைத் திறந்து ஆலோசனை கொடுப்பது அரிது. நடவடிக்கை குழு அமைத்தால் அதில் பங்கேற்க அவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியுள்ளது. இப்படியான சூழ்நிலைகள் பெண்களைப் பொதுவாழ்க்கையிலிருந்து தள்ளி வைக்கிறது.

பெண்களைப் பலப்படுத்தும் பணிகள் மிக முக்கியம். குடும்பத்தில் பெண் சரி பாதி எனும் சிந்தனையை உருவாக்க வேண்டும், அவள்தான் குடும்பத்தின் தூண் என்ற பழைய பஞ்சாங்கத்தைத் தூக்கி எறியச் செய்ய வேண்டும். குடும்பத்தில் கணவனும் மனைவியும் சமபங்கு வகிக்க வேண்டும். வீட்டு வேலைகளிலிருந்து, பிள்ளைகள், கவனிப்புவரை பங்கிட்டு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் தங்களுக்காக வாழ்க்கை இலட்சியம், விருப்பு வெறுப்பு இருப்பதை உணர வேண்டும். ஒருத்தரை ஒருத்தர் ஆதிக்கம் செய்யாமல், ஆதரவாக இருக்க வேண்டும். ஆணுக்கொரு சட்டம் பெண்ணுக்கொரு சட்டம் எனும் ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிக்க வேண்டும்.

பெண்கள் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடும்போது அவர்களின் கருத்துக்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும். திறமைகள் பாராட்டப்பட வேண்டும். பெண் என்பதால் அவள் ஒடுக்கப்படக்கூடாது. இது நடப்பது அத்துனை சுலபமல்ல.

இன்றைய சமுதாயத்தில் ஆண் பெண் இருவருமே ஆணாதிக்க சிந்தனையில் இருக்கின்றனர். பல நேரங்களில் பெண்களே பெண்களுக்கு எதிரியாக இருக்கின்றனர்.

ஆணாதிக்கம் முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையின் அம்சமாக உள்ளது. இந்தச் சிந்தனை மாற வேண்டுமாயின், முதலாளித்துவ ஆட்சியையே நாம் மாற்றினால்தான் முழுமைபெறும். இதைப்பற்றிப் பேசும் போது, பல வருடத்திற்கு முன் நான் புரட்சியாளர் லெனினின் ஒரு உரையைப் படித்த ஞாபகம் வருகிறது - என் நாட்டில் என்று பெண்கள் சமையலறையிலிருந்து விடுதலைப் பெறுகிறார்களோ, அன்றுதான் என் மக்கள் முழுமையாக முதலாளித்துவத்திலிருந்து விடுபட முடியுமெனக் கூறியிருந்தார். இன்னும் எவ்வளவோ செய்யவேண்டியுள்ளது பெண்கள் விடுதலைப் பெற.

4.14-வது பொதுத் தேர்தலில் பி. எஸ். எம். கட்சி அடைந்த தோல்வியை எவ்வாறு வரையறுக்கலாம்?

நாட்டில் மொத்தம் 222 நாடாளுமன்ற தொகுதி. அதில் பி.எஸ்.எம். போட்டியிட்டது 3 நாடாளுமன்ற தொகுதியிலும் , 12 சட்டமன்ற தொகுதியிலும் மட்டுமே. இது மொத்த தொகுதியில் வெறும் 3% ஆகும்.

போட்டியிடும் முன்பே தெரியும் நாம் ஒரு மாநிலத்தையோ அல்லது நாட்டையோ பிடிக்க முடியாது என்ற உண்மை. பி.எஸ்.எம். ஒரு சிறிய கட்சி, ஆனாலும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கொள்கையான கட்சியாகும். பொதுத்தேர்தலின் பி.எஸ்.எம் போட்டியிட்ட 15 தொகுதியிலும் தோல்வி கண்டது. இதற்கு முன் வெற்றி பெற்ற தொகுதியான சுங்கை சிப்புட்டிலும் அது தோல்வியைத் தழுவினது.

கட்சி, ஒரு தொகுதியிலும் வெற்றிபெறவில்லை என்ற தாக்கத்தைவிட, தேசிய அளவில் மக்கள் துணிச்சலாக 60 வருடமாக ஆட்சியில் இருந்து வந்த கட்சியை ஒட்டுமொத்தமாகத் தோற்கடித்துள்ளனர் என்ற ஆனந்தம்தான் அதிகமாக இருந்தது. எந்த ஆரவாரமும் இல்லாமல், அமைதியாக நடந்தேறியது. இந்த ஆட்சி மாற்றம் ஓர் அரசியல்

மௌன சனாமிதான். ஆனாலும், என்னைப் போன்ற இடது சாரிகள் இந்த ஆட்சி மாற்றத்தைக் கொண்டாட ஒன்றுமில்லை எனலாம். முதலாளித்துவ ஆட்சியிலிருந்து இன்னொரு முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு நாடு மாறியிருக்கிறது. இதில் ஒரே ஆறுதல் என்னவென்றால், நடந்த மாற்றத்திற்கும் இனி நடக்கப்போகும் மாற்றத்திற்கும் மக்களாகிய அவர்கள்தான் காரணம் என நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்திருக்குமே அதற்குத்தான் இந்த ஆனந்தம். 60 வருட ஆட்சியைத் தூங்கி எரிந்தவர்கள், நாளடைவில் தாங்கள் செய்த மாற்றம் ஏமாற்றத்தைத் தரும் தருணத்தில் அடுத்த கட்ட மாற்றத்திற்குத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆக, நமக்கு எதிர்காலம் பிரகாசமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதில் எனக்குப் பேரின்பம்.

இந்தத் தேர்தலில் நாங்கள் தோல்வியுற்றதிற்கு மக்கள் வர்க்க சிந்தனையை நிராகரித்து விட்டனர் எனக் கூறுவது அர்த்தமற்றது. பாரிசான் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர, இன்னொரு பெரிய கட்சிக்கு ஒட்டுப் போட்டால் மட்டுமே அது சாத்தியம் என்ற அடிப்படையில் மக்கள் செய்த முடிவு இது. மக்கள் முடிவுக்கு நாங்கள் தலைவணங்குகிறோம். மலேசியாவில் வர்க்க சிந்தனையை மேலோங்கச் செய்ய எங்களுக்கு அதிக வேலைகள் காத்திருப்பதையும் நாங்கள் மறுக்கவில்லை. எங்கள் மக்கள் பணி தொடரும்.

5. மலேசியாவில் சக்தி வாய்ந்த பெண்கள் என நீங்கள் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால் யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

சக்தி வாய்ந்த பெண்களும் அவர்களின் குரல்களும் நம் நாட்டுக்குத் தேவையான ஒன்றுதான். நிச்சயமாக அவர்களின் குரல்களுக்கு உலகளவில் பிரச்சனைகளைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய பார்வை இருக்கிறது. நான் மதிக்கும் அந்தப் பெண்கள் சக்திவாய்ந்த பெண்களாக இருந்தாலும் என்னை வியப்படையச் செய்ததில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும், எந்த முகவரியும் பெரிய அளவில் கவனக்கூடிய இல்லாத பெண்கள் பலர் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அடிமட்டத்தில் இருக்கும் அவர்களின்

துணிச்சலும் போராட்ட குணமும் செயல்களும் யாரும் பதிவு பண்ணாமல் இருக்கலாம். அதற்காக அவர் சக்தியில்லாத பெண்கள் என ஆகிவிடாது. நான் இவரைப்போல வாழவேண்டும் என்றும் இவர்தான் என் முன்னுதாரணம் என்றும் நான் விரும்பும் சக்தி வாய்ந்த பெண் பி. எஸ். எம் கட்சியில் செயலாளராக இருக்கும் சரஸ்தான். மக்கள் பிரச்சனை வரும்போது தனது குரலை உரத்துப் பதிவு செய்வதுடன் , தொடர் போராட்டங்களை சேர்வின்றி முன்னெடுப்பார். நேர்மையான அறம் உள்ள மனுஷி அவர்.

6. மலேசிய தொழிலாளர்களுக்கு நாட்டில் கிடைக்கும் சலுகைகள் குறித்தும் அடிப்படை உரிமை மற்றும் மாத வருமானம் குறித்தும் தொடர் கேள்விகளை பி.எஸ்.எம் முன்வைக்கிறது. இத்தகவல்கள் மக்களுக்கு எவ்வாறு சென்று சேர்க்கிறது?

உண்மை. மலேசிய சோசியலிஸ்ட் கட்சி தொழிலாளர் கட்சி என்றும் பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால், நம்முடைய போராட்டம் எத்தனைப் பேரைச் சென்றடைந்துள்ளது என்பதும் ஒரு கேள்விக்குறிதான். இன்று நாட்டில் அடிப்படை சம்பள சட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அதற்கு ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து குரல் கொடுத்து வந்தவர்கள் பி.எஸ்.எம் கட்சியினர்தான். ஆனால், கட்சி சிறியதாக இருப்பதாலும், முன்னணி ஊடகங்களால் கவனம் பெறாதலாலும் எங்களின் போராட்டங்கள் முழுமையாக அனைவருக்கும் சென்றடைவதில்லை. ஆனால், எங்களுடன் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வரும் அடிமட்ட மக்களுக்கு, போராட்டங்களில் முழுமூச்சாக இருக்கின்றனர் யார் என்பது தெரியும். 10 வருடத்திற்கு முன்பும் இப்போதும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பி.எஸ்.எம் கட்சி நல்ல வளர்ச்சி கண்டுள்ளது எனக் கூறலாம். நாட்டிலிருந்து எல்லா மூலை முடுக்கிலிருந்தும் பிரச்சனைகளுக்கு மக்கள் எங்களை அழைக்கின்றனர். ஆனாலும், இந்த அறிமுகம் போதாது என்பதை நான் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். சமூக ஊடகங்கள் அபார

வளர்ச்சி அடைந்து வரும் இந்தக் காலத்திலும், செய்கிற வேலையை விளம்பரப்படுத்த வேண்டாமே என்று கூறும் கட்சி உறுப்பினர்கள் எங்களிடையே இருக்கின்றனர். இதுகூட எங்களின் பலவீனமாக இருக்கலாம். ஆனால், இந்தச் சூழ்நிலையிலும், ஒவ்வொரு மாதமும் கட்சி உறுப்பியம் அதிகரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. கொள்கை உள்ள எங்கள் கட்சியை நாடி பலர் வந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். மக்களின் அடிப்படை பிரச்சனையில் அக்கரைக் காட்டும் பி.எஸ்.எம் கட்சிக்குக் கண்டிப்பாக ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன்.

7. பி.எஸ்.எம் கட்சி ஓர் ஏழைகட்சி என்றும் அதனால் மக்களுக்கு என்ன நன்மையைச் செய்துவிட முடியும் போன்ற கேலி பேச்சிற்கு, கட்சியின் ஓர் அங்கத்தினராக என்ன பதில் சொல்வீர்கள்?

நாங்கள் ஏழைக்கட்சிதான். அதனால்தான் எங்களுக்கு ஏழைகளின் பிரச்சனை சரிவரப் புகிறது, அதற்கான போராட்டங்களில் முன்னெடுக்க முடிகிறது. இதில் கேலி செய்ய என்ன இருக்கிறது. ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்குபவர்களைத்தான் நாம் கைக்கொட்டி சிரிக்க வேண்டும். அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்.

ஒருவனுக்குப் பிரச்சனை வரும்போது, அப்போதைய தேவைக்குப் பணம் கொடுத்து, அன்றைய பிரச்சனையை தீர்ப்பதில் ஈடுபடுபவர்களின் கண்ணோட்டம்தாம் இது. ஒரு நாள் ஒருவருடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஆர்வம் காட்டாமல் அவர் பிரச்சனைக்கு நிரந்தர தீர்வு என்ன என்று தெளிவடைய செய்து அதைத் தீர்ப்பதற்கு தீவிரம் காட்டுவதுதான் நேர்த்தியான செயல் என நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நேர்காணல்: யோகி, மலேசியா.

ஊடறு Wednesday, September 5, 2018

15. பத்மினி பிரகாஷ்

பத்மினி பிரகாஷ் இந்தியாவின், முதலாவது மூன்றாம் பாலின செய்தி வாசிப்பாளர் ஆவார். இவர் லோட்டஸ் தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிகிறார். இவர் பரத நாட்டிய ஆசிரியாரகவும் உள்ளார்.

தான் எதிர்கொண்ட உடல் சவால், மன அழுத்தம், குடும்பத்தினரின் புறக்கணிப்பு, சமுதாயத்தின் வெறுப்பு திணிப்பு என அனைத்து துயரங்களையும், சவால்களையும் தவிடு பொடியாக்கி சாதனை படைத்துள்ளார் பத்மினி.

“இந்த பூமியில் ஜனித்த அனைவருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சுதந்திரம் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க என்னைப் போன்றவர்களை மட்டும் வாழத் தகுதியற்றவர்களைப் போல் இச்சமூகம் பார்ப்பதற்கு காரணம் என்ன? நாங்கள் இந்த உலகில் வாழும் தகுதியை நிர்ணயிப்பது யார்?” - பத்மினி பிரகாஷ்

1. இளமைப் பருவம் பற்றி.

எனக்கு 7 வயது இருக்கும். அப்போதுதான் என்னுள் ஏதோ விபரீத மாற்றம் ஏற்படுவதை நான் உணர்ந்தேன். மெல்ல மெல்ல அந்த உணர்வு என்னை முழுமையாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. என் நடை, உடை, பாவனை என அனைத்திலும் பெண்மை மிளிரும் ஒவ்வொரு தருணம் என் குடும்பத்தாரால் வார்த்தைகளால் ஒடுக்கப்பட்டதும், அடித்து துன்புறுத்தப்படுவதும் தவறாமல் நடந்தது.

அப்போதெல்லாம் என் மன வேதனைக்கும், உடல் காயங்களுக்கும் மருந்தாக இருந்தது பரதமும், வீணையும் கற்றுத் தந்த பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணே.

இருந்தும் நாளுக்கு நாள் துயரம் என்னைத் துரத்தியது; விரக்தி என்னைத் தற்கொலைக்கு விரட்டியது.

ஆனால், அந்தத் தற்கொலை முயற்சிதான் என் வாழ்வின் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. ஆம், என்னை மீட்டெடுத்த வெட்டியான் ஒருவர் என்னை ஆசிரமம் ஒன்றில் சேர்த்தார். அந்த பிதாமகன் அளித்த மறு ஜென்மமும், ஆதரவளித்த ஆசிரமத்தையும் நான் என்றென்றைக்கும் மறக்க மாட்டேன். இந்த உலகில் நான் வாழ வேண்டுமா என்பதை வெளியில் இருந்து யாரும் நிர்ணயிக்க முடியாது என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். அத்தனை திருநங்கைகளும் வாழப் பிறந்தவர்களே. வாழ்க்கையை வாழுங்கள் நம்பிக்கையுடன்.

2. ஆசிரமத்துக்கு அடுத்து என்ன நேர்ந்தது?

ஆசிரமம் அளித்த உத்வேகத்தில் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன். அப்போது பிரகாஷ் என்பவர் என்மீது அன்பு செலுத்தினார். ஆனால், சமூகத்தின் ஏளனம் என்னைத் துரத்தியது. மும்பை,

சென்னை என ஓட ஓட விரட்டியது. அறுவை சிகிச்சையுடன் இன்னும் பிற வேதனைகளையும் எதிர்கொண்டேன். வாய் பொத்தி நான்கு சுவர்களுக்குள் அழுது தீர்த்த நான், சொந்த ஊர் கோவைக்கே திரும்பினேன். யாரைச் சந்திப்பேன், அடுத்து என்ன செய்வேன் எனத் திசை தெரியாமல் நின்ற என்னை அதே அன்புடன் கரம் பற்றினார் என் பிரகாஷ். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை என் வாழ்வு பிரகாசமாகவே இருக்கிறது.

3. செய்தி வாசிப்பாளர் ஆனது எப்படி?

அது நான் எதிர்பாராமல் நிகழ்ந்த சம்பவம். ஒரு நாள் என் வீட்டின் அழைப்புமணி ஒலித்தது. கதவைத் திறக்க, வாசலில் நின்றனர் இரண்டு இளைஞர்கள். லோட்டஸ் தொலைக்காட்சியில் இருந்து வருவதாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். அடுத்து அவர்கள் பேசியது என்னுள் பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்பியது.

ஆம், அவர்கள் தொலைக்காட்சியில் நான் செய்தி வாசிப்பாளராக சேர வேண்டும் என்றனர். வழக்கமாகக் கிண்டல் பேசும் இளைஞர்கள்போல் தான் இவர்களும் எனச் சற்று கோபம் கொண்டேன். இல்லை. நாங்கள் உண்மையாகவே உங்களை ஒரு செய்தி வாசிப்பாளராக ஆக்கவே இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்றனர். சங்கீத் குமார், சரவணக் குமார் பேச்சில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. பின்னர், லோட்டஸ் தொலைக்காட்சி அலுவலகம் சென்றேன். முறையான பயிற்சி மேற்கொண்டேன். எனது தமிழ் உச்சரிப்பு எனக்கு நன் மதிப்பு பெற்றுத் தந்தது. ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி சுதந்திர தினத்தன்று நான் செய்தி வாசிக்க அது நேரடியாக ஒளிபரப்பானது. அந்த நொடிப்பொழுது என் வாழ்க்கையை முழுமையாக்கியது. முதல் திருநங்கை செய்தி வாசிப்பாளர் நான்தான் என்பது எனக்கே புது விஷயம்தான் எனச் சிரிப்பைச் சிந்தினார் பத்மினி. பத்மினியைப் பற்றி பல்வேறு அச்ச ஊடகங்களிலும், ஆன்லைன் ஊடகங்களிலும் செய்திகள் வெளியாகியுள்ள நிலையில். அவரது நம்பிக்கையை, சாதனையை யுவர் ஸ்டோரியும் மனம் உவந்து பாராட்டுகிறது.

4. திருநங்கைகளைப் பெற்றெடுக்கும் பெற்றோருக்கு நீங்கள் கூற விரும்புவது?

இது ஒரு நல்ல கேள்வி. அன்று என் தந்தை வார்த்தையாலும், பிரம்பாலும் என்னைத் தாக்கி புறக்கணிக்காமல் இருந்திருந்தால்? என் வாழ்க்கை எப்படி இருந்திருக்கும் என்ற கேள்வி என்னுள் இன்றும் இருக்கிறது. எனவே, பெற்றோர்களுக்கும் ஒரு கோரிக்கையை முன்வைக்கிறேன். இவன் என் மகன், இவள் என் மகள் எனப் பெருமைப்படும் நீங்கள் என் இந்தக் குழந்தை திருநங்கை என்ற அங்கீகாரத்தைத் தாருங்கள். ஒதுக்குதலும், புறக்கணிப்பும் இன்றி மற்ற குழந்தைகளைப் போலவே தரமான கல்வியையும், பாதுகாப்புடன் கூடிய ஆதரவையும் வழங்க வேண்டும்.

5. உங்கள் வாழ்வின் மகிழ்ச்சியான தருணம் எது? மிகவும் வேதனையளித்தத் தருணம் எது?

என்னைப் போன்றோரை, இந்தச் சமூகம் மனித இனமாகக் கூட ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது ஒரு பெண்ணாகவும், ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகவும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இத்தருணமே மகிழ்ச்சியான தருணம்.

நான் வாழவே தகுதியில்லை எனப் பெற்ற தந்தையே என்னை வீட்டை விட்டு வீதியில் நிறுத்தியது என்னை வேதனைக்குத் தள்ளிய தருணம். நான் இந்த உலகில் வாழ தகுதியற்றவள் என்பதை நிர்ணயிப்பது யார்?

6. உங்களைப் போன்ற சக திருநங்கைகளுக்கு நீங்கள் சொல்லும் அறிவுரை என்ன?

ஒவ்வொரு திருநங்கைக்கும் கல்வி மிக அவசியம். பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே. கல்வியுடன் உங்களது தனிதன்மையைக் கண்டுகொண்டு அதையும் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். முக்கியமாக உழைத்து வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொள்ளுங்கள். கவுரவமாக வாழ வாய்ப்பைத் தேடுங்கள் அல்லது வாய்ப்பைச் சுயமாக உருவாக்கிக்கொள்ளுங்கள். திருநங்கைகள் என்றாலே பாலியல் தொழிலாளர்களாக

இருப்பார்கள் அல்லது கைத்தட்டி பிச்சையெடுப்பார்கள் என்ற சமூகப் பார்வை மாற வேண்டும்.

நானும் அப்படித்தான் என் தனித் திறமைகளை வளர்த்துக் கொண்டேன். எனக்கு புத்தக வாசிப்பு பழக்கம் இருந்தது. அதனால், நானும் சில சிறுகதைகளை எழுதினேன். என் கவனத்தை ஆக்கப்பூர்வமாக செலுத்தினேன். எனது சில சிறுகதைகள் பிரசுரமாகின.

அமெரிக்காவின் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாகாணத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்கும் லிப் டிவியில் நடைபெற்ற ஒரு விவாத நிகழ்ச்சியில் முதல் திருநங்கை செய்தி வாசிப்பாளரான பத்மினி பிரகாஷ் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மினி ஓர் அடையாளம். முகம் தொலைந்துவிட்டதாக கதறும் திருநங்கைகளுக்கு நல்லதொரு முன் உதாரணம்.

அரசாங்கத்திடம் நீங்கள் முன்வைக்கும் கோரிக்கைகள் சில..

என்னைப் போன்றோர் சார்பில் நான் இந்த அரசுக்கு 5 கோரிக்கைகளை முன்வைக்கிறேன்.

1. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் ஆண், பெண் பாலரை போலவே திருநங்கைகளுக்கும் ஓர் இடம் வேண்டும்.
2. திருநங்கை என்று தெரிந்த பிறகும் பாகுபாடின்றி தொடர்ந்து பள்ளிகளில் கல்வி கற்க உரிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. மருத்துவமனைகளில் திருநங்கைகளுக்கும் பிரத்யேக சிகச்சை அளிக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.
4. சமூகத்திற்கு திருநங்கைகள் பற்றிய புரிதல், விழிப்புணர்வு மற்றும் ஆலோசனைகளை வழங்கி உதவி செய்ய வேண்டும்.

5. அரசு அலுவலகங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் திருநங்கைகளுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கித் தர உதவி செய்ய வேண்டும்.

தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தைப் பகிர்ந்துகொண்ட பத்மினி, யுவர்ஸ்டோரி வழியாக ஒரு சேதி சொல்ல விரும்புகிறார். எங்களைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்; ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆண், பெண் போல் திருநங்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வதில் சமூகம் தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்பது செய்திகள் வாசிக்கும் பத்மினி பிரகாஷ் சொல்லும் சேதி.

நன்றி [tps://yourstory.com/tamil/9240643c64-we-live-in-this-world-who-determines-eligibility-thtransgender-padmini-prakash](https://yourstory.com/tamil/9240643c64-we-live-in-this-world-who-determines-eligibility-thtransgender-padmini-prakash)

ஊடறு Monday, February 29, 2016

16. கமலா வாசுகி

பெண்ணிய செயற்பாட்டாளரும் ஓவியையுமான கமலா வாசுகி காலத்தில் ஓவிய ஆசிரியர் திருமதி சின்னப்புவிடமும் பின்பு பிரசித்திபெற்ற ஓவியர் அ.மாற்குவிடமும் ஓவியப்பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டவர். இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலும் தனிநபர் மற்றும் குழுநிலையிலான ஓவியக் கண்காட்சிகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பவர் ஓடுக்கப்பட்டவர்களது குறிப்பாகப் பெண்களது வெளிப்பாடுகளை ஓவியப்பயிற்சிகள் மூலம் வெளிக்கொண்டு வருபவர்.. 2001ம் ஆண்டு சிறந்த ஓவியைக்கான ஜப்பான் புங்கா (BUNKA AWARD) விருதினைப் பெற்றவர்.

என்னைப் படைக்கக் காத்திருக்கும் கதாநாயகிகள் போன்று நடிக்கச் சொல்லி வீடியோ படங்கள்; எடுக்கின்றோம்.
- கமலா வாசுகி

1. மாதவிடாய் என்ற சொல் எப்படி உருவாகியது? என்ன விடாய் அது? இதை உருவாக்கியவர்களது மாதவிடாய் பற்றிய புரிதல் என்ன? அன்றிலிருந்து இன்று வரை மாதவிடாய் பற்றிய தமிழ்ச்சமூகத்தின் விளக்கம் என்ன? ஒவ்வொரு மாதவிடாய்க் காலத்திலும் பெண்களுக்கு என்ன நடக்கின்றது, அவர்கள் என்ன உணர்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றிய சமூக விளக்கம் என்ன?

மூன்று நாட்களோ, அதற்கு கூடுதலான நாட்களோ உடலின் ஒரு பகுதியிலிருந்து சூடான குருதி வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும். அதனை “மறந்து” அத்தனை நாளாந்தக் கடமைகளையும்; இன்னோரன்ன பல காரியங்களையும் செய்து கொண்டிருக்கும் பெண்களது அந்த நாட்களைப்பற்றியும் அதன் சிரமங்களைப் பற்றியும் பெண்களே பேசுவதில்லை. பேசாத பேசக்கூடாத ஒரு விடயமாகவும், ஒளித்து மறைத்து வைக்கப்படும் தீட்டாகவும், பெண்களது தனிப்பட்ட ஒருபிரச்சினையாகவும் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகவுமே மாதவிடாய் நடாத்தப்படுகின்றது. பெண்களது உடலியல் -உயிரியல் சார்ந்த விடயமான மாதவிடாய்க்கு (வேறு மரியாதையான தமிழ் சொல் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியாததால் அனைவருக்கும் பரிச்சயமான இந்தச் சொல்லையே பாவிக்கின்றேன்) வழங்கப்படும் சமூக பொருளாதார, அரசியல், பரிமாணங்கள் மதிப்பீடுகள் இன்று பெரும்பாலும் எதிர்மறையானவையாகவே இருக்கின்றன. மாதவிடாயைப் பேசாது விடல், தேசிய அபிவிருத்திப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் திட்டங்களில் கணக்கிடப்படாது விடல், மாதவிடாயைத் தீட்டாக்குவதன் மூலம் அதனைக் கொண்டிருக்கும் பெண்களைத் தீட்டாக்குவதும் பாரபட்சப்படுத்துவதுமான மத, இன, கலாசார அரசியல்கள், பெண்களின் மாதவிடாய்க்கு உதவுவதாகக் கூறி மாதவிடாய்த்

துண்டுகளை விற்பதன் மூலம் பணம் குவிக்கும் பொருளாதார அரசியல் எனப் பெண்களது உடல்நலன்சார் இவ்விடயத்தைப் பலரும் தமக்கான விடயமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவற்றுக்கெல்லாம் ஆதரவாக எமது தமிழ்ச்சமூகமும் தமது மகள்மாரின் முதலாவது மாதவிடாயை அதாவது முதலாவது இரத்தப் போக்கைப்பற்றிய சரியான புரிதல்கள் இன்றி ஏதோவொரு காலங்கடந்த கலாசாரச் சடங்கின் நினைவிற்கு இயலுமானவரை மத, ஊடக நவீன சாயங்கள் பூசிச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சாமத்தியச் சடங்கு, சாமத்தியக் கலியாணம் என்ற பெயரில் கொண்டாடப்படும் முதலாவது மாதவிடாயைப்பற்றித்தான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

முதலாவது இரத்தப் போக்கை சடங்காக்குவதில் முதன்மைப்படுத்திக் கூறப்படும் காரணம் பெண்ணின் இரத்தப்போக்கு தீட்டென்பதும், இதனைத் தூய்மைப்படுத்த துடக்குக் கழிக்க வேண்டும் என்பதுவும் ஆகும். எது தீட்டு? மாதவிடாய் இரத்தம் தீட்டென்றால் அதனுடன் வெளிவந்த மனிதர்கள் அனைவருமே தீட்டில்லையா? எங்களது சமூகங்களைத் தவிர இந்த உலகில் வேறு மனிதர்கள் இல்லையா? மாதவிடாய் இரத்தத்தையும் அதனுடன் வெளிவந்த மனிதர்களையும்; தீட்டென்று கருதாத சமூகங்கள் இந்த உலகில் எத்தனை இருக்கின்றன. துடக்கு கழிக்கப்படாமல் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல்லாயிரம் கோடி பெண்கள் இவ்வுலகில் வாழவில்லையா, திருமணம் செய்யவில்லையா, குழந்தைகள் பெறவில்லையா? அவர்களால் ஆரோக்கியமான சமூகங்கள் உருவாக்கப்படவில்லையா? பலநாடுகளுக்கும் போய் பலதரப்பட்ட மனிதர்களுடன் வாழக்கிடைத்த பின்னரும் வெளிநாடுகளில் வாழும் எமது புலம்பெயர் சமூகத்தவர்களும் இந்தத் தீட்டுக் கழிப்பை நம்பிக் கொண்டிருப்பதும் இதனைக் கலாசாரமென்று பின்பற்றுவதும் அவமானமில்லையா? உண்மையில் தீட்டென்று ஒன்று கண்ணுக்குத் தெரியாது

எங்கேயோ தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்றால் அதனை நீக்கும் தகைமை யாருக்கு இருக்கின்றது? பெண்ணின் இரத்தத்துடன் உறவு கொண்டு பெண்ணின் இரத்தத்துடன் வெளியேறி உருவாகிய ஒருவருக்கு எப்படி அந்தத் தகைமை வரும்? 'தீட்டுடன்' வெளியேறி 'தீட்டுப்பெற்ற' மனிதர்களது கால்பட்ட இந்த முழுப் பூவுலகையும் (அது மட்டுமல்ல தீட்டுடன் பெண்கள் வானத்தில் பறப்பதால் முழு வானமும் கூடத் தீட்டாகத்தான் இருக்கும்) தீட்டுக்கழிப்பதென்றால் பெண்களது மாத இரத்தப் போக்குடன் வெளியேறாத ஒரு வேற்றுக்கிரகவாசி தான் வரவேண்டும்.

இன்று இலங்கையிலோ வெளிநாடுகளிலோ பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்குச் சாமத்தியச்சடங்கு செய்வதில் காட்டும் ஈடுபாட்டில் பிள்ளையின் நலனை விட மேலோங்கிக் காணப்படுவது சுயதம்பட்டமேயாகும். ஊர்வாய்க்குப் பயந்து நுண்கடன் எடுத்து மகளிற்கு சாமத்தியக்கலியாணம் செய்யும் போரால் கணவனை இழந்த வறிய பெண்கள் தொடங்கி நட்சத்திர உல்லாச விடுதிகளில் கொண்டாட்டம் வைப்பவர்வரை நம்நாட்டவரும், வானூர்தியில் மகளை ஏற்றி இறக்கி, வானூர்தியிலிருந்து மகளுக்குப் பூத்தூவி, வெளிநாட்டிலும் பிறகு ஆறுதலாக இலங்கைக்கு வந்து இன்னொரு விழாவும் எடுக்கும் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகமுமாகப் பெண்களது முதலாவது இரத்தப்போக்கைக் கேலிக்கூத்தாக்கும் ஆடம்பர நாடகம் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது.

சாமத்தியக் கலியாணம் என்கின்ற பெயரில் தமது மகள்மாரையே ஒரு கவர்ச்சிப் பொருளாகவும், பாலியல் பண்டமாகவும் காட்சிப்படுத்தி விட்டு அவள் சுயமாகத் தனது ஆடைகளைத் தெரிவு செய்யும் போதும், பாலியல் ஈர்ப்பிற்குள்ளாகும் போதும், காதலிக்கும் போதும் அதனை விமர்சிப்பதும் எதிர்ப்பதுமான எமது சமூகங்களின் இரட்டை நியாயங்களும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியவை. எமது மகள்மாரது கல்வி மற்றும் பிறதுறை சார்ந்த ஈடுபாடுகளைக்

பாராட்டுவதிலும் கொண்டாடுவதிலும் விட நாம் வழங்கும் அதியுட்ச பாராட்டாக அவள் முதலாவது இரத்தப்போக்கைக் கொண்டாடுவது அமைகின்றது. அவரவருக்குரிய தனித்தன்மையான அழகு ஆற்றல் திறனுடன் எமது மகள்மார் வெளிப்படுத்தப்படாது அந்தத்தக் காலத்து இந்திய சினிமாக்கதாநாயகிகளாக பாவனை பண்ணி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றனர். அதிலும் கதாநாயகனுக்குத் தன்னைப் படைக்கக் காத்திருக்கும் கதாநாயகிகள் போன்று நடிக்கச் சொல்லி வீடியோ படங்கள் எடுக்கின்றோம். சினிமாப் படத்தில் கதாநாயகியை பல்லக்கில் வைத்துத் தூக்கினால் நாங்களும் பல்லக்குத் தூக்குவது, தண்ணித்தொட்டிக்குள்ளால், பற்றைக்குள்ளால், சேலைக்குள்ளால் காதல் பார்வை பார்க்க வைப்பது என்று இளம் ஆண் படப்பிடிப்பாளர்கள் எங்களது பிள்ளைகளைப் படுத்தும் பாடு அளவிட முடியாதது. அதற்குப்பின்னணியாக விசமமான பெண்களைத் துகிலுரியும், வார்த்தைகளால் பாலியல் பலாத்காரம் புரியும் பாடல்களைப் போட்டுத் தொகுப்பாக்குகின்றோம். அதனைக்குடும்பமாக இருந்து பார்த்து மகிழ்ந்து பேணிப்பாதுகாக்கின்றோம். இது எங்கள் கலாசாரமாம்.

2. இந்தக் கொண்டாட்டங்களுக்கும் முதலாவது இரத்தப் போக்குக்கும் என்ன தொடர்பு?

பெண் உடலியல் ரீதியான மாற்றத்தால் பாலியல் உறவுக்குத் தயாராகும் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தப் பெண்ணை ஒரு 'பாலியல் பண்டமாக' உணரப்பண்ணி, மற்றவர்களுக்கும் அதைப் பகிரங்கப்படுத்துவதைத் தெரிந்து செய்கின்றோமா? தெரியாமல் செய்கின்றோமா? இனப்பெருக்க சுகாதாரம், உடலுறவு கர்ப்பம் போன்ற விடயங்கள் பற்றிய எந்த நேர்மையான அறிவூட்டல்களுமில்லாத ஆண்களுக்குச் சுகமளிப்பதற்கென்று படைக்கப்பட்ட பொருளாகப் பெண்ணைப் புனையும் இந்தச் சடங்குகள் எமக்குத் தேவையா? இந்தச்சடங்கிற்கு அடுத்த நாளிலிருந்து வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் அந்தப் பெண் தனது மாத இரத்தப்போக்குடன் படப்போகும் அவதிகள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லையா?

பெண்ணுடைய இந்த உடலியல் மாற்றம் பற்றி நாங்கள் என்ன விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம்? முதலாவது மாதவிடாயைத்; தொடர்ந்து வரும் மாதவிடாய்களும், திருமணத்தின் மூலமான பாலியல் உறவு, கர்ப்பம், கருச்சிதைவு, கருக்கலைப்பு என மாதவிடாய் நிற்கும் காலம் வரைக்கும் பெண்ணுக்கு உடல் - உளரீதியாக ஏற்படும் குழப்பங்கள், சிரமங்கள், சிக்கல்களைப் பற்றி நாம் ஆரோக்கியமாக விளங்கிக்கொள்வதும் முக்கியமானது. முதலாவது மாதவிடாயைக் கொண்டாடி முடித்ததிலிருந்து ஒரு பெண் பிள்ளை இரத்தப்போக்கு வெளியே தெரிந்துவிடுமோ என்ற பயத்துடன் பாடசாலை செல்வதில் பெண்களுக்கான சவால் தொடங்குகின்றது. அதற்குப் பாவிக்கும் மாதவிடாய்த் துண்டுகளை ஒழித்து மறைத்து வாங்குவதும் (அல்லது ஒளித்து மறைத்துக்கழுவிக்காய வைப்பதும்) அவற்றை எப்படி எங்கே அகற்றுவது என்ற நடைமுறைக் குழப்பங்களும், இந்த விடயத்தைக் காரணங்காட்டி லீவு எடுக்கலாமா விடலாமா என்று குழம்புவதும் எமது பெண்களுக்கான மாதாந்த சவால்களாகும். வாழ்க்கைக்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 500 தடவைகளுக்கு மேல் உடலிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறுவதும் அந்த நாட்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட வயிற்றுவலிகளும் இதைப்பற்றி கல்வித்தளங்களிலோ, வேலைத்தளங்களிலோ பேசமுடியா போலியான ஒளிவும் மாதவிடாய்த் துண்டுகளை பணம் கொடுத்து வாங்கவும், சுகாதாரமான முறையில் பாவிக்கவும், மாற்றவும், அகற்றவும் இயலாச் சூழல்களில் பெண்கள் அந்த நாட்களைச் சாதாரணமானது போல் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் இந்தச் சாமத்தியக் கொண்டாட்டங்களால் மறைக்கப்படும் உண்மைகளாகும்.

3. தத்தம் சமூகப் பெண்களின் ஆரோக்கியமான இனப்பெருக்க நலன்களைப் பற்றி நேர்த்தன்மையாகப் பேச விரும்பாமல், அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் அக்கறைப்படாமல், சிந்திக்க முடியாத, சிந்திக்கத் தெரியாத, சிந்திக்க விரும்பாத சமூகமாக நாங்கள் இருந்து கொண்டு போலியாக எமது இன கௌரவத்தைப்பற்றிப் பேசிக்

கொண்டும், மற்றவர்கள் எங்கள் கலாசாரத்தை இழிவுபடுத்துகின்றார்கள் என்று புலம்பிக் கொண்டும் இருப்பதில் என்ன பிரயோசனம்?

எமது பிரதேசங்களில் அரசு அலுவலகங்களை பாடசாலைகளை அமைத்தவர்களும், நிர்வகிப்பவர்களும், கடைகள் போக்குவரத்து சேவைகளை நடாத்துபவர்களும் என அனைவருமே தத்தமது பெண் பிள்ளைகளதோ, சகோதரிகளதோ முதலாவது இரத்தப்போக்கை அமர்க்களமாகக் கொண்டாடியவர்களாகவே இருப்பர், அல்லது தாமே கொண்டாடப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பர். ஆனால் அந்தக் கொண்டாட்டத்தைப்பற்றிப் பகுத்தறிவுடன் சிந்தித்து அதனைத்; தாண்டி பெண்களது மாதஇரத்தப் போக்குப்பற்றி நேர்மையாகச் சிந்திப்பார்களாக இருந்தால் மட்டும்தான் போலித்தனங்களற்ற, பெண்கள் மனிதர்களாகத் தலைநிமிர்ந்து வாழக்கூடிய ஒரு கௌரவமான சூழலைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

எனவே எங்களது மகள்மார் முதலாவது இரத்தப்போக்கை கண்டது எங்களுக்குச் சந்தோசமென்றால் அதனை நாம் நேர்வழியில் தெரிவிப்போம்.

- அவளது முதலாவது இரத்தப் போக்கைக் கொண்டாடச் செலவளிக்கும் பணத்தை அவள் வாழ்நாள் முழுவதும் பாவிக்க இருக்கும் மாதவிடாய்த்துண்டுகளை வாங்கவும் அவளது இனப்பெருக்க நலன்களுக்காகவுமான சேமிப்பாக்குவோம்.
- எங்களிடம் பணம் அதிகம் இருந்தால் அவள் படிக்கும் பாடசாலைக்கு மாதவிடாய்த்துண்டுகளை அகற்றும் இயந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுப்போம். அவளது பாடசாலை மாணவிகளுக்கு இலவசமாக மாதவிடாய்த்துண்டுகள் கிடைக்கச் செய்வோம்.
- அதைவிடவும் அதிகம் பணம் இருந்தால் ஏனைய பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், பஸ்தரிப்பு

நிலையங்கள் போன்ற பொதுவான இடங்களில் பெண்கள் அருவருப்பின்றி பாவிக்கக் கூடிய கழிவறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போம். மாதவிடாய்த்துண்டுகளை அகற்றும் இயந்திரங்களை வாங்கிக் கொடுப்போம்.

- அதைவிடவும் மிகமிக அதிகமாகப் பணம் இருந்தால் எங்கள் சமூகப்பெண்கள் நிம்மதியாகவும் கௌரவமாகவும் அவர்களது மாதஇரத்தப் போக்குகளை அனுபவிக்கக்கூடிய தேவைகளை இலகுவாக்கும், நிறைவேற்றும் பொதுநிதியத்தை ஆரம்பிப்போம்.
- புலம் பெயர் தமிழர்கள் தமது மகள்மாரின் முதலாவது இரத்தப்போக்கைத் தாம் வாழும் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் கொண்டாடுவதற்குப் பதிலாக மேலே கூறியவற்றைச் செய்வது இலங்கையில் வாழும் அவர்களது சமூகத்தினரை உண்மையாகக் கௌரவப்படுத்துவதாக அமையும்.

மாதவிடாய் இன்றி மனிதர் இல்லை. பெண்களது ஒவ்வொரு மாதஇரத்தப்போக்குமே சமூக பொருளாதார அரசியல் ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவை. அதற்கு மதிப்புஅங்கீகாரம் வழங்கல் என்பது அந்த விடயத்தை மூடிமறைத்து அலங்கரித்துக் கொண்டாடுவதல்ல. மாறாக பெண்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஆரோக்கியமான வகையில் சிரமங்களற்ற மாதஇரத்தப்போக்குகளைக் கடந்து வாழக்கூடிய சேவைகளையும் சூழலையும் ஏற்படுத்துவதேயாகும். மாதவிடாய்க் காலத்தில் அசௌகரியங்களை அனுபவிக்காது கல்வியைத் தொடரவும் சகலவிதமான வேலைகளைச் செய்யவும் பயணங்களை மேற்கொள்ளவுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தலே கௌரவமான சமூகத்துக்கு உகந்தது ஆகும்.

மூடநம்பிக்கைகளா பகுத்தறிவா எமது சமூகங்களுக்குச் சுயமரியாதையையும் பெருமையையும் தரும் என்று

தீர்மானிப்போம். எமது மகள்மாரை, எமது பெண்களைத் தீட்டென்று கூறும் மாயையையும், பாலியல் பண்டமாக்கும் சடங்குகளையும் களைந்து வாழ்வோம். நேர்மையான கௌரவமான சமூகத்தை உருவாக்குவோம்.

நன்றி : தாய்விடு' (கனடா) மார்ச் 2016

ஊடறு Tuesday, April 12, 2016

17. குந்தவை

குந்தவை என்ற புனைபெயருடன் எழுதும் சடாட்சரதேவி இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தொண்டைமானாறைச் சேர்ந்தவர் 1963 இல் ஆனந்தவிகடன்இல் வெளிவந்த ‘சிறுமைகண்டு பொங்குவாய்’ என்ற முத்திரைக்கதையுடன் எழுத்துலகத்திற்கு அறிமுகமானவர். 2002 இல் தான் இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பான “யோகம் இருக்கிறது” வெளியானது.

இவரது எழுத்துப்பணிக்காக 2008 ல் வடமாகாண ஆளுநர் விருது பெற்றார்.

1. நீங்கள் ஒரு மூத்த எழுத்தாளர் என்ற வகையில் உங்களைப் பற்றியும் உங்கள் எழுத்துக்கள் பற்றியும் கூறமுடியுமா? உங்களுக்கு எழுதும் உத்வேகத்தை எது தருகிறது?

வணிகரான என் தந்தைக்கு ஒன்பது பிள்ளைகள் அவர்களில் கடைசியாகப் பிறந்த ஒரே பெண் நான். தொடக்கக் கல்வியை உள்ளூர்ப் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக்கல்வியை சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் (அக்கடமி) பட்டப்படிப்பை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்றேன். (பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர்) புத்தளம் மாவட்டத்திலும் பின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரியிலும் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி 1990 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கொண்டுவரப்பட்ட விசேட சுயவிருப்பு ஓய்வூதியைக் கீழ் ஓய்வு பெற்றேன்.

முதலில் சில கதைகள் எழுதினாலும் என் புனைபெயரைப் பரவலாக அறியச் செய்தது 1963இல் ஆனந்தவிகடன் அந்தக்கிழமையின் சிறந்த கதையாக வெளிவந்த 'சிறுமைகண்டு பொங்குவாய்' என்ற கதையே. (அந்தக்காலத்தில் இப்பொழுது உள்ளதுபோல் விகடனும் குமுதமும் தரம்கீழ் இறங்கியவையாக இல்லை) நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் கணையாழியில் வெளிவந்த 'யோகம் இருக்கிறது' இதுவும் பலராலும் வாசிக்கப்பட்டது.

கதை எழுதவேண்டும் என்ற உந்துதலைப் புறச்சூழலும் நாட்டின் நடப்பு நிகழ்வுகளுமே ஏற்படுத்துகின்றன. பேரினவாதம் தலைதூக்கியாடும் எம் நாட்டில் மனத்தை சலனப்படுத்தி சஞ்சலப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் பல. நான் அநேகமாக அவற்றை வைத்தே கதைகள் எழுத விரும்புகிறேன்.

2. பெண்களது உரிமைகள் பற்றி பொதுவாக என்ன நினைக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய சிறுகதைகளில் பெண்களுக்கான குரல்கள் எதிர்பார்ப்புகள் பெண் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுகிறதாபோல இருப்பதாக நினைக்கிறீர்களா?

பெண்கள் இன்று அநேகமாக எல்லாத் துறைகளிலும் நுழைந்து பிரகாசித்தாலும் சம உரிமை என்பது எட்டாத

தூரத்தில்தான் உள்ளது. ஒடுக்குதல் என்பது ஆணாதிக்கத்திலிருந்து சில சமயங்களில் வெளிப்படத்தான் செய்கிறது.

ஆண் பெண் என்ற கருத்தியல்கள் தனியே இருக்கும்பொழுது அவற்றுக்கு அடையாளத்தைப்பேண தேவையிராது. முரண்பட்ட ஆண்மை ஒன்றோடு மற்றது இணையும்பொழுதுதான் அர்த்தப்படும் அடையாளங்களில் பேண வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இங்குதான் ஆண்களின் ஒடுக்குமுறை தோன்றுகிறது.

பெண் பாலியல் ரீதியிலும் இரண்டாம் இடத்திலிருக்கும் பெண்கள் வேலைத்தளத்தில் வீட்டில் தெருவில் பல பின்னடைவுகளை ஒடுக்குதலைச் சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. எனது கதைகளில் 'சொல்லமாட்டாளா' (ஜீவநதி 2) என்ற கதை பெண்ணின்மீது ஆண் செலுத்தும் அதிகாரத்தை ஒடுக்குமுறையைச் சொல்கிறது. 'இடம்மாறலுக்காய்' (கணையாழி) என்ற சிறுகதை வரப்போகும் கணவனின் இசைவிற்கேற்ப நடக்கவேண்டிய ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஒன்று சொல்லவேண்டும் கதைகளில் வரும் பெண் பாத்திரங்கள் இயல்பாக உருவானவை. நான் ஒரு பெண்ணியவாதி இல்லை. அப்படி முத்திரை குத்தி என் கதைகளை வரையறை செய்து கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.1

3. இலங்கையில் மற்றைய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகின்றபோது யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் வாழ்க்கை மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறிருக்கின்றன?

கடந்த 40,50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த நிலையைவிட யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்களின் நிலை எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறது அந்தக் காலத்தில் வயதுக்கு வந்த பெண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே வருவதில்லை வருவதென்றால் எத்தனையோ காபந்துகள்.

இன்று இளம்பெண்கள் சுதந்திரமாக வெளியே போய் தமக்கு தமது குடும்பத்திற்கு வேண்டியதை வாங்கிக்

கொள்கிறார்கள் சைக்கிள், மோட்டார் சைக்கிள் என்று எல்லாம் ஓட்டுகிறார்கள். சுதந்திரமாக தங்கள் கால்களில் நிற்கிறார்கள்.

காதல் திருமணங்கள் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் நடக்கின்றன. சாதிக்கட்டுப்பாடுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தளர்ந்து வருகிறது. முஸ்லிம் பெண்களோடு ஒப்பிடுகையில் நம் பெண்கள் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். சிங்களப் பெண்களிடையே கிராமப்புறம் நகர்ப்புறம் என்ற வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

4. போர் தமிழ் மக்களின் கனவுகளையும் இயல்பான வாழ்வையும் தின்றுவிட்டது. உங்களுக்கும் போரின் நேரடித்தாக்கம் இருக்கிறதா?

இறுதிப்போரின் நேரடித்தாக்கத்தில் நான் சம்பந்தப்படவில்லை வன்னியில் இருந்த மக்களை விடுவித்ததன் பிறகுதான் எங்களுக்கு அங்கு நடந்த அநியாயங்கள் கொடூரங்கள் அங்கிருந்து வந்த மக்கள் சொல்லித்தான் எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்கு முன்பு புலிகளிடமிருந்து யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற முனைந்த அரசு மற்றும் இந்திய சமாதானப்படைத் தாக்குதலினால் பெரும்பாலும் பொதுமக்களே பாதிக்கப்பட்டனர். எந்த நேரமென்றில்லாமல் பலாலி இராணுவ முகாமிலிருந்து மக்கள் குடியிருப்புக்களை நோக்கி நேரகாலமின்றி ஷெல்கள் வீசப்பட்டன. பொம்மர்கள் வட்டமிட்டு வந்து குண்டுகளை வீசின. நாங்களும் மூன்றுமுறை பாதுகாப்புத்தேடி எங்கள் ஊரைவிட்டு இடம்பெயர்ந்தோம்.

5. ஈழத்தின் போர் இலக்கியங்கள் எத்தகைய வரலாற்று அனுபவங்களைச் சேகரித்து வைத்துள்ளன? நீங்களும் போர் பற்றிய இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளீர்களா?

என்னுடைய 'பெயர்வு' என்ற சிறுகதை போர்க்காலத்தில் அகதிகள் இடம்பெயர்ந்த கஷ்டத்தை, குழந்தைகளின் பசியைச் சொல்கிறது. போர்முடிந்து ஊருக்குத் திரும்பிய மக்கள் சொந்த ஊர்களுக்குப் போகமுடியாமல் தடுக்கப்பட்டு அனுபவித்த

கஷ்டங்களைச் சொல்கிறது. 'காலை இழந்தபின்' என்ற எனது சிறுகதையும் சொல்கிறது. போர் முடிந்தபின்பும் அங்கு நடந்த சம்பவங்களை, நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட உறவுகளை இழந்த சிறுவர்கள் மனம் பேதலித்துப் போனதைப் பற்றி 'நீட்சி' (ஜீவநதி 4 வது ஆண்டுமலர்) என்ற சிறுகதை கூறுகிறது.

6. நம் சமூகத்தில் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கு இருக்கும் இடமும் அந்தஸ்தும் உங்களுக்குத் திருப்தியானதுதானா?

திருப்தி இல்லை. பொதுவாக மக்கள் சிறுகதையை வாசிப்பதில்லை. இன்று பொதுவாக பத்திரிகைகள் இலக்கியம் பற்றிய செய்திகளை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே தருகின்றன. வார இதழ்கள் சிறுகதைகள் வந்தாலும் அநேகர் அதனை வாசிப்பதில்லை. எழுத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமே சிறுகதைகளை வாசிப்பார்கள். சாதாரண மக்கள் வாசிப்பதில்லை. அவர்கள் தொலைக்காட்சியில் தொடர் நாடகங்களைப் பார்ப்பதிலேயே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இந்நிலையில் எழுத்தாளர்களின் அந்தஸ்து எவ்வாறு பேணப்படமுடியும்.

7. உங்கள் கதைகளை நாடகங்களாக மாற்றியமை குறித்து உங்கள் கருத்தென்ன?

லண்டன் அவைக்காற்றுக் கழகத்தினர் எனது 'பெயர்வு' என்ற சிறுகதையைப் பெருப்பித்து நாடகமாக்கி நடத்தார்கள். அக்கதையில் உள்ள சிறிய விடயங்களையும் பெரிதாக விஸ்தரித்து மக்கள் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய வசனங்களை அமைத்து மேடையேற்றினார்கள். என் கதையை மூலக்கதை என்றே கூறலாம். அந்த நாடகத்தை நான் பார்க்கவில்லை. என் அனுமதியையும் கேட்கவில்லை.

8. ஒரு எழுத்தாளராக இருக்கும் நீங்கள் தற்போதைய புதிய இளம் எழுத்தாளர்கள் பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

அரைத்த மாவை அரைக்காமல் புதிது புதிதாக வரும் இலக்கியங்களைப் படித்துவிட்டு கதை எழுத வேண்டும். இன்றைய சமூக இலக்கிய மாற்றங்களை அவதானித்து புதிய

திருப்பங்களை உள்வாங்கி கதை எழுத வேண்டும். பிறமொழி இலக்கியங்களைப் படித்தல் மிக அவசியம்.

9. எழுத்தில் பெண் எழுத்து ஆண் எழுத்து என்றெல்லாம் கதைக்கப்படுவது தொடர்பில் உங்கள் நிலையினைச் சிறிது விளக்கிக் கூறுவீர்களா?

இப்படி தனித்துத்தனித்துப் பார்ப்பது சரியென்று நான் நினைக்கவில்லை. பெண்களுக்கு மட்டுமேயான தனிமொழி தனிப்பட்ட பிரச்சினை என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. வேலைக்குப் போய் வரும் பெண்ணின் மொழி வீட்டில் இருக்கும் பெண்ணின் மொழி எல்லாம் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக இருக்குமென்று என்னால் சொல்லமுடியாது பெண்ணிற்குரிய மொழி என்று சொல்வதே ஆணின் கட்டுபிடிப்புத்தான் என்கிறார் கனிமொழி. மீண்டும் பெண்ணை ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் வைத்து அடைத்துவிடும் முயற்சியே இது

10. உங்கள் பார்வையில் இன்றைய எழுத்துச் சூழல் எப்படி இருக்கிறது?

எழுத்தாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் வாக்குவாதங்கள் தோன்றியவண்ணம்தான் இருக்கிறது. ஒருவரை ஒருவர் மட்டம் தட்டுவதிலேயே கவனம் செலுத்துகிறார்கள். புதிதாக வரும் இளம் எழுத்தாளர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இந்த நிலை மாறவேண்டும்

11. உங்கள் படைப்புகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

என் படைப்புகள் உலகத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படும் சாதாரண பிரச்சினைகளையே மையமாகக் கொண்டு நான் எழுதுகிறேன். அவ்வளவுதான்.

சு. குணேஸ்வரனுக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நேர்காணல் ஊடறுக்காக றஞ்சி. (சுவிஸ்.)

18. மலர்வதி

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வெள்ளிக்கோடு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் மலர்வதி.

மேரி புளோரா என்ற தன் இயற்பெயரைத் தமிழாக்கம் செய்து மலர்வதி என்ற பெயரில் எழுத ஆரம்பித்தார். அவர் எழுதிய முதல் நாவல் 'காத்திருந்த கருப்பாயி'. கல்குவாரி தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய நாவல்.

இவருடைய இரண்டாவது நாவல் தூப்புக்காரி 2012-ம் ஆண்டின் இளம் எழுத்தாளருக்கான சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றது. .

“பள்ளிக்கூடத்துல இருந்து திரும்பி வந்ததும் என்னைக் கட்டிப்பிடிச்சுக்கிட்டு அம்மா உச்சி முகர்ந்து முத்தம் கொடுப்பாங்க. அப்போ அவங்க மேல அடிச்ச பினாயில் நெடி இப்பவும் என் நெஞ்சின் அடியாமுத்தில் பதிஞ்சிருக்கு. அது என் உள்ளுணர்வில் உண்டாக்கிய உணர்வுதான் 'தூப்புக்காரி' நாவலின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும்!”- என்று சொல்கிறார் மலர்வதி.

“சுத்தம் என்று தங்களைச் சமூத்தில் காட்டிக் கொள்பவர்களின் மனச் சாக்கடையைக் கழுவ எந்த பினாயிலும் இல்லை” - துப்புக்காரி மலர்வதி.

1. தங்களைப் பற்றிய ஒரு அறிமுகத்தை ஊடறு வாசகர்களுக்காக?

எனது இயற்பெயர். இ. மேரிபுளோறா. காத்திருந்த கருப்பாயி என்ற புதினத்தின் வழி புளோறா என்ற அழைப்பு பெயரைத் தமிழாக்கம் செய்து மலர்வதியாக்கி கொண்டேன். இந்தப்புனைப் பெயர் வைக்க தக்கலையைச் சேர்ந்த வரலாற்று ஆய்வாளர். ம. பென்னி உறுதுணையாக இருந்தார். கட்டுரைச் சார்ந்த நூல்கள் புளோறா என்ற பெயரிலே வெளிவந்தது.. என்னுடைய படைப்புகள் நூல் வடிவமாக வந்தது மொத்தம் அய்ந்து. அதில் இரண்டு புதினங்கள்.. மூன்று சமயம் சார்ந்த கட்டுரை நூல்கள். என் அம்மா பெயர் எம். ரோணிக்கம், அப்பா பெயர். ஜி. ஏலியாஸ், ஒரு சகோதரன் உண்டு, அவர் பெயர் இ. ஸ்டிபன், ஒரு சகோதரி உண்டு. அவர் பெயர் திருமதி. இ. மேரிலதா. இருவருக்கும் திருமணம் ஆகி விட்டது.

2. இளம் எழுத்தாளர்களுக்குரிய சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்றுக் கொண்ட போது உங்கள் மன உணர்வு எப்படியாக இருந்தது.?

உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் தூப்புக்காரி புதினத்தைப் படைக்கும் போது மறைந்திருந்தும் இந்த மலர்வதியை உலகம் கண்டு கொள்ளும் என்று நினைக்கவே இல்லை. முறையாகக் கற்றுக் கொண்டு இது தான் இலக்கியம் என்று எழுத வந்தவளில்லை நான்;, இதை நான் மறுக்காமல் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். என் எழுத்தின் சக்தி மனிதவாசிப்பு தான். சிறு வயதில் காதிதத்துண்டுகளில் கவிதை எழுதும் போதோ அல்லது இயற்கையைப் பற்றி எழுதும் போதோ நாடகங்கள் எழுதும் போதோ என்னுடன் இருக்கும் என் தோழிகள் எவ்வளவு நன்றாக எழுதுகிறாய் என்று சொல்லும் போது நினைப்பேன்.. இந்த உலகில் எல்லோருக்கும் எழுத வரும். எல்லோரும் எழுதுவார்கள்.. ஏன்

என்னை மட்டும் இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று எனக்கு வரும் பாராட்டை எனக்குள் கொண்டு சென்றதே இல்லை..நாட்கள் போக போக என் சிந்தனையில், வாழ்க்கையில், வார்த்தையில் நான் மற்றவர்களிடமிருந்து விலகித் தெரியும் போது சராசரியிலிருந்து விலகி நிற்கும் போது எனக்குள் ஏதோ இருக்கிறது என்று உணர்ந்தேன். எனக்கு விவரம் தெரிந்ததிலிருந்து எழுதினேன்.

அது பத்திரிகைக்காக. பிறருக்காக எழுதியதில்லை.. எனக்காக என் இற்றலுக்காக, என் கண்ணீரின் உரத்தின் துணையாக எழுதி எழுதி இரும்புப் பெட்டியில் வைத்து விடுவேன். புத்தகமாக்க வேண்டும் அது வெளி வர வேண்டுமென்று நினைக்கவே மாட்டேன்.. விழி நீர் ஓழுகும் போதெல்லாம் என்னருகில் எனக்கு இற்றலாக இருந்தது, இருப்பது காகிதங்களும் பேனாவும் தான். அப்படி தான் என் தூப்புக்காரியும் எனக்குள் பிறந்தாள். இந்த புதினம் வெளிவருவதற்கு முன்பு இப்புதினத்தின் அணிந்துரைக்காக சாகித்திய ஆகாடமி விருதுபெற்ற எழுத்தாளர் பொன்னீலன் அவர்களை நாடி நின்ற போது. அவர் தூப்புக்காரியை வாசித்து விட்டு தந்த முதல் விமர்சனம், நீ என் இலக்கிய மகள், இந்த வயதில் என்னையும் மிஞ்சி விட்டாயே என்று அவர் கூறிய போது அவர் கண்களில் மினுங்கிய கண்ணீர்த்துளிகள் எனக்கான முதல் வாசலாக இருந்தது.

அதைப் போன்று எழுத்தாளர் மேலாண்மை பொன்னுசாமியின் அணிந்துரை இலக்கிய உலகில் அடையாளம் இல்லாத எனக்கு முகவரியாக அமைந்தது..அதன் பின்பு இந்தப் புதினம் தமிழகம் முழுவதும் சலனங்களை உருவாக்க என்னையே நான் கிள்ளிக் கொண்டதுண்டு. நான்கு சுவருக்குள் அமர்ந்து என் மனவானின் எண்ணங்கள் விரிந்துப் போக யாருக்கும் தெரியாமல் எனக்கு நானே இரசித்தும் கலங்கியும் வெறும் இருநூறாம் பக்கத்தில் வெட்டியும், குறுக்கியும் பென்சில் கொண்டும், பேனாக் கொண்டும் எழுதிய புதினம் சாகித்திய அகாடமி வாசலைத் தட்டி திறந்து விட்டதா

என்பது இன்றளவும் ஆச்சரியமே.. இது எனக்கான அடையாளத்தைப் பெற்றுத்தந்த விருது. இன்னும் எழுத்துப்பயணம் நிறையவே இருக்கிறது தொடர்ந்து வா என்பதற்கான ஒரு வாசலாக இவ்விருது அமைந்திருக்கிறது.

3. ஒரு சமூகம் தன்னுடைய தூய்மையை, சுத்தத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தலித்துக்களை இந்த உலகின் ஓரத்திற்கே தள்ளி விட்டது என்ற கருத்தில் உடன்படுகிறீர்களா?

இது காலம்காலமாக உள்ள சிக்கல். தொழில் என்று உருவானதோ அன்று சாதியும் உருவாகி விட்டது. இயற்கையில் பிளவில்லை.. அதன் படைப்பில் வேற்றுமையில்லை. மனிதன் உருவாக்கிய சாதி ஒரு சிலரை அடிமைப்படுத்துவதில் வன்மையான கண்டிப்பு எப்போதும் எனக்கு உண்டு.

சமீபத்தில் நான் மதுரையில் ஒரு நிகழ்வுக்கு சென்றிருந்தேன். சக்தி விடியல் என்ற அமைப்பு சாக்கடை சுத்தம் செய்பவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி விழிப்புணர்வு கொடுக்க கூடிய ஒரு அமைப்பு. இந்த அமைப்பை திரு.ச. எம் ஜேசுதாசன் என்பவர் வழிநடத்தி வருகிறார். இங்கு கற்று வந்த பல தலித் மாணவர்கள் உயர்கல்வி கடந்து கல்லூரி படிப்பையும் முடித்து தற்போது பொறியாளராக இன்னும் சிறப்பான உயர்நிலையைத் தொட்டுள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சியே.. கல்வி அனைத்து சாதீய கட்டமைப்பையும் தகர்த்து விடும் என்ற நிலையில் உள்ள அமைப்பில் நான் அங்குள்ள சிறுவர்களை சந்தித்து அவர்களோடு உரையாட அழைக்கப்பட்டேன்.

அங்கு தெரிந்த சின்னஞ்சிறு சிறுவர்கள் கூட தூப்புக்காரி புதினத்தை வாசித்து அதிலிருந்து எழுப்பிய வினாக்கள் வியப்பில் ஆழ்த்தியது. என் கைத் தொட்டு பேச துடித்த அவர்கள் பாசங்கள் அவர்களின் வாழ்வியல் எதார்த்தத்தின் பதிவுகள் என்னை நடுங்க வைத்தது.. ஒரு தலித்தாக பிறப்பதின் ரணம் அங்கு அந்த சின்ன சிறுவர்களிடம் கண்டு உறைந்துப் போனேன். அவர்கள் கூறினார்கள் வகுப்பறைகளில் கூட

நாங்கள் நிராகரிக்கபடுகிறோம், சோற்றுக்கும் மலத்திற்கும் எங்களுக்கு வேறுபாடில்லை.. எங்கள் முன்னோர்களெல்லாம் (பாட்டி, தாத்தா) தெருவீதியில் மலங்களை அள்ளி சுமப்பதைப் பார்க்கிறோம், சாக்கடையின் அருகே எங்கள் குடிசைகள்.. எங்களைச்சுற்றி கொசுக்கள்.. ஓயாத நாற்றம் இதைத்தாண்டி எங்கள் வாழ்வு வெளிச்சத்திற்கு வருவதே இல்லை. அதற்கு தான் கல்வியைத் தேடி வந்திருக்கிறோம்..

அதில் சில பெண்சிறுமிகள் என் மனத்திரையில் இன்னும் பதிந்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள்.. அவர்கள் கேட்ட கேள்வியின் ரணம் இன்னும் உரமாக இருக்கிறது. வருங்காலம் பயமாக இருக்கிறது.. இது உங்கள் வாரிசு வேலையென்று எங்கள் மீது சுமத்தி விடுவார்களோ என்று பயப்படுகிறோம். எங்கள் நிலை எங்கள் தாயைப் போல் எங்கள் மேல் சுமத்தப்படுமோ என்று அஞ்சி அஞ்சி தான் வாழ்கிறோம் என்ற போது, நான் சொன்னேன்.. கல்வியில் வளரும் போது எவரும் இது தான் உங்கள் தொழில் என்று உங்களைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.. எல்லோருக்கும் கல்வி, கல்விக் கேற்ற வேலை அப்படியென்றால் இங்கே சாதி சார்ந்த தொழில் நாளடைவில் நலிந்துப் போய் விடும் என்றேன். இன்றளவும் தலித்தியத்தின் மீது சுமத்தப்படும் தொழில் சார்ந்த பின்னடைவு குறைய வில்லை.. சுத்தம் என்று தங்களைச் சமூகத்தில் காட்டிக் கொள்பவர்களின் மனச்சாக்கடையைக் கழுவ எந்த பினாயிலும் இல்லை.

4. தூப்புக்காரி புதினம் என் சொந்தக்கதையல்ல, என் சொந்தங்களின் கதை என்ற போது மக்களின் மனநிலை?

ஒரு இலக்கியவாதிக்கு எல்லா மனிதர்களின் வலிக்குள்ளும் சென்று அமரமுடியும். அந்த வலியை தன் வலி போல் உணரமுடியும். அந்த உணர்வு இருந்தால் தான் அவன் படைப்பாளி. எங்கோ ஒன்றைப் பார்த்து விட்டு, அதற்கு கற்பனைக் கொடுத்து அதைப்புனைந்துக் கொடுப்பதில் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை.. அதற்குள் படைப்பாளியின் உயிரும் உணர்வும் கலந்திருக்க வேண்டும். என் தூப்புக்காரி என்னில்

பிறக்க பல காரணங்கள் இருந்தன.. மருத்துவமனைகளுக்குப் போகும் போது அங்குத் தெரியும் துப்புரவு தொழிலாள பெண்கள்.. அவர்களின் சிரித்த முகங்களுக்குள் மறைந்திருக்கும் வாழ்க்கை வலி.. அதைப்போன்று அன்றாடம் நாம் பார்க்கும் சாக்கடைத் தொழிலாளிகளின் மலர்ந்த முகம்.. அழுக்கில் பின்னப்பட்டு நின்றாலும் அவர்களின் எதார்த்த மன அழகை நான் இராதித்ததுண்டு.

என் சிறு பருவத்தில் என் அம்மா எங்கள் வீட்டின் பக்கத்தில் இருக்கும் நடுநிலைப்பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் பள்ளிக்கூடத்தை துப்புரவுச் செய்யும் பணியை செய்தார்கள்.. நான்கைந்து ஆண்டுகள் அந்த பணியை செய்து விட்டு, அதன் பின் அதே பள்ளியில் சத்துணவு ஆயாகவாக பணியாற்றி தற்போது ஓய்வும் பெற்று விட்டார்கள். இவ் நிறுவனத்தில் சாதியம் இல்லாத துப்புரவுத் தொழிலே சில பின்னடைவுகளை கொடுத்ததை நான் என் பிஞ்சுப் பருவத்தில் கண்டதுண்டு.. அப்படியென்றால் சாதியின் பெயரால் இத் தொழில் புரிபவர்களை இந்த உலகம் ஏப்படி மதிக்கும் என்னென்ன இழிநிலைகளை வாரி இறைத்திருக்குமென்பதையும் நான் உணர்ந்துக் கொண்டேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சாதிய மோதல்கள் இல்லை, இவர்களுக்கு இது தான் என்று தொழில் இல்லை.. பிழைப்புக்கான தொழிலாகத்தான் அடிமட்ட தொழிலையும் செய்து வருகிறார்கள். இங்கு பெருக்கெடுத்து ஓடும் சாக்கடைகள் குறைவு, நாகர்கோவில் பெருநகரத்தில் சாக்கடையைக் காணலாம்.. தக்கலைப் பக்கம் போனால் சாலைத்துப்புரவாளர்களைக் காணலாம்.. பெருக்கெடுத்து குவியும் அழுக்குகள் பெருநகரங்களில் எனும் போது என் ஊரைச்சுற்றிய பகுதியில் மருத்துவமனைகள் தான் அதிகம்.

இங்கு மருத்துவமனைகளைச் சுத்தம் செய்ய போகும் தாய்மார்கள் சாதியம் கடந்தவர்கள். என் அம்மா சாதிக்குள் உட்பட்டு நின்று செய்த தொழில் இல்லை. நான் பிறப்பில் தலித் இல்லை. இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேனென்றால்

எழுத்தாளர் அம்பை எனக்கு நன்கு அறிமுகமான எனக்கு வழிகாட்டிப் போல் இருப்பவர்கள். அவர்களிடம் சில புகார்கள் சென்றிருக்கிறது. தலித் இல்லாத ஒருவராக மலர்வதி இருக்கும் போது தலித் சார்ந்த பாராட்டை அவர் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் , இதை நீ மறுத்தாக வேண்டுமென்றார்.

ஒரு தலித்துக்குக் கிடைக்கும் அடையாளம், பாராட்டு எதுவும் நீ அந்த இடத்தில் நின்று வாங்க கூடாது என்றார்.. நீ எழுத்தாளர்.. மனித வலிகளை அதன் உக்ரத்தை யார் அனுபவித்தாலும் அதை பதிப்பிக்கத் துணிந்த எழுத்துப் போராளி அவ்வளவு தான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீ மனிதன். இது தான் என் கருத்தும்..

அதனால் தான் குறிப்பிட்டேன் தூப்புக்காரி என் சொந்தங்களின் கதையென்று.. நான் வாழும் சமூகத்தில் தலித் என்ற அடையாளம் பெற்று எவரும் இல்லை.. இங்கே பணத்தின் பெயரால், படிப்பின் பெயரால் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் தலித்திய வலிகளே.. பாதிக்கப்பட்ட அத்தனைப் பேரும் என்னைப் பொறுத்தவரை தலித்துகள் தான்.

5. நம் காலத்தின் முன்பு தொக்கி நிற்கும் மிகப்பெரிய கேள்வி இந்த தேசிய அவமானத்தைத் துடைக்க சட்டம் மட்டும் போதுமா? இதைப்பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

வாழ்வுக்கு உதவாத சட்டம் யாருக்கு வேண்டும். சட்டம் இயற்றுவது எளிது. இதனால் அதன் கடினத்தை சுமப்பவர்கள் நலிவுற்றவர்களே. எல்லாவற்றிலும் வளர்ச்சி, எல்லாவற்றிலும் முன்னேற்றம் என்ற வளர்ச்சியின் கூப்பாடுகள் கேட்கிறது. ஒரு நிமிடம் எங்கு வளர்ச்சி? சோலைகள் இருந்த இடத்தில் உயர்ந்த கட்டிடங்கள் வளர்ந்து நிற்கிறது. கல்வி வளர்ந்து நிற்கிறது.. இதனால் தனி மனித வளர்ச்சி எங்கே வளர்ந்து நிற்கிறது. அவனவன் அழுக்கை அவனவன் சுத்தம் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ள போது, அழுக்கை சுத்தப்படுத்துபவன் எப்படி கீழ்மட்டவன் ஆக முடியும்? அதைப் போக்க சட்டம் மட்டும் போதாது, எல்லா இழிநிலைக்கும் ஒரே ஒரு மருந்து

மனித மதிப்பு. பிறந்த இடங்களும் சூழ்நிலைகளும் மாறிப் போயிருக்கலாமே தவிர மனிதமாண்பில் சிதைவில்லை. சட்டம் என்பது வாழ்வுக்கு இன்று உதவிக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதை இன்னும் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும்.

6. இழிநிலை என்ற மனிதக் கழிவுகளை அகற்ற பெண்களே ஆதிகம் பயன்படுத்தப் படுகிறார்கள் இதைப்பற்றி உங்கள் கருத்து?

இந்த உலகம் பெண்களை இன்னும் இரண்டாம் நிலையில் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதின் சாட்சிய நிலைதான் பெண்களை அதிக அளவிற்கு இதில் இழுத்துப் போட்டிருக்கிறதோ எனத் தோன்றுகிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் தாழ்த்தப்படவர்களாக இருக்கும் போது, பாதிக்கப்படும் பெண்களும் அதில் அடங்கிப் போகிறார்களோ எனத்தோன்றுகிறது. குடும்பம், குழந்தைகள் என்ற பொறுப்பு அதிக அளவில் பெண்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுவதால், அவள் தாய்மைக்கு அதிக அளவு கடமை இருப்பதாக கூறப்படுவதால் கணவன் குடிகாரனாக, கையலாகதவனாக, நோயுற்றவனாக, இறந்து போய்விட்டவனாக இருக்கும் போது அதிக பாரம் பெண்மீது வந்து விழும் போது கல்வி என்ற தன்னம்பிக்கை பின்புலமாக இல்லாமல் இருக்கும் போது, மலம் ஓட்டினால் என்ன? அழுக்கு உண்டால் என்ன? ஏதோ தங்கள் குழந்தைகள் உயிர்வாழ வேண்டும் என்ற பாசத்தில் அதிக அளவில் இதில் சிக்குண்டுப் போகிறார்கள்.

இது மாறிப் போகவேண்டுமென்பது என்னுடைய மட்டுமன்று பலருடைய விருப்பமாக இருக்கிறது. எப்போதுமே பெண் தன் சக்தியை ஆற்றலைப் பிறரிடம் வைக்கும் போது அவள் பலமற்றுப் போகிறாள். பெண்ணுக்கு இன்று நகையோ, பட்டாடைகளோ, அவசியமாக வேண்டாம். ஆனால் அவசியமாக கல்வி வேண்டும். அது அவளுக்குள் ஓளிரும் போது இந்த சமூகம் கொடுக்கும் இழி நிலைக்குள் முடங்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை.

7. அடுத்த படைப்பைப் பற்றி?

தூப்புக்காரி எழுதியது வரை நான் இலக்கியவாதியா என்று தெரியாத நிலையில் இருந்ததால் எனக்கு அதிக பொறுப்பு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.. கடந்த ஓன்றரை ஆண்டுகளாக நான் சந்தித்த மனிதர்கள், கண்டுக்கொண்ட பெண்கள், அவர்கள் என்னோடு பகிர்ந்துக் கொண்ட கண்ணீரின் காயங்கள், அவர்கள் வலிகளின் உள்ளாழங்கள், கரம்பற்றி நம்பிக்கை கேட்டுக்கொண்ட நிமிடங்கள் என்னைக் கனக்க செய்தது.. இன்னும் எழுது என்ற உத்வேகத்தை தந்தது.

நான் சந்தித்துக் கொண்ட பெண்களின் வலிகளை எழுதி இந்த உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட எனக்கு வாழ்நாட்கள் போதாது. நான் மேடையில் பேசிக் கொண்டிருந்த போது.. ஓங்கி வந்த அழகையை உள்ளங்கையில் அடக்கிக் கொண்டு முகம் சிவக்க அமர்ந்திருந்த பெண், என்னில் சாய்ந்துக் கொண்டு அழுத கல்லூரி மாணவிகள், அறியாப்பருவத்தில் பிள்ளைப் பெற்று கணவனின்றி வாழும் அந்தப் பெண், தன் கணவன் ஆயிரம் தரம் அடித்தாலும் அவனை வெளியேற்ற துணிவில்லையென்று சிரித்துக் கொண்டு கூறிய அவள்.. எட்டு வயதில் உடலளவில் பாதிக்கப்பட்ட பெண். இன்னும் பல பல பரிணாமங்களுடன் என்னைத் தொட்டப் பெண்களின் வலிகளை இந்த உலகம் அறிந்துக்கொள்ள அடுத்த படைப்பை செதுக்கியுள்ளேன்.. சீக்கிரம் அது வெளிவரும்.

ஊடறுக்காக நேர்காணல் கண்டவர் றஞ்சி.

ஊடறு Friday, October 17, 2014

19. வெற்றிச்செல்வி

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் 18 ஆண்டுகள் போராளியாக இருந்தவர் வெற்றிச்செல்வி. களம், அரசியல், இலக்கியம், ஊடகம் என விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் பன்முக ஆளுமையாகச் செயற்பட்ட வெற்றிச்செல்வி முள்ளிவாய்க்கால் யுத்தத்தின் இறுதிதருணம் வரை களத்தில் போராளியாக நின்றவர். யுத்தகாலத்தில் வெடிகுண்டு விபத்தொன்றில் தனது கையொன்றையும் கண்ணையும் இழந்த இவர் மிகவும் தன்னம்பிக்கை மிக்க போராளியாக விளங்குபவர்.

போராட்டம் துப்பாக்கியை மாத்திரம் தூக்கி தோளில் வைத்துக் கொண்டு உலவவிடவில்லை: - போராளி வெற்றிச் செல்வி

1. போர் முடிவுக்குக்கொண்டுவரப்பட்டுஆறுவருடங்கள் ஆகியுள்ள நிலையில் சமூகத்தில் ஏதேனும் மாற்றம் உருவாகியுள்ளதா?

லட்சியங்கள் காணாமல்போனதால் லட்சங்களில் மட்டுமே வாழ்க்கை உள்ளதாக இளைய தலைமுறையின் பாதிப்பேர் பொருளாதாரத்தைத் தேடி ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இருந்த, பிறந்த, இடங்களிலிருந்து புலம்பெயர் நாடுகளில் புகலிடம் தேடிக் கொண்டார்கள், தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பலருக்குப் பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள். பலருக்கு இந்த மண் என் சொந்த மண்ணில்லை என்ற வெறுப்பு. பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்தும் முயற்சியில் வாழ்க்கை தேய்வதால் யாராலும் தம் வாழ்க்கையைத் தமக்காக வாழ முடியாத தவிப்பும் வெப்பியாரமும். போரின் எச்சங்களென வாழ்பவர்களின் வாழ்க்கை போராட்டமாகவே தொடர்கிறது.

2. முன்னாள் போராளிகளின் தற்போதைய நிலை என்ன?

வழிகளைத் தமக்காக உருவாக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். உலகம் முழுதும் கால்களை ஊன்றி விட்டவர்களாயும் தமது சுய உழைப்பால் உயர்பவர்களும், சொந்தமாய் தொழில் புரிபவர்களும், குடும்பமும் குடித்தனமுமாய் வாழ்பவர்களும் தாம் நேசித்த சனங்களுக்காக இப்போதும் தமது உழைப்பையும் உணர்வையும் அர்ப்பணிப்பவர்களுமாக காண்கிறேன். 'ஐயோபாவம்' என்று யாரும் இரங்க வேண்டியவர்களாயும் போர்க் காயங்களால் அவையவங்களை இழந்தவர்களில் சிலரும் இருக்கிறார்கள். முன்னாள் போராளிகள் மட்டுமல்ல அவர்களின் குடும்பங்களும் புலனாய்வுப் பிரிவினரின் கெடுபிடிகளுக்கு முகங் கொடுக்கவேண்டிய துரப்பாக்கியநிலை இல்லாமல் இல்லை.

3. முன்னாள் போராளிகளுக்கான இலங்கை அரசின் புனர்வாழ்வு என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

அரசாங்கம் பல திட்ட முன்மொழிவுகளை வைத்து திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளை பெற்றுக் கொண்டது. ஆயிரம் பேருக்கு முன் மொழிந்ததிட்டத்தில் 300 பேருக்கு பயிற்சி வழங்கியது. வயல்நிலங்களில் வேலை செய்யத்தக்க வாலிபர்களுக்கு சிரட்டையில் கைவினைப் பொருள் செய்யவும் கராத்தே கற்று முடித்த பெண்களுக்கு மணப்பெண் அலங்காரப் பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டது. ஆக தச்சத்தொழில், தையல் தொழில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட சிலருக்கு மட்டும் புனர்வாழ்வு ஓரளவு தொழில் வாய்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது என்பேன். ஒட்டுமொத்தமாக புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதற்கு தடுத்து வைத்திருக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதே அர்த்தம்.

4. முன்னாள் போராளிகளின் மறுவாழ்வில் இருக்கும் சவால்கள் என்ன?

அவர்கள்தான் அவர்களுக்கான சவால்கள். அரசியல், இராணுவக் கெடுபிடிகள் காரணமானவர்கள் தவிர மற்றெல்லோரும் தமது வாழ்வை தமக்கே சவாலாக்கிக் கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பேன். ஒருசின்ன இலகுவான உதாரணம், கடற்புலிகள் அமைப்பில் படகுக் கட்டுமானப் பகுதியில் கடமையாற்றிய ஆண்பெண் போராளிகளெல்லாம் தற்போது என்ன செய்கிறார்கள்? கடற்கரைகளில் உடைந்த படகுகளைச் சீரமைக்கும் தொழிலுக்கு உதவினாலே உதவு தொகையாக வருமானம் ஈட்டலாம். போராளிகளாக வாழ்ந்தவர்களுக்குத் துப்பாக்கி பிடிக்க மட்டும் தான் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டதாகப் பலர் நினைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழத் தகுந்த தொழில்கள் தெரியும். சவால்களை யெல்லாம் தமது வெற்றிப் படிகளாக மாற்றும் வல்லமை அவர்களிடம் உண்டு என்று நான் இப்போதும் நம்புகிறேன்.

வன்னியில் போராளியாக வாழ்ந்த நாட்களில் தாய்போல பிறர் நலனுக்காக பணிகளை ஏற்றுச் செயற்பட்டவர்களில் பலர் இப்போதும் தமது பணிகளை விடாமல் தொடர்வதை அறிவேன். மனநலத்தை வலுவூட்டும் இல்லத்தின் தலைவியாக செயலாற்றிவரும் போராளிகள் தமது தியாகப் பயணத்தை விட்டுவிடவில்லை.

மருத்துவத்துறையில் வீரம் கிழித்த காயங்களை ஆற்றுவதே தம் பணியாக இருந்தவர்கள் இன்று மருத்துவமனையிலும், தனியார் மருந்தகங்களிலும் தொழில் அனுபவம் மிக்கவர்களாகத் தொழில் புரிகின்றார்கள். தொண்டு அமைப்புகளால் வழங்கப்படுகின்ற மருத்துவப் பணிகளில் தோளோடு தோள் நின்று உழைக்கிறார்கள். பெண்களுக்கான செயற்பாட்டாளர்களாகச் செயலாற்றியவர்கள் இப்போதும் மாதர் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்ற உண்மை உழைப்பாளிகளாக வாழ்கிறார்கள்.

காலிழந்த ஒருமுன்னாள் பெண் போராளி களத்தில் ஆயுதம் தரித்து நின்றவள்தான். எனினும் திருமணம் செய்து, அழகான பிள்ளைகளைப் பெற்று தனது குடும்பத்தை வளமாகவும் சமூகத்தை வளப்படுத்தும் தொண்டுள்ளம் கொண்டவளாகவும் வாழ்கிறாள். போராட்டம் துப்பாக்கியை மாத்திரம் தூக்கி தோளில் வைத்துக்கொண்டு உலவவிடவில்லை. ஊணையும் உயிரையும் பிறருக்காகக் கொடுத்து வாழவும் மடியவும் சொல்லித் தந்த அழகான வாழ்வைத் தந்திருக்கிறது.

பொய், பிரட்டு, பித்தலாட்டம் செய்யும் ஒரு சிலரால் உண்மைப்போராளிகளின் உயர்ந்த கொள்கைகள் அடிபட்டுப் போவதாக நினைக்கத் தேவையில்லை. போராளியாக வாழ்ந்ததற்காக எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டவர்களாகக் கருதத் தேவையில்லை. வாழ்வு என்பது பிறப்பிலிருந்து வாழ்வதன் தொடர்ச்சிதானே ஒழிய புனர்வாழ்வு, மறுவாழ்வு, சமூகத்திற்கு மீளத் திரும்பியவர்கள் என்றெல்லாம் ஒன்றுமில்லை.

சவால்கள் மனிதனாகப்பட்ட அனைவருக்கும் பொதுவானதே என்பேன். தவிர மேற் சொன்ன அரசியல், இராணுவக் கெடுபிடிகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வீட்டை விட்டோ கிராமத்தை விட்டோ அல்லது நாட்டை விட்டோ விலக முடியாமல், இப்போதும் புலிப்பார்வை பார்க்கப்படுகின்ற முன்னாள் போராளிகள், அல்லது அப்படித்தான் அரசதரப்பு தம்மைப் பார்க்கும் என்று உளரீதியான பாதிப்புகளை அடைந்தவர்களது வாழ்க்கை சவால்கள் மிக்கதுதான் என்பதுவும் உண்மையே. இதுவரை படையினரைப் பார்த்து வெகுண்டெழும் நிலையிலேயே ஒருமுன்னாள் பெண் போராளி மனநோய் மருத்துவ நிலையமொன்றில் கட்டிலில் கட்டிவைத்துப் பராமரிக்கப்படுவதும், தன்னை போராளி என்று இனங்காட்டாமல் மறைக்க விரும்பிய ஒருவர் தன்னைத்தானே அலங்கோலப் படுத்திக்கொண்டு மனநலத்திற்காக மருத்துவம் பெற்று வருபவராகவும் இருப்பதை நான் அறிவேன். அவர்களதும் அவர்களது குடும்பத்தவர்களது வாழ்க்கையையும் சவால்கள் அற்றவை என்று சொல்ல முடியுமா என்ன?

5. 18 வருடங்கள் போராடிய ஒரு முன்னாள் போராளியாய் இயங்கிய அனுபவம் அல்லது காலம் உங்கள் இன்றைய வாழ்க்கையில் எவ்வாறான செல்வாக்கை செலுத்துகிறது?

இதோ நீங்கள் இந்தக் காரணம் சொல்லித்தான் என்னை நேர்காணல் செய்கிறீர்கள். எனது இருப்பை உயிர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலம் அந்த 18 ஆண்டுகளாய் ஆகிவிட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலங்களை நான் இப்போதும் நேசிக்கிறேன். மக்களையும் நண்பர்களையும் நேசிக்கவும் அவர்களுக்காகத் தியாகம் செய்யவும் அவர்களுக்காகவே வாழவும் கற்றுத்தந்த நாட்கள் அவை. அவ்வாறு வாழ்ந்ததன் காரணமாகவே நான் மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்றால் அதுமிகையில்லை.

6. முன்னாள் போராளிகள் இன்றும் அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள், கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையா?

உண்மைதான். இல்லாவிட்டால் அடிக்கடி பொலிஸாராலும் படையினராலும் ரி.ஐ.டி, சி.ஐ.டி. யினராலும் படிவங்களில் கையொப்பமிடவும் விசாரணை செய்யப்படவும் கோப அச்சுறுத்தல் செய்யப்படவும் மாட்டார்களே.

7. ஆயுதப் போராட்டத்திற்குப் பின்னர் உங்கள் ஆயுதம் எழுத்து எனச் சொல்லமுடியுமா?

ஆயுதப் போராட்டகாலத்திலும் நான் எழுத்துலகில்தான் அதிகம் வாழ்ந்தேன். நானொரு அங்கமிழந்தவர் என்பதால் ஆயுதம் தாங்கிப் போராடும் வாய்ப்பு எனக்கு குறைவாயிருந்தது. எனினும் களமுனைகளைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

8. ஈழப்போரின் இறுதிநாட்கள் புத்தகம் முக்கியவத்துவமான வரவேற்பைப் பெற்றிருக்கிறது. எப்படி அவ்வாறான ஒரு பதிவை மேற்கொள்ள முடிந்தது?

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகள் நெருப்பாய் நெஞ்சில் கனன்று கொண்டிருந்த நாட்கள் அவை. மனசு வெடித்து விடும் என்றளவு அழுத்தத்தில் இருந்த தடுப்புமுகாம் வாழ்வில் நான் சாதித்திருக்கிறேன் என்றால் அது இந்தப் பதிவைச் செய்ததுதான். போரின் இறுதியில் நான் எனது கண்களால் கண்டவற்றை எழுதிவிட நினைத்தேன். அது என்னையும் என் தோழிகளில் பலரையும் மன அழுத்தங்களிலிருந்து சற்று ஆறுதல் படுத்தியது என்பேன். சுவரில் சாய்ந்து குந்திக்கொண்டு மடியில் வைத்து, முதுகு வலிக்க வலிக்க எழுதிய அந்த எழுத்து ஒருகாலத்தின் பதிவாய் ஆகியிருக்கிறது.

9. 'ஒருபோராளியின் காதலி' நாவல் குறித்துச் சொல்லுங்கள்?

இதுவும் ஈழப்போரின் இறுதிநாட்கள்தான். எனினும் நாவல் வடிவத்தில் எழுதினேன். நான் சேர்ந்து வாழ்ந்தவர்களின் உணர்வுகளையும் வாழ்க்கையையும் இந்நாவலின் பாத்திரங்களில் கோர்த்து விபரித்திருக்கிறேன். அதில் வரும்

பாத்திரங்களின் உண்மை வாழ்க்கை அத்தனையும் தனித் தனி நாவல்களாக வனையப்பட வேண்டிவை. கதையோட்டத்தோடு தொடர்புபட்ட சம்பங்களை இந்நாவலில் இணைத்திருக்கிறேன். நான் எப்போது எழுதிவிட்டு கொப்பியை கீழேவைப்பேன் என்று காத்துக்கிடந்து வாசித்து வாசித்துதம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய என் தோழிகள் மிதயாகானவி, அனந்தினி, மதி, முடியரசி, மணிமொழி போன்றவர்களை இந்நேரம் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

10. இன்று என்ன எழுதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

எழுத வேண்டியிருப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆனால் பொருளாதாரத் தேவைஎன் நேரத்தில் அதிகமானதைத் தின்று விடுவதாலும் உடல் நிலையும் எழுதவேண்டும் என்ற உந்துதலில் தாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. நான் எழுதாவிட்டால் நான் சார்ந்த சமூகத்தின் பதிவை யார் செய்வார்கள்? தப்பும் தவறுமாக, உண்மைக்கும் மாறாக எழுதி வைத்திருப்பவர்களின் எழுத்தல்லவா சரி என்றாகிவிடும். தவறைத் தவறென்று தவறாக வரலாற்றை எழுத ஆயிரம்பேர் இருக்கிறார்கள். நம் இனமானத்தையும் இனத்துக்காக உயிரீந்த இலட்சக் கணக்கானோரையும் சொல்ல ஓரிருவர்தான் இருக்கிறார்கள்.

நன்றி : குளோபல் தமிழ்ச்செய்திகள்.

ஊடறு Tuesday, May 19, 2015

20. தாமரைச்செல்வி

தாமரைச் செல்வி எனும் புனைபெயரைக் கொண்ட ரதிதேவி கந்தசாமி அவர்கள் ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் உடையவர். இவர் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பரந்தன் பிரதேசத்தில் குமாரபுரம் எனும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் 1973 இல் எழுத்துத்துறையில் பிரவேசித்தார். ஆரம்பத்தில் இலங்கை வானொலியின் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு சிறுகதைகளை எழுதினார். 1974இல் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி வந்தார். ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் முக்கிய இடம் பிடித்த இவர் 200க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் குறுநாவல்களையும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

நாவல்கள்

(1977) சுமைகள்

(1993) தாகம்

(2003) வீதியெல்லாம் தோரணங்கள்

(2004) பச்சைவயல் கனவு

சிறுகதைதொகுதிகள்

(1998) ஒரு மழைக்கால இரவு

அழுவதற்கு நேரமில்லை

(2002) வன்னியாச்சி

கட்டுரைகள்

பெண்ணின் கலாச்சாரம்

இவருக்கு தேசிய விருது கிடைத்துள்ளது.

போரில் கந்தக நெடியை சுவாசித்து, பதுங்கு குழிகளுக்குள் உயிரை கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்து இழப்புகளின் வலிகளையும் சுமந்த மக்களின் அவலக்குரலைச் செய்திகளில் பார்த்திருக்கின்றோம். படைப்பு இலக்கியத்திலும் அதனைச் சரியாக ஆவணப்படுத்த முடியும் என்று கேள்வி ஞானத்துடன் அல்ல, அம்மக்களுடன் வாழ்ந்தே பதிவுசெய்திருப்பவர் தாமரைச்செல்வி.

இவருடைய கதைகள் சில குறும்படங்களாக தயாரிக்கப்பட்டு விருதுகள் பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு ஓவியராகவும் அறியப்பட்டுள்ள தாமரைச்செல்வியின் கதைகள் அவர் வரைந்த ஓவியங்களுடனும் வெளியாகியுள்ளன.

திலர்த் திருப்பங்களையும் அதிகமான கற்பனைகளையும் கலந்து மக்களை மயக்க முயல்வது போலித்தனமான நடிப்பாகும் மக்களின் பார்வைக்குச் சலபமாக எட்டக் கூடிய நியாயமான பாதையைக் காட்டுவது தான் பயன் தரும் படைப்பாகும்.- தாமரைச்செல்வி

நீங்கள் எழுத்து துறையில் பிரவேசித்தமைக்கான நோக்கம் என்ன?

வாசிப்பது எனக்கு ரொம்ப பிடித்த விடயம் என்னை எழுதத் தூண்டியதும் அந்த ஆர்வமே. நான் பார்த்து வளர்ந்த பிரதேசத்தை எழுத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது எனது ஆசையாகும் சமூகத்தைக் கவனிக்க வைக்கும் விடயங்களை எழுதுவது சிறப்பானது என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். நான் வாழ்ந்த விவசாய சூழலை, அந்த ஏழை மக்கள் வாழ்வை எழுத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதே எனது நோக்கமாக இருந்தது.

நீங்கள் எழுத்துக்களில் அதிகமாக உள்வாங்கும் விடயம் என்ன?

நான் வாழ்ந்த சமூகச் சூழலில் நான் காண நேர்ந்த என்னால் உணர முடிந்த எம் நாட்டின் ஏழை மக்களின் பிரச்சினைகளே எனது படைப்புகளில் கருக்களாகின்றன. கடந்த போர்க்காலச் சூழலுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்த மக்களின் பல்வேறு உணர்வுகளையும் அவலங்களையும் எனது எழுத்துக்கள் சித்தரிக்கின்றன.

எமது மண்ணில் நடந்த உண்மை நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாகவும் கருதலாம். எமது மண்ணின் நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும். அப்போது தான் மக்களின் உண்மையான பிரச்சினைகளையும் பல வருடங்கள் பல நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுத்து வாழ்ந்த மக்களின் உணர்வுகளையும் மற்றைய மக்களும் நாளை சந்ததியினரும் அறிந்து கொள்ள முடியும். சொந்த மண்ணிலேயே இருப்பிடம் இழந்து அகதியாகிக் குண்டுகளின் அதிர்வும் கந்தக நெடியும்

ஒருபுறம் துரத்த உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற நிலையில் பதுங்குமுழியின் பக்கத்துணையுடன் வாழ்ந்த மக்களின் நடுவில் ஒருத்தியாக வாழ்ந்துகொண்டே தான் இப்படைப்புக்களை எழுதி தொகுப்பாக்க முனைந்தேன்

உங்கள் புனைகதைகளில் அதிகமானவை இடப்பெயர்வை மையப்படுத்தி இருக்கின்றது. இது பற்றி கூற முடியுமா?

அதிகமான புனைகதைகள் இடப்பெயர்வின் பின்வந்த நாட்களில் எழுதியவை. அதனால் எல்லாக் கதைகளுக்கும் பொதுவான அடித்தளமாக இடப்பெயர்வு இருக்கின்றது. அதனால்தான் ஒரே பின்னணி எல்லாக் கதைகளிலும் பரவும் போது ஒரே சாயலைத் தரும் தன்மை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இது வாசிப்பவர் மத்தியில் சிறிது சலிப்பையும் தரக் கூடும் ஆனாலும் ஒரே மண்ணில் ஒரே காலகட்டத்தில் வாழும் இந்த மனிதர்களின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் இந்த விதமாய் அமைவதை தவிர்க்க முடியாமலே இருக்கின்றது. எத்தனையோ அவலங்களுக்கு மத்தியிலும் நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்களைப் பற்றி எழுதுவது காலத்தின் தேவையாகின்றது. இதுவே மனநிறைவையும் தருகின்றது.

நீங்கள் ஒரு மூத்த எழுத்தாளர் என்ற வகையில் ஒரு சிறந்த படைப்பு என்பது எப்படிப்பட்டது? அது பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

தனக்காக மட்டும் சிந்திக்காமல் பிறருக்காகவும் சிந்திப்பவன்/ள் தான் உண்மையான எழுத்தாளராகின்றனர் அவனது/அவளது சிந்தனை மிகவும் பரந்தது. சமுதாயத்தின் இன்பமும் துன்பமும் அவனை/ அவளைத் தாக்கி கொண்டேயிருக்கின்றது உலகின் ஏதோ ஒரு மூலையில் எழும் ஒரு சோகக் குரல் இதயத்தைத் தீயாகச் சுடுகின்றது. யாரோ சிந்தும் சிரிப்பொலி இன்ப சுகத்தை அள்ளிக் கொடுக்கின்றது. இத் தாகத்தால் தோன்றும் கருவைத் தனது அனுபவத்தின் சாரத்தை ஊட்டி வளர்த்து உரிய நேரத்தில் பிரசவிக்கும் போதுதான் அது அமரத்துவமான படைப்பாகின்றது. திடீர்த் திருப்பங்களையும் அதிகமான கற்பனைகளையும் கலந்து

மக்களை மயக்க முயல்வது போலித்தனமான நடப்பாகும். மக்களின் பார்வைக்கு சுலபமாக எட்டக் கூடிய நியாயமான பாதையைக் காட்டுவது தான் பயன் தரும் படைப்பாகும். சோகமும் சோதனைகளும் நிறைந்த வாழ்வில் பலத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டி ஒருவிதத் தெம்பை ஏற்படுத்துவது எழுத்தாளனின் கடமையாகும்.

புனைகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அந்த வகையில் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

சமூகத்தில் பெண்ணடிமைத்தனம், சீதனப்பிரச்சினை என்பன புரையோடியிருந்த போது அவற்றைப் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்துவது காலத்தின் கட்டாயமாக இருந்தது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெண்ணின் நிலை, பெண்கள் மீது திணிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் அவர்களது அனுபவங்கள், பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் சவால்கள் போன்ற விடயங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு தான் படைப்பில் பெண்களைச் சித்தரிக்க முடியும்.

சீதனப்பிரச்சினை பெண்களின் வாழ்வை அதிகமாகச் சீர்குலைத்து விடுகின்றது. இதனால் மனமுடைந்து கூனிக்குறுகிப்போய் விடுகின்றார்கள். பொதுவாக தமிழ் மக்களிடையே தான் இந்த சீதனப் பிரச்சினை அதிகமாக இருக்கின்றது இதைச் சாடுவதும், அதற்கு ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்துவதும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுடைய கடமை, ஆண் எழுத்தாளர்கள் இதன் மீது ஒரு மேலோட்டமான சிந்தனையைத்தான் செலுத்துவார்கள். ஆனால் யதார்த்த பூர்வமான - ஆணித்தரமான கண்ணோட்டத்தில் நோக்குகின்ற திறமை பெண் எழுத்தாளர்களுக்குத் தான் இருக்கும் குடும்பத்தில் அதிகமான வலிகளை ஆண்களைவிட பெண்களே சுமக்கின்றார்கள். பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ வேண்டிய நிலையில் பெண்கள் உள்ளனர் இது இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலை மாற வேண்டும்.

பெண்கள் கல்வியறிவு உடையவர்களாகவும் சுயதேவையைத் தாமே பூர்த்தி செய்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். உத்தியோகம் பார்க்கும் ஆணுக்கு இருக்கின்ற உரிமை உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்ணுக்கு இல்லாமல் போவது வேதனையான விடயம் இல்லையா? இத்தகைய பாசுபாடுகள் நம் சமூகங்களிடையே இழையோடி உள்ளன. அதனை படைப்பில் வெளிக்கொணர எழுத்தாளர்கள் முன்வர வேண்டும். அத்தோடு இந்நிலமை முற்றுமுழுதான மாறுதலைக் கொண்டமைய வேண்டும்.

உங்கள் படைப்புகளின் செயல்நிலை பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் 200க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளேன். அதில் உயிர் இருக்கும் வரை(2000)நாவல் தினக்குரலில் தொடராக வெளிவந்தது. எனினும் அதனை நூலருவாக்க முடியவில்லை மற்றும் இரு குறுநாவல்களை எழுதியுள்ளேன் வேள்வித்தீ -1994 இல் வெளிவந்தது. அவர்கள் தேவர்களின் வாரிசுகள் சஞ்சிகைகளில் மட்டுமே வெளிவந்தது. இதனைவிட சிறுகதைகளில் 3 தொகுதிகளை வெளியிட்டிருக்கின்றேன். கவிதைகளும் எழுதியுள்ள போதிலும் தொகுதிகளாக்க முனையவில்லை.1974 ஆம் ஆண்டு எழுத ஆரம்பத்திலிருந்து எனது படைப்புக்கள் பிரசுரிக்கப்பட்ட பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அனைத்தும் 1987 ஆம் ஆண்டு எமது வீடு இராணுவத்தினரால் எரியூட்டப்பட்ட அத்தனை படைப்புக்களும் சான்றிதழ்களும் அழிந்து விட்டன. இவை அழிந்ததினால் ஒரு படைப்பாளிக்கு ஏற்படக் கூடிய மனவேதனையை இன்னொரு படைப்பாளியால் மட்டுமே உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அழிந்து போய்விட்ட நிலையில் இருக்கின்றவற்றையும் சிரமம்பட்டு தேடி எடுத்தவைகளையும் நூல் வடிவில் ஆவணப்படுத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை எழுந்து பல சிரமங்களை எதிர்கொண்டு பொருளாதார சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுத்து வெளிவந்த இந்த எழுத்துக்கள் மக்களால் வாசிக்கப்பட வேண்டும். ஆரோக்கியமான சூழல்

ஏற்பட்டால் தான் நிறைய நிறைய நூல்கள் வெளிவர வாய்ப்பு ஏற்படும். நேர்மை, வறுமை, உழைப்பு ஆகியவற்றை எழுதி வந்தேன். இவற்றைத் தாண்டி போரின் போதான மக்களின் வாழ்க்கை நிலை தொடர்ந்து போரில் இருந்து மக்கள் எப்படி மீண்டு வந்தனர் போன்ற விடயங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் எனது எழுத்துக்கள் அமைந்தன. சமூக மாற்றத்துக்குகேற்ப எழுத்துக்களில் மாற்றங்கள் அமைய வேண்டும். அந்த வகையில் எனது எழுத்துக்கள் சென்றன.

எழுத்தார்வம் தவிர்த்து ஏனைய துறைகளில் ஆர்வம் உள்ளதா?

ஆம் எனக்கு ஓவியம் வரைவது பிடிக்கும். முறைப்படி படிக்கவில்லை. பல ஓவியர்களது ஓவியங்களைப் பார்த்து வரைந்து பழகியது தான். சுடர், ஈழநாடு, சித்ராபோன்ற பத்திரிகைகளில் தான் என் ஓவியங்கள் வந்துள்ளன. ஏன் மற்ற பத்திரிகைகள் என்னுடைய ஆக்கத்திற்கு தந்த இடத்தை அவை தரவில்லை அது ஏனென்று தெரியவில்லை.

ஒரு குடும்பத் தலைவியாக இருந்து கொண்டு இப்படி ஓவியம், எழுத்து என்று கலைத்துறையில் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுகின்றீர்களே அது எப்படி சாத்தியமாகின்றது?

சிரமம் தான் என்றாலும் எனது விடாமுயற்சி மற்றும் கணவர் தரும் ஊக்கம், பெற்றோர் தரும் தன்னம்பிக்கை என்பன என்னை விடாமல் எழுத வைத்தது. பெண்ணுக்குக் குடும்ப ஆதரவு கட்டாயம் தேவை.

வளர்ந்துவரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஏதாவது சொல்ல விரும்புகின்றீர்களா?

வாசிக்க வேண்டும். வாசிப்பு முக்கியமானது வாசிப்பில் ஆர்வம் உள்ளவர்களால் மட்டுமே எழுத முடியும். அத்தோடு படைப்புக்கள் பற்றிய அறிவும் முக்கியமானது. தாம் வாழும் சமூகத்தைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அவற்றை மனதில்

உள் வாங்கி எழுத்துக்கள் மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். எமது காலத்தைப் போன்ற சூழல் தற்போது இல்லை. மாற்றங்கள் நிறைந்த வசதி வாய்ப்புக்களுடன் கூடிய சூழல் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் சந்தர்ப்பத்தைப் பயனுள்ளதாக்குங்கள்.

நேர்காணல்: விக்னேஸ்வரி “பெண்” -சஞ்சிகைக்காக

ஊடறு. காம். ஆகஸ்டு 10, 2015.

21. செளந்தரி

புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வரும் செளந்தரி வானொலி நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர், கவிஞர், எழுத்தாளர், சமூகஆர்வலர், மற்றும், பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர் என்று பல தளங்களில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருபவர்.

ஈழத்தமிழர்களது போராட்டமானது பெண்களுக்கான சம உரிமையை வென்றெடுப்பதில் பங்கை வகித்தது. ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் யுத்தமுனையிலும் அனைத்து தொழில்துறைசார் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் கொடுத்தது. அதனால் ஈழத்துப் பெண்களுடைய வாழ்நிலையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பெண்கள் தமது சுயத்தை உணர்ந்து

மேல்நிலைக்குச் சென்றதால் தமிழர் மத்தியில் பெண்கள் பற்றிய பெரிய சிந்தனை மாற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டது - சௌந்தரி.

1. அவுஸ்திரேலியாவில் முழுநேரத் தொழில் வல்லுநராக இருக்கும் நீங்கள் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துதல், மேற்படிப்பு, தமிழ்ப்பாடசாலையில் கற்பித்தல், கட்டுரை கவிதைகளில் ஈடுபாடு, இணையத்தில் எழுதுதல், சமூக சேவை எனப் பல வழிகளிலும் உங்கள் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி வருகிறீர்கள். தொடர்ச்சியாகப் பல வருடங்கள் இவற்றில் நீங்கள் ஈடுபட்டு வருவது மிகவும் வரவேற்புக்குரிய விஷயம். இவற்றுக்கான உந்துதலும், ஆக்க எழுச்சியும் எங்கிருந்து கிட்டுகிறது என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்கள்?

என்னைப்பற்றி அதிகமாக கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. எனது ஆளுமையில் ஓர் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி தென்படுவது என்னவோ உண்மைதான். அவற்றை ஓர் படிமுறை வளர்ச்சியாகவே நான் கருதுகிறேன். எனது ஆளுமை உருவாக்கத்தில் முக்கிய பங்கு எனது தந்தை பண்டிதர் பொன் கணேசனுக்கே உரியதாகும். அவரோடு வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் நான் அனுபவித்த குதூகலமான நினைவுகள் எனது சிந்தனை விரிவாக்கத்திற்கு இன்றும் துணைநிற்கின்றன. எனக்குத் தமிழில் ஆர்வம் ஏற்படக் காரணம் எனது தந்தையின் மொழித் திறமையும் அவரது மேடைப்பேச்சு ஆற்றலும்தான். எனது தந்தையைப் பற்றிய பல பெருமைகள் எமக்குண்டு. அவர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமையுள்ளவர். கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் பின்பு வேலணை வட்டாரக் கல்வியதிகாரியாகவும், பருத்தித்துறை கல்வியதிகாரியாகவும் பணியாற்றி உடல் நலமின்மை காரணமாக 55 வயதில் ஓய்வுபெற்றார். தனது 58 வது வயதில் இவ்வுலகைவிட்டே சென்றார். இன்றுவரை எனது தந்தையின் இழப்பை என்னால் ஈடுசெய்ய முடியவில்லை. அவரது விமர்சனங்களையும் கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்து அன்றாட

வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைச் சந்தித்துப் பழகியதால் இப்போதும் எனது தந்தையின் முகம் அவ்வப்போது தேவைப்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல நான் சிந்திப்பதை, உணர்வதை ஒளிவுமறைவின்றி வெளிப்படுத்தவும், பகிர்ந்து கொள்ளவும் பெரும் அதிஸ்டமாக கிடைத்த சிறந்த நட்புறவுள்ள தந்தையை எனது வளர்ச்சிப் பாதையின் நடுவே இழந்தது எமது துரதிருஷ்டமே!

அப்பாவிடம் தமிழ் ஆங்கிலம் என இரண்டு மொழிகளையும் கற்ற மாணவர்கள் இன்று உலகமெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றனர். கல்வியதிகாரியாக முழுநேரப்பணி, காலையும் மாலையும் வீட்டிலும், ரியூசன் சென்ட்ரலும் ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் வகுப்புகள், கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், கருத்தரங்கம் மற்றும் இலக்கியக் கூட்டங்கள், குடும்பம் என்று சுழன்று கொண்டேயிருக்கும் அப்பாவை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அவரது கைப்பிடித்து நடந்ததால் அவரது ஆளுமையின் ஒரு துளி எனக்குள்ளும் விதையாக விழுந்துள்ளது என்று கூறலாம்.

மனிதனின் வளர்ச்சியில் பிள்ளைப் பருவம் மிகவும் முக்கியமானது. எனது இளமைக்காலம் சுவாரசியமானதாகவும் எந்தவித கட்டுப்பாடுகளின்றி சுதந்திரமாகச் செயல்படும் வகையில் அமைந்தது. எமது பெற்றோர்கள் நல்ல வசதியான சிறுவயது வாழ்க்கையை அக்கா கௌரிக்கும் எனக்கும் அமைத்துத் தந்தார்கள். அக்கா அமைதியான பெண்ணாகவும் நானோர் சுட்டிப் பெண்ணாகவும், துணிவுள்ள பெண்ணாகவும், பிரச்சனைகளை முரட்டுத்தனமாகச் சந்திக்கின்ற பெண்ணாகவும் வளர்ந்தோம். அக்கா கௌரி யாழ் பல்கலைக்கழக கலைத்துறையில் தனது தமிழ் பட்டப்படிப்பை முடித்து தற்போது பாரிஸில் தன் குடும்பத்துடன் வசிக்கின்றார். எனது தாயார் சாதாரண யாழ்ப்பாணத்து அம்மா, என்மீது அதிகமான அன்பும் அதைவிட அதிகமாக என்னைப்பற்றிய பயமும் கவலையும் கொண்டவர். ஆனால் எனது தந்தை என்னைச் சரியாகப் புரிந்து வைத்திருந்தார், என்மீது மிகுந்த நம்பிக்கை

வைத்திருந்தார். அவர் எனக்கு அடிக்கடி கூறும் வார்த்தை “உனது ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதன் விளைவுகளுக்கும் நீதான் பொறுப்பு, தோல்வியைச் சந்தித்தாலும் அதிலிருந்து வெளியேறும் திறமையை வளர்த்துக்கொள்” என்பதே. சமுதாயம் வரையறுக்கும் வட்டங்களுக்குள் வாழாது நான் நானாக வாழ்வதால் பல சிக்கல்களைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். ஆனால் அதற்காக யார் மீதும் பழிபோடவுமில்லை, சந்தித்த எதிர்மறையான விளைவுகளைக் கண்டு பின்வாங்கவுமில்லை. தொலைந்து போனதைப்பற்றி புலம்புவது எனக்கு பிடிக்காதவிடயம். நான் சந்தோசமாக இருக்கின்றேனா? எனது வாழ்க்கையை ஒவ்வொரு கணமும் முழு மனதுடன் வாழுகின்றேனா? என்ற கேள்விகளை என்னிடம் அடிக்கடி கேட்டுக் கொள்வேன். அதற்கான பதில் மனதுக்கு இதமாக இருப்பதனால் எனது ஆளுமையைத் தொடர்ந்தும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை என்னிடம் இருக்கின்றது என்னால் முடியாது” என்று சொல்லும் பழக்கம் என்னிடம் கிடையாது, எனக்குத் தெரியாதவற்றை மேலும் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நினைப்பதுண்டு. ஆனால் முடியாதென்று சொல்லி வருகின்ற சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர்த்துவிடுவதில்லை. “என்னால் முடியும்” என்னும் சிந்தனையே எனது பலம் என்று கூறுவேன். அதுமட்டுமல்ல நேரத்தையும் காலத்தையும் என் வசம் வைத்திருப்பதால் கிடைக்கின்ற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் சரிவரப் பயன்படுத்த முடிகின்றது. கடந்த கால சிந்தனைகளில் நேரத்தை விரயமாக்காது நடப்பு விடயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவதும் கிடைக்கின்ற ஓய்வு நேரத்தை நல்ல பணிகளில் அதாவது எனது ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்ற பணிகளில் செலவிடுவதும் சில காரியங்களைப் பின்போடாமல் அப்போதே செய்து முடிக்கும் தன்மையும் என்னோடு எனது நேரத்தை வைத்துக் கொள்ள உதவுகின்றது. எனக்கு கிடைக்கின்ற நேரத்தை அதன்போக்கில் விட்டுவிடாமல் திட்டமிட்டவாறே செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதில் கவனமாகயிருப்பதால் பல தளங்களிலும் என்னால் இயங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

2. பாடசாலைக்குச் சென்ற காலம், பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நீங்கள் படித்த காலங்களில் உங்களுக்கு வாய்த்த வாழ்வுச் சூழ்நிலையைப் பற்றிக் கூறமுடியுமா? (பாடசாலை, பல்கலைக்கழகம், ஊர், நண்பர்கள், உறவினர்கள், குடும்பத்தவர், சுற்றம் சூழல்..குறித்து).

நான் பிறந்து வளர்ந்தது எல்லாம் கரவெட்டியில். யாழ்ப்பாணத்தில் வடமராச்சியில் மிகவும் உன்னதமான மனிதர்கள் நிறைந்திருக்கும் எளிமையான ஓர் கிராமம் கரவெட்டி. ஆலயங்களும் திருவிழாக்களும், நெல்லு வயல்களும், சுற்றியிருக்கும் குளங்களும், பனைமரக் காணிகளுமென வசீகரிக்கும் அழகையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது எனது கிராமம். கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியும் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ட் உயர்தர பெண்கள் பாடசாலையும் என்னைப் பலவழிகளிலும் பண்படுத்தி எனக்கான ஒரு வழியைக் காட்டின. யாழ்ப்ப பல்கலைக் கழகம் திரும்பப் பெறமுடியாத அழகிய அனுபவங்களையும் வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் எனக்கு கற்றுத் தந்தது. எல்லோரைப் போலவே சராசரியான வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் அங்கமாக இருப்பவள்தான் நானும். நான் வளர்ந்த சூழலும் வாழ்ந்த சூழலும் எப்போதும் எனது முயற்சிகளை ஊக்கப்படுத்துகின்ற வகையில் அமைந்தது எனது அதிர்ஸடம் என்றே கூறவேண்டும். இரத்த சம்பந்தமான உறவுகளைவிட இதய சம்பந்தமான உறவுகளுடன் எனது ஒட்டுதல் அதிகம். என் நண்பர்களின் வட்டம் மிகப்பெரியது. அவர்களுடன் ஆடினேன் பாடினேன் நாடகங்களில் நடித்தேன். மேடைப் பேச்சுக்கள், பட்டி மன்றம், கவியரங்கம் என்று எந்த மேடையையும் விட்டுவைக்கவில்லை. தன்னிச்சையாக எனக்கு நானே விதித்துக் கொண்ட தர்மங்களுக்கேற்ப வாழும் எனது வாழ்க்கையில் மனிதர்களின் நேசம் என்பது முக்கியமான தேடல்களில் ஒன்று. அதனால்தான் எல்லோரையும் என்னால் நேசிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சில சமயங்களில் முரண்பாடுகள் ஏற்படும், அவ்வப்போது கண்டிப்பேன்,

விலகிச்செல்வேன், வருந்துவேன் ஆனால் யாரையும் இதுவரை நான் வெறுக்கவில்லை. ஆனாலும் ஏனோ தெரியவில்லை எனது மனதுக்கு மிக நெருக்கமானவர்களென்று இருப்பவர்கள் மிகவும் சொற்பமே. வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் நீண்ட இடைவெளிகளை இடையிடையே திணித்த வண்ணம் இருப்பதால் எனது தேடல்கள் மிகவும் ஆரம்பநிலையில்தான் உள்ளது. நான் எதையும் பெரிதாகச் சாதித்து விடவில்லை. ஆனால் எனக்குள் சோர்வற்ற தேடல்கள் இருப்பதனால் தொடர் போராட்டம் என்பது என்வரை நிச்சயமாகின்றது.

3. தஸ்லிமா நஸ்ரினின் எழுத்து உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நம் புலம்பெயர் சூழலில் அவரின் எழுத்துக்கள் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதைப் பற்றிச் சிறிது விளக்க முடியுமா? Are those writings relevant to us women living in diaspora?, Please explain how?)

தஸ்லிமா நஸ்ரினின் கவிதைகள் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அவரது எழுத்துக்கள் செயற்கைத்தனமற்றவை, அவரது பார்வைகள் கூர்மையானவை, சமூக அக்கறையுள்ளவை. மதங்களின் பிற்போக்குத்தனங்களைக் கேள்வி கேட்காது ஏற்றுக்கொள்வதையும், பெண்களுக்கெதிரான அடக்கு முறைகளை சமயம் என்ற போர்வைக்குள் திணிப்பதையும், பெண்களின் உடல்சார்ந்த வன்முறைகளின் தொடர்ச்சியையும் அவர் தனது கவிதைகளினூடாக காட்டமாக விமர்சித்திருக்கின்றார். தனது சமூகத்தையும் தனது சமயத்தையும் தஸ்லிமா ஆழமாக நேசிக்கின்றார் அவர்களோடுதான் தனது தொடர்புகளும் உறவுகளும் வளரவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு அவர்களை நோக்கியே செல்கின்றார். ஆனால் அதற்காகத் தனக்கு ஒவ்வாத கருத்துக்கள் தோன்றும்போது மௌனிக்க அவரால் முடியவில்லை. தனது வாழ்க்கையை பேனா என்னும் ஆயுதமேந்தியபோராளியாகவே வாழ்ந்துவருகின்றார். ஈழத்தமிழர்களது போராட்டமானது பெண்களுக்கான சம உரிமையை வென்றெடுப்பதில் பங்கை

வகித்தது. ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களும் யுத்தமுனையிலும் அனைத்து தொழில்துறைசார் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் கொடுத்தது. அதனால் ஈழத்துப் பெண்களுடைய வாழ்நிலையில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பெண்கள் தமது சுயத்தை உணர்ந்து மேல்நிலைக்குச் சென்றதால் தமிழர் மத்தியில் பெண்கள் பற்றிய பெரிய சிந்தனைமாற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டது. பெண்களது வாழ்க்கைமுறை முன்பு இருந்ததுபோல் இன்றில்லை. தன் தேவைகளுக்காக உழைத்து கௌரமாகவும் சுயநெறியுடனும் வாழ அவளால் முடிகின்றது. ஆனாலும் பெண்களின் வளர்ச்சியை ஆத்மார்த்தமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை பின்தங்கிய நிலையில்தான் உள்ளது. வித்தியாசமான சிந்தனைகளோடு உலாவரும் பெண்களை மேற்கொண்டு பயணிக்கவிடாமல் தடுக்கும் மரபில் தோய்ந்த மனங்கள் புலத்திலுமுண்டு என்பது கசப்பான நினைவாகும். பெண்களுக்குச் சம உரிமையையும் நீதியையும் கொடுக்கும் சமுதாயத்தைத்தான் தஸ்லிமா நேசிக்கின்றார். மனித உரிமையென்பது அனைத்துக் கலாச்சாரத்துக்கும் பொதுவானது. எங்கிருந்து அடக்குமுறைகள் எழுந்தாலும் அவற்றை எதிர்த்து நின்று முகம் கொடுக்கும் துணிவு புலத்திலும் தாய் நிலத்திலும் வாழுகின்ற சகல பெண்களுக்கும் சொல்லப்படவேண்டியதே.

4. புலம்பெயர்வு உங்களுடைய வெளிகளைத் திறந்து விட்டுள்ளதா? புலம்பெயர்வால் உங்களுக்குக் கிட்டியிருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் (opportunities) கிடைத்திருக்கும் நன்மைகள் எவை என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

புலம்பெயர்வென்பது எனது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய திருப்புமுனை என்றே கூறலாம். பல்லகலைக்கழக படிப்பு முடிந்த கையோடு சாம்பியா என்ற நாட்டிற்கு கணவருடன் புலம்பெயர்ந்தேன். ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினோம்;. பணம் புரண்டது. ஆனால் எனக்குள் இருந்த தேடலுக்குச் சரியான தீனி கிடைக்கவில்லை.

அதன்பின்பு நியூசிலாந்தில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தேன். அங்கும் எனது செயல்களும் அதன் விளைவுகளும் பெரிதாகத் திருப்தியைத் தரவில்லை. அதனால் மீண்டும் அவுஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தோம். கணிதத்தில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று தொடர்ச்சியாக கணிதத்தையும் இரசாயணத்தையும் கற்பித்ததால் மாற்றம் தேவைப்பட்டது கணக்கியலில் எனது மேல்படிப்பைத் தொடர்ந்து தற்போது கணக்கியல் துறையில் நிறைவாக எனது பணியைத் தொடர்கின்றேன். கிளைகள் பரப்பி செழித்து நின்ற வேளையில் மண்ணிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கி புலம்பெயர்ந்த இடத்தில் என்னைப் பதிய வைத்தேன். இந்த மண்ணோடும் எனது வேர்கள் ஒத்துப்போவதால் புலம்பெயர் வாழ்வையும் என்னால் ரசிக்க முடிகின்றது. புலம்பெயர்வு எனது கனவுளில் சிலவற்றை நிஐமாக்குவதற்கு பல சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கித் தந்தது. எனது நாட்டில் இதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்திருக்குமா? ஒருவேளை கிடைத்தாலும் சமூக கட்டமைப்புகள் என்னோடு இணக்கமாக இருந்திருக்குமா என்ற கேள்வி என்னிடமுண்டு.

வாழ்வுச் சிக்கல்களிலிருந்து சுலபமாக விடுபட இலக்கியப்பணியும் சமூகப்பணியும் எனக்குப் பெரிதும் கைகொடுக்கின்றது. இலக்கியம் சார்ந்த புலமையைவிட சமூகம் சார்ந்த புலமைகளில்தான் எனக்கு அதிக நாட்டமுண்டு. சமூகப் பிரதிநிதியாக நின்று சமுதாய முறைமைகளை விமர்சிக்கும் திறமையைப் படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றேன். வாழ்வியல் பிரச்சனைகள் குறித்து சமூகத்தவர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில்தான் எனது வானொலி நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்தேன். தாய் நிலம் மீதான எனது ஏக்கத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள புலம் பெயர் வானொலிகளும் தனது வாசல்களை எனக்காகத் திறந்தன. அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுஸ்தாபனத்தில் அறிவிப்பாளராகவும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் கடந்து 10 வருடங்களாக கடமையாற்றுகிறேன். மிகுந்த மனத்திருப்தியுடன் ஊதியமற்ற சேவையாக வாரம் தோறும் சனிக்கிழமைகளில் கவிதை பேசும் நேரம் என்னும் நிகழ்ச்சி

மூலம் பலரும் தாம் வாசித்த, ரசித்த, எழுதிய கவிதைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சியாகவும், சிந்தனைச் சிதறல் என்ற கருத்துப் பரிமாற்ற நிகழ்ச்சியையும் தொகுத்து வழங்குவதன் மூலம் உலகத் தமிழருடன் தரமான சிந்தனைப் பரிமாற்றமும் புதிய உறவுகளின் தொடர்புகளும் தொடர்ச்சியாக ஏற்படுகின்றது.

இனம் மொழி இரண்டையும் பாதுகாக்கும் பெரும் பணி புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருக்கின்றது. ஒரு மொழியின் வாழ்வும் வளமும் அந்த மொழியின் பாவனையில்தானே உள்ளது. இளம் தலைமுறையினரின் தாய் மொழிப்பற்றையும் மொழி ஆர்வத்தையும் வளர்க்கும் நோக்கில் அவுஸ்திரேலியாவிலும் பல தமிழ் பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. எமது குழந்தைச் சமூகத்தின் தமிழ் மொழிக் கல்வி வளர்ச்சியை நோக்காக கருதும் தமிழ்ப்பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றுவது மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுக்கின்றது.

ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றில் மிக மோசமான காலகட்டத்தை எமது தாயகத்து உறவுகள் கடந்த சில வருடங்களில் சந்தித்திருக்கின்றார்கள். போரின் பாதிப்புக்களிலிருந்து மீளமுடியாத நிலையில் இருக்கும் எமது இனத்திற்கு அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கும் பல தொண்டு நிறுவனங்கள் மனிதாபிமான உதவிகளை வழங்கி வருகின்றன. அவர்களுடன் இணைந்து அவர்களது உதவித்திட்டங்களிற்கு என்னாலான ஒத்துழைப்பையும் பங்களிப்பையும் தொடர்ச்சியாகச் செய்துவருகின்றேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எனது மனநிறைவுக்காக மிகுந்த விருப்பத்துடனும் படைப்பூக்கத்துடனும் செயல்படுவது “பூபதி” என்ற இணையத்தள பதிவுகள். அதில் எனது உணர்வுகளைத் அவ்வப்போது பதிவு செய்வேன். எனது பதிவுகளின்மூலம் எதனையும் சாதித்ததாகக் கருதவில்லை. ஆனால் எனது ஈடுபாட்டை நிறைவேற்ற எனக்கான ஒரு தளத்தை உருவாக்கியிருப்பது மனநிறைவையும் மகிழ்ச்சியையும்

தருகின்றது. எனது செயல்பாட்டுத் தளங்களைப் பலவாகப் பிரித்து ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு படுத்தாது ஒருமித்து இயங்குகின்றபோது தனியானதோர் உத்வேகம் எனக்குள் உண்டாகின்றது. ஒரு தளத்தில் ஆழமாகக் காலான்றுவது தனித்துவமான வெற்றியை பெற்றுத் தரலாம். ஆனால் பல தளங்களில் தீவிரமாக இருக்கும் போது பல்வேறுபட்ட அனுபவங்களும் புதிய பாதைகளும் வேறுவேறு தொடர்புகளும் ஏற்படுகின்றன என்பதும் உண்மையே. சமூகம் மற்றும் இலக்கியப்பணிகளில் பங்கெடுப்பது எனது தேடலுக்கு நான் வழங்கும் சத்துணவுகள். எனது மூளைக்கு எப்போதும் வேலை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும் அப்போதுதான் அது உற்சாகம் அடையும். தோல்விகளால் பின்தங்காது சிறிய வெற்றியில்கூட மகிழ்வதால் எனது மனம் இளமையின் வலிமையுடன் இருப்பதாகவே நான் உணர்கின்றேன்.

5. Salmon Rushdie எம்மைப் போன்ற புலம்பெயர் சமூகத்தினரின் அடையாளம் பற்றிப் பேசும்போது “எங்களது அடையாளம் பன்முகப்பட்டதாயும், முழுமையற்றதாகவும் ஒரே சமயத்தில் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் நாங்கள் இரண்டு கலாச்சாரங்களில் சவாரி செய்வதைப்போல இருக்கிறது, சில சமயங்களில் அவற்றின் இடைவெளிகளுக்குள்ளே வீழ்ந்து போவது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இந்தப் புலம்பெயர் நிலையின் தளம் எவ்வளவுதான் ஸ்திரமற்று இருந்தாலும் படைப்பாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் புலம்பெயர்வுத் தளம் மிகவும் செழுமையானது” என்கிறார். பல தளங்களிலும் இயங்கும் நீங்கள் இதைப் பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

முஸ்லீம்களான சல்மான் ருஸ்டியும் தஸ்லீமா நஸ்ரினும் இஸ்லாம் சமயத்தைப் பற்றிய தமது கருத்துக்களை எழுதியதால் உயிர் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொண்டு அதிலிருந்து தப்பி வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஜெய்ப்பூர்

இலக்கிய விழாவிற்கு சல்மான் ருஸ்டி கலந்து கொள்ளாமல் போனதால் சல்மான் ருஸ்டியைப்பற்றி பரபரப்பாக ஊடகங்களில் பேசப்பட்டது. சல்மான் ருஸ்டியைப்பற்றி அறிந்திருக்கின்றேன் ஆனால் அவரது நூல் எதையும் நான் வாசிக்கவில்லை. ஆங்கிலப் புத்தகங்களைத் தொடர்ச்சியாக வாசிப்பதற்கு சரியான மூட் வரவேண்டும். எனது நூலகத்தில் பல ஆங்கில நூல்கள் இன்னும் தூங்கிக் கொண்டுதானிருக்கின்றன. சல்மான் ருஸ்டி விவகாரம் எழுத்தாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆனால் படைப்பாளிகளின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதொன்றும் தமிழர்களாகிய எமக்கு புதிதல்லவே. சல்மான் ருஸ்டி புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் மனோநிலையைப்பற்றி கூறிய கருத்து ஓரளவு நியாயமானதுதான்.

தமிழினத்தின் வளர்ச்சி பல்வேறு நிலைகளை இன்று எட்டியுள்ளது.

ஈழப்போராட்டமானது உலகம் முழுவதும் தமிழர்களைப் புலம்பெயரச்செய்து வேற்றினக் கலாச்சாரங்களின் வேர்களை ஊடுருவிச்சென்று தமிழ் சமூகத்தை ஓர் சிந்திக்கும் சமூகமாக மாற்றியுள்ளது. ஒரு பெரிய தீமைக்குக் கிடைத்த நன்மையென்றுகூட இதைச் சொல்லலாம். கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் “வியர்வை சிந்தாத உன்னாலும் மை சிந்தாத பேனாவாலும் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது” என்ற வரிகளின்படி சமூகம் சார்ந்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் மிகப்பெரிய சமூகப் பொறுப்பிருக்கின்றது. இதில் எழுத்தாளனுக்கு இருக்கும் சமூகப்பொறுப்பு முக்கியமானதும் அவசியமானதும் ஆகும். அந்த வகையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் மண்ணின் உணர்வுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளாமல் தமது இனத்தின் அவலத்தையும், மண்ணின் ஞாபகங்களையும், புலம்பெயர் மண்ணில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளையும் பல்வேறு தளங்களில் பல்வேறு வடிவங்களில் தமது படைப்புகளினூடாக வெளிப்படுத்திக்

கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களது படைப்பாக்க ஆளுமையின் வளர்ச்சி பெருமைப்படும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

இரட்டைக் கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்தாலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் தமிழர்கள் தங்கள் மொழியையும் மரபுகளையும் பேணி தமிழருக்குரிய முக்கியத்துவத்தையும் மரியாதையையும் பெறுவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றிற்கான முயற்சிகளை எடுத்தவண்ணம்தான் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் தரமான படைப்புக்கள் வெளிவருவதற்கு ஒரு படைப்பாளிக்குக் கட்டற்ற சுதந்திரம் தேவை, அந்த சுதந்திரம் எமது நாடுகளில் சாத்தியமாகுமா? யாரும் எதைப்பற்றியும் பகிரங்கமாக விமர்சிக்க முடியுமா? இது சாத்தியமில்லை என்பதுதானே உண்மை. ஆனால் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் பொதுவாகச் சுதந்திரமும் பாதுகாப்பும் பேச்சுரிமைகளும் பேணப்படும் நாடுகளில் வாழ்வதால் அந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் ஓரளவிற்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிவதால் அவர்களுக்கான தளம் செழிப்பாக உள்ளது என்றே கூறலாம்.

6. அவுஸ்திரேலியாவில் தற்போது ஆட்சியில் இருக்கும் முதல் பெண் பிரதமர் ஜூலியா கில்லர்ட்டை இந்நாட்டு வெகுஜன ஊடகங்கள் அணுகும் முறையையும், அவரைச் சித்தரிக்கும் விதங்களையும் பற்றி - ஊடகவியாளர் என்ற முறையிலும், மூன்றாம் உலக நாடொன்றில் இருந்து முதலாம் உலக நாடொன்றிற்கு புலம்பெயர்ந்து, சோர்ந்து போகாது செயற்படும் - வெற்றியின் படிகளில் நிற்கும் பெண் என்ற ரீதியிலும் எவ்வாறு நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்?

நவீன உலகில் எத்தனையோ பெண்கள் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்களாய் பல்துறை நிபுணிகளாய் சாதனையாளர்களாய்த் திகழ்ந்து வருகின்றனர். அதில் அவுஸ்திரேலிய நாட்டின் 27 வது முதல் பெண் பிரதமராக தெரிவுசெய்யப்பட்ட யூலியா கிலாட்டும் ஒருவர். அவர் பிரதமராக தெரிவுசெய்யப்பட்ட விதம் விமர்சனத்திற்கு ஆளானதென்பது உண்மையென்றாலும் மிகவும் கஷ்டமானதும்

நெருக்கடிகள் மிக்கதாகவுமிருந்த தேர்தலில் வெற்றியீட்டி மீண்டும் அவுஸ்திரேலியாவின் பிரதமரானார். ஆளும் தொழிற்கட்சியின் அரசியல் தந்திரங்களை வென்று தனது பதவியை தக்க வைப்பதே பெரிய சிக்கலாக இருக்கின்ற வேளையில் சுய விளம்பரத்திற்காக சாதாரண விடயங்களைக்கூட பெரிதுபடுத்தி பூதாகரமாகக் காட்டும் ஊடகங்களின் பொறுப்பற்ற தன்மையைச் சமீப காலங்களில் அவதானிக்க முடிகிறது. யூலியா கிலாட் தலமை வகிக்கும் கட்சியின் அரசியல் கொள்கைகள் சரியானவையா அவற்றை பிரதமராக இவர் எப்படி நடைமுறைப்படுத்துகின்றார். அவற்றின் மாற்றங்கள் எப்படி அமையவேண்டும் என்பதுபற்றி பெரிதாக யாரும் கவலைப்படவில்லை. முக்கியமாக யூலியா கிலாட் என்பவரை ஒரு வளர்ச்சியடைந்த நாட்டின் பிரதமராக அடையாளப்படுத்தி அவரது செயல்பாடுகளை விமர்சிப்பதைவிட ஒரு பெண் பிரதமர் என்ற வகையில் அவரை பற்றிய விமர்சனங்கள்தான் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மேல்நாட்டுக் கலாச்சாரத்திலும் ஆண்கள் உயர்நிலையை அடையும்போது அவைகள் உயர்வாக மதிக்கப்படுவதையும், பெண்கள் அதே உயர்நிலையை அடையும்போது அவற்றைக் கொச்சைப்படுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல உலகெங்கிலும் பெண்களின் ஆளுமையை திறமையை வெளிப்படுத்த விடாமல் முடக்குவதற்கான கூக்குரல்கள் கோஷங்கள் வெளிப்பட்ட வண்ணம்தான் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அவற்றைப் பொய்பித்து எதிர்கொள்ளும் இடர்பாடுகளையெல்லாம் வெற்றிகொள்வதுதானே சாதனையாகும். இந்த வேளையில் அவுஸ்திரேலியாவிலும் பழங்குடியின மக்கள் தமது நில உரிமை மற்றும் பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்காகத் தொடர்ந்து போராடுவது பற்றியும் நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன்.

ஊடறுக்காக நேர்காணல் கண்டவர் கவிஞர்.
ஆழியாள், ஆஸ்திரேலியா.

ஊடறு Wednesday, March 7, 2012

22. லறீனாஅப்துல்ஹக்

பிறப்பிடம் மாத்தளை.. பெரிதினியா பல்கலை கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார்.

லறீனா கவிஞர், சிறுகதை எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பாடகர் அத்துடன் களப்பணியாளரும் ஆவார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச்சிறப்புக் கலைமாணிப்பட்டம் பெற்றபின் தமிழ்த்துறையில் இரண்டுவருடங்களும் மும்மொழித்துறைகளும் இணைந்து நெறிப்படுத்திய மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைகளில் சுமார் நான்குவருடங்கள் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார் . தற்போது சிங்களத்துறையில் (Lecturer at Sabaragamuwa University of Sri Lanka) விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்

இதுவரை வெளியிட்ட புத்தகங்கள்

01. எருமைமாடும் துளசிச்செடியும்
(சிறுகதைத் தொகுதி) - 2003

02. வீசுகபுயலே! (கவிதைத்தொகுதி) - 2003

03. தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்: சில
சிந்தனைகள் (ஆய்வுக் கட்டுரைத்தொகுதி)
2003

04. ஒரு தீப்பிழம்பும் சில அரும்புகளும்
(நாவல்) 2004

05. செ. கணேசலிங்களின் அண்மைக்கால
நாவல்களில் பெண்பாத்திரங்கள்: ஒரு
பெண்ணிலை நோக்கு (ஆய்வுநூல்) - 2004

06. மெளனத்தின் ஓசைகள் - மொழிபெயர்ப்புக்
கவிதைத் தொகுதி 2008

07. வார்த்தைகளின் வலி தெரியாமல்... -
சமூகவியல் கட்டுரைகள் 2012

08. 'பொருள்வெளி' ஆய்வுக்கட்டுரைத்
தொகுதி 2012

09. நீட்சிபெறும் சொற்கள் - கட்டுரைத்
தொகுதி 2015

10. சுயமி - மெல்லிசைப் பாடல்கள்
இறுவட்டு 2015

**1. உங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தைக் குடும்ப கல்விப்
பின்னணி உள்ளிட்டு எமது வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து
கொள்ளுங்களேன்.**

என்னுடைய முழுப்பெயர் லீனா அப்துல் ஹக்.
பிறப்பிடம் மாத்தளை. என்னுடைய தாயார் பெளசல் ஹினாயா
மாத்தளை ஃபர்வீன் என்ற புனைப்பெயரில் பத்திரிகைகளில்

பல தொடர்கதைகளை எழுதியுள்ளார். “பாட்டுக்குப் பாட்டு” நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றி எப்போதும் முதல் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டு வருவார். நல்ல இனிய குரல்வளம் அவருக்கு. அவரைப் பின்பற்றி என்னுடைய 9 வயதில் பாட்டுக்குப் பாட்டு போட்டியில் நானும் பங்குபற்றி இரண்டாம் பரிசு பெற்றமை ஓர் இனிய ஞாபகம்தான்.

என்னுடைய தந்தை கலகெதர எம். எம். ஏ. ஹக் பயிற்சிபெற்ற ஆங்கில ஆசிரியராகவும் பின்னர் அதிபராகவும் கடமையாற்றினாலும், சிங்கள சினிமாத்துறையின் பிரபல இசையமைப்பாளராயும் இருந்தவர். சுஜீவா சுனேத்ரா சூகிரி கெல்ல கீதா ஓபய் மமய் என்பன அவர் இசையமைத்த திரைப்படங்கள். ஜோதிபாலவின் விருதுபெற்ற பிரபல பாடலான “சந்தன எல்லென் நாலா” பாடல் என்னுடைய தந்தையின் இசையமைப்பில் உருவானதே! என்னுடைய தாயாரின் தந்தை ஓர் இந்தியர். திருநெல்வேலிக்காரர். சித்தவைத்தியராய் இருந்த அவர் கர்நாடக சங்கீதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பயிற்சி உடையவராய் இருந்தவர். அவருடைய கம்பீரக் குரலில் “சின்னஞ்சிறு கிளியே கண்ணம்மா செல்வக் களஞ்சியமே!” என்ற பாரதி பாடலைக் கேட்டு அனுபவிப்பது ஒரு சுகானுபவம்தான். இந்தப் பின்னணிதான் என்னை எழுத்து மற்றும் கலைத்துறைகளில் ஈடுபடுத்தியது எனலாம்.

என்னுடைய ஆரம்பகால எழுத்துகலை முயற்சிகளில் பத்தனையூர் வே. தினகரன் அண்ணா, மாத்தளைக் கமால் ஆகியோரின் காத்திரமான விமர்சனங்கள் உதவிகள் முறையே என்னுடைய எழுத்துக்களைக் கூர்மைப்படுத்தவும், கலைத்திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ளவும் பெரிதும் உதவியுள்ளன.

என்னுடைய கல்விவாழ்வு என்னும்போது ஆமினா மகளிர் தேசியக் கல்லூரியில் பாலர் வகுப்பு முதல் உயர்வகுப்பு வரை கல்வி கற்றேன். என்னுடைய திறமைகளை வளர்த்தெடுத்த அன்னை ஆமினா மகளிர் கல்லூரியே என்பதை நெகிழ்ச்சியோடு நினைவுகூர்கின்றேன். 2002 பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏ. தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியானதோடு, 2004 வரை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையிலும், 2007 வரை மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறித் துறையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினேன். தற்போது சிங்கள-தமிழ் ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக முதுதத்துவமாணிப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதிச் சமர்ப்பித்துள்ளேன். இன்ஷா அல்லாஹ், விரைவிலேயே கலாநிதிப் பட்டப் படிப்பைத் தொடங்கவுள்ளேன்.

எனக்குத் திருமணமாகிவிட்டது. கணவர் முஹம்மத் ஃபிர்தெளஸ். ஒரு மகன், ஒரு மகள் என இரண்டு குழந்தைகள். மிகுந்த புரிந்துணர்வும் கல்விப் பின்புலமும் உள்ள கணவரின் குடும்பத்தினர் என் உயர்கல்விக்கும், கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் மிகுந்த ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றமை அல்லாஹ்வியம் பேரருள் என்றே எண்ணுகின்றேன்.

2. எந்த மாதிரியான விஷயங்கள் உங்களைத் தொடர்ந்து எழுதத் தூண்டியது?

சமூகத்தில் அன்றாடம் காணும் மனதைப் பாதிக்கும் விடயங்களே என்னை எழுதத்தூண்டின எனலாம். ஆரம்பத்தில் வெறுமனே காதல் கவிதைகளையும் கதைகளையும் எழுதிக்கொண்டிருந்த என்னைச் சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்து எழுதத் தூண்டியவர் சகோதரி ஜென்னத் நிஸாம் அவர்கள். எழுத்து ஓர் அருட்கொடை; ஓர் அமானிதம். அதனைச் சரியான விதத்தில் சமூகத்துக்குப் பயன்தரும் விதத்தில் பயன்படுத்துவது நம் கடமை என்று அடிக்கடி நினைவூட்டுவார்.

3. உங்களுடைய கவிதைகளில் எதனைப் பதிவு செய்திருக்கிறீர்கள்?

பொதுவாக சமூக அவலங்களையும் குறிப்பாகப் பெண்ணின் அகம் சார்ந்த உணர்வுகள் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் என்பவற்றையுமே என்னுடைய கவிதைகளிலும் சிறுகதைகளிலும் பதிவுசெய்ய முயன்றுவருகின்றேன்.

4. பொதுவாகவே பெண் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து விமர்சிக்கும் போக்கு இருக்கிறது. இதை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

இதற்குக் காரணம் நமது சமூக மனநிலைதான் என்று தோன்றுகின்றது. ஆண்கள் எழுதும்போது சாதாரண விடயமாகக் கருதப்படும் ஒரு விடயத்தை ஒரு பெண் எழுதும்போது சர்ச்சைக்குரியதாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனைப் “பெண்” சார்ந்த சமூக மதிப்பீட்டில் உள்ள குறைபாடென்றும் கொள்ளலாம். அதாவது பெண்ணின் “பொருள்வெளி”யை நிர்ணயிக்கும் உரிமையை ஆண் மேலாதிக்க சமூகம் தன்வயப்படுத்திக்கொள்ள விழைவதன் எதிரொலியாகவே நான் இதனைப் பார்க்கின்றேன். மாறாக, ஆணோ பெண்ணோ தனது கருத்தை தான் சரியென்று நம்பும் ஒன்றை வெளிப்படுத்தப் பூரண சுதந்திரம் உண்டு என்ற புரிதல் பரவலாக வேண்டும். இதில் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்து சமூக நீதியை, அதன் விழுமியங்களைப் பாதிக்கும் என்று கருதப்படுமிடத்து, அதற்கான மாற்றுக் கருத்து இங்கிதமான கண்ணியமான முறையில் முன்வைக்கப்படல் வேண்டும். ஆனால் இலங்கை இந்தியா, பாகிஸ்தான் வங்காளம் போன்ற நாடுகளில் அப்படியான கருத்துக்கள் குறிப்பாகப் பெண்களின் கருத்துக்கள் எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை நாமறிவோம். கருத்துக்கான எதிர்வினை மற்றொரு கருத்து என்ற நிலையைத் தாண்டி, தனிநபர் தாக்குதலாகவோ, அவதூறாகவோ, உயிர் அச்சுறுத்தலாகவோ திசைமாறி விடுகின்றது. இத்தகைய நேர்மையற்ற நடைமுறைகள், குறித்த கருத்தைச் சர்ச்சைக்குரியதாகவும் மிகுந்த பிரபலம் உடையதாகவும் பூதாகாரப்படுத்துகின்றது. அதை எதிர்ப்போர், தூக்கிப் பிடிப்போர் என கட்சிகள் கிளம்பி, அக்கருத்தே ஓர் அரசியலாக்கப்பட்டு விடுகின்றது. இது ஆரோக்கியமானதல்ல. கருத்தொன்றை எதிர்கொள்ளுதல் என்ற விடயத்தில் நம்மில் அனேகர் மிக மோசமான சர்வாதிகாரிகளாய் ஜனநாயக விரோதிகளாய் இருப்பது துரதிருஷ்டவசமானதே!

5. இன்றைய புதிய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களின் வருகை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

நல்ல விஷயம்தான். புதிய ரத்தம் புதிய விஷயங்கள் புதிய பரிசோதனை முயற்சிகள் போக்குகள் என்பன இலக்கியத்தை வளப்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கதுதான் இல்லையா!

6. இலங்கையின் பெண் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சி இலக்கியப் போக்கு பற்றி நீங்கள் யாது கூறுவீர்கள்?

ஆரோக்கியமான நிலையில் இருப்பதாகவே கருதுகின்றேன். என்றாலும் தொடர்ச்சியான பங்குபற்றுதலும் அனேகர் நின்று நிலைப்பதும் இன்னுமின்னும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே என்னுடைய அவா. ஆரம்ப காலங்களில் நன்றாக எழுதிவரும் பலர் திருமணம் குடும்பப்பொறுப்பு என்று வந்ததும் படிப்படியாகப் பின்வாங்கி மறைந்து போவது மிகுந்த வருத்தம்தரும் கசப்பான யதார்த்தம். தவிர, இலங்கையின் பெண் எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகளும் பணிகளும் ஒரே இடத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவை ஆகும். ஊடறு, பெண்ணியம் முதலான தளங்களின் பணி இதுதொடர்பில் விதந்துரைக்கத்தக்கது. இன்ஷா அல்லாஹ், என்னுடைய நிலாப்பெண் இணைய தளத்திலும் இந்த ஆவணப்படுத்தும் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய உத்தேசித்துள்ளேன்.

7. இலக்கியப் பணியினூடாக எதை சாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?

சாதனை போன்ற பெரிய வார்த்தையைப் பேசும் அளவுக்கு நான் இன்னும் எதுவுமே செய்துவிடவில்லை. என்றாலும், இலங்கை போன்றதொரு பன்மைத்துவ சமூக ஒழுங்கில் சமூகங்களுக்கு இடையிலான நல்லுறவைக் கட்டியெழுப்பும் வகையிலான சமூக மாற்றத்தில் ஒரு துளியளவேனும் பங்குகொள்ள முடியுமானால் அதுவே நான் செய்த பெருந்தவம் எனக் கொள்வேன் இன்ஷா அல்லாஹ். எனக்கு மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு வருவதற்கு இந்த எண்ணம் மிக முக்கியமான காரணியாகும்.

8. சிறுவர் இலக்கியத்திற்காகவும் பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளீர்கள். அதுபற்றிக் குறிப்பிடுவீர்களா?

ஆரம்ப காலத்தில் அகில இலங்கை இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட வருடாந்தர பரிசளிப்புப் போட்டிகளுக்காகச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்கத் தொடங்கினேன். அந்த வகையில் சிறுவர் கதை சிறுவர் பாடல் குறள் தரும் கதை என ஓவியங்கள் வரைந்து வர்ணத்தீட்டிய இலக்கியப் பிரதிகளைத் தயாரித்ததுண்டு. இன்ஷா அல்லாஹ் அவற்றைப் பதிப்பிக்கும் எண்ணமும் உண்டு.

இதுதவிர “ஒரு தீப்பிழம்பும் சில அரும்புகளும்” என்ற என்னுடைய குறுநாவல் சிறுவர் இலக்கியமாக இல்லாவிட்டாலும், சிறுவர்களின் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்டதாகும்.

9. உங்கள் மொழியாக்கங்கள் பற்றி சொல்லுங்கள்.

‘நம் அயலவர்கள்’ எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்காக 5 சிங்களச் சிறுகதைகளைத் தமிழிலும், ‘அசல் வெசி அப்பி’ எனும் சிங்களச் சிறுகதைத் தொகுதிக்காக எஸ். ரஞ்சகுமாரின் ‘கோளறு பதிகம்’ சிறுகதையை (தம்மிக்க ஜயசிங்ஹ என்பாருடன் இணைந்து) சிங்களமொழியிலும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளேன். மேலும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் உரைகள், கட்டுரைகளை மொழிமாற்றம் செய்துள்ளேன். ‘சிங்கள மொழியில் தமிழ்மொழியின் செல்வாக்கு’ எனும் எனது மொழிபெயர்ப்பு நூலை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர் மஞ்சள வெடிவர்தனவின் “பத்தலங்குண்டுவ” நாவல் மொழிபெயர்ப்பினைத் தற்போது ஆரம்பித்துள்ளேன். அத்துடன், ‘தென்றலிலே’ எனும் பெயரில் என்னுடைய பாடல்கள் அடங்கிய இசைத்தட்டு ஒன்றை வெளியிடும் உத்தேசம் உண்டு.

10. தற்போது வலைப்பூக்கள், இணையத்தளங்கள் முகநூல் போன்றவை இளைய சமூகத்தினரிடம் பெரும்

செல்வாக்கு செலுத்துவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது தொடர்பில் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

இணையம் என்பது மிகப்பெரியதொரு வரப்பிரசாதம். சமூக வலைதளங்கள் என்பன கருத்துருவாக்கம் கலந்துரையாடல்கள் என்பவற்றுக்கான மிகப்பெரிய வெளியாகக் காணப்படுகின்றன. என்றாலும் அவற்றின் பயன்பாடு தொடர்பிலான காத்திரத்தன்மை இன்னும் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதே என்னுடைய அவதானமாகும். குறிப்பாக அக்கப்போர்களும் தனிநபர் தாக்குதல்களும் அங்கேயும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவை தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். நமது பெண்களில் அனேகர் முகநூலிலும் தமது வலைதளங்களிலும் அழகான புகைப்படங்கள் தையல் பின்னல் வேலைப்பாடுகள் அழகு/ ஆரோக்கிய/சமையல் குறிப்புகளை அதிகம் பகிர்ந்துகொள்கின்றார்கள். கவிதை கதை முதலானவற்றையும் தத்தமது வலைதளங்களில் பதிவேற்றுகின்றனர் என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும். என்றாலும் சமூக விமர்சனம் அரசியல் துறைகளில் மிகவும் அரிதான எண்ணிக்கையிலான பெண்களே பங்குகொள்வது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையாகும். இந்நிலைமாறவேண்டும்.

11. இலக்கியப் படைப்புகளுக்குக் கிடைக்கின்ற விமர்சனங்கள் விருதுகள் பற்றிய உங்கள் கருத்து யாது?

அவை இளம் எழுத்தாளர்கள் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவும் அவர்களின் முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும் அமைந்திருப்பதால் வரவேற்கத்தக்கதே! என்றாலும், விருதுகள் 'எல்லாம் முழுமை' அல்ல என்ற விழிப்புணர்வும் நம்மிடம் வரவேண்டும்.

12. பல்கலைக்கழகவாழ்வில் உங்களுக்கு மறக்க இயலாத சம்பவமாக எதைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாம் வருட மாணவியாய் இருந்தபோது பீடங்களுக்கு இடையிலான

நாடகப் போட்டிக்காக சீ.எம் மன்கூரால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட “இதுவரை இவர்கள்” நாடகத்தில் நடித்து நினைவில் நின்ற நடிகைக்கான சுழற்கேடய விருது பெற்றமை மறக்க முடியாத நிகழ்வு. அவ்வாறே தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியபோது கலைப்பீட மும்மொழித் துறைகளும் இணைந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு கனடா மொன்ட்ரியேல் மற்றும் இந்திய ஐதராபாத் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் குழுவினால் வழிநடத்தப்பட்ட ஐந்துவார மொழிபெயர்ப்பியல் பயிலரங்கில் பங்குபற்றி இறுதிப் பரீட்சையில் சிறப்பாகத் தேறியதை நான் பெற்ற பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன். மிகவும் வித்தியாசமான சுவாரஷ்யமான கல்வியனுபவமாக அது அமைந்திருந்தது. அதற்கு வாய்பளித்த பேராசிரியர் கலாகீர்த்தி சி.தில்லைநாதன் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் கலாநிதி சுமதி சிவமோகன் ஆகியோர் என் நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

13. முஸ்லிம் பெண்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவதான குற்றச்சாட்டு மேற்குலகிலும் முஸ்லிம் அல்லாதோர் மத்தியிலும் அடிக்கடி முன்வைக்கப்பட்டு வருவது குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

இப்படியான குற்றச்சாட்டுக்களை நம்மைப் பற்றிய மீளாய்வை ஊக்குவிக்கும் உந்துசக்திகளாகவே கொள்ளவேண்டும் என்பதே என்னுடைய கருத்து. இஸ்லாத்தில் பெண்ணுரிமைகள் மிகச் சிறப்பாக வலியுறுத்தப்பட்டு உள்ளன. பெண்சிசு உயிரோடு புதைக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் முதன்முதல் பெண்ணுக்கு முக்கியத்துவமும் சொத்துரிமை முதலான அனைத்து உரிமைகளும் வழங்கிச் சமத்துவம் அளித்தது, இஸ்லாம்தான். இது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால், இன்றைய முஸ்லிம் சமூகத்தில் இஸ்லாம் வழங்கியுள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் எந்தவிதப் பாரபட்சங்களும் இன்றி எல்லா முஸ்லிம் பெண்களும் அனுபவிக்கிறார்களா என்ற கேள்வி மிக முக்கியமானது. என்னைக் கேட்டால், இதன் பதில் ‘இல்லை’ என்பதாகவே

இருக்கும். இஸ்லாத்தில் உள்ளதுதான் என்றாலும், முஸ்லிம்களிடையே நடைமுறையில் அவை முழுமையாக இல்லை என்பதே கசப்பான யதார்த்தம்.

இஸ்லாத்தில் குறிப்பாக அல்குர்ஆனில் பெண்களின் நிலை குறித்த வாசிப்பு அதன் கூர்மையான அர்த்தத்தில் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுதல் ஊக்குவிக்கப்படவும் பரவலாக்கப்படவும் வேண்டும். அஷ்ஷேய்க் முஹம்மத் அல் கஸ்ஸாலியின் “ஸுன்னா அந்நபவிய்யாஹ் பயான் அஹ்லில் ஃபிக்ஹி வ பயான் அஹ்லில் ஹதீஸ்” என்ற நூல் தொடர்பில் எழுந்த விமர்சனங்கள் குறித்த ஃபாத்திமா மெர்னிஸ்ஸியின் நூல் முனைவர் தாஹா ஜாபிர் அல் அல்வானீ, முனைவர் அப்துல் ஹமீத் அபூ சுலைமான் ஆகியோர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் (“இஸ்லாமியச் சட்டவியலில் பெண்கள்”) நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர் பேராசிரியர் தாரிக் ரமழானின் உரைகள் மற்றும் எழுத்துக்களைத் தரிசிக்கும் வரையில்” நானும் குழப்பத்தில் இருந்தேன். முஸ்லிம்பெண் தலைமைத்துவம்” “தனக்குக் கட்டுப்படாத மனைவியை அடிக்குமாறு அல்குர்ஆன் அனுமதி கொடுக்கிறதா?” “பெண்ணுக்கான சொத்துப்பங்கீடு” குறித்த விடயங்கள் தொடர்பில் மனதில் பலகேள்விகளைச் சுமந்தவளாகவும்தான் இருந்தேன். அல்ஹம்துலில்லாஹ்! தொடர்ச்சியான தேடலும் வாசிப்பும் என் கணவருடனான தீவிரமான கலந்துரையாடல்களும் இஸ்லாத்தில் பெண்ணுடைய சமத்துவநிலை குறித்த பெரும் மனநிறைவைப் பெறும் வகையில் மிகவும் சுதந்திரமாய் உணரும் நிலையில் என்னைமாற்றின. என்றாலும் சகோதர சமூகத்தவர் எப்படிப் போனாலும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில்கூட பெண்ணின் சமத்துவ நிலை தொடர்பான இஸ்லாத்தின் நிலைப்பாடு ஆழமாகவோ அதன் முழுமையான அர்த்தத்திலோ உள்வாங்கப்படவில்லை என்பது மிகவும் கவலைக்குரியதாகும். இந்தநிலை மாறும்வரை குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு நம் சமூகம் முகங்கொடுத்தே ஆகவேண்டும்.

குற்றச்சாட்டுகள் எப்படிப் போனாலும் முஸ்லிம் பெண்களின் சமூகப் பங்களிப்பு இப்போது உள்ளதை விட அதிகரிக்கப்படாத பட்சத்தில் சமூக மாற்றம் இன்னும் தாமதப்படும் என்பதே உண்மை. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் அதிகளவான முஸ்லிம் பெண்கள் கல்விகற்று வெளியேறுகிறார்கள். அவர்களின் சமூகப் பங்களிப்பு என்பது வெறுமனே குறிப்பிட்ட ஒரு சாராரின் தொழிற்துறைப் பங்களிப்போடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றது. திருமணத்தின்பின் சிலபோது அதுகூட இடைநிறுத்தப்பட்டு விடுகின்றது. இதற்குப் பெண்களும் பொறுப்புக்கூற வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விழைகின்றேன். காரணம் தம்மை மேன்மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள பெண்களும் முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக உயர்கல்வியைத் தொடர்வது குறித்து உறுதியான நிலைப்பாட்டுடன் தொடர்ந்து முயற்சிசெய்ய வேண்டும்.

14. உங்களுடைய பி.ஏ. பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வைப் பெண்ணியத்துடன் தொடர்புபடுத்திச் செய்துள்ளீர்கள். ஆக பெண்ணியச் சிந்தனை குறித்த உங்கள் மனப்பதிவு என்ன?

பெண்ணியம் பெண்ணியல்வாதம் என்பன குறித்து நமது சமூகத்தில் ஒருவகைத் தட்டையான புரிதல் பரவலாகி இருப்பது வருந்தத்தக்கதே! அதனை இஸ்லாத்துக்கு எதிரான ஒன்றாக, மேற்கில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சீரழிவுக் கலாசாரக் கூறாக நோக்கும் போக்கு இன்றுவரை தொடர்கின்றது. பொதுத்தளத்தில் வெளிப்படையாகத் தன் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் ஒரு பெண்ணை ஓரங்கட்டவும், தாக்கவும்கூட இந்தக் கருத்தாக்கத்தைப் பலர் மிக மோசமாகக் கையாள்வது விசனத்துக்குரியதாகும்.

உண்மையில் பெண்ணியவாதம் என்பது சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதம் மார்க்ஸியப் பெண்ணிலைவாதம் தீவிரப் பெண்ணிலைவாதம் முதலான பல்வேறு வகைப்பட்டதாகும். என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஆணும் பெண்ணும் இணைந்த

சமூக அமைப்பில், இருதரப்பாருக்கும் சிறப்பியல்புகள்இ தனித்தன்மைகள் உள்ளன. அவை பரஸ்பரம் புரிந்துகொள்ளப்படவும் மதிக்கப்படவும் வேண்டும்; வீட்டுப் பணியிலும் சரி, சமூகப் பணியிலும் சரி, ஒருவருக்கொருவர் உதவியாகவும் ஒத்துழைப்போடும் பணியாற்ற முன்வர வேண்டும். இதில் “ஈகோ” பார்க்க எதுவும் இல்லை என்பதே என்னுடைய நிலைப்பாடாகும். “ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம்” என்ற பாரதியின் வரிகள் எனக்கு மிகவும் விருப்பமானவை.

மேலும் விளம்பரம் கலை இலக்கியம் (சினிமாபாடல் உட்பட) என்பவற்றில் பெண் ஒரு பாலியல் பண்டமாக வெற்று உடலாகப் பார்க்கப்படும் மனப்பாங்கு கண்டிப்பாக மாற்றப்பட வேண்டும். பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் நலனுக்காகப் பெண்ணின் உடல் ஒரு வர்த்தகப் பண்டமாக்கப்படுவதையும் அழகிப்போட்டி ஃபேஷன் ஷோ என்ற பெயரில் அவளது உடல் ஒரு “பாலியல் வியாபாரப் பண்டமாக” ஆக்கப்படுவதையும் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமானால் ‘தன்னுடைய உடல் அழகால் ஆண்கள் கவரப்படுவதே தனக்குப் பெருமைதருவது’ என்று எண்ணி அழகு சாதனங்களின் பின்னால் அலைந்து திரியும் அடிமை மனப்பான்மையைப் பெண்கள் வெற்றிகொள்ள வேண்டும். ஆம்! இது முதலில் தனக்குள் நிகழ்த்தப் பட வேண்டிய போராட்டம். அதன் பிறகே பெண்ணின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அடுத்தக்கட்ட போராட்டம் முனைப்புப்பெற முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன். குறிப்பாக இணையப் பாவனை இருந்தும் கூட எப்போது பார்த்தாலும் சமையல் குறிப்பு அழகுக்குறிப்பு என்பவற்றையே தேடிச் செல்லும் கிணற்றுத் தவளைகளாக இருக்காமல் அந்நிலையை மாற்றி நாட்டு நடப்பு உலக நடப்பு என்பன குறித்த அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். சமூக அக்கறை மானிட நலன் என்பனவற்றை நாடும் வகையில் அறிவையும் மனதையும் விசாலப்படுத்திக்கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறே ஒரு பெண்ணின் வெற்றியும் சிறப்பும் அவளின் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் ஆளுமையிலுமே

தங்கியுள்ளன என்ற தன்னம்பிக்கையும் நிமிர்வுத் தன்மானமுள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகும். பாரதி இதனையே “நேர்கொண்ட பார்வையும் திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளான். அத்தகைய புதுமைப் பெண்களே உருவாகவும் உருவாக்கப்படவும் வேண்டும்.

குடும்ப அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் ஆண் குழந்தைகள் மத்தியில் பெண் பற்றிய சாதகமான மனப்பதிவை ஏற்படுத்துவது தொடர்பில் பெற்றோரின் குறிப்பாகத் தாயாரின் பங்களிப்பு மகத்தானதாய் அமைய முடியும். ஆண்-பெண் குழந்தைகளைச் சமத்துவமாக உணரச் செய்வது முதல் உடல் சார்ந்த வேறுபாடுகள் தொடர்பில் வயது வளர வளர பக்குவமாகவும் தெளிவாகவும் அறிவுறுத்த முனைவதுவரை கட்டங்கட்டமாக சாதகமான மனப்பதிவைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். சிலர் குழந்தைப் பேறு குறித்துத் தம் பிள்ளைகளிடம் “ஆஸ்பத்திரியில் வாங்கி வந்தேன்” என்று கூறுவதைக் கேட்டிருப்பீர்கள். பெண்ணுக்கு மாதவிடாய் ஏற்படுவது தொடர்பான எந்த அறிவூட்டலையும் வழங்காமல் ஆண்குழந்தைகளிடையே அதுபற்றி முற்றாக மறைத்துவிடுவதைக் கண்டிருப்பீர்கள். இது தவறு என்பதே என்னுடைய கருத்து. “உன்னை நான்தான் என் வயிற்றில் கஷ்டங்களோடு சுமந்து, மிகுந்த வலியோடு பெற்றெடுத்தேன்” என்று கூறி வளர்க்கப்படும் குழந்தை தாயையும் பெண்ணையும் அதிகம் மதிக்கக் கற்றுக் கொள்கின்றது. “உன்னுடைய சகோதரிக்கும் உலகில் உள்ள எல்லாப் பெண்களுக்கும் மாதம் ஒருமுறை உதிரப்போக்கு ஏற்படுகின்றது. அவள் மாதந்தோறும் மிகுந்த கஷ்டத்தையும் வேதனைகளையும் அனுபவிக்கிறாள்” என்ற பக்குவமான அறிவூட்டலின் மூலம் பெண்ணின் உடலை அழகுடன் கிளர்ச்சியுடன் மட்டும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் மனநிலை மாற்றப்பட்டு பரிவோடும் புரிந்துணர்வோடும் பெண்ணை அணுகும் மனப்பாங்கு கட்டமைக்கப்பட முடியும் என்பது என்னுடைய ஆழமான நம்பிக்கை. (பள்ளிக்கூட இஸ்லாம் மற்றும் விஞ்ஞானப் பாடப்புத்தகங்களில் குளிப்பு

தொடர்பான கடமைகள் மற்றும் இனப்பெருக்கம் தொடர்பான உயிரியல் பாடம் கற்பிக்கப்படுவதற்கு சமாந்திரமாய் வீட்டில் இதுபற்றிய அறிவூட்டலை நிகழ்த்த முடியும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க)

15. பல்லின மக்கள் வாழும் இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் சிறுபான்மை முஸ்லிம்களாகிய நாம் ஒரு பங்களிப்புச் சமூகமாக வாழ்வது குறித்து என்ன கூற விழைகின்றீர்கள்?

நல்ல கேள்வி. இலங்கை முஸ்லிம்கள் வெறுமனே ஒரு நுகர்வுச் சமூகம் என்ற பிம்பம் கட்டமைக்கப்பட்டு வருவதை நாமறிவோம். இது மிகத் தவறானதே! என்றாலும்கூட அத்தகைய ஒரு குற்றச்சாட்டைத் திடமாக மறுப்பதானால் நாம் ஒரு பங்களிப்புச் சமூகம் என்பது நம்முடைய செயற்பாடுகள் மூலமே நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்ப கட்டமாக வறுமையொழிப்பு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு டெங்கு முதலான நோய்கள் ஒழிப்பு மது ஒழிப்பு முதலான பல்வேறு பணிகளைச் சகோதர சமூகத்தவரோடு இணைந்து தத்தமது ஊரளவிலாவது முன்னெடுக்க முடியும். சர்வமத சர்வ சமூக ஒன்றுகூடல்களை ஏற்படுத்தி ஊர்முன்னேற்றம் தொடர்பான பொதுக் கலந்துரையாடல்கள் விளையாட்டுப் போட்டிகள் சிரமதான வேலைத்திட்டங்கள் புத்தக மற்றும் ஓவியக்கைப்பணிக் கண்காட்சிகள் கலைக்கலாசார ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

16. நீங்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி உள்ளீர்கள். அந்த அடிப்படையில் பொதுவாகச் சமூக மாற்றத்தில் பல்கலைக்கழகங்கள் எத்தகைய பங்களிப்பை நல்க முடியும் என நினைக்கிறீர்கள்?

சமூக மாற்றத்தில் அறிவுஜீவிகளின் பங்களிப்பு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். குறிப்பாக, சிந்தனை மாற்றத்தின் மையப் புள்ளியாய் பல்கலைக்கழகங்கள் செயற்பட முடியும்

என்பதற்கு வரலாற்றில் இருந்தும் நாம் உதாரணம் காட்ட முடியும். ஸ்பெயினின் கொரடோபா பல்கலைக்கழகத்தினதும் நூலகத்தினதும் அறிவியல் மற்றும் சமூக மாற்றப் பங்களிப்பு இதற்கான நல்ல உதாரணம் எனலாம்.

இன்றும் கூட பல்கலைக்கழக சமூகம் மனம் வைத்தால் நமது நாட்டைப் பல்வேறு துறைகளிலும் மேம்படச் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய ஆழ்ந்த நம்பிக்கை. பலஸ்தீன் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த மண்ணுக்கேற்ற பல்துறை சார்ந்த ஆய்வுகள் இணையத்தில் பதிவேற்றப்பட்டிருப்பதைச் சிலவருடங்களுக்கு முன் தற்செயலாகக் கண்டதில் இருந்து இந்தக் கருத்து என் மனதில் வேரூன்றி விட்டது. நாலாபுறமும் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்ட ஒரு தேசத்து மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலான தமது ஆய்வுகளைத் தமது மண்ணை வளப்படுத்தும் வகையில் அமைத்துச் செய்திருந்த சமூகப் பங்களிப்பு என்னை வியக்க வைத்தது. அதனடியாக நமது நாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் துறைசார் நிபுணத்துவத்தைக் கட்டமைக்கும் வாய்ப்பு பல்கலைக்கழகத்துக்கே அதிகம் உண்டு என்ற உறுதியான எண்ணம் நிலைகொண்டுவிட்டது. இலங்கை அடிப்படையில் ஒரு விவசாய நாடு. எனவே நம்நாட்டுப் பல்கலைக்கழக விவசாய பீடத்தின் ஆய்வுகளும் பங்களிப்புகளும் இன்னும் தீவிரமாக அமையுமானால் உணவுப் பொருட்களுக்குப் பெரிதும் வெளிநாடுகளில் தங்கியிருக்கும் நிலையை மாற்றலாம். அவ்வாறே ஏனைய சமூகவியல் துறைகளிலும் நமது சமூகக் கலாசார பொருளாதார அரசியல் துறைசார்ந்து மாணவர்களைக் காத்திரமான ஆய்வுகளில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் இளம் சந்ததியின் சமூகப் பங்களிப்பைத் தீவிரப்படுத்த முடியும் என்றே நம்புகின்றேன்.

உதாரணமாக வரலாற்றுத்துறை மாணவர்களைக் கொண்டு பன்மைத்துவக் கருத்தியலை அடியொட்டி வரலாற்றெழுதியலில் உள்ள இனவாத அரசியலைக் கட்டவிழ்ப்பு செய்வதைக் குறிப்பிட முடியும். அதாவது பண்டைய அரசர்களின்

படையெடுப்புக்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகளை எடுத்துக்கொண்டால் துட்டகைமுனுவின் படையெடுப்பு தேசவிடுதலைப் போராகவும் ஆங்கிலேயரின் கண்டி இராச்சியப் படையெடுப்பு ஆங்கிலப் படையெடுப்பாகவும் பதியப்பட்டுள்ள அதேவேளை சோழர்களின் படையெடுப்பு தமிழர் ஆக்கிரமிப்பு என்றும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதன் பின்னுள்ள அரசியல் இன்று தீவிர வலதுசாரிக் குழுவினால் சமூகங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டைக் கூர்மைப்படுத்துவதில் மிகச் சிறந்த ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் அறிவோம். இந்தநிலையில் இலங்கையின் மொழி சமூக கலாசார அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளை வளப்படுத்துவதிலும் பன்மைத்தன்மையின் ஊடான செழுமையிலும் இலங்கையின் சகல இனங்களினதும் பங்களிப்பு எப்படி இருந்தது என்ற ரீதியில் வரலாறுகள் அணுகப்படும் போக்கை ஊக்குவிப்பது அதிக பலன் தரும் என நினைக்கின்றேன்.

மேலும் மொத்த மாணவர் தொகையில் ஏறத்தாழ 1 வீதமானவர்களுக்கே பல்கலைக்கழகக் கல்விவாய்க்கிறது.

இந்நிலைமை மாறவேண்டும். தகுதிவாய்ந்த அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி கிடைக்கத் தக்கதாக நமது நாட்டின் கல்வி முறைமை மாற்றப்படவேண்டும். இதுகுறித்து அரசியல்வாதிகள் மட்டுமின்றி நாட்டின் கல்வியியலாளர்களும் அதிகக் கரிசனை எடுக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில், சிலி நாட்டின் இளம் புரட்சி வீராங்கனை கமிலா வெலேஜோவின் பணி நினைவிற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். நாட்டில் அனைவருக்கும் உயர்கல்வி கிடைக்க வேண்டும் என்ற போராட்டத்தை முன்னெடுத்து அந்நாட்டு அரசுக்கே பெரும் சவாலாய்த் திகழ்ந்தவர், அவர். நம்முடைய நாட்டில் “அனைவர்க்கும் பல்கலைக்கழக உயர்கல்வி” என்ற தொனிப்பொருள் குறித்த பரந்துபட்ட கலந்துரையாடல்கள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

17. இலங்கையில் இனங்களுக்கும் மதங்களுக்கும் இடையிலான நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் பல்கலைக்கழகங்கள் காத்திரமான பங்காற்ற முடியும் என நீங்கள் நம்புகின்றீர்களா?

ஆம் நிச்சயமாக! இப்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தமிழ்-இந்துக் கலாசாரத்துறை, அரபு- இஸ்லாமிய நாகரிகத்துறை பாளி-பௌத்த நாகரிகத்துறை என மூன்று வெவ்வேறு துறைகள் காணப்படுகின்றன. (கிறிஸ்தவத்துக்கான தனித்துறை ஒன்று இல்லை). இது எப்படி இருக்கின்றது என்றால் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் கதவுகளை அடைத்துக்கொண்டு தனித்தனி அறைகளுக்குள் முடங்கிப் போய் இருப்பதைப்போல் இருக்கின்றது. பரஸ்பரக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் உரையாடல்கள் எதுவுமே இல்லை. எப்போதேனும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்கொள்ள நேர்கையில் ஒரு புன்னகையோடு சிலபோது அதுகூட இல்லாமல் ஒருவர் மற்றவரைக் கடந்துபோய் விடுகின்றோம். இனி நமக்குள் நல்லுறவும் நல்லிணக்கமும் எப்படி வளரும்?

நம்முடைய முஸ்லிம் சகோதரர்கள் சிலர் வெளிநாடுகளுக்குப் போய்த்தான் சமய ஒப்பீட்டுத் துறையில் முதுகலைமாணி முதுதத்துவமாணிப் படிப்பை மேற்கொள்கின்றனர். இது மிகவும் துரதிருஷ்டவசமானது.

இதற்கு மாறாக மேற்படி நான்கு சமயத் துறைகளோடு தத்துவத் துறையும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு தனிப்பீடமாக அமைக்கப்படுமானால் இலங்கையின் படித்தவர்கள் மத்தியில் சமய நல்லிணக்கத்தையும் பரஸ்பரப் புரிதலையும் வளர்க்கக்கூடியதாய் இருக்கும். நம்முடைய சமயம் பற்றி நாமே கற்று நாமே மெச்சிக் கொள்ளும் நிலை மாறி எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்த மாணவரும் அடுத்த சமயத்தையும் கற்று அது குறித்து உரையாடக்கூடிய வகையில் பல்கலைக்கழகக் களம் விரிவடைய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய அவா. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமய ஒப்பீட்டாய்வுத்

துறையில் உள்ள பரந்துவிரிந்த வெளி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சூழலிலும் சாத்தியப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் சமூகங்களுக்கும் சமயங்களுக்கும் இடையில் உள்ள தனித்துவங்கள் பற்றிய பரஸ்பர மரியாதை உணர்வு மேலோங்குவதோடு தமக்கிடையில் உள்ள ஒத்த தன்மைகள் குவிமையப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் இணைந்து பணியாற்றுவதில் உள்ள மனத்தடைகள் பெருமளவு குறைய வாய்ப்புள்ளது எனவும் நம்புகின்றேன்.

18. பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு நீங்கள் ஏதாவது கூறவிரும்புகிறீர்களா?

ஆம். அனைத்துப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மாணவர் சம்மேளனத்துக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகின்றேன். தம்முடைய சமுதாயத்தின் இருப்பையும் சிறப்பையும் நிலைநிறுத்தும் வகையிலும் சமூகப் பங்களிப்பில் தமது எல்லைக்குட்பட்ட வகையில் தமது பங்குப் பணியைச் செய்யும் வகையிலும் அவர்கள் இரண்டு விதங்களில் தமது கவனத்தைக் குவிமையப்படுத்த முன்வரவேண்டும்.

1) இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த முன்னோடிகளான சேர் ராஸிக் ஃபரீத், அறிஞர் அஸீஸ் அறிஞர் சித்திலெப்பை அறிஞர் ஓ.எல். எம். இப்ராஹீம் அறிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பை முதலான முன்னோடிகளின் சமூகப் பணிகள், சிந்தனைகள் என்பவற்றை மீள்வாசிப்புச் செய்து வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வகையிலும் அந்த முன்னோடிகளின் பணிகளை/சிந்தனைகளை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திச் செல்லும் விதத்திலும் அகில இலங்கை ரீதியில் அமைந்த பல்வேறு தனித்தனி அமர்வுகள்ஃஅரங்குகளைக் கொண்ட மாபெரும் கல்வியியல் கருத்தரங்கு ஒன்றினைக் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறையாவது ஏற்பாடு செய்யலாம். அது சாத்தியமாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமையும் பட்சத்தில் ஏனைய சமூக முன்னோடிகள் அவர்தம் பணிகள் சிந்தனைகள் குறித்த பரஸ்பர உரையாடலைப் பரந்த தளத்தில் ஏற்படுத்தும்

வகையில் தமது முன்னெடுப்பை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்தலாம்.

2) நம் மத்தியில் பல்வேறு துறைசார்ந்த பல்கலைக்கழகக் கல்வியியலாளர்கள் பலர் உள்ளனர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தத்துவவியல், முஸ்லிம் நுண்கலைகள் போன்ற துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற பேராசிரியர் எம்.எஸ்.எம்.அனஸ், மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பியல் துறைகளில் தேர்ச்சியும் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான வரலாறு குறித்த ஆழமான புரிதலும் உள்ள பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் இடப்பெயர்வுகள் அகதிகள் பிரச்சினைகள் தொடர்பிலான ஆய்வு முயற்சிகளில் நீண்டகால அனுபவங்களைப் பெற்றுள்ள கலாநிதி ஹஸ்புல்லாஹ், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வு முறையியல் சார்ந்த நிபுணத்துவம் பெற்ற கலாநிதி ஃபர்ஸானா தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல் மொழிபெயர்ப்பியல் துறைகளில் சிறந்த பங்காற்றக்கூடிய கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் கலாநிதி அஷ்ரஃப் ஆகியோர் அவர்களுள் சிலராவர். இவர்களைக் கொண்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பெறக்கூடிய உச்சபயன்களைப் பற்றி ஆராயவும் அவர்களின் துறைசார் நிபுணத்துவத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் முன்முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவும் அகில இலங்கை முஸ்லிம் மாணவர் சம்மேளனம் முன்வர வேண்டும். பேராசிரியர் அனஸ் அவர்களின் “தற்கால இஸ்லாமிய சிந்தனை” என்ற நூல் பற்றிய ஆய்வரங்குகள் கலந்துரையாடல் நிகழ்வுகளை ஒழுங்குசெய்வதன் மூலம்கூட இதனை ஆரம்பித்துவைக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். காரணம் பாடசாலை உயர்தர இஸ்லாமியக் கற்கை முதல் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியக் கற்கை வரை பாடநூலாகப் பரிந்துரைக்கத்தக்க மிக முக்கியமான நூல், அது. நவீன இஸ்லாமிய சிந்தனையாளரான பேராசிரியர் தாரிக் ரமழான் போன்றோர் பேசும் கருத்துக்களைப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே அவர் தம்முடைய நூலில் உள்ளடக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே கவிஞரும் சிந்தனையாளருமான அப்துல் காதிர் லெப்பை அவர்களின்

“போராட்டச் சிந்தனைகள்” “பூரணவாழ்வு” என்னும் இரு நூல்களும் சிந்தனை மாற்றத்தைத் தூண்டி நிற்கும் மிக முக்கியமான நூல்களாகும். இவை போன்ற நூல்களின் வாசிப்பும் அந்நூல்கள் குறித்த பரந்துபட்ட கலந்துரையாடலும் பல்கலைக்கழக மாணவ சமூகத்தின் மத்தியில் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸ்கள் மனம் வைத்தால் இது ஒன்றும் சிரமமான காரியமல்ல.

19. நமது நாட்டில் இஸ்லாமிய மத்ரஸாக்கள் பல இயங்கி வருகின்றன. சமூக மாற்றத்தில் அவற்றின் பங்களிப்பு எத்தகையது எனக் கருதுகின்றீர்கள்?

இலங்கையில் உள்ள இஸ்லாமிய மத்ரஸாக்கள் பெரும்பாலும் உதிரியாகவே இயங்கி வருகின்றன. அவற்றுக்கு இடையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தரமான பாடத்திட்டம் ஒன்று இல்லை. இலங்கையின் பிரபல அரசு மத்ரஸாக்களில் 5-7 வருடக் கல்வியைப் பூர்த்திசெய்துவிட்டு வெளியேறும் மாணவர்களுக்கு வெறும் டிப்ளோமா தரச் சான்றிதழே வழங்கப்படுகின்றது. எனவே இத்தகைய மத்ரஸாக்களின் மாணவர்கள் தமது கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தும் வகையில், மத்ரஸா பாடங்களுக்குப் புறம்பாக அரசு பல்கலைக்கழகங்களில் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. இந்நிலை கண்டிப்பாக மாற்றப்பட வேண்டும். இம்மத்ரஸாக்கள் இலங்கை அரசு பல்கலைக்கழகங்களுடனோ சர்வதேச இஸ்லாமியப் பல்கலைக்கழகங்களுடனோ இணைக்கப்பட்டு பட்டப்படிப்பு நிலைக்குத் தரமுயர்த்தப்பட வேண்டும் (சில மத்ரஸாக்களில் அது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருவதாகச் சில சகோதரர்கள் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்கள்). அதன்பின் அவற்றில் இருந்து துறைசார் நிபுணத்துவ உருவாக்கத்தின் மூலமான சமூகப் பங்களிப்பை நாம் எதிர்பார்க்கலாம் என்று நம்புகின்றேன்.

லறீனாஹக்கின் நேர்காணல் - -எஸ்.பாயிஸா அலி

ஊடறு Wednesday, September 4, 2013

23. ஓவியக் கலைஞர் செல்வி சர்மலா சந்திரதாசன்

செல்வி சர்மலா சந்திரதாசன். யாழ்ப்பாணம் மாவட்டப்புரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 1990ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வினால் வலிகாமத்தின் பல பகுதிகளிலும் இறுதியாக வடலியடைப்பிலும் வசித்து தற்போது மீள்குடியேற்றத்தினால் மீண்டும் தனது சொந்த இடமான மாவட்டப்புரத்தில் வசித்து வருகின்றார். தனது பட்டப்படிப்பினை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் துறையில் கற்று அங்கு அதே துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியதோடு 2013ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை வருகை விரிவுரையாளராக பணியாற்றி வருகின்றார்.. அத்துடன் தெல்லிப்பளைப் பிரதேச செயலகத்தில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகக் (பட்டதாரிப் பயிலுனர்) பணியாற்றுகின்றார்.. ஓவியம் சிற்பம் காகிதங்களாலான கலைப்

பொருட்களைச் செய்து கொடுத்தல்
 போன்றவற்றைப் பொருளாதார ஈட்டல்
 என்பதற்கு அப்பால் தனது
 பொழுதுபோக்கிற்காகவும் மனமகிழ்விற்காகவும்
 செய்து வருகின்றார்

1. உங்களுக்கு இந்த ஓவியக்கலை எவ்வாறு கையகப்பட்டது

நான் சிறு வயதினளாக இருக்கும் போது எனது சகோதரன் தனது பாடசாலைக் காலங்களில் ஓவியத் துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் திறமையானவராகவும் காணப்பட்டார். அவருடைய ஓவியத்திறமை எனக்குள்ளும் ஓர் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அது மட்டுமன்றி எனது பாடசாலை ஆசிரியர்களான துசியந்தன், தீபன் போன்றோருடைய ஊக்கப்படுத்தலும் அதனூடாக அவர்கள் என்னைப் போட்டிகளில் பங்குபற்ற வைத்ததுவும் காரணமாக இருந்தது. மேலும் எந்த ஓவியப்போட்டிகளில் பங்கு கொண்டாலும் வெற்றி பெற்றே திரும்புவது எனக்கு மகிழ்வைத் தந்தது. இது போன்ற வழிகாட்டல்கள் எனது ஓவியத் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள காரணமாய் அமைந்ததெனலாம். அது மட்டுமன்றி எனது ஓவியத் திறமைக்கு மேலும் வலுச்சேர்ப்பதாக பல்கலைக்கழக கற்கை அமைந்திருந்தது. இங்கு எனக்கு ஓவிய ஆளுமைகளான ஆசை. இராசையா, ரமணி, சனாதனன் மற்றும் ஏனைய விரிவுரையாளர்கள் போன்றவர்களுடைய அறிமுகங்களும் ஜனனிகுரே, கமலாவாசுகி போன்ற பெண் ஓவியர்களின் கண்காட்சிகள், ஆற்றுகைக் கலைகள் அதனூடாக அவர்களுடன் ஏற்பட்ட கலந்துரையாடல்கள், சந்திப்புக்கள் போன்றனவும் ஓவியம் மீதான எனது ஈடுபாட்டை மேலும் கூட்டியது.

2. பாடசாலைகளில் ஓவியக் கற்கையை மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பயன்தரு விளைவுகள் எவை என கூறமுடியுமா

ஆம், நிச்சயமாக, பாடசாலைக் காலங்களில் ஓவியத் துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் மாணவர்கள் எதிர்காலங்களில் தமக்கு ஏற்படக் கூடிய வாழ்வு தொடர்பான சிக்கல்கள், சமூக மாற்றங்கள் என்பவற்றை இலகுவாக எதிர்கொள்ளவும் தன்னம்பிக்கை, பொறுமை என நுட்பமான முறையில் வாழ்வை கொண்டாடவும் இத்துறை மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைகிறது. அது மட்டுமன்றி மாணவர்கள் தரம் - 06 க்குள் நுழைகின்ற போதே ஓவியத்தை ஒரு பாடமாகக் கொள்வார்களெனின் சாதாரண, உயர்தர வகுப்புக்களில் கணித விஞ்ஞான பாடங்களைக் கற்றல், வரைபடங்களை வரைதல் போன்ற கற்கைகளுக்குப் பயன் மிக்கதாக இருக்கும். உண்மையில் வைத்தியர், பொறியியலாளர், வரைபடக்கலைஞர் போன்ற ஓவ்வொரு தொழில்சார் மனிதருக்குள்ளும் ஒரு ஓவியனோ ஓவியையோ மறைந்தே இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையானது பாடசாலைக்கால ஓவியம் சார் கற்கை நெறிகளிலிருந்தே உருவாகி இருக்கின்றது என்பது எனது கருத்து.

3. போர்ப்பட்ட எமது வாழ்வியலில் உங்களது ஓவிய மொழியை எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளீர்கள்

பாதிக்கப்பட்ட பெண்களது மனநிலைகளை ஓவியங்களாக படைப்பதில் எனக்கு தனி ஆர்வம் இருந்துள்ளது. உண்மையில் வன்னி யுத்தத்தில் பலதரப்பட்டோர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக பெண்களும் குழந்தைகளும் நான் வன்னி யுத்தத்திற்குள் அகப்படாவிட்டாலும் அங்கு நடைபெற்ற போர் அவலங்களை கண்டதும் கேட்டதுமாக அவர்களது அவல உணர்வை எனக்குள் ஏற்றுக் கொண்டேன். அதன் காரணமாக என்னுள் தோன்றிய எண்ணங்களுக்கு தூரிகையால் வடிவம் கொடுத்தேன். அத்தோடு போரின் பின்னர் கணவன், குழந்தைகள், சகோதரன் என உறவுகளைக் காணாது அவர்களது புகைப்படங்களைக் கையிலேந்தி போராட்டங்களில் பங்கு கொள்ளும் பெண்களது முகங்கள் எனக்குள்ளே பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதனை அடிப்படையாக கொண்டே எனது

பெண்சார்ந்த ஓவியங்கள் படைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக போர் வாழ்வியலில் பெண்கள் காணாமலாக்கப்பட்ட உறவுகளின்றி பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அவலங்கள், சுனாமி அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் சார்ந்த ஓவியங்கள் என்பன தொடரிலக்கம் இடப்பட்டு எனது கண்காட்சி ஒன்றில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றுள் எனது சுனாமி ஓவியமானது ஆசிய ஓவியர்களுக்காக இந்திய நிறுவனம் Camlin நடாத்திய ஓவியப் போட்டியில் முதலாவதாக தெரிவு செய்யப்பட்டு பணப்பரிசையும் பெற்று பின்னாளில் இவ் ஓவியம் “கலைமுகம் சஞ்சிகையின் அட்டைப் படமாகவும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4. நீங்கள் கண்காட்சி ஒன்றை ஒழுங்குபடுத்தியிருந்ததாக தற்போது கூறியிருந்தீர்கள் அது பற்றி ஊடறு வாசகர்களுக்காக கூற முடியுமா

ஆம், 2013ம் ஆண்டு திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஓவியக் கூடத்தில் எனது கண்காட்சி இடம் பெற்றது. அக் கண்காட்சியில் பென்சில் ஆர்ட், பெயிண்டிங்ஸ், செப்புப் புடைப்புச் சிற்பம் என அனைத்தும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. இக் கண்காட்சியை பாடசாலை மாணவர்கள், ஓவிய சிற்ப ஆர்வலர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் என பலரும் கலந்து பார்வையிட்டு சென்றனர். இதன் போது போரினைக் கூறி நிற்கும் பெண் குறியீட்டு ஓவியம் ஒன்றை பெண்மணி ஒருவர் தனது சகோதரனின் பிறந்தநாள் அன்பளிப்புக்காக ரூபா50000.00 கொடுத்து என்னிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். அவருக்கு அந்த ஓவியத்தில் நான் பயன்படுத்திய கலப்பு ஊடகம்; (Mixed Medium) மிகவும் பிடித்துப் போயிருந்ததாகவும் போர் அவலம் மிகத் தத்துரூபமாக காட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறி என்னை வாழ்த்தினர். அது மட்டுமன்றி காட்சிப்படுத்திய ஓவியங்களில் ஒன்று ஆளுமைக் கவிஞரான சோ.பத்மநாதன் அவர்களது ஆங்கிலக் கவிதை நூலுக்கான அட்டைப்படமாகவும் வெளிவந்துள்ளது. அவர் தனது நூல் வெளியீட்டின் போது என்னையும் அழைத்து

வாழ்த்திப் பாராட்டியமை எனக்கு மிகப் பெரிய மகிழ்வையும் உற்சாகத்தையும் தந்தது என்றே கூற வேண்டும்.

6. சர்மலா நீங்கள்; ஒரு ஓவியர் மட்டுமல்ல, ஓவியத்தோடு தொடர்புபட்ட வடிவமைப்புக் கலைகள் அனைத்திலும் ஆளுமையுடையவராக திகழ்கிறீர்கள் என உங்கள் உரையாடலிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது தொடர்பாக தற்போது நீங்கள் என்னென்ன துறைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறீர்கள் என கூறமுடியுமா?

எனது கற்கை நெறியும் அது சார்ந்த பட்டப்படிப்பும் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் துறையைக் கொண்டதாயினும் தற்போது நான் செப்புப் புடைப்புச் சிற்பங்கள், Crafts Works Based paper works , முகமுடிகள், களிமண்ணிலான சிற்பங்கள், ரெஜிபோம், Cuttings ஆடைவடிவமைப்பு, மரச்சிற்ப புனரமைப்புக்கள் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். குறிப்பாக , வருடாவருடம் சிறுகைத்தொழில் அமைச்சினால் பிரதேச செயலகங்களினூடாக நடாத்தப்பட்டு வருகின்ற கைத்தொழில் கண்காட்சிகளில் கடிதாசிகளிலான கைவினைப் பொருட்கள், செப்புப்புடைப்புச்சிற்பங்களைக் காட்சிப்படுத்தி அங்கு நடாத்தப்படுகின்ற போட்டிகளில் பங்குபற்றி தேசியமட்டம் வரை சென்று பரிசில்களையும் பெற்று வருகின்றேன். 2013ம் ஆண்டிலிருந்து என்னை இனங்கண்டு இச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுத்தி அறிமுகப்படுத்திய தெல்லிப்பளைப் பிரதேச செயலக கைத்தொழில் துறை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் கலைவாணி அக்காவை இந் நேரத்தில் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இச் சகோதரியின் உதவியினூடாக எனது கைவினைப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கு பலர் முன்வந்துள்ளனர். விரும்பியவர்கள் தமக்கேற்றவாறு ஓடர் செய்தும் என்னிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றனர். என்னைப் பொறுத்தவரை இவ் அனைத்துக் கலைகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவையே பொறுமையும், நேரமும் உண்டானால் இது தொடர்பில் மேலும் முன்னேறலாம்.

7. ஓவியக் கற்கைகளில் ஈடுபடுகின்ற இளையவர்கள், குறிப்பாகப் பெண்களின் தற்போதைய நிலைப்பாடு என்ன

நான் அறிந்த வகையில் , ஒரு சில இளைய பெண் படைப்பாளிகள் மாத்திரமே ஓவியம் சிற்பம் சார்ந்து புதிய அணுகுமுறையினூடாக சமூக முன்னெடுப்புக்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். என்னுடைய பல்கலைக்கழக அணியில் என்னுடன் சேர்ந்து 5 தோழிகள் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் கற்கைநெறியைப் பூர்த்தி செய்தார்கள் ஆனாலும் இன்று இத்துறை சார்ந்து தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருப்பது நான் மட்டுமாகத்தான் இருக்க முடியும் என்று நினைக்கின்றேன். அவர்கள் தத்தமது விருப்பம், ஈடுபாடு சார்ந்து வெவ்வேறு துறைகளில் (மணப்பெண் அலங்காரம், ஒப்பனை) கவனத்தைத் திருப்பி வருகின்றார்கள். இது அவர்களது தவறு என்றும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் எமது தமிழ்ச் சமூக கட்டமைப்பு பெண்களுக்குரிய தொழில்கள் எவை? எதனை அவர்கள் செய்ய வேண்டும்? திருமணம், குடும்பம் பின்னரான வாழ்க்கையை அவர்கள் எப்படி வாழ வேண்டும்? என்கின்ற வரையறைகளையும் விதிமுறைகளையும் எழுதப்படாத சட்டங்களாக்கி வைத்திருக்கின்றது. இதனடிப்படையில் ஓவியம் சார்ந்த கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்ளும் எனது தோழிகள் பெரும்பாலும் வகுப்பறை ஓவியர்களாகவும் ஒப்பனை வல்லுனர்களாகவுமே வலம் வருகின்றதை காண முடிகின்றது. இவ்விடயமானது அவர்களுக்கு மட்டுமேயானதொரு சவால் அல்ல. எனக்கானதும் தான் எனது வருங்காலக் கணவர் எனது ஓவியச் செயற்பாடுகளுக்கு இதுவரை நிறைந்த பங்களிப்பு செய்தே வருகின்றார். ஆயினும் தற்போது எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிறு உடல் நலக் குறைவினால் நான் இத்துறையில் அதிக நேரம் செலவளிப்பதை அவர் பெரிதாக விரும்புவதில்லை. இதனை என் மீதான அக்கறையாகவே நான் காண்கின்றேன். இருந்தும் குடும்ப வாழ்க்கையின் பின்னர் மாறிப் போகின்ற பெண்களின் ஓட்டு மொத்தமான மனநிலைக்கு நானும் தள்ளப்பட்டு விடுவேனோ என்கின்ற சிறுபயம் எனக்குள்ளும் இருந்து கொண்டிருப்பது

மறுக்க முடியாததே. இதற்கு தமிழ்ச்சூழல் குறிப்பாக எமது யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் கட்டமைப்பே காரணமாக உள்ளது. எனினும், இது தொடர்பில் மாற்றங்களையும் முன்னெடுப்புக்களையும் மேற்கொள்வதன் மூலம் பெண்கள் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கான வெளிகளை உருவாக்க முடியும் என்பதையும் இந்நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

8. உங்களது தற்போதைய படைப்புக்கள் அதிகமாகச் செப்புப் புடைப்புச் சிற்பம் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந்த வார்ப்புக் கலையினை எங்கிருந்து அல்லது எவ்வாறு கற்றுக் கொண்டீர்கள்?

செப்புச் சிற்பங்களை வார்க்கும் ஆர்வம் எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். அதற்கு பலமான ஒரு காரணமும் உண்டு. என்னுடைய தந்தையார் தனது வாழ்வாதார தொழிலாக வார்ப்புக் கலையையே செய்து வந்தார். ஈயம், அலுமினியம், செப்பு வார்ப்பு எனத் தனது தொழிலில் திறமையானவராக இருந்தார். அவரது தொழிலுக்குப் பக்க பலமாகவும் பேருதவியாகவும் எனது தாயார் கூடவே பயணித்தார். இவர்கள் இருவரது தொழில் திறமையும் ஆற்றலும் எனக்குள் செப்பு புடைப்புச் சிற்பங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை உண்டாக்கியதெனலாம். அதுமட்டுமன்றி செப்புப் புடைப்புச் சிற்பத்தினை ஒரு கற்கை நெறியாக முறைப்படி கற்கவும் அதன் நுட்பங்களை அறியவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் இரட்ணகோபால் ஆசிரியரிடம் சில மாத கால பயிற்சி நெறியை மேற்கொண்டிருந்தேன். சிற்பம் சார்ந்து அவர் நடாத்திய கண்காட்சியின் போது அவரது அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது. அக் கண்காட்சியினை நான் பார்க்கச் சென்றிருந்த போது, அவர் அதற்கு பயன்படுத்தியிருந்த ஊடகம் எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டது. குறிப்பாக, எனது அப்பா தனது தொழிலுக்காகப் பயன்படுத்துகின்ற உபகரணங்கள், மூலப் பொருட்கள் என்பவற்றைப் பார்த்ததும் அவரிடம் இதனைக் கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. எனவே அவரிடம் செப்புப் புடைப்புச் சிற்பம் எவ்வாறு

செய்வது என்பது தொடர்பிலான செய்முறையைக் கற்றுக் கொண்டு அவற்றினூடாக சில புதிய முயற்சிகளில் இறங்கினேன். உதாரணமாக முகவுருவப்படங்கள், பெண்கள் வன்முறை, அவர்களது உள்சிக்கல் எதிர்பார்ப்பு, குடும்பச் சூழல், வன்முறைக் கெதிராக போராடுதல், நீதிகோரல் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட சிற்பங்களைச் செப்பினை ஊடகமாகக் கொண்டு படைக்கத் தொடங்கினேன். அதில் வெற்றியும் கண்டேன். தொடர்ந்தும் ஆர்வத்தோடு இன்று வரை செய்தும் வருகின்றேன்.

9. உங்கள் ஓவியங்களிலும் சரி, செப்புப் புடைப்புச் சிற்பங்கள், காகித வேலைப்பாடு கைவினைப் கலைகளிலும் சரி பெரும்பாலானவைகளில் எறும்பு ஊர்ந்து செல்வதனைப் போன்ற குறியீடு காணப்படுகின்றதே? அதற்கு தனிப்பட்ட காரணங்கள் அல்லது சிறப்புக்கள் உண்டா

ஆம், நான் எனது பல்கலைக்கழக காலத்திலிருந்தே எனது அனேகமான ஓவியங்களில் எறும்பைக் குறியீடாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றேன். எறும்பு என்பது மிகச்சிறிய பிராணி. ஆனால் அது கடித்தால் மிக வலியாக இருக்கும். எனவே எனது ஓவியங்களின் கருப் பொருளைக் வெளிப்படுத்துவதற்கு குறியீடாக எறும்பினைப் பயன்படுத்துகிறேன். சந்தர்ப்பங்களிற்கேற்ப எறும்பின் மூலம் உணர்த்தப்படுகின்ற வெளிப்பாடுகள் வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக நானும் எனது குடும்பமும் 90 களில் இடம்பெயர்ந்து பின்னர் மீண்டும் எமது சொந்த நிலத்திலேயே குடியிருப்புக்களை அமைத்து வாழ்வதனை வெளிப்படுத்த கூட்டங்களாக ஊர்ந்து வருகின்ற எறும்புகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றேன். பெண்கள் வன்முறை தொடர்பிலான ஓவியத்திற்கு போராடும் குணமுடைய எறும்பைக் குறியீடாகக் காட்டியிருக்கின்றேன் .

அதுமட்டுமன்றி செப்புப் புடைப்புச் சிற்பங்களிலும் எறும்பைப் பயன்படுத்தி வருகின்றேன். செப்புப் புடைப்புச்

சிற்பத்தினை ஊடகமாகக் கொண்ட எமது வாழ்க்கைப் பருவங்களைக் குறியீட்டு ஏறும்பின் மூலம் பெண்ணைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி இராசிச் சக்கர வடிவில் சுழலக் கூடிய புடைப்புச் சிற்பத்தினைக் காட்சிப்படுத்தி பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றேன். சகோதர மொழி பேசும் இனத்தவரோடு இணைந்து பயிற்சியில் ஈடுபட்ட அந்தக் காலங்கள் ஓவியம் தொடர்பிலும் நட்பு ரீதியிலும் எனக்குப் புதுமையான அனுபவத்தினையும் நிறைந்த புரிதலையும் ஏற்படுத்தித் தந்ததென்றே கூறலாம்.

ஊடறுக்காக நேர்காணல்:

யாழினி யோகேஸ்வரன் (இலங்கை)

- ஊடறு ஜனவரி, 01, 2019.

24. மேரி கோம்

மேரி கோம் (Mary Kom)(இயற்பெயர்: மேன்க்டே சன்ங்நேஜாங்க மேரி கோம் (Mangte Chungneijang Mary Kom;; மார்ச் 1, 1983),இந்தியாவின் மணிப்பூர் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குத்துச்சண்டை வீராங்கனை ஆவார். இவருக்கு இரு குழந்தைகள் உள்ளனர். இவர் உலக மகளிர் குத்துச்சண்டை போட்டியில் தொடர்ச்சியாக 5 முறை தங்கப்பதக்கம் வென்ற முதலாவது இந்தியாவின் வீராங்கனை ஆவார். 2012 லண்டன் கோடை கால ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்து கொள்ள தெரிவு செய்யப்பட்ட இந்தியாவின் ஒரேயொரு குத்துச்சண்டை வீராங்கனை இவராவார். இதில் 51 கிலோ எடைப் பிரிவில் போட்டியிட்டு வெண்கலப் பதக்கத்தை வென்றார். AIBA (சர்வதேச குத்துச்சண்டை அமையம்) வின் தரப்படுத்தலில் இவர் உலகப் பெண் குத்துச்சண்டை வீரர்களில் 4 ஆவது இடத்தில்

இருக்கிறார். 2013 ஆம் ஆண்டில் தனது சுயசரிதையை வெளியிட்ட மேரி கோம், 'அன்பிரேக்கபிள்' (unbreakable) என்று அதைப் பெயரிட்டுள்ளார்.

புறக்கணிக்கப்பட்ட மாநிலங்களில் ஒன்றான மணிப்பூரில் இருந்து வந்து இந்தியாவுக்குப் பெருமை சேர்த்திருக்கும் பெண்.

எனது பாக்ஸிங் வாழ்க்கை அத்தனை எளிமையானதாக இல்லை. பாக்ஸிங் விளையாட்டில் ஈடுபட ஒரு பெண்ணுக்கு ஆண்களைவிட அசாதாரண முயற்சியும் கடின உழைப்பும் மனதளவில் அபார தெம்பும் இருக்க வேண்டும். எப்போதோ எங்கேயோ கிடைத்த ஒவ்வொரு சின்ன ஆதரவும் எனக்கு மிகப் பெரிய உந்துசக்தியாக இருந்தது. அதற்காக நான் நிறைய விட்டுக்கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. பாக்ஸிங் இஸ் மை லைஃப். அதனால் நான் விட்டுக்கொடுத்தேன்!'' - சிநேகமாக எதிரொலிக்கிறது மேரிகோமின் குரல்

நான் இந்தத் துறைக்கு வந்தபோது 'இது பெண்களுக்கான துறை இல்லை. ஆகவே, உன்னால் சாதிக்க முடியாது' என்றனர். நான் திருமணம் செய்துகொண்டபோது, 'இனி இவள் அவ்வளவுதான்' என்றனர். நான் இரட்டைக் குழந்தைகள் பெற்ற பின்னர், 'இனி உடல்நிலை அனுமதிக்காது' என்றனர். ஆனால், நான் என்னை நிரூபிக்க விரும்பினேன். இந்தியாவில் ஒரு வரலாற்றை உருவாக்க விரும்பினேன். -

மேரிகோம்

1. “அது என்ன... வெண்கலப் பதக்கம் வென்ற பிற்கும் தங்கப் பதக்கம் வெல்ல முடியாமல் போனதற்காக நாட்டு மக்களிடம் மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறீர்கள்?”

- “பழங்குடி விவசாயக் கூலிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள் நான். கடமை உணர்வு எங்கள் வளர்ப்பில் ஊட்டப்பட்டது. ‘தங்கம் வென்று வா’ என்றுதான் இந்தத் தேசம் என்னை ஒலிம்பிக்ஸ் போட்டிக்கு அனுப்பியது. ஆனால், என்னால் வெண்கலம்தானே வெல்ல முடிந்தது. அதனால், அந்த மன்னிப்பு.”

2. “ஒரு பெண்ணாக இந்த உயரத்தை எட்ட உங்கள் போராட்டம் எங்கு தொடங்கியது?”

- “என் வீட்டில் இருந்து. நான் குத்துச்சண்டைப் போட்டியில் பங்கேற்க என் தந்தையின் எதிர்ப்பு ஆரம்பத்தில் தீவிரமாக இருந்தது. ஆனால், என் அம்மா எனக்கு தொடக்கத்தில் இருந்தே உறுதுணையாக இருந்து ஊக்கம் அளித்தார். குடும்பத்தினரின் முழு ஆதரவைப் பெறவே ஒரு ஒலிம்பிக்ஸ் அளவுக்குப் போராடினேன். 14,000 ரூபாய்க்கு வீட்டில் இருந்த பசுவை விற்றும் கடன் வாங்கியும் பயிற்சி பெற்றேன்.

- 2005-ம் வருடம் திருமணம். ‘இனி, குடும்பத்தைக் கவனித்துக்கொண்டால் போதும். விளையாட்டு வேண்டாம்’ என்று முன்னைக் காட்டிலும் அதிக நெருக்கடி கொடுத்தார்கள். அப்போது என் மாமனார் கொடுத்த ஊக்கம்தான் என்னைத் தொடர்ந்து பயணிக்கச் செய்தது. ஆனால், அடையாளம் தெரியாத சிலரால் அவர் கொல்லப்பட்டார். நான் தொடர்ந்து போட்டிகளில் பங்கெடுத்துப் பட்டம் வெல்வதைத் தடுக்க முடியாததாலேயே அவரைக் கொன்றார்கள் என்று அறிந்தபோது, நான் அதிர்ச்சியின் உச்சத்துக்கே சென்றேன். அந்தச் சமயம் நான் கர்ப்பமாக இருந்தேன். இரட்டைக் குழந்தைகளுக்குத் தாயானேன். என் மாமனார் கொலையானதால் இனி விளையாடப்போவது இல்லை என்று முடிவுஎடுத்து

இருந்தேன். ஆனால், என் கணவரின் ஆறுதலும் ஆதரவும் என்னை மீண்டும் மனம் மாற்றி குத்துச்சண்டை மேடை ஏற்றியது. 15 மாதங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் பயிற்சியில் ஈடுபட்டேன். பல சமயங்களில் குழந்தைகளைக்கூட கவனிக்க முடியவில்லை. இத்தனை சிரமங்களுக்குப் பிறகு 2008-ம் ஆண்டு உலக சாம்பியன் பட்டம் வென்றேன். நான்காவது உலக சாம்பியன் பட்டம் அது. ‘இது ஒரு ஆரம்பம்தான்’ என்று அப்போது முடிவெடுத்தேன். நிற்காமல் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறேன்.’”

3. “முதல்முறை உலக சாம்பியன் பட்டம் வென்ற பின் மணிப்பூர் அரசு உங்களுக்குக் காவல் துறையில் கான்ஸ்டபிள் பணி வழங்கியது. அதை ஏற்க மறுத்தீர்கள். பின்னர் 8,500 ரூபாய் சம்பளத்தில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பணி அளித்தது. இப்போது என்ன பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள்? அந்தச் சம்பளம் உங்கள் பயிற்சிகளுக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதா?”

- “இரண்டு பதவி உயர்வுகளுக்குப் பிறகு, இப்போது 31,000 ரூபாய் சம்பளம். ஒரு வாரப் பயிற்சிக்குக்கூட இது போதாது!”

4. “ஆனால், கிரிக்கெட் விளையாட்டுக்குக் கோடிகளைக் கொட்டுகிறார்களே?”

- “கிரிக்கெட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. அதுவும் ஒரு விளையாட்டுதானே? ஆனால், மற்ற போட்டிகளுக்கும் அதே அளவு முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும்!”

5. “உங்கள் ரோல் மாடல் யார்?”

- “ஓலிம்பிக்கில் வெண்கலம் வென்ற கர்ணம் மல்லேஸ்வரி. அதோடு அபிநவ் பிந்த்ரா, சாய்னா, யோகேஸ்வர் தத், சுஷில் குமார், விஜய்குமார், ககன் நரங் என்று ஓலிம்பிக்கில் பதக்கம் பெற்ற ஒவ்வொருவருமே எனக்கு ரோல்

மாடல்கள்தான். இவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் கற்றுக்கொள்ள ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது!”

6. “மேரிகோமுக்கு வேறு என்னவெல்லா பிடிக்கும்?”

- “என் குழந்தைகள் ரெங்பா, நைன்நாவை ரொம்பவும் பிடிக்கும். கடவுள் நம்பிக்கை அதிகம். மணிப்பூர் மாநில உணவுகள் அனைத்தும் பிடிக்கும். சாம்பியாங் என்று ஒரு உணவு. இஞ்சி, பச்சை மிளகாய், பட்டாணி எல்லாம் போட்டு... நினைத்தாலே நாலுறும்! அப்புறம் மணிப்பூர் மக்களுக்காகப் போராடும் இரோம் ஷர்மிளாவை மிகவும் பிடிக்கும். அவரது கோரிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு செவிசாய்க்க வேண்டும்!”

7. “இந்த வெற்றிகளுக்கு நீங்கள் யாருக்கு நன்றி கூற விரும்புகிறீர்கள்?”

- “என் கணவருக்கு! அவருடைய ஆதரவு இல்லாமல் என்னால் இதைச் சாதித்திருக்க முடியாது. அவர் மட்டும் ‘எதற்கு இதெல்லாம்? குடும்பத்தைப் பார்’ என்று சொல்லியிருந்தால், நான் என்னவாகி இருப்பேன் என்று என்னால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. நான் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி!”

நன்றி : கவின்மலர்.

ஊடறு Monday, September 7, 2015

25. சர்மிளா ரெகெ

சர்மிளா ரெகெ பூனா பல்கலைக் கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். அப்பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள 'க்ராந்திஜோதி சாவித்திரிபாய் புலெ பெண்ணிய ஆய்வு மய்ய'த்துடன் இணைந்து செயல்படுகிறார். சமூகவியல், தலித் பெண்ணியம், தலித் மக்கள் பண்பாடு முதலியவற்றைப் பற்றி ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அமெரிக்காவின் கறுப்பினப் பெண்ணிய மரபு, சாதி, தந்தைமை வழி சமூகம் குறித்து மராத்திய மொழியில் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். பெண்ணியச் சிந்தனை வெளியின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி, அதற்குரிய கருத்தியல்களைச் சலனப்படுத்தி, பெண்களின் வாழ்வைப் பற்றிய ஆழமான, நூதனமான புரிதலை முன்வைத்து வெளிவந்துள்ள நூல்தான் - சர்மிளா ரெகேயின் Writing Caste/Writing Gender : Dalit Women's Testimonios

1. தலித்தியம், தலித் பெண்ணியம், அம்பேத்கர் சிந்தனை இவற்றில் தங்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படக் காரணம் என்ன?

1980களிலும் 1990களிலும் பலருக்கும் பெண்ணியம் தொடர்பான விவாதங்களில், செயல்பாட்டில், அரசியலில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது போல் எனக்கும் ஆர்வம் உண்டாயிற்று. ஆனால், அப்போது சாதி, தலித் இயக்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றி நான் அதிகம் சிந்திக்கவில்லை. தலித் அரசியல், சாதி மறுப்புக் கொள்கைகள் பற்றி பெண்கள் இயக்கங்களிலும் அதிகம் பேருக்குத் தெரிந்திருக்க வில்லை. ஆனால், மண்டல் குழு பரிந்துரைகள் தொடர்பாக ஏற்பட்ட சர்ச்சைகள், பாபாசாகேப்பின் நூறாவது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் நாடெங்கிலும் ஏற்படுத்திய சலசலப்பு, அவை தூண்டி விட்ட தலித் எழுச்சி, மகாராட்டிரத்தில் தலித் பெண்களின் வாழ்வியல், அரசியல் பங்கேற்பு குறித்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த தகவல்கள் ஆகியவை - எனது சிந்தனையிலும், புரிதலிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. பெண்ணியக் கருத்தியல், செயல்பாடு முதலியவற்றைச் சாதி மறுப்பு செயல்பாடுகளுடனும், சாதி ஒழிப்புக் கருத்தியலுடனும் இணைத்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதன் தேவையை உணர்ந்தேன். தலித் பெண்ணியம் குறித்து சிந்திக்கவும் எழுதவும் தொடங்கினேன்.

2. உங்களுடைய குடும்பச் சூழல் பற்றிச் சொல்லுங்கள்...

நான் தலித் அல்லாத வகுப்பைச் சேர்ந்தவள் என்றும், சிறு வயதிலிருந்தே பாபாசாகேப்பின் நிழலில் வளர்ந்தேன் என்றும் சொல்லலாம். காரணம், எனது தந்தையார் சித்தார்த்தா கல்லூரியில் படித்தவர்; அக்கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணிக்குத் தலைவராக இருந்தவர். பல கிரிக்கெட் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர். அவர் பாபாசாகேப்பிடமிருந்து பரிசு பெறும் புகைப்படம் எங்கள் வீட்டில் இருந்தது. எனவே, சின்ன வயதிலிருந்தே பாபாசாகேப்பின் ஆளுமையறிந்தவளாய் வளர்ந்தேன். எனது தந்தையார் தனது கல்லூரி நாட்களைப் பற்றிப் பேசுகையில், பாபாசாகேப்பின் அரிய கல்வி தரிசனத்தைப்

புகழ்ந்து பேசுவார். அக்காலத்தில் சித்தார்த்தா கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர்களில் ஏறக்குறைய அனைவரும் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக அல்லது வசதியற்ற குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். படிக்கும் போதே வேலைக்குப் போகின்றவர்களாக இருந்தனர். இதனால் கல்லூரி அதிகாலையில் தொடங்கி பிற்பகலுக்கு முன் முடிந்துவிடும் - காரணம், எஞ்சிய நேரத்தில் மாணவர்கள் வேலைக்குப் போகலாம் என்பதற்காக.

கல்லூரியின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் பாபாசாகேப் அக்கறை காட்டுவாராம். கிரிக்கெட் அணி எத்தகைய சீருடையை அணிய வேண்டும் என்பன போன்ற சின்னச்சின்ன விஷயங்களிலும் கூட ஆர்வம் காட்டுவாராம். அவர் அடிக்கடி கல்லூரிக்கு வருவதுடன், கூடிய வரைக்கும் மாணவர்களை சந்தித்துப் பேசுவாராம் தலித் அல்லாத மாணவர்களும் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட்டதுடன் சாதி மறுப்புக் கொள்கையின் நுணுக்கங்கள், கல்லூரியின் சட்டதிட்டங்களில் அன்று இடம் பெற்றிருந்ததை எனது தந்தை சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன்.

3. சாதி மறுப்பு இயக்கங்கள் பேசிய பெண்ணியம் என்பதன் அடிப்படையான கூறுகள் எவை?

மகாத்மா புலே, பெரியார், பாபாசாகேப் அம்பேத்கர் ஆகிய மூவருமே சாதி ஒழிப்பு என்பதற்கும் பெண் விடுதலை என்பதற்கும் இடையேயுள்ள உறவைப் பற்றிப் பேசினார்கள். மூவரும் இந்த உறவை அவர்களுக்கே உரிய வகையில் புரிந்து கொண்டனர். பெரியார் பற்றி நான் உங்களுக்கு அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

4. மேற்கிந்திய சாதிமறுப்பு மரபு பேணும் பெண்ணியம் குறித்து சற்று விரிவாகச் சொல்லலாமே...

மகாத்மா புலேயின் 'சத்திய சோதக் சமாஜம்' பற்றி இங்கு பலர் அறிந்திருக்கக் கூடும். பார்ப்பன மேலாண்மை, சாதி வேறுபாடுகள், விவசாயிகளும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும்

சந்தித்த பிரச்சனைகள் ஆகியனவற்றைப் பற்றிய அவரது கருத்துகள் பலரை அவர் பால் ஈர்த்தன. அவரது வாதத் திறமையும் விடுதலை வேட்கையும், சமத்துவம், சமநீதி பற்றி அவர் ஓயாது பேசி வந்தமையும் அவரது கருத்துகளுக்கு நியாயம் சேர்த்தன. பெண்களைப் பொருத்தவரை, இரு முக்கியமான செயல்பாடுகளை அவர் மேற்கொண்டார். பார்ப்பன விதவைகளுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்காக ஒரு காப்பகம் அமைத்தார். தலித் பெண் குழந்தைகளுக்காக ஒரு பள்ளிக்கூடம் நிறுவி, தனது மனைவி சாவித்திரிபாய் அம்மையாரை ஆசிரியராக நியமித்தார். இவை போக, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் சூழலிலும் பெண்ணியம் தொடர்பாகப் பேசப்பட்டவற்றைக் கவனித்து வந்தார். ஆணாதிக்கத்தையும் இந்து மதக் கருத்தியலையும் விமர்சித்த பெண்களைப் போற்றினார், புகழ்ந்தார்.

பண்டித ராமாபாய் இந்து சமயத்தை விமர்சித்தார், கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவினார். தாராபாய் ஷிண்டே சமகால இலக்கியச் சித்தரிப்புகளில் பெண்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்ட செய்திகளை கடுமையாக விமர்சித்தார். ஆணாதிக்கச் சொல்லாடல்கள், பெண்கள் மீது அவர்கள் வைத்த குற்றச்சாட்டுகள், காட்டிய வெறுப்பு, பாராட்டிய வன்மம் ஆகியவற்றை வரிசைப்படுத்தி இவை அனைத்திலும் இழையோடிய அதிகாரத்தையும் மெத்தனத்தையும் சுட்டிக்காட்டினார், சாடினார். தாராபாய் போன்றவர்களது எழுத்துகள், பார்ப்பனர்களுக்கு எரிச்சலூட்டியது ஒரு புறமிருக்க, புலையின் இயக்கத்தில் இருந்த சில ஆண்களுடைய மனத்தையும் உறுத்தியிருக்க வேண்டும். இவர்களுடைய இந்த மன உறுத்தலைப் போக்கவும் பெண்களின் பக்கம் உள்ள நியாயத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் புலெ தனியொரு உரையாடல் வடிவத்தில் இருந்த விளக்கத்தை வெளியிட்டார்.

திருமணச் சடங்கையும் உங்கள் பெரியார் போல புலெ மறுவரையறை செய்தார். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே

பரஸ்பர நட்பு, நம்பிக்கை, மரியாதை ஆகியன நிலவ வேண்டும் என்ற கருத்தை உள்ளடக்கிய திருமண உறுதிமொழியை உருவாக்கினார். பார்ப்பன புரோகிதர்கள் இல்லாமலேயே திருமணங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்றார். புலையின் சிந்தனையும் செயல்பாடும் பலரது வாழ்க்கை மாறியமைய காரணமாக இருந்தன. மிக முக்கியமாக அன்று ஆங்கில ஆளுகைக்கு உட்பட்ட, ஆனால் தனித்துவமான வகையில் இயங்கிய கோலாப்பூர் சமஸ்தானத்தின் அதிபராக இருந்த சாகு மகராஜ், மிக முற்போக்கான சட்டங்களை நிறைவேற்றக் காரணமாகயிருந்தன. அச்சட்டங்களின் சாரத்தை இன்று நினைத்தாலும்கூட பிரமிப்பாக இருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இத்தனை தைரியமாக அவர் செயல்பட்டிருக்கிறார் என்பதை எண்ணும் போது உண்மையிலேயே வியப்பாக இருக்கிறது.

5. எப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் அவை?

பெண்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையொட்டி தீட்டப்பட்டவைதான் அவை. சாதி மறுப்புத் திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய அனுமதிக்கும் சட்டத்தை சாகு 1919லேயே பிறப்பித்தார். பெண்கள் மீது செலுத்தப்படும் வன்முறைக்கு எதிராகவும் இதே ஆண்டில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. விதவைகளை மோசமாக நடத்துவோரையும், மருமகளை ஏசும் மாமியாரையும் கணவரையும் பிறரையும், பெண்களின் கற்பைச் சந்தேகிக்கும் ஆண்களையும் தண்டிக்கும் சட்டமாக இது இருந்தது. மனம் ஒவ்வாத திருமணங்கள் ரத்து செய்யப்படலாம் என்பதை விவாகரத்து சட்டம் அறிவித்தது. தேவதாசி பெண்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு வாரிசுரிமையை உத்தரவாதம் செய்யும் சட்டமும் சாகு மகராஜாவால் நிறைவேற்றப்பட்டது. பலர் இத்தகைய சட்டங்களை எதிர்த்தனர். குறிப்பாக, திலகரது 'கேசரி' பத்திரிகை கோலாப்பூர் மன்னரை கடுமையாகத் தாக்கி எழுதியது. வகுப்புரிமையை இவர் ஆதரித்ததும் பார்ப்பனர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளுக்கு சமஸ்தானப் பணிகளில் 50% இடஒதுக்கீடு ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

6. தீண்டாமையொழிப்பு, தலித் மக்கள் சந்தித்த பிரச்சனைகள் பற்றி சத்தியசோதக் சமாஜத்தின் பார்வை என்ன?

சத்திய சோதக் சமாஜத்தில் விவசாயக் குடிகளும் கைவினைஞர்களும் தான் அதிக எண்ணிக்கையில் இடம் பெற்றிருந்தனர். பார்ப்பனரல்லாதவர்களில் பணவசதி படைத்திருந்தவர்கள், ஒட்டுமொத்தமாக இவ்வியக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை. இருப்பினும், ஒரு சில படித்த, நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சேவைப் பணிகளில் ஈடுபட்டு சம்பாதித்தவர்களும் பண உதவி செய்து வந்தனர். இதனாலேயே இவ்வியக்கத்துக்கும் தலித்துகளுக்கும் தொடர்பில்லை அல்லது தலித்துகளை உள்ளடக்காத, இவர்களது பங்கேற்பைப் பெறாத இயக்கமாக இது இருந்தது என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஒரு விஷயத்தை இங்கு நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எந்த அளவுக்குப் பார்ப்பனியத்தை இவ்வியக்கம் எதிர்த்ததோ, அதே அளவுக்கு தீண்டாமையையும் எதிர்த்தது; தலித் தலைவர்களுக்கு ஆதரவளித்தது. தலித் தலைவர்களில் சிலர் சத்தியசோதக் சமாஜத்தின் உறுப்பினர்களது பிரச்சார துணுக்குகளைப் பதிப்பித்தனர். இன்னும் சொல்லப்போனால், சமாஜத்தின் தொடக்க நாட்களில் தலித் மக்களின் அனுபவங்களும் சாதி அமைப்புக்கு எதிரான அவர்களது எதிர்வினைகளும் தான் - அதன் கருத்தியலுக்கும் அதே சமயம் சொல்லாடல்களுக்கும் வலுசேர்த்தன. மேலும், சத்திய சோதக் சமாஜத்தின் செயல்பாடுகள் தோற்றுவித்த புதிய புரட்சிகர பண்பாட்டுக் களமானது, பெண்களுக்கும் தலித்துகளுக்கும் பொதுச் பிரச்சனைகளை அவரவர்களது நிலைப்பாட்டினை முன்வைக்கவும் தோதான பிரச்சார வெளியாகவும் அமைந்தது. காலப்போக்கில் தேசிய அரசியலில் புலையின் இயக்கத்தின் ஒரு பகுதி ஈடுபடுத்தப்பட்டது. அவ்வியக்கத்திலும் சாதி, வர்க்க முரண்பாடுகள் முளைவிடத் தொடங்கின என்றாலும், அந்த மரபின் உள்ளார்ந்த சாதி எதிர்ப்புக் கொள்கை உயிர்ப்புடன்

விளங்கியது. பிற்காலத்தில் அம்பேத்கரது அரசியல் செயல்பாடுகளில் தலித் அல்லாத தலைவர்களும் செயல்வீரர்களும் ஆர்வத்தோடு பங்கேற்றது இதற்கு தக்க சான்றாகும்.

7. பாபாசாகேப்பின் பெண்ணியப் புரிதல், பார்வை பற்றி சொல்லுங்கள்...

இதனை இரண்டு நிலைகளில் வைத்துப் புரிந்து கொள்ளலாம். அம்பேத்கரது சிந்தனையில் துலங்கிய பெண்ணியப் பார்வை; அவர் கட்டியெழுப்பிய இயக்கங்களில் பங்கேற்ற பெண்களின் செயல்பாடுகளினூடாக, சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அமைந்த தலித் பெண்ணியம். 'அம்பேத்கர் பாலின சமத்துவம் பற்றி சரிவர யோசிக்கவில்லை; இந்து சட்டத் தொகுப்பினை நடைமுறைப்படுத்த போதிய முயற்சிகளை எடுக்கவில்லை' என்பன போன்ற ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைப் பெண்ணியவாதிகள் சிலர் முன்வைத்துள்ளனர். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அவரது சிந்தனையில் பெண்ணியக் கூறுகள் பற்றிய அறியாமை பரவலாக, அதுவும் கல்விசார் அறிவாளிகள் மத்தியில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அம்பேத்கர் சாதிப் படிநிலை வரிசைக்கும் பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கும் இடையே உள்ள நுணுக்கமான, ஆழமான உறவினை நன்றாகவே புரிந்து வைத்திருந்தார். அகமண முறைதான் சாதியமைப்பு தொடர்ந்து நீடிப்பதற்குக் காரணம் என்றார். தங்களது வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள், அந்நிய ஆண்களுடன் உறவு கொள்வதையும் மணமுடிப்பதையும் தடுப்பதற்காகத்தான் பார்ப்பனர்கள் விதவை மறுமணத்தைத் தடை செய்தனர். பார்ப்பன விதவைகளை வீட்டுக்குள்ளேயே அடைத்து வைக்கப் பார்த்தனர்; அரச குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களது வீட்டுப் பெண்கள் வேற்று வகுப்பாருடன் உறவு கொள்வதைத் தடுக்கவே உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இத்தகைய கொடூரமான சமூகச் செயல்பாடுகளுக்குப் பெண்கள் எதிர்ப்புத்

தெரிவிக்காமலிருக்க, அவர்கள் இளம் வயதிலேயே மணமுடிக்கப்பட்டதுடன், அவர்களுக்குக் கல்வி உரிமையும் மறுக்கப்பட்டது. இவ்வாறே பாபாசாகேப்பின் வாதம் விரிந்தது.

பின்னாளில் அரசியலமைப்பு அவையில் நடந்த விவாதங்களில் இந்து சட்டத் தொகுப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டியதன் தேவையைப் பற்றிப் பேசினார். இந்து சட்டங்கள் சரிவர தொகுக்கப்பட்டு மறு வரையறை செய்யப்பட்டாலொழிய, பெண்களுக்கு நீதி கிடைக்க வாய்ப்பில்லை என்பதே அவரது எண்ணமாக இருந்தது. இத்தகைய சட்டத் தொகுப்பை உருவாக்கி, அதனை விளக்கி வாதம் புரிகையில் அவரது நிலைப்பாட்டுக்கு, பல பெண்கள் ஆதரவு தெரிவித்தனர். குறிப்பாக, அன்று மக்கள் மன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவர்கள் சட்டத் தொகுப்பினை வரவேற்றனர்; அவருடைய நிலைப்பாட்டுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். இந்து மதமும் சமுதாய ஏற்பாடுகளும் - சாதியையும் பெண் ஒடுக்குமுறையையும் கட்டிக் காப்பவையாக உள்ளதால், சட்ட மாற்றத்தின் மூலமாக மட்டுமே சாதி ஒடுக்குமுறையால் துன்புறுவோருக்கும் பெண்களுக்கும் - சமநீதியும் சமத்துவமும் சாத்தியப்படும் என்பது, அம்பேத்கரின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருந்தது.

பெண்ணிய நோக்குடன்தான் டிசம்பர் 25 ஆம் தேதியன்று மநுஸ்மிருதியை அம்பேத்கர் கொளுத்தினார். இந்நாளை பெண்ணிய விழிப்புணர்வு நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று தலித் பெண்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஆனால், அம்பேத்கரின் கருத்தியலும் சிந்தனையும் சாதித்தவற்றைக் காட்டிலும், அவரது அரசியல் ஆளுமையும் தலைமையும் நிறையவே சாதித்தன என்று சொல்லலாம்.

அம்பேத்கர் காட்டிய பாதையில் நடந்த பெண்கள் சிலரது வரலாறுகளைத் தொகுக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு அண்மையில் ஏற்பட்டது. அப்பெண்களுடன் உரையாடும் போதும், அவர்களில் சிலரது சுயசரிதைகளைப் படிக்கும்போதுதான்

அம்பேத்கர் வகுத்த மரபினைச் சுவீகரித்து அதனை வளப்படுத்தி, தமக்கேவுரிய பெண்ணியம் ஒன்றை இப்பெண்கள் இயற்றியுள்ளதை என்னால் உணர முடிந்தது. பெண்ணிய வட்டாரங்களில் இதுவரை பேசப்படாத மரபாக இது இருந்து வந்துள்ளது. இன்னும் சொல்லப் போனால் பெண்ணிய அமைப்புகள், குறிப்பாகப் பெருநகரங்களில் காணப்படும் அமைப்புகள், சாதிக் கொடுமைகளைப் பிரச்சனைகளாக அடையாளப்படுத்தவில்லை; இத்தகைய அமைப்புகள் பாலின ஏற்றத்தாழ்வுகள், பெண்கள் சந்திக்கும் வன்முறை, இங்கு நிலவும் பாலியல் பண்பாடு முதலியவற்றை சாதியமைப்புடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கத் தவறிவிட்டன.

8. இதற்கான காரணங்கள் என்ன?

நிறைய காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால், அவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன் அம்பேத்கரிய மரபில் செயல்பட்ட பெண்களைப் பற்றி சில தகவல்களையும் கருத்துகளையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பெண்களில் பலர் இன்றும் உயிரோடிருக்கின்றனர். என்னுடைய நூலில் இவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துள்ளேன். சித்தரித்துள்ளேன் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பதிவு செய்துள்ளவற்றை, அவர்களது நினைவோடைகளை வரலாற்றுச் சாட்சியங்களாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளேன். சாதி ஒடுக்குமுறையும் பெண்ணடிமைத்தனமும் தனித்தனியே இயங்குபவை அல்ல; இரண்டும் இணைந்த நிலையில்தான் - நமது சமுதாய வாழ்க்கைக்குரிய உள்ளூரை உருவாகிறது என்பதை இந்த சாட்சியங்களிலிருந்து அறியலாம். எல்லா பெண்களையும் எல்லா நேரங்களிலும் ஒடுக்கும் சமுதாய அமைப்பு, கருத்தியல்கள் பற்றி பேசுவதைக் காட்டிலும் சில பெண்களுக்குச் சில சலுகைகளை வழங்கியும், தலித் ஆண்களின் ஆணாதிக்கத்தை அங்கீகரித்தும் (தலித் பெண்கள் மீது ஏவப்படும் ஆதிக்கத்தை அங்கீகரித்தும்) இயங்கும் சாதி அமைப்புக்குரிய பெண்ணடிமைத்தனம் பற்றிப் பேசுவதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

இந்தச் சாட்சியங்கள் தனிமனித வாழ்க்கைக் கதைகள் மட்டுமல்ல; வாழ்க்கை, வரலாறு பற்றிய விளக்கங்களாகவும் விரிவுரைகளாகவும் இவை உள்ளன. நம் அனைவருக்கும் பொதுவான, அதாவது நம் அனைவரது வாழ்க்கையையும் ஆட்கொண்டுள்ள வரலாற்றைப் புதிய கோணத்திலிருந்து புரிந்து கொள்ள, விமர்சிக்க இவை வழிவகுக்கின்றன. தலித் சமுதாயத்தின் வரலாறாகவும் இவை உள்ளன. அதே சமயம் தலித் மக்கள் சமூகமாகப் படும் கொடூரங்களை, அனுபவிக்கும் சோதனைகளை, நடத்தும் போராட்டங்களை இந்த சாட்சியங்கள் விமர்சிக்கவும் செய்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்டவர்களது மத்தியிலும் உயிர் வாழும் ஒடுக்குமுறையை ஆண்கள் ஏவும் அதிகாரத்தைப் பற்றியும் இந்தச் சரிதைகள் சாட்சியம் உரைக்கின்றன. உயர் வகுப்புகளைச் சேர்ந்த பெண்ணியலாளரின் சொல்லாடல்களிலும் வரலாறுகளிலும், தலித் ஆண்களின் சரிதைகளிலும் எழுத்திலும் பேச்சிலும் மறைக்கப்பட்டு விட்ட, காணாமல் போய்விட்ட பெண்களின் கதைகள் இவை.

இந்தக் கதைகளை நான் மீளுருவாக்கம் செய்துள்ளேன். அவற்றை ஆங்கிலத்தில் வழங்கியுள்ளதுடன் குறிப்பிட்ட கதைக்கு (சரிதைக்கு) வலு சேர்க்கும், கருத்தை வளர்க்கும் உரையாடல்களையும் எழுத்துகளையும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளேன் (மாயா பண்டிட் என்பவர் இந்தப் பணியை இணைந்து செய்துள்ளார்). அதாவது, நான் சந்தித்து உரையாடிய பெண்களின் கூற்றுகளைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளேன். சில இடங்களில் அவர்கள் சொன்னவற்றை அப்படியே மொழிபெயர்த்து தந்துள்ளேன். சில இடங்களில் ஏற்கனவே மராத்தியில் வெளிவந்துள்ள அவர்களது எழுத்துகளிலிருந்து சில பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழியாக்கம் செய்துள்ளோம். வீடு/குடும்பம், உணவு/பசி, சமுதாயம், சாதி, பண்பாடு, உழைப்பு/உழைப்பு விவரங்கள், பள்ளிக்கூடம், அவமானம்/வன்முறை, எதிர்ப்பு/போராட்டம் இந்தத் தலைப்புகளின் கீழ் கதைகளைத் தொகுத்துள்ளேன்.

9. இச்சரிதைகளை பேசியவர்கள், எழுதியவர்கள் குறித்துச் சொல்லுங்கள்...

எட்டுப் பெண்களின் வாழ்க்கைக் கதைகள் இதிலுள்ளன. இவற்றில் ஆறு பெண்கள் 'மகர்' வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இருவர் நாடோடி வகுப்புகளாகக் கருதப்படும் 'கோபால்', 'கோந்தாலி' வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள். 1920களில் தொடங்கி தற்காலம் வரையிலான காலகட்டத்தைப் பற்றிய சாட்சியங்கள் இவை. இக்கதைகளை, சாட்சியங்களைப் படிப்போருக்கு உடனடியாகப் புலப்படும் விஷயங்கள் இவையாகத்தான் இருக்கும்.

- ★ இப்பெண்கள் யாவரும் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; தீண்டாமையின் பாதிப்புகளை நேரடியாக அனுபவித்தவர்கள்.
- ★ ஆங்கிலேயரது ஆட்சி, குறிப்பாக அவர்கள் நிறுவிய பள்ளிக்கூடங்கள், தலித்துகளுக்கு அரசுப் பணிகளில் இடம் வழங்க அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள்; தலித் குடும்பங்களில் சில தீண்டாமையின் கெடுபிடியிலிருந்து மீண்டும் ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரமாக வாழ இவையே வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்தன.
- ★ சத்திய சோதக் மரபின் தாக்கத்தின் காரணமாகப் படித்து முன்னேற விரும்பிய தலித் பெண்களுக்குத் தலித் அல்லாத சமூக செயல்பாட்டாளர்களில் சிலர் ஆதரவு நல்கினர்.
- ★ இவை எல்லாவற்றையும்விட, பாபாசாகேப் அம்பேத்கரின் வாழ்வும் முன்னுதாரணமும் தமது மக்களுக்கு அவர் விடுத்த அறைகூவல்களும் தலித் பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பல நிலைகளில் பாதித்தன அவர்களை மனுஷிகளாக, சமூக ஜீவிகளாக வார்த்தெடுக்க உதவின.

10. அம்பேத்கரது ஆளுமையையும் சிந்தனையையும் பெண்கள் உணர்ந்த விதம் பற்றி சொல்லுங்கள்...

இதைப் பற்றி சொல்ல நிறையவே இருக்கிறது. ஆனால், ஓரிரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளை மட்டும் தருகிறேன்.

சாந்தாபாய் கிருஷ்நாஜி காம்ப்ளெ என்பவர் கூறிய சில தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். 1942இல் அம்பேத்கர் கோலாப்பூரில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதைக் கேட்க இவர் ரயிலேறி பயணம் செய்தாராம். பாபாசாகேப்பைப் பெண்கள் வழக்கமான உற்சாகத்துடன் வரவேற்ற போது இவரும் அங்கிருந்தார் (இவருக்கு அப்போது 19 வயது). ‘நீங்கள் நீடுழி வாழ வேண்டும்’ என்று இவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு சொன்னவுடன் பாபாசாகேப் கூறினாராம் : “குழந்தாய், எனக்கு எதற்கு நீண்ட வாழ்வு? என்னால் முடிந்த அளவுக்கு எனது தீண்டத்தகாத மக்களுக்காக உழைத்துவிட்டேன்.” சாந்தாபாய் இதற்குப் பிறகு அவரைப் பார்க்கவில்லையாம். ஆனால், அன்று அவர் பேசிய பேச்சு, அவர் மனதில் அப்படியே உறைந்து போய்விட்டதாகக் கூறினார். அவர் மட்டுமல்ல, அவர் பேசுவதைக் கேட்க வந்த ஆயிரமாயிரம் மக்களும் அவரது பேச்சை அவ்வாறுதான் நெஞ்சில் நிறுத்தியிருப்பர் என்கிறார். அவர் பேசத் தொடங்கியவுடன் அத்தனை நிசப்தமாக ஆகிவிட்டதாம் கூட்டம் நடந்த வெளி. அவருடைய ஒவ்வொரு சொல்லையும் மக்கள் அப்படிக்கேட்டார்களாம். பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே நொந்து கொண்டார்களாம் : “இப்படியொருவர் நமக்காக இருக்க, நாம் ஏன் கல்லையும் மண்ணையும் கும்பிட வேண்டும்?”

பேபி கோண்டியா காம்ப்ளெ என்பவரது அனுபவமும் இப்படித்தான் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. 1930களில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தை அவர் அருமையாக விவரித்துள்ளார். முழு நிலவு இரவாம். ஊர்ச்சாவடியில் படித்த ஆங்கிலம் தெரிந்த மகர் இளைஞர் பேசப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டு, ஊர் மக்கள் அனைவரும் திரண்டிருந்தனராம். ஊர்த் திருவிழாவாக இருந்ததால், அன்று நல்ல கூட்டம். அம்பேத்கர் வந்ததும்

அவரது வடிவத்தைப் பார்த்து மக்கள் அப்படியே அதிசயித்துப் போனார்களாம். வெள்ளைக்காரர் அணியும் உடுப்பில் இருந்தாராம். காரில் வந்து இறங்கினாராம். வந்து இறங்கியதும் பேசத் தொடங்கி விட்டாராம். கஷ்டப்பட்டு உழைத்தும் கடவுள் உங்களுக்கு என்ன வைத்துள்ளார்? உங்கள் நலத்தில் அக்கறை காட்டுகிறாரா? உங்களுக்கு அவரால் எதையும் செய்ய முடியா விட்டால், அவருக்காக நீங்கள் ஏன் இத்தனை பிராயத்தனங்களை செய்ய வேண்டும் என்று கேள்வி மழை பொழிந்தாராம்.

குறிப்பாக, பெண்களிடம் பேசினாராம். சாதிக்குரிய வேலையைச் செய்யாதீர்கள்; சாதி அடையாளத்தைக் காட்டும் வகையில் சேலையை அணியாமல் பிறரைப் போல் அணிந்து கொள்ளுங்கள்; விட்டெறியப்படும் மாட்டுக்கறியை உண்ணாதீர்கள்; சுகாதாரப் பணிகளைச் செய்யாமல் இருங்கள், அப்போதுதான் ஊருக்கு உங்கள் அருமை புரியும். பிள்ளை பெறும் உங்களுக்குப் பிறப்பில் தாழ்வுயர்வு இல்லை என்று தெரியும். சாதி இழிவை நீக்குவதும் சாதிக் கட்டுப்பாடுகளை உடைப்பதும் உங்கள் கையில்தான் உள்ளது. இவரது பேச்சைக் கேட்டவுடன் தனது சித்தி உடனடியாக மனம் மாறியதாக பேபி காம்ப்ளெ குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதுபோல நிறைய கதைகள் உள்ளன. அம்பேத்கரை தங்களுக்குரியவராக, தோழராக, தலைவராக, ஆசானாக, தந்தையாகப் பெண்கள் வரித்துக் கொண்டனர். அவரைப் பற்றிப் பாடல்களை எழுதினர்; நாடகங்கள் இயற்றினர். பூனா ஒப்பந்தம் தொடர்பாக பெண்கள் இயற்றியுள்ள இசைப்பாட்டில் கஸ்தூரிபா அம்மையார் அம்பேத்கரைச் சந்தித்து கணவர் உயிருக்கு மன்றாடியதாகவும், இதனால்தான் அம்பேத்கர் பூனா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதாகவும் ஒரு செய்தி சொல்லப்படுகிறது. அம்பேத்கரது ஆளுமை, பெண்கள் மனதை எப்படியெய்ப்படி எல்லாம் ஆட்கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

10. அம்பேத்கரின் பெண்ணிய சிந்தனையை நீங்கள் மிக அருமையாக உங்கள் நூலில் விளக்கியுள்ளீர்கள். அதன் சாரத்தைக் கூற முடியுமா?

பெண்கள், குறிப்பாகத் தலித் பெண்கள் தன்மானத்துடன் சாதி இழிவை மறுப்பதை அம்பேத்கர் முக்கியமாகக் கருதினார். பெண்கள்தான் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார். பிள்ளைகளைப் படிக்க அனுப்ப வேண்டும், கணவர், குடும்பம் என்றில்லாமல் ஒட்டுமொத்த சமுதாய நிவாரணத்துக்காகவும் உழைக்க முன்வர வேண்டும் என்றார். பல பெண்கள் இவரது சொல்லுக்கு இணங்கி, பல்வேறு நிலைகளில் சமுதாயத்துக்காகப் பணிபுரிந்தனர். கல்லூரிகளில் மாணவர் விடுதிகள், பள்ளிக்கூடங்கள், நூலகங்கள், மருத்துவமனைகள் போன்ற நிறுவனங்களைத் தாமே தொடங்கி நடத்தினர். தாம்பத்திய வாழ்வை மய்யப்படுத்தாமல் சமுதாயத்தை உய்விக்க, இவர்கள் பணிபுரிய முன்வந்ததை நான் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன். பெண்ணடிமைத்தனம் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுவதற்குக் காரணமாக உள்ள தாம்பத்தியத்தை விமர்சிக்கும் தைரியத்தையும் தமக்கென ஓர் அரசியல், சமுதாய அடையாளத்தைப் பெண்கள் தருவித்துக் கொள்ளத் தேவையான தன்னம்பிக்கையையும் அம்பேத்கர்தான் அல்லலுற்ற தலித் பெண்களுக்கு வழங்கினார்.

11. இப்படியிருந்தும் அம்பேத்கரது சிந்தனை, பெண்ணிய வட்டாரங்களில் பேசப்படாதது ஏன்?

அவரது பெண்ணிய சிந்தனை மட்டுமல்ல, சாதி குறித்த அவரது ஆழமான அறிவார்ந்த புரிதலுமே இன்றும் பலரைச் சென்றடையவில்லை. சென்றடையவில்லை என்றால், அறிவு வட்டாரங்களிலும் கல்விசார் வட்டாரங்களிலும் அவரது சிந்தனை விவாதிக்கப்படுவதில்லை. பெண்ணிய வட்டாரங்களைப் பொறுத்தவரை பம்பாய், தில்லி போன்ற நகரங்களில் செயல்படும் அமைப்புகள் 'பெண்கள் பிரச்சனைகள்' என்று பொதுவாக மட்டுமே பேசுகின்றன. சாதி அமைப்பு, பெண்களது பிரச்சனைகளை எந்தெந்த வகைகளில்

வடிவமைத்துள்ளது; ‘உயர்’ வகுப்புப் பெண்களின் நிலைப்பாட்டினை எவ்வாறு ‘பொது’வான பெண்ணிய நிலைப்பாடாக நிலைநிறுத்த - அவர்களது சாதி தகுதியும், அது ஈன்றளிக்கும் சலுகைகளும் காரணங்களாக இருந்துள்ளன என்பதை இந்தப் பெண்கள் முழுமையாக உணர்ந்ததற்கான சான்றுகளில்லை.

மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால் ‘தலித் பெண்களும் பேசட்டும்’ என்றும் ‘அவர்களது பிரச்சனையை நாம் எப்படிப் பேசுவது என்றுதான் இவர்களால் கூற முடிகிறதே தவிர, வேறு நிலையிலிருந்து சிந்திக்க முடியவில்லை. தலித் பெண்ணியப் பார்வையைப் ‘பொது’வான பெண்ணியப் பார்வையாக ஆக்குவதில் தமக்குள்ள பொறுப்பைப் பற்றி இவர்கள் பேசுவதில்லை. தலித் பெண்களிடமிருந்து தாங்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது என்பதை இன்னமும் இவர்களில் பலர் ஏற்க மறுக்கின்றனர்.

கல்வி வட்டாரங்களைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பாகச் சமூகவியல் போன்ற துறைகளைப் பொறுத்தவரை, சாதி பற்றிப் பேசுவதென்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது. ஒன்று, சாதி என்பது கிராமப்புறங்களில் மட்டும் காணப்படுகிறது. தீட்டு, தீண்டாமை சார்ந்த விஷயம் என்ற ரீதியில் பேசுகிறார்கள்; அல்லது தேசம், வர்க்கம் என்று வந்துவிட்ட பிறகு சாதி அடையாளம் என்பது முக்கியமற்றதாக ஆகிவிட்டது என்கிறார்கள்; அல்லது சாதி தொடர்பான விஷயங்கள், பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் போல் அரசியல் வெகுமதியுடைய விஷயங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. சமகாலத்தில் சாதி அரசியல் வந்த பிறகும் கூட, சாதியமைப்பின் உள்ளார்ந்த அநீதி குறித்து அரசியல் களத்தில் விறுவிறுப்பான விவாதங்கள் போதிய அளவுக்கு நடைபெறவில்லை.

இன்று மட்டுமல்ல அன்றம்கூட, சாதி உள்ளிட்ட சமுதாயப் பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்திய அம்பேத்கரையும் பெரியாரையும் ‘தேசத் துரோகி’களாகவே பலர் கருதினர். இன்றோ சாதி பற்றி கேள்வி கேட்போரை ‘சாதிய வெறியர்’கள்

என்கிறார்கள், நவீன வாழ்வுக்குத் தகுதியற்றவர்கள், அறிவாற்றல் இல்லாதவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். பொது வாழ்க்கையில் தகுதியும், நடுநிலைமையும் நிலவுவதைத் தாம் விரும்புவதாகக் கூறும் இவர்கள், வீட்டுக்குள், குடும்பத்துக்குள் அடைத்து வைக்க வேண்டிய விஷயமாகச் சாதியைப் பார்க்கிறார்கள். பொது வாழ்க்கையில், கல்வியில், பணியிடங்களில், தனியார் துறையில், பெரிய நகரங்களில் சாதியமைப்பு தன்னைப் புனரமைத்துக் கொண்டுள்ளதை இவர்கள் காண மறுக்கின்றனர்.

இத்தகைய பார்வையை விமர்சிக்கவல்ல வாதங்களை உள்ளடக்கிய அம்பேத்கர், புலெ, பெரியார் போன்றோரது நூல்களைச் சமூகவியல் பாடத்தில் இவர்கள் சேர்ப்பதில்லை. பார்ப்பனரல்லாத, தலித் இயக்கங்கள் உருவாக்கியுள்ள அறிவு மரபை இவர்கள் ஒரு பொருட்டாகக் கருதுவதில்லை. பார்ப்பனரல்லாத, தலித் அறிவொளி மரபு ஒன்றுள்ளது. அது, நவீன இந்திய சமூகத்தை உருவாக்க வேறுபட்ட திட்டங்களைக் கொண்டிருந்தது, சமமான, நீதியான சமுதாயத்தைப் பற்றி ஆழமான, பகுத்தறிவார்ந்த பார்வையை அம்மரபு கொண்டிருந்ததைப் பல கல்விசார் அறிவாளிகள் ஏற்க மறுக்கின்றனர். தலித் பெண்ணியம், அம்பேத்கர் மரபு போன்றவற்றைக் கல்விப்பாடமாக்க வேண்டியதை எங்களைப் போன்றவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். ஒப்புக்குச் செய்யாமல் இந்த மரபை 'பொது' அறிவாக ஆக்குவதில் ஒரு சிலர் இன்று முனைந்துள்ளோம்.

நன்றி கீற்று . கொம்.

Published by ஊடறுTuesday, April 10, 2007

26. தேனுகா

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் தங்களைப் பல் துறைகளில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர் அந்த வகையில் நடிப்புத்துறையில் தன்னை ஈடுபடுத்தி பல திரைப்படங்களில் நடித்து வருபவர்.

சிறந்த நடிகைக்கான விருது பெற்றவர் “தேனுகா” கந்தராஜா.

1. A Gun & A Ring திரைப்படம் பற்றிய உங்களுடைய அனுபவம் பற்றி கூற முடியுமா?

நான் நடித்த முதல் முழு நீளத் திரைப்படம் A Gun & A Ring. ஒருமுழுமையான திரைப்படக்குழுவினருடன் கமராக்கு முன்நின்று நடித்தது இதுவே எனது முதல் முறையாகும். “கண்டம்” திரைப்படப் பிடிப்புக்காக நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தபோது ஒருவர் என்னைஅடையாளம் கண்டுகொண்டு” A Gun & A Ring படத்தில் நடித்தது நீங்களா?” என்று கேட்டார். அவர் புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்ரேலியாவில் வசிப்பவர். இது எனக்கு மறக்க முடியாத ஒரு அனுபவம். அபி என்ற அந்த கதாபாத்திரம் பலரின் மனதில் ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். என்னுடன் நேரில் பார்த்து பேசுபவர்கள் சிலவேளைகளில் அபி என்ற அந்த கதாபாத்திரத்தை “தேனுகா” ஆகிய என்னுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்துவிட்டு “திரையில் பார்த்த அபிக்கும் உங்களுக்கும் சரியான வித்தியாசம்” என்றும் சொல்லியுள்ளார்கள். அது அந்த கதாபாத்திரத்திற்கு கிடைத்த வெற்றி.

நீங்கள் ஜேர்மன் நாட்டில் பிறந்தவரா? உங்களுடைய பெற்றோர்கள் இலங்கையரா?

நான் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிறு கிராமத்தில் பிறந்தேன். எனக்கு சிறுவயதாக இருக்கும் போதே போரின் காரணமாக குடும்பமாக ஜேர்மன் நாட்டிற்கு இடம் பெயர்ந்துவிட்டோம்.

2. ஒரு நடிகையாக வரவேண்டும் என்று நீங்கள் எப்போதாவது ஆசைப்பட்டதுண்டா?

இது ஒரு நல்ல கேள்வி. ஒரு நடிகையாக வரவேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்குள் எப்பொழுதுமே இருந்தது. இப்படியான ஆசைகள் அனைவருக்குமே இருக்கின்ற ஒன்று என்று அலட்சியமாக இருந்து விட்டேன். எனவேதான் நடிகையாக ஆகுவதற்கான முயற்சியில் மிகவும் காலதாமதமாக்கி விட்டேன். அதன் பின்னர்தான் முறையாக நடிப்புபயிற்சி

பெற்றுக்கொண்டேன். அதற்கு முன்னர் பரதநாட்டியம் கற்றுக்கொண்டிருந்தேன். நிறைய மேடைகளில் பரதநாட்டியம் ஆடியதாலோ என்னவோ எனக்கு நடிப்பின் மீது இன்னும் ஆர்வம் அதிகரித்தது.

3. உங்கள் நடிப்புக்கு கிடைத்த விருதுகள் பற்றி

A Gun and A Ring படத்தில் நடித்தற்காக எனக்கு நோர்வே தமிழ் திரைப்பட விழாவில் சிறந்த நடிகைக்கான விருதும், இலண்டனில் சாதனை தமிழர் விருதும், கனடா தமிழ் திரைப்பட சங்கத்தின் விருதும் கிடைத்தன. ‘Ceres and the silent witness’ என்ற திரைப்படத்தில் “Ceres” என்ற கதாபாத்திரத்தில் நடித்தற்காக டொரோண்டோவில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ்திரைப்பட விழாவில் “சிறந்த” நடிகைக்கான விருதும் கிடைத்துள்ளது.

4. எத்தனை மொழிகள் நீங்கள் பேசுவீர்கள்

எனக்கு தமிழ் , ஜேர்மன் மற்றும் ஆங்கிலம் சரளமாக பேசுவேன்

5. நடிகையாகும் உங்களுடைய விருப்பத்திற்கு உங்களைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திடமிருந்து என்ன மாதிரியான கருத்துகள் வந்தன? எதிர்மறையான கருத்துகள் வந்ததா?

அனேக இடங்களில் இந்த கேள்விக்கு முகம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் தான் உள்ளார்கள். அப்படியும் ஏதாவது எதிர்மறையான கருத்துக்கள் வரும் பட்சம் எனக்கு எனது குடும்பத்தினர் என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பதுதான் முதல் முக்கியமானது மற்றும் உற்ற நண்பர்கள். அவர்கள் என்னை எப்போதும் ஊக்கப்படுத்தியே வந்துள்ளார்கள். எனது அம்மா கர்நாடக சங்கீத ஆசிரியை. சிறுவயதிலிருந்தே என்னைப் பரதநாட்டியத்தில் உற்சாகப்படுத்தியவர். எனக்கு எது நல்லது எது கெட்டது என்று பகுத்து ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும் ஒரு கட்டத்திற்கு நான் இப்பொழுது வந்துவிட்டேன். என்

இலக்கினை நானே தீர்மானித்து அதனை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நான் என்னவாக போகின்றேன் என்பது பற்றி நான் தெளிவாக இருக்கின்றேன். இலக்கினில் தெளிவில்லாதவர்கள் தான் வெளியிலிருந்து வரும் எதிர்வினையான கருத்துகளிற்கு செவி சாய்ப்பர்கள். ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வெவ்வேறு எதிர்மறையான கருத்திருக்கும். அந்த எதிர்மறையான கருத்துக்கள் எங்களில் தாக்கம் செலுத்த விடுவதா இல்லையா என்பது எங்களில்தான் தங்கி உள்ளது.

6. நடிப்புத்துறையில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட மறக்க முடியாத அனுபவங்கள் பற்றி சொல்லுங்கள்.

நான் சமீபத்தில் நடித்த 3 திரைப்படங்களில் தயாரிப்பு பணிகளிலும் செயலாற்றும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. இதன் மூலம் திரைக்கு பின்னால் நடக்கின்ற விடயங்களையும் உன்னிப்பாக அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. ஒரு நடிக்கையாக மட்டும் இருக்கும் போது கமராக்குப் பின்னால் நடக்கின்ற பல சுவாரசியமான விடயங்களைத் தவறவிடுகின்றோம். திரைப்படத்தில் பங்காற்றும் ஏனையவர்களின் கடின உழைப்பை பங்களிப்பை அவர்கள் திரைப்பட உருவாக்கத்தின் மேல் கொண்டுள்ள காதலை பார்க்கும் போது மகிழ்ச்சியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் இருக்கும். இந்தப் படங்களில் உலகின் பல இடங்களில் இருந்து வந்த திறமையான கலைஞர்களுடன் பங்காற்றியது அருமையான மறக்க முடியாத அனுபவம்.

7. கமராக்கு முன்னாலோ,மேடையிலோ நீங்கள் சந்தித்த சங்கடமான சம்பவங்கள் பற்றி கூறுங்கள்.

கமெராக்கு முன் நின்று நடிப்பது இலகுவான விடயமல்ல. இருந்த போதும் சங்கடமான தருணங்கள் என்பன எனக்கு மேடையிலும் சரி கமராவிற்கு முன்னும் சரி இதுவரை இருந்ததில்லை. சிலவேளைகளில் நகைச்சுவையான சம்பவங்கள் நடப்பதுண்டு. ஒரு படத்தில் கர்ப்பமான பெண்ணாக நடிக்கவேண்டி வந்ததால் நாள் முழுவதும் பெரிய வயிற்றுடனே சுற்றிக்கொண்டிருந்தேன். இரண்டு நாட்களுக்கு

பின்னர் புதிதாக வந்த ஒரு உதவி ஒளிப்பதிவாளர் நான் உண்மையாகவே கர்ப்பமாக இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு கனநேரம் நிக்கவேண்டாம் கட்டாயம் இருங்கள் என்று கதிரையுடன் வந்து நின்றார். அந்தச் சம்பவம் நகைச்சுவையாக இருந்தது.

8. என்ன மாதிரியான கதாபாத்திரத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்பது உங்களுடைய கனவு

நடிப்பைப் பொறுத்த வரையில் பலவிதமாகக் கதாபாத்திரங்கள் செய்யவேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். நடிக்கும் வரை எல்லாமே கனவுதான், என்ன அனேக கனவுகள் நிஜத்தின் அருகில் உள்ளமையால் அவற்றை பெரிய கனவென நினைப்பதில்லை. ஆனாலும் ஒரு சாகசப் பெண் பாத்திரத்தில் நடிக்கவேண்டும் என்பது என்னையே சுவாரஸ்யப் படுத்தும் ஓர் கனவு. உதாரணமாக ஒரு அமரணுஷ்ய சக்தி கொண்ட கதாபாத்திரத்தில் தீயசக்திகளை எதிர்த்து நிற்கும் பெண்ணாக நடிக்க வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

9. இதுவரை நடித்ததில் உங்களிற்கு பிடித்த கதாபாத்திரம் எது

“Broken Dreams” என்ற சைகோ த்ரில்லர் திரைப்படத்தில் Dr Christina Henning என்ற கதாபாத்திரம் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒன்று. நிஜத்திற்கும் மாய உலகிற்கும் இடையில் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கதாபாத்திரம் என்பதால் நடிப்பதற்கான பெருவெளியை கொண்டிருந்ததும் ஒரு காரணம். இந்தப் படமும் இத்துடன் நான் நடித்த இன்னொரு படமான “கண்டமும்” விரைவில் ஐரோப்பிய நகரங்களில் திரைக்கு வர இருப்பது மகிழ்வு தரும் விடயம்.

10. உங்களின் கதாபாத்திரத்தின் வசனங்களை எப்படி மனப்பாடம் செய்கின்றீர்கள்? எப்படி நினைவில் வைத்துக்கொள்கின்றீர்கள்

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் வசனங்களை உடன் உடன் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதென்பது கடினமான விடயம். தூக்கத்தில் எழுப்பி கேட்டாலும் சொல்லுமளவிற்கு மனப்பாடம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு என்றொரு முறையை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். நான் முழுமையாக ஸ்கிரிப்டை புரிந்து கொண்டும் முன் பின் வரக்கூடிய காட்சிகளைத் தெரிந்து கொண்டும் என்னை தயார் படுத்துகிறேன்.

11. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தவிர்ந்த வேறுமொழி தொலைக்காட்சிகளில் நடித்த அனுபவங்கள் உண்டா? உதாரணமாக ஜேர்மன் தொலைக்காட்சிகளில்

ஜேர்மன் தொலைக்காட்சியில் சிறுவேடங்களில் நடித்துள்ளேன். கூடுதலாக இந்தியப் பெண் வேடங்களில் நடித்துள்ளேன். எதிர்காலத்தில் வேறு மாதிரியான வேடங்களில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் என நம்புகின்றேன்.

நேர்காணல் கண்டவர்: ஊடறு றஞ்சி.

நன்றி -நிறமி மற்றும் கபிலன் சிவபாதம்

ஊடறு Sunday, October 30, 2016

27. சந்தியா எக்னெலிகொட

2010 ஜனவரி மாத இறுதிப் பகுதியில் இலங்கையில் கடத்தப்பட்டுக் காணாமல் போன ஊடகவியலாளர் பிரகீத் எக்னெலிகொட அவர்களின் துணைவியார் - ”சந்தியா எக்னெலிகொட.

தன் கணவருக்காக மட்டுமின்றி காணாமல் போனவர்களின் உறவுகளுக்களின் சார்பாகவும் போராடிய பெண் சந்தியா. நீதி நல்லிணக்கத்தின் ஓர் ஆழமான சின்னமாக விளங்கும் சந்தியாவுக்கு 2017 ஆன் ஆண்டில் “உலகின் துணிச்சலான பெண்” என்ற சர்வதேச விருது வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்க அதிபர் டிரம்பின் மனைவி வாஷிங்க்டனில் நடந்த விழாவில் சந்தியாவுக்கு விருது வழங்கிப் பாராட்டினார்.

மனித உரிமைகள் தொடர்பாகக் குரல் கொடுப்பவர்களே கூட பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இன்று இருக்கிறார்கள். - சந்தியா எக்னெலிகொட

வணக்கம், சந்தியா, காணாமல் போன ஊடகவியலாளர் பிரகீத் எக்னெலிகொடவின் ஊடகப் பணிகள் குறித்த உங்கள் பார்வை என்ன?

என் கணவர் மிகுந்த மானுடநேயம் மிக்கவர். அவர் காணாமல் போகும் நாள் வரையிலும் மனித உரிமைகளுக்காகத் தன்னார்வத்துடனும் துணிச்சலுடனும் செயற்பட்டவர். அவர் வரைந்த கேலிச்சித்திரங்களிலும் அந்த மானிட நேயத்தின் வெளிப்பாட்டையும், எதிர்க் குரலையுமே காணக் கூடியதாய் இருந்தது, நல்லதொரு எழுத்தாளர் மற்றும் சிந்தனை வாதி என்று அவரைக் கூற முடியும். அவரது ஊடகத்துறை வாழ்வில் கலை, இலக்கியம், அரசியல் என்பவை மட்டுமன்றி அவற்றிற்கு அப்பால் எம் நாட்டில் நிலவிய நிலவுடமைத்துவக் கூறுகளையும், பெண் விடுதலையையும் முன்னிறுத்தினார். எழுச்சி மிக்க ஒரு தேசமே அவரின் கனவாய் இருந்தது. அதை நோக்கிய அவரது ஊடகப் பயணத்தின் பல்வேறு கால கட்டங்களில், பல் அரசியல்வாதிகள் பிரகீத்தின் விமர்சனங்களுக்கு ஆளாயினர். விஷேடமாக அவர் 2007, 2008, 2009 காலப்பகுதில் ராஜபக்ச அணியினை விமர்சனம் செய்தார். அவர்களது முறைகேடான கொடுக்கல் வாங்கல்களை அத்தாட்சிகளோடு முன்வைத்தார். முக்கியமாக 2008 இறுதிப் பகுதியில் இலங்கை அரசாங்கம் வடபகுதித் தமிழ் மக்கள் மீது இரசாயன ஆயுதங்களைப் பிரயோகிப்பதாகவும், அத்தகைய இரசாயண ஆயுதப் பாவனையானது குறித்த குழுவொன்றின் மீதல்ல என்றும், சமூகக் கொலைகளைப் புரிவதன் நோக்கத்துடன் பொதுமக்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் அவை பிரயோகிக்கப் படுவதாகவும் எழுதினார். தனது இக் கருத்தினை அத்தாட்சிகளோடு சிறு குழுக்களிலினிடையே அவர் வெளிப்படுத்தவும் செய்தார்

2.பிரகீத் காணாமல் போனதன் பின்னர், அவர் குறித்து நீங்கள் முயன்று அறிந்து கொண்ட தகவல்கள் என்ன?

அவர் காணாமல் போனதை அடுத்து, அரசு மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரிகளிடம் நான் தொடர்ந்தும் அலைந்து வருகிறேன். ஆனால் எந்தத் தகவலையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்தாமல் வெற்றுப் பொய்களையே கூறியவண்ணம் இருக்கின்றனர். வெறுமனே காலத்தைக் கடத்துகிறார்கள். தொடர்ந்தும் மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் காலம் கடத்தப் படுகிறதேயொழிய இதுவரை சரியான தகவலோ அல்லது உரிய தீர்வோ என்னை வந்து சேரவில்லை.

3. பிரகீத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் நீங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் மற்றும் சவால்களைப் பற்றிக் கூற முடியுமா?

எம் நாட்டில் உறவுகள் காணாமல் போவதும் அதனால் அவலப் படுவதுமான பிரச்சனையானது எனக்கு மட்டுமேயானதல்ல என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பிரகீத்தை இழந்ததால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையானது கால ஓட்டத்தில் மறக்கடிக்கப்பட்டுவிடும் அல்லது சமூகம் அதை மறந்துவிடும். உண்மையில் எனக்கிருக்கும் பிரதான பிரச்சினை நான் தனித்து விடப்பட்டிருப்பதுதான்.. நான் ஒரு நிறுவனத்தைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. எந்தவொரு நிறுவனத்தினதும் அங்கத்தவரும் அல்ல. என்னிடம் போதிய வளங்கள் இல்லை. இதன் காரணமாக வேறொரு நிறுவனத்தினது அல்லது நபரினது உதவியை நான் பெறவேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு உதவி கோருகிறபோது, அது அந்த நிறுவனத்தினது தொழில் சார்ந்த வட்டத்திற்குப் புறம்பானதொரு விடயமாய் அமைகிறது. அன் நிறுவனம் இப்பிரச்சனை தொடர்பாகக் குறைந்தளவு கவனத்தையே செலுத்த முடியும் . இதனால் உத்தேசித்த காலப்பகுதியினுள் நான் எதிர்பார்க்கும் விடயங்களைச் செய்து கொள்ள முடியாமல் போய் விடுகிறது.

மற்றைய சவாலாக இருப்பது இலங்கையினுள் காணப்படும் நலிவடைந்த சிவில் சமூக இயந்திரம். இன்று

செயற்படும் அனைத்து சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் மீதான பொதுவான குற்றச்சாட்டாக இதை நான் முன் வைக்கவில்லை. பலதரப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக உருவான அமைப்புகள் இங்கு செயற்படுவதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவை தமது அமைப்பின் நோக்கங்களுக்காகவே செயலாற்றுகின்றன. என் தேவைகளையும் கோரிக்கைகளையும் இவர்கள் மத்தியில் முன் வைக்கிறபோது, நான் அந்த அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளின் இரையாக மாற வேண்டி நேர்ந்துள்ளது. இவை தவிர இன்றைய இளைஞர்களின் சிந்தனைகள் கூட தளர்ச்சியடைந்தே காணப்படுகின்றன. இவை எல்லாம் என்னைத் தனிமைப்படுத்துகின்றன. ஆனாலும் நான் தனிமைப்பட்டிருப்பதற்கு அஞ்சாத பெண்ணாக இருக்கிறேன். எந்தவொரு பிரச்சினையையும் கவனத்திற் கொள்ளாமல் பிரகீத்தைத் தேடிக் கொள்ளும் இலக்கை நோக்கி என்னால் பயணிக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

4. நீங்கள் எப்படி உங்கள் வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

பிரகீத் காணாமற் போனதுடன் எனது உலகம் மாறிவிட்டது. அதன் விளைவாக நான் தொழில் புரிந்த நிறுவனத்திலிருந்து என்னை நீக்கினார்கள். எனது இரண்டாவது மகன் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார். தந்தையை இழந்ததால் ஏற்பட்ட அதீத விரக்தி அவரை நோயாளி ஆக்கியது. இத்தனை சிக்கல்களுக்கிடையேதான் நான் என் கணவனைத் தேட வேண்டி உள்ளது. அதற்காக நான் அல்லும் பகலும் அலைய வேண்டி உள்ளது. இதனால் ஊதியத்திற்கான மாற்று வேலை ஒன்றை என்னால் செய்ய முடியவில்லை. நாங்கள் இப்பொழுது வசிக்கும் வீட்டுக்காக எடுக்கப்பட்ட கடன் ஒன்று சேர்ந்துள்ளது. எந்தநேரத்தில் வேண்டுமானாலும் என்னையும் பிள்ளைகள் இருவரையும் வீட்டு உரிமையாளரினால் வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றிவிட முடியும். எனது சகோதர சகோதரிகள் எனக்கும் பிள்ளைகள் இருவருக்குமான உணவு உள்ளிட்ட சில அத்தியாவசிய தேவைகளை நிவர்த்தி செய்கிறார்கள். பிரகீத் காணாமல் போனதன் பின்னர் மூன்று வெளிநாட்டு

அமைப்புகள் நிதி உள்ளிட்ட உதவிகளை மூன்று தடவை செய்துள்ளனர். இவற்றிற்கு அப்பால் பிரகீத்தின் சில நண்பர்களிடமிருந்தும் உதவிகள் கிடைத்துள்ளன. இதுவரை இந்த உதவிகளின் அடிப்படையிலேயே நானும் எனது இரண்டு பிள்ளைகளும் வாழ்ந்து வருகிறோம். ஆனாலும் நாளைய எமது வாழ்வும் இருப்பும் எமக்கு உத்தரவாதமானதல்ல.

5. மிகச் சிக்கலான சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய தனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியதால் தான், அவர் காணாமற் போயுள்ளதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அல்லது வேறு காரணங்களுண்டா?

எனக்குத் துல்லியமாக இதுவே தான் காரணமென்று கூற முடியாது. ஆனாலும் யுத்த காலத்தில் இலங்கை அரசு வடக்கு வாழ் தமிழ் சமூகத்தைக் கூட்டாகக் கொலைசெய்யும் நோக்கில் இரசாயன ஆயுதங்களைப் பாவித்தது என்று அவர் எழுதியதை ஒரு முக்கிய காரணமாக என்னால் சொல்ல முடியும். அக்கட்டுரைகளை உரிய அத்தாட்சிகளோடு பல்வேறு குழுக்களிடமும் அவர் சமர்ப்பித்தார். வெளிநாட்டு அதிகாரிகள் வருகை தந்திருந்த இடங்களிலும் அதனை முன்வைத்தார். 2009 ம் ஆண்டில் பிரகீத்தின் கண்களும் கைகளும் கட்டப்பட்ட நிலையில் வெள்ளைவானில் அவரை வதைகூடத்திற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். பின்னர் தவறுதலாக அது நிகழ்ந்ததெனக் கூறி பிரகீத் விடுவிக்கப் பட்டிருந்ததையும் இங்கு நினைவுகூர விரும்புகிறேன்.

உண்மையான காரணம் இன்னதெனத் தெளிவாகத் தெரியாவிட்டாலும் இரசாயன ஆயுதங்களின் பாவனை பற்றி அவர் எழுதியதும் பேசியதும் இந்த இறுதிக் கடத்தலுக்கும் காணாமல் போதலுக்குமான முக்கியமான காரணமென்றே நான் கருதுகிறேன். அவர் காணாமல் போகும்வரை இரசாயன ஆயுதத் தாக்குதல்கள் தொடர்பாக தொடர்ந்தும் தேடல்களைச் செய்து வந்தார். இது வரையிலும் நான் அறிந்த விடயங்களின் அடிப்படையில் இது தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய அளவிலான தகவல்களை பிரகீத் கொண்டிருந்தார்.

எவ்வாறாயினும் பிரகீத்தின் கேலிச் சித்திரங்களும் அவர் எழுதிய அரசியல் கட்டுரைகளும் அரசின் ஊழல்களை அவற்றின் மூலம் அவர் வெளிப்படுத்திய விதமும் அரசுக்கு எரிச்சலை உண்டு பண்ணியிருக்கும். மாற்றுக் கருத்துக்களை மதிக்காத ராஜபக்சு அணிக்கு உகந்தவைகளாக அவரின் ஊடக செயற்பாடுகள் எதுவும் காணப்படவில்லை.

இவை தவிர கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது எதிர்த்தரப்பில் போட்டியிட்ட சரத் பொன்சேகாவிற்கு ஆதரவு தெரிவித்து தேர்தல் பிரச்சார வேலைகளில் அவர் ஈடுபட்டிருந்தமையும் மற்றையதொரு முக்கிய காரணமாகும். இன்றைய காலகட்டத்தில் தெற்கிலுள்ள அதிகமான மக்கள் வடக்கில் சுற்றுலாக்களை மேற்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு செல்பவர்களில் சிலர் வடக்கில் நிகழ்ந்துள்ள அழிவுகளைப் பார்வையிட்ட பின்னர் யுத்தம் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் இரசாயன ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது பற்றியும் பேசத் தலைப்பட்டுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6.கோவணத்தால் முகத்தை மறைப்பதால் உங்கள் வெட்கம் தீராது என்ற கருத்தோடு பிரகீத் தீட்டிய கேலிச் சித்திரம் பிரபலமானது, அது பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

உன் முகத்தை மறைக்க உன் நிர்வாணத்தை மூடும் ஆடையைப் பயன்படுத்துவது என்ற கேள்வி அந்தக் கேலிச் சித்திரத்தில் இருந்தது. யாரும் தன்னைக் காணக் கூடாது என்பதற்காகப் பூனை கண்களை மூடிக் கொள்ளும் அதே முட்டாள்தனத்தையே அரசும் செய்கிறது என்பதை பிரகீத்தின் அந்தக் கேலிச் சித்திரம் சுட்டிக் காட்ட முனைந்தது. அதிகார வல்லமை தனது தவறுகளை மறைக்கும் என்று அரசு நினைக்கிறது. ஆனால் ஏனைய அறிவார்ந்த மனிதர்களுக்கு அவை தென்படுகின்றன. அத்தகைய நிலைமையைத்தான் இன்று நாமும் காண்கிறோம். தனது கண்களை மூடிக் கொண்ட மாத்திரத்தில் மற்றவர்களுக்குத் தனது தவறுகள் தென்படப்போவதில்லையென அரசு கருதுகிறது. அதைக்

கண்டவர்களையும், காட்ட முயற்சிப்பவர்களையும் அரசாங்கம் பிரகீத்தைப் போல காணாமற் போக வைக்கிறது அன்றேல் கொலை செய்துவிடுகிறது

7. இலங்கையில் காணப்படும் ஊடக சுதந்திர மறுப்பு பற்றி ஏதாவது கூற விரும்புகிறீர்களா?

ராஜபக்சு அரசாங்கமானது எல்லா ஊடகங்களையும் தமது அரசு மற்றும் ராணுவ பலத்தின் ஆளுகைக்குள் கட்டுப் படுத்தி வைத்துள்ளது. ஊடகத்தினரும் தமது இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவோ அல்லது தமது நிறுவனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவோ அல்லது தனிப்பட்ட சில சுய இலாபங்களுக்காகவோ அரசுக்குத் துணை போகின்றனர். மிகச் சிறிய அளவிலான குழுவினர் மட்டுமே மாற்று ஊடகச் செயற்பாடுகளுக்கான தமது முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருவதாக நான் கருதுகிறேன்.

8. இலங்கையில் இடம்பெற்றுவரும் மனித உரிமை மீறல்கள் தற்போது குறைந்துள்ளதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

இல்லை. மனித உரிமைகள் தொடர்பாகக் குரல்கொடுப்பவர்களேகூட பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இன்று இருக்கிறார்கள். மக்கள் பிரதி நிதிகள் மீதே உரிமை மீறல்களும் தாக்குதல்களும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற காலம் இது. கடந்த தேர்தல் காலத்தில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் யாழ்ப்பாணத்தில் தாக்கப் பட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்றிருந்த வேளையில் பலத்த தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி மண்டையுடைபட்ட சம்பவத்தை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அவர்களைத் தாக்கியது அரசு தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களே எனபது பரகசியமான ஒரு விடயம்.

அரசுக்கு எதிராக எந்தவொரு சுவரொட்டியையும் இங்கு ஒட்ட முடியாது. எந்தவொரு துண்டுப்பிரசுரத்தையும் விநியோகிக்க முடியாது. இதற்கு உதாரணமொன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் ஆடைத்

தொழிற்சாலையொன்றில் பணிபுரியும் பெண்ணொருவர் மருந்து எடுப்பதற்காக வைத்தியரிடம் சென்ற வேளையில் அப்பெண் வல்லுறவுக்கு ஆளாகி பின்னர் கொல்லப்பட்டார். கொலைசெய்யப்பட்ட உடல் மாடியிலிருந்து கீழே தள்ளிவிடப்பட்ட சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இன்று வரையும் அந்த வைத்தியருக்கு எதிராக எந்த வழக்கு விசாரணையும் மேற் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து நண்பிகள் குழுவொன்று கட்டுநாயக்கா சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திற்கு எதிரில் துண்டுப்பிரசுரங்களை விநியோகித்தது. பொலிசார் அதனை நிறுத்தி அவற்றை வழங்கவிடாது தடைசெய்தனர். பொலிசாரின் அழுக்குச் சட்டத்தின் கீழ் எல்லா அரசியல் கட்சிகளினதும் எதிர்கட்சிகளினதும் பொது விடயங்கள் தொடர்பாக ஒட்டப்படும் சுவரொட்டிகளும் அகற்றப் படுகின்றன. அத்தகைய சுவரொட்டிகளை ஒட்டுபவர்கள் கைதாகிறார்கள். இவர்கள் அனைவருமே சிங்களவர்கள். இது இவ்வாறிருக்கையில் ஏனைய சிறுபான்மை இனத்தவரின் நிலைமையும் உரிமையும் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை நீங்களே கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள்.

சுவரொட்டி சம்பந்தமாக இன்னொரு விசயத்தையும் சொல்ல வேண்டும். ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ மற்றும் அவருக்கு ஆதரவானவர்களின் சுவரொட்டிகள் பொலிசாரின் இந்தச் சட்டங்களின் கீழ் தடை செய்யப் படவில்லை. அவை மாத்திரம் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன

9. வடக்கு கிழக்கில் பல தமிழ்ப் பெண்கள் காணமற்போன தமது கணவன்மாரைத் தேடி அலைகிறார்கள். அவர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி உள்ளீர்களா?

தனது கணவன் இயற்கையாகவே இறப்பெய்திய மனைவியொருத்தியை விடவும் கணவன் காணாமற் போன மனைவியின் நிலைமை பரிதாபகரமானது. தந்தையைத் தொலைத்த அப் பிள்ளைகளின் நிலையும் அவ்வாறானது தான். இந்த நிலைமை வடக்கு, கிழக்கு, சிங்களம், தமிழ், முஸ்லிம் என்று பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. இந்நிலையில்

எல்லோருக்குமே இருப்பது ஒரே துயர் தான். சில சந்தர்ப்பங்களில் நான் பல்வேறு குழுக்களையும் நபர்களையும் சந்தித்துள்ளேன். அவர்களோடு இது தொடர்பாக கலந்துரையாடியிருக்கிறேன். இது குறித்து மூவினத்தவரும் ஒன்றிணைந்து குரலெழுப்ப வேண்டுமென்பதே எனது குறிக்கோளாகும். நான் எண்ணும் இக்குறிக்கோளை இலகுவில் சொல்லி விடலாம் ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துவது அத்தனை இலகுவானதல்ல. சமூகக் குரல் ஒன்றை ஒன்றிணைந்து எழுப்புவது என்பது இன்றைய சூழலில் அசாத்தியமானது என்றே நினைக்கிறேன். ஆனாலும் என்றோ நாமெல்லோரும் ஒன்றிணைந்து வலுவான அமைப்பொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கை அணையாமல் என்னுள் எரிகிறது..

10. அண்மையில் நீங்கள் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய பயணம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

எனது ஐரோப்பிய பயணத்திற்கான அழைப்பினை ஷப்ரூ, ஜெகொடம் ஆகிய நிறுவனங்கள் விடுத்திருந்தன. அதற்கான ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் அவர்களே செய்திருந்தார்கள். அந்த ஐரோப்பியப் பயணத்தை எனக்கான மிகப் பெரிய வாய்ப்பாகவே நான் கருதுகிறேன். மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் ஜெர்மனி, சுவிட்ஸர்லாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் ஆகிய நாடுகளுக்கு என்னால் பயணிக்க முடிந்தது. குறித்த நாடுகளில் உள்ள அரச அதிகாரிகளையும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளையும் மற்றும் மாறுபட்ட பல்வேறு தரப்பினரையும் சந்திக்க கூடியதாக அப்பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

இந்தச் சந்திப்புக்களை பிரகீத்தைத் தேடுவதற்காக நான் முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற போராட்டத்திற்கான மிகப் பெரிய அங்கீகாரமாகவே நான் கருதுகிறேன். நாட்டிற்கு வெளியே உத்தியோகபூர்வமாக அவர்கள் எனக்குப் பெற்று தரும் அங்கீகாரங்கள் அவை. இந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக எனக்குக் கிடைத்த நட்பு ரீதியான

ஆலோசனைகளும் அவர்களின் தோழமை கலந்த ஒத்துழைப்புக்களும் மிகவும் மனிதாபிமானமுடையனவாய் இருந்தன. அந்தத் தோழமைக்கும் மனித நேயத்திற்கும் முன்னே இனம், மதம், மொழி என எழும் எந்த வேறுபாடுகளும் குறுக்கே நிற்பதில்லை. இவை என்னை உற்சாகப் படுத்துவனவாகவும் எனக்கு மேலதிக வலுவை தோற்றுவிப்பவையாகவும் உள்ளன. பலத்த சவால்களை எதிர் கொள்ளும் என்னைக் காக்கும் வலுமிக்க அரண்களாக அவை எழுந்து நிற்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணமான ஷப்ரூ , ஜெகொடம் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும், ஷப்ரூ அமைப்பின் அங்கத்துவர்களின் உழைப்பிற்கும் தியாக எண்ணத்திற்கும் நான் தலை வணங்குகிறேன்.

நேர்காணல் கண்டவர் - றஞ்சி சுவிஸ்-

தமிழாக்கம் : ஃபஹீமாஜஹான்

ஊடறு Thursday, January 20, 2011

பின்குறிப்பு:-

இலங்கை அரசால் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட எக்னெலிகொட இன்றுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

28. வங்காரி மாத்தா

வங்காரி 1940ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1ம் திகதி கென்யாவின் நியேரி மாவட்டத்தின் இஹித்தே எனும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். இவர் மத்திய கிழக்கு ஆபிரிக்காவில் கலாநிதி பட்டம் பெற்ற முதல் பெண். இவர் 1976ம் ஆண்டில் 'மர நடுகை' பற்றி சமூகம் தழுவிய ரீதியில் அறிமுகப்படுத்தினார். 1977இல் பசுமை வலய இயக்கத்தை நிறுவினார். ஆரம்பத்தில் காடுகளை அழித்தலை எதிர்த்துப் போராடினார். அதன் தொடர்ச்சியாக, சமூகத்திற்கான அதிகாரத்தினை வழங்குதல், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக் குறித்த அக்கறை என்பவற்றைத் தோற்றுவித்தார். இன்று வரைக்கும் கென்யா முழுவதும் 3 கோடிகளுக்கும் மேலான மரங்கள், குறிப்பாகப் பெண்களினால், நாடப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் பிரதான அரசியல் நீரோட்டத்தினுள்

சுற்றுச்சூழல் பற்றிய முறையான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததில் பசுமை வலய இயக்கத்திற்கு முக்கிய பங்குண்டு. பேராசிரியர் மாத்தாய் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆயுதக் களைவு குறித்த ஆலோசனைச் சபை, பெண்களின் சுற்றுச்சூழல் அபிவிருத்தி அமைப்பு, சர்வதேச பசுமைச் சிலுவை, சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் இணைப்பு மையம் போன்ற பல்வேறு வாரியங்களில் பணி புரிந்தவர். Taking Root: The vision of Wangari Maathai என்னும் விவரணப் படம் ஒன்று 2008ம் ஆண்டில் மல்போரோ புரொடக்ஷன் (Marlboro Productions) இனால் தயாரிக்கப்பட்டது. இது 12 மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப் பட்டுள்ளது. இது வங்காரி மாத்தாயின் வாழ்க்கைப் பயணத்தையும் போராட்டத்தையும் விவரிக்கின்ற ஒரு ஆவணப்படமாகும்.

2004 ம் ஆண்டில் அவருக்கும் பசுமை வலய இயக்கத்திற்கும் சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு கிடைத்தது. 2005ம் ஆண்டில் FORBES சஞ்சிகை தேர்ந்தெடுத்த அதிக செல்வாக்குப் பெற்ற நூறு பெண்களில் இவரும் ஒருவராவார்.

2006 ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் பேராசிரியர் மாத்தாய் சக நோபல் பரிசு பெற்ற பெண்களான ஜோடி வில்லியம்ஸ், ஷிரின் எபாடி, ரிகோபெட்டா மெஞ்சு ரம், பெற்றி வில்லியம்ஸ் மற்றும் மெய்ரிட் மகியிர் ஆகியோருடன் இணைந்து, 'நோபல் பரிசு பெற்ற பெண்களின் பூர்வாங்க முன்னெடுப்பு' எனும் அவையின் நிறுவனர்களில் ஒருவராக இருந்தார். இவர் நிறைய நூல்களை எழுதி இருக்கிறார். அவற்றுள் பசுமை வலய இயக்கம், அணுகுமுறையினதும் அனுபவத்தினதும் பகிர்வு, பணிய மறுத்தவள் - நினைவோடை, மற்றும்

கடைசி நூலான ஆப்பிரிக்காவுக்கான சவால் என்பவை முக்கியமானவை.

வங்காரி மாத்தாய் 2011ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 25ம் நாளில், தனது 71வது வயதில், புற்றுநோயுடன் நீண்ட காலமாகப் போராடி மறைந்தார். கென்யாவின் பிரதமர் றைலா ஓடிங்கா இவருக்கான மரண அஞ்சலியின்போது “வங்காரி மாத்தாயின் மறைவு எங்கள் தேசத்தின் இதயத்தைத் தாக்கி இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.

தாயுடன் ஓர் உரையாடல்

1. ஆப்பிரிக்கா உட்பட, எங்கள் உலகத்தைப் பாதித்திருக்கின்ற - பாதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற எத்தனையோ விடயங்கள் இருக்கின்ற நிலையில், உங்கள் சுற்றுச்சூழல் அக்கறை குறித்த பயணத்திற்கு எது காரணமாயிற்று?

இதை எப்படி சொல்லலாம் என்றால், சுற்றுச்சூழல் குறித்த என்னுடைய புரிதல் என்பது மிகவும் சாதாரணமானது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் வாழுகின்ற சாதாரண பெண்கள் தங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான நீர், உணவு, எரிபொருள், போன்றவைகள் குறித்து வெளிப்படுத்தியதில் இருந்தும், இவை அவர்களின் வருவாய்க்கான மூலங்களாக அமைந்துள்ளன என்பதில் இருந்தும், சுற்றுப்புறச் சூழலை அவர்கள் எவ்வாறு விபரிக்கிறார்கள் என்பதில் இருந்தும் இந்தப் புரிதல் எழுந்தது. தங்களைத் தாங்கிக் கொள்வதில் தவறுகின்ற ஒரு சுற்றுப்புறச் சூழலை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில் இருந்து எழுந்தது. இதே சுற்றுப்புறச் சூழலில்தான் நானும் வளர்க்கப்பட்டேன். காடுகளை அழித்தல், மண் வாருதல் போன்ற மிகவும் பாரதூரமான செயற்பாடுகளினால் படிப்படியாக சுற்றுச்சூழலை அழித்தல் மற்றும் வலுவிழக்கச் செய்தல் என்று அந்த மக்களை வறுமைக்குள் தள்ளுகின்ற ஒரு நிலைமையை

அவதானித்தேன். இதுவே எனது சிரத்தைக்கு ஆரம்பப் புள்ளியாக அமைந்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் நான் அவர்களுக்கு மரநடுகை பற்றி பரிந்துரைத்தேன். அதனை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் மரங்களை நடுவதற்கு ஆரம்பித்தபோது, எனக்கு அது ஒரு கல்விக்கூடமாக அமைந்தது. அந்தப் பெண்கள் என்னிடம் விபரித்தவைகள் எல்லாம் வெறுமனே அறிகுறிகள்தான். அதற்கான காரணியைத் தேடிச் செல்வது எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. அதற்கு காரணியான சுற்றுச்சூழலின் இயற்பியல் அழிப்பிற்கு யார் காரணம் என்ற கேள்விக்கு. அரசாங்கத்தின் பொறுப்பற்ற நிர்வகிப்பு என்பதை நான் உணர்ந்தேன். சுற்றுச்சூழல் எப்படி அழிக்கப்படுகின்றது மற்றும் எப்படி மீட்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்த மேலதிக தெளிவை அடைந்தேன்.

2. சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றவர் என்ற வகையில், உங்கள் பிரதேசத்திலும், மற்றும் உலகின் ஏனைய பாகங்களிலும் சமாதானத்திற்கும் சுற்றுச்சூழலிற்குமான பிணைப்பை நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

மூலவளங்களைப் பாவிக்கும்போது சுற்றுச்சூழல் தேய்மானமடைகின்றது என்பதை ஆழமாக இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குள் செல்லும்போது நான் உணர்ந்தேன். மூலவளங்கள் தேய்மானம் அடைகின்றபொழுது, அவற்றின் அளவு குறைகின்றது. உலகின் அதிக வீதமான மக்கள் மூலவளங்களான நிலமும் நீரும் தங்களிற்கு கிடைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

இவை இரண்டும் எங்கள் அனைவருக்கும் தேவையானது. இந்த மூலவளங்கள் தேய்ந்து செல்கின்றபொழுது அல்லது மாசுபடுத்தப்படும்பொழுது எங்களுக்கு எஞ்சி இருப்பது மிகச் சொற்பமே. இதன் தொடர்ச்சியாக நாங்கள் அவற்றிற்கான போட்டியில் இறங்குகின்றோம். இறுதியில் வலுவள்ளவர்கள்,

கட்டுப்படுத்தும் திறன் கொண்டவர்கள் இவற்றை நெருங்க முடிந்தவர்கள் யாரென்றும், எவ்வளவிற்கு அண்மிக்க முடியும் என்றும் தீர்மானிப்பார்கள். புறந்தள்ளப்பட்டதாக உணர்பவர்களும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களும் தங்களுடைய நீதியைப் பெறுவதற்காக போராடும்பொழுது அதிலிருந்து பிளவு உருவாகின்றது.

கென்யாவிலாக இருக்கட்டும் அல்லது உலகின் வேறெந்தப் பகுதியிலாகவேனும் இருக்கட்டும் - அது இனக்குழுக்களிடையிலான மோதல்களாக இருந்தாலும் சரி, நீர் நிலம் மற்றும் எண்ணை கனிமங்கள் தொடர்பான மோதலாக இருந்தாலும் சரி. மோதல்கள் எல்லாமே இவற்றை மையமாகக் கொண்டவைதான் என்பது எனக்கு மிகத் தெளிவாகப் புரிந்தது.

அதிலிருந்துதான், எங்களுடைய மூலவளங்கள் குறித்த ஒரு நிலையான திடமான நிர்வாகச் செயற்பாட்டை ஊக்குவித்தலின் மூலமும் இம்மூலவளங்களைச் சமத்துவமாக பகிர்வதன் மூலமும் சமாதானத்தைக் கொண்டு வரும் ஒரே ஒரு வழியால்தான் உண்மையாகச் செய்ய முடியும். இதனை எளிதாக்குவதற்கு அதற்கான ஒரு அரசியல் பொருளாதார கட்டமைப்பு இருக்கவேண்டும்; அதன் பின்னர் நீங்கள் மனித உரிமைகள் நீதி, பொருளாதார நீதி, சமூக நீதி, நல்லாட்சி அல்லது ஜனநாயக ஆட்சி போன்ற விடயங்களுக்குள் செல்லவேண்டும். இவ்வாறுதான் இவைகள் தொடர்புபடுகின்றன. எனது முயற்சியை நோர்வேஜிய நோபல் பரிசுக்கான அமைப்பு கண்டு கொண்டபோது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

3. தற்போது வரையிலும் 3 கோடி மரங்களைப் பசுமை வலய இயக்கம் நாட்டியுள்ளது. மர நடுகை என்பதன் தனிச் சிறப்பு அல்லது முக்கியத்துவம் என்ன?

ஒரு மரத்தை நடுவதென்பது இலகுவாகச் செய்து முடிக்கக் கூடியதான ஒரு காரியமாக நான் கருதுகிறேன். அதற்கு தொழில்நுட்பமோ, பெரிய அறிவோ தேவையில்லை. தங்களுடைய சொந்த மூலவளங்களைத் தாங்கள் எவ்வாறு

அழிக்கிறோம் என்பது குறித்த புரிந்துணர்வு சமூகங்களுக்கிடையில் உருவாகுவதற்கு இது ஒரு மிக முக்கியமான உள்நுளைவுப் புள்ளியாக அமையும்,. எவ்வாறு இந்த மூலவளங்களிற்கு முன்னுரிமை அளிக்க முடியும் என்பதையும், அரசாங்கமோ அல்லது சர்வதேச முகவர்களோ வந்து உதவி செய்யும்வரை காத்துக் கொண்டிருக்காமல், தங்களுடைய சொந்த பிரச்சினைகளைத் தாங்களே கையாள வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்குக் கற்றுத் தர முடியும். அவர்களுடைய மூலவளங்களை அவர்களே பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது என்பதற்கும் அப்பால், இந்த மூலவளங்களுக்குக் காவலர்களாக இருந்திருக்க வேண்டிய அரசாங்கத்திடம் இது குறித்து அவர்கள் கேள்வி எழுப்ப வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்த முடியும். பெரும்பாலான மக்கள் எங்களுடைய நடவடிக்கை பற்றி கேள்விப்படும்பொழுது, அதனை 'மர நடுகை' என்கின்ற செயற்பாடாக மட்டுமே எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் மரம் என்பது ஒரு குறியீடு; ஒரு உள்நுளைவுப் புள்ளி. இந்தச் சமூகத்துக்குள் பிரவேசித்த பின்பு, மூலவளத்துக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் உள்ள பிணைப்பு பற்றி எடுத்துரைத்து செயற்பாட்டை நோக்கி அவர்களை அணிதிரட்டுவது.

4. பசுமை வலய இயக்கம், குறிப்பாக, பெண்களை ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. இயக்கத்தின் பணிக்கும் பெண்களை வலுவூட்டுதலிற்கும் இடையிலிருந்த தொடர்பு என்ன?

இது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வுதான் ஆனால் இதனைத் தற்செயல் என்று கூறவும் முடியாது. என்ன நடந்தது என்றால், இதற்கான பரிந்துரைப்பு பெண்கள் தேசிய அவையில் இருந்துதான் முதலில் வந்தது. 1975ம் ஆண்டு நாங்கள் மெக்ஸிக்கோவிற்கு போவதற்கான ஆயத்த முயற்சிகளில் இருந்தோம். அந்தக் காலம் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம், ஒரு உலகளாவிய பெண்கள் இயக்கம் இருந்த சமயம். முதன் முதலாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பெண்கள் மாநாடு

மெக்ஸிகோவில் நடக்க இருந்தது. பல்வேறு நாடுகளில் இருந்து வருகை தரக்கூடிய பெண்களையும் அங்கு நாங்கள் சந்திக்க தயாராகிக் கொண்டிருந்த வேளை. 'கென்யாவின் பெண்கள் தேசிய அவை' என்னும் பதாகையின் கீழ் எங்களை ஒழுங்கமைத்தோம். எனவே பெண்களைச் சென்றடைவது என்பதும் அவர்களின் சந்தேகங்கள், கேள்விகள் குறித்துப் பேசுவது என்பதும் மிகவும் இயல்பாகவே அமைந்தது.

இன்னொன்று, ஆபிரிக்காவில் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவினால் முதலில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்கள்தான். ஏனெனில் அவர்கள்தான் வீட்டுத் தேவைக்கான தண்ணீர் தேடிச் செல்பவர்களாக இருந்தார்கள். அதற்காக அவர்கள் வெகுதூரம் நடந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. அவர்கள்தான் எரிபொருளுக்கான விறகுகளையும் தேடிச் சேகரித்தார்கள். அவர்கள்தான் தங்களுடைய குடும்பத்துக்கு உணவு தயாரிப்பாளர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புக்குள்ளாகும்போது அதன் பின்விளைவுகள் குறித்து அவர்களுக்குப் புரிய வைப்பது இலகுவானது. மரங்கள் வளர்வதற்கு நீண்ட காலம் எடுக்கும், ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக உஷ்ண வலயத்தில் ஒப்பீட்டளவில் விரைவாக வளரும். எனவே, ஒரு மரத்தை நட்டால் 5 அல்லது 10 வருடங்களில் கட்டிடத் தேவைக்கோ அல்லது வேலி அடைப்பதற்கோ பாவிக்கும் அளவிற்கு அது வளர்ந்துவிடும்.

உத்திரத்திற்கு மரத்தைப் பாவிப்பதற்கு ஏறத்தாழ 30 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயம் - எரிபொருள் மற்றும் கட்டிடத் தேவைக்கு, மரத்தின் கிளைகளைப் பாவிக்க முடியும். உண்மையில் இந்த பிரச்சினைகள் பற்றி பேசுவதற்கு மரத்தில் இருந்து ஆரம்பிப்பது ஒரு வழியாக இருக்கிறது. பெண்கள் மிகவும் நல்ல கூட்டாளிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் காலப்போக்கில் ஆண்களும் மர நடுகை குறித்து புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதில் படிப்படியாக ஆண்களும் சிறுவர்களும் இணைந்தார்கள். நிலம் என்பது

விலைமதிப்புள்ளது. நாங்கள் பெண்களுடன் மட்டும் இதை ஆரம்பித்திருந்தாலும், இன்று சகலரும் பங்களிக்கும் ஒரு திட்டமாக இது மாறியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

5. காலநிலை மாற்றம் ஏற்படுத்துகின்ற விளைவுகள் பற்றி நீங்கள் பல நாடுகளில் உரையாற்றி இருக்கிறீர்கள். உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் சுற்றுச்சூழலின் அவல நிலை குறித்து எவ்வகையான நுண்ணிய பார்வை உங்களிடம் இருக்கின்றது?

எழுபதுகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது உலகளாவிய சுற்றுச் சூழல் பற்றிய பிரக்ஞை தற்போது அதிகரித்திருக்கின்றது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். உதாரணமாக, 1972ம் ஆண்டு, ஸ்டொக்ஹோல்மில் நடைபெற்ற சுற்றுச் சூழல் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் மாநாட்டின் பின்னர் அது பற்றிய பிரக்ஞை தீவிரம் கொண்டது. அதன் பின்னர் பிரக்ஞை பூர்வமான விடயங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெறுமனே அரசாங்கங்களும் வல்லுனர்களும் மட்டுமல்ல, சாதாரண குடிமக்களும் இதனை உணர்ந்துள்ளார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இது ஒரு பாரிய சாதனை. தற்போது பெரும்பான்மையான அரசாங்கங்கள் தங்களுடைய அமைச்சரவையில், சுற்றுச்சூழலுக்கான ஒரு அமைச்சரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அரசியல்ரீதியாக இந்த விடயம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது ஒரு பாய்ச்சல் என்று சொல்ல முடியும்.

இந்த இடத்திலே நான் கட்டாயம் சொல்லியாக வேண்டும், பிரத்தியேகமாக ஆபிரிக்காவில், சுற்றுச்சூழலுக்குத் தேவையான அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை உற்று நோக்கினீர்கள் என்றால், அரசாங்கம் சுற்றுச்சூழல் அமைச்சை விடவும் அதிக பணத்தைப் பாதுகாப்பு அமைச்சிற்கு செலவழிப்பதை நீங்கள் காணலாம். நாங்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், சுற்றுச் சூழல் சீரழிவினால் எத்தனையோ சச்சரவுகள் எழுந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக அருகிக் கொண்டு செல்கின்ற

நீரிற்கும் நிலத்திற்கும் மக்களுக்கிடையே ஏற்படுகின்ற சச்சரவுகளுக்குத் தானே முன்னின்று செய்வதற்கான வழிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்வதில்லை. அரசாங்கமானது சுற்றுச் சூழலில் முதலீடு செய்யும் என்று நீங்கள் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். எனவே முக்கியமாக ஆபிரிக்காவில், அரசியல் அர்ப்பணிப்பு மட்டுமன்றி, சுற்றுச்சூழல் குறித்த அக்கறையும் மிக குறைந்த அளவிலேயே காணப்படுகின்றது. இவர்களின் அர்ப்பணிப்பு நிலை குறித்த மிகப்பெரிய பீதி எனக்குள் இருக்கின்றது.

6. நீங்கள் உலகத் தலைவர்களுக்கு முக்கியமாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்? நாங்கள் எவ்வளவோ முன்னேறினாலும் இன்னும் எஞ்சியுள்ள தேவைகள் என்ன?

சுற்றுச் சூழலிற்கு அதிக வளங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். “கென்னடி ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது, சந்திர மண்டலத்திற்கு செல்வதற்காக எத்தகைய அர்ப்பணிப்புடன் அமெரிக்கா கருமமாற்றியதோ, அதே போல் படிம எரிபொருட்களில் இருந்து சுற்றுச் சூழலைக் குறைந்தளவு பாதிக்கும் மூலாதாரங்களைத் தேடி அமெரிக்கா செல்லும்” என்று பராக் ஓபாமா சொல்வதைக் கேட்கும்பொழுது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அமெரிக்கா அதைச் செய்யும் என்றால், சுற்றுச்சூழலை மாசுபடுத்துகின்ற மூலாதாரங்களை உலகம் முழுவதிலும் இல்லாமலாக்கலாம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

ஆபிரிக்க நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும்பாலான ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் உதவுகின்றன. அவர்களிடம் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கான உதவி வழங்கும்படி கேட்கவேண்டும். உலக வெப்பமயமாதல் பற்றி தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். விசேடமாக ஆப்பிரிக்காவில், காடுகளைப் பாதுகாத்தல். குறிப்பாக, கொங்கோ காடு. உங்களுக்குத் தெரிந்ததுபோல், நான் கொங்கோ காட்டின் நல்லெண்ணத் தூதுவராக

இருக்கிறேன். அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் உள்ள அரசாங்கங்கள் காடுகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்காக, கொங்கோ காட்டிற்கான நிதியம் ஒன்றை உருவாக்கி இருக்கிறேன்.

7. பூமி வெப்பமடைதல், காலநிலை மாற்றம் என்பன குறித்து கேள்விப்படுகிற விடயங்கள் மக்களை அச்சுறுத்துகின்றன. அதே சமயம் தங்களால் இது குறித்து எதுவும் செய்யமுடியாதென்று நினைக்கிறார்கள். தங்கள் கைகளில் எதுவும் இல்லை என்று எண்ணுகிறார்கள். அவர்களும் இதில் பங்களிப்பதற்கு நீங்கள் என்ன அறிவுரை கூறுவீர்கள்?

நான் இதற்கு ஒரு சிறிய நீதிக் கதையை உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். காடொன்று தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பறவை தனது சிறிய அலகினால் சொட்டு சொட்டாக தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து ஊற்றுகிறது. தீ மேலும் கொழுந்து விட்டு எரிகின்றது. ஏனைய மிருகங்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. பறவையால் நெருப்பை அணைக்க முடியவில்லை. எனவே எவ்வளவு சிறிய செயற்பாடும் ஒருங்கிணைவதால்தான் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும்.

நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவோ சின்னச் சின்ன விஷயங்களைச் செய்ய முடியும். நான் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது மூன்று 'R' களைக் கற்றுக்கொண்டேன் - Reuse, Reduce, Recycle (மீள்பயன்பாடு, பாவனைக் குறைப்பு, மீள்சுழற்சி). நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட ரீதியில் நுகர் பொருட்களின் அளவைக் குறைக்கலாம். குப்பையில் போடும் எத்தனையோ பொருட்கள் மீள்ப் பாவிக்கப்படக் கூடியன. இதன் மூலம் உற்பத்தியைக் குறைக்க முடியும். பிளாஸ்டிக் பைகளைக் குப்பையில் போடுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, மீள்பாவனைக்கான பைகளை நாங்கள் கென்யாவில் ஊக்குவிக்கிறோம்.

ஜப்பானில் நான் தங்கியிருந்தபோது எதையும் வீணடிக்காமல் இருக்கக் கற்றுக் கொண்டேன். பெரும்பாலும்

நகர்ப்புறங்களில் வசிப்பவர்கள் வீணடிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். எதுவும் அளவுக்கதிகமாக இருப்பதனால்தான் வீணடிக்கிறோம்.

ஜப்பானில் 'mottainai' (என்ன ஒரு வீணடிப்பு) என்று சொல்கிறார்கள். இச்சொல் பௌத்தத்தின் அடிப்படையில் உருவானது. ஜப்பானியர்கள் செல்வந்தர்களாகுவதற்கு முன்பு, அவர்களை ஊக்குவித்த ஒரு சொல். தங்கள் வளங்கள், தங்கள் உலகம், தங்கள் சுற்றுச்சூழல் என்பவற்றில் இருந்து கிடைப்பவற்றிற்கு என்றைக்கும் அவர்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கும்படி பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்கள். வளங்களை மதித்து, அவற்றை வீணாக்காது, அதற்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருத்தல். ஜப்பானியச் சிறுவர்கள் தங்களுடைய சாப்பாட்டுக் கோப்பையில் ஒரு பருக்கையைக் கூட மீதம் வைக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பருக்கை என்பது பன்மடங்காகும் பொழுது அது ஒரு பெரும் தொகை என்பது எங்கள் கவனத்தில் இருக்க வேண்டும்.

அண்மையில் நான் கொங்கோவிற்குச் சென்றிருந்தபோது, மிகவும் பிரசித்தமான ஒரு மரத்தொழிற்சாலைக்குச் சென்றிருந்தேன். ஒரு 200 ஆண்டுகள் வயதுள்ள, ஒரு பாரிய மரத்தை அவர்கள் எப்படி பாவிக்கிறார்கள் என்று என்னிடம் விபரித்தார்கள். தாங்கள் அறுவடை செய்யப் போகின்ற மரத்தை அவர்கள் அடையாளம் குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்த மரத்தை நீங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துவீர்கள் என்று நான் கேட்டேன். மரத்தின் 35 சதவீதத்தை மட்டுமே தாங்கள் பாவிப்பதாகவும், மீதி கழிவு என்றும் அதனை என்ன செய்வதென்று தெரியாததால் எரித்து விடுவதாகச் சொன்னார்கள்.

மீதியை எரிப்பது என்பது ஒரு வீணடிப்பு. எனவே, நாங்கள் எதையும் வீணாக்காதீர்கள் எனும்போது - அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், மதிப்பளியுங்கள், நன்றியுள்ளவர்களாய் இருங்கள் என்பதுதான். 200 ஆண்டுகள்

வயதான ஒரு மரத்தின் 65 வீதத்தை வீணாக்குவது என்பது எந்த வகையில் ஒரு நேர்மையான செயற்பாடாக இருக்க முடியும்?

எனவே, தனி நபராக ஒவ்வொருவரும் செய்யக்கூடிய விடயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. எங்களுடைய வீடுகளில், அளவுக்கதிகமாகப் பொருட்கள் வாங்கும்போது, இவற்றைத் தனி ஒருவராகச் செய்வது மிகச் சொற்பமானது என்று நாங்கள் நினைத்தாலும், அவை ஓராயிரம் தடவைகள் திரும்பத் திரும்பத் செய்யப்படும்பொழுது என்ன விளைவைக் கொண்டு வரும் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். இந்த வகையில் ஒரு தனி நபரின் சிந்தனைகூட நிச்சயம் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வழி கோலும்.

8. ஒரு பெண் செயற்பாட்டாளராக நீங்கள் எவ்வாறான தடைகளை எதிர்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? எப்படி அவற்றைக் கடந்தீர்கள்? இக்கடினமான பயணத்தில் அதற்கான பலத்தையும் துணியையும் நீங்கள் எங்கிருந்து கண்டடைந்தீர்கள்?

எனது ஆரம்ப காலக் கல்வியை கென்யாவில் முடித்துவிட்டு அமெரிக்காவிற்குப் போனேன். பின்னர் ஐரோப்பாவில் சிறிது காலம் இருந்தேன். அதுவும் அறுபதுகளில், அந்தக் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் எத்தனையோ மாணவர் இயக்கங்கள், மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்று உத்வேகமாக இருந்தன. நான் அந்த இயக்கங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டேன். அப்போது மாற்றம் வேண்டிய மனநிலை, நீதியையும் தர்மத்தையும் காணுகின்ற உத்வேகம் என்பன இருந்தன. கென்யாவிற்கு நான் திரும்பி வந்தபோது வெளியுலகில் நான் சந்தித்த அனுபவங்களினால் நான் மிகுந்த உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் இருந்தேன். நான் எவ்வளவிற்கு தடைகளை எதிர்கொண்டேனோ, அவ்வளவிற்கு நான் ஊக்குவிக்கப்பட்டேன். நாட்டில் இருந்தவர்களுக்கு உலகத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் என்ன நடக்கின்றது என்பது கூடத் தெரியாது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே காலாவதியாகி

இருக்கவேண்டிய விடயங்களை இன்னும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். - உதாரணத்திற்கு, சித்திரவதை, மனித உரிமை மீறல்கள், பெண்கள் உரிமை மீறல்கள், சுற்றுச் சூழல் அழிப்பு போன்றன. இந்த விடயங்கள் நிச்சயமாகச் செய்யப்படக் கூடாதவை என்பதை நான் உணர்ந்தேன். ஆனால் நான் எனது நாட்டை விட்டு வெளியேறாமல் இருந்திருந்தாலோ உலகின் வேறெந்தப் பகுதிகளிற்கும் செல்லாமல் இருந்திருந்தாலோ நான் ஒருவேளை சோர்வடைந்து போய் எனது தீவிர பிரச்சாரப் பயணத்தைக் கை விட்டிருக்கக் கூடும்.

உயிரியலை ஒரு பாடமாக நான் கற்றதும் எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்திருக்கின்றதென்று நான் நினைக்கிறேன். உயிரியல் அமைப்பு எவ்வாறு செயற்படுகின்றது, எப்படி செயலிழக்கின்றது, அதனால் ஏற்படுகின்ற இடர்கள் என்பவற்றை என்னால் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் ஒரு உயிரினம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது அல்லது அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகின்றது என்பதனை நாங்கள் கேள்விப்படும்பொழுது, பூமிப் பந்தில் இருந்து இந்த உயிரினங்கள் என்றைக்குமாக மறைந்து போகும் சாத்தியம் இருக்கின்றது என்பதை உணர முடியும். இந்தப் புரிதல் அவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற உந்துதலை ஒருவருக்குத் தருகின்றது.

9. உங்களுடைய சவாலான பணிகளுக்கிடையிலும் நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இருப்பதைத் தொடர்ந்து பார்க்கிறோம். ஆனால் பலரும் இந்த உலகில் நம்பிக்கை இன்றி காணப்படுகிறார்கள். எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கின்ற இந்த வாழ்வில் உங்களால் எப்படி அது முடிகிறது?

ஒருவர் எப்போதும் நம்பிக்கையுடன் இருக்கவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சில சமயங்களில் நீங்கள் சோர்வுற்றதாக உணருவீர்கள். அதுவும் உங்களுக்கு வயதாகும்பொழுது, ஐயோ கடவுளே! இன்னும் எவ்வளவு காலம் இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கும்

என்று யோசிப்பீர்கள். சில சமயங்களில் சலிப்பு வரத்தான் செய்கிறது. ஆனால் நம்பிக்கையை இழக்காமல் இருப்பதென்பது மிகவும் முக்கியம். நான் எப்போதும் ஒரு ஒளிக்கீற்றைத் தேடிச் செல்வதை என்றென்றைக்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

10. உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில், நாங்கள் தேசங்களைக் கடந்து, பூமிப் பந்தில் ஒரு குடும்பமாக எங்களை உணர்ந்து கொள்ளுவதை நோக்கி இப்போது நகர ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? பூமிப்பந்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரிலும் இது தங்கியிருக்கின்றதென்பதைச் சகலரும் உணர்ந்துகொள்வது ஒரு தேவையான நகர்வு என்று எண்ணுகிறீர்களா?

அரசியல் மட்டத்திலும் குடிமக்களிடமும் இது குறித்த அதிகளவிலான பிரக்ஞை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். அதே சமயம் இன்னும் நிறையப் பேர் அச்சத்துடனும், தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்னும் உணர்விலும் இருப்பதாகவும் நான் உணர்கிறேன். போலந்தில் இருக்கும் போஸ்னான் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் நிகழ்த்திய ஒரு விரிவுரையின் பின்னர், ஒரு மாணவன் என்னிடம் “நாங்கள் போலந்து நாட்டவர்கள். மற்ற இடங்களில் நடப்பது பற்றி ஏன் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்? எங்களுடைய நாட்டில் நடப்பதையே ஒழுங்காகக் கவனிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது இதைப் பார்ப்பதா, அதைப் பார்ப்பதா என்று அதிசயிக்கிறேன்” என்று சொன்னான். இன்றைக்கும் இப்படி யோசிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு எனக்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது.

ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக உண்மை என்னவென்றால், நீங்கள் எல்லைகளை மூட முடியாது. கிட்டத்தட்ட அது முடியாதது. இறுதியில் பெர்லின் சுவரும் விழுந்துவிட்டது. தற்போதைய தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியில், இணையம்,

விமானங்கள் நாங்கள் பிரயாணம் செய்கின்ற வீதம் என்பவற்றைப் பார்த்தால், நீங்கள் விரும்பினாலும் உலகத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து ஒளிந்துகொள்ள முடியாது. நீங்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நீங்களும் இந்த உலகச் சந்தையின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒளிந்திருந்தாலும் அது உங்களைக் கண்டுபிடித்து விடும்.

அதனால்தான் மக்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். குறிப்பாகக் காலநிலை மாற்றம் என்கின்ற விடயம், இது நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு கிரகத்தில் இருக்கிறோம் என்ற உண்மையை எங்களிடத்தில் கொண்டு வருகிறது. மனித உயிரிகள் உலகத்தின் ஒரு மூலையில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம் அதிலிருந்து வெகு தூரத்தில் உள்ள இன்னொரு மூலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே நாங்கள் எல்லாரும் அதி தூரத்தில் இருப்பதாக இன்றும் உணர்ந்தாலும், பயணம், தொழில் நுட்பம், குறிப்பாக தகவல் தொழில் நுட்பம் இவற்றில் நாங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள மாற்றங்களினால் நாங்கள் அண்மித்து இருக்கிறோம்.

11. எங்களில் பலர் நகரவாசிகளாக, எங்களுடைய இயற்கைச் சுற்றுப்புறச் சூழலில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டு விட்டதாக உணர்கிறோம். ஆனால் சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றிய எங்கள் பிரக்ஞை இன்மையினால் மர நடுகையில் எத்தனை தூரம் ஈடுபாடு கொள்ள முடியும் என்று யோசிக்கிறேன்.

இது மிக மிக உண்மை. தங்கள் மண்ணை விட்டு நகரங்கள் நோக்கிய இந்த மக்களின் தற்போதைய இடப்பெயர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. சகல நாடுகளிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் குழந்தைகளும் சிறுவர்களும் நிலத்துடனான உறவைப் பேணிக்கொள்வது குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நகரங்கள் போதியளவு பசுமைவெளிகளையும் திறந்த வெளிகளையும் கொண்டிருத்தல் அவசியம். அது தேவை என்பது மட்டுமல்ல, அந்தத் தொடர்பினை இழக்கவும் மக்கள்

விரும்பவில்லை. நாங்கள் அதனைச் செய்யாவிடில் எங்கள் முயற்சியில் முன்னேற்றம் காண முடியாது.

நான் சிறியவளாக இருந்தபொழுது தவளை முட்டைகளுடனும் தலைப்பிரட்டைகளுடனும் வால்பேத்தைகளுடனும் விளையாடி இருக்கிறேன். வயல்களில் திரிந்திருக்கிறேன். அம்மா வயலில் செய்யும் வேலைகளைப் பார்த்து நானும் செய்திருக்கிறேன். பசுமை மீதானதும் பூமி மீதானதுமான என்னுடைய ஈடுபாட்டுக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். எனவே வளர்ந்தவர்களும், குறிப்பாக நகரங்களிற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றவர்களும் நாங்கள் நிலத்துடனும் சுற்றுச் சூழலுடனுமான பிணைப்பை இழந்து விடாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவது என்பது மிகவும் முக்கியம், விசேடமாக நமது குழந்தைகள்.

12. உங்களுடன் சக பரிசு பெற்றவரும் நோபல் பெண்களின் முயற்சி நிறுவனர்களில் ஒருவருமான பெற்றி வில்லியம், மற்றும் உங்களிற்கும் அமைப்பு உறுப்பினர்களுக்கு இடையில் இருக்கும் சகோதரத்துவம் அவர்களுடன் இணைந்த செயற்பாடு என்பன பற்றிக் கூற முடியுமா?

2004ம் ஆண்டு என்னுடைய பெயர் அறிவிக்கப்பட்டு சில நாட்களில் ஷெரினும் பெற்றி வில்லியம்ஸும் நைரோபிக்கு வந்தார்கள். அது அற்புதம். அந்தச் சமயத்தில் இது குறித்து உரையாடினோம். அது விரைவிலேயே இன்னொரு பாதையை நோக்கி வளர்ந்துகொண்டு போனது. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய பாதைகளில் பயணித்த போதும் கூட, மிகத் தீவிரமாக முக்கியமானதொரு விடயத்தில் இணைந்து பணிபுரிவது எங்களுக்கு ஒரு அற்புதமான விடயம். அது பின்னாளில் நல்லதொரு விளைவைத் தந்தது.

13. உலகிலுள்ள பெண்களினதும் இளம்பெண்களினதும் நிலை குறித்து உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன அல்லது நீங்கள் அதை எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

நான் நேற்றிரவு World Focus (அமெரிக்காவில் ஒலிபரப்பப்பட்ட சர்வதேச செய்தி நிகழ்வு, 06/10/2008 - 02/04/2010) நிகழ்ச்சி பார்த்தேன்; அதில் ருவாண்டாவில் உள்ள பெண்களின் நிலை பற்றி பேசினார்கள். எத்தனையோ பெண்கள் தற்போது பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிப்பதாகச் சொன்னார்கள். “சமூக மீள் உருவாக்கத்திற்கு பெண்கள்தான் சிறந்த முகவர்கள்” என்று ருவாண்டாவின் அதிகாரபூர்வ உத்தியோகத்தர் கூறினார். இது நம்பிக்கையைத் தரக்கூடிய ஒரு வெளிப்பாடாக இருக்கிறது. ஆனால் உலகின் பல பாகங்களில் பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டும், அநீதியினதும், வன்முறையினதும் மூர்க்கமான வடிவங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள், இது குறித்து.

நாங்கள் பெண்கள் எப்படிச் செயற்படலாம் என்பது குறித்து கற்பனை பண்ணுகிறோம். ஏனெனில் உலகின் பல நாடுகளில் இன்னமும் பெண்கள் பொறுப்பான தீர்மானங்கள் எடுக்கின்ற பதவிகளில் இல்லை. ஆனால் சில வேளைகளில் அவற்றைத் தாங்களாகவே தேடிக் கொள்கிறார்கள். அங்கும் நாங்கள் அவ்வளவாக வித்தியாசங்களைக் காண்பதில்லை. அவர்கள் ஆண்களின் அதே விழுமியங்களால் போர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது தழுவப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை நான் எப்போதும் உணர்ந்தேன். ஆண்களைப் போன்ற அதே சுவாபம் கொண்டவர்களாக மாறி, ஆண்களின் உலகத்திற்குள் தங்களைப் பொருத்துவதற்கு முயற்சிசெய்கிறார்கள்; உண்மையில் ருவாண்டாவில் ஒரு தொகையான விமர்சனபூர்வ பெண்கள் அரசாங்கத்தில் பாத்திரம் வகிப்பார்களாயின், ஆண்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஏற்படுத்திய அழிவுகளை விடவும் குறைந்த அளவிலான அழிவுகள் ஏற்படும். உண்மையில் பெண்கள் அவ்வாறு அதிகாரத்தைக் கையாள்வார்களா என்பது குறித்து நாங்கள் சிந்திக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்கு, ருவாண்டாவில் அல்லது கொங்கோவில் பிணக்குகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதை விடுத்து தங்கள் பலத்தை நிரூபிப்பதற்கு இரு தரப்பிலும் பெண்களை

வன்முறைக்குட்படுத்துவதன் மூலம் எதிர்ப்பக்கம் இருக்கின்ற ஆண்களை ஆத்திரமூட்ட முயற்சிக்கிறார்கள்.

நானும் ஜோடியும், மற்றும் நடிகை மியா பாரோவுடன் வேறு பெண்களும் சேர்ந்து சாட் நாட்டின் டார்பூரில் உள்ள அகதி முகாமில் பெண்களைப் பார்க்க சென்றிருந்தோம். தாங்கள் எவ்வாறு ஆண்களால் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் சொல்லக் கேட்கும்போது அது மிகவும் பயங்கரமானதாக இருந்தது. வன்புணர்வு செய்வதை ஆண்கள் யுத்தத்தின் ஆயுதமாகப் பாவிக்கிறார்கள். எனவே இந்தப் பிணக்குகள் இருக்கும் வரையும் பெண்கள் துன்பத்தை அனுபவிக்கப் போகிறார்கள். பெண்களாக நாங்கள் ஏன் சமாதானத்திற்காகப் பணிபுரிய வேண்டும் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். ஏனெனில் போர் என்பது எத்தகைய வலிகளைத் தரக்கூடியது என்பது எங்களுக்கும் எங்கள் மகர்களுக்கும் தெரியும்.

14. பசுமை வலய இயக்கத்தின் பணியானது கூர்ப்படைந்து பல வருடங்கள் ஆகின்றது. அதன் தற்போதைய இலக்கும் பணியும் என்ன?

தற்போதைய குவிமையமாக இருப்பது, பிரதானமாக மண் அரிப்பைத் தடுத்தல், மரங்களை நடுத்தல், மற்றும் நிலங்களை எவ்வாறு நிர்வகிப்பது என்பது தொடர்பாக மக்களை ஊக்குவிப்பது. இன்றும் பெரும்பாலான மக்களுக்கு விறகு முக்கியமான எரிபொருள். அத்துடன் சீரழிந்த காடுகளை எவ்வாறு பாதுகாப்பது, இன்னும் வாழ்கின்ற காடுகளின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துதல், அத்துடன் இது தொடர்பான அனுபவங்களைப் பிரதேசத்தினுள்ளும் அதற்கு வெளியேயும் பகிர்ந்து கொள்ளுதல். இவற்றிற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

தற்போது நைரோபி பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் அனுபவங்கள் பற்றி அறிந்து பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறோம். விவசாயத் துறை, மிருகவியல் விஞ்ஞானத் துறை, சுற்றுச்

சூழல் கல்விப் பீடம் போன்றவைகளில் கல்வி கற்பவர்கள் வெளியே வரும்போது, அவர்களிடம் அறிவுடன் அனுபவரீதியான கற்றலும் இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்வது குறித்து பேசுகிறோம். அவர்கள் பசுமை வலய இயக்கத்திலும் இணைந்து பணியாற்றக் கூடியதாக இருக்கும். அறிவை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு எதுவும் செய்ய முடியாது, செயற்பாடும் முக்கியம் என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

செயற்பாடென்பது ஒரு மரத்தை நடுதல், அத்துடன் அதன் பாதுகாப்பு, நதிகள் மற்றும் குளங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தல் என்பனவாக இருக்க முடியும். அலுவலகத்திற்குச் சென்று வெறுமனே தாள்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருப்பதானது சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாக்காது. எங்களுக்குச் செயற்பாடு தேவை.

15. ஆபிரிக்காவின் பிரச்சினைகள் குறித்து சமீபத்தில் அதிக கவனம் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆபிரிக்கா 'நாகரிகத்தின் தொட்டில்' என்று சொல்கிறார்கள். ஆபிரிக்காவுக்கும் ஏனைய நாடுகளிற்குமான உறவை நீங்கள் எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

ஆபிரிக்கா தொடர்பில் சில வேளைகளில் வெறும் உணர்ச்சிபூர்வமாக கற்பனை நிலவுகிறது. ஆனால் வளங்களைப் பிரயோகிப்பதில் எவரும் அடைய விரும்புகின்ற ஒரு நிலையை ஆபிரிக்கா எட்டியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆபிரிக்கத் தலைமை ஆபிரிக்காவில் தோற்றுவிட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆபிரிக்காவில் உள்ள மக்களின் நல்வாழ்விற்கு அந்தத் தலைமைகள் தங்களை உண்மையாக அர்ப்பணிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உதவிகள் கிடைத்தபொழுது அவர்கள் அதை எப்படி பாவித்தார்கள்? ஆபிரிக்காவிற்கான கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகளாகப் போராடி வருகிறோம். இந்தக் கடன்களின் தொகைக்கு எத்தனையோ மடங்கு மேலாக வசூல் பண்ணப் பட்டிருக்கின்றன. ஆபிரிக்காவின் அரசாங்கங்கள் தங்களுடைய மக்களின்

பெரும்பாலான அடிப்படைத் தேவைகளில் குறைந்த பட்சமான கல்வி, சுகாதாரக் கவனிப்பு போன்றவற்றைக் கூட வழங்குவதற்கு இயலாமல் இருக்கின்றன. அத்துடன் சில வேளைகளில் உணவு, உறைவிடம் - இந்த அடிப்படைத் தேவைகள் ஆபிரிக்க மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இல்லை. யாரும் இதை காது கொடுத்து கேட்பதாயில்லை. விசேடமாக 2000ம் ஆண்டு நாங்கள் இந்த வறிய நாடுகளின் கடன்களை ரத்து செய்யுமாறு அதற்கு உதவிய அரசாங்கங்களைச் சம்மதிக்கச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்தோம். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு செவி சாய்க்கவில்லை.

ஆனால் வியாபாரத்திற்காக அவர்கள் தற்போது பெறும் பணத்தை நாங்கள் நேரடியாகப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் ஒரு விதமான அச்சத்துடன் இருக்கிறார்கள். ஆபிரிக்காவில் உள்ள பல நாடுகளைப் போன்றே வேறு நாடுகளும் எத்தனையோ காலத்திற்கு முன்பேயே கடன்காரராகி விட்டன. ஆனால் யாருமே அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்து அவர்களிற்கு உதவி செய்வது பற்றி அக்கறைப்படவே இல்லை. எனவே இந்த கற்பனையான அடையாளத்தை ஆபிரிக்காவிற்கு ,கொடுத்து, உதவி வழங்குகிறோம் என்று சொல்கின்ற நாடுகள் தப்பித்துக் கொள்கின்றன. நான் உலகத்தைத்தான் குறை சொல்கிறேன் அத்துடன் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இதில் ஆபிரிக்கத் தலைமைகளும் தவறிவிட்டன. ஏனெனில் அவர்கள் ஒரு நல்ல பொறுப்பான தலைமைத்துவத்தை ஊழலற்ற நிர்வாகத்தை இருக்கின்ற வளங்கள் தவறான வழியில் பாவிக்கப்படாமல் இருத்தல் என்பவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வர விரும்புவர்களாக இருந்திருக்கிறார்களா?. நான் இதை இப்படித்தான் கூற முடியும்.

16. நீங்கள் நிறையவே பிரயாணம் செய்கிறீர்கள். சோர்வில்லாமல் பணி புரிகிறீர்கள். எது உங்களைச் சோர்வில்லாமல் வைத்திருக்கிறது? எப்படி இந்தக் கனமான பணியைத் தொடர முடிகின்றது? பணியில் ஈடுபடுவதற்கு இயலுமானதாக எப்படி உங்களைத் தயார்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்?

வேறு வேறான சந்திப்புகளிற்கு இடையில் நீங்கள் உங்களைச் சமநிலையில் வைத்திருப்பதற்கு பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இந்தச் சந்திப்புகளிற்கு நடுவில் நீங்கள் தங்குமிடத்திலும் பிரயாணத்தின்போது விமானத்திலும் உங்களிற்கு நேரம் கிடைக்கிறது. அந்த நேரத்தில் உங்களால் வாசிக்க முடியும், யோசிக்க முடியும். நீங்கள் எப்போதுமே உங்களுக்கு ஊட்டம் அளிக்க முடியும்.

17. அண்மையில் உங்கள் கட்டுரை ஒன்றில் நீங்கள் “தன்னை அறிந்த, தன் பெறுமானத்தை அறிந்த, தன்னைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு மனதை நீங்கள் அடிமைப்படுத்த முடியாது.” என்று குறிப்பிடுகிறீர்கள். இங்கு நீங்கள் என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள்?

சுற்றுச் சூழல் கல்வியின் மூலம் இவற்றை உங்களதாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்கிற ஒரு விடயத்தைச் சொல்லுவதற்கான என்னுடைய எத்தனம்- இப்படி இருக்கிறது. அதாவது உங்களை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். உங்களை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், உங்களை எதனாலும் குழப்ப முடியாது. ஏனெனில் சில வேளைகளில் மற்றவர்களின் கருத்துகளினாலும் முடியாது.

(வங்காரி மாத்தாயுடன் 2008ம் ஆண்டில் இந்த நேர்காணல் கண்டவர் மரியான் ஷ்னால்.)

தமிழாக்கம்: லஷ்மி , பிரான்ஸ்.

ஊடறு Sunday, November 5, 2017

29. சுனிலா அபயசேகர
[4.9.1952 - 9.9.2013]

சுனிலா அபயசேகர அவர்கள் இலங்கையின் ஒரு மதிப்புமிக்க பிரபலமான மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர். இவர் இருசாரரிடமும் அதாவது தமிழர்களிடையேயும் சிங்களவர்களிடையேயும் மிகுந்த செல்வாக்கு உடையவர். இவருடைய மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டிற்காக ஐ.நா. சபையினாலும் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பினாலும் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இலட்சம் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் முகாம்களில், பலராலும் தடுப்பு முகாம்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற முகாம்களில், அடைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நீங்கள் இதுபற்றி என்ன கேள்விப்படுகிறீர்கள்? அங்குள்ள நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன?

முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், இங்குள்ள 3 இலட்சம்மக்களும் ஏற்கனவே மாதக்கணக்காக கஷ்டங்களை அனுபவித்து இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பலர்துப்பாக்கிச்சூட்டுக் காயங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். ஆற்றப்படாத காயங்களுடன் சிகிச்சையின்றி மாதக்கணக்காக இருந்திருக்கிறார்கள். அவை இன்னும் மோசமான நிலைமைகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அவர்களை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டியது முக்கியம். மனிதாபிமான ரீதியில் உதவும் அமைப்புகள் அங்கு தடையின்றிச் செல்ல முடியாதிருப்பதனால் அவர்களுக்கான கவனிப்பு இல்லாதிருக்கின்றது. வவுனியா உயர்நீதிமன்றத்தின் ஏப்ரல் 27ம் திகதியின் அறிக்கையின்படி ஒரு நாளில் 14 முதியவர்கள் பட்டினியால் இறந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக முதியவர்களை அரசாங்கம் விசேடமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இது ஒரு உதாரணம் மட்டுமே.

சர்வதேச உதவி நிறுவனங்கள் அங்கு செல்வதை ஏன் அரசாங்கம் தடுக்க நினைக்கின்றது?

இந்த 3 இலட்சம் பேருக்குள் விடுதலைப்புலிகளின் அங்கத்தவர்கள் ஊடுருவி இருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைக்கின்றது. இது ஒருவேளை உண்மையான நிலையாக இருந்தாலும்கூட, அதை நாங்கள் எற்றுக் கொள்கிறோம். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் தாங்கள் இந்த விடுதலைப்புலிகள் பற்றிய விபரங்களைத் திரட்டிய பின்னர்தான் அங்கு மற்றவர்கள் செல்வதை அனுமதிக்கமுடியும் என்று. நாங்கள் இதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றோம். நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால், நீங்கள் இந்தத் தகவல்களைத் திரட்டுகின்ற அதேநேரம்

அங்கு சர்வதேச நிறுவனங்கள் செல்வதற்கும் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று. இந்த நேரத்தில் சுயாதீன கண்காணிப்பாளர்கள் அங்கு இருக்கவேண்டும். இவைகள் தடுப்பு முகாம்கள்தான். ஏனென்றால், இந்த முகாம்கள் இராணுவத்தால் காவல் காக்கப்பட்டு வருகின்றன. முகாம்களில் உள்ளவர்கள் நினைத்தபடி நடமாடமுடியாது. அவர்கள் முகாம்களிற்கு வெளியே செல்ல முடியாது. அதற்குப் பல வகையான தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முகாம்களில் உள்ளவர்களை மற்றவர்கள் சென்று பார்க்க முடியாது. இன்னும் என்ன நடக்கின்றதென்றால், துணைப்படையினர், (ஏற்கனவே புலிகளில் இருந்து வெளியேறியவர்கள்), முகமூடியணிந்த தலையாட்டிகளுடன் சென்று அங்குள்ளவர்களை அடையாளம் காட்டிய பின்னர் அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள். கடந்த வாரம் 11வயதுக்கும் 17 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட 200 சிறுவர்கள் மனிக் பாமில் இருந்து நீலங்குளம் முகாமிற்கு கோண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரிய வந்தது. அவர்கள் இதற்கொரு பட்டியலைத் தயாரிக்கவேண்டும். பெற்றோர்கள் நம்பிக்கையிழுந்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் இவர்களிடம் கேட்பதெல்லாம் ஒரு பட்டியல். இந்த 3 இலட்சம் பேரினதும் பட்டியல். ஒருவர் ஒரு முகாமில் இருந்து இன்னொரு முகாமிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டால் அது பற்றிய எந்தப் பதிவுகளும் இல்லை. எனவே ஒருவருக்கு என்ன நடக்கின்றதென்பதை எப்படி அறிவது? எனவே மக்கள் தொலைந்து போவதற்கான சாத்தியங்கள் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. நாங்கள் இதுபற்றி மிகவும் கவலைப்படுகிறோம்.

இந்த மக்களுக்கு உதவுவதற்கு எந்த சர்வதேச நிறுவனங்கள் தயாராக இருக்கின்றன?

ஐநாவின் அகதிகளுக்கான உயர்மன்றம் மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம். இவர்கள் இப்படியான இக்கட்டான நிலைமைகளில் பணிபுரிந்த அனுபவம் கொண்டவர்கள்.

ஆனால் இப்போதைக்கு அவர்களுக்கு உள்ளே செல்வதற்கு தடைகள் உள்ளன.

காணாமல் போதல் பற்றி நீங்கள் எவ்வாறான கதைகளைக் கேள்விப்படுகிறீர்கள்?

ஒரு முகாமில் இருந்து ஒருவர் வெளியே கொண்டு செல்லப்படுதல் என்பது காணாமற்போதல் என்பதற்குள் அடங்குகின்றது. ஏனென்றால் ஒருவர் எங்கு செல்கின்றார் என்பதற்கான எந்தத் தடயங்களும் இல்லை. விடுதலைப்புலிகள் என்று சொல்லப்பட்ட சரணடைந்தவர்களும் பிடிபட்டவர்களும் கிட்டத்தட்ட 10000 என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியாது. அவர்கள் யார் என்பது தெரியாது. அத்துடன் கடைசிக் காலத்தில் பிடிபட்டுத் தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்களில் பலர், அதாவது விடுதலைப்புலிகளின் முக்கியமானவர்களின் குடும்ப அங்கத்தினர் - உதாரணத்திற்கு சூசையின் மனைவி, பிள்ளைகள் இலங்கைக் கடற்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் எங்கே என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. சில குறிப்பிட்டவர்களைப் பற்றி அறிவதற்கு முயற்சி எடுக்கிறோம். ஆனால் முடியவில்லை.

தடுப்புமுகாம்களில் நடக்கும் சித்திரவதைகள் பற்றிய செய்திகள் வெளிவருகின்றன. அதுபற்றி?

இலங்கையின் உளவுத்துறையின் சித்திரவதை எவ்வளவு பிரசித்தமானது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஐநா சபையின் விசேட பிரதிநிதி ஒருவர் 2007ம் ஆண்டு வெளியிட்ட அறிக்கையில் இது பற்றிக் கண்டித்திருக்கிறார். அவசரகாலச் சட்டத்தின்மீது அல்லது பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின்மீது அல்லது சாதாரணமாகக் கைதானவர்கள் என்று எவரும் இந்த மேசமான சித்திரவதைகளை எதிர்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சரி, சித்திரவதையைவிட்டாலும்கூட, அளவுக்கதிகமான மக்கள் ஓரிடத்தில் இருப்பதனால் ஏற்படுகின்ற உபாதைகள். சுகாதார வசதி, மருத்துவ வசதி இல்லாத நிலைமைகள். அதற்கும் மேலாக நடைபெறுகின்ற வதைகள்.

இப்படியான சித்திரவதைக்குட்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு நடந்தவற்றை எங்களுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனடா, பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குத் தஞ்சம் கோரி வந்தவர்கள். எனவே நான் நினைக்கிறேன் இதுபோன்ற சாட்சியங்கள் எங்களிடம் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

தற்போதைய சூழலில் இலங்கை அரசாங்கத்தின்மீது எவ்வகையான அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கமுடியும்? யாரால் பிரயோகிக்கமுடியும்?

இன்றைய சூழலில் சர்வதேச சமூகம் தான் செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் முதலில் முகாம்களிற்குள் தடையின்றிச் செல்வதற்கான அனுமதியைப் பெறுவதற்கான அழுத்தத்தைத் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தரவு மையம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். தடுப்பு முகாம்களில் இருப்பவர்கள், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இப்படி... இவையெல்லாம் உண்மையில் மிகவும் அடிப்படையானவை. நாங்கள் எப்போதுமே விடுதலைப்புலிகள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை அல்லது அவர்கள் பயங்கரவாதிகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் சொல்கிறோம் இவைகள் எல்லாம் இருந்தாலும் நீங்கள் ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்து அதைப் பகிரங்கமாக வெளியிடுங்கள் என்று. இறுதிக்கால இராணுவ நடவடிக்கைகளின்போது எத்தனைபேர் இறந்தார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. 20000பேர் வரை என்று தகவல் தெரிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் இதை மறுக்கிறது. கனடா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் உள்ள புலம்பெயர்ந்தவர்களின் உறவினர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இறந்திருக்கலாம் அல்லது காணாமல் போயிருக்கலாம். புலம்பெயர் தமிழர்கள் சார்பாகவாவது இலங்கை அரசின் மனிதாபிமானமற்ற செயலைக் கண்டிக்க வேண்டும். இவர்களுடைய உறவினர் அங்கு வைத்தியசாலையிலா, தடுப்பு முகாம்களிலா, சிறையிலா அல்லது இறந்துவிட்டார்களா என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும் என்று அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும்.

யார் அந்த சர்வதேச சமூகம்? யார் அந்த சர்வதேச அமைப்பு? எது அந்த நாடு? இலங்கை அரசாங்கம் செவிமடுக்கக்கூடிய...

அவை சீனா, யப்பான், தென்னாபிரிக்கா, பிரேசில். இந்த நான்கு நாடுகளும் முகாம்களுக்குள் தடையின்றிச் செல்வதற்கான வழிக்கும் முகாம்களில் இருப்பவர்களைப் பற்றிய தகவல் மையம் உருவாக்குவதற்கும், அடிப்படை மனிதாபிமான ரீதியில், உண்மையிலேயே குரல் கொடுக்குமானால், நல்லது.

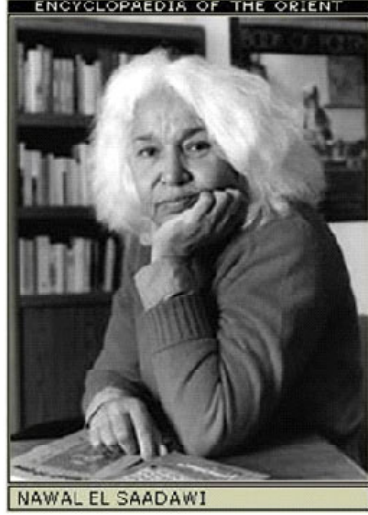
ஏன் இந்த நாடுகள்?

ஏனெனில் இந்த நாடுகளிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான அரசியல், பொருளாதார உறவுகள். அமெரிக்கா, கனடா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த எல்லா வழிகளையும் இலங்கை அரசாங்கம் மறுத்தது. இது காலனித்துவத்தின் அல்லது ஏகாதிபத்தியத்தின் சதி என்று முத்திரை குத்தியது. ஆனால் இந்த நாடுகள் எங்களுடன் கூட வரும் நாடுகள். சீனா இலங்கையில் மிகப் பெருந்தொகையான முதலீட்டைச் செய்துள்ளது. யப்பானும் கூட. பிரேசில் போன்ற நாடுகளின் பங்கு அணிசேராக் கூட்டுக்குள் கணிசமானது. தென்னாபிரிக்காவை எப்போதும் முன்னுதாரணமாகக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் இதனைச் செய்யலாம். இதனால் அவர்கள் எதிலும் குறைந்துவிடப்போவதில்லை.

நன்றி: புகலி.

ஊடறு sunday, June 14, 2009

30. நவால் எல் சதாவி

நவால் எல் சதாவி மனநல மருத்துவரும் நாவலாசிரியருமாவார். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியுள்ளார். Women at point Zero நாவலும் The Hidden Face of Eve நூலும் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றவை. இவரது சுயசரிதம் Daughter of ISIS 1999ம் ஆண்டு Zed பிரசுரமாக வெளிவந்திருக்கிறது. நவால் எல் சதாவியின் வெளிப்படையான உரத்த கருத்துக் கூறல்கள் காரணமாக அவர் பல தடைகளைப் பல ஆபத்துக்களை எதிர்கொண்டவர்.

பெண்களது பாலுறப்புச் சிதைப்பைக் கடுமையாக எதிர்த்து வருபவர் அமெரிக்கச் சட்டமாதிரி அதிபர் சேகிளார்க்காலும் மற்றவர்களாலும் தயாரிக்கப்பட்ட ஈராக்கிற்கு எதிரான அமெரிக்காவின் போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய அறிக்கைக்குப் பங்களிப்புச்

செய்திருப்பவர். ஆமெரிக்கத் தடைகளுக்கு எதிராக ஈராக்கிற்கு மருத்துவ உதவிகளைக் கொண்டு வந்த சூழலில் பணியாற்றியவர் தற்பொழுது எகிப்தியப் பெண்களது ஐக்கிய அமைப்பில் தீவிரமாகப் பணியாற்றி வருகிறார்..

பேசாப் பெரும்பான்மைக்குக் குரலெடுத்துப் பேச குரல்கொடுக்கும் - நவால் எல் சதாவி - நேர்முகம்

1. எதிர்காலத்தைப் எப்படி பார்க்கின்றீர்கள்?

நடைமுறையில் இருக்கின்ற முறைமையை மாற்றியமைக்க முடியுமென்று முதலில் நாங்கள் நம்பவேண்டும். இதில் நான் மிகவும் நம்பிக்கையுடையவள். எப்பொழுதுமே நம்பிக்கையை நான் இழந்ததில்லை. சிறையில் அடைபட்டிருந்த பொழுது கூட நான் நம்பிக்கையை இழந்ததில்லை ஏனென்றால் நம்பிக்கை எங்களுக்கு வல்லமையைத் தருகின்றது. சக்தியைத் தருகின்றது. ஆகையால் எதிர்காலம் இன்னும் சிறப்பானதாகவே இருக்குமென்று நான் நம்புகின்றேன். நாங்கள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போகின்றோம். என்று நாங்கள் நம்பவேண்டும்.

எதிர்காலம் இன்னும் சிறப்பானதாகவே இருக்கும் என்களது பிள்ளைகளது வாழ்க்கை என்களதிலும் மேலானதாகவே இருக்கும். நாங்கள் அதற்கு வேலை செய்யவேண்டும். அப்படித்தான் நான் வாழ்க்கையைக் கையாளுகிறேன். புரட்சி ஒரே இரவில் வந்துவிடுமென நான் நம்பவில்லை புரட்சி என்பது ஒரு தொடர் செய்முறை. அது இங்கே இப்பொழுதே ஆரம்பமாகிறது. சூழ்நிலை சாதகமாக வரும்போது புரட்சியை நடத்துவோம் என்று சிலர் சொல்வார்கள். ஆனால் அது அப்படியல்ல, புரட்சியை இப்பொழுதே இந்தக் கணத்தில் இங்கிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும். இது ஒரு தொடர் செயல் முறை இதில் நாங்கள் படிப்படியாக முன்செல்ல வேண்டும். இந்த வகையிலேயே

நாங்கள் ஐக்கியப்பட்டுக் கொள்ள முடியும். நாங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படவேண்டும். ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்பொழுதுமே ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஐக்கியத்தில் தான் பலம் இருக்கின்றது. சக்தி இருக்கிறது எங்களது சிந்தனைகளை மூடி மறைத்துள்ள முக்காடுகளை நீக்கிவிடவேண்டும்.

சிந்தனையை மூடிமறைத்துள்ள முக்காடுகளை நீக்கி அறிவைப் பெருக்குவதில் சக்தி இருக்கிறது. எனவே எப்பொழுதும் எந்நேரமும் நாங்கள் அதில் வேலைசெய்ய வேண்டும். மக்களால் முன்னெடுக்கப்படும் அல்லது செயற்படுத்தப்படும் எச்சிறு முயற்சியையும் உற்சாகம் குன்றச் செய்யம்படி நடந்துவிடக் கூடாது. மௌனமாக இருக்கும் பெரும்பான்மையைப் பேசும் பெரும்பான்மையாக நாங்கள் மாறவேண்டும். ஊடகங்களில் யார் பேசுகின்றார்கள்? சிலர் மொத்த சனத்தொகையில் மிகச் சிறுபான்மையோர் அரபு உலகினதும் எகிப்தினதும் மௌனமான பெரும்பான்மையினரின் குரலாகவே எனது குரலைக் கருதுகிறேன். ஆனால் மௌனப் பெரும்பான்மையைப் பேச வைக்கச் சிலவற்றைச் செய்ய வேண்டும். இளம்புவதிகள், பெண்கள், இளம் இளைஞர்கள், ஆண்கள், எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் எனப் பேசாப் பெரும்பான்மையோரில் மேலும் மேலும் பல தனிநபர்கள் பேசவேண்டும். பேசாப்பெரும்பான்மையை எனது குரலால் விடுவிக்கவேண்டும்.

2. எழுத்துக்கு மேலதிகமாக வளைகுடாவில் அமெரிக்க ஆக்கிமிரப்பிற்கு எதிராக ஈராக்கிற்கு எதிரான ஐ.நாவின் பொருளாதாரத்தடைக்கு எதிராக என வேறுவேறு வகையான போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்டு வருகிறீர்கள்? இப்பொழுது எத்தகைய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதைக் கலந்துரையாட முடியுமா?

ஆம் நாங்கள் அராபியப் பெண்களை ஐக்கியப்படுத்தும் வகையில் அராபியப் பெண்கள் ஐக்கிய சம்மேளனத்தை எகிப்தில் நிறுவியுள்ளோம். இந்த வகையில் வேறுவேறு

அராபிய நாடுகளிலுள்ள பெண்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். நான் இப்பொழுது எகிப்திய பெண்கள் மீதே உள்ளூர் மட்டத்தில் கவனம் செலுத்துகிறேன்.

எகிப்திய பெண்களுக்கான வலிமையை அல்லது சக்தியை எகிப்திய ஐக்கிய அமைப்பு மூலம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் எகிப்தியப் பெண்கள் அமைப்புக்கள் தொடர்புகளின்றிக் கிடக்கின்றன. எகிப்தில் பல பெண்கள் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஒன்றிணைக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனென்றால் பலமான எகிப்திய ஐக்கிய பெண்கள் அமைப்பைக் கொண்டிருந்தால் வலுவாக அராபிய ஐக்கிய அமைப்பைக் கொண்டுவர முடியும். எனவே இது தான் மிகவும் பிந்திய போராட்டம்.

3. எல்லா வகையான ஒடுக்குமுறை வடிவங்களும் ஒன்றேயான பூகோள முறைமையிலிருந்தே தோற்றம் கொள்கின்றன. பல்வேறுபட்ட போராட்டங்களுக்கான சாத்தியப்பாடுகளும் வழிமுறைகளும் காணப்படுகின்றன. எல்லாமுமே அவசியமானதும் அவசரமானதாகவும் இருக்கின்றன. இந் நிலையில் எது குறிப்பாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியது என்பதை எப்படித் தீர்மானிக்கலாம்?

எது முடியுமோ அதிலிருந்தே நீங்கள் ஆரம்பிக்கலாம் இங்கேயே இப்பொழுதே உங்களது உள்ளூர் நிலைமைகளிலிருந்தே நீங்கள் ஆரம்பிக்கலாம். ஏனென்றால் உங்களது பாதங்கள் நிலத்திலேயே பதிந்து நிற்கின்றன. உங்களிலிருந்தே நீங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆகாயத்திலிருந்தல்ல. அதனால் தான் போராட்டங்கள் உள்ளூரிலேயே ஆரம்பிக்கின்றன. பின்பு விரிவடைந்து உலகந்தழுவி யதாகின்றது. போராட்டங்களை உங்களது மண்ணிலிருந்து, உங்களது ஊர்களிலிருந்து, உங்களது நாடுகளிலிருந்து, அரசுகளிலிருந்து ஆரம்பித்து விடுதலையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

4. பெண்கள் விடுதலையடைந்தாயிற்று. அதாவது விடுதலையைப் பெற்றாயிற்று. பெண்கள் இப்பொழுது ஒடுக்குமுறைகளுக்கு ஆளாவதில்லை என்று கருதும் ஒரு பெண்ணுக்கு நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

நல்லது நான் நினைப்பேன் (சர்வதேசப் பிரச்சினைகள், வர்க்கப் பிரச்சினைகள், பால்நிலைப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பார்வையற்றிருக்கும் பலரைப்போல) அவள் பார்வையற்றவள் என்று

சமூகத்தில் நடைபெறுவது பற்றி அவள் அறியாமல் இருக்கிறாள். வீட்டில் இருக்கின்றோம் கணவன்மார் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள் என மகிழ்வடையும் பல குடும்பத் தலைவியைப் போல பார்வையற்றிருக்கிறாள். உளவளச் சிகிச்சை முறையில் நாங்கள் இதனைக் குடும்பத்தலைவியரது 'மகிழ்வுக் குழப்பம்' என்போம். இந்த நிலைமை கூடிய சீக்கிரத்திலேயே மன அழுத்தமாகப் பரிணமிக்கிறது. குடும்பத்தலைவி ஒருவர் குடும்பத்தலைவியரின் மனஅழுத்தக் குணாம்சங்களைக் கொண்டிருப்பர் இது பொய்யான மகிழ்வுகள் காரணமாக ஏற்படுகின்றது. அவள் நினைக்கின்றாள் தான் மகிழ்வாக இருப்பதாக ஆனால் ஆழ்மனத்தில் அவள் மகிழ்வு அற்று இருப்பதாகவே உணர்கிறாள். எனவே இத்தகைய மக்கள் பார்வையற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை முறையில் ஏதே தவறிருப்பதாக அவர்களது ஆழ்மனதுக்குத் தெரியும் ஆனால் பொருத்தமான அல்லது சரியான அறிவு கிடைக்காததன் காரணமாக அவர்கள் பார்வையற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்குத் துண்டு துண்டான அறிவே கிடைத்திருக்கின்றது. இத்தகைய பார்வையற்றவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாகவும் இருப்பர்.

வளைகுடாப் போரின் போது நான் டியுக் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தேன். வளைகுடாப் போர் பற்றி அப் பல்கலைக் கழகத்தின் அரசியல் விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் ஒருவரிடம் கேட்டேன். அவருக்கு வளைகுடாப் போர் பற்றித்

தெரியாதிருந்தது. நாங்கள் குவைத் நாட்டை விடுவிக்கின்றோம் என்று கூறினார் (சிரிக்கிறார்) அவருக்கு எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை.

அந்தப் பேராசிரியர் அரசியல் விஞ்ஞானம் கற்பிக்கின்றார் ஆனால் வளைகுடாப் போரின் மெய்யான நோக்கம் பற்றிய பார்வையற்றவராய் இருந்தார் மெத்தப்படித்த ஆனால் பார்வையற்ற பிரகிருதிகளை நீங்கள் காணமுடியும். அவர்கள் துண்டு துண்டான அறிவைப் பெற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

நான் வைத்திய நிபுணர்களை இங்கு சந்திக்கிறேன். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சுயநலமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களது இலாபங்களைப் பணத்தை மருத்துவமனைகளைப் பற்றியே சிந்திக்கிறார்கள். என்ன நடைபெறுகின்றது என்பது பற்றி எதுவுமே அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நேர்காணல் : நன்றி TWO EYE

தமிழாக்கம் : நன்றி மூன்றாவது கண் - 2006

ஊடறு Sunday, January 08, 2006

31. மாயா அஞ்சலோ

Maya Angeleo - ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க எழுத்தாளர்

மாயா அஞ்சலோ 1928ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4ம் திகதி மிசூரியில் உள்ள சென் லூயிஸ் என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் மார்கறிட் ஆன் ஜோன்சன். தனது மூன்று வயது தொடக்கம் ஏழு வயது வரை ஆர்க்கன்சாவில் வசிக்கும் தனது பாட்டியுடன் வசிக்கிறார். எட்டாவது வயதில் தனது தாயாருடன் இருப்பதற்காகத் திரும்பவும் வந்த இடத்தில் தாயாரின் நண்பன் ஒருவனால் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கப்படுகிறார். மீண்டும் பாட்டியிடம் செல்கிறார். தனது 21வது வயதில் திருமணம் செய்கிறார். மூன்று வருடங்களில் திருமண உறவு முறிவடைகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர் நடனம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் தனது கவனத்தைக் குவிக்கிறார்.

அமெரிக்காவின் மிகவும் அறியப்பட்ட சுயசரிதையாளர். 82 வயதான மாயா, ஒரு கவிஞர், ஆசிரியர், எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர், செயற்பாட்டாளர், வரலாற்றாசிரியர், தயாரிப்பாளர், நடிகர் மற்றும் இயக்குனர். இவருடைய, 'கூண்டுப்பறவை ஏன் பாடுகிறதென்று நான் அறிவேன்' என்கின்ற நூலின் மூலம் தன்னுடைய சொந்த வாழ்க்கைச் சரிதத்தைப் பகிரங்கமாகப் பேசிய முதலாவது ஆபிரிக்க அமெரிக்கப் பெண்ணாக அறியப்படுகிறார். இந்நூல் 1970ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

மே மாதம் 28, 2014ல் தன் 86 வது வயதில் மறைந்தார்.

மாயா அஞ்சலோவுடன் ஒரு உரையாடல் - மரியான் ஷ்னோல் -ஆங்கிலம் வழி தமிழில்: லக்ஷ்மி (france)

உங்களால் எவ்வாறு குறிப்பாக பெண்களை ஆகர்ஷிக்கவும் அவர்களுக்கான பலத்தை அளிக்கவும் என்று எப்படி அவர்களை நெருங்க முடிந்திருக்கின்றது என்று நான் நினைத்துப் பார்த்ததுண்டு. 'என் மகளுக்குக் கடிதம்' என்கின்ற நூலை எழுதுவதற்கு உங்களைத் தூண்டியது எது?

கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களாக, நான் ஓப்ராவுடன் பேசுவதற்கு விரும்பிய விடயங்களை ஒரு வரியில் அல்லது இரண்டு வரிகளில் குறித்து வைத்திருந்தேன். அடுத்த தடவை அவளைச் சந்திக்கும்பொழுது நான் அவளிடம் எதனைப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதில் தெளிவாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்திருந்தேன். இவையெல்லாவற்றையும் 'நடப்பிலிருக்கும் வேலைகள்' என்று குறிப்பிட்டு ஒரு பெட்டியில் போட்டு வைத்திருந்தேன். சென்ற வருடம் அந்தப்

பெட்டியை எடுத்துப் பார்த்தேன். அதைச் சும்மா எடுத்துப் பார்த்தால் அதற்குள் பாடல்கள் மற்றும் கவிதைகளுக்கான குறிப்புகள் என்பனவும் இருந்தன. இன்னும் அப்படியே தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு போகும்போது , ஓ! இங்கே ஒரு கட்டுரை கிடக்கிறது. ஆ! அங்கே இன்னும் ஒரு கட்டுரை இருக்கின்றது. இப்படியாக அந்தக் குறிப்புகள் எனக்கு ஒரு உற்சாகத்தைத் தந்தன. என்னிடம் இருந்து எதையோ எதிர்பார்க்கின்ற பெண்கள் சிலருக்காக, சில வார்த்தைகள் எழுதவேண்டும் என்று விரும்பினேன். (அதாவது அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதங்களில் இருந்து). அவர்கள் என்னிடம் இருந்து விவேகமான ஏதோ ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறார்கள். எதுவாயிருப்பினும் அவர்கள் எதிர்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் குறித்துப் பேசவேண்டும் என்று கருதியதால்தான் இந்நூலை எழுதினேன்;.

இந்த நூலின் சாராம்சம் அல்லது இந்த நூல் எதுபற்றிப் பேசுகிறது என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள்? வாசகர்கள் இதிலிருந்து எதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

ஓகே! நான் எதைக் கற்றுக்கொண்டேன் என்பதைப்பற்றிச் சொல்வதைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சித்திருக்கிறேன். ஆனால் அப்படி இருந்தும் ஓரிரு இடங்களில் அது நுழைந்திருப்பதை நான் அவதானித்தேன். நாங்கள் எல்லோரும் பெருமளவில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறோம். எனினும் அதேசமயம் நாங்கள் மிகவும் வித்தியாசமானவர்கள். உதாரணத்திற்கு நீங்கள் ஒரு கஷ்டத்தை எதிர்கொண்டிருப்பீர்கள். நானும் என் வயதில் அதேமாதிரியான கஷ்டத்தை எதிர்கொண்டிருப்பேன். அதுபற்றி யாராவது உங்களிடம் கேட்டால் அதற்கான பதில் ஒரு மாதிரியாகவும் என்னுடையது இன்னொரு விதமாகவும் இருக்கும். இதில் எந்தப் பதிலும் சரியானதோ அன்றித் தவறானதோ அல்ல. நாங்கள் இருவரும் அந்தப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்வதற்கான துணிவுள்ளவராக இருந்திருக்கிறோம் என்பது மட்டும்தான் பிரதானமானது. அதனால்தான் நான் ஒருவர்

துணிச்சலாக இருக்கவேண்டும் என்பதை உற்சாகப்படுத்துகிறேன். ஒன்றைத் துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்வதை அல்லது அப்படியான ஒரு துணிச்சல்பற்றி இன்னொருவருடன் பகிர்ந்துகொள்வதை உற்சாகப்படுத்துகிறேன். எதையும் மறுதலிக்காதீர்கள். எதையும் எதிர்கொள்ளுங்கள்.

எனக்கு இரண்டு மகள்மார் இருக்கிறார்கள். இன்னும் இளம் பிராயத்தில் இருக்கின்ற பெண்களுக்கு நீங்கள் மேலதிகமாகச் சொல்ல விரும்புவது என்ன? நீங்கள் சிறுமியாக இருக்கும்போது கண்டவற்றில் எதைச் சொல்ல விரும்புவீர்கள்?

அதேதான். துணிச்சல். மற்றது மரியாதை. மரியாதையை விடக் குறைந்த எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவோ அதனை விடக் குறைந்த எதையும் கொடுக்கவோ கூடாது.

நோபல் பரிசு பெற்ற வங்காரி மாத்தாயை அண்மையில் பேட்டி கண்டபோது அவர் ஒருவர் தன்னைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதன் முக்கியத்துவம் பற்றிச் சொன்னார். அதாவது “சில வேளைகளில் நாங்கள் மற்றவர்களின்-எங்களைச் சூழவுள்ளவர்களின் சிந்தனையினால் பாதிக்கப் பட்டு விடுவோம். ஏனெனில் எங்களுக்கு எங்கள்மீது நம்பிக் கையில்லை.” அத்துடன் “உங்களுக்கு உங்களை யாரென்று தெரியும்போதுதான் நீங்கள் சுதந்திரமாக இருக்கின்றீர்கள்” என்று தெரிவித்தார். இந்தக் கருத்துடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்களா? தாங்கள் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதை அல்லது தாங்கள் யார் என்பதை ஒருவரால் எப்படிக் கண்டடைய முடியும்? எவ்வளவோ மரபுரீதியான விடயங்களின் செல்வாக்கின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாங்கள் எப்படி நாங்கள் யாரென்பதையோ நாங்கள் வாழுகின்ற வாழ்க்கைக்கு உண்மையாக இருக்கின்றோம் என்பதையோ கண்டுபிடிக்க முடியும்?

வாழ்க்கையின் பல தருணங்களில், நாங்கள் எப்படி வீழக் கூடும் என்பதையும் அதிலிருந்து எப்படி எழ முடியும்

என்பதையும் நாங்கள் காணுகிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். பாருங்கள்! நாங்கள் எத்தனையோ தோல்விகளைச் சந்திக்கக்கூடும். ஆனால் நாங்கள் தோற்கடிக்கப்படக்கூடாது. தோல்வியை எதிர்கொள்வதென்பது ஒரு நிர்ப்பந்தமாகக்கூட இருக்கலாம். அந்தச் சமயத்தில் நாங்கள் யாரென்பதை எங்களால் அறிந்து கொள்ளமுடியும். அப்போது நாங்கள் எங்களை மீட்டுப் பார்க்க முடியும். எப்படியென்றால், ஓ! எனக்கு அப்படி ஒரு விடயம் நடந்தது. நான் அதிலிருந்து மீண்டேன். முழு உலகத்தின் முன்பும் நான் அடித்து வீழ்த்தப்பட்டேன். ஆனால் நான் எழுந்து வந்தேன். நான் அதைவிட்டு ஓடவில்லை. எந்த இடத்தில் அடித்து வீழ்த்தப் பட்டேனோ அந்த இடத்திலிருந்தே எழுந்து வந்தேன். இப்படித் தான் ஒருவர் தன்னைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள முடியும். என்னால் எழுந்துவர முடியும் என்று உங்களுக்கு நீங்களே சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். என்னை வீழ்த்தவேண்டும் என்று மற்றவர்கள் பொறாமை கொள்ளக் கூடியளவுக்குப் போது மாளவு உயிர்ப்பு எனக்குள் இருக்கின்றது. எழுந்து நிற்பதற்கான அகம்பாவமும் நம்ப முடியாதளவு ஆத்திரமும் இருப்பதனால்தான் என்னிடம் அவ்வளவு துணிச்சல் இருக்கின்றது. இப்படித்தான் நீங்கள் யாரென்பதை உங்களால் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

‘எனது மகளுக்குக் கடிதம்’ என்கின்ற உங்களுடைய நூலின் ஒரு இடத்தில் “உங்களுக்கு நிகழ்கின்ற எல்லாச் சம்பவங்களையும் உங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் நீங்கள் வைத்திருக்கமுடியாது. ஆனால் அவற்றினால் நீங்கள் தாழ்ந்து போகாமல் இருக்கக்கூடியதான முடிவை உங்களால் எடுக்க முடியும்” என்று நீங்கள் சொல்லி இருப்பது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.?

அதேதான். உதாரணத்திற்கு, வெளியே சோவென்று மழைபெய்து கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் நண்பர்களை இன்று வீட்டிற்கு அழைத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் அன்று உங்களிடம் வருவதற்கு ஒருவிதமான ஆடையை அணிந்துகொள்ள முடிவெ

டுத்திருக்க முடியும். பின் மழை காரணமாக அவர்கள் வேறு விதமான ஒரு ஆடையைத் தெரிவு செய்யவேண்டி இருக்கலாம். எனவே அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் ஒரு உடன்பாட்டிற்குச் செல்லவேண்டி இருக்கிறது. அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் சோர்ந்து போகத் தேவையில்லை. இதுபோலத்தான், உங்களுடைய வாழ்க்கையில் நீங்கள் சந்திக்கின்ற அனுபவங்கள் உங்களைத் இழிவான நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள். அப்படியான நிலைக்குச் செல்லாமல் இருப்பதற்கான ஒரே வழி, நீங்கள் பதட்டப்பட்டு குய்யோ முறையோ என்று கத்தாமல் இருப்பதுதான். நீங்கள் இழிவு படுத்தப்படக்கூடும். அதனால் நீங்கள் இழிந்துபோகாதீர்கள். இதுதான் வாழ்க்கை என்று சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். இதனை நான் பல தடவைகள் செய்திருக்கிறேன். இன்னும் நான் இறப்பதற்கு முன்பு இப்படிச் செய்வதற்கான பல சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கு வரக்கூடும். (சிரிக்கிறார்)

இன்றைக்கு உலகத்தில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்?

நிச்சயமாக அலட்சியம்தான் காரணம். ஆனால் அதை விடவும் வறியவர்களுக்கும் செல்வந்தர்களுக்கும் இடையில் காணப்படக்கூடிய இடைவெளியின் அளவுத்தன்மை. (அமெரிக்காவைக் கணக்கில் கொண்டு மட்டும் பேசுகிறார்) இந்த நிலைமை ஒரு குறுகிய காலத்தில் தீர்த்துவிடக்கூடிய ஒன்றல்ல. இதற்கு ஒரு நீண்ட நோக்கிலான ஒழுங்கமைவு தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் நாங்கள் ஒரு சரியான பாதையில்தான் சென்று கொண்டிருக்கிறோம்.

அடிமையாக ஒருவர் இருப்பாரெனில் அவர் சாதாரணமான ஒருவரை விடவும் கீழாக நடத்தப்படுகின்றார் என்பதை நாங்கள் முதலில் நம்பவேண்டும். அடிமைத்தனத்தைப்பற்றிக் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. செய்யவேண்டிய இரண்டாவது விடயம் என்னவென்றால், அவர் அடிமையாக இருக்கின்றாரென்பதை உங்கள் சுற்றாடலுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். அவருக்கு

நாங்கள் ஆதரவாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். மூன்றாவதும் மிகவும் கொடூரமானதுமான விடயம் என்னவென்றால், அவனோ அவனோ முதல்தரமான பிரஜை அல்ல என்பதை அவரை நம்ப வைக்கவேண்டும். இந்தச் செயன்முறை முடிந்த பின்னர், இதனை ஆரம்பித்து வைத்தவர் பல ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்று பின்வருமாறு கேட்க முடியும். “மக்களே நீங்கள் ஏன் உங்களை அதிகமாக நேசிப்பதில்லை? “ இது பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையாக இருந்திருக்கிறது. இது புலம்பெயர்ந்தவர்களைப் பொறுத்த வரை உண்மையாக இருக்கிறது. இது ஆசியர்களைப் பொறுத்தவரை உண்மையாக இருக்கிறது. ஸ்பானிய மொழி பேசுபவர்களைப் பொறுத்த வரை உண்மையாக இருக்கின்றது. எங்களுக்கு இப்போது இந்த விடயம் தெரிந்திருக்கின்றது. எனவே இப்பொழுது நாங்கள் அவற்றைக் களைய வேண்டும். நாங்கள் எல்லோரும் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களில் இருந்து நாங்கள் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இவை எங்களுக்கு வெறுமனே கற்றுத் தரப்பட்டவையல்ல. நாங்கள் அவற்றைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இவை சாதாரண விடயங்கள் அல்ல. இவற்றை இல்லாமலாக்க எங்களால் முடியும். எனவே நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் நேசிப்பதற்கும் எங்களை மற்றவரில் காண்பதற்கும், ஏனைய மனிதர்களை அங்கீகரிப்பதற்கும் முடியும். மனிதர்களிடம் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வாமைகளை விடவும் ஒற்றுமைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிப்பதற்குப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

உலகம் முழுவதிலும் பெண்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பலம் பற்றிய விழிப்புணர்வைக் கொண்டுள்ளார்கள் என்றும் இந்த உலகத்தின்மீது அவர்கள் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கான தேவை ஒன்று இருக்கின்றது என்றும் நீங்கள் உணருகிறீர்களா?

ஆம்! நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். (அமெரிக்காவை மையப்படுத்தி பேசுகிறார்). கலிபோர்னியா

தொடக்கம் நியயோர்க் வரை, மையின் தொடக்கம் புளோரிடா வரை, சியாட்டில் தொடக்கம் நியமெக்சிக்கோ வரை என்று எல்லா இடங்களிலும் பெண்கள் அமைப்புகள் இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. எங்கும் பெண்கள் சுற்றுச்சூழல் மாசுபடலுக்கு எதிரான பணிகள், தனியான பெற்றோராக இருப்பதற்குத் தங்களைத் தயார்ப் படுத்தும் பெண்கள், சிறையில் தங்கள் துணைவர்களைக் கொண்டிருக்கும் பெண்களிற்கான ஆதரவு என்று இப்படியான இன்னோரன்ன விடயங்களில் பெண்கள் செயற்படுகிறார்கள். என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், எனக்கு இப்போது 80 வயதாகின்றது. 50 வருடங்கள் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறேன். அன்றைக்கு இப்படியாக எதுவுமே இருந்ததில்லை. ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. அன்று அமெரிக்க-ஆபிரிக்கர்களின் குழுக்கள், மற்றும் வெள்ளையரின் குழுக்கள் என்று இருந்தார்கள். இவர்கள் கலாச்சாரப் பேணலிலும் மற்றும் மோஸ்தர்கள் அலங்காரங்கள் போன்ற விடயங்களில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள். பெரும்பாலும் சமூக முன்னேற்றத்தைக் கருதிச் செயற்பட்ட குழுக்கள் மிகவும் அரிதாகவே இருந்தன. அதுவும் எந்தப் பாதுகாப்புமற்ற பெண்களுக்கான முன்னேற்றத்திற்காக என்று எதுவும் இருந்ததில்லை. வடக்கு வேர்ஜினியாவில் அல்லது மேற்கு வேர்ஜினியாவில் இருந்த மலைச்சாரல்களில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களில் எஞ்சிக் கிடைக்கின்றவற்றை வைத்து தங்கள் வாழ்க்கையை ஓட்டினார்கள். இந்த நிலையில்தான் ஆசியர்கள் மற்றும் லத்தீனமெரிக்க பெண்கள் ஆகியோரும் இருந்தனர். இவர்களுக்காக யாரும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று நான் எங்கு போனாலும் ஏதாவதொரு அமைப்பு இருக்கின்றது. இது மிகவும் மனதைத் தொடுவதாக இருக்கின்றது.

நீங்கள் உங்களுடைய வாழ்க்கையில் சில இருண்ட பொழுதுகளைச் சந்தித்திருக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நீங்கள் அந்த நேரங்களில் அவற்றை மிகவும் துணிச்சலுடனும் தைரியத்துடனும் எதிர்கொண்டு

அவற்றைத் தாங்கியிருக்கிறீர்கள். இந்தத் துணிவும் தைரியமும் உங்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது?

எனக்கு மிகவும் அற்புதமான ஒரு பாட்டி இருந்தா. அத்துடன் எனது அம்மா மற்றும் சில நண்பிகள் இருந்தார்கள். விடுமுறை காலங்கள் நெருங்கும்போது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கும். ஏனெனில் என்னுடைய அந்த நண்பிகளை நான் இழந்துவிட்டேன். எனக்கு இந்த உலகமேயாயிருந்த அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். நாங்கள் அப்போது கோடைகால விடுமுறையின்போதும் நத்தார் விடுமுறையின்போதும் சந்தித்துக் கொண்டோம். அப்போது அவர்கள் என்னுடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் என்றென்றைக்கும் என்னுடன் இருந்திருக்கவேண்டியவர்கள் என்ற எண்ணம் வருகின்றபோது, நான் இப்போதும் அதை நினைத்து அழுகிறேன். அவர்கள் என்னுடன் இருந்தார்கள். அவர்கள் என்னுடைய வாழ்க்கையில் பாதிப்புச் செலுத்தினார்கள். என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பலப்படுத்தினார்கள். ஒரு விடயத் தைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும், கெட்டித்தனமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசிக்கும்போது என் பாட்டியின் குரல் என் காதுகளில் ஒலிக்கும். “உங்களுக்கு எது சரியென்று தெரியும். சரியானதைச் செய்யுங்கள்” என்று அவர் எப்போதும் கூறுவார்.

வாழ்க்கையில் உங்களை வழிநடத்துகின்ற அல்லது உங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற ஒரு ஆத்மார்த்தமான தத்துவம் அல்லது வாழ்க்கையை நீங்கள் எவ்வாறு காணுகின்றீர்கள் என்பதற்கான ஒரு தத்துவம் உங்களிடம் இருக்கின்றதா?

ஓம்! தகுதியானது எது என்று எங்கள் அனைவருக்கும் தெரியாது. எங்களைப் பிரசித்தமாக்கப்போகின்றது எது என்று எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியாது. கொள்கை எது என்பதும் தெரியாது. ஆனால் உண்மையில் சரியான விடயம் எது என்று எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கின்றது. இப்படித்தான் நான் வழிநடத்தப்படுகிறேன்.

துயரத்தில் இருப்பவர்கள் விரக்தியில் உள்ளவர்கள் மனத்தளர்ச்சியுடையவர்கள் இப்படியானவர்களிற்கு நம்பிக்கையளிப்பதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

நீங்கள் எந்தப் பாதையைக் கடந்து வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒரு தடவை திரும்பிப் பாருங்கள். அதனை மறுதலிக் காதீர்கள். நீங்கள் ஏற்கனவே உங்களுக்கு வலி தரக்கூடிய விடயங்கள் சிலவற்றைத் தாண்டி வந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் 35 வயதுவரை உயிருடன் இருக்கிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் சில துன்பங்களைக் கடந்து வந்திருக்கிறீர்கள். இதற்காக நீங்கள் எதையோ இழந்திருக்கிறீர்கள். அத்துடன் நீங்கள் அதைத் தாண்டி வந்திருக்கிறீர்கள். எனவே குறைந்த பட்சம் அதனை யோசித்துப் பாருங்கள். நீங்களே உங்களைப் பார்த்து, “நல்லது. ஒரு நிமிடம் பொறு. என்னைப் பற்றி நான் நினைத்ததைவிட நான் தைரியமுள்ளவள்” என்று சொல்லிக் கொள்ள உங்களால் இயலவேண்டும். எனக்கு ஜெசிக்கா என்று ஒரு நண்பி இருந்தாள். அவள் இப்போது இல்லை. 25 வருடங்களிற்கு முன்பு நான் எனது எழுத்துகள் குறித்துத் திருப்தியற்று அழுது வடிந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஒரு தரம் அவள் சொன்னாள்: “மாயா, புத்தக அடுக்கில் இருக்கும் உன்னுடைய ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து ஓரிடத்தில் அமர்ந்து, ஒரு கிளாஸ் வைனைக் குடித்துக்கொண்டு ஏதாவதொரு பக்கத்தைத் திறந்து படி”. நான் அவள் சொன்ன படியே செய்தேன். 15 நிமிடங்கள் கூடக் கடக்கவில்லை. என்னால் எழுதமுடியும் என்று நினைக்க என்னால் முடிந்தது. எனவே பாருங்கள், நாங்கள் செய்தவைகள், நாங்கள் கடந்தவைகள் பற்றிய மறுதலிப்பு எங்களிடம் இருக்கக்கூடாது. நாம் எல்லோரும் இப்படி எங்களை மீள்பார்வை செய்வது எங்களிற்கு உதவியாக இருக்கும்.

உங்களுடைய எழுத்துப்பற்றிப் பேசும்போது நீங்கள் உங்களைக் கலையின் வெவ்வேறு வடிவங்களினூடாக - நடனம், நடப்பு, எழுத்து, கவிதை - என்று வெளிப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். எங்கள் சமூகத்தில் ஒரு ஊடகமாகவும் மனித வெளிப்பாட்டின் ஒரு வடிவமாகவும் கலையின் பாத்திரம் அல்லது அதன் விழுமியம் என்ன?

ஓகே! முதலில் நாங்கள் வெறும் நிணமும் சதையும் கொண்டவர்களல்ல என்பதை அது நினைவூட்டுகிறது. எங்களுடைய ஏக்கங்கள், தாகங்கள் என்பன வெறும் நிணமும் சதையுமாக ஒருபுறத்தே ஒதுக்கி வைக்கப்படவேண்டியவை அல்ல. உண்மையில் எங்களுக்கு ஓர் ஆன்மா இருக்கின்றது. ஒருவர் மத நம்பிக்கையுள்ளவராக இருந்தால், அது நல்லது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அந்த நம்பிக்கை உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அப்படி நீங்கள் மதநம்பிக்கை அற்றவராக இருப்பீர்களாயின், வானத்து விண்மீன்களை ஆச்சரியத்துடனும் பிரமிப்புடனும் பார்த்து உணருகின்ற ஒரு தன்மை உங்களுக்குள் இருக்கும். பாயும் நதியும், மழைச் சாரலும் உங்களை அள்ளிக் கொண்டு செல்கின்ற ஒரு உணர்வை நீங்கள் கொண்டிருப்பீர்கள். அற்புதமான பாடல்களில், அற்புதமான சங்கீதங்களில் உங்களை இழந்து போகின்ற, வியப்புக் கொள்கின்ற ஒரு உணர்வு உங்களிடம் இருக்கும். ஆமாம்! இப்படியான உணர்வுகளால் என் ஆன்மா இப்போது கழுவப்பட்டிருக்கின்றது. நான் இப்போது முன்னரை விடவும் நன்றாக இருப்பதாக உணருகிறேன். நல்ல கவிதைகளைக் கேளுங்கள். நாங்கள் வெறும் உண்பதற்கும் உடுப்பதற்கும் மட்டுமே வாழப் பிறந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தை அவைகள் தூர விலக்கும்.

ஒரு எழுத்தாளராக ஒரு கவிஞராக அல்லது ஒரு கலைஞராக மேலே வர விரும்பும் ஒருவருக்கு நீங்கள் என்ன அறிவுரை சொல்லுவீர்கள்?

உங்களுக்கு விருப்பமான ஒரு எழுத்தைத் தெரிவுசெய்தபின், ஒரு அறைக்குள்ளே சென்று கதவைப் பூட்டிக் கொள்ளுங்கள். உரத்த குரலில் படியுங்கள். நடனத்தை விரும்புகின்ற எவரும் ஒரு நடனத்தைப் பார்க்க முடியும் அல்லது பாடகர் ஒரு இசையைக் கேட்கமுடியும் அல்லது ஓவியர் ஒரு ஓவியத்தைப் பார்க்க முடியும் - ஆனால் பேச முடியாதவர்கள் அல்லது கேட்க முடியாதவர்கள் தவிர்ந்த அனைவரும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆதலால், எழுத்தாளர்கள் இந்த மிகப் பொதுவான விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு எழுத்தாளர் சில பெயர்ச் சொற்கள், வினைச் சொற்கள், மற்றும் வினையுரிச் சொற்களை எடுத்து அவற்றை ஒன்று சேர்த்து உருட்டி அவற்றை வீசும்போது அவற்றில் ஒரு துள்ளல் இருக்கவேண்டும்.

உங்களுடைய சொந்த பலத்துக்கும் எழுச்சிக்கும் தூண்டுதலாக இருந்த ஊற்றுக்கண் எது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

நான் மதநம்பிக்கையுள்ளவள். எனக்குப் பொறுப்புகள் இருப்பதாக நான் உணருகிறேன். என்னிடம் கண்ணியம் என்பதே இல்லை. எனக்கு அது குறித்த அச்சம்கூட உண்டு - இது ஒரு கற்றுக்கொண்ட போலி நடத்தை என்பதாக. இக்கருத்தானது என்மேல் ஒரு ஒட்டோவியம் போல் பூசிக்கொண்டு விட்டது. நான் இப்போது அடக்கமாக இருப்பதற்குப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். ஏனெனில் அது உள்ளிருந்து வருவது. தனக்கு முன்பாக வேறு பலர் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை ஒருவருக்கு அடக்கம் என்பது நினைவுபடுத்துகிறது. ஏற்கனவே இப்படி நான் இருப்பதற்காக யாரோ விலைகொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்றால் இனிமேல் வரப்போகின்ற ஒருவருக்கு அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்னைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும். ஆகவே இங்கிருப்பவர்களில் எவருக்கு என்னுடைய தேவை இருக்கின்றது என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டிருப்பது, அதுவே எனது பலம். எனது எழுச்சி.

நன்றி- உயிர்நிழல் இதழ் - 33 (ஜனவரி 2011)

ஊடறு Monday, May 2, 2011

32. மலாலாய் ஜோயா

ஆப்கானின் 'துணிகரமான பெண்மணி' என வர்ணிக்கப்படுபவர் மலாலாய் ஜோயா. 2005 இல் ஆப்கானின் -மேற்குலக செட்டப்புடன் அமைக்கப்பட்ட- பாராளுமன்றத்துக்கான தேர்தலில் மக்களால் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இளம்வயதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட செயற்பாட்டாளர். அவர் அமெரிக்கா உட்பட மேற்குலகின் மீது கறாரான விமர்சனங்களை பொதுவெளியில் வைப்பவராகத் தொடர்ந்து இயங்குகிறார். அதனால் அவர் நோபல் பரிசுக்கு 'உரியவரல்ல'. மேற்குலகால் விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட Malala Yousafzai அவர்களைத் தேடி வந்தது போல மலாலாய் ஜோயாவை நோபல் பரிசு தேடி வராது. சமூக அரசியல் தளத்தில் செயற்படும் மலாலாய் ஜோயா Raising My Voice என்ற நூலையும் எழுதியிருக்கிறார். ஐநா உட்பட சர்வதேச ரீதியில் அவர் தவிர்க்க முடியாதளவு

அடையாளப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். அது ஒருவிதத்தில் சிறிய பாதுகாப்பை வழங்கத் தவறவில்லை.

2010 இல் ரைம் சஞ்சிகை வெளியிட்ட உலகில் தாக்கத்தைச் செலுத்திய நூறு பேரின் வரிசையில் மலாலாய் ஜோய் இடம் பெற்றுள்ளார்.

தொடர்ச்சியான கொலைப் பயமுறுத்தல் மற்றும் தாக்குதலை எதிர்நோக்கியிருக்கும் அவர் இப்போது காபூலில் ஒருவித தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகிறார். அடிப்படைவாதத்துக்கு எதிராகவும், நீதி மற்றும் மனித உரிமைகளுக்காகவும் - குறிப்பாகப் பெண்கள் சார்ந்து- குரலெழுப்பி வருகிறார்.

ஆப்கானிஸ்தானின் துணிச்சல்மிக்க பெண்மணி - மலாலாய் ஜோய்

1. பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போர் பற்றி?

பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போர் என்பது ஆப்கான் மக்களுக்கு எதிரான போர். எனது நாடு சோவியத் படைகளால் (1979) ஆக்கிரமிக்கப்படுவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர்தான் நான் பிறந்தேன். அதன்பிறகான நிலைமை போன்றே இன்றைய நிலைமையும் உள்ளது. ஒரு விடயம் மட்டும் வேறானதாக இருக்கிறது. எதிரியின் பெயர் மட்டும் மாறியிருக்கிறது. சோவியத் சோசலிசத்தின் பெயரால் குற்றங்களைச் செய்தது. அதைத் தொடர்ந்து தீவிரவாதிகளும் அடிப்படைவாதிகளும் இஸ்லாமியின் பெயரால் குற்றங்களைப் புரிந்தனர். இன்று ஜனநாயகத்தின் பெயரால் ஒரு பதினைந்து வருட கால ஆக்கிரமிப்பை நாம் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் போருக்குள் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதே எமது அரசியல் விதியாக இருக்கிறது.

2. ஆப்கான் மீதான ஆக்கிரமிப்புகளின் தொடர்ச்சி எதுவாக இருக்கிறது?

வரலாறு நெடுகிலும் அதிகார சக்தி கொண்ட வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு நாம் முகம்கொடுக்க நேர்ந்துள்ளது. இந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் ஆப்கான் மக்களின் (ஆண்டி பெண், இளைஞர்கள், வயோதிபர்கள் ஆகியோரின்) எதிர்ப்புப் போராட்டக் குணத்தை சந்திக்க வேண்டியே இருந்திருக்கிறது. பிரித்தானியர்கள், அதன்பின்னர் ரசியர்கள், இப்போ அமெரிக்கர்கள் என ஆக்கிரமிப்புகள் தொடர்கின்றன. இவற்றிற்கு எதிராக எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

கடைசி ஆக்கிரமிப்பாளர்களான அமெரிக்கா எமது நாட்டை ஒரு பேரழிவு நிலைக்கு இட்டுச் சென்றிருக்கிறது. அவர்களது தலையீட்டின் தொடர்ச்சியானது இன்னுமின்னுமாக இரத்தக்களரியையும் மனித உரிமை மீறல்களையும் தோற்றுவித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போர் என்று உச்சரிக்கப்படுகிற இந்த போரின் பதினைந்து வருட காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கொலைசெய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப் போரை ஆப்கான் அப்பாவி மக்களின் மீதான போர் என்றே நான் குறிப்பிடுவேன்.

3. இந்த ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகள் தலிபான்களுக்கு எதிராகவோ பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராகவோ ஏதாவது விளைவுகளை உண்டாக்கியிருக்கிறதா?

இந்த 15 வருட கால ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்டத்திலும் அமெரிக்காவும் நேற்றோவும் (NATO) நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தலிபான்களை ஆதரித்து வந்திருக்கின்றன. அமெரிக்காவோ நேற்றோவோ ஒருபோதுமே தலிபான்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டதில்லை என நான் மக்களுக்கு திரும்பத் திரும்ப சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அவர்கள் Tom and Jerry விளையாட்டை இந்த பயங்கரவாதிகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பனிப்போர் காலகட்டத்திலிருந்து ஆப்கான் யுத்தப்பிரபுக்களோடு (முகாஜிதீனின் எஞ்சிய பிரிவினர்) பல மில்லியன் டொலர்களை அவர்கள் முதலீடு செய்து வந்திருக்கிறார்கள். தலிபான்களையும் அவர்களது குற்றச்செயல்களையும் அமெரிக்கா ஆப்கானில் தான் நிலைத்து நிற்பதற்கு பாவித்து வருகிறது. இதன்மூலம் தாம் வெளியேறினால் அது ஒரு உள்நாட்டு யுத்தத்தில் நாட்டை கொண்டுவந்து விடும் என நம்ப வைக்கிறார்கள். அப்படியானால் இதை எப்படி சொல்வது. இந்த 15 வருட காலத்திலும் ஒருபுறம் ஆப்கான் யுத்தப்பிரபுக்கள் மற்றும் தலிபான்களுக்கும் மறுபுறம் ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளுக்கும் இடையில் ஆப்கான் மக்களை பொறிக்குள் அகப்படுத்தி வைத்திருக்கிற போரை என்னவென்பது?

4. ஆப்கான் பெண்களின் நிலை எப்படியிருக்கிறது?

ஆப்கான் யுத்தப் பிரபுக்களும் தலிபான்களும் ஜனநாயகத்தின் எதிரிகள். அவர்கள் பெண்களை ஒரு நரக வாழ்க்கைக்குள் தள்ளிவைத்திருக்கின்றனர். ஒரு உதாரணம் இருபத்தியேழு வயதான Farkunda வின் நிலை. ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தினதும் காவல்துறையினதும் கண்களுக்கு முன்னால் பொது இடத்தில் வைத்து அவள் கொடுமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டு எரியூட்டப்பட்டாள். வெளிநாட்டு சக்திகள் தொடர்ச்சியாக தலிபான்கள் பற்றிப் பேசியபடியே இருக்கின்றன. அதேநேரம் அதிகாரத்தில் இருந்துகொண்டு ஜனநாயகத்தின் பெயரால் காட்டு மிருகங்கள் போல் செயற்படும் பெண்வெறுப்பாளர்களைப் பற்றி, தீவிரவாதிகள், யுத்தப்பிரபுக்கள் ஆகியோர் பற்றி அவை பேசுவதில்லை. ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் எமது பிரச்சினையை மோசமாக்கியதன் மூலம் மக்களின் நம்பிக்கையை முற்றாக இழந்திருக்கிறார்கள்.

5. ஆப்கானின் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையளிப்பதாக ஏதாவது தெரிகிறதா?

ஆப்கானின் நீண்ட பெருமைக்குரிய வரலாற்றில் எமக்கு நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் துணிகரமாகச் செயற்பட்ட மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். நீதிக்காகப் போராடிய

போராடிக்கொண்டிருக்கிற ஆண்களும் பெண்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த நாயகர்கள் நாயகிகள் எனக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறார்கள். அதேநேரம் எமது தோள்களில் பொறுப்புக்களை சுமத்தியிருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களின் வரலாற்றிலிருந்தும் அவர்களின் போராட்டத்திலிருந்தும் படிப்பினைளைப் பெற வேண்டும் Rojava Kobane போன்ற இடங்களிலுள்ள குர்தியப் பெண்போராளிகளின் துணிச்சலையும் ஐஎஸ் பயங்கரவாதிகளுக்கு எதிரான அவர்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தையும் கேள்விப்படுகிறபோது அவர்கள் எனக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிறார்கள். பெண்களை மனித ஜீவியாகப் பார்க்க மறுக்கிற இந்தப் பயங்கரவாதிகள்கூட குர்தியப் பெண்களின் இந்த எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள்.

NASIM, AYAD ஆகிய இரு டெனிஸ் அமைப்புகள் என்னை டென்மார்க் நாட்டுக்கு அழைத்திருந்தார்கள். இந்த இளஞ் சந்ததியின் செயற்திறனைக் கண்டு மிக சந்தோசப்பட்டேன். உலகம் பூராவும் அமைதியை நேசிக்கிற மக்களின் பக்கபலமும் ஆதரவும் எமக்கு தேவைப்படுகிறது. பலம், நம்பிக்கை, துணிவு என்பன குறித்த உணர்வின் மிதப்புடன் நான் வீடு திரும்புகிறேன். ஏனெனில் நான் தனியாளாக இல்லை என்பதை இவர்கள் தமது ஆதரவு மூலம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு நடக்கும் காட்டுமிராண்டித்தனங்களுக்கு எதிராக நாம் இன்னமும் மேலான எதிர்ப்பை காட்டவேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். ஆப்கானுக்கு உள்ளும் வெளியிலும் இருக்கிற மக்கள் தீவிரவாதத்தையும் ஆக்கிரமிப்பையும் நாம் எதிர்த்து நிற்பதை குவிமையப்படுத்த வேண்டும். ஒருநாள் நாம் வெற்றியை தரிசிப்போம். அது நிச்சயம்.

★ ★ ★ (Thanks : Masih Sadat). 28 ஆடி 2016 இல் டெனிஸ் சஞ்சிகையான Gaia and Opinionen காக டென்மார்க்கில் கல்விகற்கும் பல்கலைக்கழக மாணவரான Masih Sadat என்பவரால் எடுக்கப்பட்ட பேட்டியின் தமிழாக்கம் இது. (தமிழில் : ரவி)

33. ஹெர்ட்டா மியூல்லர்

Herta Müller-

ஹெர்ட்டா மியூல்லர், பிறப்பு: ஆகத்து 17, 1953) எழுத்தாளர், கவிஞர், கட்டுரையாளர். இவர் ருமேனியாவின் அரசாட்சியைப் பற்றியும் அக்காலத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை பற்றியும் எழுதியவர். 20க்கும் அதிகமான விருதுகள் பெற்றவர்.. இவருக்கு 2009 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கியத்திற்கான நோபல்பரிசு கிடைத்தது. செளஸெஸ்குவின் ஆட்சியை எதிர்க்காமல் மெத்தனமாய் இருந்த ரொமனீய அறிவாளர்களை, ஹெர்ட்டா முல்லர் பகிரங்கமாய் கண்டனம் செய்கிறார்.

“தனிமனித நேர்மை மட்டுமே போதாதபோது”

ஹெர்ட்டா முல்லர் (Herta Müller)-

பதிப்பாளரும் தத்துவவாதியுமான காப்ரியல் லீசியானுவுடன் புகரெஸ்ட் மாநகரில் அக்டோபர் 2010ல் தனி வாழ்வில் அறிவார்ந்த நேர்மையைக் காப்பது மட்டுமே அரசியல் எதிர்ப்புக்குப் போதாத வடிவம் என்ற, பலருக்கும் ஒவ்வாத, தனது கருத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்.

ஹெர்டா முல்லரும் காப்ரியல் லீசெனுவும் மொழியையும், அரசு எதிர்ப்பையும் பற்றி உரையாடுகிறார்கள்.

1. கே லீ: இப்போது நீங்கள் வாசித்த ‘ஆட்டம்ஷெளகல்’ என்ற பகுதியில் இருந்தே நமது உரையாடலை ஆரம்பிப்போமா? ஓரிடத்தில் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் “ஆனால் பசி உணவுத் தட்டின் முன் இருக்கும் ஒரு நாயைப் போல இருந்து, தன்னைத்தானே விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.” எழுத்தாளராக இருப்பது என்பது, பொருள்களுக்கிடையே இருக்கும், பிறரால் உணரப்படாத, உறவுகளைக் காண்பதும், பொருள்களிடம், வேறு யாருக்கும் புலப்படாது, இருக்கும் நுண்ணிய குணங்களைக் கண்டெடுப்பதும், பொருள்களுக்கும் வார்த்தைகளுக்குமிடையே வேறு யாரும் உருவாக்காத ஒரு உறவை ஏற்படுத்துவதும் எனலாம். என்னுடைய எண்ணத்தில், எழுத்தாளன் என்பவன் பொருட்களுக்கிடையே உள்ள உறவுகளை, இதுவரை யாரும் செய்யாத வகையில் சுட்டிப் பெயரிடும் சிறப்புச் சலுகை பெற்றவன். இதனால்தான், எழுத்தாளன் உலகத்துடன் இதற்கு முன் இருந்திராத ஒரு உறவைத் திறக்கிறான் என்று சொல்ல நான் விழைகிறேன். அவனோ, அவளோ ஒரு புதுத்தடம் பதிக்கும் முன்னோடி. இருந்தாலும், பல சமயங்களில் நீங்கள் எழுத்தாளனுக்கு இந்த அசாதாரணமான பணி இருப்பதை ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஹெ.மு: உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதரும் தனித்தன்மையும், அந்த உலகத்துடன் ஒரு தனி உறவும் கொண்டவரென நான் நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு மனிதரும் இப்படியே. மேலும் நாம் செய்யும் எதையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு விதமாக செய்கிறோம். ஏனெனில் நமக்கு வேறு வழிகளில்லை. அதை எழுத்தாளர்களிடம் பரீட்சிக்க முடியும்-ஏனெனில் அவர்கள் வேலையே எதையும் எழுதி வைப்பதுதான். இதை நீங்களே காணவும், விவாதிக்கவும் முடியும். மற்றவர்களைப் பொறுத்த வரை, பொருட்களும், கருத்துகளும் புறத்தில் வெளிப்படுவது இல்லை, அதனால் நம்மால் அவற்றைக் காண முடிவதில்லை. அதுதான் வித்தியாசம். பல துறைகளில் பலவகைப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் மனிதர்களிடையே, நுண்ணுணர்வுள்ளவர்கள் பலரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனாலும் எழுத்தில் வெளிப்படாத இவர்கள் பார்க்காத ஏதோ ஒன்றைப் பார்க்கக் கூடியவளாக என்னை நான் என்றும் நினைத்ததில்லை. மொழியால் வாழ்க்கையை விவரிக்கக் கூடும் என்றால், அது எழுதாதவர்களுடைய மொழியாகத்தான் இருக்கும். அவர்களின் மொழியை நான் உபயோகிக்கவேண்டும். அவர்களது மொழியை ஒரு விதமாய் நான் உபயோகிக்கும்போது, இலக்கியம், கவிதை, கவிதைச்சூழல் என்று நாம் அழைப்பதை எல்லாம் உருவாக்குகிறேன்.

2.கே லீ: அப்படியானால் எங்களில் சிலர்- காட்டாக, உங்கள் புதினமான 'ஆட்டம்ஷெளகலி'ல் வார்த்தைகளை இணைக்கும் ஒரு புது முறையை, வாசகர்களிடம் முதன் முறையாக மொழி உருவாக்கும் ஒரு அதிர்ச்சியைப் பார்த்தவர்கள் - தவறாய் முடிவு கட்டி இருக்கிறோம். வேறு ஒன்றைப் பேசுவோம். 'சீரியஸான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவோம்.

உங்களைப் பாதித்த சில விஷயங்கள், எவற்றிலிருந்து சில எண்ணங்கள் பிறந்து உங்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றனவோ, அவை எங்களையும், குறைந்தபட்சம் எங்களில் சிலரையாவது,

பாதித்திருக்கின்றன என்பதை நீங்கள் ஏற்பீர்களா? உங்கள் தொடக்கக்கால கட்டுரைத் தொகுப்பான 'டே(யெ)ர் கூனிஷ் ஃபெனைட் சிஹ் உண்ட் டொடட்' (Der König verneigt sich und tötet) இல் நீங்கள் ஹோர்ஹெ ஸெம்ப்ருனை (Jorge Semprún) மேற்கோளாய்க் காட்டுகிறீர்கள்: "சொந்தநாடு என்பது நீங்கள் பேசும் மொழி அல்ல, ஆனால் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்பது." இது உங்களது குறிப்பு: "ஒரு சமூகக் குழுவில் ஒருவராக நீங்கள் ஆக, பேச்சின் மூலம் என்ன தெரிவிக்கப்படுகிறது என்பது குறித்து ஒரு குறைந்த பட்ச ஒப்புதல் உங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஹோர்ஹெ ஸெம்ப்ருன் அறிவார்." நீங்களோ, நானோ, அல்லது நம் தலைமுறையைச் சார்ந்த பல ரொமனீயர்களோ இந்த உட்புறக் கருத்து ஒற்றுமையை நம் வாழ்க்கைகளில் அடையவில்லை. பகிரங்கமாகப் பொதுவில் சொல்லப்பட்டவையுடனும், அதிகாரப்பூர்வ சொல்லாடல்களுடனும் நம்மை நாம் அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டால், நமக்குச் சொந்தமான நாடு என்பது எது? நமக்குச் சொந்தமாய் ஒரு நாடு இருந்ததா? நாம்- மொழி மூலம் சொல்லப்படுவன எல்லாம் பறிக்கப்பட்டவர்களும், ஒருபோதும் தம்முடையதாகக் கொள்ளாத பொதுச் சொல்லாடல்களின் இடையே தாம் இருப்பதைக் காணும் நம் போன்றவர்களும்- எல்லோருமே சொந்த நாடற்றவர்கள்தாமே?

ஹெ.மு: நான் இதில் ஒரு வேறுபாட்டைக் காண்பேன். 'சொந்த மண்' என்பது கருத்தியல் காரணங்களுக்காக மிகையாய் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. ஜெர்மன் சரித்திரத்தில், தேசிய சோசலிசத்திலாகட்டும் (நாஜியிசம்), கிழக்கு ஜெர்மனியின் ஸ்டாலினியத்திலாகட்டும், அல்லது இன்ன பிற சோஷலிஸ நாடுகளிலாகட்டும், இந்தப் பதம் மிகையாய் உபயோகப்படுத்தப் பட்டுவிட்டது. 'வீடு' என்ற பதம் மிகக் குறைந்த அர்த்தம் உடையது, அதே சமயம் மிகக் கூடுதலான அர்த்தமும் உடையது. நான் ஸெம்ப்ருனை மேற்கோள் காட்டியதன் காரணம், நான் பலசமயங்களில் சொற்பொழிவுகளிலும், கருத்தரங்குகளிலும் சந்தித்த பல

ஜெர்மானிய எழுத்தாளர்கள் தங்கள் மொழியைத் தங்களின் சொந்த நாடு என்று சொல்வதைச் சுவையாகக் கருதுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். எனக்குக் கோபம் வந்து, என்னையே கேட்டுக்கொண்டேன்: “இந்தச் சொந்தநாட்டைப் பற்றி எவர் கேள்வி எழுப்பி இருக்கிறார்?” அவர்கள் வாழ்கையில் எப்பொழுதுமே அவர்களுக்குச் சொந்த நாட்டைப் பற்றிய பிரச்சினைகள் இருக்கவில்லை.

1950 களில் மேற்கில் (ஜெர்மனியில்) பிறந்த எவரையும் யாரும் அவர்கள் தங்கள் நாட்டை நேசிக்கிறார்களா, இல்லையா என்று கேட்கவில்லை, அவர்கள் தங்கள் நாட்டை விட்டுப் போகவும் திரும்பி வரவும் முடிந்தது. “மொழியே சொந்தநாடு” என்ற இந்தச் சொற்றொடர் தேசிய சோஷலிசத்தின் போது ஹிட்லரின் சர்வாதிகாரத்திடமிருந்து ஓடிப் போனவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. லெம்ப்ருனைப் பொருத்தவரையில் அவருக்கு இதைப்பற்றித் தெரியும் என நான் உணர்ந்தேன் - ஏனெனில் அவரும் ஃப்ராங்கோவின் ஆட்சியில் தலைமறைவாய் இருந்திருக்கிறார், பின் நாஜிகளை எதிர்த்து ஃப்ரான்ஸில் போராடி இருக்கிறார், பின் ஸ்பெயினுக்கு பலமுறை பொய்யான மாறுபெயர்களில், தன்னடையாளத்தை மறைத்துப் போயிருக்கிறார்; அதனால் அவருக்கு இதெல்லாம் எது பற்றியெனத் தெரியும். பொது மொழி, வாழ்க்கையாலும், என் பிறப்பினாலும் எனக்கும் உரியதே. ஆனால் இந்த மொழி என் வாழ்விற்கு ஊறு விளைவிக்குமானால் அதனால் எனக்கு என்ன பயன்? அது என் சொந்த வீடு போல் இராததை அது இன்னும் தீவிரமாகத்தான் காட்டுகிறது.

தன் இருப்பிடம் போல் உணர்வது என்ற இந்த எண்ணத்திற்கு எதிர்மறையும் உண்டு. சொந்தநாடு என்பதைக் குறிக்கும் ஜெர்மானியப் பதமான ஹெய்மாட் என்பது நம்மால் சகித்துக்கொள்ள முடியாததும் ஆனால் விட்டு நீங்கமுடியாததுமான ஒன்றைக் குறிக்கும்.. நடந்து போய் விலகி விட முடிந்தாலும், நம் தலைக்குள் அனைத்தையும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறோம் - ஏனெனில் வாழ்கையில் எத்தனையோ

விஷயங்கள் நடந்துள்ளன. அதிலும், நீங்கள் கடந்துவந்த அந்தக் கடினமான தருணங்கள் ஒதுக்கித் தள்ளமுடியாத அளவுக்குப் பெரிதானவை. நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், இந்த மதிகெட்ட சொந்தநாடு என்பது, நாம் நம் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தப்பித்துப் போன இடத்திற்குக்கூட நம் கூடவே வரும், நம்மைச் சித்திரவதை செய்யும்.

பெரும்பாலும் நான் வெளிநாடுகளில் இருக்கும்போது சொந்தநாடு என்பது 'சொந்த வீடு' என்பது போல மனதுக்குத் தோன்றுகிறது. ஒருமுறை நான் பார்ஸலோனாவில் இருந்தபோது அங்கே ஏதோ ஊர் விழா போல நடந்து கொண்டிருந்தது. அது என்ன விழா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, சிலரைக் கேட்டபோது அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. பல தலைமுறைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு பொது வெளியில் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். தங்கள் பைகளையும், காலணிகளையும் நடுவே ஓரிடத்தில் குவியலாக விட்டுவிட்டு நடனப் பாத்தணிகளை அணிந்திருந்தனர். அவர்கள் கிராமீய இசைக்கு நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அந்த இசை மிக நன்றாய் இருந்தது. இதுபோன்ற தருணங்களில் எனக்குக் கண்ணீர் பொங்குகிறது, ஏனெனில் எனக்கு அப்போது தெரிகிறது, இந்த உலகத்தில் பல மக்கள் அவர்களது நாட்டை விட்டு வெளியேறத் தேவை இருக்கவில்லை, அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சாதாரணமாய், கேள்வி ஏதும் கேட்காமல், தம்முடையதாய் வைத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. ஏனெனில் ஒரு உரையாடல் நடத்த விரும்புகையில், நமது சொந்தநாட்டையே கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டி இருந்தால், அங்கே ஏதோ சரியாக இல்லை.

3. கே லீ: நான் உங்களைக் கேட்டது என்னவென்றால், தம் சொந்தவீடாக இல்லாத தம் நாட்டிலேயே வாழ்ந்த நம்முள் சிலர் ஒரு புதுவகையான இருப்பின் அடையாளச் சின்னங்கள் ஆகிறார்களா, இருபதாம் நூற்றாண்டிலேனும்? கருக்காகச் சொல்வதானால், தம் பொதுக்கருத்தைத் தெரிவிக்க உள்ள மொழியாகச் சொல்லப்பட்ட

மொழியுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியாததினால், ஒருபோதும் தமது இருப்பிடத்தில் வாழ்வதாக உணராத ஒரு முழுத் தலைமுறையின் கதி என்ன? அவர்கள் எங்கும் போகவில்லை, நடனப் பாதணிகளை அணிந்து பொது இடத்தில் நடனமாடும் ஆனந்தத்தை அவர்கள் அனுபவிக்கவில்லை. அவர்கள் அதிர்ச்சியால் நோய்ப்பட்ட மனதுள்ளவர்களா?

ஹெ.மு: நீங்கள் இங்கே தங்கி இருந்தீர்கள் என்பது முற்றிலும் வேறு விஷயம்: நீங்கள் ரொமனியாவில் இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் பிறந்தது இங்கே, இதனால் அதனுடன் வந்த எல்லாவற்றினுடன் இங்கே தங்கி இருந்திருக்கிறீர்கள். நான் ஏறக்குறைய அதே விஷயங்களுடன் 1987 வரையில் வாழ்ந்திருந்தேன், அவ்வளவுதான், அதன்பிறகு என்னை வெளியேற்றிவிட்டார்கள். இப்போது என்னால் திரும்பி வர முடியாது, வருவது வெறும் பொய்க் கனவாகத்தான் இருக்கும். நாடுகடத்தலின் சரித்திரமே இப்படித்தான் இருந்திருக்கிறது; நீங்கள் வெளியேறியபடியே நீங்கள் திரும்புவதில்லை. நீங்கள் அதை விரும்பவில்லை என்பதால் அல்ல, மாறாக, வாழ்க்கையைச் சீராக்கிக் கொள்வதற்கு, உங்களையே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என அறிவதற்கு, நீங்கள் போய்ச் சேர்ந்த இடத்திற்குத் தக்கபடி மாறவேண்டி இருந்ததினால். நீங்கள் திரும்பலாம், ஆனால் எல்லாம் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கும், அந்தச் சரடு இப்போது இல்லை, உங்களால் தொடர முடியாது. அது மதிமயக்கமாய் இருக்கலாம், பொறாமையாய் கூட இருக்கலாம். இது என்னைப் பற்றியது இல்லை, நாடுகடத்தல் என்பது எந்த நாட்டுக்கும் ஒரு பெரிய இழப்பு. வழக்கமாய் முதலில் வெளியேற முயற்சிப்பவர்கள் நேர்மையானவர்கள், இதையெல்லாம் இனிமேல் தாங்கமுடியாது என்ற நிலைக்கு வந்தவர்கள், நுட்ப உணர்வுள்ளவர்கள், இவர்கள் தான் நாட்டை விட்டு வெளியேற முயற்சிப்பவர்களில் இவர்களே முன்னிலை.

4.கே லீ: சிலசமயங்களில் நுண்ணுணர்வுள்ளவர்களிலும் சிலர் தங்குகிறார்கள்.

ஹெ.மு: ரொமனீயர்கள் அவர்களின் நாட்டில் தங்கியதின்காரணம், அவர்கள் வாழ்வில் சூழல் முழுதும் மாறி விட முடியாத அளவுக்கு, அவர்களது எண்ணிக்கை கூடுதலாய் இருந்தது. மாறாய், ரொமனீயாவின் ஜெர்மானியர்களில் பெரும்பாலோர் விட்டுப் போயிருப்பார்கள். ரொமனீயாவின் ஜெர்மானிய கலாச்சாரம் கடந்த காலத்தது, அதன் வரலாறு முடிந்தது. கிராமங்களில் சில தனித்துப் போன வயோதிகர்கள் மட்டுமே எஞ்சி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஜெர்மானிய சிறுபான்மையினரின் எதிர்காலம் முதியோர் இல்லங்களில்தான். நான் இங்கே வந்து ஏதானும் செய்ய, எனக்கு எதுவும் இருக்காது, என்னுடன் அதைச் செய்ய யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். அது நடக்க இயலாத விஷயம். இங்கு ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்த ஜெர்மானியர்கள் அனைவரும் இப்போது உலகத்தின் வேறொரு மூலையில் இருக்கிறார்கள். இது சில சமயங்களில் எனக்கு வேதனையாய் இருக்கிறது, ஆனால் மற்ற தருணங்களில் நான் என்னை அதிருஷ்டசாலி என்று எனக்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் ரொமனீயாவை விட்டுப்போனது எனது அதிருஷ்டம்தான் என்பதில் ஐயமில்லை, நான் ரொமனீயாவில் என்ன செய்து கொண்டிருந்திருப்பேன் என்று தெரியாது, சில புத்தகங்களை எழுதியபின் இங்கு இன்று இருந்திருப்பேனா என்றும் எனக்குத் தெரியாது. எனினும், எனது அதிருஷ்டம் எனது துரதிருஷ்டத்தின் தலைகீழ் திருப்பம் என்பது எனக்குக் கோபமூட்டுகிறது. இது வேறுவிதமாக இருந்திருக்கலாம். ரொமனீயாவை விட்டுப் போய் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வராத பலரையும் எனக்குத் தெரியும்; தேக்கமடைந்து, தங்களுக்கென ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். சோகக்கதைகளும் உண்டு. என்னுடைய இந்த எழுத்துத் தொழிலால் நான் மிக அதிருஷ்டமானவளாக இருந்திருக்கிறேன். நான் எழுதுகிறேன். மற்றவர்கள் நிரந்தரமாய் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

5. கே லீ: இந்தச் 'சாதாரணமான' தொழில்

ஹெ.மு: ஆமாம். இந்தத் தொழிலில் நான் என்னுடன் மட்டுமே உறவாடுகிறேன். மற்ற சராசரித் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சூழல் நிலைகளுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வேலையைத் தேடும் தகுதி இருக்க, அவர்களுக்கு ஒரு பட்டம் வேண்டும். கலைகள் என்று சொல்லப்படும் தொழில்கள், குறைந்தபட்சம் தனிநபராகப் பயிலக் கூடிய கலைகள், அவற்றைத் தவிர மற்றத் தொழில்களில் இப்படித்தான்.

6. கே லீ: அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதன் மூலம் சிறுபான்மை சமூகக் குழுவினரான உங்கள் நிலைமையின் உள்ளே புக முயற்சி செய்தேன். எங்களில் சிலரும் சிறுபான்மையினராய் உணர்ந்தோம் என்பதையும் எடுத்துரைக்க முயன்றேன். எங்களை நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டால் நல்லது. மாட்டெனென்றால் வேறு வழி கண்டுபிடிப்போம்.

ஹெ.மு: சர்வாதிகாரத்தால் நான் தொல்லைக்குள்ளாகி, அத்துடன் போராடினேனே, அப்போது நம் போலப் பலர் இருப்பதைப் பார்த்திருந்தால் சந்தோஷப்பட்டிருப்பேன் ஆனால் பெரும்பாலோர் அமைதி காத்தனர், எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை; அதனால் சிறுபான்மை என்பது கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. அது என்னை உறுத்தியது.

7. கே லீ: இதற்கு நான் பதில் சொல்லப்போவதில்லை ஏனென்றால் நாம் இந்த விஷயத்திலேயே சிக்கிப் பேசிக்கொண்டிருப்போம், மேலும் என் மனதில் வேறு பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன- 'டே(யெ)ர் கூனிஷ் ஃபெனைட் சிஹ் உண்ட் டொடட் (Der König verneigt sich und totet) என்ற அதே கட்டுரைத் தொகுப்பில் "ஜெர்மனி, நம் நாடு" என்ற கட்டுரையில் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்: "எழுதுகையில் நான் மிகவும் புண்பட்ட

இடத்தில் என்னை நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது.” உங்களின் இந்தக் காயத்தைப் பற்றி இனிமேற்கொண்டு யாருக்கும் கவலை இல்லை என்றால் என்ன ஆகும்?

இதை நான் கேட்பதின் நோக்கம் நான் 1990க்கு முன்பு அனுபவித்தவற்றை பேசும் போது என்னைச் சுற்றி இருந்தவர்களிடம் இது போன்ற ஒரு எரிச்சலை உணர்ந்திருக்கிறேன். “ஏன் இத்தனை விடாப்பிடியாய் இருக்கிறீர்கள்?” என்ற கேள்வியை அப்போதிலிருந்து பல நூறு முறைகள் கேட்டிருக்கிறேன். உங்கள் புத்தகங்கள் யாவையும் நீங்கள் 1980 களில் ரொமேனியாவில் அனுபவித்த கொடுமையான விஷயங்களைப் பற்றியவைதான்: விசாரணைகள், அத்துமீறப்பட்ட வீடுகள், சித்திரவதைக்குள்ளான நண்பர்கள், சதியாய் கொல்லப்பட்டவர்கள் பற்றியே. ஓரிடத்தில் நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்: “என் நண்பன் கட்டிடப் பொறியாளர், அன்று அவனுக்கு 28 - இன்னும் 4-5 வருடங்களில் தூக்கிலிடப்பட்டிருக்கக் கூடியவன், இன்று அரசாங்கப்பதிவுகளில் தற்கொலையாய் காட்டப்படுபவன்.” பிறருக்கு நிகழ்ந்த கோர நடப்புகளை தம் வாழ்வில் முன்பு நடந்ததில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்களாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாவிட்டால் நாம் என்ன செய்வது?

உங்கள் இலக்கியத்தில், நீங்கள் பயணிக்கும் பிரதேசங்களில் தாம் சஞ்சரிக்க, அல்லது இனியும் பயணிக்க மற்றவர்களுக்கு விருப்பமில்லாத நிலை வரும் என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டீர்களா?

ஹெ.மு: இந்தப்பிரச்சினைகளைப் பற்றி நான் எழுதுகிறேன் என்றால் நான் எல்லாவற்றுக்கும் முதலாய் எனக்காக நான் அதை செய்கிறேன். ஏனென்றால் எனக்கு வேறு தேர்வு இல்லை. இன்றைக்கு எனக்கு இருக்கும் வாழ்க்கையை வாழ, எனது கடந்தகால வாழ்க்கையை நான் ஒழுங்குபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும். இதில் பங்கேற்க வேறு யாரையும் நான்

கட்டாயப்படுத்த இயலாது, அப்படிச் செய்ய நான் விரும்பவும் இல்லை. ஒரு புத்தகம் யாரையும் தன்னைப் படிக்கக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அதைப் படிக்க எடுக்கும் எவரும் அதில் எந்த நன்மையையும் பார்க்காத பட்சத்தில், அதைத் தூக்கி எறிய முடியும். ஒரு புத்தகத்தைப் பொருத்த வரையில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனக்குச் சரியெனப் படும் வகையில் நடந்துகொள்ளும் சுதந்திரம் உண்டு. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையை எதிர்கொள்ள விரும்புவர்கள் அத்தனை குறைந்த எண்ணிக்கைதானா என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் அத்தகையவர்கள் நிறைய பேர் உள்ளனர் என்று எண்ணுகிறேன்.

சர்வாதிகார ஆட்சி விழுந்த பின்பு, இது வேறு எங்குமே கூட நிகழ்ந்து இருக்கலாம் (நாஜி காலத்துக்குப் பின்பட்ட ஜெர்மனியைப் பாருங்கள்), இன்னமும் சர்வாதிகாரத்தை ஆதரித்தவர்கள் நிறைய பேர் இருந்தனர். ஆனாலும் அவர்கள் சிறு பான்மையினராகத்தான் இருந்தனர். ஆனால் அப்படியும்தான் ஏன் இருக்கக் கூடாது? 99.9 சதவிகித மக்கள், எந்த ஊர் மக்களானாலும், ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியில் பங்கேற்காதபோது (தாம் செய்யக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டவற்றைச் செய்தினாலோ, அல்லது வாயை மூடிக் கொண்டிருந்தாலோ, அல்லது தன்பாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தினாலோ) அந்த சர்வாதிகாரத்தை நடத்தி இருக்க முடியாது. பலர் அனுபவித்த அனுகூலங்களும், அவர்கள் இருந்த பதவிகளும், நடத்திய சுகமான வாழ்வும் அந்த சர்வாதிகாரத்தைச் சார்ந்து இருந்தன என்பது நமக்குத் தெரியும். இன்று அவர்கள் அந்தச் சர்வாதிகாரம் சரித்திரத்திலேயே பதிக்குமளவு பெரும் குற்றம் என்று சொல்லாது எனக்கு ஆச்சரியம் அளிக்கவில்லை. ஏனெனில் அப்போது அவர்கள் தம் கடந்த காலத்தைப் பற்றியே கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டி வரும். ஒரு தனிமனிதரின் பார்வையில், யாரும் அவரை இதைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்த முடியாது. ஆனால் ஒட்டுமொத்தச் சமுதாயத்துக்கு இது முக்கியம் என நான் நினைக்கிறேன்.

சமுதாயத்தின் காயங்களை ஆற்றும் வகையில் இந்தப் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப் படாவிட்டால், அவை மறைந்து போகா, அடி ஆழத்தில் அனைத்துக்கும் கீழே புதைந்திருந்து சற்றும் எதிர்பாராதத் தருணத்தில் வெடித்து மேலெழும்.

எனக்கு எழுதுவதைத் தவிர வேறு தேர்வில்லை. எழுதத் தேவையில்லையென்றால் ஏன் எழுதவேண்டும்? இந்த உலகில் எத்தனையோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றன, அத்தனையையும் யாராலும் படிக்க முடியாது. யாரும் இன்னொரு புத்தகத்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. என்னை ஒருங்கிணைத்து வைத்துக் கொள்வதற்கு, எனக்காக நான் இதை எல்லாம் செய்யவேண்டி இருக்கவில்லை என்றால் நான் அதைச் செய்ய மாட்டேன். எழுத்தாளராய் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம் அல்ல, நான் எழுத்தாளராக இருக்க விரும்பவில்லை, நான் எழுதுவதற்கான காரணம் அதுவல்ல. எனக்கு வேறு தேர்வு இல்லை, இன்னொரு விதமாய் சொன்னால் எழுத்தை தேர்வு செய்தது நான் அல்ல.

ரொமனியாவில் எனக்குக் கிட்டிய வாழ்வை நானாய் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, அதற்காக நான் ஆசைப்படவும் இல்லை. நான் ஒரு வார்த்தை கூட எழுதாமல் இருந்திருக்கலாமே என்று ஒவ்வொரு வினாடியும் என்னுள்ளே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இவை எல்லாம் எனக்கு நேராமல் இருந்து, வேறு ஏதேனும் தொழில் செய்திருக்க முடிந்தால் அதையே நான் விரும்பி இருப்பேன். அதுதான் நிஜம். என்றாவது ஒருநாள், என்னைச் சிதறாமல் வைத்துக்கொள்ள எழுத்தின் தேவை எனக்கு இல்லை என்றால், நான் பிறகு எழுத மாட்டேன். அந்தக் கணம் வரும் என்று நம்பி, எதிர்பார்க்கிறேன். எழுத்து எனக்கு சந்தோஷம் தருவதல்ல, எழுதுவதை நான் விரும்பி அனுபவிக்கவில்லை. நான் மிகுந்த தயக்கத்துக்குப் பின் விருப்பமில்லாமல்தான் எழுதுகிறேன். ஏனென்றால் அது என்னை எப்படி முடக்குகிறது என்று எனக்குத் தெரியும், அதை எதிர்கொண்டே ஆகவேண்டும் என்பதும் எனக்கு எப்போதும்

தெரியும். ஆனால் சில சமயம் அதைச் சந்திக்க, வெற்றுத்தானை வெறித்துக்கொண்டு வார்த்தைகளைத் தேடிக் கொண்டிருப்பதற்கு, எனக்குப் பிடிக்காது. அது என்னை விழுங்குகிறது, அதன் தேவை எனக்கில்லாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கே லீ: மேற்குக்கு நகருவோம்.

(தமிழாக்கம்: உஷா வை.) -

நன்றி. சொல்வனம் பெண்கள் சிறப்பிதழ்)

ஊடறு Sunday, February 15, 2015

நன்றி

தேவா (ஜெர்மனி)

ஆரதி & நிறமி (சுவிஸ்)

ஆழியாள் (ஆஸ்திரேலியா)

யோகி சந்துரு (மலேசியா)

விஜயலட்சுமி சேகர் (இலங்கை)

யாழினி யோகேஸ்வரன் (இலங்கை)

சந்திரலேகா கிங்ஸிலி (இலங்கை)

காவ்யா பதிப்பகம்

மீள்பதிவுக்கு உதவிய சஞ்சிகைகள் & எழுத்தாளர்கள்

மற்றும்

ஊடறு வாசகர்கள்.

இப்பெண்கள் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் மூலமாக ஆண்மைய சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருந்தக் கட்டமைப்பு களைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார்கள்.

இவர்களின் குரல் அரசியல் மதிப்பீடுகள், ஜனநாயக மதிப்பீடுகள், பொருளாதர மதிப்பீடுகளை மறுகட்டமைப்பு செய்கிறது. மொழி, இன தேச எல்லைகளைக் கடந்து நிற்கும் பெண்மொழியில் மானுட விடுதலை தன்னை எழுதிக் கொள்கிறது

காவ்யா